- ಓಂ -

- ಶ್ರೀಯತ್ಯೈ ನಮಃ -

ನಾಲಾಯಿರ ದಿವ್ಯ ಪ್ರಬಂಧಮ್

।

ನಾನ್ಗಾಯಿರಂ

।

ತಿರುವಾಯ್ ಮೊಳಿ

ನಮ್ಮಾಳ್ವಾರ್

(ತಿರುಕ್ಕುರುಗೂರ್ ಶಠಗೋಪನ್ ವಿರಚಿತ)

।

ನಾಲ್ಕನೆಯ ಸಾವಿರ

ತಮಿಳು ಪಾಶುರಗಳು, ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಪದಾರ್ಥ ತಾತ್ಪರ್ಯ
ಮತ್ತು
ವಿವರಣೆಯೊಂದಿಗೆ

ಸಂಪುಟ - 16

ಭಾಗ - 3

Garani Srinivasan

విషయ సూచిక

సం.	వివరణ.	రుబాయీలు	పుట
1.	మంటి బొమ్మలబండాయస్ : మొదటి రుబాయీలు:	11	1
2.	మున్సిర్ జూల వృత్తి : రెండవది	11	21
3	జబిలీ కాలము : మూడవది	11	37
4.	పృథులు దల్లరు వన్ : నాల్గవది	11	51
5.	మెంయస్ మ్మామా వ్యాప్తులిల్ : ఐదవది	11	72
6.	శెయ్యి శాముర్త్రి స్నానాయస్ : ఆరవది	11	94
7.	పంయులంజుదశాలు : ఏడవది	11	114
8.	మంటియానే : ఎనిమిదవది	11	129
9.	శోన్నైల్ విరహోదమా : తొమ్మిదవది	11	144
10.	శన్నమా వలవల శేయు : పదవది	11	165 - 185
	మొత్తం రుబాయీలు	110	

—— o ——

25. 10. 83

ತಿರುವಾಯ್ಮೊಳಿ: ಮೂರನೆಯ ದಶಕ ಮೊದಲ ತಿರುವಾಯ್ಮೊಳಿ

திருவாய்மொழி : மூன்றாம் பத்து : முதல் திருவாய்மொழி

1. ಮುಡಿಚ್ಚೋದಿಯಾಯ್: முடிச்சோதியாய்

1. முடிச்சோதியாய் உனது முகச்சோதி மலர்ந்ததுவோ?
அடிச்சோதி நீ நின்ற தாமரையாய் அலர்ந்ததுவோ?,
படிச்சோதி ஆடையொடும் பல்கலனாய், நின் பைம்
பொன்
கடிச்சோதி கலந்ததுவோ திருமாலே! கட்டுரையே.

ಮುಡಿಚ್ಚೋದಿಯಾಯ್ ಉನದು ಮುಗಚ್ಚೋದಿ ಮಲರ್ನ್ದದುವೋ?,
ಅಡಿಚ್ಚೋದಿ ನೀ ನಿನ್ರ ತಾಮರೈಯಾಯಲರ್ನ್ದದುವೋ?,
ಪಡಿಚ್ಚೋದಿಯಾಡೈಯೊಡುಮ್ ಪಲ್ಗಲನಾಯ್, ನಿನ್ ಪೈಮ್ಬೊನ್
ಕಡಿಚ್ಚೋದಿ ಕಲನ್ದದುವೋ ತಿರುಮಾಲೇ! ಕಟ್ಟುರೈಯೇ.

ಮುಡಿ முடி =, ಕಿರೀಟವು, ಶೋದಿ ಆಯ್ சோதி ஆய் = ತೇಜಃಪೂರ್ಣವಾಗ, ಉನದು உனது = ನಿನ್ನ, ಮುಗಮ್ ಶೋದಿ முகம் சோதி = ಮುಖದ ತೇಜಸ್ಸು, ಮಲರ್ನ್ದದುವೋ மலர்ந்ததுவோ = ಅರಳಿತೋ, ಅಡಿ ಶೋದಿ அடி சோதி = ತಿರುವಡಿಗಳ ತೇಜಸ್ಸು, ~~[illegible]~~ ನೀ ನಿನ್ರ நீ நின்ற = ನೀನು ನಿಂತಿರುವ, ತಾಮರೈ ಆಯ್ தாமரை ஆய் = ತಾವರೆಯಾಗಿ, ಅಲರ್ನ್ದದುವೋ அலர்ந்ததுவோ = ಅರಳಿದೆಯೋ, ಪಡಿ ಶೋದಿ படி சோதி = ಸ್ವಭಾವಸಿದ್ಧವಾದ ತೇಜಸ್ಸಿನ, ಆಡೈಯೊಡುಮ್ ஆடையொடும் = ಉಡುಗೆಯೊಡನೆ, ಪಲ್ ಕಲನ್ ಆಯ್ பல் கலன் ஆய் = ಅನೇಕ ಆಭರಣಗಳಾಗಿ, ನಿನ್ நின் = ನಿನ್ನ, ಪೈ பை = ಸುಂದರವಾದ, ಪೊನ್ பொன் = ಚಿನ್ನದಂತೆ ಶೋಭಿಸುವ (ಚಿನ್ನದ), ಕಡಿ கடி = ಕಟಿಪ್ರದೇಶದ (ಸೊಂಟದ), ಶೋದಿ சோதி = ತೇಜಸ್ಸು, ಕಲನ್ದದುವೋ கலந்ததுவோ = ಕಲೆತುಕೊಂಡಿತೋ, ತಿರುಮಾಲೇ திருமாலே = ಸರ್ವೇಶ್ವರನೇ, ಕಟ್ಟುರೈಯೇ கட்டுரையே = ನಿಜವಾಗಿ ಹೇಳು.

ಸರ್ವೇಶ್ವರನೇ, ನಿನ್ನ ಮುಖದ ತೇಜಸ್ಸು ಕಿರೀಟದ ತೇಜಸ್ಸಾಗಿ ಅರಳಿತೋ, ನಿನ್ನ ತಿರುವಡಿಗಳ ತೇಜಸ್ಸು ನೀನು ನಿಂತಿರುವ ತಾವರೆಯಾಗಿ ಅರಳಿದೆಯೋ, ನಿನ್ನ ಸುಂದರವಾದ ಚಿನ್ನದ (ಚಿನ್ನದಂತೆ ಶೋಭಿಸುವ) ಸೊಂಟದ ತೇಜಸ್ಸು ಸ್ವಭಾವತಃ ತೇಜಸ್ಸಿನಿಂದ ಕೂಡಿದ (ಹಳದಿಬಣ್ಣದ) ಉಡುಗೆಯೊಡನೆ

Garani Srinivasan

ಅನೇಕ ಆಭರಣಗಳು ತಳೆದುಕೊಂಡವೋ, ನಿಜವಾಗಿ ಹೇಳು.

ಈ ಪಾಶುರದಲ್ಲಿ ಭಗವಂತನ ದಿವ್ಯಾಕೃತಿಯನ್ನು ಸೌಂದರ್ಯಪೂರ್ಣವಾಗಿ ವರ್ಣಿಸಿ ಹೇಳಲಾಗಿದೆ.

ಭಗವಂತನ ದೇಹವನ್ನು ಮೂರು ಭಾಗಗಳಾಗಿ ವಿಂಗಡಿಸಿ ಹೇಳಲಾಗಿದೆ: ತಲೆ, ದೇಹ, ಪಾದಗಳು ಎಂದು: ಮೂಲ, ಮಧ್ಯ, ಅಂತ್ಯ ಎಂಬಂತೆ. ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಮುಖದ ಭಾಗ ಆಕರ್ಷಕವಾದದ್ದು. ದೇಹದಲ್ಲಿ ನಡುವಿನ ಭಾಗವೇ ಆಕರ್ಷಕ. ಕಾಲುಗಳಲ್ಲಿ ಪಾದಗಳು ಆಕರ್ಷಕ. ಭಗವಂತನನ್ನು ಅಪ್ರತಿಮ ತೇಜೋರಾಶಿಯೆಂದು ವರ್ಣಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಅವನ ದೇಹದ ಒಂದೊಂದು ಭಾಗವೂ ತೇಜೋಮಯವೇ!

ಭಗವಂತನು ರತ್ನಮಯವಾದ ಕಿರೀಟವನ್ನು ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಧರಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಅವನ ಸೊಂಟದಲ್ಲಿ (ನಡುವಿನಲ್ಲಿ) ವಿದ್ಯುತ್ ಪೀತಾಂಬರ ಶೋಭಿಸುತ್ತದೆ. ಜೊತೆಗೆ ನಾನಾ ದಿವ್ಯಾಭರಣಗಳು ಕೂಡಿಕೊಂಡಿವೆ. ಭಗವಂತನು ಸುಂದರವೂ ವಿಶಾಲವೂ ಆದ ಹೊಂದಾವರೆಯ (ಚಿನ್ನದ ತಾವರೆಯ) ಮೇಲೆ ನಿಂತಿದ್ದಾನೆ. ಹೀಗೆ, ತಲೆಯನ್ನು ಕಿರೀಟವೂ, ನಡುವನ್ನು ಪೀತಾಂಬರವೂ ಆಭರಣಗಳೂ, ಮತ್ತು ತಿರುವಡಿಯನ್ನು ತಾವರೆಯೂ ಆಶ್ರಯಿಸಿವೆ. ಒಂದೊಂದೂ ಅದರದರ ರೀತಿ ಬಣ್ಣ ಗುಣಗಳಿಂದ ತನ್ನಂತೆ ಹೊಳೆಯುತ್ತವೆ. ಅವುಗಳೆಲ್ಲಾ ಬಲು ದೊಡ್ಡ ತೇಜಸ್ಸನ್ನುಳ್ಳವನು ಭಗವಂತ. ಅವನ ಸಹಜ ಆಶ್ರಯವನ್ನು ಪಡೆದದ್ದರಿಂದ ಆ ವಸ್ತುಗಳ ತೇಜಸ್ಸು ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಬಹುದಲ್ಲವೇ? ಇದು ಭ್ರಾಂತಿ. ವಾಸ್ತವಿಕ ವಿಷಯವೇ ಬೇರೆ.

ಒಂದೊಂದು ವಸ್ತುವಿಗೂ ಅದರದರ ಬಣ್ಣ, ರೂಪ, ಗುಣ, ಸ್ವಭಾವಗಳಿವೆ. ಅವುಗಳನ್ನು ಹಾಗೆ ಸೃಷ್ಟಿಸಿ, ಒಂದೊಂದರಲ್ಲೂ ಒಂದು ವಿಶಿಷ್ಟತೆಯನ್ನು ಇರಿಸಿದವನು ಎಲ್ಲಕ್ಕೂ ಆಧಾರನಾದ ಭಗವಂತನೇ! ಕಿರೀಟದ ಚಿನ್ನಕ್ಕೆ ಆಕರ್ಷಕವಾದ ಹಳದಿ ಬಣ್ಣವಿದೆ. ರತ್ನಗಳಿಗೆ ಬಗೆಬಗೆಯ ಹೊಳೆಯುವ ಕಿರಣಗಳನ್ನು ಪ್ರಸರಿಸುವ ಸ್ವಭಾವವಿದೆ. ವಿದ್ಯುತ್ ಪೀತಾಂಬರಕ್ಕೆ ಅದರ ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾದ ಮೃದುವ ಮತ್ತು ಹೊಳೆಯುವ ಹಳದಿಯ ಬಣ್ಣಗಳಿವೆ. ಆಭರಣಗಳ ಗಂಟು ರತ್ನ ಕಿರೀಟದಂತೆಯೇ ಅನರ್ಘ್ಯವಾದ ಹೊಳಪು. ಚಿನ್ನದ ತಾವರೆಗೆ ಚಿನ್ನದ ಹೊಳಪೂ ಕೋಮಲತೆಯೂ ಕೂಡಿಕೊಂಡು ಆಕರ್ಷಣೀಯವಾಗುತ್ತದೆ.

ಈಗ, ಪಾಶುರದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವಂತೆ, ರತ್ನಕಿರೀಟವು ಭಗವಂತನ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ, ಅವನ ಮುಖವನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸಿದೆ. ವಿದ್ಯುತ್ ಪೀತಾಂಬರವು ಭಗವಂತನ ನಡುವನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸಿ, ಅವನ ಚಿನ್ನದ ದೇಹವನ್ನು ಹೊಂದಿಕೊಂಡಿದೆ. ಆಭರಣಗಳು ಹಾಗೆಯೇ ಸ್ವಾಮಿಯ ದೇಹಕ್ಕೆ ಹೊಂದಿಕೊಂಡಿವೆ. ಭಗವಂತನು ಚಿನ್ನದ ತಾವರೆಯ ಮೇಲೆ ನಿಂತಿದ್ದಾನಂತೆ! ಅವನ ತಿರುವಡಿಗಳನ್ನು ಆ ತಾವರೆ ಆಶ್ರಯಿಸಿದೆ. ಈ ವಸ್ತುಗಳಿಗೆ ಅವುಗಳ ರೂಪ, ಬಣ್ಣ, ಗುಣ,

ಸ್ವಭಾವಗಳು ಸಹಜವಾಗಿ ಬಂದಿವೆ, ಬಿಟು. ಆದರೆ, ಆಳ್ವಾರರು ಈ ಪರಸ್ಪರ ಸಂಬಂಧದ ಸ್ವಾರಸ್ಯವೇನು ಎಂಬುದನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಆಳ್ವಾರರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ: ಸರ್ವೇಶ್ವರ, ನಿನ್ನ ಮುಖವನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸಿರುವ ಕಿರೀಟದ ಹೊಳಪು ನಿನ್ನ ತೇಜಃಪುಂಜವಾದ ಮುಖಮಂಡಲದಿಂದಲೇ ಬಂದಿರಬೇಕಲ್ಲವೇ? ನಿನ್ನ ನಡುವನ್ನು (ದೇಹವನ್ನು) ಅಲಂಕರಿಸಿರುವ ವಸ್ತ್ರ-ಪೀತಾಂಬರವೂ ನಾನಾ ರತ್ನಾಭರಣಗಳೂ ಅವುಗಳ ದಿವ್ಯ ಕಾಂತಿಯನ್ನು ನಿನ್ನ ದೇಹದಿಂದಲೇ ಪಡೆದುಕೊಂಡಿವೆಯಲ್ಲವೇ? ನೀನು ನಿಂತಿರುವ ಚಿನ್ನದ ತಾವರೆಯೂ ನಿನ್ನ ಶ್ರೀಪಾದಗಳ ಕಾಂತಿಯಿಂದ ಅಷ್ಟು ಸುಂದರವಾಗಿ ಶೋಭಿಸುತ್ತಿದೆಯಲ್ಲವೇ? ಇಲ್ಲವೇ, ಈ ವಸ್ತುಗಳಿಗೆ ಸ್ವಭಾವತಃ ಅವುಗಳ ರೂಪ, ಬಣ್ಣ, ಗುಣಗಳು ಇರುವುವೇ? ಈ ನನ್ನ ಭ್ರಾಂತಿಯನ್ನು ದಯಮಾಡಿ ನೀಗಿಸು. ಸತ್ಯಾಂಶವೇನೆಂಬುದನ್ನು ನನಗೆ ತಿಳಿಸಿ ಕೃಪೆಮಾಡು.

ಭಗವಂತನನ್ನಾಶ್ರಯಿಸದ ವಸ್ತುವಿಲ್ಲ. ಅವನ ಹೊರತು ಅವಕ್ಕೆ ರೂಪವೂ ಇಲ್ಲ, ಬಣ್ಣವೂ ಇಲ್ಲ, ಸ್ವಭಾವವೂ ಇಲ್ಲ, ಗುಣವೂ ಇಲ್ಲ. ಅವುಗಳಿಗೆ ಅಸ್ತಿತ್ವವೇ ಇಲ್ಲ. ಅವನು ಎಲ್ಲಕ್ಕೂ ಆಧಾರ, ಎಲ್ಲಕ್ಕೂ ಮೂಲ.

2. கட்டுரைக்கில் தாமரை நின் கண் பாதம் கையொவ்வா,
சுட்டுரைத்த நன் பொன் உன் திருமேனி யொளி யொவ்வாது,
ஒட்டுரைத்திவ்வுலகுன்னைப் புகழ்வெல்லாம் பெரும்பாலும்,
பட்டுரையாய்ப் புற்கென்றே காட்டுமால் பரஞ்சோதீ

ಕಟ್ಟುರೈಕ್ಕಿಲ್ ತಾಮರೈ ನಿನ್ ಕಣ್ ಪಾದಮ್ ಕೈಯೊವ್ವಾ,
ಸುಟ್ಟುರೈತ್ತ ನನ್ ಪೊನ್ ಉನ್ ತಿರುಮೇನಿ ಒಳಿಯೊವ್ವಾದು,
ಒಟ್ಟುರೈತ್ತಿವ್ವುಲಗುನ್ನೈ ಪುಗಳ್ವೆಲ್ಲಾಮ್ ಪೆರುಮ್ಬಾಲುಮ್,
ಪಟ್ಟುರೈಯಾಯ್ಪುರ್ಕೆನ್ರೇ ಕಾಟ್ಟುಮಾಲ್ ಪರಞ್ಜೋದೀ!

ಕಟ್ಟುರೈಕ್ಕಿಲ್ கட்டுரைக்கில் = ದೃಷ್ಟಾಂತವಾಗಿ ಹೇಳಬಹುದಾದರೆ, ತಾಮರೈ தாமரை = ತಾವರೆಯು, ನಿನ್ நின் = ನಿನ್ನ, ಕಣ್, ಪಾದಮ್, ಕೈ கண், பாதம், கை = ಕಣ್ಣುಗಳಿಗೂ, ಪಾದಗಳಿಗೂ, ಕೈಗಳಿಗೂ, ಒವ್ವಾದು ஒவ்வாது = ಹೋಲಿಕೆಯು ಆಗುವುದಿಲ್ಲ (ಹೋಲುವುದಿಲ್ಲ), ಸುಟ್ಟು சுட்டு = [illegible], ಉರೈತ್ತ உரைத்த = ತಿಕ್ಕಿದ, ನನ್ ಪೊನ್ நன் பொன் = ಅಪರಂಜಿ ಚಿನ್ನವು, ಉನ್ உன் = ನಿನ್ನ, ತಿರುಮೇನಿ திருமேனி = ದಿವ್ಯ ದೇಹದ, ಒಳಿ ஒளி = ಕಾಂತಿಗೆ, ಒವ್ವಾದು ஒவ்வாது = ಹೋಲುವು[illegible] = ಒಪ್ಪುವಂತೆ, ಒಟ್ಟುರೈತ್ತು உரைத்து = ಹೇಳುವ,

ಇವ್ವುಲಗು இவ்வுலகு = ಈ ಲೋಕವು (ಲೋಕದ ಜನರು), ಉನ್ನೈ உன்னை
= ನಿನ್ನನ್ನು, ಪುಗಳ್ವು ಎಲ್ಲಾಮ್ புகழ்வெல்லாம் = ಹೊಗಳುವುದೆಲ್ಲ
ವೂ, ಪೆರುಮ್ಬಾಲುಮ್ பெரும்பாலும் = ಬಹುಮಟ್ಟಿಗೆ, ಪಟ್ಟುರೈ
ಆಯ್ பட்டுரையாய் = ಅರ್ಥವಿಲ್ಲದ ಮಾತಾಗಿ, ಪುಱ್ಕು புற்கு =
ಸುಳ್ಳು (ಅಸತ್ಯ), ಎನ್ರೇ என்றே = ಎಂದೇ, ಕಾಟ್ಟುಮಾಲ್
காட்டும் ஆல் = ತೋರಿಸುವುದು (ವ್ಯಕ್ತವಾಗುವುದು) ಆದ್ದರಿಂದ,
ಪರನ್ ಶೋದೀ பரஞ்சோதீ = (ನೀನು) ಪರಂಜ್ಯೋತಿ ಸ್ವರೂಪನೇ.

ಸತ್ಯವಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕಾದರೆ, ನಿನ್ನ ಕಣ್ಣುಗಳಿಗಾಗಲೀ, ಪಾದಗಳಿಗಾಗಲೀ, ಕೈಗಳಿಗಾಗಲೀ ತಾವರೆಯೂ ಹೋಲುವುದಿಲ್ಲ. ಪುಟಕ್ಕೆ ಕರಗಿಸಿದ ಅಪರಂಜಿ ಚಿನ್ನವು ನಿನ್ನ ದಿವ್ಯವಾದ ದೇಹಕಾಂತಿಗೆ ಹೋಲುವುದಿಲ್ಲ. ಒಪ್ಪುವಂತೆ ಹೇಳುವ ಈ ಲೋಕದ ಜನರು ನಿನ್ನನ್ನು ಹೊಗಳಿ ಹೇಳುವುದೆಲ್ಲವೂ ಬಹುಮಟ್ಟಿಗೆ ಅರ್ಥವಿಲ್ಲದ ಮಾತಾಗಿ, ಅಸತ್ಯವೆಂದೇ ವ್ಯಕ್ತವಾಗುವುದು. ಆದ್ದರಿಂದ ನೀನು ಪರಂಜ್ಯೋತಿಸ್ವರೂಪನೇ! (2)

ಹಿಂದಿನ ಪಾಶುರದಲ್ಲಿ ಭಗವಂತನ ಮುಖದ ವರ್ಚಸ್ಸನ್ನು, ದೇಹಕಾಂತಿಯನ್ನು ಪಾದಗಳ ಕೋಮಲತೆಯನ್ನು. ~~ಇವುಗಳು~~ ಕುರಿತು ಹೇಳಲಾಯಿತು. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದೊಂದಕ್ಕೂ ಒಂದೊಂದು ಉಪಮಾನ ~~...~~ ಕೊಟ್ಟು ವರ್ಣಿಸಲಾಯಿತು. ಆಳ್ವಾರರ್ ತಮ್ಮ ವಿವರಣೆ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಭ್ರಾಂತಿಯನ್ನು ಕಂಡರೇನೋ! ಅವರು ಆಡಿದ ಮಾತಿನ, ಬಳಸಿದ ಉಪಮಾನಗಳ, ಅಸತ್ಯತೆಯನ್ನು ಕುರಿತ ತಮ್ಮ ಭ್ರಾಂತಿಯನ್ನು ನಿವಾರಿಸುವಂತೆ ಭಗವಂತನನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದರು.

ಈ ಪಾಶುರದಲ್ಲಿ ಅದೇ ವಿಷಯವನ್ನು ಮತ್ತೊಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ.

ಭಗವಂತನ ಸೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಸುಂದರವಾದ ವಸ್ತುಗಳಿವೆ, ನಿಜ. ಅವುಗಳನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಂಡು ಭಗವಂತನನ್ನು ಸ್ತುತಿಸಿ ಹಾಡುತ್ತಾರೆ ಲೋಕದ ಜನ. ಇದು ಸರಿಯೇ? ಭಗವಂತನಿಗೆ ಅವನ ಸೃಷ್ಟಿಯ ಯಾವ ವಸ್ತುವನ್ನು ಹೋಲಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ? ಯಾವ ವಸ್ತುವಿನಿಂದ ಅವನ ದಿವ್ಯಸೌಂದರ್ಯ, ಪ್ರಕಾಶಗಳನ್ನು ಸೂಚಿಸಲು ಸಾಧ್ಯ? ಹಾಗಿಲ್ಲ ಹೇಳುವುದರಲ್ಲಿ ಸತ್ಯತೆ ಎಷ್ಟಿದೆ? ಈ ವಿಷಯದ ವಿಮರ್ಶನೆ ನಡೆಯಬೇಡವೇ?

ಭಗವಂತನನ್ನು 'ಪುಂಡರೀಕಾಕ್ಷ' ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಅವನ ಕಣ್ಣುಗಳು ತಾವರೆಯಂತೆ ವಿಶಾಲವೂ ಆಕರ್ಷಕವೂ ಆದವು ಎಂಬ ಕಾರಣದಿಂದ. ಅವನ ಕೈಗಳನ್ನೂ, ಪಾದಗಳನ್ನೂ ಕಮಲದ ಹೂವಿನ ಅಂದಕ್ಕೂ ಕೋಮಲತೆಗೂ ಹೋಲಿಸಿ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅವನ ದೇಹ ಪುಟಕ್ಕಿ~~ಟ್ಟ~~ ಚಿನ್ನದಂತೆ ಪ್ರಕಾಶಿಸುತ್ತದೆ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಇದು ಜನರ ಮಾತಿನ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯ.

Garani Srinivasan

ಭಗವಂತನ ಅತ್ಯತಿಶಯ ಸೌಂದರ್ಯ ತೇಜಸ್ಸುಗಳನ್ನು ಅವನ ಸೃಷ್ಟಿಯ ಯಾವ ವಸ್ತುವನ್ನೂ ಸರಿಸಾಟಿ ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಮೀರಿ ಅವನನ್ನು "ಪರಂಜ್ಯೋತಿ ಎಂಬ ಒಂದು ಮಾತಿನಿಂದ ವಿವರಿಸಬಹುದಲ್ಲವೇ! 'ಪರಂಜ್ಯೋತಿ' ಎಂಬುದರಲ್ಲಿ ಎರಡು ಪದಗಳಿವೆ ಪರ ಮತ್ತು ಜ್ಯೋತಿ ತನ್ನ ಸೃಷ್ಟಿಯಾದ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಕ್ಕಿಂತಲೂ ಆಚೆ ಇರುವವನಾದ್ದರಿಂದ ಅವನು 'ಪರ'. ಎಲ್ಲಾ ಬೆಳಗುವ ವಸ್ತುಗಳಿಗಿಂತ ಭಿನ್ನನಾಗಿ, ವಿಲಕ್ಷಣವಾದ ಪ್ರಕಾಶದಿಂದ ಕೂಡಿ ಬೆಳಗುವನಾದ್ದರಿಂದ ಅವನು 'ಜ್ಯೋತಿ' ಈ ಎರಡು ಪದಗಳ ಮೂಲಕ ಭಗವಂತನನ್ನು ಕುರಿತು ಹೇಳುವುದರಲ್ಲಿ ಪೂರ್ಣತೆಯನ್ನು ಕಾಣುತ್ತೇವೆ. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಆಳ್ವಾರರು ಭಗವಂತನನ್ನು 'ಪರಂಜ್ಯೋತಿ' ಎಂದು ಕರೆದಿರಬಹುದು.

ಆಳ್ವಾರರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ: ಭಗವಂತ, ಈ ಲೋಕದ ಜನ ನಿನ್ನನ್ನು ನಾನಾ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹೊಗಳಿ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ನಿನ್ನ ಕೈ, ಕಾಲು ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಸುಂದರವಾದ ತಾವರೆ ಹೂವಿಗೆ ಹೋಲಿಸುತ್ತಾರೆ ನಿನ್ನ ದೇಹದ ಅದ್ಭುತವಾದ ಕಾಂತಿಯನ್ನು ಪುಟಕ್ಕಿಟ್ಟ ಚಿನ್ನಕ್ಕೆ ಹೋಲಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅವರಾಡುವ ಮಾತುಗಳಲ್ಲಿ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಸತ್ಯತೆ ಇದೆಯೇ? ಅವರ ಮಾತುಗಳಿಗೆ ಅರ್ಥವಿದೆಯೇ? ತಾವರೆಯು ನಿನ್ನ ಕೈ ಕಾಲು ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಹೊಂದುವುದಿಲ್ಲ. ಅಪರಂಜಿ ಚಿನ್ನವೂ ನಿನ್ನ ಮೈಬಣ್ಣ ಕಾಂತಿಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಇವೆಲ್ಲ ಸತ್ಯಕ್ಕೆ ದೂರವಾದ್ದರಿಂದ ನಿನ್ನನ್ನು "ಪರಂಜ್ಯೋತಿ" ಎಂದು ಕರೆಯುವುದು ಸರಿ ಎನ್ನಬಹುದೇ?

3. பரஞ்சோதிநீ பரமாய் நின்னிகழ்ந்துபின், மற்றோர்
பரஞ்சோதியின்மையின் படியோவிநிகழ்கின்ற,
பரஞ்சோதிநின்னுள்ளே படருலகம்படைத்த, எம்
பரஞ்சோதீ! கோவிந்தா! பண்புரைக்கமாட்டேனே.

ಪರಂಜೋದಿ ನೀ ಪರಮಾಯ್ ನಿನ್ನಿಗೞನ್ದು ಪಿನ್, ಮಱ್ಱೋರ್
ಪರಂಜೋದಿ ಇನ್ಮೈಯಿನ್ ಪಡಿಯೋವಿ ನಿಗೞ್ಗಿನ್ಱ,
ಪರಂಜೋದಿ ನಿನ್ನುಳ್ಳೇ ಪಡರುಲಗಂ ಪಡೈತ್ತ, ಎಮ್
ಪರಂಜೋದೀ! ಗೋವಿನ್ದಾ! ಪಣ್ಬುರೈಕ್ಕ ಮಾಟ್ಟೇನೇ

ಪರಮ್ ಜೋದಿ பரம் சோதி = ಅದ್ವಿತೀಯವಾದ ಜ್ಯೋತಿಸ್ವರೂಪನೇ, ನೀ நீ = ನೀನು, ಪರಮ್ ಆಯ್ பரம் ஆய = ಸರ್ವಶ್ರೇಷ್ಠನೆಂದು, (ಸರ್ವಶ್ರೇಷ್ಠನಾಗಿರುವನೆಂದು), ನಿನ್ நின் = ನಿನ್ನನ್ನು, ಇಗೞನ್ದು ಪಿನ್ இகழ்ந்து பின் = ಮರೆತ ಬಳಿಕ (ಅಲಕ್ಷಿಸಿದ ಬಳಿಕ), ಮಱ್ಱೋರ್ மற்று ஓர் = ಬೇರೆ ಒಂದು (ಮತ್ತೊಬ್ಬ), ಪರಂಜೋದಿ ಇನ್ಮೈಯಿನ್

பரஞ்சோதி இன்மையின் = ಸರ್ವೋತ್ಕೃಷ್ಟ ಜ್ಯೋತಿಯು ಇಲ್ಲ
ದಿರುವುದರಿಂದ, ಪಡಿ ಓವಿ படி ஓவி = (ನಿನಗೆ) ಪ್ರತಿಯಾದ ವಸ್ತು
ಇಲ್ಲದಿರುವುದರಿಂದ (ಇಲ್ಲದಂತೆ), ನಿಗೞ್ಕಿನ್ಱ நிகழ்கின்ற = ಇರುವ
ಪರಂಜೋದಿ பரஞ்சோதி = ಅದ್ವಿತೀಯವಾದ ಜ್ಯೋತಿಯೂ, ನಿನ್ ಉಳ್ಳೆ
நின் உள்ளே = ನಿನ್ನ ಅಂತರಂಗದಲ್ಲಿಯೇ (ಸಂಕಲ್ಪಮಾತ್ರದಿಂದಲೇ),
ಪಡರ್ ಉಲಗಮ್ படர் உலகம் = ವಿಸ್ತಾರವಾದ ಲೋಕಗಳನ್ನು,
ಪಡೈತ್ತ படைத்த = ಪಡೆದ, ಎಮ್ ಪರಂಜೋದಿ எம் பரஞ்சோ
தி = ನಮ್ಮ ಪರಮ ಜ್ಯೋತಿಸ್ವರೂಪನೇ, ಗೋವಿಂದ கோவிந்தா =
ಮಿತಿಯಿಲ್ಲದ ಸಹಜಸ್ವಭಾವಗಳುಳ್ಳವನೇ, (ಲೋಕಗಳನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವವನೇ),
ಪಣ್ಬು பண்பு = ನಿನ್ನ ಸ್ವರೂಪ ಸ್ವಭಾವಗಳನ್ನು, ಉರೈಕ್ಕ ಮಾಟ್ಟೇನೆ
உரைக்க மாட்டேனே = ವರ್ಣಿಸಲಾರೆನಲ್ಲ!

ಅದ್ವಿತೀಯವಾದ ಜ್ಯೋತಿಸ್ವರೂಪನೇ, ನೀನು ಸರ್ವಶ್ರೇಷ್ಠನೆಂದು ನಿನ್ನನ್ನು ಹೊರತು ಬಿಟ್ಟು, ಬೇರೊಬ್ಬ ಸರ್ವೋತ್ಕೃಷ್ಟ ಜ್ಯೋತಿಯು ಇಲ್ಲದಿರುವುದರಿಂದ, ಸಾಟಿಯಿಲ್ಲದ ಜ್ಯೋತಿಯೂ, ನಿನ್ನ ಸಂಕಲ್ಪಮಾತ್ರದಿಂದಲೇ ವಿಸ್ತಾರವಾದ ಲೋಕಗಳನ್ನು ~~ಪಡೆದ~~ ನಮ್ಮ ಪರಮ ಜ್ಯೋತಿಸ್ವರೂಪನೇ, ಮಿತಿಯಿಲ್ಲದ ಸಹಜಸ್ವಭಾವಗಳುಳ್ಳವನೇ, ಲೋಕಗಳನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವವನೇ, ನಿನ್ನ ಸ್ವರೂಪ ಸ್ವಭಾವಗಳನ್ನು ವರ್ಣಿಸಲಾರೆನಲ್ಲ! (3)

ಹಿಂದಿನ ಪಾಶುರದಲ್ಲಿ, ಲೋಕದ ರೀತಿಯಂತೆ, ತಮಗೆ ತೋರಿದ ಸುಂದರವಾದ ಪ್ರಕೃತಿಯ ವಸ್ತುಗಳಿಗೆ ಭಗವಂತನ ಅವಯವಗಳನ್ನು ಹೋಲಿಸಿ ಸ್ತುತಿಸುವುದೆಲ್ಲವೂ ಅರ್ಥವಿಲ್ಲದ ಹೊಗಳಿಕೆಯಂತಾಯ್ತು, ಆಶ್ಚರ್ಯಕರವೆಂದು ಹೇಳಲಾಯಿತು. ಆದ್ದರಿಂದ, ಅವನನ್ನು 'ಪರಂಜ್ಯೋತಿ' ಎಂಬ ಶಬ್ದದಿಂದ ಹೇಳಲಾಯಿತು. ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ವರ್ಣಿಸುವುದು ಉಚಿತವಾದ ಬದ್ಧವೆಂದು ಹೇಳಲಾಯಿತು.

ಇಲ್ಲಿ, ಅದೇ ವಿಷಯವನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿ ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ.

ಆಳ್ವಾರರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ: ಸ್ವಾಮೀ, ನೀನು 'ಪರ'ನೂ, 'ಜ್ಯೋತಿ'ಸ್ವರೂಪಿಯೂ ಆಗಿರುವೆ. ನಿನ್ನನ್ನು ಮರೆತು, ಅಲ್ಪನ ಬದ್ಧನೆಂದು ಭಾವಿಸಿದರೆ, ನಿನಗೆ ಸಾಟಿಯಾದ ಸರ್ವೋತ್ಕೃಷ್ಟವಾದ ಜ್ಯೋತಿ ಮತ್ತೊಂದಿಲ್ಲವಾಗಿದೆ. ನಿನ್ನ ಶಕ್ತಿಯೂ ಅಪಾರ. ನೀನು ಸಂಕಲ್ಪಿಸಿದ ಕೂಡಲೇ ಎಲ್ಲಾ ಲೋಕಗಳೂ ಸೃಷ್ಟಿಯಾಗಿಬಿಡುತ್ತವೆ. ಅವುಗಳನ್ನು ನೀನು ರಕ್ಷಿಸುತ್ತೀ. ನಿನ್ನ ಸ್ವರೂಪ ಸ್ವಭಾವಗಳಿಗೆ ಮಿತಿಯೇ ಇಲ್ಲ. ಸಾಮಾನ್ಯ ಮನುಷ್ಯನಾ, ಅವುಗಳನ್ನು

ವಿವರಿಸಿ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ನಾನು ಶಕ್ತನಲ್ಲವಲ್ಲ.

ಆಳ್ವಾರರು ಹೇಳುವ ಒಂದೊಂದು ವಾಕ್ಯವೂ ಭಗವಂತನನ್ನು ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರವಾಗಿ, ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ವಿವರಿಸುವ ಮಾತೇ! ವೇದಗಳಲ್ಲಿ ಭಗವಂತನನ್ನು ಸ್ತುತಿಸುವ ರೀತಿಯಲ್ಲೇ ಇಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ವಿವರಣೆ!

4. மாட்டாதேயாகிலும் இம்மலர் தலை மாஞாலம், நின்
மாட்டாய மலர் புரையும் திருவுருவம் மனம் வைக்க
மாட்டாத பலசமய மதி கொடுத்தாய், மலர்த்துழாய்
மாட்டே நீ மனம் வைத்தாய் மாஞாலம் வருத்தாதே?

ಮಾಟ್ಟಾದೇ ಆಯಾಗಿಲುಮ್ ಇಮ್ಮಲರ್ ತಲೈ ಮಾಞಾಲಮ್, ನಿನ್
ಮಾಟ್ಟಾಯ ಮಲರ್ ಪುರೈಯುಮ್ ತಿರುವುರುವಮ್ ಮನಮ್ ವೈಕ್ಕ,
ಮಾಟ್ಟಾದ ಪಲಸಮಯ ಮದಿ ಕೊಡುತ್ತಾಯ್, ಮಲರ್ತ್ತುೞಾಯ್
ಮಾಟ್ಟೇ ನೀ ಮನಮ್ ವೈತ್ತಾಯ್ ಮಾಞಾಲಮ್ ವರುತ್ತಾದೇ?

ಮಾಟ್ಟಾದೇ மாட்டாதே = ಸಾಧ್ಯವಾಗದೆ, ಆಗಿಲುಮ್ ஆகிலும் = ಆದರೂ, ಇಮಲರ್ ತಲೈ இ மலர் தலை = ಈ ಹೂವಿನ ಮೇಲಿರುವ, ಮಾಞಾಲಮ್ மாஞாலம் = ವಿಸ್ತಾರವಾದ ಲೋಕವು, ನಿನ್ நின் = ನಿನ್ನನ್ನು, ಮಾಟ್ಟು ಆಯ மாட்டு ஆய = ಹೊಂದಿಕೊಂಡಿರುವ, ಮಲರ್ ಪುರೈಯುಮ್ மலர் புரையும் = ಹೂವನ್ನು ಹೋಲುವ, ತಿರು ಉರುವಮ್ திரு உருவம் = ದಿವ್ಯಸುಂದರರೂಪದಲ್ಲಿ, ಮನಮ್ ವೈಕ್ಕ மனம் வைக்க = ಮನಸ್ಸನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಲು, ಮಾಟ್ಟಾದ மாட்டாத = ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದ (ಆಗದೆ ಇರುವ), ಪಲಸಮಯಮ್ பலசமயம் = ಹಲವು ಮತಗಳಲ್ಲಿ, ಮದಿ ಕೊಡುತ್ತಾಯ್ மதி கொடுத்தாய் = ವ್ಯಾಮೋಹವನ್ನುಂಟುಮಾಡಿದವನೇ, ಮಲರ್ ತುೞಾಯ್ மலர் துழாய் = ಹೂವಿನಿಂದ ತುಂಬಿದ ತುಲಸಿಯನ್ನು, ಮಾಟ್ಟೇ மாட்டே = ಧರಿಸುವುದರಲ್ಲಿಯೇ, ನೀ நீ = ನೀನು, ಮನಮ್ ವೈತ್ತಾಯ್ மனம் வைத்தாய் = ಮನಸ್ಸನ್ನಿಟ್ಟಿರುವವನೇ (ಮಗ್ನನಾಗಿರುವವನೇ), ಮಾಞಾಲಮ್ மாஞாலம் = ವಿಸ್ತಾರವಾದ ಲೋಕವು, ವರುತ್ತಾದೇ வருத்தாதே = ವ್ಯಥೆಪಡುವುದಿಲ್ಲವೇ?

ಸಾಧ್ಯವಾಗದೆ ಆದರೂ, ಈ ಹೂವಿನ ಮೇಲಿರುವ ವಿಸ್ತಾರವಾದ ಲೋಕವು ನಿನ್ನನ್ನು ಹೊಂದಿಕೊಂಡಿರುವ ಹೂವನ್ನು ಹೋಲುವ ದಿವ್ಯಸುಂದರರೂಪದಲ್ಲಿ ಮನಸ್ಸನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಲು ಆಗದೆ ಇರುವ ಹಲವು ಮತಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಮೋಹವನ್ನುಂಟುಮಾಡಿದವನೇ, ಹೂವಿನಿಂದ ತುಂಬಿದ ತುಲಸಿಯನ್ನು ಧರಿಸುವುದರಲ್ಲಿಯೇ ನೀನು ಮಗ್ನನಾಗಿರುವವನೇ ವಿಸ್ತಾರವಾದ ಲೋಕವು ವ್ಯಥೆಪಡುವುದಿಲ್ಲವೇ?

Garani Srinivasan

ಭಗವಂತನನ್ನು ವಾಸ್ತವವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವರ್ಣಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂಬುದನ್ನು ಹಿಂದಿನ ಪಾಶುರದಲ್ಲಿ ಆಳ್ವಾರರು ಹೇಳಿದರು. ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಹಾಗೆಯೇ ಭಗವಂತನ ದಿವ್ಯ ಸ್ವರೂಪವನ್ನಾಗಲಿ, ಅನುಪಮ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನಾಗಲಿ ಇಲ್ಲಿ ವರ್ಣಿಸಲು ಅವರು ಯತ್ನಿಸದೆ, ಭಗವಂತನ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ಎತ್ತಿತೋರಿಸುವುದು ಇಂದು ವಿಶೇಷವೆನಿಸುತ್ತದೆ.

ಇದು ಸ್ವಲ್ಪ ಕಠಿಣವಾದ ಪಾಶುರ. ಅರ್ಥವನ್ನು ಅನ್ವಯಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದಾಗ ಒಂದು ಬಗೆಯಾಗಿ, ಪ್ರತಿಪದಾರ್ಥದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದಾಗ ಸ್ವಲ್ಪ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಾಗಿಯೂ ತೋರಿಬರುತ್ತದೆ. ಆದಾಗ್ಯೂ, ಇದರಲ್ಲಿ ತೋರಿಬರುವ ಮುಖ್ಯಾಂಶ ಎರಡಕ್ಕೂ ಒಂದೇ ಆಗಿರುವುದು: "ಈ ಲೋಕದ ಜನರು ನಿನ್ನ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳದಿರುವಾಗ, ಅವರ ಮುಂದೆ ಹಲವಾರು ಅರ್ಥವಿಲ್ಲದ ಧರ್ಮಗಳನ್ನಿಟ್ಟು ಅವರನ್ನು ಭ್ರಮೆಗೊಳಿಸಿ, ಪಾಂಪ್ಯ ಪೂರ್ಣವಾದ ತುಳಸಿಯ ಹಾರವನ್ನು ಧರಿಸುವುದರಲ್ಲಿಯೇ ನೀನು ಮುನ್ನಾದರೆ, ಲೋಕದ ಜನ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆಡುವುದಿಲ್ಲವೇ?".

ಭಗವಂತನು ಸೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ನಡೆಸಿ, ಬಳಿಕ, ಅದರ ಅಭ್ಯುದಯದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಮನಸ್ಸು ಮಾಡದೆ, ನಿರ್ಲಿಪ್ತನಾಗಿ ಬಿಡಬಹುದೇ? ಸೃಷ್ಟಿ ಎಷ್ಟು ಮುಖ್ಯವೋ ಅದರ ರಕ್ಷಣೆಯೂ ಉದ್ಧಾರವೂ ಅಷ್ಟೇ ಮುಖ್ಯ ಎಂಬುದು ಇಲ್ಲಿಯ ಅಭಿಪ್ರಾಯವೆನ್ನಬಹುದು.

5. வருந்தாத வருந்தவத்த மலர்கதிரின் சுடருடம்பாய்,
வருந்தாதஞானமாய் வரம்பின்றிமுழுதியன்றாய்,
வருங்காலம் நிகழ்காலம் கழிகாலமாயுலகை,
ஒருங்காக வளிப்பாய்! சீர் எங்குலக்க வோதுவனே?

ವರುನ್ದಾದ ವರುನ್ದವತ್ತ ಮಲರ್‌ಕದಿರಿನ್ ಶುಡರುಡಮ್ಬಾಯ್,
ವರುನ್ದಾದ ಜ್ಞಾನಮಾಯ್ ವರಮ್ಬಿನ್ರಿ ಮುೞುದಿಯನ್ರಾಯ್,
ವರುಙ್ಗಾಲಮ್ ನಿಹೞ್‌ಕಾಲಮ್ ಕೞಿಕಾಲಮಾಯುಲಗೈ,
ಒರುಙ್ಗಾಗವಳಿಪ್ಪಾಯ್! ಶೀರ್ ಎಙ್ಗುಲಕ್ಕ ವೋದುವನೇ?

ವರುನ್ದಾದ வருந்தாத = ಪ್ರಯತ್ನವೇ ಪಡದ, ಸಂಕಟಪಡೋಗದ, (ಸಹಜವಾದ, ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾದ), ಅರುಮ அரும் = ಅಪರೂಪವಾದ, ತವತ್ತ தவத்த = ತಪಸ್ಸಿನ ಪರಿಣಾಮವಾದ, ಮಲರ್ ಕದಿರಿನ್ மலர் கதிரின் = ಪ್ರಸರಿಸುವ ಕಿರಣಗಳುಳ್ಳ, ಶುಡರ್ சுடர் = ತೇಜೋಮಯವಾದ, ಉಡಮ್ಬಾಯ್ உடம்பு ஆய் = ದೇಹವನ್ನುಳ್ಳವನೇ, ವರುನ್ದಾದ வருந்தாத = ಎಂದಿಗೂ ಕುಂಠಿತಗೊಳ್ಳದ, ಜ್ಞಾನಮಾ ಆಯ್ ஞானம் ஆய் = ಜ್ಞಾನ

Galani Srinivasan

ಸ್ವರೂಪಿಯೇ, ಪರಮ್ಮು ಇನ್ಸುಡರ್ ಉಡಂಬು ಅಣ್ಣಾಲ್ = ಎಂಶಿಯಲ್ಲದಂತೆ, ಮುಟ್ಟುದು ಮೂವುಲಗು = ಪರಿಪೂರ್ಣನಾಗಿ, ಇಯನ್ ಅನಾಯ್ ಅವಳಣಾಗ್ಗಯ್ = ವ್ಯಾಪಿಸಿರುವವನೇ, ಪೆರುಮಾ ಕಾಲಮಾ ವರುಂ ಕಾಲಂ = ಮುಂದೆ ಬರುವ ಕಾಲವೂ, ನಿಕಳ್ ಕಾಲಮಾ ನಿಕಳ್ ಕಾಲಂ = ಈಗ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವ ಕಾಲವೂ, ಕಳಿ ಕಾಲಮುಮಾ ಕಳ್ಳಿ ಕಾಲಮುಂ = ಕಳೆದು ಹೋದ ಕಾಲವೂ, ಓಂಬ ಆಯ್ = ಆಗಿ, ಉಲಗ್ಗೆ ಉಲಾಗ = ಲೋಕಗಳನ್ನು, ಒರುಜ್ಞಾನ (ಒರುಜ್ಞ ಆದ) ಪುರುಕಾಕ್ಕ ಆಕ = ಒಟ್ಟಾಗಿ, ಅಳ್ಳಿಪ್ಪು ಅಣಿಪ್ಪಯ್ = ರಕ್ಷಿಸುವವನೇ, ಕೀರ್ತಿ = (ನಿನ್ನ) ಕಲ್ಯಾಣಗುಣಗಳನ್ನು, ಎಜ್ಞನಾಂ ಕುರುಕ್ಕ = ಎತ್ತಲಂದ, ಉಲಪ್ಪು ಉಳಂಕ = (ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ) ಮುಗಿಸಲು, ಶಿದುವನೇ ಸೊಲ್ಲುವನ್ = ಹೇಳಲಿ?

ಅಪ್ರಯತ್ನಪೂರ್ವಕವಾದ (ಸಹಜವಾದ) ಅತಿಶಯವಾದ ಕಪನ್ನ ಪರಿಣಾಮವಾದ ಪ್ರಕಾಶಿಸುವ ಕಿರಣಗಳುಳ್ಳ ತೇಜೋಮಯವಾದ ದೇಹವನ್ನುಳ್ಳವನೇ, ಎಂದೆಂದಿಗೂ ಕುಗ್ಗದ ಜ್ಞಾನಸ್ವರೂಪಿಯೇ, ಎಂಶಿಯಲ್ಲದಂತೆ ಪರಿಪೂರ್ಣನಾಗಿ ವ್ಯಾಪಿಸಿರುವವನೇ, ಮುಂದಿನ ಕಾಲ ಈಗಿನ ಕಾಲ ಮತ್ತು ಕಳೆದ ಕಾಲವೂ ಆಗಿ ಲೋಕಗಳನ್ನು ಒಟ್ಟಾಗಿ (ಎಲ್ಲ ಆತ್ಮಗಳನ್ನೂ) ರಕ್ಷಿಸುವವನೇ, ನಿನ್ನ ದಿವ್ಯ ಕಲ್ಯಾಣಗುಣಗಳನ್ನು ಎತ್ತಲಂದ ಮುಗಿಸಲು (ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ) ಪ್ರಯತ್ನಿಸಲಿ? (5)

ಹಿಂದಿನ ಮೂರನೆಯ ಪಾಶುರದಲ್ಲಿ ಆಳ್ವಾರರು "ನೀಳಿಂದಾ, ನಿನ್ನನ್ನು ನಾನು ವರ್ಣಿಸಲಾರೆನಲ್ಲ" ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದರಷ್ಟೆ. ಈ ಪಾಶುರ ಮತ್ತೆ ಗುಣಾತಿಶಯಕ್ಕೆ ಮುಗಿಯದಂತೆಯೇ.

ಆಳ್ವಾರರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ: ಸಹಜವೂ ಸ್ವಾಭಾವಿಕವೂ, ವಿಲಕ್ಷಣವೂ ಪರಿಶುದ್ಧವೂ ಆದ ಪ್ರಕಾಶಿಸುವ ಕಿರಣಗಳುಳ್ಳ ತೇಜೋಮಯವಾದ ರೂಪವುಳ್ಳವನೇ, ಎಂದೆಂದಿಗೂ ಕುಗ್ಗದ (ಕ್ಷೀಣಿಸದ) ಜ್ಞಾನಮಯನೇ, ಪರಿಪೂರ್ಣನಾಗಿ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ ವ್ಯಾಪಿಸಿರುವವನೇ, ಕಾಲಸ್ವಾಮಿಯಾಗಿ, ಭೂತ, ವರ್ತಮಾನ, ಭವಿಷ್ಯತ್ಕಾಲಗಳನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಿರುವವನೇ, ಎಲ್ಲಾ ಲೋಕಗಳನ್ನೂ ಎಲ್ಲಾ ಆತ್ಮಗಳನ್ನೂ ರಕ್ಷಿಸುವವನೇ, ನಿನ್ನ ವಿಲಕ್ಷಣವಾದ ದಿವ್ಯಕಲ್ಯಾಣಗುಣಗಳನ್ನು ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ವಿವರಿಸಿ ಹೇಳಲು ಎಲ್ಲಿಂದ ಮೊದಲು ಮಾಡಲಿ?

ಭಗವಂತನು ಅತಿಶಯ ತೇಜೋರೂಪಿ, ಪರಿಪೂರ್ಣ ಜ್ಞಾನಸ್ವರೂಪಿ, ಸರ್ವವ್ಯಾಪಿ, ಕಾಲಸ್ವಾಮಿ, ಸರ್ವರಕ್ಷಕ. ಅವನನ್ನು ಎಲ್ಲಿಂದ ಮೊದಲು ಮಾಡಿ ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ವರ್ಣಿಸಿ ಹೇಳಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುವುದು?

Garani Srinivasan

6. ஓதுவாரோத்தெல்லாம் எவ்வுலகத்தெவ்வெவையும்,
சாதுவாய் நின்புகழின் தகையல்லால் பிறிதில்லை,
போதுவாழ் புனந்துழாய் முடியினாய்! பூவின்மேல்,
மாதுவாழ் மார்பினாய்! என்சொல்லி யான் வாழ்த்துவனே?

ಓದುವಾರೋತ್ತೆಲ್ಲಾಮ್ ಎವ್ವುಲಗತ್ತೆವ್ವೆವೈಯುಮ್,
ಶಾದುವಾಯ್ ನಿನ್ಪುಗಳಿನ್ ತಗೈಯಲ್ಲಾಲ್ ಪಿಱಿದಿಲ್ಲೈ,
ಪೋದುವಾೞ್ ಪುನನ್ದುೞಾಯ್ ಮುಡಿಯಿನಾಯ್! ಪೂವಿನ್ಮೇಲ್,
ಮಾದುವಾೞ್ ಮಾರ್ಬಿನಾಯ್! ಎನ್ ಶೊಲ್ಲಿ ಯಾನ್ ವಾೞ್ತ್ತುವನೇ?

ಓದುವಾರ್ ஓதுவார் = ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡುವವರ, ಓತ್ತು ಎಲ್ಲಾಮ್ ஓத்து எல்லாம் = ಓದು ಎಲ್ಲವೂ (ವೇದಗಳೆಲ್ಲವೂ), ಎವ್ವುಲಗತ್ತು எவ்வுலகத்து = ಯಾವ ಲೋಕದ, ಎವ್ವೆವೈಯುಮ್ எவ் எவையும் = ಯಾವ ಯಾವುದಾದರೂ (ಶಾಸ್ತ್ರಾದಿಗಳಾದರೂ), ಶಾದು ಆಯ್ சாது ஆய் = ಯುಕ್ತವಾದವು (ಅವಶ್ಯ ಬೇರೆ ಇಲ್ಲದಂತೆ), ನಿನ್ ಪುಗಳಿನ್ நின் புகழின் = ನಿನ್ನ ಮಹಾಕೀರ್ತನೆಯ, ತಗೈ ಅಲ್ಲಾಲ್ தகை அல்லால் = ಕೊಳ್ಳುವಾದಲ್ಲದೆ, ಪಿಱಿದು ಇಲ್ಲೈ பிறிது இல்லை = ಬೇರೆಯಾವುದಿಲ್ಲ, ಪೋದು ವಾೞ್ போது வாழ் = ಹೂವು ಬೆಳೆಯುವ (ಬೆಳಗುವ), ಪುನಮ್ புனம் = ಕ್ಷೇತ್ರಗಳ, ತುೞಾಯ್ துழாய் = ತುಳಸಿಯನ್ನು (ಹಾರವನ್ನು), ಮುಡಿಯಿನಾಯ್ முடியினாய் = ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಧರಿಸಿದವನೇ, ಪೂವಿನ್ ಮೇಲ್ பூவின் மேல் = ಹೂವಿನ ಮೇಲಿನ, ಮಾದು மாது = ಲಕ್ಷ್ಮೀಯು, ವಾೞ್ வாழ் = ನಿತ್ಯವಾಸ ಮಾಡುವ, ಮಾರ್ಬಿನಾಯ್ மார்பினாய் = ಎದೆಯುಳ್ಳವನೇ, ಎನ್ ಶೊಲ್ಲಿ என் சொல்லி = ಏನನ್ನು ಹೇಳಿ, ಯಾನ್ ವಾೞ್ತ್ತುವನೇ வாழ்த்துவனே = ಸ್ತುತಿಸಲಿ! யான் = ನಾನು, ವಾೞ್ತ್ತುವನೇ

ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡುವವರ ಓದೆಲ್ಲವೂ (ವೇದಗಳೆಲ್ಲವೂ), ಯಾವ ಲೋಕದ ಯಾವ ಯಾವುದಾದರೂ (ಶಾಸ್ತ್ರಾದಿಗಳಾದರೂ), ಅವಶ್ಯ ಬೇರೆ ಇಲ್ಲದಂತೆ ಯುಕ್ತವಾದವು ನಿನ್ನ ಮಹಾಕೀರ್ತನೆಯ ಕೊಳ್ಳುವಾದನಲ್ಲದುವುದಲ್ಲದೆ ಬೇರೇನೂ ಇಲ್ಲ. ಹೂ ಬೆಳೆಯುವ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳ ತುಳಸಿಯಾದಾರವನ್ನು ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಧರಿಸಿದವನೇ, ಹೂವಿನ ಮೇಲಿನ ಲಕ್ಷ್ಮೀಯು ನಿತ್ಯವಾಸ ಮಾಡುವ ಎದೆಯುಳ್ಳವನೇ, ನಾನು ಏನನ್ನು ಹೇಳಿ ನಿನ್ನನ್ನು ಸ್ತುತಿಸಲಿ! (6)

Garani Srinivasan

"ಓದುವಾರ್ ಓತ್ತು" — 'ಓತ್ತು' ಎಂದರೆ ಓದುವಿಕೆ, ಓದುವವನ್ನು, ~~[illegible]~~ ಬೋಧಕನನ್ನು ಉಚ್ಚರಿಸಿಕೊಳ್ಳತಕ್ಕ ಓದು - ವೇದಗಳು. ವೇದಗಳನ್ನು ಶ್ರದ್ಧಾಭಕ್ತಿಗಳಿಂದ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡತಕ್ಕ ವೇದಾಧ್ಯಯನಕರ್ತರು - 'ಓದುವಾರ್'.

"ಎವ್ವುಲಗತ್ತು ಎವ್ವೆವ್ವೈಯುಮ್" - ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿರುವ ವೇದವೂ ಸ್ವರ್ಗಾದಿ ಬೇರೆ ಲೋಕಗಳಲ್ಲಿ ರೂಢಿಯಲ್ಲಿರುವ ಶಾಸ್ತ್ರ, ಇತಿಹಾಸ, ಪುರಾಣಾದಿಗಳನ್ನು ಕುರಿತ ಮಾತು.

"ಪೋದುವಾಳ್ ಪುನಂದುಳಾಯ್" - ಹುಲುಸಾಗಿ, ಸೊಬಗು ತುಂಬಿ ಹೂಗಳು ಬೆಳೆಯುವ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳು ಫಲವತ್ತಾದವು. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯುವ ತುಳಸಿಯೂ ಸಹ ಬಹಳ ಸೊಂಪಾಗಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತವೆ.

"ಪೂವಿನ್ ಮೇಲ್ ಮಾದು ವಾಳ್ ಮಾರ್ಬು" - ಸಮುದ್ರ ಮಥನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ದಿವ್ಯವಾದ ಕಮಲದ ಹೂವಿನಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡ ಹೆಣ್ಣು ಯೇ ಶ್ರೀಲಕ್ಷ್ಮೀದೇವಿ. ಅಲ್ಲಿ ನೆರೆದಿದ್ದ ಬ್ರಹ್ಮರುದ್ರಾದಿ ಎಲ್ಲ ದೇವತೆಗಳ ಪೈಕಿ ಎಲ್ಲರನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಶ್ರೀಮನ್ನಾರಾಯಣನನ್ನೇ ಆಕೆ ವರಿಸಿದಳು. ಆಕೆಯನ್ನು ಪ್ರೀತಿಯ ಅತ್ಯಾದರದಿಂದ ತನ್ನ ವಕ್ಷಸ್ಥಲದಲ್ಲಿಯೇ ಸದಾ ನೆಲೆಸಿರುವಂತೆ ಇರಿಸಿಕೊಂಡನು.

ಆಳ್ವಾರರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ: ಸ್ವಾಮೀ, ವೇದಗಳು ಮತ್ತು ಶಾಸ್ತ್ರಾದಿಗಳು ಎಲ್ಲವೂ ನಿನ್ನ ಗುಣಕೀರ್ತನೆಯ ತಬ್ಬು ಪಾಡಿನಲ್ಲಿಯೇ ಬೆಳೆದಿವೆಯಲ್ಲದೆ ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಬೇರೇನೂ ಇಲ್ಲ. ಫಲವತ್ತಾದ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಸೊಂಪಾಗಿ ಬೆಳೆದ ತುಳಸಿಯ ಹಾರವನ್ನು ಕಿರೀಟದಲ್ಲಿ ಧರಿಸಿರುವವನೇ, ಶ್ರೀದೇವಿಯನ್ನು ನಿನ್ನ ವಕ್ಷಸ್ಥಲವಾಸಿಯಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುವವನೇ, ನಾನು ನಿನ್ನನ್ನು ಏನೆಂದು ವರ್ಣಿಸಬಲ್ಲೆ!

7. வாழ்த்துவார் பலராக நின்னுள்ளே நான்முகனை,
மூழ்த்த நீருலகெல்லாம் படையென்று முதல்படைத்தாய்!
கேழ்த்த சீரரன் முதலாக் கிளர்தெய்வமாய்க் கிளர்ந்து,
சூழ்த்தமரர் துதித்தால் உன்தொல் புகழ் மாசூணாதே?

ವಾಳ್ತ್ತುವಾರ್ ಪಲರಾಗ ನಿನ್ನುಳ್ಳೇ ನಾನ್ಮುಗನೈ,
ಮೂಳ್ತ್ತ ನೀರುಲಗೆಲ್ಲಾಮ್ ಪಡೈಯೆನ್ರು ಮುದಲ್ ಪಡೈತ್ತಾಯ್!,
ಕೇಳ್ತ್ತ ಶೀರರನ್ ಮುದಲಾಕ್ಕಿಳರ್ ದೆಯ್ವಮಾಯ್ಕ್ಕಿಳರ್ನ್ದು,
ಶೂಳ್ತ್ತಮರರ್ ತುದಿತ್ತಾಲ್ ಉನ ತೊಲ್ ಪುಗಳ್ ಮಾಶೂಣಾದೇ?

ಪೋಱ್ಱುವಾರ್ போற்றுவார் = ಸ್ತುತಿಸುವವರು, ಪಲರ್ பலர் = ಹಲವರು, ಆಹ ஆக = ಆಗಬೇಕೆಂದು, ನಿನ್ ಉಳ್ಳೇ நின் உள்ளே = ನಿನ್ನ ಅಂತರಂಗದಲ್ಲೇ (ಸಂಕಲ್ಪದಿಂದಲೇ), ನಾನ್ ಮುಹನೈ நான்முகனை = ಚತುರ್ಮುಖನನ್ನು, ಮೂೞ್ತ್ತ மூழ்த்த = ಮುಳುಗಿರುವ, ನೀರ್ நீர் = ನೀರಿನಿಂದ, ಉಲಹೆಲ್ಲಾಮ್ உலகெல்லாம் = ಎಲ್ಲಾ ಲೋಕಗಳನ್ನೂ, ಪಡೈ ಎನ್ಱು படை என்று = ಮತ್ತೆ ಪಡೆದುಕೋ (ಸೃಷ್ಟಿಸು) ಎಂದು, ಮುದಲ್ முதல் = ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿಯೂ, ಪಡೈತ್ತಾಯ್ படைத்தாய் = ಸೃಷ್ಟಿಸಿದವನೇ, ಕೇೞ್ತ್ತ கேழ்த்த = ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದ, ಶೀರ್ சீர் = ಗುಣಗಳುಳ್ಳ, ಅರನ್ அரன் = ಹರನೇ, ಮುದಲಾ முதலா = ಮೊದಲಾದ, ಕಿಳರ್ ದೆಯ್ವಮಾಯ್ கிளர் தெய்வமாய் = ಶಕ್ತರಾದ ದೈವಗಳಾಗಿ, ಕಿಳರ್ನ್ದು கிளர்ந்து = ಅವತರಿಸಿ, ಶೂೞ್ನ್ದು சூழ்ந்து = ನಿನ್ನನ್ನು ಸುತ್ತಿಕೊಂಡು, ಅಮರರ್ அமரர் = ಅಮರರು (ದೇವತೆಗಳು), ತುದಿಕ್ಕಾಲ್ துதிக்கால் = ಸ್ತುತಿಸುವುದರಿಂದ, ಉನ್ உன் = ನಿನ್ನ, ತೊಲ್ ಪುಗೞ್ தொல் புகழ் = ಅನಾದಿಯಾದ ಕೀರ್ತಿಯು, ಮಾಶೂಣಾದೇ மாசூணாதே (ಮಾಶು+ಊಣಾದೇ) = ಕಳಂಕಗೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲವೇ?

ಸ್ತುತಿಸುವವರು ಹಲವರು ಆಗಬೇಕೆಂದು ನಿನ್ನ ಸಂಕಲ್ಪದಿಂದಲೇ ಚತುರ್ಮುಖನನ್ನು, ನೀರಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿರುವ ಲೋಕಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮತ್ತೆ ಸೃಷ್ಟಿಸು ಎಂದು, ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಸೃಷ್ಟಿಸಿದವನೇ, ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದ ಗುಣಗಳುಳ್ಳ ಹರನೇ ಮೊದಲಾದ ಶಕ್ತರಾದ ದೈವಗಳಾಗಿ ಅವತರಿಸಿ, ನಿನ್ನನ್ನು ಸುತ್ತಿಕೊಂಡು ಅಮರರು ಸ್ತುತಿಸುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ, ನಿನ್ನ ಅನಾದಿಯಾದ ಕೀರ್ತಿಯು ಕಳಂಕಗೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲವೇ? (7)

ವೇದ ಶಾಸ್ತ್ರಾದಿಗಳನ್ನು ನೋಡಿದರೆ, ಅವೆಲ್ಲವೂ ನಿನ್ನ ಗುಣಕೀರ್ತನನೆಗೇ ಮೀಸಲಾಗಿವೆ — ಎಂಬುದು ಒಂದನೆ ಭಾವ.

ನೀನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ ಚತುರ್ಮುಖ, ಹರ, ದೇವತೆಗಳು ಮುಂತಾದವರೆಲ್ಲಾ ನಿನ್ನನ್ನು ಸುತ್ತುಗಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಲೇ (ನಿನ್ನ ಗುಣಕೀರ್ತನ ಮಾಡುತ್ತಲೇ) ಇರುವುದರಿಂದ, ನಿನ್ನ ನಿತ್ಯಸಿದ್ಧವಾದ ಕೀರ್ತನೆಗೆ ಯಾವ ಕೊರತೆಯುಂಟಾಗುವುದೋ! ಎಂಬುದು ಕೀ ಭಾವ.

ಆಳ್ವಾರರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ: ನಿನ್ನ ಗುಣಕೀರ್ತನಗಳನ್ನು ಪ್ರಚಾರ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಹಲವರು ಇರಬೇಕು ಎಂಬುದು ನಿನ್ನ ಸೃಷ್ಟಿಯ ಉದ್ದೇಶವಾಗಿರಬೇಕು! ಆದ್ದರಿಂ, ನಿನ್ನ ಸಂಕಲ್ಪದಿಂದಲೇ ಚತುರ್ಮುಖನನ್ನು ಮೊದಲು ಪಡೆದೆ. ಪ್ರಳಯ ಜಲದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿದ್ದ ಎಲ್ಲಾ ಲೋಕಗಳನ್ನೂ ಮತ್ತೆ ಸೃಷ್ಟಿಸು ಎಂದು ಅವನಿಗೆ ಆಜ್ಞೆಯಿತ್ತೆ. ಅವನು ಸೃಷ್ಟಿಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿ, ಪ್ರಸಿದ್ಧಗುಣಗಳುಳ್ಳ ಮತ್ತು

Garani Srinivasan

ಶಕ್ತರಾದ ಅರಸನೇ ಮುಂತಾದ ದೇವತೆಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದರು. ಅವರೆಲ್ಲಾ ನಿನ್ನ ಪುರುಷತ್ವವನ್ನು ನೀರದು ನಿನ್ನನ್ನು ಎಡೆ ಬಿಡದಂತೆ ಕೀರ್ತಿಸುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗೆ ನಡೆಯುವ ಅವರ ಸ್ತೋತ್ರಗಳಿಂದ ನಿನ್ನ ನಿತ್ಯಸಿದ್ಧವಾದ ಕೀರ್ತಿಗೆ ಎಲ್ಲಿ ಕಳಂಕ ಬರುವುದೋ! (ಕಳಂಕ ಬರುವುದಿಲ್ಲವೇ?)

ಒಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ತಿಳಿಯಲು ಮೇಲಿಂದ ಮೇಲೆ ಹೇಳುತ್ತಲೇ ಬಂದರೆ, ಅದು ಬರಬರುತ್ತ ವ್ಯರ್ಥವಾಗುವುದು ಸಹಜವೇ. ಎಲ್ಲಾ ಅಂಶಗಳಿಗಾ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಫಲವೂ ಬರದೇ ಇರಬಹುದು. ಹೊಸವು ಮೂಡಿ ಬರಬಹುದು. ಕೆಲವು ಮರೆತು ಹೋಗಬಹುದು. ಅರ್ಥ, ಅಭಿಪ್ರಾಯ, ಆಧಾರಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳು ಬರಬಹುದು. ನಾನಾ ದೇವತೆಗಳು ಭಗವಂತನ ಗುಣ ಕೀರ್ತಿಗಳನ್ನು ಎಡೆಬಿಡದಂತೆ ಸ್ತುತಿಸುತ್ತಲೇ ಬರುವುದರಿಂದ, ಅವರು ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವನ್ನು ಮರೆತು ಬಿಡಬಹುದು. ಕೆಲವನ್ನು ಉತ್ಪ್ರೇಕ್ಷಿಸಬಹುದು. ಕೆಲವಕ್ಕೆ ಭಿನ್ನಾರ್ಥ ಕಲ್ಪಿಸಬಹುದು. ಕೆಲವು ಹೊಸವನ್ನು ಸೇರಿಸಬಹುದು. ಇವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ನಿತ್ಯಪೂರ್ಣನಾದವನಿಗೆ, ಆದರ್ಶ ಧರ್ಮನಿಗೆ, ದೋಷರಹಿತನಿಗೆ ಹೇಗೆ ನಂಬುವುದು — ಇದು ಇಲ್ಲಿನ ಸ್ವಾರಸ್ಯವಾದ ವಿಷಯ.

8. மாசூணாச் சுடருடம்பாய் மலராது குவியாது,
மாசூணா ஞானமாய் முழுதுமாய் முழுதியன்றாய்,
மாசூணா வான் கோலத்து அமரர் கோன் வழிப்பட்டால்,
மாசூணா வுனபாத மலர்ச்சோதி மழுங்காதே?

ಮಾಶೂಣಾಚ್ಚುಡರುಡಮ್ಬಾಯ್ ಮಲರಾದು ಕುವಿಯಾದು,
ಮಾಶೂಣಾ ಞಾನಮಾಯ್ ಮುೞುದುಮಾಯ್ ಮುೞುದಿಯನ್ಱಾಯ್,
ಮಾಶೂಣಾ ವಾನ ಕೋಲತ್ತು ಅಮರರ್ ಕೋನ್ ವೞಿಪ್ಪಟ್ಟಾಲ್,
ಮಾಶೂಣಾ ವುನ ಪಾದ ಮಲರ್ಚ್ಚೋದಿ ಮೞುಙ್ಗಾದೇ?

ಮಾಶುಊಣಾ மாசு உணா = ಕಳಂಕವಿಲ್ಲದ, ಚುಡರ್ சுடர் = ತೇಜೋಮಯವಾದ, ಉಡಮ್ಬಾಯ್ உடம்பாய் = ರೂಪ (ದೇಹ) ವುಳ್ಳವನೇ, ಮಲರಾದು மலராது = ವಿಕಾಸಗೊಳ್ಳದ, ಕುವಿಯಾದು குவியாது = ಸಂಕೋಚಗೊಳ್ಳದ, ಇಂಗನ ಮಾಶುಊಣಾ மாசு உணா = ದೋಷವಿಲ್ಲದ (ಕೊರತೆಯಿಲ್ಲದ), ಞಾನಮ್ ಆಯ್ ஞானம் ஆய் = ಜ್ಞಾನಸ್ವರೂಪಿಯೂ, ಮುೞುದುಮ್ ಆಯ್ முழுதும் ஆய் = ಸಂಪೂರ್ಣನೇ, ಮುೞುದು ಇಯನ್ಱಾಯ್ முழுது இயன்றாய் = ಎಲ್ಲಕ್ಕೂ ಆಶ್ರಯವಾದವನೇ, ಮಾಶುಊಣಾ மாசு உணா = ಕಳಂಕರಹಿತವಾದ, ವಾನ್ வான் = ದಿವ್ಯವಾದ (ಅಪ್ರಾಕೃತವಾದ), ಕೋಲತ್ತು கோலத்து = ಆಭರಣಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿ (ಸಿಂಗರಿಸಿಕೊಂಡವರು), ಅಮರರ್

Garani Srinivasan

ಕೋಲನ್ ಅಮರರ್ ಕೋನ್ = ದೇವತೆಗಳ ಒಡೆಯನು, ವಲೋವಿಟ್ಟಾಲ್ ಉಟ್ಟ
ಪಟ್ಟಾಕ್ಕು = ಸ್ತುತಿಸಿದರೆ (ಪೂಜಿಸಿದ್ದರಿಂದ), ಮಾಸು ಊಣಾ ಮಾಸೂಣಾ =
ವಿಶುದ್ಧವಾದ, ಉನ ಪಾದಮ್ ಮಲರ್ ಶೋದಿ ಉಣ ಪಾದಮ್ ಮಲರ್ ಕೋತಿ
= ನಿನ್ನ ಪಾದಕಮಲಗಳ ತೇಜಸ್ಸು, ಮಳುಂಗಾದೇ ಮ(ಳು)ಂಗಾದೇ = ಕುಂದ
ವುದಿಲ್ಲವೇ?

ಕಳಂಕವಿಲ್ಲದ ತೇಜೋಮಯವಾದ ದೇಹವುಳ್ಳವನೇ, ಎರಡನೆಯ ಸಂಕೋ
ಚವೂ ಇಲ್ಲದ ವಿಶುದ್ಧವಾದ ಜ್ಞಾನಸ್ವರೂಪಿಯೂ, ಪರಿಪೂರ್ಣನೇ, ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೂ
ಆಶ್ರಯನಾಗಿರುವವನೇ, ಕಳಂಕವಿಲ್ಲದ ದಿವ್ಯವಾದ (ಅಪ್ರಾಕೃತವಾದ) ಸೌಂದರ್ಯ
ವಸ್ತ್ರ(ಆಭರಣಗಳುಳ್ಳ) ದೇವತೆಗಳ ಒಡೆಯನು ಪೂಜಿಸಿದ್ದರಿಂದ, ವಿಶುದ್ಧ (8)
ಪಾದ ನಿನ್ನ ಪಾದಕಮಲಗಳ ತೇಜಸ್ಸು ಕುಂದುವುದಿಲ್ಲವೇ?

ಬ್ರಹ್ಮರುದ್ರಾದಿಗಳೂ ದೇವತೆಗಳೂ ಭಗವಂತನನ್ನು ಎಡೆಬಿಡದಂತೆ ಸ್ತುತಿ
ಸುತ್ತಿದ್ದರೆ, ಅವನ ಕೀರ್ತಿಗೆ ಕಳಂಕ ಬರುವುದಿಲ್ಲವೇ — ಎಂಬುದು ಮೊದಲ
ಪ್ರಶ್ನೆ.

ತೇಜೋಮೂರ್ತಿಯಾದ ಭಗವಂತನನ್ನು ಪೂಜಿಸುವುದರಿಂದ, ಅವನ
ಅದ್ವಿತೀಯ ತೇಜಸ್ಸಿಗೆ ಮಾಸಲು ಶಕ್ಯವಿಲ್ಲವೇ — ಎರಡನೇ ಪ್ರಶ್ನೆ.

"ಅಮರರ್ ಕೋಲನ್ ವಲೋವಿಟ್ಟಾಲ್" — ಭಗವಂತನು ತ್ರಿವಿಕ್ರಮನಾ
ಬೆಳೆದು, ತನ್ನ ಒಂದು ಪಾದವನ್ನು ಎತ್ತರಿಸಿ, ಭೂಮಂಡಲವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಆವರಿಸಿ,
ಮತ್ತೊಂದು ಪಾದವನ್ನು ಎತ್ತರಿಸಿ, ಮೇಲಣ ಎಲ್ಲಾ ಲೋಕಗಳನ್ನೂ ಅಳೆದು
ಕೊಂಡಾಗ, ಚತುರ್ಮುಖ ಬ್ರಹ್ಮನು ಭಗವಂತನ ಪಾದವನ್ನು ತನ್ನ ಕಮಂಡ
ಲು ಜಲದಿಂದ ತೊಳೆದು ಪೂಜಿಸಿದ್ದ.

ಆಳ್ವಾರರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ: ಭಗವಂತ, ನೀನು ಅಪ್ರತಿಮ ತೇಜೋಮಯ
ನ. ನಿನ್ನ ತೇಜಃಪೂರ್ಣವಾದ ರೂಪಕ್ಕೆ ಯಾವ ಕುಂದು ಕೊರತೆಯೂ ಇಲ್ಲ.
ನಿನ್ನದು ನಿತ್ಯಯೌವನ ಸೌಂದರ್ಯ. ಅದಕ್ಕೆ ಬೆಳವಣಿಗೆ ಇಲ್ಲ. ಮುಪ್ಪು ಇಲ್ಲ.
ಅದು ಕಂದುವುದೂ ಇಲ್ಲ, ಕುಂದುವುದೂ ಇಲ್ಲ. ನೀನು ಪರಿಪೂರ್ಣನು. ಎಲ್ಲ
ವಸ್ತುಗಳ ಒಳಗೂ ಹೊರಗೂ ಆವರಿಸಿಕೊಂಡಿರುವೆ. ನೀನೇ ಎಲ್ಲಾ ವಸ್ತುಗಳಿಗೂ
ಆಶ್ರಯನು. ಇಂತಹ ವಿಲಕ್ಷಣವಾದ, ವಿಶುದ್ಧವಾದ, ತೇಜೋಮೂರ್ತಿಯಾದ
ನಿನ್ನ ಪಾದಕಮಲಗಳನ್ನು (ಅಂದು) ಚತುರ್ಮುಖನು ತೊಳೆದು ಪೂಜಿಸಿ
ದನಷ್ಟೇ. ಅದರಿಂದ, ಸ್ವಯಂ ವಿಶುದ್ಧವಾದ ಅವುಗಳ ದಿವ್ಯ ತೇಜಸ್ಸು
ಮಾಸುವುದಿಲ್ಲವೇ?

ಹೇಳಿದ್ದನ್ನೇ ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಹೇಳುತ್ತಾ ಹೊಗಳುತ್ತಿದ್ದರೆ, ಭಗವಂತನ
ಕೀರ್ತಿಗೆ ಮಾಸಲು ಬರುವುದಿಲ್ಲವೇ? ವಿಲಕ್ಷಣವಾದ ತೇಜೋಮಯ

ರೂಪಿಯಾದ ಅವನನ್ನು ಪೂಜಿಸುವುದರಿಂದ ಅವನ ಅದ್ಭುತಲೀಲೆಯು ಕೇಳಿಸುವುದಿ
ಮಾಡಲು ಶಕ್ಯವಿಲ್ಲವೇ? ಇರುವುದು ಏತಕ್ಕೆ? ಯಾರನ್ನು ಕೇಳುವುದು?
ಅದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಭಗವಂತನಲ್ಲಿಯೇ ಆಳ್ವಾರರ ಗಮನ!

9. மழுங்காத வைந்நுதிய சக்கர நல் வலத்தையாய்,
தொழுங்காதல் களிறளிப்பான் புள்ளூர்ந்து தோன்றினையே,
மழுங்காத ஞானமே படையாக மலருலகில்,
தொழும்பாயார்க்களித்தால் உன் சுடர்ச்சோதி மறையாதே?

ಮಳುಙ್ಗಾದ ವೈನ್ನುದಿಯ ಶಕ್ಕರ ನಲ್ ವಲತ್ತೈಯಾಯ್,
ತೊಳುಙ್ಗಾದಲ್ ಕಳಿಱಳಿಪ್ಪಾನ್ ಪುಳ್ಳೂರ್ನ್ದು ತೋನ್ಱಿನೈಯೇ,
ಮಳುಙ್ಗಾದ ಜ್ಞಾನಮೇ ಪಡೈಯಾಹ ಮಲರುಲಹಿಲ್,
ತೊಳುಮ್ಬಾಯಾರ್ಕ್ಕಳಿತ್ತಾಲ್ ಉನ್ ಶುಡರ್ ಚ್ಚೋದಿ ಮಱೈಯಾದೇ?

ಮಳುಙ್ಗಾದ மழுங்காத = ಹರಿತವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳದ, ವೈನ್ನುದಿಯ வைந்நுதிய = ಬಾಯನ್ನುಳ್ಳ, ಶಕ್ಕರ சக்கர = ಚಕ್ರವೆಂಬ, ನಲ್ நல் = ಉತ್ತಮವಾದ, ವಲತ್ತೈ ಆಯ್ வலத்தை ஆய் = ಬಲಿಷ್ಠ ಆಯುಧವನ್ನು ಹಿಡಿದು, ಕಾದಲ್ காதல் = ಆಸೆಯನ್ನು ತೊಳುಮ್ தொழும் = ಪೂಜಿಸಬೇಕೆಂಬ, ಕಾದಲ್ அளிப்ப, ಕಳಿಱು களிறு = ಆನೆಯನ್ನು (ಗಜೇಂದ್ರನನ್ನು), ಅಳಿಪ್ಪಾನ್ = ರಕ್ಷಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ, ಪುಳ್ ಊರ್ನ್ದು புள் ஊர்ந்து = ಪಕ್ಷಿಯನ್ನೇರಿ ತೋನ್ಱಿನೈಯೇ தோன்றினையே = ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡವನೇ, ಮಳುಙ್ಗಾದ ಜ್ಞಾನಮೇ ஞானமே = ಜ್ಞಾನವನ್ನೇ, மழுங்காத = ಬದಲಿಸಲ್ಪಡದ, ಪಡೈ ಆಹ படை ஆக = ಆಯುಧವನ್ನಾಗಿ, ಮಲರ್ ಉಲಹಿಲ್ மலர் உலகில் = ವಿಸ್ತಾರವಾದ ಲೋಕದಲ್ಲಿ, ತೊಳುಮ್ಬು ಆಯಾರ್ಕ್ಕು தொழும்பு ஆயார்க்கு = ಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡಬಯಸುವವರಿಗೆ (ಭಕ್ತರಿಗೆ), ಅಳಿತ್ತಾಲ್ அளித்தால் = ಕೃಪೆಮಾಡಿದರೆ (ಒದಗಿಬಂದರೆ), ಉನ್ உன் = ನಿನ್ನ, ಶುಡರ್ ಶೋದಿ சுடர் சோதி = ಬೆಳಗುವ ತೇಜಸ್ಸು, ಮಱೈಯಾದೇ மறையாதே = ಕುಂದಿತಗೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲವೇ?

ಹರಿತವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳದ ಬಾಯನ್ನುಳ್ಳ ಚಕ್ರವೆಂಬ ಉತ್ತಮವಾದ ಬಲಿಷ್ಠ ಆಯುಧವನ್ನು ಹಿಡಿದು, ಪೂಜಿಸಬೇಕೆಂಬ ಆಸೆಯನ್ನುಳ್ಳ ಆನೆಯನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ, ಪಕ್ಷಿಯನ್ನೇರಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡವನೇ, ಬದಲ

ಚಂದವಾದ ಜ್ಞಾನವನ್ನೇ ಆಯುಧವಾಗುಳ್ಳ ವಿಸ್ತಾರವಾದ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ನೆಲೆಗೊಳ್ಳಬಯಸುವವರಿಗೆ ನೀನು ಬಿಡದೆ ಬಂದರೆ, ನಿನ್ನ ಬೆಳಗುವ ತೇಜಸ್ಸಿಗೆ ಕುಂದಕ ಬರಬಾರದೇ? (9)

ಎಡೆಬಿಡದೆ ಮಾಡುವ ಸ್ತುತಿಯಿಂದಲೋ, ಪೂಜೆಯಿಂದಲೋ ಭಗವಂತನ ದಿವ್ಯತೇಜಸ್ಸಿಗೆ ಕಳಂಕವುಂಟಾಗುವುದಿಲ್ಲವೇ? - ಎಂಬುದು ಹಿಂದಿನ ಎರಡು ಪಾಶುರಗಳಲ್ಲಿ ಮೂಡಿ ಬಂದ ಪ್ರಶ್ನೆ.

ಜ್ಞಾನವನ್ನೇ ಮುಖ್ಯ ಸಾಧನವಾಗಿ ಬಳಸುವ ಈ ವಿಸ್ತಾರವಾದ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ಸೇವೆ ಮಾಡಬಯಸುವ ಭಕ್ತರಿಗೆ ನೀನು ಬಿಡದೆ ಬರುವುದರಿಂದ, ನಿನ್ನ ದಿವ್ಯ ತೇಜಸ್ಸು ಮರೆಯಾಗುವುದಿಲ್ಲವೇ? - ಎಂಬುದು ಈ ಪಾಶುರದ ಪ್ರಶ್ನೆ.

'ಸೋಲೈಯಿ ಜ್ಞಾಲಲ್ ಕಳ ಸಾಳಿಪ್ಪಾನ್…' — ಇದು ಗಜೇಂದ್ರ ಮೋಕ್ಷದ ವಿಷಯ. ಆಳವಾದ ಮಡುವಿನ ನಡುವೆ ಅರಳಿ ನಿಂತಿದ್ದ ತಾವರೆಯ ಹೂವನ್ನು ಕಿತ್ತು ಭಗವಂತನಿಗೆ ಅರ್ಪಿಸಿ ಎರಗಬೇಕೆಂದು ಆಶೆಯಿಂದ, ಸಲಗವೊಂದು ನೀರಿನಲ್ಲಿಳಿಯಿತು. ಆ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲೇ ಮಡುವಿನಲ್ಲಿ ಹೊಂಚುತ್ತಿದ್ದ ಕ್ರೂರವಾದ ಮೊಸಳೆ ಅದರ ಕಾಲನ್ನು ಬಲವಾಗಿ ಹಿಡಿಯಿತು. ಅದು ಬಹಳ ಬಲಿಷ್ಠ ಸಲಗವೇ! ಮೊಸಳೆಯಿಂದ ಬಿಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸರ್ವಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿತು. ಎಲ್ಲವೂ ವಿಫಲವಾದ ಬಳಿಕ ಅದು ತನ್ನ ಸೊಂಡಿಲನ್ನು ಮೇಲಕ್ಕೆತ್ತಿ "ಆದಿಮೂಲಾ" ಎಂದು ಅಬ್ಬರಿಸಿತು. ಹೀಗೆ ಭಗವಂತನಿಗೆ ಮೊರೆಯಿಟ್ಟಿತು. ಆ ಕೂಡಲೇ ಭಗವಂತನು ಗರುಡಾರೂಢನಾಗಿ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಧಾವಿಸಿ ಬಂದು, ತನ್ನ ಚಕ್ರಾಯುಧದಿಂದ ಮೊಸಳೆಯನ್ನು ಕೊಂದನು, ಸಲಗವನ್ನು ಸಂಕಟದಿಂದ ಪಾರುಮಾಡಿದನು.

ಆಳ್ವಾರರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ: ಭಗವಂತ, ನಿನ್ನನ್ನು ಪೂಜಿಸಬೇಕೆಂದು ಆಶಿಸಿದ ಸಲಗಕ್ಕೆ ಸಂಕಟ ಬಂದಾಗ, ನೀನು ಗರುಡನನ್ನೇರಿ ಬಂದು ಅದರ ಸಂಕಟವನ್ನು ನೀಗಿಸಿದೆ. ನೀನು ಇಷ್ಟು ಸುಲಭನೆಂದು ತಿಳಿಯದ ಈ ಲೋಕದ ಜನ ನಿನ್ನನ್ನು ಜ್ಞಾನಮಾರ್ಗದಿಂದಲೇ ಪಡೆಯಬೇಕೆಂದು ಕಷ್ಟಪಡುತ್ತಾರೆ. ಜ್ಞಾನಿಗೆ ಸುಲಭನಾಗಿ ಸಿಕ್ಕದ ನೀನು ನಿನ್ನ ದಾಸ್ಯದ ಆಶೆಯಿಂದಿರುವ ಭಕ್ತರಿಗೆ ಸುಲಭನಾಗಿ ಬಿಡದೆ ಬರುವುದರಿಂದ, ನಿನ್ನ ಬೆಳಗುವ ತೇಜಸ್ಸಿಗೆ ಕುಂದಕ ಬರುವುದಿಲ್ಲವೇ? ನಿನ್ನ ಬೆಳಗುವ ತೇಜಸ್ಸು ಹಾಗೆ ಮರೆಯಾಗುವುದಿಲ್ಲವೇ?

ಭಕ್ತಜನರ ಸಂಕಟವನ್ನು ನೀಗಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಭಗವಂತನು ಅತಿ ಸುಲಭನಾಗಿ ಬಿಡದೆ ಬಂದರೆ ಅವನ ದಿವ್ಯ ತೇಜಸ್ಸಿಗೆ ತೊಂದರೆಯಿಲ್ಲವೇ?

ಗಜೇಂದ್ರನ ಸಂಕಟವನ್ನು ಪರಿಹರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಭಗವಂತನು ದಿವ್ಯಾಯುಧವನ್ನು ಧರಿಸಿ ಅದರ ಬಳಿಗೆ ಧಾವಿಸಿಬಂದನು. ಹಾಗೆಯೇ ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ಭಕ್ತರಿಗೆ ಬಂದ ಸಂಕಟಗಳನ್ನು ನಿವಾರಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಭಗವಂತನು, ಆಯಾ ಸಂದರ್ಭಕ್ಕೆ ಅನುಸಾರವಾಗಿ ನಾನಾ ಅವತಾರಗಳನ್ನೆತ್ತಿದನು. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಅವತಾರದಲ್ಲಿಯೂ ಸೌಶೀಲ್ಯ, ಸೌಲಭ್ಯ, ಮಾರ್ದವ, ಬಲ, ವೀರ್ಯ, ಕಾರುಣ್ಯ, ಮುಂತಾದ ತನ್ನ ಕಲ್ಯಾಣಗುಣಗಳನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದನು. ಸಾಧುಗಳನ್ನು, ಭಕ್ತರನ್ನು, ಕಾಪಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ, ದುಷ್ಟರನ್ನು ನಿಗ್ರಹಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ, ಧರ್ಮಸಂರಕ್ಷಣೆಗಾಗಿ ಭಗವಂತನ ಈ ಅವತಾರಗಳು. ಮನುಷ್ಯರಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯನಾಗಿ, ಅವರಂತೆಯೇ ಆಚಾರ ವಿಚಾರಗಳಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿ, ತನ್ನ ಮಾನುಷ ಕರ್ತವ್ಯಗಳನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತ, ಅವತಾರ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ನಡೆಸಿ ಮುಗಿಸಿಕೊಂಡನಷ್ಟೆ, ಆದಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಮಿಯು ತನ್ನ ಅಪ್ರತಿಮ ಶೀಲಗುಣಗಳನ್ನು ಮರೆಮಾಡಿಕೊಂಡದ್ದು ಇದೆ. ವಾಸ್ತವವನ್ನು ಮತ್ತು ಸುಂದರ ನಾನೇನು ಬಣ್ಣಿಸಲಾರೆ!

10. மறையாய நால்வேதத்துள் நின்ற மலர்ச்சுடரே,
முறையாலிவ்வுலகெல்லாம் படைத்திடந்துண்டுமிழ்ந்தாய்,
பிறையேறு சடையானும் நான்முகனுமிந்திரனும்,
இறையாதலறிந்தேத்த வீற்றிருத்தலிது வியப்பே.

ಮಱೈಯಾಯ ನಾಲ್ ವೇದತ್ತುಳ್ ನಿನ್ಱ ಮಲರ್ ಚ್ಚುಡರೇ,
ಮುಱೈಯಾಲ್ ಇವ್ವುಲಗೆಲ್ಲಾಮ್ ಪಡೈತ್ತಿಡನ್ದುಣ್ಡುಮಿೞ್ನ್ದಾಯ್,
ಪಿಱೈಯೇಱು ಶಡೈಯಾನುಮ್ ನಾನ್ಮುಗನುಮಿನ್ದಿರನುಮ್,
ಇಱೈಯಾದಲಱಿನ್ದೇತ್ತ ವೀಱ್ಱಿರುತ್ತಲಿದು ವಿಯಪ್ಪೇ.

ಮಱೈಯಾಯ (ರಹಸ್ಯ) மறையாய = ಗುಹ್ಯವಿಷಯಗಳನ್ನುಳ್ಳ, ನಾಲ್ ವೇದತ್ತುಳ್ நால் வேதத்துள் = ನಾಲ್ಕು ವೇದಗಳಲ್ಲಿ, ನಿನ್ಱ நின்ற = ಇರುವ, ಮಲರ್ சுடரே = ವ್ಯಾಪಕವಾದ ಜ್ಯೋತಿಸ್ವರೂಪಿಯೇ, ಮುಱೈಯಾಲ್ முறையால் = ಕ್ರಮವಾಗಿ, ಇ ಉಲಗು ಎಲ್ಲಾಮ್ உலகெல்லாம் = ಈ ಲೋಕಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ, ಪಡೈತ್ತು படைத்து = ಸೃಷ್ಟಿಸಿ, ಇಡನ್ದು இடந்து = ಗಡ್ಡೆ ಮೇಲಕ್ಕೆತ್ತಿ, ಉಣ್ಡು உண்டு = ನುಂಗಿ, ಉಮಿೞನ್ದು உமிழ்ந்து = ಹೊರಹಾಕಿ, ಆಳ್ನ್ದಾಯ್ ஆளந்தாய் = ಆಳುತ್ತಿರುವವನೇ, ಪಿಱೈ ಏಱುಮ್ ಶಡೈಯಾನುಮ್ பிறை ஏறும் சடையானும்.

ಬಾಲಚಂದ್ರನನ್ನು ಜಡೆಯಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡವನೂ, ನಾಲ್ಮುಖನೂ ಮೂ [illegible] ಹ್ಯಾಂ = ಚತುರ್ಮುಖನೂ, ಇದಿರನು ಮೂ [illegible] ಹ್ಯಾಂ = ದೇವೇಂದ್ರನೂ, ಇಟ್ಸ್ ಆದರ್ [illegible] ಆಕ್ಟ್ಸ್ = (ದೇವ) ಸರ್ವೇಶ್ವರನಾಗಿರುವುದನ್ನು, ಅದನ್ನು ಅಗ್ರಿಗ್ರಾಹ್ = ಅರಿತುಕೊಂಡು, ಮತ್ತ [illegible] = ಸ್ತುತಿಸುವುದರಲ್ಲಿ, ಮೇಲ್ತರ [illegible] ಇದು, ವಿಯಿಸ್ತೇ ತ್ರಿ ಇದು [illegible] = [illegible] ಇದು, ವಿಯಿಸ್ತೇ [illegible] = ಆಶ್ಚರ್ಯಕರವೇ.

ರಹಸ್ಯ ವಿಷಯಗಳನ್ನುಳ್ಳ ನಾಲ್ಕು ವೇದಗಳಲ್ಲಿರುವ ವ್ಯಾಪಕವಾದ ಜ್ಞಾನ [illegible] ಸೃಷ್ಟಿಸಿ, ಗತಿದು ಉದ್ಧರಿಸಿ, ಸ್ಥಾಪಿಸಿ, ಕ್ರಮವಾಗಿ ಈ ಲೋಕಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ತಿಳಿಸಿ, ಮತ್ತೆ ಹೊರಡಾಕಿ, ಅಳಿದು ಕೊಂಡವನೇ, ಬಾಲಚಂದ್ರನನ್ನು ಜಡೆಯಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡವನೂ, ನಾಲ್ಮುಖನೂ, ದೇವೇಂದ್ರನೂ ನೀನು ಸರ್ವೇಶ್ವರನಾಗಿರುವುದನ್ನು ಅರಿತುಕೊಂಡು (ನಿನ್ನನ್ನು) ಸ್ತುತಿಸಲು ಎಂದು ಸದ್ದುಗೆಯ್ಯಲು ಸಾಧ್ಯವೇ [illegible] ತಿರುವ ಇದು ಆಶ್ಚರ್ಯಕರವೇ! (10)

"ಮುಟ್ಟೈಯಾಲ್ - . . . . . . ಅಳನ್ದಾಯ್" - ನನ್ನ ಸಂಕಲ್ಪಮಾತ್ರದಿಂದ ಯಾವ ಯಾವ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಏನೇನು ಬೇಕೋ, ನೀನು ಎಲ್ಲ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ನಡೆಸಿಕೊಳ್ಳುವವನು. ಅದರಂತೆ ಆಯಾ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ನಡೆಯಬೇಕೋ ಅದನ್ನು ನೀನು ಬಲ್ಲವನು. ಅದರಂತೆ ಸೃಷ್ಟಿ ಮುಂತಾದ ಕಾರ್ಯ, 'ಇದನ್ದು' - ಭೂ ನೆಲವನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತೆ. 'ಪಿನ್ದ್ರೆಡುತ್ತು' - ಎಂದರೆ, ಸೃಷ್ಟಿಯ ಆದಿಯಲ್ಲಿ ಕೊಂಡದ್ದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ, ಭೂಮಿಯನ್ನು ಹಿರಣ್ಯಾಕ್ಷನು ಪ್ರಳಯ ಜಲದಲ್ಲಿ ಅಡಗಿಸಿಟ್ಟುಕೊಂಡದ್ದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ, ನೀನು ಮಹಾವರಾಹನಾಗಿ ಅವತರಿಸಿ, ಹಿರಣ್ಯಾಕ್ಷನನ್ನು ಕೊಂದು, ತನ್ನ ಕೋರೆಹಲ್ಲಿನಿಂದ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಗಿಡದು ಮೇಲಕ್ಕೆತ್ತಿ, ಅದರ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿರಿಸಿದ ವಿಷಯ. 'ಉಣ್ಣು' - ಎಂಬುದು, ಪ್ರಳಯಕಾಲ ಬಂದಾಗ ನೀನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ ಎಲ್ಲಾ ಲೋಕಗಳನ್ನು ತಿಬಳಿಸಿ, ನಿನ್ನ ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಸುಭದ್ರವಾಗಿ ರಕ್ಷಿಸಿದ ವಿಷಯ. 'ಉಮಿಳನ್ದು' - ಎಂಬುದು, ಮತ್ತೆ ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ (ಮರು ಸೃಷ್ಟಿಯ ಕಾಲದಲ್ಲಿ) ಅದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹಾಗೆಯೇ ಹೊರಹಾಕಿದ ವಿಷಯ. 'ಅಳನ್ದಾಯ್' - ಎಂಬ ಬಲಿಚಕ್ರವರ್ತಿ ದು ಭಗವಂತನ ವಾಮನ-ತ್ರಿವಿಕ್ರಮಾವತಾರಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ. ಬಲಿಚಕ್ರವರ್ತಿ ದು ಭಗವಂತನ ವಾಮನ-ತ್ರಿವಿಕ್ರಮಾವತಾರಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ. ವಾಮನ ವಟುವಿಯನ್ನು ಅನುಗ್ರಹಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ, ಅವನ ಯಾಗಶಾಲೆಗೆ ವಾಮನ ವಟುವಾಗಿ ಬಂದು, ಮೂರು ಹೆಜ್ಜೆಗಳ ನೆಲವನ್ನು ಯಾಚಿಸಿ, ಪಡೆದು ಬೆಳೆದು ತ್ರಿವಿಕ್ರಮನಾಗಿ ಬೆಳೆದು, ಒಂದೇ ಹೆಜ್ಜೆಯನ್ನು ವಿಸ್ತರಿಸಿ, ಭೂಮಂಡಲವನ್ನೆಲ್ಲಾ ವ್ಯಾಪಿಸಿ, ಅಳೆದು, ಮತ್ತೊಂದು ಹೆಜ್ಜೆಯಿಂದ ಮೇಲಣ ಎಲ್ಲಾ ಲೋಕಗಳನ್ನು ವ್ಯಾಪಿಸಿ ಅಳೆದು, ಮೂರನೆಯ ಹೆಜ್ಜೆಯನ್ನು ಬಲಿಚಕ್ರವರ್ತಿಯ ತಲೆಯ ಮೇಲಿರಿಸಿ, ಅವನನ್ನು ಹರಸಿದ ವಿಷಯ.

'ಪಿಱೈ ಏಱು ಶಡೈಯಾನ್' - ಎಂದರೆ ಶಿವನು. ಬಾಲಚಂದ್ರನನ್ನು ತನ್ನ ಜಡೆಯಲ್ಲಿ ಧರಿಸಿರುವವನು

Garani Srinivasan

ಆಳ್ವಾರರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ: ಭಗವಂತ, ನಾಲ್ಕು ವೇದಗಳಲ್ಲೂ ಅಡಗಿ-
ರುವ ವ್ಯಾಪಕನಾದ ದಿವ್ಯಜ್ಞಾನ ಸ್ವರೂಪನೇನು. ಕ್ರಮವಂತರು ಕಾಲಕಾಲಕ್ಕೆ
ಈ ಲೋಕಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸೃಷ್ಟಿಸಿದವನೂ, ಉದ್ಧರಿಸಿದವನೂ, ಲಯಗೊಳಿಸಿ-
ದವನೂ, ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ನಿನ್ನ ಉದರದಲ್ಲಿ ಉಳಿಸಿಕೊಂಡು ರಕ್ಷಿಸಿದವನೂ,
ಮತ್ತೆ ಸಮಯ ಬಂದಾಗ ಅವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹೊರಗೆ ತರುವವನೂ, ನೀನೇ. ಈ ಲೋಕ-
ಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಎರಡೇ ಹೆಜ್ಜೆಯಿಂದ ಅಳೆದುಬಿಟ್ಟವನು ನೀನು. ಮಹಾಮಹಿಮ-
ನಾದ ನೀನು ಸಣ್ಣನೆಯ ಸ್ತೋತ್ರ ಕುಳಿತರು ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ? ನಾಲ್ಕುಮುಖನೂ, ಶಿವನೂ,
ದೇವೇಂದ್ರನೂ ನಿನ್ನನ್ನು ಸರ್ವಲೋಕ ಮಹೇಶ್ವರನೆಂದು ಅಂಗೀಕರಿಸುವುದು
ಮತ್ತು ನಿನ್ನನ್ನು ಸ್ತುತಿಸಲು ಎಂತಲೇ? ಇದೇನಾಶ್ಚರ್ಯ! ಇದು ಹಾಸ್ಯ-
ದವಲ್ಲವೇ?

11. வியப்பாய வியப்பில்லா மெய்ஞ்ஞான வேதியனை,
சயப்புகழார் பலர்வாழும் தடங்குருகூர்ச் சடகோபன்,
துயக்கின்றித் தொழுதுரைத்த ஆயிரத்துள் இப்பத்தும்,
உயக்கொண்டு பிறப்பறுக்கும் ஒலிமுந்நீர் ஞாலத்தே.

ವಿಯಪ್ಪಾಯ ವಿಯಪ್ಪಿಲ್ಲಾ ಮೆಯ್ ಜ್ಞಾನ ವೇದಿಯನ್ಯೆ,
ಶಯಪ್ಪುಗಳಾರ್ ಪಲರ್ ವಾಳುಮ್ ತಡಙ್ಗುರುಹೂರ್ಚ್ಚಡಗೋಪನ್,
ತುಯಕ್ಕಿನ್ರಿತ್ತೊಳುದುರೈತ್ತ ಆಯಿರತ್ತುಳ್ ಇಪ್ಪತ್ತುಮ್,
ಉಯಕ್ಕೊಂಡು ಪಿರಪ್ಪರುಕ್ಕುಮ್ ಒಲಿಮುನ್ನೀರ್ ಞಾಲತ್ತೇ.

ವಿಯಪ್ಪು ಆಯ வியப்பு ஆய = ವಿಸ್ಮಯಕರನಾದ, ವಿಯಪ್ಪು ಇಲ್ಲಾ
வியப்பு இல்லா = ಅಳತೆಗೆ ಮೀರಿದ, ಮೆಯ್ ಜ್ಞಾನಮ್ ಮெய்
ஞானம் = ಸತ್ಯಸ್ವರೂಪನಾದ ಜ್ಞಾನದ, ವೇದಿಯನ್ಯೆ வேதியனை = ವೇ-
ದಗಳಿಂದ ಪ್ರತಿಪಾದ್ಯನಾದವನನ್ನು, ಶಯಮ್ ಜயம் = ಜಯವನ್ನು/ ಪುಗಳಾರ್
புகழார் = ಕೀರ್ತಿಸುವವರು, ಪಲರ್ ಪலர் = ಹಲವರು, ವಾಳುಮ್ வாழும்
= ಬಾಳುವ, ತಡಮ್ ಕುರುಹೂರ್ தடம் குருகூர் = ವಿಶಾಲವಾದ ತಿರುಕುರು
ಹೂರಿನ, ಶಡಗೋಪನ್ சடகோபன் = ಶಠಕೋಪನು, ತುಯಕ್ಕು ಇನ್
ರಿ துயக்கு இன்றி = ದೋಷವಿಲ್ಲದ, ತೊಳುದು தொழுது = ಸೇವಿಸಿಕೊಂಡು,
ಪೂಜಿಸಿ, ಉರೈತ್ತ உரைத்த = ಹೇಳಿದ, ಆಯಿರತ್ತು ஆயிரத்து =
ಒಂದು ಸಾವಿರ ಪಾಶುರಗಳಲ್ಲಿ, ಇ ಪತ್ತುಮ್ இபத்தும் = ಈ ಹತ್ತು ಪಾಶುರಗಳು
ಉಯಕ್ಕೊಂಡು உய்கொண்டு = ಉಜ್ಜೀವನಗೊಳಿಸಿ, ಪಿರಪ್ಪು பிறப்பு
= ಹುಟ್ಟುವಿಕೆಯನ್ನು, ಅರುಕ್ಕುಮ್ அறுக்கும் = ಕತ್ತರಿಸುವಂತಹದ್ದು
ಒಲಿ ಮುನ್ನೀರ್ ஒலிமுந்நீர் = ಅಬ್ಬರಿಸುವ ಸಮುದ್ರ, ಞಾಲತ್ತೇ ஞாலத்தே =
ಸಮುದ್ರದಿಂದ ಸುತ್ತುವರಿದ ಲೋಕದಲ್ಲಿಯೇ.

ವಿಸ್ಮಯಕರವಾದ (ಆಶ್ಚರ್ಯಕರವಾದ) ಅಲ್ಲದೆ ಎಂದಿನ ಸತ್ಯಪೂರ್ಣವಾದ ಜ್ಞಾನದ ವೇದಗಳಿಂದ ಪ್ರತಿಪಾದ್ಯವಾದವನ್ನು, ಸ್ವಪ್ರೇರಣೆಯಿಂದ (ಗೀತಾ) ಕಲಿತು ನುಡಿವವರು ಹಲವಾರು ಜನ ಬಾಳುವ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದ ತಿರುಪ್ಪೂರು ಹೂರಾನ ಕರನೇಂದ್ರನ ದೇವೆಷ್ಟರುಹಿತವಾದ ಪೂಜಿಸುವವರ ಹೇಳಿದ ಹಿಂದುಸ್ತಾನಿ ಪ್ರಕಾರಗಳಲ್ಲಿ ಈ ~~[illegible]~~ ಕಾವ್ಯ ಪ್ರಕಾರಗಳು ಅಭ್ಯಾಸವ ಕಲನ ಈ ಭೂಮಂಡಲದಲ್ಲಿಯೇ ಪ್ರಜ್ಞಾವಿಶೇಷವನ್ನು ಕರ್ತೃಗಳು ದೊರಕಿತ್ತು. (11)

ಈ ಕಾವ್ಯ ಪ್ರಕಾರಗಳಿಗೆ ಇದು ವಿಚಿತ್ರಯಾ ಪ್ರಕಾರ. ~~ಇದು~~. ಇತರ ರಚನೆಗಳಿಗೆ ಬರುವ ಹಾಗೆ ಇದರಲ್ಲಿರದೆ, ಕೇವಲ ಕಲ್ಪನೆ ಮಾತುಗಳಿಂದ ಸತ್ಯವಾದ ಅನುಭವಯಲ್ಲಿ 'ಫಲಶ್ರುತಿ' ಎಂಬುದಿದೆ. ಎಂದರೆ, ಈ ಕಾವ್ಯ ಪ್ರಕಾರಗಳನ್ನು ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಬರುವ ಫಲವೇನು ಎಂದು ಹೇಳುವುದೇ ಈ ಪ್ರಕಾರದ ಮುಖ್ಯವಿಷಯ. ಯಾರು ಈ ಕಾವ್ಯ ಪ್ರಕಾರಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಮಾತ್ರ ಹೇಳಬಾರದೆ. ಅದೂ ಯಾದೃಚ್ಛಿಕವಾಗಿಯೇ! ತಿರುಪ್ಪೂರು ಎಂಬುದು ಭಗವಂತನನ್ನು ಸ್ವಪ್ರೇರಣೆಯಿಂದ ಕಲಿತ ನುಡಿ ಕಲಿಯುವ ಭಕ್ತಜನರಿಗೆ ಆಶ್ರಯಸ್ಥಾನ. ಅವರ ನಡುವೆ ಕರನೇಂದ್ರನಾ ಒಬ್ಬ. ಸತ್ಯಪೂರ್ಣವಾದ ವೇದಗಳಿಂದ ಪ್ರತಿಪಾದ್ಯವಾದ ಭಗವಂತನನ್ನು ಯಾವ ಬಗೆ ಯ ಆಡಂಬರದ ಮಾತುಗಳಿಗೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲದ, ದೇವೆಷ್ಟರುಹಿತವಾದ ಮಾತುಗಳಿಂದ ಅವರು ಈ ಪ್ರಕಾರಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿ, ಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು ಸ್ತುತಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ರಚನೆಯಾದ ಹಿಂದುಸ್ತಾನಿ ಪ್ರಕಾರಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಕಾವ್ಯ ಪ್ರಕಾರಗಳನ್ನು ಓದಿ ಅರಿತುಕೊಂಡು ಅನುಭವಿಸುವವರು ಕರ್ಮಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ರಗಳನ್ನು ಒದ್ದು ಅರಿತುಕೊಂಡು ~~[illegible]~~ 'ಪ್ರಜ್ಞಾವಂತ' ಎಂಬ ನಾಮವಾದ ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿಯೇ ಲೀಯನ್ನು ಕಳೆದು ದಾಟಿ, ಉಜ್ಜೀವನಗೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಇದೇ ಇದರ ಫಲಶ್ರುತಿ!

—— • ——

ತಿರುವಾಯ್ಮೊಳಿ - ಮೂರನೆಯ ದಶ - ಎರಡನೆಯ ತಿರುವಾಯ್ಮೊಳಿ

திருவாய்மொழி - மூன்றாம் பத்து - இரண்டாந் திருவாய்மொழி

2. ಮುನ್ನೀರ್ ಞಾಲಪ್ಪಡೈತ್ತ - முந்நீர் ஞாலப்படைத்த

1. முந்நீர் ஞாலப்படைத்த எம் முகில் வண்ணனே,
அந்நாள் நீ தந்த ஆக்கையின் வழியுழல்வேன்,
வெந்நாள் நோய் வீய வினைகளை வேரறப் பாய்ந்து,
எந்நாள் யானுன்னை இனி வந்து கூடுவனே.

ಮುನ್ನೀರ್ ಞಾಲಪ್ಪಡೈತ್ತ ಎಮ್ಮುಹಿಲ್ ವಣ್ಣನೇ,
ಅನ್ನಾಳ್ ನೀ ತನ್ದ ಆಕ್ಕೈಯಿನ ವಳಿಯುಳಲ್ವೇನ್,
ವೆನ್ನಾಳ್ ನೋಯ್ ವೀಯ ವಿನೈಗಳೈ ವೇರಱಪ್ಪಾಯ್ನ್ದು,
ಎನ್ನಾಳ್ ಯಾನುನ್ನೈ ಇನಿ ವನ್ದು ಕೂಡುವನೇ.

ಮುನ್ನೀರ್ முந்நீர் = ಕಡಲಿನಿಂದ ಸುತ್ತುವರಿದ, ಞಾಲಮ್ ஞாலம் = ಈ ಲೋಕವನ್ನು, ಪಡೈತ್ತ படைத்த = ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ, ಎಮ್ ಮುಹಿಲ್ ವಣ್ಣನೇ எம் முகில் வண்ணனே = ನಮ್ಮ ಕಾರ್ಮುಗಿಲ ಬಣ್ಣದವನೇ, ಅನ್ನಾಳ್ அந்நாள் = ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ, ನೀ நீ = ನೀನು, ತನ್ದ தந்த = ಒದಗಿಸಿದ (ಕೊಟ್ಟ), ಆಕ್ಕೈಯಿನ್ ஆக்கையின் = ಶರೀರದ, ವಳಿ வழி = ದಾರಿಯಲ್ಲಿಯೇ, (ಆಶೆಯಲ್ಲಿಯೇ), ಉಳಲ್ವೇನ್ உழல்வேன் = ಅಲೆದಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ, ವೆನ್ನಾಳ್ வெந்நாள் = ಕ್ರೂರ ಕಾಲದ, ನೋಯ್ நோய் = ದಂಡನೆಯು, ವೀಯ வீய = ತೀರುವಂತೆ, ವಿನೈಗಳೈ வினைகளை = ಪಾಪಕರ್ಮಗಳ, ವೇರ್ ಅಱ வேர் அற = ಬೇರನ್ನು ಕತ್ತರಿಸುವಂತೆ, ಪಾಯ್ನ್ದು பாய்ந்து = ಹಾಯುದ ತೊಲಗಿಸಲ್ಪಟ್ಟು, ಎನ್ನಾಳ್ எந்நாள் = ಎಂದಿನಾದರೂ, ಯಾನ್ யான் = ನಾನು, ಉನ್ನೈ உன்னை = ನಿನ್ನನ್ನು, ಇನಿ இனி = ಇನ್ನು, ವನ್ದು வந்து = ಬಂದು, ಕೂಡುವನೇ கூடுவனே = ಸೇರಿಹೋಗುತ್ತೇನೆ.

ಕಡಲಿನಿಂದ ಸುತ್ತುವರಿದಿರುವ ಈ ಲೋಕವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ ಕಾರ್ಮುಗಿಲ ಬಣ್ಣದವನೇ, ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನೀನು ಕೊಟ್ಟ ಶರೀರದ ದಾರಿಯಲ್ಲೇ (ಆಶೆಯಲ್ಲೇ) ಅಲೆದಾಡುತ್ತಿರುವೆನು. ಕ್ರೂರಕಾಲದ ದಂಡನೆ ತೀರುವಂತೆ ಪಾಪಕರ್ಮಗಳ ಬೇರನ್ನು ಕತ್ತರಿಸುವಂತೆ ಹಾಯ್ದು ತೊಲಗಿಸಲ್ಪಟ್ಟುದರಿಂದ, ಇನ್ನು ಎಂದಿನಾದರೂ ನಾನು ಬಂದು ನಿನ್ನನ್ನು ಕೂಡಿಕೊಳ್ಳುವೆನು.

(1)

ಭಗವಂತನನ್ನು ಕಾರ್ಮುಗಿಲಿನ ಬಣ್ಣ ಸ್ವಭಾವಗಳಿಗೆ ಹೋಲಿಸುವುದು

ಸಹಜವಾದದ್ದು. ಕಾರ್ಮುಗಿಲು ಅಂಧಕಾರವಾದ ಸಂಸಾರವಾದ ಬೆಟ್ಟದಂಥ ಮೋಡಗಳು ತ್ತವೆ. ಅವು ಸಮುದ್ರದಿಂದ (ವಿಸ್ತಾರವಾದ ಜಲಭಾಗಗಳಿಂದ) ನೀರನ್ನು ಹೀರಿಕೊಂಡು, ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆ ಚಲಿಸುತ್ತ, ನೆಲದ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಸಮೃದ್ಧಿಯಾಗಿ ನೀರನ್ನು ಮಳೆಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಎರೆಯುತ್ತವೆ. ಅಷ್ಟು ಔದಾರ್ಯ ಅದಕ್ಕೆ! ಹಾಗೆಯೇ, ಭಗವಂತನೂ. ತನ್ನ ಅತ್ಯಾಶ್ಚರ್ಯಕರವಾದ ತೇಜಸ್ಸಿನಿಂದ (ರೂಪದಿಂದ)ಲೂ ಪರಮೌದಾರ್ಯದಿಂದಲೂ ಇರುವುದೇ ಕಾರ್ಮುಗಿಲಿನ ಸಾಮ್ಯವಾಗಿ ತೋರುವುದು

"ಅನ್ನಾಳ್" – ಎಂದರೆ, ಭಗವಂತನು ಎಲ್ಲಾ ಲೋಕಗಳನ್ನು ಮೊದಲು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದನಷ್ಟೆ. ಆಗಲೇ, ಎಲ್ಲಾ ಚೇತನ ಅಚೇತನ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದನು. ಆದ್ದರಿಂದ, ಅದು ಆ ಸೃಷ್ಟಿಕಾಲವೇ.

"ನೀ ತಂದ ಆಕ್ಕೈಯಿನ್ ವழி' – ಭಗವಂತನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ ವಸ್ತುಗಳಿಗೆ ಅವುಗಳಿಗೆ ತಕ್ಕ ದೇಹವನ್ನು ಕೊಟ್ಟನು. ಮಾನವದೇಹದೊಡನೆ ಇಂದ್ರಿಯಗಳನ್ನು ನೀಡಿದನು. ಇಂದ್ರಿಯಗಳಿಗೆ ಎರಡು ದಾರಿ: ಭಗವಂತನನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸಿ, ಅವನ ಗುಣಕೀರ್ತನಗಳಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿ ಉಜ್ಜೀವನ ಹೊಂದುವುದು ಒಂದು ದಾರಿ. ಅದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಪ್ರಪಂಚಕ್ಕೆ ಅಂಟಿಕೊಂಡು ದುಃಖ ಸಂಕಟಗಳಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದು ಹೊರಳುತ್ತಾ, ಪಾಪಮಾಡುತ್ತ, ಜನ್ಮಗಳನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತ ಇರುವುದು ಇನ್ನೊಂದು ದಾರಿ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಎಲ್ಲ ಚೇತನರೂ ಪ್ರಾಪಂಚಿಕ ಮಾರ್ಗವನ್ನೇ ಹಿಡಿದು ಹೊರಳುವುದು. ಭಗವತ್ಕೃಪೆಗೆ ಪಾತ್ರರಾದವರು ಮಾತ್ರ ಅವರು ಪ್ರಾಪಂಚಿಕದಿಂದ ದೂರರಾಗಿ, ಭಗವಂತನ ಕಡೆಗೆ ತಮ್ಮ ಗಮನವನ್ನು ಹರಿಸುವುದು.

ಆಳ್ವಾರರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ! ಭಗವಂತ, ಕಾರ್ಮುಗಿಲ ಗುಣಸ್ವಭಾವಗಳನ್ನುಳ್ಳವನೇ, ನೀನು ಅಂದೇ (ಸೃಷ್ಟಿ ಸಮಯದಲ್ಲಿ) ತಿಳಿಯಂದ ನಿರುತ್ತವೆಂಬುದು ಈ ಲೋಕವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದೆ. ಆಗಲೇ ನನಗೆ ಈ ದೇಹವನ್ನು ನೀಡಿದೆ. ನಾನು ಬಹು ಕಾಲ (ಇದುವರೆಗೂ) ದೇಹದ ಜಾಡನ್ನು ಹಿಡಿದು ಕಷ್ಟ ಸಂಕಟಗಳಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿಕೊಂಡು, ಪಾಪಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತ, ಜನ್ಮಗಳನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತ ಹೊರಳಿದೆ. ನಿನ್ನ ಕೃಪೆ ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಬಿತ್ತು. ಆದ್ದರಿಂದ, ಆ ದುಃಖ ಸಂಕಟಗಳೆಲ್ಲವೂ ಬೇರುಸಹಿತ ಕಡಿದು ಹೋದವು. ಅವುಗಳಿಂದ ಮುಕ್ತನಾದ ನಾನು ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ನಿನ್ನನ್ನು ಕಾಣುವ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಹಿಡಿಯುತ್ತೇನೆ.

2. வண்மாவையமளந்த எம் வாமனா, நின்
பண்மா மாயப்பல் பிறவியில் படிகின்றயான்,
தொன்மாவல்வினைத் தொடர்களை முதலரிந்து,
நின்மாதாள் சேர்ந்து நிற்பதெஞ்ஞான்று
கொலோ.

Garani Srinivasan

ವನ್ ಮಾ ವೈಯಮ್ ಅಳನ್ದ ಎಮ್ಮಾ ವಾಮನಾ, ನಿನ್
ಪನ್ ಮಾ ಮಾಯಪ್ಪಿಱವಿಯಿಲ್ ಪಡಿಗಿನ್ಱ ಯಾನ್,
ತೊನ್ ಮಾ ವಲ್ ವಿನೈತ್ ತೊಡರ್ಗಳೈ ಮುದಲರಿನ್ದು,
ನಿನ್ ಮಾ ತಾಳ್ ಸೇರ್ನ್ದು ನಿಱ್ಪದು ಎಞ್ಞಾನ್ಱು ಕೊಲೋ.

ವಲ್ ವನ್ = ಬಲಿಷ್ಠವಾದ, ಮಾ மா = ವಿಸ್ತಾರವಾದ, ವೈಯಮ್ வையகம் = ಭೂಮಿಯನ್ನು, ಅಳನ್ದ அளந்த = ಅಳೆದುಕೊಂಡ, ಎಮ್ಮಾ ವಾಮನಾ எம்மான் = ನಮ್ಮ ವಾಮನನೇ, ನಿನ್ நின் = ನಿನ್ನ, ಪಲ್ பல = ಹಲವಾರು, ಮಾ மா = ಅದ್ಭುತವಾದ, ಮಾಯಮ್ மாயம் = ಮಾಯದ, ಪಿಱವಿಯಿಲ್ பிறவியில் = ಜನ್ಮಗಳಲ್ಲಿ, ಪಡಿಗಿನ್ಱ படிகின்ற = ಬಿದ್ದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವ, ಯಾನ್ யான் = ನಾನು, ತೊಲ್ தொல் = ಅನಾದಿಕಾಲದ, ಮಾ மா = ಅಗಾಧವಾದ, ವಲ್ வல் = ಕ್ರೂರವಾದ, ವಿನೈ வினை = ಪಾಪಗಳ, ತೊಡರ್ಗಳೈ தொடர்களை = ಅನುಭವಗಳನ್ನು, ಮುದಲ್ முதல் = ಮೊದಲಿಂದಲೇ, ಅಱಿನ್ದು அறிந்து = ಅರಿತುಕೊಂಡು, ನಿನ್ நின் = ನಿನ್ನ, ಮಾ ತಾಳ್ மா தாள் = ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ತಿರುವಡಿಯನ್ನು, ಸೇರ್ನ್ದು சேர்ந்து = ಸೇರಿ, ನಿಱ್ಪದು நிற்பது = (ನಿನ್ನ ಬಳಿಯಲ್ಲೇ) ನೆಲೆಸುವುದು, ಎಞ್ಞಾನ್ಱು [illegible] ಕೊಲೋ கொலோ = ಅದೆಂದಿಗೋ ಕಾಣೆ!

ಬಲಿಷ್ಠವಾದ ಮತ್ತು ವಿಸ್ತಾರವಾದ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಅಳೆದುಕೊಂಡ ನಮ್ಮ ವಾಮನನೇ, ನಿನ್ನ ಅದ್ಭುತವಾದ ಮಾಯದ ಜನ್ಮಗಳಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವ ನಾನು ಅನಾದಿಕಾಲದ, ಅಗಾಧವಾದ, ಕ್ರೂರವಾದ, ಪಾಪಗಳ ಅನುಭವವನ್ನು ಮೊದಲಿಂದಲೇ (ಮುಂದೆಯಾದರೂ) ಅರಿತುಕೊಂಡು, ನಿನ್ನ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ತಿರುವಡಿಯನ್ನು ಸೇರಿ (ನಿನ್ನ ಬಳಿಯಲ್ಲೇ) ನೆಲೆಸುವುದು ಅದೆಂದಿಗೋ ಕಾಣೆನಲ್ಲ! (2)

ಹಿಂದಿನ ಪಾಶುರದಲ್ಲಿ ಭಗವಂತನು ಆಳ್ವಾರರನ್ನು (ಮಾನವನನ್ನು) ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ ಕಾಲದಿಂದಲೂ ಅವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಅವರು ಬಿಟ್ಟು ಪಾಪರಾಶಿಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡರೆಂದೂ, ಸ್ವಾಮಿಯ ಕೃಪೆಯಿಂದ ತಮ್ಮ ತಪ್ಪನ್ನು ತಾವು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳುವ ಜ್ಞಾನವುಂಟಾಯಿತೆಂದೂ, ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಭಗವಂತನನ್ನು ಸೇರಲು ದಾರಿ ಯಾವುದೆಂದು ಹೇಳಲಾಯಿತು.

ಈ ಪಾಶುರದಲ್ಲಿ, ಭಗವಂತನನ್ನು ಸೇರಿ, ಅವನ ತಿರುವಡಿಗಳ ಬಳಿಯಲ್ಲೇ ನಿತ್ಯವಾಸ ಮಾಡುತ್ತಾ ಕೈಂಕರ್ಯದಲ್ಲಿ ತೊಡಗುವ ಕಾಲ ಅದೆಂದಿಗೆ ಬರುವುದೋ ಎಂದು ಆಳ್ವಾರರು ಚಿಂತಿಸುತ್ತಾರೆ. ಈ ಸ್ಥಿತಿಯು ಅದೆಷ್ಟು ಬೇಗನೆ ಬರುವುದೋ ಎಂದು, ತಮ್ಮ ಹಿಂದಿನ ಜನ್ಮಗಳ ಅನುಭವ ಮತ್ತೆ ಬಾರದಿರಲೆಂದು ಅವರ ಆಶಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ.

Garani Srinivasan

ಆಳ್ವಾರರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ: ಭಗವಂತ, ನೀನು ಕರುಣಾಸಾಗರನೆಂಬ. ನನ್ನನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ ಕಾಲದಿಂದಲೂ ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ನನಗೆ ವಿಷ್ಣುಲೋಕ ನಿನ್ನ ಬಳಿ ಸೇರುವ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿದ್ದೀಯೆ. ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ನೀನಾಗಿಯೇ ನಾನಾ ಅವತಾರಗಳನ್ನು ಎತ್ತಿದೆ. ಬಲಿಚಕ್ರವರ್ತಿಯನ್ನು ಬಗ್ಗಿಸಲೆಂದು ವಾಮನನಾಗಿ ನಾನಾ ಅವತರಿಸಿದೆ. ನಿನ್ನ ದಿವ್ಯ ತಿರುವಡಿಯನ್ನು ಅವನ ತಲೆಯ ಮೇಲಿಟ್ಟು ಅವನನ್ನು ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದೆ. ಹಾಗೆಯೇ ನಿನ್ನ ತಿರುವಡಿಯನ್ನು ಸಕಲ ಲೋಕದವರೆಲ್ಲ ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದೆ. ನಾನು ಇದ ನಾನಾ ಜನ್ಮಗಳನ್ನೆತ್ತಿದೆ. ಆದರೆ ಅವ್ಯಾವುಗಳಲ್ಲೂ ಕೇಳುತ್ತೇನೆ ನಾವಿಯಾದೆ, ಅಷ್ಟೆ. ನಿನ್ನ ತಿರುವಡಿಯನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸಬೇಕೆಂದು, ಬದ್ಧರಾಗಿಲ್ಲ ಬೇಕೆಂದು ನನಗೆ ಜ್ಞಾನವುಂಟಾಗಲಿಲ್ಲ (ನಾನು ಅಂತಹವನಾಗಲಿಲ್ಲ). ಈಗ, ನಿನ್ನ ಕೃಪೆಯಿಂದ, ನಿನ್ನ ತಿರುವಡಿಗಳ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ನಿತ್ಯವಾಸವಾಗಬೇಕೆಂದು ಆಶೆಯನ್ನು ಹೊತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಅದು ಕೈಗೂಡುವುದು ಎಂದೆಂದಿಗೂ ನನಗೆ ತಿಳಿಯದಲ್ಲ!

3. கொல்லா மாக்கோல் கொலை செய்து பாரதப்போர்,
எல்லாச் சேனையும் இருநிலத்தவித்த எந்தாய்,
பொல்லா ஆக்கையின் புணர்வினை அறுக்கலறா,
சொல்லாய் யானுன்னைச் சார்வதோர் ~~சூழ்ச்சியே~~ சூழ்ச்சியே.

ಕೊಲ್ಲಾ ಮಾಕ್ಕೋಲ್ ಕೊಲೈಶೆಯ್ದು ಪಾರದಪ್ಪೋರ್,
ಎಲ್ಲಾಚ್ಚೇನೈಯುಮ್ ಇರುನಿಲತ್ತವಿತ್ತ ಎನ್ದಾಯ್,
ಪೊಲ್ಲಾ ವಾಕ್ಕೈಯಿನ್ ಪುಣರ್ವಿನೈಯಱುಕ್ಕಲಱಾ,
ಶೊಲ್ಲಾಯ್ ಯಾನುನ್ನೈ ಚ್ಚಾರ್ವದೋರ್ ಶೂೞ್ಚ್ಚಿಯೇ.

ಕೊಲ್ಲಾ கொல்லா = ಕೊಲ್ಲಲಾರದ (ಯಾವ ತೊಂದರೆಯೂ ಇಲ್ಲದ), ಮಾ மா = ಕುದುರೆಯ, ಕೋಲ್ கோல் = ಛಾಟಿಯಿಂದ, ಕೊಲೈ ಶೆಯ್ದು கொலை செய்து = ಕೊಲೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ, ಪಾರದಪ್ಪೋರ್ பாரதப் போர் = ಭಾರತ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ, ಎಲ್ಲಾ ಚ್ಚೇನೈಯುಮ್ எல்லாச் சேனையும் = ಎಲ್ಲಾ ಸೇನೆಯನ್ನೂ, ಇರುನಿಲತ್ತು இருநிலத்து = ವಿಸ್ತಾರವಾದ ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ, ಅವಿತ್ತ அவித்த = ಹೊಡೆದು ಹಾಕಿದ, ಎನ್ದಾಯ್ எந்தாய் = ನನ್ನ ತಂದೆಯೇ, (ಸ್ವಾಮಿಯೇ), ಪೊಲ್ಲಾ பொல்லா = ದುಃಖಪೂರ್ಣವಾದ, ಆಕ್ಕೈಯಿನ್ ஆக்கையின் = ದೇಹದ, ಪುಣರ್ವಿನೈ புணர்வினை = ಸಂಬಂಧದ ಕರ್ಮವನ್ನು, ಅಱುಕ್ಕಲ್ அறுக்கல் = ಕಡಿದು ಹಾಕುವುದಕ್ಕೆ, ಅಱಾ அறா = ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದೆ ಇದೆ, ಶೊಲ್ಲಾಯ್ சொல்லாய் = ಹೇಳು, ಯಾನ್ யான் = ನಾನು, ಉನ್ನೈ உன்னை = ನಿನ್ನನ್ನು, ಚಾರ್ವದು சார்வது = ಸೇರುವುದು, ಓರ್

ಕೂಡಿಕೊಂಡು ಕ್ಷೀರಸಮುದ್ರಕ್ಕೆ ಬಂದು ಬಿನ್ನಹವನ್ನು.

ಕೊಲ್ಲಲಾರದ (ಯಾವ ಬಾಧ್ಯತೆಯೂ ಇಲ್ಲದ) ಕುದುರೆಯ ಚಾಟಿ ~~ಯನ್ನು~~ ಹಿಡಿದ, ವಿಸ್ತಾರವಾದ ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ, ಭಾರತಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಸೇನೆಯನ್ನು ಕೊಲೆಮಾಡಿ, (ಭೂಭಾರವನ್ನು) ತೆಗೆದುಹಾಕಿದ ನನ್ನ ತಂದೆಯೇ, ದುಃಖಪೂರ್ಣವಾದ ದೇಹಸಂಬಂಧದ ಕರ್ಮವನ್ನು (ಕರ್ಮಬಂಧನವನ್ನು) ತೆಗೆದುಹಾಕುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವಾದ್ದ; ನಾನು ನಿನ್ನನ್ನು ಸೇರುವುದಕ್ಕೆ ಬಂದು ಬಿನ್ನಹವನ್ನು ಹೇಳು (3)
(ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ).

ಭಗವಂತನ ತಿರುವಡಿಗಳ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ನಿತ್ಯವಾಸ ಮಾಡುವ ಆಸೆಯನ್ನು ಹೊತ್ತಿರುವುದಾಗಿ ಆಳ್ವಾರರು ಹಿಂದಿನ ಪಾಶುರದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದರು. ಸ್ವಾಮಿಯ ತಿರು-ವಡಿಗಳ ಆಶ್ರಯದಿಂದ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗುವುದು ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಒಳ್ಳೆಯ ನಿದ-ರ್ಶನವನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಕೊಡಲಾಗುತ್ತದೆ.

"ಕೊಲ್ಲಮಾ ಕೋಲ್ ಕೊಲೈ ಸೆಯ್ದು .... ಅಪ್ಪ" – ಮಹಾಭಾರತ ಯುದ್ಧ ಒದಗಿ ಬರುವ ಸಂದರ್ಭವುಂಟಾಯಿತಷ್ಟೆ. ಆಗ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನು ಪಾಂ-ಡವ ಕೌರವರ ನಡುವೆ ಸಂಧಿ ಮಾಡಿಸಲು ಯತ್ನಿಸಿದನು. ಸಂಧಿದೂತನಾದನು. ಅದು ಫಲಿಸಲಿಲ್ಲ. ಬಳಿಕ, ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ ಸಹಾಯವನ್ನು ಕೇಳಲು ಪಾಂಡವರ ಅರ್ಜುನನೂ, ಕೌರವರ ದುರ್ಯೋಧನನೂ ಏಕಕಾಲದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದರು. ಆಗ, ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನು ನಿದ್ರಿಸುತ್ತಿದ್ದ. ಅರ್ಜುನನು ಅವನ ಕಾಲ ಬಳಿಯಲ್ಲೂ, ದುರ್ಯೋಧನನು ತಲೆಯ ಬಳಿಯಲ್ಲೂ ಕುಳಿತರು. ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ-ನು ಎಚ್ಚರಗೊಂಡು, ಮೊದಲು ಅರ್ಜುನನನ್ನು ಕಟಾಕ್ಷಿಸಿದನು. ಬಳಿಕ ದುರ್ಯೋ-ಧನನನ್ನು ನೋಡಿ, ಅವನೊಡನೆ ಮಾತನಾಡಿದನು. ಅವರು ಬಂದ ಕಾರ್ಯವೇನೆಂ-ದು ತಿಳಿಯಲು ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನು "ನಾನು ಯುದ್ಧ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ನಿಃಶಸ್ತ್ರನು. ನಿಮಗೆ ನಾನು ಬೇಕೇ? ನನ್ನ ಸೈನ್ಯವೆಲ್ಲಾ ಬೇಕೇ? ಯಾವುದು ಬೇಕು ಆರಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು. ದುರ್ಯೋಧನನಿಗೆ ಸೈನ್ಯದ ಬೆಂಬಲ ಬಂತು. ಅರ್ಜುನನಿಗೆ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನೊಬ್ಬ ನೆರವಾದನು. ಮಹಾಭಾರತಯುದ್ಧ ತೊಡಗಿತು. ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನು ಅರ್ಜುನನ ಸಾರಥಿಯಾಗಿ ನಿಂತನು. ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕುದುರೆಯ ಚಾಟಿಯನ್ನು ಹಿಡಿದು, ಯುದ್ಧವನ್ನು ನಡೆಸಿ, ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನು ಪಾಂಡವರ ಏಳು ಅಕ್ಷೋಹಿಣಿ-ಯನ್ನೂ, ಕೌರವರ ಹನ್ನೊಂದು ಅಕ್ಷೋಹಿಣಿಯನ್ನೂ ನಾಶಗೊಳಿಸಿ, ಭೂಮಿ-ಯ ಮೇಲಿನ ಭಾರವನ್ನು ಇಳಿಸಿದನು. ಇದು ಕಥೆ.

ಆಳ್ವಾರರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ: ಭಗವಂತ, ದುಷ್ಟನಿಗ್ರಹಕ್ಕಾಗಿಯೂ, ಧರ್ಮರಕ್ಷಣೆಗಾಗಿಯೂ, ಭೂಭಾರವನ್ನಿಳಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿಯೂ ನೀನು ಮಹಾಭಾರತಯುದ್ಧವನ್ನು, ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕುದುರೆಯ [illegible] ಹಿಡಿಯುವುದರಿಂದ

ನಿವರ್ತಿಸಿದೆ. ನಿನ್ನ ತಿರುವಡಿಗಳನ್ನು ನಾನು ಆಶ್ರಯಿಸಿದ್ದೇನೆ. ದುಃಖಮಯವಾದ ದೇಹದ ಸಂಬಂಧದ ಕರ್ಮ ಪಾಶದಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆಯಿಂದಲು ನನಗೆ ಒಂದು ಉಪಾಯವನ್ನು ದಯೆಯಿಂದ ನನ್ನನ್ನು ಉದ್ಧರಿಸು.

4. சூழ்ச்சி ஞானச் சுடரொளியாகி, என்றும்
ஏழ்ச்சிக் கேடின்றி யெங்கணும் நிறைந்த வெந்தாய்,
தாழ்ச்சி மற்றெங்குந் தவிர்ந்து நின் தாளிணைக் கீழ்
வாழ்ச்சி, யான் சேரும் வகையருளாய் வந்தே.

ಸೂೞ್ಚ್ಚಿ ಜ್ಞಾನಚ್ಚುಡರೊಳಿಯಾಗಿ, ಎನ್ಱುಮ್
ಏೞ್ಚ್ಚಿಕ್ಕೇಡಿನ್ಱಿ ಯೆಙ್ಗಣುಮ್ ನಿಱೈನ್ದ ವೆನ್ದಾಯ್,
ತಾೞ್ಚ್ಚಿ ಮಱ್ಱೆಙ್ಗುಮ್ ತವಿರ್ನ್ದು ನಿನ್ ತಾಳಿಣೈಕ್ಕೀೞ್
ವಾೞ್ಚ್ಚಿ, ಯಾನ್ ಸೇರುಮ್ ವಗೈಯರುಳಾಯ್ ವನ್ದೇ.

ಸೂೞ್ಚ್ಚಿ சூழ்ச்சி = (ಎಲ್ಲೆಡೆಯಲ್ಲೂ, ಎಲ್ಲ ಬಗೆಯಲ್ಲೂ) ಆವರಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ, ಒಳಿ ಆಗಿ ஒளியாகி ಜ್ಞಾನಮ್ ಸುಡರ್ ஞானம் சுடர் = ಜ್ಞಾನಜ್ಯೋತಿಯು, ಎನ್ಱುಮ್ என்றும் = ಎಲ್ಲೆ = ಪ್ರಕಾಶವಾಗಿ (ಅಸಾಧಾರಣ ತೇಜಸ್ಸಾಗಿ)ರುವವನೇ, ಕೇಡು கேடு = ನಾಶವು, ಇನ್ ಯಾವ ಕಾಲಕ್ಕೂ ~~ಎಂದೆಂದೂ~~, ಏೞ್ಚ್ಚಿ ஏழ்ச்சி = ಅಭ್ಯುದಯವು, ಎಙ್ಗಣುಮ್ எங்கணும் = ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಯಲ್ಲೂ, ಇನ್ಱಿ இன்றி = ಇಲ್ಲದಂತೆ, ಎಙ್ಗುಮ್ ಎನ್ದಾಯ್ எந்தாய் = ನನ್ನ ನಿಱೈನ್ದ நிறைந்த = ತುಂಬಿಕೊಂಡಿರುವ, ಎನ್ದಾಯ್ ತಂದೆಯೇ (ಸ್ವಾಮಿಯೇ), ತಾೞ್ಚ್ಚಿ தாழ்ச்சி = ಅಧಃ ಬೀಳುವಿಕೆಯನ್ನು, ಮಱ್ಱು மற்று = ಬೇರೆ, ಎಙ್ಗುಮ್ எங்கும் = ಎಲ್ಲೂ, ತವಿರ್ನ್ದು தவிர்ந்து = ಬಿಟ್ಟು, ನಿನ್ நின் = ನಿನ್ನ, ತಾಳಿಣೈಕ್ಕೀೞ್ தாளிணைக் கீழ் = ಎರಡು ತಿರುವಡಿಗಳ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ, ವಾೞ್ಚ್ಚಿ வாழ்ச்சி = ಬಾಳುವಿಕೆ ಆಗ, ಯಾನ್ யான் = ನಾನು, ಸೇರುಮ್ சேரும் = ಸೇರುವ, ವಗೈ வகை = ರೀತಿಯನ್ನು (ಬಗೆಯನ್ನು), ಅರುಳಾಯ್ அருளாய் = ಕೃಪೆಮಾಡು, ವನ್ದೇ வந்தே = ನನ್ನ ಬಳಿಗೇ ಬಂದು.

ಆವರಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ ಜ್ಞಾನಜ್ಯೋತಿಯು ಅಸಾಧಾರಣ ತೇಜಸ್ಸಾಗಿರುವವನೇ, ಯಾವ ಕಾಲಕ್ಕೂ ~~ಎಲ್ಲೆಡೆಯಲ್ಲಿ~~ ಅಭ್ಯುದಯವೂ ನಾಶವೂ ಇಲ್ಲದಂತೆ ಎಲ್ಲೆಡೆಯಲ್ಲೂ ತುಂಬಿಕೊಂಡಿರುವ ನನ್ನ ತಂದೆಯೇ, ಬೇರೆಲ್ಲಿಯೂ ~~ಎರಡನೆ~~ ಪತನವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ನಿನ್ನ ಎರಡು ತಿರುವಡಿಗಳ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ಬಾಳುವುದಕ್ಕಾಗಿ ನಾನು ಸೇರುವ ಬಗೆಯನ್ನು ನನ್ನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು ಕೃಪೆಮಾಡು.

ಬಂದಿನ ಪಾಶುರದಲ್ಲಿ ದೇಹಸಂಬಂಧವಾದ ಕರ್ಮಪಾಶದಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆ

Galani Srinivasan

ಯಾವುದಕ್ಕೆ ಉಪಾಯವನ್ನು ಹೇಳಲಾಯಿತು. ಅದರ ಮುಂದಿನ ಶ್ಲೋಕದ ಭಗವಂತನ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ನಿಶ್ಚಾಸಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಕೃಪೆಮಾಡೆಂದು ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ.

ಆಳ್ವಾರರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ: ಭಗವಂತ, ನೀನು ಅಸಾಧಾರಣವಾದ, ಎಲ್ಲ ವಿಷಯಗಳನ್ನೂ ಅರಿಯುವ ಜ್ಞಾನಸ್ವರೂಪಿ. ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೂ ಹಬ್ಬಿಕೊಂಡಿರುವೆ. ನಾನು ಶಕ್ತಿಗಳಿಲ್ಲದೆ, ಯಾವ ಬಗೆಯ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಹೊಂದದೆ ಎಲ್ಲೋ ವ್ಯಾಕುಲಿಸುತ್ತಿರುವೆ. ಜ್ಞಾನಮಯನೂ, ಸರ್ವವ್ಯಾಪಿಯೂ ಆದ ನಿನ್ನನ್ನು ನಾನು ಇದ್ದ ಆಶ್ರಯಿಸುವಂತೆಯೂ, ನಿನ್ನ ಶ್ರೀಪಾದಗಳ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ನಿಶ್ಚಾಸಮಾಡುವಂತೆಯೂ, ನಿನ್ನ ಬಳಿ ಸೇರುವುದಕ್ಕೆ, ನನ್ನಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು, ಶಕ್ತಿ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಕೃಪೆಮಾಡು.

5\. வந்தாய் போலே வந்துஎன் மனத்தினை நீ,
சிந்தாமல் செய்யாய் இதுவே யிதுவாகில்,
கொந்தார் காயாவின் கொழுமலர் திருநிறத்த
எந்தாய், யானுன்னை யெங்குவந் தணுகிற்பனே.

ವನ್ದಾಯ್ ಪೋಲೇ ವನ್ದುಎನ್ ಮನತ್ತಿನ್ನೈ ನೀ,
ಶಿನ್ದಾಮಲ್ ಶೆಯ್ಯಾಯ್ ಇದುವೇ ಇದುವಾಗಿಲ್,
ಕೊನ್ದಾರ್ ಕಾಯಾವಿನ್ ಕೊೞು ಮಲರ್ ತಿರುನಿಱತ್ತ
ಎನ್ದಾಯ್, ಯಾನುನ್ನೈ ಎಙ್ಗುವನ್ದಣುಗಿಱ್ಪನೇ.

ವನ್ದಾಯ್ ಪೋಲೇ வந்தாய் போலே = ಬಂದಹಾಗೆ, ವನ್ದುಮ್ வந்தும் = ಬಂದು, ಎನ್ என் = ನನ್ನ, ಮನತ್ತಿನ್ನೈ மனத்தினை = ಮನಸ್ಸನ್ನು, ನೀ நீ = ನೀನು, ಶಿನ್ದಾಮಲ್ சிந்தாமல் = ಚದುರದಂತೆ, (ಚದುರಿಹೋಗದಂತೆ), ಶೆಯ್ಯಾಯ್ செய்யாய் = ಕೃಪೆಮಾಡು, ಇದುವೇ இதுவே = ಇದೇಯೇ, ಇದು ಆಗಿಲ್ இதுவாகில் = ಇದು ಆದರೆ, (ಹೀಗೆಯೇ ನಡೆಯುವುದಾದರೆ), ಕೊನ್ದು ಆರ್ கொந்து ஆர் = ಗೊಂಚಲು ತುಂಬಿರುವ (ಗೊಂಚಲುಗೊಂಚಲಾಗಿರುವ), ಕಾಯಾವಿನ್ காயாவின் = ಅಗಸೆಯ, ಕೊೞು கொழு = ಸುಂದರವಾದ, ಮಲರ್ மலர் = ಹೂವಿನ, ತಿರುನಿಱತ್ತ திருநிறத்த = ದಿವ್ಯವಾದ ಬಣ್ಣದ, ಎನ್ದಾಯ್ எந்தாய் = ನನ್ನ ತಂದೆಯೇ, ಯಾನ್ யான் = ನಾನು, ಉನ್ನೈ உன்னை = ನಿನ್ನನ್ನು, ಎಙ್ಗು ವನ್ದು எங்கு வந்து = ಎಲ್ಲಿ ಬಂದು, ಅಣುಗಿಱ್ಪನೇ அணுகிற்பனே = ಹತ್ತಿರ ಸೇರಲಿ?

ಬಂದಹಾಗೆಯೇ ಬಂದು, ನನ್ನ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಚದುರಿಹೋಗದಂತೆ ಕೃಪೆಮಾಡು. ಹೀಗೆಯೇ ನಡೆಯುವುದಾದರೆ, ಗೊಂಚಲು ಗೊಂಚಲಾಗಿರುವ ಸುಂದರವಾದ

ಆನೆಯ ದುಃಖವ ದಿವ್ಯವಾದ [redacted] ಬಣ್ಣದ ನನ್ನ ತಂದೆಯೇ, ನಾನು ನಿನ್ನನ್ನು ಎಲ್ಲಿ ಬಂದು ಹತ್ತಿರ ಸೇರಲಿ? (5)

ಆಳ್ವಾರರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ: ಸುಂದರವಾದ ಅನೇಕ ರೂಪಗಳ ಆಕರ್ಷಕವಾದ ಬಣ್ಣವುಳ್ಳ ಭಗವಂತ, ನನ್ನ ಆತ್ಮೀಯನಾದ ಭಕ್ತನಿಗೆ ನೀನು ಬೇಗ ಬಂದು ಅವರನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಿದಂತೆಯೇ ನನ್ನ ಬಳಿಗೂ ಬಂದು, ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನ ಅಲೆದಾಟವನ್ನು ನೀಗಿಸಿ ಅದನ್ನು ನಿಶ್ಚಲಗೊಳಿಸು. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ನೀನು ಅತ್ಯಲ್ಪಕಾಲ ಬಿಡದೆ ಮರೆಯಾದರೂ ನಿಂತಿರು. ಅದೇ ಇಲ್ಲದೆ, ನಿನ್ನನ್ನು ನಾನು ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ ಸೇರುವುದಕ್ಕೆ ನಾನು ನಿನ್ನನ್ನು ಎಲ್ಲಿಗೆ ಬರಲಿ? ಎಲ್ಲಿ ಹುಡುಕಲಿ?

ಮನಸ್ಸಿನ ಚಂಚಲತೆ ಹೋಗದೆ ಭಗವದ್ಭಕ್ತಿ ಸ್ಥಿರವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆ ಚಂಚಲತೆ ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಭಗವಂತನ ಕೃಪೆಯೇ ಅವಶ್ಯ ಎಂದರ್ಥವಾಯಿತು.

6. கிற்பன் கில்லேன் என்றிலன் முன நாளால்,
அற்ப சாரங்களவை சுவைத்தகன்றொழிந்தேன்,
பற்பல்லாயிரம் உயிர்செய்த பரமா, நின்
நற்பொற் சோதித் தாள் நணுகுவதென்றுகொலோ.

ಕಿಱ್ಪನ್ ಕಿಲ್ಲೇನ್ ಎನ್ಱಿಲನ್ ಮುನ ನಾಳಾಲ್,
ಅಱ್ಪ ಸಾರಙ್ಗಳವೈ ಸುವೈತ್ತಗನ್ಱೊೞಿನ್ದೇನ್,
ಪಱ್ಪಲ್ಲಾಯಿರಮ್ ಉಯಿರ್ ಶೆಯ್ದ ಪರಮಾ, ನಿನ್
ನಱ್ಪೊಱ್ ಶೋದಿತ್ತಾಳ್ ನಣುಗುವದೆನ್ಱುಕೊಲೋ.

ಕಿಱ್ಪನ್ கிற்பன் = ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನು ಮಾಡುವೆ (ಪುಣ್ಯ ಮಾಡುವೆ), ಕಿಲ್ಲೇನ್ கில்லேன் = ಕೆಟ್ಟದ್ದನ್ನು ಮಾಡುವೆ (ಪಾಪ ಮಾಡುವೆ), ಎನ್ಱಿಲನ್ (ನಾಳಾಲ್) நாளால் (நாளாய்) ~~இன்று~~ இலன் = ಎಂದು ಇಲ್ಲ, ಮುನ ನಾಳ್ (முன நாள்) = ಹಿಂದಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ, ಅಱ್ಪಮ್ அற்பம் = ಅಲ್ಪವಾದ, ಸಾರಙ್ಗಳ್ சாரங்கள் = ವಿಷಯಗಳು, ಅವೈ அவை = ಅವು, ಸುವೈತ್ತು சுவைத்து = ಅನುಭವಿಸಿ, ಅಗನ್ಱು அகன்று = ಅಗಲಿ, ಒೞಿನ್ದೇನ್ ஒழிந்தேன் = ಹೋಲಾಗಿದೆ, ಉಯಿರ್ ಪಱ್ ಪಲ್ ಆಯಿರಮ್ பல்பல் ஆயிரம் = ಹಲಹಲವು ಸಾವಿರ, ಪರಮಾ பரமா = ಉಯಿರ್ உயிர் = ಜೀವಗಳನ್ನು, ಶೆಯ್ದ செய்த = ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ, ಪರಮ ಪವಿತ್ರನೇ (ಪರಮಪುರುಷನೇ), ನಿನ್ நின் = ನಿನ್ನ, ನಲ್ ಪೊನ್ ಶೋದಿ நல் பொன் சோதி = ಉತ್ತಮ ಚಿನ್ನದ (ಶುದ್ಧ ಚಿನ್ನದ) ಪ್ರಕಾಶವುಳ್ಳ, ತಾಳ್ தாள் = ಅಡಿಯನ್ನು, ನಣುಗುವದು நணுகுவது = ಸೇರುವುದು, ಎನ್ಱುಕೊಲೋ என்றுகொலோ = ಎಂದಿಗೋ.

Garani Srinivasan

ಹಿಂದಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ (ನಾನು) ಪುಣ್ಯವನ್ನು ಮಾಡುವೆನು ಎಂದಿಲ್ಲ, ಪಾಪವನ್ನು ಮಾಡುವೆನು ಎಂದಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಪವಾದ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿ ಅವುಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಕಳೆಲಾಗಿದೆ, ಹಲಹಲವು ಸಾವಿರ ಜೀವಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ ಪರಮಪುರುಷನೇ, ನಿನ್ನ ಶುದ್ಧ (6)
ಚಿನ್ನದ ಕೋಳ್ಕೆಯ ಕಿರುವಡಿಯನ್ನು ಸೇರುವುದು ಅದೆಂದಿಗೋ!

"ಕಿಣಾವಿನ್ ಕಿಲ್ಲೇನ್ ಎನ್ಱಿಲನ್ ಮುನನಾಳಾಲ್" — ಹಿಂದಿನ ಕಾಲದಿಂದಲೂ ಕೇಳಿದ ಹಿರಿಯರು ಬೋಧಿಸಿದ 'ಒಳ್ಳೆಯನ್ನು ಮಾಡುವುದು, ಕೆಟ್ಟದ್ದನ್ನು ಬಿಡುವುದು' ಎಂಬುದನ್ನು ನಾನು ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಹಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ, ನಾನು ಪಾಪಮಾಡಿದೆನೋ, ಪುಣ್ಯಮಾಡಿದೆನೋ ನನಗೆ ಅರಿವಿಲ್ಲ.

"ಅಱಾವ ಕಾರಣ್ಗಳ್ವೈ ಕುವ್ವಿತ್ತು ಅದನಾಲ್ ಒೞಿನ್ದೇನ್" — ಅಲ್ಪವೂ ಸಾರವಿಲ್ಲದ ವಿಷಯಗಳು ಆದ ಪ್ರಾಪಂಚಿಕ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದು, ಅವುಗಳನ್ನು ರುಚಿ ನೋಡಿ, ಅನುಭವಿಸಿ, ಬೇಜಾರು ಬಿಟ್ಟುಕೊಂಡು, ಅವುಗಳನ್ನು ಕಳಲಗಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ.

ಆಳ್ವಾರರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ! ಪರಮಪುರುಷನೇ, ನೀನು ಅನೇಕ ಕೋಟಿ ಜೀವರಾಶಿಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ್ದೀ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ನಾನೊಬ್ಬ. ನನ್ನನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ ಕಾಲದಿಂದಲೂ ನಾನು ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದೇನೋ ಕೆಟ್ಟದ್ದನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದೇನೋ ನನಗೆ ಅರಿವಿಲ್ಲ. ಆದರೆ, ಅಲ್ಪವಿಷಯಗಳಾದ ಪ್ರಾಪಂಚಿಕ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿಬಿದ್ದು, ಅವುಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತ, ಬೇಸರಗೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಬಂದೆ. ನಿನ್ನ ಕಿರುವಡಿಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಸ್ವಲ್ಪವಾದರೂ ಯೋಚಿಸಲಿಲ್ಲ; ಅವುಗಳನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಆಸೆಯೂ ಇಲ್ಲ. ಈಗಲಾದರೋ, ನಿನ್ನ ಕೃಪೆಯಿಂದ, ನಿನ್ನ ಕಿರುವಡಿಗಳನ್ನು ಸೇರಬೇಕೆಂಬ ಉತ್ಕಟವಾದ ಆಸೆಯುಂಟಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಿನ್ನಲ್ಲೀಗ ಬೇಡುತ್ತಿರುವುದು. ನನಗೆ ನಿನ್ನ ಶುದ್ಧ ಚಿನ್ನದಂತೆ ಹೊಳೆಯುವ ದಿವ್ಯ ಕಿರುವಡಿಗಳನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಭಾಗ್ಯ ಅದೆಂದಿಗೆ ಬರುವುದೋ?

7. எஞ்ஞான்று நாமிருந்திருந்து இரங்கிநெஞ்சே,
மெய்ஞ்ஞானமின்றி வினையியல் பிறப்பழுந்தி,
எஞ்ஞான்றுமெங்கும் ஒழிவறநிறைந்துநின்ற,
மெய்ஞ்ஞானச் சோதிக் கண்ணனை மேவுதுமே.

ಎಜ್ಞಾನ್ಱು ನಾಮಿರುನ್ದಿರುನ್ದು ಇರಙ್ಗಿನೆಂಜೇ,
ಮೆಯ್ಞಾನಮಿನ್ಱಿ ವಿನೈಯಿಯಲ್ ಪಿಱಪ್ಪೞುನ್ದಿ,
ಎಜ್ಞಾನ್ಱುಮೆಙ್ಗುಮ್ ಒೞಿವಱನಿಱೈನ್ದುನಿನ್ಱ,
ಮೆಯ್ಞಾನಚ್ಚೋದಿಕ್ ಕಣ್ಣನೈ ಮೇವುದುಮೇ.

ಎಞ್ಞಾನ್ಱು எஞ்ஞான்று = ಎಷ್ಟು ಕಾಲ, ನಾಮ್ நாம் = ನಾವು,
ಇರುನ್ದು ಇರುನ್ದು இருந்து இருந்து = ಹೀಗೆಯೇ ಇದ್ದುಕೊಂಡು, ಇರಙ್ಗಿ இரங்கி = ವ್ಯಥೆಪಡುತ್ತಾ, ನೆಞ್ಜೇ நெஞ்சே = ಮನಸ್ಸೇ, ಮೆಯ್ ಞಾನಮ್ ಇನ್ಱಿ மெய்ஞ்ஞானம் இன்றி = ನಿಜವಾದ ಜ್ಞಾನವಿಲ್ಲದೆ, ವಿನೈ ಇಯಲ್ வினையியல் = ಪಾಪಸ್ವಭಾವದ, ಪಿಱಪ್ಪು பிறப்பு = ಜನ್ಮಗಳಲ್ಲಿ, ಅೞುನ್ದಿ அழுந்தி = ಮುಳುಗಿ, ಎಞ್ಞಾನ್ಱುಮ್ எஞ்ஞான்றும் = ~~ಎಲ್ಲ ಕಾಲ~~ ಎಲ್ಲ ಕಾಲಗಳಲ್ಲಿ, ಎಙ್ಗುಮ್ எங்கும் = ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ, ಒೞಿವು ಅಱ ஒழிவு அற = ಅವಕಾಶಕ್ಕೆ ~~ಎಡೆ~~ ಎಡೆಯಿಲ್ಲದಂತೆ (ಪರಿಪೂರ್ಣವಾಗಿ), ನಿಱೈನ್ದು ನಿನ್ಱ நிறைந்து நின்ற = ತುಂಬಿಕೊಂಡು ಇರುವ, ಮೆಯ್ ಞಾನಚ್ ಚೋದಿ மெய்ஞ்ஞானச் சோதி = ಸತ್ಯಜ್ಞಾನಜ್ಯೋತಿಯಾದ, ಕಣ್ಣನೈ கண்ணனை = ಆಕರ್ಷಕಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು, ಮೇವುದುಮೇ மேவுதுமே = ಸೇರಬಲ್ಲೆವು?

ಮನಸ್ಸೇ, ಎಷ್ಟು ಕಾಲ ನಾವು ಹೀಗೆಯೇ ಇದ್ದುಕೊಂಡು ವ್ಯಥೆಪಡುತ್ತಾ, ನಿಜವಾದ ಜ್ಞಾನವಿಲ್ಲದ, ಪಾಪಸ್ವಭಾವದ ಜನ್ಮಗಳಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿ, ಎಲ್ಲ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲೆಡೆಯಲ್ಲಿ ಪರಿಪೂರ್ಣವಾಗಿ ತುಂಬಿಕೊಂಡು ಇರುವ ಸತ್ಯಜ್ಞಾನಜ್ಯೋತಿಯಾದ ಆಕರ್ಷಣೆಯಾದ ಭಗವಂತನನ್ನು ಸೇರುವುದು? (7)

ಹಿಂದಿನ ಪಾಶುರಗಳಲ್ಲಿ ಭಗವಂತನ ತಿರುವಡಿಗಳನ್ನು ಸೇರುವುದು ಎಂದಿಗೆ ಎಂಬ ಹಂಬಲವನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳಲಾಯಿತು. ಈಗ, ಅದೇ ವಿಷಯವನ್ನು ಇನ್ನಷ್ಟು ವಿಶದಪಡಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ.

ಆಳ್ವಾರರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ: ಮನಸ್ಸೇ, ಎಷ್ಟು ಕಾಲ ನಾವು ಹೀಗೆಲ್ಲಾ ಪಾಪಮಾಡುವ ಅಜ್ಞಾನಿಗಳಾಗಿ, ನಿಜವಾದ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳದವರಾಗಿ, ಪಾಪಸ್ವಭಾವದ ಜನ್ಮಗಳನ್ನೆತ್ತುತ್ತಾ, ಬಿದ್ದು ಹೊರಳುತ್ತಿರುವುದು? ಸತ್ಯಜ್ಞಾನಸ್ವರೂಪಿಯೂ, ತೇಜೋಮಯನೂ, ಸರ್ವವ್ಯಾಪಿಯೂ, ಅತ್ಯಾಕರ್ಷಕನೂ, ಆದ ಭಗವಂತನ ಸಾನ್ನಿಧ್ಯವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಡವೇ? ಅದು ಎಂದಿಗೆ ಲಭಿಸುವುದೋ!

ಇಡೀ ಜನ್ಮಜೀವನ ಪಾಪಪೂರ್ಣವಾದರೂ, ಅಜ್ಞಾನವೇ ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾದರೂ, ~~ನಿಜವಾದ ಜ್ಞಾನವಾದ~~ ಭಗವಂತನನ್ನು ಆದಷ್ಟು ಬೇಗ ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು, ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಸಾಧನೆಗಳನ್ನು ನಡೆಸಬೇಕೆಂದು ತಿಳಿಯುವುದು ಒಳಿತು. ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಈ ಜ್ಞಾನೋದಯವು ಉಂಟಾದರೆ, ಅವನ ಮುಂದಿನ ಬಾಳ್ವೆಯು ಮಾರ್ಗ ಪ್ರಯತ್ನದಿಂದ ಸುಗಮವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

8. மேவுதுன்பவினைகளை விடுத்துமிலேன்,
ஓவுதலின்றி உன் கழல் வணங்கிற்றிலேன்,
பாவுதொல் சீர்க்கண்ணா என் பரஞ்சுடரே,
கூவுகின்றேன் காண்பான் எங்கெய்தக்கூவுவனே.

ಮೇವು ತುನ್ಬವಿನೈಗಳೈ ವಿಡುತ್ತುಮಿಲೇನ್,
ಓವುದಲಿನ್ರಿ ಉನ್ ಕಳಲ್ ವಣಙ್ಗಿತ್ರಿಲೇನ್,
ಪಾವುದೊಲ್ ಶೀರ್ ಕ್ಕಣ್ಣಾ ಎನ್ ಪರಂಜುಡರೇ,
ಕೂವುಗಿನ್ರೇನ್ ಕಾಣ್ಬಾನ್ ಎಙ್ಗೆಯ್ದುಕ್ಕೂವುವನೇ.

ಮೇವು மேவு = ಅಂಟಿಕೊಂಡಿರುವ, ತುನ್ಬಮ್ துன்பம் = ದುಃಖಗಳನ್ನು, ವಿನೈಗಳೈ வினைகளை = (~~[illegible]~~) ಕರ್ಮಗಳನ್ನು, ವಿಡುತ್ತುಮ್ ಇಲೇನ್ விடுக்கும் இலேன் = ಬಿಟ್ಟು ಇಲ್ಲ, ಓವುದಲ್ ಇನ್ರಿ ஓவுதல் இன்றி = ಎಡೆಬಿಡದೆ, ಉನ್ ಕಳಲ್ உன் கழல் = ನಿನ್ನ ಪಾದಗಳನ್ನು, ವಣಙ್ಗಿತ್ರು ಇಲೇನ್ வணங்கிற்று இலேன் = ನಮಸ್ಕರಿಸಲಿಲ್ಲ, ಪಾವು பாவு = ಎಲ್ಲೆಡೆಯೂ ವ್ಯಾಪಿಸಿರುವ, ತೊಲ್ தொல் = ಸಹಜವಾದ (ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾದ), ಶೀರ್ சீர் = ಶ್ರೇಷ್ಠಗುಣಗಳುಳ್ಳ, ಕಣ್ಣಾ கண்ணா = ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನೇ, ಎನ್ ಪರಂಜುಡರೇ என் பரஞ்சுடரே = ನನ್ನ ಪರಂಜ್ಯೋತಿಯೇ, ಕೂವುಗಿನ್ರೇನ್ கூவுகின்றேன் = ಕೂಗಿ ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದೇನೆ, ಕಾಣ್ಬಾನ್ காண்பான் = (ನಿನ್ನನ್ನು) ನೋಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ, ಎಙ್ಗು எங்கு = ಎಲ್ಲಿ, ಎಯ್ದ எய்த = ಬಂದು ಸೇರುವುದಕ್ಕಾಗಿ, ಕೂವುವನೇ கூவுவனே = ಕೂಗಲಿ!

ಅಂಟಿಕೊಂಡಿರುವ ದುಃಖಗಳನ್ನು ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಇಲ್ಲ. ಎಡೆಬಿಡದೆ ನಿನ್ನ ತಿರುವಡಿಗಳನ್ನು ನಮಸ್ಕರಿಸಲೂ ಇಲ್ಲ. ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ ವ್ಯಾಪಿಸಿರುವ ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾದ ಶ್ರೇಷ್ಠಗುಣಗಳನ್ನುಳ್ಳ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನೇ, ನನ್ನ ಪರಂಜ್ಯೋತಿಯೇ, ನಿನ್ನನ್ನು ನೋಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ, ಸೇರುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಎಲ್ಲಿ ಬಂದು ಕೂಗಿ ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ... ಕೂಗಲಿ! (8)

ಭಗವಂತನನ್ನು ಸೇರಲು ತನ್ನ ಪ್ರಯತ್ನಗಳು ಅವಶ್ಯಕ ಎಂದು ಹಿಂದಿನ ಪಾಶುರದಲ್ಲಿ ಹೇಳಲಾಯಿತು. ಇಲ್ಲಿ ತಮ್ಮಿಂದ ಅಂಥ ಪ್ರಯತ್ನಗಳು ನಡೆಯಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ಆಳ್ವಾರರು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಆಳ್ವಾರರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ: ಭಗವಂತ, ~~[illegible]~~ ಜನ್ಮಜನ್ಮಕ್ಕೂ ನನ್ನನ್ನು ಅಂಟಿಬಂದಿರುವ ದುಃಖಕೊಟ್ಟಗಳನ್ನು, ಪಾಪಕರ್ಮಗಳನ್ನು ನಾನು ಬಿಟ್ಟಿಲ್ಲ. ನಿನ್ನನ್ನು ಎಡೆಬಿಡದಂತೆ ಭಜಿಸಿ ಪೂಜಿಸಲೂ ಇಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ನನಗೆ ಸಂಜ್ಞಾನವೂ, ಸಾಧನೆಯ ಅನುಷ್ಠಾನವೂ ಇಲ್ಲ. ನೀನಾದರೋ ದಿವ್ಯಕಲ್ಯಾಣಗುಣಗಳಿಂದ ತುಂಬಿದವನು

Garani Srinivasan

ಕರುಣಾಮಯನಾದ ನಿನ್ನ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಗುಣಗಳು ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೂ ವ್ಯಾಪಿಸಿರುತ್ತವೆ. ನೀನು ಪರಿಪೂರ್ಣನಾದ ಜ್ಞಾನದಿಂದ ಕೂಡಿ ಬೆಳಗುವವನು. ಪರಮ ನೀಚನಾದ, ಅಯೋಗ್ಯನಾದ ನನ್ನನ್ನು ಉದ್ಧರಿಸೆಂದು ನಿನ್ನನ್ನು 'ಅರ್ಚಾವತಾರನೇ', 'ಪರಂಜ್ಯೋತಿಸ್ವರೂಪಿಯೇ' ಎಂದು ಕೂಗಿ ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ನಿನ್ನೊಡನೆ ನಾನು ಕೂಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ನಿನ್ನನ್ನು ಕಣ್ಣಾರ ನೋಡಬೇಕು. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ನಾನು ಎಲ್ಲಿ ಬಂದು, ನಿನ್ನನ್ನು ಕಾಣಲಿ? ನೀನೇ ನನಗೆ ದಾರಿಯನ್ನು ತೋರಿಸಿಕೊಡಬೇಕು.

ಜಪ, ತಪ, ಧ್ಯಾನ ಅನುಷ್ಠಾನಗಳೆಲ್ಲ ಕಷ್ಟದಿಂದ ಸಾಧಿಸತಕ್ಕವು. ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಮನಸ್ಸಿಂ ... ಆ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲೇ ಜ್ಞಾನವಂತನನ್ನು ಕೇಳಿ ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಸುಲಭವೂ ಸರಳವೂ ಆದದ್ದು ನೋಡಬೇಕೆಂಬುದು ಇಲ್ಲಿಯ ಧ್ವನಿ ಎನಿಸುತ್ತದೆ.

9. கூவிக்கூவிக் கொடுவினைத் தூற்றுள் நின்று,
பாவியேன் பலகாலம் வழிதிகைத்தலமருகின்றேன்,
மேவியன்றாநிரை காத்தவன் உலகமெல்லாம்,
தாவியவம்மானை எங்கினித் தலைப்பெய்வனே.

ಕೂವಿಕ್ಕೂವಿಕ್ ಕೊಡುವಿನೈತ್ ತೂಱ್ಱುಳ್ ನಿನ್ಱು,
ಪಾವಿಯೇನ್ ಪಲಕಾಲಮ್ ವಳಿತಿಗೈತ್ತಲಮರುಗಿನ್ಱೇನ್,
ಮೇವಿಯನ್ಱಾನಿರೈ ಕಾತ್ತವನ್ ಉಲಗಮೆಲ್ಲಾಮ್,
ತಾವಿಯವಮ್ಮಾನೈ ಎಙ್ಗಿನಿತ್ ತಲೈಪ್ಪೆಯ್ವನೇ.

ಕೂವಿ ಕೂವಿ கூவி கூவி = ಕೂಗಿ ಕೂಗಿ, ಕೊಡುವಿನೈ கொடுவினை = ಕ್ರೂರ ಪಾಪಗಳ, ತೂಱ್ಱುಳ್ தூற்றுள் = ಕೂಪದಲ್ಲಿ (ರಂಧ್ರದಲ್ಲಿ). ನಿನ್ಱು நின்று = ಇರುವ, ಪಾವಿಯೇನ್ பாவியேன் = ಪಾಪಿಯಾದ ನಾನು, ಪಲಕಾಲಮ್ பலகாலம் = ಅನೇಕ ವರ್ಷಗಳು, (ಬಹುಕಾಲ), ವಳಿ ತಿಗೈತ್ತು வழிதிகைத்து = ದಾರಿ ಕಾಣದೆ ಅಲೆದಾಡಿ, ಅಲಮರುಗಿನ್ಱೇನ್ அலமருகின்றேன் = ವ್ಯಥೆ (ಸಂಕಟ) ಪಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ, ಮೇವಿ மேவி = ಸೇರಿಯೂ, ಅನ್ಱು அன்று = ಅಂದು, ಆನಿರೈ ಕಾತ್ತವನ್ ஆநிரை காத்தவன் = ಹಸುಗಳ ಮಂದೆಗಳನ್ನು ಕಾಪಾಡಿದವನೂ, ಉಲಗಮ್ ಎಲ್ಲಾಮ್ உலகம் எல்லாம் = ಲೋಕಗಳೆಲ್ಲವನ್ನು, ತಾವಿಯ தாவிய = ಅಳೆದುಕೊಂಡವನೂ ಆದ, ಅಮ್ಮಾನೈ அம்மானை = ಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು, ಎಙ್ಗು எங்கு = ಎಲ್ಲಿ, ಇನಿ இனி = ಇನ್ನು, ತಲೈಪ್ಪೆಯ್ವನೇ தலைப்பெய்வனே = ಬಳಿಸಾರುವೆನೋ!

ಕೂಗಿ ಕೂಗಿ, ಕ್ರೂರ ಪಾಪಗಳ ಕೂಪದಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದಿರುವ ಪಾಪಿಯಾದ ನಾನು ಬಹುಕಾಲದಿಂದಲೂ ದಾರಿ ಕಾಣದೆ ಅಲೆದಾಡುತ್ತಾ ಸಂಕಟಪಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

ಅಂದು ಆಶೆಯಿಂದ ಆಶ್ರಿತಮಂದಿಗಳನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಿದವನೂ, ಎಲ್ಲಾ ಲೋಕಗಳನ್ನು ಅಳೆದುಕೊಂಡವನೂ ಆದ ಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು ಇನ್ನು ಎಲ್ಲಿ (ಹೇಗೆ ಹೇಗೆ) ಬಿಡಬಲ್ಲೆನು? (9)

ದಾಸನಾದ ಆಳ್ವಾರು ಅಳುತ್ತಿರುವ ಕರ್ಮಕ್ಕೆ ಆ ಸ್ವಾಮಿಯೇ ದಾರಿಯನ್ನು ತೋರಿ ಬಿಡಿಸೆಂದು ಅಂಗಲಾಚಿದ್ದು ಹಿಂದಿನ ಪಾಶುರದಲ್ಲಿ. ಅದೇ ಅಂಗಲಾಚಿಕೆ ಕಾಲಾಯ ಕದಲ್ಲೂ ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತದೆ.

ಆಳ್ವಾರರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ: ನಾನು ಈ ಸಂಸಾರವೆಂಬ ಪಾಪಕೂಪದಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದು ಎಷ್ಟೋ ಕಾಲದಿಂದಲೂ ಕಂಗಾಲಾಗುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಮಹಾಪಾಪಿಯಾಗಿದ್ದೇನೆ. ಹಿಂದೆ ಆಪತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿಬಿದ್ದ ಆಶ್ರಿತಮಂದಿಗಳನ್ನು ಸ್ವಾಮಿಯು ರಕ್ಷಿಸಿದ ಕಾಲದಲ್ಲೂ (ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಾವತಾರ ಕಾಲದಲ್ಲೂ), ಮತ್ತು ಭೂಮಿಯನ್ನು ಇತರ ಮೇಲಿನ ಲೋಕಗಳನ್ನು ಸ್ವಾಮಿಯು ಅಳೆದುಕೊಂಡ ಕಾಲದಲ್ಲೂ (ವಾಮನ-ತ್ರಿವಿಕ್ರಮಾವತಾರಗಳ ಕಾಲದಲ್ಲೂ) ನಾನು ಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು ಕಂಡುಕೊಂಡು ಅವನ ಶ್ರೀಪಾದಗಳನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸಲಿಲ್ಲ. ಈಗ ನಾನು ಅವನಿಗಾಗಿ ಎಷ್ಟೆಂದು ಕೂಗಲಿ? ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಹುಡುಕಲಿ? ಎಲ್ಲಿ ಹೋಗಲಿ? ಅವನನ್ನು ನಾನು ಸೇರಿಕೊಳ್ಳಬಲ್ಲೆ?

ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಾವತಾರದಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಮಿಯು ತೋರಿದ ಪ್ರೇಮ (ವಾತ್ಸಲ್ಯ) ವನ್ನೂ, ವಾಮನ-ತ್ರಿವಿಕ್ರಮಾವತಾರಗಳಲ್ಲಿ ಅವನು ತೋರಿದ ಕೃಪಾನುಗ್ರಹವನ್ನೂ ಇಲ್ಲಿ ಜ್ಞಾಪಿಸಲಾಗಿದೆ ಎನ್ನಬಹುದು.

10. களைப்பெய் காலம் நமன்தமர் பாசம் விட்டால்,
அலைப்பூணுண்ணும் அவ்வல்லலெல்லாமகல,
கலைப்பல்ஞானத்து என் கண்ணனைக் கண்டுகொண்டு,
நிலைப்பெற்றென் நெஞ்சம் பெற்றது நீடுயிரே.

ಕಳೈಪ್ಪೆಯ್ ಕಾಲಮ್ ನಮನ್‌ತಮರ್ ಪಾಶಮ್ ವಿಟ್ಟಾಲ್,
ಅಲೈಪ್ಪೂಣುಣ್ಣುಮ್ ಅವ್ವಲ್ಲಲೆಲ್ಲಾಮ್ ಅಹಲ,
ಕಲೈಪ್ಪಲ್ ಜ್ಞಾನತ್ತು ಎನ್ ಕಣ್ಣನೈಕ್ ಕಣ್ಡುಕೊಣ್ಡು,
ನಿಲೈಪ್ಪೆತ್ರೆನ್ ನೆಂಜಮ್ ಪೆತ್ರದು ನೀಡುಯಿರೇ.

ಕಳೈಪ್ಪೆಯ್ களைப்பெய் = ದಣಿಸುವ, ಕಾಲಮ್ காலம் = ಕಾಲದಲ್ಲಿ, ನಮನ್‌ತಮರ್ நமன்தமர் = ಯಮಭಟರು, ಪಾಶಮ್ பாசம் = ಕಾಲಪಾಶವನ್ನು (ಯಮಪಾಶವನ್ನು), ವಿಟ್ಟಾಲ್ விட்டால் = ಬೀಸಿದರೆ, ಅಲೈಪ್ಪೂಣ್ ಅலைப்பூண் = ಕೊರಗಿ ಸಂಕಟಪಡುವುದನ್ನು, ಉಣ್ಣುಮ್ உண்ணும் = ಅನುಭವಿಸುವ, ಅವ್ವಲ್ಲಲ್ ಎಲ್ಲಾಮ್ அவ்வல்லல் எல்லாம்.

Garani Srinivasan

ಆ ಸಂಕಟವೆಲ್ಲವೂ, ಅಡಲ ಆಳಿ = ನೀಗಿಸಲು, ಕಲ್ವಿ ಆಳಿ = ಶಾಸ್ತ್ರಗ (ಕಲಿಸುವ),
ಳು, ಪಲ್ ಪಲ = ಹಲವಾರು, ಞಾನತ್ತು ಉಗಾಣಕ್ಕು = ಜ್ಞಾನಮೂರ್ತಿಯಾ
ದ, ಎನ್ ಕಣ್ಣನ್ ಗಣ ಕಣ್ಣಣ್ಣ = ನಮ್ಮ ಆಕರ್ಷಕನನ್ನು (ಕೃಷ್ಣನನ್ನು),
ಕಣ್ಡು ಕೊಣ್ಡು ಕಣ್ಡು ರಕಾಣ್ಡು = ಕಂಡುಕೊಂಡು (ಅರಿತುಕೊಂಡು),
ಎನ ನೆಂಜಮೇ ಗಣ ಉ
ನಿಲ್ಪ್ಪಿಟ್ಟು ನಿಹಿಪ ಪೆಪರ್ರು = ದೃಢವಾಯಿತು, ನೀಡು ನೋಡ =
ಉಂಚಮ = ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು, ಪಿಟ್ರುಮ ಪೆಪರ್ರಕ್ಕು = ಪಡೆಯಿತು,
ನಿಶ್ಚಿಂತವನ್ನು, ಉಯಿರೇ ಉಯಿರ್ = ಆತ್ಮವೇ.

ಯಮಭಟರು ಸಮೀಪಿಸುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ, ಯಮಪಾಶವನ್ನು ಬೀಸಿದರೆ, ದೇಹ ಯಮಭಟರು ಸಮೀಪಿಸುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಿಟ್ಟಿಸು ಬರುವ ಸಂಕಟವೆಲ್ಲವನ್ನು ನೀಗಿಸಲು ಹಲವಾರು ಸಂಕಟ ಪಡುವುದನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವ ಆ ಸಂಕಟವೆಲ್ಲವನ್ನು ನೀಗಿಸಲು ಹಲವಾರು ಶಾಸ್ತ್ರಗಳು ಕಲಿಸುವ ಜ್ಞಾನಮೂರ್ತಿಯಾದ ನಮ್ಮ ಆಕರ್ಷಕನನ್ನು (ಕೃಷ್ಣನನ್ನು) ಅರಿತುಕೊಂಡು (ಕಂಡುಕೊಂಡು) ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು ದೃಢವಾಯಿತು, ನನ್ನ ಆತ್ಮವು (10)
ನಿಶ್ಚಿಂತವನ್ನು ಪಡೆಯಿತು.

'ಭಗವಂತನನ್ನು ಎಂದಿಗೆ ಕಾಣುವೆನೋ, ಎಲ್ಲಿ ಕಾಣುವೆನೋ' ಎಂಬ ಬಂದಿನ ಪಾಶುರಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದಂತ ಮನದ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಉತ್ತರವೋ ಎಂಬಂತಿದೆ ಈ ಪಾಶುರದ ವಿಷಯ.

ಆಳ್ವಾರರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ: ಹಲವಾರು ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಿಂದ ನಿರೂಪಿಸಲ್ಪಡುವ ಮತ್ತು ಸ್ತುತಿಸಲ್ಪಡುವ ಆತ್ಮಾಕರ್ಷಕನಾದ ಜ್ಞಾನಸ್ವರೂಪಿಯಾದ ಭಗವಂತನನ್ನು ನಾನು ಕಂಡುಕೊಂಡ ಕಾರಣದಿಂದಲೇ, ಯಮಭಟರು ಬಂದು ತಮ್ಮ ಕಾಲಪಾಶವನ್ನು ಬೀಸಿ ಸೆಳೆಯುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಉಂಟಾಗುವ ಎಲ್ಲಾ ಬಗೆಯ ದುಃಖ ಸಂಕಟಗಳು ನನ್ನ ಆತ್ಮ ಕಷ್ಟದಲ್ಲೇ ನಿವಾರಣೆಯಾದವು. ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು ದೃಢಗೊಂಡಿತು. ನನ್ನ ಆತ್ಮ ನಿಗೆ ನಿಶ್ಚಿಂತವುಂಟಾಯಿತು.

ಮನಸ್ಸು ದೃಢಗೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಜ್ಞಾನಸ್ವರೂಪಿಯಾದ ಭಗವಂತನ ಅಂತ ರ್ಯಾಗಚಿಂತ. ಬಳಿಕ ಭಗವತ್ಕೈಂಕರ್ಯದಲ್ಲಿ, ಭಗವದ್ಗುಣಾನುಭವದಲ್ಲಿ ಇಳಿಯೂ ಮುಳುಗಿ ಆನಂದಿಸುತ್ತಿರುವುದು. ದೇಹವನ್ನು ತ್ಯಜಿಸುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬರುವ ಯಮಕಿಂಕರರ ಭಯಾನಕ ಬಾಧೆಯಾಗಲಿ ಆಗ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ದೇಹವನ್ನು ಸರಾಯವಾಗಿ ಆನಂದದಿಂದ ತ್ಯಜಿಸಿದ ಆತ್ಮ ಪರಮಪದವನ್ನು ಸೇರಿ, ಭಗವತ್ಸಾನ್ನಿಧ್ಯವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ಅದಕ್ಕೆ ನಿಶ್ಚಿಂತ ಲಭಿಸು ತ್ತದೆ. ಈ ಎಲ್ಲವೂ ನಡೆಯುವುದು ಭಗವಂತನನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುವುದರಿಂದಲೇ.

ಅದನ್ನಾಗಿಯೇ ಆಳ್ವಾರರ (ಮತ್ತು ಭಕ್ತನಾದವನ) ಬಂದೇ ಸಮಾಧಾನ.

11. உயிர்களெல்லா வுலகமுமுடையவனை,
குயில்கொள் சோலைத் தென்குருகூர்ச் சடகோபன்,
செயிரில் சொல்லிசைமாலை ஆயிரத்துளிப்பத்தும்,
உயிரின் மேலாக்கை ஊனிடை யொழிவிக்குமே.

ಉಯಿರ್‌ಗಳೆಲ್ಲಾ ವುಲಗಮುಮುಡೈಯವನೈ,
ಕುಯಿಲ್ ಕೊಳ್ ಶೋಲೈತ್ ತೆನ್ ಕುರುಕೂರ್ಚ್ಚಡಗೋಪನ್,
ಶೆಯಿರಿಲ್ ಶೊಲ್ಲಿಶೈ ಮಾಲೈ ಆಯಿರತ್ತುಳಿಪ್ಪತ್ತುಮ್,
ಉಯಿರಿನ್ ಮೇಲಾಕ್ಕೈ ಊನಿಡೈಯೊಳಿವಿಕ್ಕುಮೇ.

ಉಯಿರ್‌ಗಳ್ உயிர்கள் = ಜೀವರುಗಳು (ಗಳನ್ನು) ಎಲ್ಲಾ ಉಲಗಮುಮ್ எல்லா உலகமும் = ಎಲ್ಲಾ ಲೋಕಗಳನ್ನೂ, ಉಡೈಯವನೈ உடையவனை = ಆಳುವವನನ್ನು, ಕುಯಿಲ್ ಕೊಳ್ குயில் கொள் = ಕೋಗಿಲೆಗಳು ತುಂಬಿರುವ, ಶೋಲೈ சோலை = ತೋಟಗಳುಳ್ಳ, ತೆನ್ ಕುರುಕೂರ್ தென் குருகூர் = ಸುಂದರವಾದ ತಿರುಕ್ಕುರುಕೂರಿನ, ಶಡಗೋಪನ್ சடகோபன் = ಶಠಗೋಪನು (ನಮ್ಮಾಳ್ವಾರರು), ಶೆಯಿರ್ ಇಲ್ செயிர் இல் = ದೋಷವಿಲ್ಲದ, ಶೊಲ್ சொல் = ಮಾತುಗಳಿಂದಲೂ, ಇಶೈ இசை = ಗಾನಮಾಧುರ್ಯದಿಂದಲೂ ಕೂಡಿದ, ಮಾಲೈ மாலை = ಮಾಲೆಯಾದ, ಆಯಿರತ್ತುಳ್ ஆயிரத்துள் = ಸಾವಿರದಲ್ಲಿ, ಇ ಪತ್ತುಮ್ இ பத்தும் = ಈ ಹತ್ತು ಪಾಶುರಗಳು, ಉಯಿರಿನ್ ಮೇಲ್ உயிரின் மேல் = ಜೀವದ ಮೇಲಿನ, ~~ಆಕ್ಕೈ ஆக்~~ ~~கை = ದೇಹದ~~, ಊನ್ ಇಡೈ ஊன் இடை = ಮಾಂಸದ, ಆಕ್ಕೈ ஆக்கை = ದೇಹವನ್ನು, ಒಳಿವಿಕ್ಕುಮೇ ஒழிவிக்குமே = ನಾಶ ಮಾಡುತ್ತದೆ.

ಎಲ್ಲಾ ಜೀವರುಗಳನ್ನೂ ಲೋಕಗಳನ್ನೂ ಆಳುವವನನ್ನು, ಕೋಗಿಲೆಗಳು ತುಂಬಿರುವ ಉದ್ಯಾನಗಳುಳ್ಳ ಸುಂದರವಾದ ತಿರುಕ್ಕುರುಕೂರಿನ ಶಠಗೋಪನು (ನಮ್ಮಾಳ್ವಾರರು) ದೋಷರಹಿತವಾದ ಮಾತುಗಳಿಂದಲೂ ಗಾನಮಾಧುರ್ಯದಿಂದಲೂ ಕೂಡಿದ ಸಾವಿರ ಪಾಶುರ ಮಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಈ ಹತ್ತು ಪಾಶುರಗಳು ಜೀವದ ಮೇಲಿನ ಮಾಂಸದಿಂದ ಕೂಡಿದ ದೇಹವನ್ನು ನಾಶ ಮಾಡುತ್ತದೆ. (11)

ಈ ಹತ್ತು ಪಾಶುರಗಳಿಗೆ ಇದು ಫಲಶ್ರುತಿ. ತಿರುಕ್ಕುರುಕೂರಿನ ಮಹನೀಯರಾದ ಶ್ರೀ ಶಠಗೋಪರು (ನಮ್ಮಾಳ್ವಾರರು) ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, ಈ

Garani Srinivasan

ಭಕ್ತಿ ಪಾಠಗಳಲ್ಲೂ ಕಾಣ್ಬರುವ ವಿಷಯವನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅರಿತುಕೊಳ್ಳುವುದರ ಪ್ರಯೋಜನವೇನೆಂದು. ಭಗವಂತನನ್ನು ಕಾಣಬೇಕೆಂಬ ಹಂಬಲವನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸಿ ದು, ಅವನ ಅಸಂಖ್ಯಾತವಾದ ನಾನಾ ಸ್ವಭಾವಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸಿ ಎಚ್ಚರಿಸಿ ಸುತ್ತ ಇರುವವನಿಗೆ, ಪ್ರಾಪಂಚಿಕ ದೋಷಗಳಾದರೂ ಅಂಟುವುದು ಹೇಗೆ? ಇದು ಲೋಕದಲ್ಲಿರುವ ಮಾತ್ರಕ್ಕೇ ಅವನಿಗೆ ಯಾವ ಬಗೆಯ ಕೊರತೆಯೂ ಉಂಟಾ ಗುವುದಿಲ್ಲ. [illegible] ಭಗವಚ್ಚಿಂತನವನ್ನು ಬಿಡದೆ ಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಅಡ್ಡಿಯಾಗದ, ಮಾಂಸ ಮಜ್ಜೆಗಳಿಂದ ತುಂಬಿದ ಈ ಪಂಚಭೂತಾತ್ಮಕವಾದ ದೇಹವನ್ನು ನಾಶಗೊಳಿಸು ವುದರಿಂದ, ಅವನ [illegible] ಅಸ್ತಿತ್ವವು, ~~[illegible]~~ ಪರಮಪದವು, ಭಗವತ್ಸಾಯುಜ್ಯವೂ [illegible] ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ~~ಈ~~ ಭಕ್ತಿ ಪಾಠಗಳೇ ಸಾಧನವೆನ್ನುತ್ತಾರೆ ಲಭಿಸುವುದು. [illegible]

3.12.83.

[illegible]

— ೦ —

3.12.83

~~[illegible]~~ - ~~ತಿರುವಾಯ್ಮೊಳಿ~~ -
ತಿರುವಾಯ್ಮೊಳಿ - ಮೂರನೆಯ ದಶಕ - ಮೂರನೆಯ ತಿರುವಾಯ್ಮೊಳಿ
திருவாய்மொழி - மூன்றாம் பத்து - மூன்றாந் திருவாய்மொழி

3. ಒಳಿವಿಲ್ ಕಾಲಮ್ - ஒழிவில் காலம்

1. ஒழிவில் காலமெல்லாம் உடனாய் மன்னி,
வழுவிலா அடிமை செய்ய வேண்டும் நாம்,
தெழிகுரலருவித் திருவேங்கடத்து,
எழில் கொள் சோதி எந்தை தந்தை தந்தைக்கே.

ಒಳಿವಿಲ್ ಕಾಲಮೆಲ್ಲಾಮ್ ಉಡನಾಯ್ ಮನ್ನಿ,
ವಳುವಿಲಾ ಅಡಿಮೈ ಶೆಯ್ಯ ವೇಣ್ಡುಮ್ ನಾಮ್,
ತೆಳಿ ಕುರಲರುವಿ ತ್ತಿರುವೇಙ್ಗಡತ್ತು,
ಎಳಿಲ್ ಕೊಳ್ ಶೋದಿ ಎನ್ದೈ ತನ್ದೈ ತನ್ದೈಕ್ಕೇ.

ಒಳಿವು ಇಲ್ ஒழிவு இல் = ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲದಂತೆ, ಕಾಲಮ್ ಎಲ್ಲಾಮ್ காலம் எல்லாம் = ಕಾಲವೆಲ್ಲವನ್ನೂ, ಉಡನ್ ಆಯ್ உடன் ஆய் = ಜೊತೆಯಲ್ಲೇ ಇರುತ್ತಾ, ಮನ್ನಿ மன்னி = ನಿತ್ಯವಾಗಿ (ಎಲ್ಲಾ ಅವಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ), ವಳು ಇಲಾ வழுவிலா = ದೋಷವಿಲ್ಲದ (ತಪ್ಪಿಲ್ಲದ, ಪರಿಶುದ್ಧವಾದ), ಅಡಿಮೈ அடிமை = ಕೈಂಕರ್ಯವನ್ನು (ದಾಸ್ಯವನ್ನು), ಶೆಯ್ಯವೇಣ್ಡುಮ್ செய்ய வேண்டும் = ಮಾಡಬೇಕು, ನಾಮ್ நாம் = ನಾವು, ಕುರಲ್ குரல் = ಧ್ವನಿಯು, (ಸ್ವರ ತೆಳಿ தெழி = ಸ್ಪಷ್ಟವಾದ (ತಿಳಿಯಾದ), ಅರುವಿ அருவி = ಬೆಟ್ಟದ ಝರಿಗಳುಳ್ಳ, ತಿರುವೇಙ್ಗಡತ್ತು திருவேங்கடத்து = ತಿರುವೇಂಕಟಗಿರಿಯ, ಎಳಿಲ್ ಕೊಳ್ எழில் கொள் = ಸುಂದರವಾದ, ಶೋದಿ சோதி = ಜ್ಯೋತಿಸ್ವರೂಪಿಯಾದ, ಎನ್ದೈ ತನ್ದೈ ತನ್ದೈಕ್ಕೇ எந்தை தந்தை தந்தைக்கே = ನನ್ನ ತಂದೆಯ ತಂದೆಗೇಯೇ (ನಮ್ಮ ಕುಲದೈವವಾದ ಸ್ವಾಮಿಗೇಯೇ).

ತಿಳಿಯಾದ ಸ್ವರದಿಂದ ಧ್ವನಿ ಮಾಡುವ ಬೆಟ್ಟದ ಝರಿಗಳುಳ್ಳ ತಿರುವೇಂಕಟಗಿರಿಯ ಸುಂದರವಾದ ಜ್ಯೋತಿಸ್ವರೂಪಿಯಾದ ನಮ್ಮ ಕುಲದೈವವಾದ ಸ್ವಾಮಿಗೇಯೇ ನಾವು ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲದಂತೆ (ಎಡೆಬಿಡದಂತೆ) ಎಲ್ಲಾ ಕಾಲದಲ್ಲೂ ಜೊತೆಯಲ್ಲೇ ಇರುತ್ತಾ, ಎಲ್ಲಾ ಅವಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ನಿತ್ಯವಾಗಿ ಪರಿಶುದ್ಧವಾದ ಕೈಂಕರ್ಯವನ್ನು (ದಾಸ್ಯವನ್ನು) ಮಾಡಬೇಕು. (1)

ಭಗವಂತನನ್ನು ಕಂಡು ಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೂ, ಎಡೆಬಿಡದಂತೆ ಅವನ

ಕೈಂಕರ್ಯದಲ್ಲಿಯೇ ತೊಡಗಿರುವುದಕ್ಕೂ ಇದು ಲೋಕದ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಕಡಿದು ಹಾಕಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಲಾಗದು. ಎರಡನೆಯ ತಿರುವಾಯ್ಮೊಳಿಯಲ್ಲಿ. ಆದರೆ, ಇದು ಲೋಕದಲ್ಲೇ 'ಭೂಲೋಕ ವೈಕುಂಠ'ವೆಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಡುವ ತಿರುವೆಂಕಟಗಿರಿಯಲ್ಲೇ ಇದೆಯಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಮಿಯು ಆಶ್ರಿತರನ್ನು ಉದ್ಧರಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ನಿತ್ಯವಾಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾನಲ್ಲ! ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾದ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ, ಆ ಅರ್ಚಾವತಾರವನ್ನು ಸೇವಿಸಿ, ಅವನ ಕೈಂಕರ್ಯವನ್ನು ಎಡೆಬಿಡದಂತೆ ಎಲ್ಲಾ ಅವಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲೂ ನಡೆಸಿ ಉದ್ಧಾರಗೊಳ್ಳಬೇಕು. ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಸಂಬಂಧದಿಂದ ಕೆಡುಕಾಗುವುದಕ್ಕಿಂತಲೂ, ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಯಿನ ದುರಿಯೇ ಇದ್ದುಕೊಂಡು, ಭಗವಚ್ಛೇಷಿಯಾಗಿ, ಉಜ್ಜೀವನಗೊಳ್ಳಬಹುದಲ್ಲ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ ಈ ಭಾಗದಲ್ಲಿ.

ಆಳ್ವಾರರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ: ವೆಂಕಟಗಿರಿ ಎಂಬುದು ಬಲು ಸುಂದರವಾದ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾದ ಬೆಟ್ಟ. ಅಲ್ಲಿನ ಬೆಟ್ಟದ ಝರಿಗಳು ತಿಳಿಯಾದ ಸ್ವರದಿಂದ ಧ್ವನಿ ಮಾಡುತ್ತ ಹರಿಯುತ್ತಿವೆ. ಆ ಬೆಟ್ಟದ ಶಿಖರದಲ್ಲಿ ಪರಮಸುಂದರನೂ ದಿವ್ಯಜ್ಯೋತಿಸ್ವರೂಪಿಯೂ ಆದ ಶ್ರೀವೇಂಕಟೇಶ್ವರನು ಭಕ್ತಜನರ ಉದ್ಧಾರಕ್ಕಾಗಿಯೇ ನಿಂತಿದ್ದಾನೆ. ನಾವು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗೋಣ. ಸ್ವಾಮಿಯ ಬಳಿಯಲ್ಲೇ ಎಡೆಬಿಡದಂತೆ ಇದ್ದುಕೊಂಡು, ಎಲ್ಲಾ ಕಾಲದಲ್ಲೂ ಎಲ್ಲಾ ಅವಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲೂ ದೃಢವೂ ವಿಶುದ್ಧವೂ ಆದ ಕೈಂಕರ್ಯವನ್ನು ಸ್ವಾಮಿಗೆ ನಡೆಸುತ್ತಿರೋಣ. ನಮ್ಮ ಆತ್ಮೋದ್ಧಾರ ಕಾರ್ಯ ಇದೇ.

2. எந்தை தந்தை தந்தை தந்தை தந்தைக்கும்
முந்தை, வானவர் வானவர் கோனொடும்,
சிந்துபூ மகிழும் திருவேங்கடத்து,
அந்தமில் புகழ்க் காரெழிலண்ணலே.

ಎನ್ದೈ ತನ್ದೈ ತನ್ದೈ ತನ್ದೈ ತನ್ದೈಕ್ಕುಮ್,
ಮುನ್ದೈ, ವಾನವರ್ ವಾನವರ್ ಕೋನೊಡುಮ್,
ಸಿನ್ದುಪೂ ಮಗಿಳುಮ್ ತಿರುವೇಙ್ಗಡತ್ತು,
ಅನ್ದಮಿಲ್ ಪುಗಳ್ ಕ್ಕಾರೆಳಿಲ್ ಅಣ್ಣಲೇ.

ಎನ್ದೈ ತನ್ದೈ ತನ್ದೈ ತನ್ದೈ ತನ್ದೈಕ್ಕುಮ್ எந்தை தந்தை தந்தை தந்தை தந்தைக்கும் = ನನ್ನ ತಂದೆ, ತಾತ, ಮುತ್ತಾತ, ಅವರ ತಂದೆ, ಮುನ್ದೈ முந்தை = ಅವರ ಪೂರ್ವಿಕರು, ವಾನವರ್ வானவர் = ದೇವತೆಗಳು (ನಿತ್ಯ ಸೂರಿಗಳು), ವಾನವರ್ ಕೋನೊಡುಮ್ வானவர் கோனொடும் = (ಅವರ

ದೇವತೆಗಳ (ನಿತ್ಯಸೂರಿಗಳ) ಒಡೆಯನೆಂದನೆ, (ಬಂದು), ಸಿನ್ದು சிந்து = ಅರ್ಪಿಸುವ, ಪೂ பூ = ಹೂಗಳಿಂದ, ಮಹಿಳುಮ್ மகிழும் = ಆನಂದಿಸುವ, ತಿರುವೇಙ್ಗಡತ್ತು திருவேங்கடத்து = ತಿರುವೇಂಕಟಗಿರಿಯ, ಅನ್ದಮ್ ಇಲ್ அந்தம் இல் = ಕೊನೆಯಿಲ್ಲದ, ಪುಗಳ್ புகழ் = ಕೀರ್ತಿಯುಳ್ಳ (ಹೊಗಳಿಕೆಯ), ಕಾರ್ ಎಳಿಲ್ கார் எழில் = ಕಾರ್ಮುಗಿಲ ಸೌಂದರ್ಯದ, ಅಣ್ಣಲೇ அண்ணலே = ಸ್ವಾಮಿಯೇ.

ದೇವತೆಗಳೂ, ಆ ದೇವತೆಗಳ ಒಡೆಯನೂ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು, ಅರ್ಪಿಸುವ ಹೂಗಳಿಂದ ಆನಂದಿಸುವ ತಿರುವೇಂಕಟಗಿರಿಯ ಕೊನೆಯಿಲ್ಲದ ಕೀರ್ತಿಯುಳ್ಳ ಕಾರ್ಮುಗಿಲ ಸೌಂದರ್ಯದ ಸ್ವಾಮಿಯೇ ನನಗೂ. ನನ್ನ ತಂದೆಗೂ ಅವರ ತಂದೆಗೂ ಅವರ ತಂದೆಗೂ, (2)
ಅವರ ತಂದೆಗೂ, ಮತ್ತು ಅವರ ಪೂರ್ವಿಕರಿಗೂ ಒಡೆಯನು.

ಭಗವಂತನನ್ನು ಪರಮಪದದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲವೇ ಕಾಣತಕ್ಕದ್ದು? ಅವನ ನಿತ್ಯ-ಸೌಂದರ್ಯದಲ್ಲಿ ನೋಡಬೇಕಾದದ್ದು ಅಲ್ಲೇ ಅಲ್ಲವೇ? ಅಲ್ಲಿಗೆ, ನಾವು ನೇರವಾ, ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಭೂಲೋಕದಲ್ಲೇ ಇರುವ ತಿರುವೇಂಕಟಗಿರಿಗೆ ಹೋಗಿ, ಅಲ್ಲಿ ಭಗವದ್ದರ್ಶನ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಏಕೆ ತೃಪ್ತರಾಗಬೇಕು? – ಎಂಬ ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಉತ್ತರವಾಗಿದೆ ಈ ಪಾಶುರ.

ಆಳ್ವಾರರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ: ತಿರುವೇಂಕಟಗಿರಿಯು ಅತ್ಯುನ್ನತ ಶಿಖರದಲ್ಲಿ, ಸುಂದರವಾದ ಪ್ರಕೃತಿಯ ನಡುವೆ, ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಬಂದು ನೆಲಸಿದ್ದಾನೆ. ದೇವಲೋಕಗಳಿಗೂ ಅದು ಹತ್ತಿರವೇ! ಅಲ್ಲಿಗೆ ದೇವತೆಗಳೂ, ದೇವೇಂದ್ರನೂ, ಇತರ ಎಲ್ಲಾ ಮೇಲಿನ ಲೋಕದವರೂ ಸುಲಭವಾಗಿ ಬಂದು, ಭಗವಂತನನ್ನು ಸಂದರ್ಶಿಸಿ, ಅವನ ತಿರುವಡಿಗಳಿಗೆ ದೇವಲೋಕದ ದಿವ್ಯವಾದ ಹೂಗಳನ್ನು ಸಮರ್ಪಿಸಿ, ಅವನ ಕೀರ್ತಿಯನ್ನು ಕೊಂಡಾಡಿ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ, ತಿರುಮಲೆ ಅಂಥ ಅನುಭವದ ಹೂಗಳಿಂದ, ಅವುಗಳ ರಾಶಿ ಬಣ್ಣ ವಾಸನೆಗಳಿಂದ ತುಂಬಿ ಶೋಭಿಸುತ್ತದೆ ಕಣ್ಣುಗಳಿಗೆ ಆನಂದವನ್ನು ತರುವ ಪವಿತ್ರ ಕ್ಷೇತ್ರ. ನಮ್ಮ ತಂದೆ, ತಾತ, ಮುತ್ತಾತ, ಅವರ ತಂದೆ, ಮತ್ತು ಅವರ ಹಿಂದಿನ ಪೂರ್ವಿಕರೂ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ, ಕಾರ್ಮುಗಿಲಂತೆ ಆಕರ್ಷಕ ಸುಂದರನಾದ, (ಪರಮ ಉದಾರಿಯಾದ), ಭಗವಂತನನ್ನು ಸಂದರ್ಶಿಸಿ, ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಿದ ಸ್ಥಳವೇ ಅದು. ಆದ್ದರಿಂದ, ನಾವೂ ಸಹ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗೋಣ. ಭಗವಂತನ ಸೇವೆ ಮಾಡೋಣ.

3. அண்ணல் மாயன் அணிகொள் செந்தாமரைக்
கண்ணன், செங்கனிவாய்க் கருமாணிக்கம்,
தெண்ணிறைச் சுனைநீர்த் திருவேங்கடத்து,
எண்ணில் தொல்புகழ் வானவர் ஈசனே.

ಅಣ್ಣಲ್ ಮಾಯನ್ ಅಣಿಕೊಳ್ ಶೆನ್ದಾಮರೈ
ಕ್ಕಣ್ಣನ್, ಶೆಙ್ಗನಿ ವಾಯ್ ಕ್ಕರುಮಾಣಿಕ್ಕಮ್,
ತೆಣ್ಣಿಱೈ ಚ್ಚುನೈ ನೀರ್ ತ್ತಿರುವೇಙ್ಗಡತ್ತು,
ಎಣ್ಣಿಲ್ ತೊಲ್ ಪುಗೞ್ ವಾನವರ್ ಈಶನೇ.

ಅಣ್ಣಲ್ அண்ணால் = ಎಲ್ಲರ ಒಡೆಯನೂ, ಮಾಯನ್ மாயன் = ಆಶ್ಚರ್ಯಾದ್ಭುತಶಾಲಿಯೂ, ಅಣಿಕೊಳ್ அணிகொள் = ಅತ್ಯಂತ ರಮ್ಯವಾದ, ಶೆನ್ದಾಮರೈಕ್ಕಣ್ಣನ್ செந்தாமரைக் கண்ணன் = ಕೆಂದಾವರೆಯಂತೆ (ದೊಡ್ಡದಾದ, ಆಕರ್ಷಕ) ಕಣ್ಣುಗಳುಳ್ಳವನೂ, ಶೆಙ್ಗನಿ ವಾಯ್ செங்கனி வாய் = ಕೆಂಪಾಗಿರುವ (ತೊಂಡೆಯ) ಹಣ್ಣಿನಂತೆ ತುಟಿಗಳುಳ್ಳವನೂ, ಕರುಮಾಣಿಕ್ಕಮ್ கருமாணிக்கம் = ನೀಲರತ್ನದ ಹಾಗೆ ದೇಹಕಾಂತಿಯುಳ್ಳವನೂ, ತೆಳ್ தெள் = ತಿಳಿಯಾದ, ನಿಱೈ நிறை = ತುಂಬಿಹರಿಯುವ, ಚುನೈ சுனை = ಬೆಟ್ಟದ ಝರಿಗಳ, ನೀರ್ நீர் = ನೀರಿನ, ಎಣ್ ಇಲ್ எண் ತಿರುವೇಙ್ಗಡತ್ತು திருவேங்கடத்து = ತಿರುವೇಂಕಟಗಿರಿಯ, இல் = ಎಣಿಸಲಾಗದ, ತೊಲ್ ಪುಗೞ್ தொல் புகழ் = ಸಹಜವಾದ ಕೀರ್ತಿಯನ್ನುಳ್ಳವನೂ ಆದ, ವಾನವರ್ ಈಶನೇ வானவர் ஈசனே = ನಿತ್ಯಸೂರಿಗಳ ಒಡೆಯನೇ.

ಎಲ್ಲರ ಒಡೆಯನೂ (ಸರ್ವಸ್ವಾಮಿಯೂ), ಆಶ್ಚರ್ಯಶಾಲಿಯೂ, ಅತ್ಯಂತ ರಮ್ಯವಾದ ಕೆಂದಾವರೆಯಂತೆ ಕಣ್ಣುಗಳುಳ್ಳವನೂ, ಕೆಂಪನೆಯ (ತೊಂಡೆಯ) ಹಣ್ಣಿನಂತೆ ತುಟಿಯನ್ನುಳ್ಳವನೂ, ನೀಲರತ್ನದಂತೆ ದೇಹಕಾಂತಿಯುಳ್ಳವನೂ, ತಿಳಿಯಾಗಿ ತುಂಬಿಹರಿಯುವ ಬೆಟ್ಟದ ಝರಿಗಳ ನೀರಿನ ತಿರುವೇಂಕಟಗಿರಿಯ ಎಣಿಸಲಾಗದ ಸಹಜವಾದ ಕೀರ್ತಿಯುಳ್ಳವನೂ ಆದ ನಿತ್ಯಸೂರಿಗಳ ಒಡೆಯನೇ (3)

ಒಂದನೇ ಪಾಶುರದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ ವಿಷಯವನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಮತ್ತೆ ಸಮರ್ಥಿಸಿ ಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ.

ಆಳ್ವಾರರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ: ತಿರುವೇಂಕಟಗಿರಿಯ ಶಿಖರದಲ್ಲಿ ನೆಲಸಿರುವವನು ಪರಮಪದದ ಒಡೆಯನೇ. ನಿತ್ಯಸೂರಿಗಳ ಸ್ವಾಮಿಯೇ. ಅವನೇ ಸರ್ವಸ್ವಾಮಿ. ಅವನೇ ಆಶ್ಚರ್ಯದ್ಭುತಶಾಲಿ. ಅವನ ಕಣ್ಣುಗಳು ಕೆಂದಾವರೆಯಂತೆ ದಿವ್ಯಸುಂದರ. ಅವನ ತುಟಿ ಕೆಂಪನೆಯ (ತೊಂಡೆಯ) ಹಣ್ಣಿನಂತೆ. ಅವನ ರೂಪ ಸೌಂದರ್ಯ ನೀಲರತ್ನದಂತೆ. (ಆದ್ದರಿಂದ ನಾವು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ಅವನನ್ನು ಭಜಿಸಿ ಪೂಜಿಸಿ ಕೃತಾರ್ಥರಾಗೋಣ.)

4. ஈசன் வானவர்க்கென்பன் என்றால், அது
தேசமோ திருவேங்கடத்தானுக்கு?

Garani Srinivasan

நீசனேன் நிறைவொன்றுமிலேன், என்கண்
பாசம்வைத்த பரஞ்சுடர்ச்சோதிக்கே.

ಈಶನ್ ವಾನವರ್ಕ್ಕೆನ್ಬನ್ ಎನ್ರಾಲ್, ಅದು
ತೇಶಮೋ ತಿರುವೇಙ್ಗಡತ್ತಾನುಕ್ಕು?
ನೀಶನೇನ್ ನಿಱೈವೊನ್ಱುಮಿಲೇನ್, ಎನ್ಕಣ್
ಪಾಶಮ್ ವೈತ್ತ ಪರಂಜುಡರ್ ಶ್ಶೋದಿಕ್ಕೇ.

ಈಶನ್ ஈசன் = ಒಡೆಯನು, ವಾನವರ್ಕ್ಕು வானவர்க்கு = ನಿತ್ಯಸೂರಿಗಳಿಗೆ, ಎನ್ಬನ್ என்பன் = ಎನ್ನುತ್ತೇನೆ, ಎನ್ರಾಲ್ என்றால் = ಎಂದರೆ, ಅದು அது = ಆ ಮಾತು, ತೇಶಮೋ தேசமோ = ಬಿರುದಾದೀತೇ, ತಿರುವೇಙ್ಗಡತ್ತಾನುಕ್ಕು திருவேங்கடத்தானுக்கு = ತಿರುವೆಂಕಟದಲ್ಲಿ ನೆಲಸಿರುವವನಿಗೆ (ತಿರುವೇಂಕಟಾದ್ರಿಯ ಒಡೆಯನಿಗೆ)?, ನೀಶನೇನ್ நீசனேன் = ನಾನು ನೀಚನು, ನಿಱೈವೊನ್ಱುಮಿಲೇನ್ நிறைவொன்றுமிலேன் = ಯಾವ ಗುಣವನ್ನು ಪೂರ್ಣವಾಗಿಲ್ಲದವನು, ಎನ್ಕಣ್ என்கண் = ನನ್ನಲ್ಲಿ (ನನ್ನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ) (ತೋರಿಸಿದ), ಪಾಶಮ್ பாசம் = ಆಶಾಪಾಶವನ್ನು, ವೈತ್ತ = ಇಟ್ಟ ಪರಂಜುಡರ್ಶ್ಶೋದಿಕ್ಕೇ பரஞ்சுடர்ச்சோதிக்கே = ಪರಂಜ್ಯೋತಿಸ್ವರೂಪನಿಗೆ.

ನಾನು ನೀಚ. ನನ್ನಲ್ಲಿ ಯಾವ ಗುಣವೂ ಪೂರ್ಣವಾಗಿಲ್ಲ. ಇಂಥ ನನ್ನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಆಶಾಪಾಶವನ್ನು ತೋರಿಸಿದ ಪರಂಜ್ಯೋತಿಸ್ವರೂಪನಿಗೆ, ನಾನು ಅವನನ್ನು 'ನಿತ್ಯಸೂರಿಗಳ ಒಡೆಯಾ' ಎಂದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೇ ಅದೊಂದು ಹಿರಿಮೆಯೇ? (4)

ಇಲ್ಲಿ ಭಗವಂತನ ಸೌಲಭ್ಯಗುಣವನ್ನು ಬಹಳ ಸುಂದರವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಲಾಗುತ್ತಿದೆ.

ಆಳ್ವಾರರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ: ನಾನು ನೀಚ. ನನ್ನಲ್ಲಿ ಯಾವ ಸದ್ಗುಣವೂ ಪೂರ್ಣವಾಗಿಲ್ಲ. ಇಂಥ ಅಪೂರ್ಣನೂ ಪಾಪಿಯೂ ಆದ ನನ್ನಲ್ಲಿ ಭಗವಂತನು, ತನ್ನನ್ನು ಕಣ್ತುಂಬ ನೋಡಬೇಕೆಂದು, ಅವನ ಬಳಿಯಲ್ಲೇ ನಿತ್ಯವಾಸಮಾಡಬೇಕೆಂದು, ಎಡೆಬಿಡದಂತೆ ಅವನ ಸೇವೆಯಲ್ಲಿ ತೊಡಗಬೇಕೆಂದು ಆಶೆಯ ಸ್ವಂತ ಮಾಡಿರುವುದೇಕೆ? ತಿರುಮಲೆಯ ಒಡೆಯನನ್ನು ನಾನು 'ನನ್ನ ಸ್ವಾಮಿ' ಎಂದು ಆದರದಿಂದ ಹೇಳುತ್ತಾ ಹೆಮ್ಮೆಪಡಲೇ? ಇಲ್ಲವೇ, 'ಪರಮಪದವಾಸಿಗಳ ಒಡೆಯಾ' ನೆಂದು ಹೇಳಿ ಹೆಮ್ಮೆಪಡಲೇ? ನನ್ನ ಸ್ವಾಮಿಗೆ ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವುದು ಸರಿ? ~~ಹಿರಿಮೆ?~~ ಯಾವುದರಿಂದ ಹಿರಿಮೆ? ನಾನು ಇಷ್ಟು ಬಿಟ್ಟು ಆಶೆಯಿಂದ ಸೇವೆ ಮಾಡುವುದು ಬೇರೆಯವರ ಸ್ವಾಮಿಗೆ ಎನ್ನಬಹುದೇ? ಅದು ಸಾಧ್ಯವೇ?

5. சோதியாகி எல்லாவுலகும் தொழும்,
ஆதிமூர்த்தியென்றால் அளவாகுமோ?
வேதியர் முழுவேதத்தமுதத்தை,
தீதில்சீர்த் திருவேங்கடத்தானையே.

ಸೋದಿಯಾಗಿ ಎಲ್ಲಾವುಲಗುಮ್ ತೊಳುಮ್,
ಆದಿಮೂರ್ತ್ತಿ ಯೆನ್ರಾಲ್ ಅಳವಾಗುಮೋ?
ವೇದಿಯರ್ ಮುಳುವೇದತ್ತಮುದತ್ತೈ,
ತೀದಿಲ್ ಶೀರ್ ತ್ತಿರುವೇಙ್ಗಡತ್ತಾನೈಯೇ.

ಸೋದಿ ಆಗಿ சோதி ஆகி = ದಿವ್ಯಜ್ಯೋತಿಸ್ಸ್ವರೂಪಿಯಾಗಿ, ಎಲ್ಲಾ ವುಲಗುಮ್ எல்லா உலகும் = ಎಲ್ಲಾ ಲೋಕಗಳು, ತೊಳುಮ್ தொழும் = ಪೂಜಿಸುವ, ಆದಿ ಮೂರ್ತ್ತಿ ஆதிமூர்த்தி = ಆದಿಕಾರಣನಾದ ಸರ್ವೇಶ್ವರ, ಎನ್ರಾಲ್ என்றால் = ಎಂದರೆ, ಅಳವು ಆಗುಮೋ அளவு ஆகுமோ = ಸೀಮೆಬದ್ಧವಾಗುವುದೇ, ವೇದಿಯರ್ வேதியர் = ವೇದವಿದ್ವಾಂಸರು, ಮುಳು ವೇದತ್ತು முழுவேதத்து = ಎಲ್ಲಾ ವೇದಗಳ, ಅಮುದತ್ತೈ அமுதத்தை = ಅಮೃತಸದೃಶವಾದವನನ್ನು. ~~ತೀದಿಲ್~~ ತೀದು ಇಲ್ தீதில் = ಯಾವ ಬಗೆಯ ದೋಷವೂ ಇಲ್ಲದ, ಶೀರ್ சீர் = ಕೀರ್ತಿಯನ್ನುಳ್ಳ, ತಿರುವೇಙ್ಗಡತ್ತಾನೈಯೇ திருவேங்கடத்தானையே = ತಿರುವೇಂಕಟಗಿರಿಯ ಒಡೆಯನನ್ನು.

ಯಾವ ಬಗೆಯ ದೋಷವೂ (ಕುಂದುಕೊರತೆ, ಹೋಲಿಕೆಯೂ) ಇಲ್ಲದ ಕೀರ್ತಿಯನ್ನುಳ್ಳ ತಿರುವೇಂಕಟಗಿರಿಯ ಒಡೆಯನನ್ನು, ವೇದವಿದ್ವಾಂಸರ ಸಕಲ ವೇದಗಳ ಅಮೃತವನ್ನು, ದಿವ್ಯಜ್ಯೋತಿಸ್ವರೂಪಿಯಾದ, ಎಲ್ಲಾ ಲೋಕಗಳೂ ಪೂಜಿಸುವ ಆದಿಕಾರಣನಾದ ಸರ್ವೇಶ್ವರ ಎಂದರೆ ಸೀಮೆಬದ್ಧವಾಗುವುದೇ? (5)

ಭಗವಂತನ ಸೌಲಭ್ಯಗುಣವನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಸ್ವಾರಸ್ಯಪೂರ್ಣವಾ ವಿವರಿಸಿ ಹೇಳಲಾಗಿದೆ.

ಆಳ್ವಾರರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ: ತಿರುವೇಂಕಟಗಿರಿಯ ಶಿಖರದಲ್ಲಿ ನೆಲಸಿರುವ ಪರಮ ಪವಿತ್ರನೂ ಧವಳಕೀರ್ತಿಯುಳ್ಳವನೂ ಆದ ದಿವ್ಯಸುಂದರ ಮೂರ್ತಿ ಅವನನ್ನಾಶ್ರಯಿಸುವವರಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಸುಲಭ ಸಾಧ್ಯನು ಕಂಡಿರಾ! ಯಾರು ಬೇಕಾದರೂ ಅವನನ್ನು ಸಮೀಪಿಸಬಹುದು, ಕಣ್ತುಂಬ ಕಂಡು ನಲಿಯಬಹುದು. ಎಲ್ಲ ಬಗೆಯ ಸೇವೆಯನ್ನು ಅವನ ಬಳಿಯಲ್ಲೇ ಇದ್ದುಕೊಂಡು ನಡೆಸುತ್ತಾ ಕೃತಾರ್ಥರಾಗಬಹುದು. ಸೌಲಭ್ಯ ವಾತ್ಸಲ್ಯಗಳವನೂ, ಕೃಪಾಸಾಗರನೂ ಆದ ಇಂಥ ಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು 'ವೇದವಿದ್ವಾಂಸರ ಅಮೃತ' ಎಂದಾಗಲಿ, 'ಸಕಲವೇದಗಳಿಂದಲು

ಕೀರ್ತಿಸಲ್ಪಡುವವನು' ಎಂದಾಗಲಿ, 'ದಿವ್ಯವಾದ ಪರಂಜ್ಯೋತಿಸ್ವರೂಪಿ' ಎಂದಾಗಲಿ, 'ಎಲ್ಲಾ ಲೋಕಗಳಿಂದಲೂ ಪೂಜಿಸಲ್ಪಡುವವನು' ಎಂದಾಗಲಿ, 'ಜಗದಾಧಾರ' ಎಂದಾಗಲಿ, 'ಸರ್ವೇಶ್ವರ' ಎಂದಾಗಲಿ ಹೊಗಳಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಅವನ ಸರಳ ಸೌಲಭ್ಯಕ್ಕೆ ಸರಿಹೊಂದುತ್ತದೆ? ಯಾವ ಕಾರಣವನ್ನಿಟ್ಟು ಈ ಹೊಗಳಿಕೆಯ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಸರಿ ಎಂದು ಸಮರ್ಥಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯ?

ಭಗವಂತನನ್ನು ಹೊಗಳಿ ಹೇಳುವುದೆಲ್ಲವೂ ಸರಿಯೇ. ಆದರೆ, ಜ್ಞಾನ ಮಾರ್ಗದಿಂದ ಅವನ ಸಹಜಸ್ವರೂಪ ಸ್ವಭಾವಗಳನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುವುದು ಎಷ್ಟು ಕಷ್ಟಕರವೋ ಅನನ್ಯವಾದ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ, ಉತ್ಕಟವಾದ ಆಸೆಯಿಂದ, ಅವನನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುವುದು ಅಷ್ಟೇ ಸುಲಭ ಎಂದರ್ಥವೇ.

6\. வேங்கடங்கள் மெய்ம்மேல் வினை முற்றவும்,
தாங்கள் தங்கட்கு நல்லனவே செய்வார்,
வேங்கடத்துறைவார்க்கு நமவென்ன
லாங்கடமை, அது சுமந்தார்கட்கே.

ವೇಙ್ಗಡಙ್ಗಳ್ ಮೆಯ್ಮ್ಮೇಲ್ ವಿನೈ ಮುಟ್ರವುಮ್,
ತಾಙ್ಗಳ್ ತಙ್ಗಟ್ಕು ನಲ್ಲನವೇ ಶೆಯ್ವಾರ್,
ವೇಙ್ಗಡತ್ತುಱೈವಾರ್ಕ್ಕು ನಮವೆನ್ನ
ಲಾಙ್ಗಡಮೈ, ಅದು ಶುಮನ್ದಾರ್ಕಟ್ಕೇ.

ವೇಙ್ಗಡಙ್ಗಳ್ வெம் கடங்கள் = ಕ್ರೂರವಾದ ಋಣಗಳು, ಮೆಯ್ ಮೇಲ್ ವಿನೈ மெய் மேல் வினை = ದೇಹಸಂಬಂಧವಾದ ಪಾಪಕರ್ಮಗಳು, ಮುಟ್ರವುಮ್ முற்றவும் = ಎಲ್ಲವೂ, ತಾಙ್ಗಳ್ தாங்கள் = ಅವುಗಳು, ತಙ್ಗಟ್ಕು தங்கட்கு = ತಮತಮಗೆ, ನಲ್ಲನವೇ நல்லனவே = ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನೇ, ಶೆಯ್ವಾರ್ செய்வார் = ಮಾಡುತ್ತವೆ, ವೇಙ್ಗಡತ್ತು வேங்கடத்து = ತಿರುವೆಂಕಟಗಿರಿಯಲ್ಲಿ, ಉಱೈವಾರ್ಕ್ಕು உறைவார்க்கு = ನೆಲೆಸಿರುವವನಿಗೆ (ವೆಂಕಟಾಚಲಪತಿಗೆ), ನಮ ಎನ್ನಲ್ நம என்னல் = ನಮಃ ಎನ್ನುವುದು, ಆಮ್ ஆம் = ಆಗುವ, ಕಡಮೈ கடமை = ಕರ್ತವ್ಯವ, ಅದು அது = ಅದನ್ನ, ಶುಮನ್ದಾರ್ಕಟ್ಕೇ சுமந்தார்கட்கே = ವಹಿಸಿಕೊಂಡವರಿಗೆ.

ತಿರುವೆಂಕಟಗಿರಿಯಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿರುವ ಸರ್ವೇಶ್ವರನಿಗೆ ನಮಃ ಎನ್ನುವುದಾದ ಕರ್ತವ್ಯವಾದ ಅದನ್ನು ವಹಿಸಿಕೊಂಡವರಿಗೆ ಕ್ರೂರವಾದ ಋಣಗಳು, ದೇಹ ಸಂಬಂಧವಾದ ಪಾಪಕರ್ಮಗಳು ಎಲ್ಲವೂ ತಮತಮಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನೇ ಮಾಡುತ್ತವೆ.

(6)

ಇಲ್ಲಿ, ತಿರುಮಲೆಯ ಮಹತ್ತ್ವವನ್ನೂ ತಿರುವೇಂಕಟಾಚಲವಾಸಿಯನ್ನು ಪೂಜಿಸುವುದರಿಂದ ಬರುವ ಫಲವನ್ನೂ ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ.

"ಋಣಗಳು" — ದೇವ ಋಣ, ಋಷಿ ಋಣ, ಮತ್ತು ಪಿತೃಋಣ ಎಂಬ ಮೂರು ಕಡಗಳು. ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಾದ ಇವುಗಳನ್ನು ತೀರಿಸಲೇ ಬೇಕಾಗುವುದು ವೇದಾ ಶಕ್ತರು. ವೇದಗಳನ್ನು ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ದೇವ ಋಣವನ್ನೂ, ದಶಕರ್ಮಗಳನ್ನು (ಯಜ್ಞವನ್ನು) ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಋಷಿ ಋಣವನ್ನೂ, ಸತ್ಸಂತಾನಪ್ರಾಪ್ತಿಯಿಂದ ಪಿತೃಋಣವನ್ನೂ ತೀರಿಸಬೇಕೆನ್ನುತ್ತಾರೆ.

"ದೇಹಸಂಬಂಧವಾದ ಪಾಪಕರ್ಮಗಳು" — ಇಂದ್ರಿಯಗಳ ವಶವಾದ ಮನಸ್ಸು ವಿಷಯ ಸುಖದ ಕಡೆಗೆ ನಡೆದು, ಭಗವಚ್ಚಿಂತನೆಯನ್ನು ತೊರೆದು, ಕೋಪ, ದ್ವೇಷ, ಆಸೆಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿಕೊಂಡು, ಅವುಗಳನ್ನು ತೀರಿಸುವುದರಲ್ಲಿಯೇ ನಿರತನಾಗಿ, ದೇಹದ ಮೂಲಕ ಮಾಡುವ ನಾನಾ ಪಾಪಕಾರ್ಯಗಳು ಇವು.

ಆಳ್ವಾರರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ: ತಿರುವೇಂಕಟಾದ್ರಿಯಲ್ಲಿ ನೆಲಸಿರುವ ಸ್ವಾಮಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರವನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸುವ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡವರ ಎಲ್ಲಾ ಋಣಗಳೂ, ದೇಹಸಂಬಂಧವಾದ ಎಲ್ಲಾ ಪಾಪಕರ್ಮಗಳೂ ಬಾಧಿಸದಂತೆ ಅವರಿಗೆ ಎಲ್ಲಾ ಬಗೆಯಾದ ಆಗುವುವು.

7. சுமந்து மாமலர் நீர் சுடர் தூபங்கொண்டு,
அமர்ந்து வாணவர் வாணவர் கோனொடும்,
நமன்றெழும் திருவேங்கடம் நங்கட்கு,
சமன்கொள் வீடு தரும் தடங்குன்றமே.

ಶುಮನ್ದು ಮಾ ಮಲರ್ ನೀರ್ ಶುಡರ್ ತೂಪಙ್ಗೊಣ್ಡು,
ಅಮರ್ನ್ದು ವಾನವರ್ ವಾನವರ್ ಕೋನೊಡುಮ್,
ನಮನ್ಱೆಳುಮ್ ತಿರುವೇಙ್ಗಡಮ್ ನಙ್ಗಟ್ಕು,
ಶಮನ್ ಕೊಳ್ ವೀಡು ತರುಮ್ ತಡಙ್ಗುನ್ಱಮೇ.

ಶುಮನ್ದು சுமந்து = ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು, ಮಾ மா = ದಿವ್ಯವಾದ, ಮಲರ್ மலர் = ಹೂಗಳನ್ನು, ನೀರ್ நீர் = ತೀರ್ಥವನ್ನೂ, ಶುಡರ್ சுடர் = ದೀಪವನ್ನೂ, ತೂಪಮ್ தூபம் = ಧೂಪವನ್ನೂ, ಕೊಣ್ಡು கொண்டு = ಬಂದು, ಅಮರ್ನ್ದು அமர்ந்து = ಒಟ್ಟುಗೂಡಿ, ವಾನವರ್ வாணவர் = ದೇವತೆಗಳು, ವಾನವರ್ ಕೋನೊಡುಮ್ வாணவர் கோனொடும் = ದೇವತೆಗಳ ಒಡೆಯನೊಡನೆ, ~~[illegible]~~

Garani Srinivasan

ನಮನ್ಱು நமன்று = ನಮಸ್ಕರಿಸಿ (ಪೂಜಿಸಿ), ಎೞುಮ್ எழும் = ಉಜ್ಜೀವನಗೊಳ್ಳುವ, ತಿರುವೇಙ್ಗಡಮ್ திருவேங்கடம் = ತಿರುವೆಂಕಟವೆಂಬುದು, ನಙ್ಗಟ್ಕು நங்கட்கு = ನಮಗೆ, ಶಮನ್ ಕೊಳ್ சமன் கொள் = ಭಗವಂತನ ಸಾಮ್ಯವನ್ನುಂಟುಮಾಡುವ, ವೀಡು ತರುಮ್ வீடு தரும் = ಬಿಡುಗಡೆಯನ್ನು (ಪರಮಪದವನ್ನು) ತರುವ, ತಡಮ್ ಕುನ್ಱಮೇ தடம் குன்றமே = ವಿಶಾಲವಾದ ಪರ್ವತವೇ.

ದೇವತೆಗಳೂ, ದೇವರ್ಷಿಗಳ ಜತೆಯಲ್ಲಿ ಕೂಡಿ ದಿವ್ಯವಾದ ಪುಷ್ಪಗಳನ್ನು ತೀರ್ಥವನ್ನು, ದೀಪವನ್ನು, ಧೂಪವನ್ನು ಹೊತ್ತು ತಂದು, ನಮಸ್ಕರಿಸಿ (ಪೂಜಿಸಿ) ಉಜ್ಜೀವನಗೊಳ್ಳುವ ತಿರುವೆಂಕಟವೆಂಬುದು
ನಮಗೆ ಭಗವಂತನ ಸಾಮ್ಯವನ್ನು ತರುವ ಪರಮಪದವನ್ನು 7
ತರುವ ವಿಶಾಲವಾದ ಪರ್ವತವೇ.

ತಿರುವೆಂಕಟಗಿರಿಯು ಮೋಕ್ಷವನ್ನು ಇಲ್ಲಿಯೂ ಮುಂದೂ ನೀಡುತ್ತದೆ.

ಆಳ್ವಾರರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ: ತಿರುವೆಂಕಟಗಿರಿಯಾಗಲಿ, ಅಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿರುವ ಸರ್ವೇಶ್ವರನಾಗಲಿ ಸಾಮ್ಯವಿಲ್ಲದ್ದು. ದೇವತೆಗಳು ತಮ್ಮ ಒಡೆಯನಾದ ದೇವೇಂದ್ರನೊಡನೆ, ಭಗವಂತನ ಪೂಜೆಗೋಸ್ಕರ ದಿವ್ಯವಾದ ಹೂಗಳು, ತೀರ್ಥ, ಧೂಪ, ದೀಪಾದಿಗಳನ್ನು ದೇವಲೋಕದಿಂದಲೇ ಹೊತ್ತು ತರುತ್ತಾರೆ. ಅವುಗಳಿಂದ ಭಕ್ತಿಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಭಗವಂತನನ್ನು ಪೂಜಿಸಿ, ಉಜ್ಜೀವನಗೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ನಮಗೆ ತಿರುವೆಂಕಟಗಿರಿಯೇ ಅಂಥ ಪವಿತ್ರವಾದ ಸ್ಥಳವಾಗುತ್ತದೆ. ವಿಶಾಲವಾದ ಆ ಬೆಟ್ಟವನ್ನು ನಾವು ಸೇರಿದ ಕೂಡಲೇ, ಭಗವತ್ಸಾಮ್ಯ ಸಾನ್ನಿಧ್ಯವನ್ನು ತರುವ ಪರಮಪದವೇ ಆಗಿ ಅದು ಮೆರೆಯುತ್ತದೆ.

ತಿರುಮಲೆಯ ಮೇಲೆ ವಾಸಿಸುವುದು ಪರಮಪದವಾಸಕ್ಕೆ ಸರಿಹೊಂದುವುದು ಎಂದಂತೆಯೇ.

8. குன்றமேந்திக் குளிர்மழை காத்தவன்,
அன்று ஞாலம் அளந்த பிரான், பரன்
சென்று சேர் திருவேங்கட மாமலை,
ஒன்றுமே தொழ நம் வினை ஓயுமே.

ಕುನ್ಱಮೇನ್ದಿಕ್ ಕುಳಿರ್ ಮೞೈ ಕಾತ್ತವನ್,
ಅನ್ಱು ಞಾಲಮ್ ಅಳನ್ದ ಪಿರಾನ್, ಪರನ್

ಶೆನ್ಱು ಶೇರ್ ತಿರುವೇಙ್ಗಡ ಮಾಮಲೈ,
ಒನ್ಱುಮೇ ತೊಳ ನಮ್ ವಿನೈಯೋಯುಮೇ.

ಕುನ್ಱಮ್ குன்றம் = ಬೆಟ್ಟವನ್ನು, ಏನ್ದಿ ஏந்தி = ಎತ್ತಿಹಿಡಿದು, ಕುಳಿರ್, ಮಳೈ குளிர் மழை = ಚಳಿಯನ್ನು ಮಳೆಯನ್ನು, ಕಾತ್ತವನ್ காத்தவன் = (ತಡೆದು) ರಕ್ಷಿಸಿದವನು, ಅನ್ಱು அன்று = ಅಂದು. ಞಾಲಮ್ ஞாலம் = ಲೋಕವನ್ನು, ಅಳನ್ದ அளந்த = ಅಳೆದು ಕೊಂಡ, ಪಿರಾನ್ பிரான் = ಸ್ವಾಮಿಯಾದ, ಪರನ್ பரன் = ಸರ್ವೇಶ್ವರನು, ಶೆನ್ಱು சென்று = ಹೋಗಿ/(ಬಂದು), ಶೇರ್ சேர் = ನೆಲಸಿರುವ, ತಿರುವೇಙ್ಗಡ ಮಾಮಲೈ திருவேங்கட மாமலை = ತಿರುವೇಂಕಟ ಎಂಬ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಬೆಟ್ಟ, ಒನ್ಱುಮೇ ஒன்றுமே = ಒಂದೇಯೇ. (ಒಂದನ್ನೇ), ತೊಳ தொழ = ಪೂಜಿಸುವುದರಿಂದ, ನಮ್ ವಿನೈ நம் வினை = ನಮ್ಮ ಪಾಪಗಳು, ಓಯುಮೇ ஓயுமே = ನಾಶಹೊಂದುವುವು.

ಬೆಟ್ಟವನ್ನೆತ್ತಿ ಹಿಡಿದು ಚಳಿ ಮಳೆಗಳಿಂದ ರಕ್ಷಿಸಿದವನೂ, ಅಂದು, ಲೋಕವನ್ನು ಅಳೆದು ಕೊಂಡ ಸ್ವಾಮಿಯೂ ಆದ ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಹೋಗಿ (ಬಂದು) ನೆಲಸಿರುವ ತಿರುವೇಂಕಟ ಎಂಬ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಬೆಟ್ಟವೊಂದನ್ನೇ ಪೂಜಿಸುವುದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಪಾಪಗಳೆಲ್ಲವೂ ತೊಲಗಿ ಹೋಗುವುವು. (8)

ಹಿಂದಿನ ಪಾಶುರದ ವಿಷಯವನ್ನೇ ಇಲ್ಲಿಯೂ ಮುಂದುವರಿಸಲಾಗುತ್ತಿದೆ.

ಕುನ್ಱಮೇನ್ದಿಕ್ಕುಳಿರ್ ಮಳೈ ಕಾತ್ತವನ್ :- ಇದು ಭಗವಂತನ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಾವತಾರದ ಒಂದು ಅದ್ಭುತ ಪ್ರಸಂಗ. ಭಗವಂತನು ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನಾಗಿ ಅವತರಿಸಿ, ಗೋಪಾಲಕರ ವೃಂದಾವನದ ~~[illegible]~~ ಕುಲದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದ್ದನು. ಅಲ್ಲಿಯ ಗೋಪಾಲಕರು ವರ್ಷಕ್ಕೊಮ್ಮೆ ~~[illegible]~~ ದೇವೇಂದ್ರನಿಗೆ ಪೂಜೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ, ಎಡೆಯನ್ನು ನೀಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಇವರ ಈ ಕೆಲಸ ಬಾಲಕೃಷ್ಣನಿಗೆ ಸರಿಬರಲಿಲ್ಲ. ಇದರಿಂದ ಅವನು ಗೋಪಾಲಕರನ್ನು ಕರೆದು ಹೇಳಿದನು - ದೇವೇಂದ್ರನೆಂಬವನು ಎಲ್ಲಾ ರಕ್ಷಣೆಯುಳ್ಳ ರಕ್ಷಕನು. ಗೋವರ್ಧನ ಗಿರಿಯಿಂದಲೇ ಮಳೆ ಬೆಳೆ ಸೌಕರ್ಯಗಳು ಲಭಿಸುವುವು. ದೇವೇಂದ್ರನಿಂದಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ, ಮುಂದೆಲ್ಲಾ ಗೋವರ್ಧನ ಗಿರಿಯನ್ನೇ ಪೂಜಿಸಿ, ಅದಕ್ಕೇ ಎಡೆ ಕೊಡಿ ಎಂದು. ಆ ಕೂಡಲೇ ನಡೆಯಿತು ಆ ವರ್ಷದ ಹಬ್ಬ. ಗೋವರ್ಧನ ಗಿರಿಯ ಬುಡದಲ್ಲಿ ಎಡೆಯನ್ನು ಹರಡಿದರು. ~~ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನು~~, ಬೆಟ್ಟದಿಂದ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಎದ್ದು ಬಂದ. ಅವನು ಎಡೆಯನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸ್ವೀಕರಿಸಿದ. ಮತ್ತು ಗೋಪಾಲಕರನ್ನು ಹರಸಿದ, ರಕ್ಷಿಸಿದ. ಇದು ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನು ನಡೆಸಿದ ಮಾಯೆ! ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕಂಡ ದೇವೇಂದ್ರನಿಗೆ ಕಡುಕೋಪ ಬಂದಿತು. ಕಣ್ಣನ್ನು ಅಷ್ಟು

Garani Srinivasan

ಜೋರಾಗಿ ಅಲುಗಿಸಿದ್ದರಿಂದ, ಗೋವಳರನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಯೋಚಿಸಿ, ಏಳುವರ ಕಲ್ಲುಗಳ ಜಡಿ ಮಳೆಯನ್ನು ನಂದಗೋಕುಲದ ಮೇಲೆ ಸುರಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಬಾಲಕೃಷ್ಣನಾದರೋ, ಗೋವರ್ಧನಗಿರಿಯನ್ನೇ ಎತ್ತಿ, ಕೊಡೆಯಂತೆ ತನ್ನ ಕೈಬೆರಳ ಮೇಲೆ ಹಿಡಿದು, ಅದರಡಿಯಲ್ಲಿ ಗೋವುಗಳನ್ನು ಗೋವಳರನ್ನು ಸುಖವಾಗಿ ಇರಿಸಿಕೊಂಡು, ರಕ್ಷಿಸಿದನು. ಹೀಗೆ ಗೋವರ್ಧನಗಿರಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧಗೊಂಡಿದ್ದು.

"ಅನ್ರು ಞಾಲಮ್ ಅಳನ್ದ ಪಿರಾನ್" – ಇದು ಭಗವಂತನ ವಾಮನ-ತ್ರಿವಿಕ್ರಮಾವತಾರಗಳ ಮಹತ್ತರದ ಅದ್ಭುತ ಪ್ರಸಂಗ. ಕೊಡುಗೈ ಯುವನಾದ ಬಲಿ-ಚಕ್ರವರ್ತಿಯ ಯಾಗ ಶಾಲೆಗೆ ಭಗವಂತನು ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿ ವಾಮನವಟುವಾಗಿ ಬಂದು, ಮೂರು ಹೆಜ್ಜೆ ನೆಲವನ್ನು ಯಾಚಿಸಿ, ದಾನವಾಗಿ ಪಡೆದುಕೊಂಡನು. ಆ ಕೂಡಲೇ ಸ್ವಾಮಿಯು ತ್ರಿವಿಕ್ರಮನಾಗಿ ಬೆಳೆದನು. ಆ ತನ್ನ ಒಂದು ಹೆಜ್ಜೆಯನ್ನು (ಆಕಾಶದ ಹೆಜ್ಜೆಯಿಂದ) ಎತ್ತರಿಸಿ, ಇಡೀ ಭೂಮಂಡಲವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಅಳೆದುಕೊಂಡನು. ಮತ್ತೊಂದು ಹೆಜ್ಜೆಯಿಂದ ಮೇಲಣ ಎಲ್ಲಾ ಲೋಕಗಳನ್ನು ಅಳೆದುಕೊಂಡನು. ಮೂರನೆಯ ಹೆಜ್ಜೆಗೆ ಸ್ಥಳವಿಲ್ಲದೆ, ಅದನ್ನು ಬಲಿಚಕ್ರವರ್ತಿಯ ತಲೆಯಮೇಲಿರಿಸಿ, ಅವನನ್ನು ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದನು.

ಆಳ್ವಾರರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ: ಹಿಂದೆ, ತ್ರಿವಿಕ್ರಮನಾಗಿ ಲೋಕಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಅಳೆದುಕೊಂಡ, ಮತ್ತು, ಬಾಲಕೃಷ್ಣನಾಗಿಯೇ ಗೋವರ್ಧನಗಿರಿಯನ್ನು ಎತ್ತಿ ಕೊಡೆಯಂತೆ ಹಿಡಿದು, ಅದರಡಿಯಲ್ಲಿ ಗೋವುಗಳನ್ನು ಗೋವಳರನ್ನು ಸಲಹಿ ರಕ್ಷಿಸಿದ ಭಗವಂತನೇ ಈಗ ಆಶ್ರಿತರನ್ನು ಕಾಪಾಡುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಬೆಟ್ಟವಾದ ತಿರುವೇಂಗಡ ಶಿಖರದಲ್ಲಿ ಬಂದು ನೆಲಸಿದ್ದಾನೆ. ಆ ಬೆಟ್ಟವನ್ನೇ ವಿಶ್ವಾಸಿಗಳು ತೀರ್ಥಕ್ಷೇತ್ರವೆನ್ನುತ್ತಾರೆ. ನೀವು ಈ ಬೆಟ್ಟವನ್ನು ಪೂಜಿಸುವುದರಿಂದಲೇ ನಿಮ್ಮ ಪಾಪಗಳೆಲ್ಲವೂ ಕಳೆದು ಹೋಗುವುವು.

9. ஓயு மூப்புப் பிறப்பிறப்புப் பிணி,
வீயுமாறு செய்வான் திருவேங்கடத்
தாயன், நாண்மலராம் அடித்தாமரை,
வாயுள்ளும் மனத்துள்ளும் வைப்பர்கட்கே.

ಓಯು ಮೂಪ್ಪು ಪ್ಪಿಱಪ್ಪಿಱಪ್ಪು ಪ್ಪಿಣಿ,
ವೀಯುಮಾಱು ಶೆಯ್ವಾನ್ ತಿರುವೇಙ್ಗಡ
ತ್ತಾಯನ್, ನಾಳ್ ಮಲರಾಮ್ ಅಡಿತ್ತಾಮರೈ,
ವಾಯುಳ್ಳುಮ್ ಮನತ್ತುಳ್ಳುಮ್ ವೈಪ್ಪಾರ್ಗಟ್ಕೇ.

ಓಯುಮ್ ஓயும் = ಶಕ್ತಿಕುಂದಿಸುವ, ಮೂಪ್ಪು மூப்பு = ಮುದಿತನವನ್ನು, ಪಿಱಪ್ಪು பிறப்பு = ಹುಟ್ಟುವಿಕೆಯನ್ನು, ಇಱಪ್ಪು இறப்பு = ಮರಣವನ್ನು, ಪಿಣಿ பிணி = ರೋಗರುಜಿನಗಳನ್ನು, ವೀಯುಮಾಱು

வீயும் ஆறு = ತೊಲಗಿ ಹೋಗುವಂತೆ, ಶೆಯ್‌ವಾನ್ செய்வான் = ಮಾಡುತ್ತಾನೆ, ತಿರುವೇಙ್ಗಡತ್ತು ಆಯನ್ திருவேங்கடத்து ஆயன் = ತಿರುವೇಂಕಟಾದ್ರಿಯ 'ಗೊಲ್ಲನು' (ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನಂತಿರುವ ಸ್ವಾಮಿಯು), ನಾಳ್ நாள் = ಆಗಲೇ, ಮಲರ್ ಆಮ್ மலர் ஆம் = ಅರಳಿರುವಂಥ, ಅಡಿತ್ತಾಮರೈ அடித்தாமரை = ಪಾದಕಮಲವನ್ನು, ವಾಯ್ ಉಳ್ಳುಮ್ வாயுள்ளும் = ಮಾತಿನಿಂದಲೂ, ಮನತ್ತು ಉಳ್ಳುಮ್ மனத்துள்ளும் = ಮನಸ್ಸಿನಿಂದಲೂ, ವೈಪ್ಪಾರ್‌ಗಟ್ಕೇ வைப்பார்கட்கே = ಇಟ್ಟುಕೊಂಡವರಿಗೆ.

ತಿರುವೇಂಕಟಾದ್ರಿಯ 'ಗೊಲ್ಲನು' ಅವನ (ಆಗಲೇ ಅರಳಿರುವ ತಾವರೆಯಂತಿರುವ ಪಾದಗಳನ್ನು ಬಾಯಲ್ಲೂ, ಮನದಲ್ಲೂ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವವರಿಗೆ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಕುಂದಿಸುವ ಮುದಿತನವನ್ನು, ಜನನವನ್ನು, ಮರಣವನ್ನು, ರೋಗರುಜಿನಗಳನ್ನು, ತೊಲಗಿಹೋಗುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. (9)

ಇದರಲ್ಲಿ ಭಗವಂತನನ್ನು ಮಾತು, ಮೈ, ಮನಗಳಿಂದ ನಂಬಿ ಆಶ್ರಯಿಸುವ ಭಕ್ತರಿಗೆ ಉಂಟಾಗುವ ಫಲವಿಶೇಷವನ್ನು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ.

ಆಳ್ವಾರರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ: ತಿರುವೇಂಕಟಾದ್ರಿಯ ಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸಿದವರಿಗೆ ಬರುವ ಜನನ, ಮರಣ, ಜರೆ (ಮುಪ್ಪು), ವ್ಯಾಧಿ (ರೋಗ) ಎಂಬ ನಾಲ್ಕು ಬಗೆಯ ಭಯವಿಲ್ಲದಂತೆ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ.

"ತಿರುವೇಙ್ಗಡತ್ತು ಆಯನ್" — 'ಗೊಲ್ಲ'ನಾಗಿ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನಾಗಿ ಹೇಗೆ ಗೋಪರಿರಕ್ಷಣೆಯನ್ನು ತೋರ್ಪಡಿಸಿದನೋ, ಹೇಗೆ ದುಷ್ಟಶಿಕ್ಷಣ, ಶಿಷ್ಟರಕ್ಷಣ, ಧರ್ಮಸಂರಕ್ಷಣ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ನಡೆಸಿದನೋ ಹಾಗೆಯೇ ತಿರುವೇಂಕಟಗಿರಿಯ ಶಿಖರದಲ್ಲಿ ನೆಲಸಿರುವ ಸ್ವಾಮಿಯೂ ತನ್ನನ್ನು ಅನನ್ಯವಾಗಿ ಆಶ್ರಯಿಸಿದವರನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವನು.

ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಬಿಡದೆ ಹಿಂಸಿಸುವವು ಎಂದರೆ ಜನನ, ಮರಣ, ಜರೆ ಮತ್ತು ವ್ಯಾಧಿಗಳು. ಇವುಗಳನ್ನು ತೊಲಗಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಭಗವಂತನ ಅಡಿದಾವರೆಗೆ ಶರಣಾಗುವುದು ಮತ್ತು ಅವುಗಳನ್ನು ಸದಾ ಚಿಂತಿಸುತ್ತಿರುವುದೇ ಮಾರ್ಗ.

10. வைத்த நாள் வரை எல்லை குறுகிச் சென்று,

எய்த்திளைப்பதன் முன்னம் அடைமினோ,

பைத்த பாம்பணையான் திருவேங்கடம்,

மொய்த்த சோலை மொய் பூந்தடந்தாழ்வரே.

ವೈತ್ತನಾಳ್‌ವರೈ ಎಲ್ಲೈ ಕುಱುಗಿ[illegible]

ಎಯ್ತ್ತಿಳೈಪ್ಪದನ್ ಮುನ್ನಮ್ ಅಡೈಮಿನೋ,
ಪೈತ್ತ ಪಾಮ್ಬಣೈಯಾನ್ ತಿರುವೇಙ್ಗಡಮ್,
ಮೊಯ್ತ್ತ ಶೋಲೈ ಮೊಯ್ ಪೂನ್ದಡನ್ ತಾೞ್ವರೇ.

ವೈತ್ತ வைத்த = ಇಟ್ಟಿರುವ (ಕೊಟ್ಟಿರುವ), ನಾಳ್ ವರೈ நாள்வரை = ಕಾಲದ ವರೆಗಿನ, ಎಲ್ಲೈ எல்லை = ಮಿತಿಯನ್ನು, ಕುಱುಗಿ குறுகி = ಸಮೀಪಿಸಿ, ಎಯ್ತ್ತು எய்த்து = ಬೇಸತ್ತು (ಸೊರಗಿ), ಇಳೈಪ್ಪದನ್ ಮುನ್ನಮ್ இளைப்பதன் முன்னம் = ಕೃಶರಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆಯೇ, ಅಡೈಮಿನೋ அடைமினோ = ಸೇರಿ, ಪೈತ್ತ பைத்த = ಹೆಡೆಗಳುಳ್ಳ, ಪಾಮ್ಬು ಅಣೈಯಾನ್ பாம்பு அணையான் = ಹಾವಿನ ಹಾಸಿಗೆಯುಳ್ಳವನ, ತಿರುವೇಙ್ಗಡಮ್ திருவேங்கடம் = ತಿರುವೇಂಕಟಗಿರಿಯು, ಮೊಯ್ತ್ತ மொய்த்த = ದಟ್ಟವಾದ, ಶೋಲೈ சோலை = ತೋಪುಗಳನ್ನು, ಮೊಯ್ மொய் = ತುಂಬಿದ (ಸಮೃದ್ಧಿಯಾದ), ಪೂ பூ = ಹೂಗಳ, ತಡಮ್ தடம் = ತಟಾಕಗಳ, ತಾೞ್ವರೇ தாழ்வரை = ಬೆಟ್ಟದ ತಪ್ಪಲನ್ನು.

ಇಟ್ಟಿರುವ ಕಾಲದ ವರೆಗಿನ ಮಿತಿಯನ್ನು ಸಮೀಪಿಸಿ, ಸೊರಗಿ ಕೃಶರಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆಯೇ ಹೆಡೆಗಳುಳ್ಳ ಹಾವಿನ ಹಾಸಿಗೆಯುಳ್ಳವನ ತಿರುವೇಂಕಟಗಿರಿಯ ದಟ್ಟವಾದ ತೋಪುಗಳನ್ನು, ಸಮೃದ್ಧಿಯಾದ ಹೂಗಳ ತಟಾಕಗಳನ್ನು, ಬೆಟ್ಟದ ತಪ್ಪಲನ್ನು ಹೋಗಿ ಸೇರಿ. (10)

ಇದಲೋಕದ ಜನರಲ್ಲಿ ಕನಿಕರಗೊಂಡು ಆಳ್ವಾರರು ಅವರಿಗೆ ಒಂದು ಹಿತವಚನವನ್ನು ನೀಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಭಗವಂತನು ನಮಗೆ ದಯೆ ನೀಡಿರುವ ಆಯುಸ್ಸಿನ ಮಿತಿಯನ್ನು ಮುಟ್ಟಿ ಮುಗಿಯುವುದರೊಳಗಾಗಿ, ಆತನು ಶೇಷಶಯನನಾಗಿ ನೆಲೆಸಿರುವ ಪವಿತ್ರಸ್ಥಳಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿ, ಅವನನ್ನು ಪೂಜಿಸಿ, ಅವನ ಸೇವೆಯಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿ, ಉಜ್ಜೀವನಗೊಳ್ಳಬೇಕೆನ್ನುತ್ತಾರೆ. ತಿರುವೇಂಕಟಗಿರಿ ಎಂಬುದೇ 'ಶೇಷ'ನಾಗರೂಪ, ಅದರ ಶಿಖರದಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿರುವ ಸ್ವಾಮಿ ನಿಜವಾಗಿ ಶೇಷಶಯನನೇ! ಅಲ್ಲದೆ, ತಿರುವೇಂಕಟಗಿರಿಯು ಪ್ರಕೃತಿ ರಮಣೀಯವಾದ ಸ್ಥಳ. ಅದರ ತೋಪುಗಳು, ತಟಾಕಗಳು, ಹೂಗಳು ಎಲ್ಲವೂ ಆ ಪವಿತ್ರಸ್ಥಳದ ಸೊಬಗನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುವುವು. ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ಭಗವಂತನ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು, ಅದರ ನಡುವೆ ನೆಲೆಸಿರುವ ಪರಮೇಶ್ವರನನ್ನು ಕಣ್ಣಾರ ಕಂಡು, ಪೂಜಿಸಿ, ಆನಂದಿಸಿ, ಕೃತಾರ್ಥರಾಗಬೇಕೆಂಬುದು ಕರೆ.

11 தாள் பரப்பி மண் தாவிய ஈசனை,
நீள் பொழில் குருகூர்ச் சடகோபன் சொல்,
கேழிலாயிரத்து இப்பத்தும் வல்லவர்,
வாழ்வர் வாழ்வெய்தி ஞாலம் புகழவே.

ಶೌಳ್ ವರಪ್ಪು ಮುಣ್ಣೋ ಶಾವಿಯು ಎಲ್ಲಶನ್ನೈ,
ನೀಳ್ ಪೊಟಿಲ್ ಶುರುಧ್ಯಾರ್ ಚ್ಚದ ದ್ಯೋವಿನ್ ಶೋಲ್,
ಕೇಟ್ಟು ಆರುರಶ್ತು ಇಪ್ಪುರಶ್ತುಮಾ ವಲ್ಲವರ್,
ವಾಟ್ಟುವರ್ ವಾಟ್ಟೊರುದು ಇಂಗಿಲವಾ ಪುದಲಿವೇ.

ಶೌಳ್ = ಶಿರುವಡಿಯನ್ನು, ವರಪ್ಪು = ವಿಸ್ತಾರ, ಮುಣ್ಣೋ = ಭಗವಂತನನ್ನು, ಶಾವಿಯು = ಅಳಿದುಕೊಂಡ, ಎಲ್ಲಶನ್ನೈ = ಸರ್ವೇಶ್ವರನನ್ನು, ನೀಳ್ ಪೊಟಿಲ್ = ವಿಸ್ತಾರವಾದ ಉಪವನಗಳ, ಶುರುಧ್ಯಾರ್ = ಶಿರುಕ್ಕುರುಧ್ಯಾರ, ಚದ್ಯೋವಿನ್ = ಶಠಕೋಪನ (ನಮ್ಮಾಳ್ವಾರರ), ಶೋಲ್ = (ಸ್ತುತಿಸಿದ) ವಾಶುಕಗಳಾದ, ಕೇಟ್ಟು ಇಲ್ = ಒಂದು ಪಾವಿರದಲ್ಲಿ, ಇಶ್ತು ಪಾಟಯಿಲ್ಲದ, ಆರುರಶ್ತು = ಒಂದು ಪಾವಿರದಲ್ಲಿ, ಇಪ್ಪುರಶ್ತುಮ್ = ಈ ಹತ್ತನ್ನು, ವಲ್ಲವರ್ = ಬಲ್ಲವರು, ವಾಟ್ಟುವರ್ = ಬದುಕುವರು, ವಾಟ್ಟೊರುದು = (ನಿಜವಾದ) ಬಾಳ್ವೆಯನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡು, ಇಂಗಿಲವಾ = ಲೋಕ ಶಿವಲ್ಲಿಯೂ, ಪುದಲಿವೇ = ಪೊಗಳುವಂತೆ.

ಶಿರುವಡಿಯನ್ನು ವಿಸ್ತರಿಸಿ, ಭಗವಂತನನ್ನು ಅಳಿದುಕೊಂಡ ಸರ್ವೇಶ್ವರನನ್ನು ವಿಸ್ತಾರವಾದ ಉಪವನಗಳ ಶಿರುಕ್ಕುರುಧ್ಯಾರ ಶಠಕೋಪನ (ನಮ್ಮಾಳ್ವಾರರು) ಸ್ತುತಿಸಿದ ವಾಶುಕಗಳಾದ ಒಂದು ಪಾವಿರದಲ್ಲಿ ಪಾಟಯಿಲ್ಲದ ಈ ಹತ್ತನ್ನು ಬಲ್ಲವರು ನಿಜವಾದ ಬಾಳ್ವೆಯನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡು, ಲೋಕವೆಲ್ಲವೂ ಪೊಗಳುವಂತೆ ಬಾಳುತ್ತಾರೆ. (11)

ಈ ದಶಕಕ್ಕೆ ಇದು ಫಲಶ್ರುತಿ. ಈ ಹತ್ತು ಪಾಶುರಗಳನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅರಿತುಕೊಂಡು, ಅದರಂತೆ ನಡೆಯುತ್ತಾ, ಶಮ್ಮ ಆಯುಸ್ಸನ್ನು ಕಳೆಯುವವರ ಕೀರ್ತಿಯು ನಕ್ಷತ್ರವಿರುವವರೆಗೂ ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳಲಾಗಿದೆ.

"ವಾಟ್ಟುವರ್ ವಾಟ್ಟೊರುದು ಇಂಗಿಲವಾ ಪುದಲಿವೇ" — ಈ ಹತ್ತು ಪಾಶುರಗಳನ್ನು ಬಲ್ಲ ಜನರು ಇಹಲೋಕದಲ್ಲಿ ಅವರು ಬದುಕಿರುವವರೆಗೂ ಆದರ್ಶ ಜೀವನವನ್ನು ನಡೆಸುವರು. ಅನಂತರ, ಅವರು 'ನಿಜವಾದ ಬಾಳ್ವೆಯನ್ನು' ಎಂದರೆ, ಅಮರತ್ವವನ್ನು, ಪರಮಪದವಾಸವನ್ನು, ಭಗವಂತನ ನಿತ್ಯಕೈಂಕರ್ಯವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುವರು. ಆದ್ದರಿಂದ, ಅವರು ಇಹಲೋಕದವರಿಗೆ ಒಂದು ಆದರ್ಶ ಪುರುಷರಾಗುವುದರಿಂದ, ಅವರನ್ನು ಇಹಲೋಕದಲ್ಲಿ, ಚಿರಕಾಲವೂ ಕೊಂಡಾಡುವಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಹಂಸ ಫಲಶ್ರುತಿ.

10.12.83

— o —

14.12.83

ತಿರುವಾಯ್ ಮೊಳಿ - ಮೂರನೆಯ ದಶಕ - ನಾಲ್ಕನೆಯ ತಿರುವಾಯ್ ಮೊಳಿ

திருவாய்மொழி - மூன்றாம்பத்து - நான்காந்திருவாய்மொழி

4. ಪುಗೞುನಲ್ಲೊರುವನ್ - புகழுநல் ஒருவன்

1. புகழுநல்லொருவனென்கோ
பொருவில்சீர்ப்பூமியென்கோ,
திகழுந்தண் பரவையென்கோ
தீயென்கோ வாயுவென்கோ,
நிகழுமாகாசமென்கோ நீள்
சுடரிரண்டுமென்கோ,
இகழ்விலிவ்வனைத்துமென்கோ
கண்ணனைக் கூவுமாறே.

ಪುಗೞುನಲ್ಲೊರುವನೆನ್ಗೋ ಪೊರುವಿಲ್ ಶೀರ್ಪ್ಪೂಮಿಯೆನ್ಗೋ,
ತಿಗೞುನ್ದಣ್ ಪರವೈಯೆನ್ಗೋ ತೀಯೆನ್ಗೋ ವಾಯುವೆನ್ಗೋ,
ನಿಗೞುಮಾಕಾಶಮೆನ್ಗೋ ನೀಳ್ ಶುಡರಿರಣ್ಡುಮೆನ್ಗೋ,
ಇಗೞ್ವಿಲಿವ್ವನೈತ್ತುಮೆನ್ಗೋ ಕಣ್ಣನೈಕ್ಕೂವುಮಾಱೇ.

ಪುಗೞುಮ್ புகழும் = ಸ್ತುತಿಸಲ್ಪಟ್ಟ (ಸ್ತುತಿಗೆ ಅರ್ಹವಾದ), ನಲ್ நல் = ಉತ್ತಮವಾದ, ಒರುವನ್ ஒருவன் = ಜೋಡಿಯಿಲ್ಲದವನು ಇವನು, ಎನ್ಗೋ என்கோ = ಎನ್ನುವುದೇ (ಎನ್ನಲೇ), ಪೊರುವು ಇಲ್ பொருவு இல் = ಜೋಡಿಯಿಲ್ಲದ, ಶೀರ್ சீர் = ಗುಣಗಳ, ಪೂಮಿ ಎನ್ಗೋ பூமி என்கோ = ಭೂಮಿ ಎನ್ನಲೋ (ಎನ್ನುವುದೋ), ತಿಗೞುಮ್ திகழும் = ಪ್ರಕಾಶಿಸುವ, ತಣ್ தண் = ತಂಪಿನ, ಪರವೈ பரவை = ನೀರ ನೆಲೆಗಳು, ಎನ್ಗೋ என்கோ = ಎನ್ನುವುದೋ, ತೀ ಎನ್ಗೋ தீ என்கோ = ಅಗ್ನಿ ಎನ್ನುವುದೋ, ವಾಯು ಎನ್ಗೋ வாயு என்கோ = ವಾಯು ಎನ್ನುವುದೋ, ನಿಗೞುಮ್ நிகழும் = ಎಲ್ಲೆಡೆಯಲ್ಲೂ ವ್ಯಾಪಿಸಿರುವ, ಆಕಾಶಮ್ ಎನ್ಗೋ ஆகாசம் என்கோ = ಆಕಾಶ ಎನ್ನುವುದೋ, ನೀಳ್ நீள் = ವಿಸ್ತಾರವಾದ, ಶುಡರ್ ಇರಣ್ಡುಮ್ ಎನ್ಗೋ சுடர் இரண்டும் என்கோ = ಎರಡು ಜ್ಯೋತಿಗಳು ಎನ್ನುವುದೋ, ಇಗೞ್ವು ಇಲ್ இகழ்வு இல் = ನಿಂದನೆಗೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲದ (ವಿಶುದ್ಧವಾದ), ಇವ್ ಅನೈತ್ತುಮ್ ಎನ್ಗೋ இவ் அனைத்தும் என்கோ = ಇವೆಲ್ಲವೂ ಎನ್ನುವುದೋ, ಕಣ್ಣನೈ கண்ணனை = ಆಶ್ರಿತಪರತಂತ್ರನಾದವನನ್ನು, ಕೂವುಮ್ ಆಱೇ கூவும் அறே = ಕೂಗುವ ದಾರಿ, (ಕೂಗಿ ಕರೆಯುವ ರೀತಿಯು).

Garani Srinivasan

ಅಕ್ಷರಪುರುಷನಾದವನನ್ನು ಕೂಗಿ ಕರೆಯುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ (ಅವನನ್ನು) ಸ್ತುತಿಗೆ ಶಕ್ಯವನಾದ ಉತ್ತಮನಾದ ಸಾಟಿಯಿಲ್ಲದ 'ಬಬ್ಬನು' ಎನ್ನುವುದೇ, ಅದ್ವಿತೀಯವಾದ ಸದ್ಗುಣಗಳುಳ್ಳ 'ಭೂಮಿ' ಎನ್ನುವುದೇ, ಪ್ರಕಾಶಿಸುವ ತಂಪಾದ 'ನೀರ್ಗಲೆ'ಗಳು ಎನ್ನುವುದೇ, 'ಅಗ್ನಿ' ಎನ್ನುವುದೇ, 'ವಾಯು' ಎನ್ನುವುದೇ, ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೂ ವ್ಯಾಪಿಸಿರುವ 'ಆಕಾಶ' ಎನ್ನುವುದೇ, ವಿಸ್ತಾರವಾದ ಎರಡು 'ಜ್ಯೋತಿ'ಗಳು ಎನ್ನುವುದೇ, ನಿಂದನೆಗೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲದ ಪರಿಶುದ್ಧವಾದ 'ಇವೆಲ್ಲವೂ' ಎನ್ನುವುದೇ? (1)

ಹಿಂದಿನ ಕೆಲವು ಪಾಠಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಭಗವಂತನ ಹೆಸರನ್ನು ಕಲಿಕವಾಗದ್ದು. ಭಗವಂತನನ್ನು ಏನೆಂದು ಕರೆಯುವುದು? ಅವನಿಗೆ 'ಅನಂತ' ಎಂಬುದೊಂದು ಹೆಸರಲ್ಲವೇ? ಆದ್ದರಿಂದ, ಅವನನ್ನು ಹೇಗೆ ವಿವರಿಸಿ, ಯಾವ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಕರೆದರೆ ಅದು ಯುಕ್ತವೆನಿಸುವುದು?

ಭಗವಂತನನ್ನು ಹೇಗೆ ಗುರುತಿಸುವುದು? ಹೆಸರಿನಿಂದಲೇ, ಅಥವಾ ರೂಪದಿಂದಲೇ? ಇಲ್ಲವೆ, ಅವೆರಡರಿಂದಲೇ? ಅವನು ನಾಮರೂಪಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಭಿನ್ನವಾದವನಲ್ಲವೇ? – ಎಂಬುದು ಇಲ್ಲಿ ತರ್ಕಕ್ಕೆ ಮೊದಲಾಗಿದೆ.

ಭೂಮಿ, ನೀರು, ಬೆಂಕಿ, ಗಾಳಿ, ಆಕಾಶ - ಇವುಗಳನ್ನು 'ಪಂಚಮಹಾಭೂತಗಳು' ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಭಗವಂತನು ಇವುಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿ, ಇವುಗಳ ಮೂಲಕ ಇಡೀಯ ಸೃಷ್ಟಿಯ ಚರಾಚರ, ಜೀವಜಾತಿಗಳ ವಸ್ತುಗಳೆಲ್ಲವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಆದ್ದರಿಂದ, ಸೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಭಗವತ್ಸ್ವರೂಪ ಎನ್ನುವುದೇ? ಅವುಗಳ ಒಂದೊಂದನ್ನು ಅವನ ಸ್ವರೂಪವೆನ್ನುವುದೇ? ಅವುಗಳ ಹೆಸರಿನಿಂದಲೇ ಭಗವಂತನನ್ನು ಕರೆಯುವುದೇ?

ಆಚಾರ್ಯರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ: ಭಗವಂತನನ್ನು (ಅರಿತುಕೊಳ್ಳಲು ಕಷ್ಟಸಾಧ್ಯವಾದ ಬರಿಯ ಮಾತುಗಳಿಂದ, ಎಂದರೆ, 'ಅಕ್ಷರಪುರುಷ', 'ದಿವ್ಯತ್ರೈಲೋಕ್ಯ', 'ಉತ್ತಮ', 'ಸಾಟಿಯಿಲ್ಲದವನು', 'ಸ್ತುತಿಗೆ ಶಕ್ಯವನು' ಎನ್ನುವುದೇ? ಹಾಗಲ್ಲದೆ, ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣುವ ವಸ್ತುಗಳ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಅವುಗಳ ಹೆಸರಿನಿಂದಲೇ ಅವನನ್ನು ಗುರುತಿಸುವುದೇ? ಎಂದರೆ, 'ಕ್ಷಮೆ' ಮುಂತಾದ ಅದ್ವಿತೀಯವಾದ ಗುಣಗಳುಳ್ಳ 'ಭೂಮಿ' ಎನ್ನುವುದೇ? ಭೂಮಿಗಿಂತಲೂ ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಹರಡಿ ಅಲೆಗಳಿಂದ ತುಂಬಿ, ಹೊಳೆಯುವ 'ನೀರು' ಎನ್ನುವುದೇ? ಎಲ್ಲವನ್ನು ಸುಡುವ 'ಬೆಂಕಿ' ಎನ್ನುವುದೇ? ಹಾಗೆಯೇ, ಎಲ್ಲವನ್ನು ಶುದ್ಧಮಾಡುವ 'ಗಾಳಿ' ಎನ್ನುವುದೇ? ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೂ ವ್ಯಾಪಿಸಿರುವ 'ಆಕಾಶ' ಎನ್ನುವುದೇ? [illegible], ಕ್ರಮವರಿತು ಬೆಳಗುವ 'ಸೂರ್ಯ', 'ಚಂದ್ರ' ಎನ್ನುವುದೇ? ಅಥವಾ, ಕಳಂಕರಹಿತವಾದ ಇವೆಲ್ಲವೂ ಒಟ್ಟಾದ ಇಡೀಯ ಸೃಷ್ಟಿಯೇ ಅವನು ಎನ್ನುವುದೇ?

ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ವಸ್ತುಗಳು ಭಗವಂತನ ಅಲಂಕಾರಗುಣಗಳನ್ನು ತೋರಿಸಬಹುದು. ಸೃಷ್ಟಿಯ ವಸ್ತುಗಳಿಗೆ ಅದು ಸಹಜವೇ. ಆ ಎಲ್ಲ ವಸ್ತುಗಳ ಗುಣಗಳನ್ನು, ಇನ್ನು ಅಪರಿಮಿತವಾದ ಅನೇಕ ಗುಣಗಳನ್ನು ಉಳ್ಳವನು ಭಗವಂತ. ಅವನ ಗುಣಗಳನ್ನು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಹೇಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುವಂತಿದೆ.

2. கூவுமாறறியமாட்டேன்
குன்றங்களனைத்துமென்கோ,
மேவுசீர் மாரியென்கோ
விளங்குதாரகைகளென்கோ,
நாவியல் கலைகளென்கோ
ஞானநல்லாவியென்கோ,
பாவுசீர்க் கண்ணனெம்மான்
பங்கயக்கண்ணனையே.

ಕೂವುಮಾಱಱಿಯಮಾಟ್ಟೇನ್ ಕುನ್ಱಙ್ಗಳನೈತ್ತುಮೆನ್ಗೋ,
ಮೇವುಶೀರ್ ಮಾರಿಯೆನ್ಗೋ ವಿಳಙ್ಗುತಾರಗೈಗಳೆನ್ಗೋ,
ನಾವಿಯಲ್ ಕಲೈಗಳೆನ್ಗೋ ಞಾನನಲ್ಲಾವಿಯೆನ್ಗೋ,
ಪಾವುಶೀರ್ಕ್ಕಣ್ಣನೆಮ್ಮಾನ್ ಪಙ್ಗಯಕ್ಕಣ್ಣನೈಯೇ.

ಕೂವುಮಾ ಱಱಿ [illegible] கூவும் ஆறு = ಕೂಗಿ ಕರೆಯುವ ರೀತಿಯನ್ನು, ಅಱಿಯ ಮಾಟ್ಟೇನ್ அறியமாட்டேன் = ಅರಿಯಲಾರೆ, ಕುನ್ಱಙ್ಗಳ್ குன்றங்கள் = ಬೆಟ್ಟಗಳು, ಅನೈತ್ತುಮ್ ಎನ್ಗೋ அனைத்தும் ಎಲ್ಲವೂ ಎಂದು ಹೇಳುವುದೇ, ಮೇವು மேவு = ಆಶ್ರಯವಂತ, ಶೀರ್ சீர் = ಗುಣಸಂಪತ್ತನ್ನುಳ್ಳ, ಮಾರಿ ಎನ್ಗೋ மாரி என்கோ = ಮಳೆ ಎನ್ನಲೋ, ವಿಳಙ್ಗುಮ್ விளங்கும் = ಹೊಳೆಯುವ, ತಾರಗೈಗಳ್ ಎನ್ಗೋ தாரகைகள் என்கோ = ತಾರೆಗಳು ಎನ್ನಲೋ, ನಾ நா = ನಾಲಗೆಗೆ, ಇಯಲ್ இயல் = ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾದ (ಒರವಾದ), ಕಲೈಗಳ್ ಎನ್ಗೋ கலைகள் என்கோ = (ನಾನಾ ವಿಧವಾದ) ಕಲೆ (ಶಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು) ಎನ್ನುವುದೇ, ಞಾನಮ್ ஞானம் = ಜ್ಞಾನಪೂರ್ಣವಾದ, ನಲ್ ಆವಿ ಎನ್ಗೋ நல் ஆவி என்கோ = ಉತ್ತಮವಾದ (ಅನಂತವಾದ) ಆತ್ಮನನ್ನ ಎನ್ನುವುದೇ, ಪಾವು பாவு = ವಿಸ್ತಾರವಾದ, ಶೀರ್ சீர் = ಕಲ್ಯಾಣಗುಣಗಳುಳ್ಳ, ಕಣ್ಣನ್ கண்ணன் = ಆಕರ್ಷಕ (ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನಂಬ), ಎಮ್ಮಾನ್ನೈ எம்மானை = ನಮ್ಮ ಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು, ಪಙ್ಗಯಮ್ ಕಣ್ಣನೈಯೇ பங்கயம் கண்ணனையே = ಕೆಂದಾವರೆಯಂತೆ ಕಣ್ಣುಳ್ಳವನನ್ನೇ.

ಅನಂತ ಕಲ್ಯಾಣ ಗುಣಗಳುಳ್ಳ, ಕೆಂದಾವರೆಯಂತೆ ಕಣ್ಣುಳ್ಳ ಆಕರ್ಷಕನಾದ (ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನಂಬ) ನಮ್ಮ ಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು ಕೂಗಿ ಕರೆಯುವ ರೀತಿಯನ್ನು ಅರಿಯೆನಲ್ಲ! 'ಎಲ್ಲಾ ಬೆಟ್ಟಗಳೂ' ಎನ್ನಲೇ, 'ಆಶ್ರಯವಂತ ಗುಣಸಂಪತ್ತನ್ನುಳ್ಳ ಮಳೆ' ಎನ್ನಲೇ, ಹೊಳೆಯುವ 'ತಾರೆಗಳು' ಎನ್ನಲೇ, ನಾಲಗೆಗೆ ಸಹಜ(ಒರವಾದ) ಕಲೆಗಳು

Garani Srinivasan

(ನಾನಾ ಶಾಸ್ತ್ರ ಸಾಹಿತ್ಯಾದಿಗಳು) ಎನ್ನಲೇ, ಜ್ಞಾನಪೂರ್ಣವಾದ ಉತ್ತಮ 'ಆತ್ಮ' ಎನ್ನಲೇ,.. ಏನೆನ್ನಲಿ? (2)

ಹಿಂದಿನ ಪಾಶುರದಲ್ಲಿ, ಭಗವಂತನನ್ನು ಪಂಚಭೂತಗಳ ರೂಪದಿಂದ ನೋಡಿದ್ದಾಯಿತು. ಇಲ್ಲಿ, ಆ ಪಂಚಭೂತಗಳ ಕಾರ್ಯರೂಪವಾದ (ಫಲರೂಪವಾದ) ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾದ ಪ್ರಕೃತಿಸಂಬಂಧವಾದ ಕೆಲವು ವಸ್ತುಗಳು ಭಗವಂತನನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತವೆನ್ನಲಾಗುತ್ತದೆ.

ಭೂಮಿಯ ಒಂದು ರೂಪ 'ಚಿನ್ನ'. ನೀರಿನ ಒಂದು ರೂಪ 'ಮಳೆ'. ತೇಜಸ್ಸಿನ ಒಂದು ರೂಪ 'ನಕ್ಷತ್ರ'. ವಾಯುವಿನ ಒಂದು ರೂಪ ~~[illegible]~~ ನಾಲಿಗೆಗೆ ಶಕ್ಯ ಹಿತವಾದ ಶಬ್ದಜಾಲದಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದು ಶಾಸ್ತ್ರಾದಿ 'ಕಲೆ'. ಸರ್ವವ್ಯಾಪಿಯಾದ ಆಕಾಶದ ಒಂದು ರೂಪ ಶುದ್ಧವಾದ 'ಆತ್ಮ'.

ದೂರಕ್ಕೆ ಕಾಣುವ ಚಿನ್ನದ ಸುಂದರವಾದ ಮತ್ತು ಆಕರ್ಷಕವಾದ ನೀಲಿಯಬಣ್ಣ ಮತ್ತು ಆ ಚಿನ್ನದ ಶ್ರೇಷ್ಠತ್ವ - ಇವೆರಡೂ ಭಗವಂತನ ರೂಪವನ್ನು ಹಿರಿಮೆಯನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತವೆ. ಭೂಮಿಯ ಮೇಲಿನ ಎಲ್ಲಾ ಚೇತನಾಚೇತನ ವಸ್ತುಗಳ ಕಾರಕವಲ್ಲವಲ್ಲದಂತೆ, ಅವಕ್ಕೆ ಅವಶ್ಯಕವೆನ್ನುವುದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿಯೇ ನೀರನ್ನೊದಗಿಸುವುದು 'ಮಳೆ'. ಭಗವಂತನ ಔದಾರ್ಯವನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತದೆ. ~~[illegible]~~ ಆಕರ್ಷಕವಾದ ಹೊಳಪನ್ನು (ಕಾಂತಿಯನ್ನು) ಬೀರುತ್ತಾ ಬೆಳಕನ್ನು ತೋರಿಸುವುದು ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ 'ತಾರೆ'ಗಳು. ಭಗವಂತನ ದಿವ್ಯ ತೇಜಸ್ಸಿನ ಒಂದಂಶವನ್ನು ತೋರಿಸುವುದು. ಉಚ್ಚರಿಸಲು ನಾಲಿಗೆಗೆ ಶಕ್ಯವಾದ, ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಹಿತವಾದ, ಜ್ಞಾನ ಕೊಡುವ ಉಚ್ಚರಿಸಲು ನಾಲಿಗೆಗೆ ಶಕ್ಯವಾದ ... ಭಗವಂತನ ದಿವ್ಯ ಗುಣ ಸ್ವಭಾವಗಳ ವಿವರ ದಾಯಕವಾಗಿರುವುದು 'ಕಲೆ'. ಭಗವಂತನ ದಿವ್ಯ ಗುಣಸ್ವಭಾವಗಳ ವಿವರ ನೀಡುವುದಕ್ಕೆ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತ, ಅವನಲ್ಲಿ ಜ್ಞಾನ ಭಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತ, ಅವನಲ್ಲಿ ಜ್ಞಾನ ಭಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುವುದು ... 'ಆತ್ಮ' (ಜೀವ) ಪರಮಾತ್ಮನದು ಅದು. ಉತ್ತಮವೂ ಜ್ಞಾನಪೂರ್ಣವೂ ಆದ 'ಆತ್ಮ' (ಜೀವ) ಪರಮಾತ್ಮನದ್ದು ಅದು. ಉತ್ತಮವೂ ಜ್ಞಾನಪೂರ್ಣವೂ ಆದ ... ಇವುಗಳ ಆದ್ದರಿಂದ, ಇಲ್ಲಿ ಪ್ರಯೋಗದಿಂದ ಭಗವಂತನನ್ನು ನೆನಪಿಸುವುದು.. ಆದ್ದರಿಂದ, ಇಲ್ಲಿ ಪ್ರಯೋಗದಿಂದ ಭಗವಂತನ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು, ಔದಾರ್ಯವನ್ನು, ತೇಜಸ್ಸನ್ನು, ಜ್ಞಾನವನ್ನು, ರಕ್ಷಣೆಯನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತವೆ ಎನ್ನಬಹುದು.

ಆಳ್ವಾರರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ: ಭಗವಂತ ಅನಂತಕಲ್ಯಾಣಗುಣಗಳುಳ್ಳವನು. ಕೆಂದಾವರೆಯಂತೆ ಆಕರ್ಷಕ ಸುಂದರವಾದ ಕಣ್ಣುಗಳುಳ್ಳವನು. ಅವನನ್ನು ತಿಳಿಯಲು ಯಾವ ದೇವರು ಶಕ್ತರಾದರೋ ಕಾಣೆ. ಅವನೇ ಸೃಷ್ಟಿಸಿರುವ ನಾನಾ ಮೃಗ ಪಕ್ಷಿಗಳನ್ನು ಗಿಡಮರಗಳನ್ನು ~~[illegible]~~ ತನ್ನ ಆದರದಿಂದ ರಕ್ಷಿಸುವ ಸುಂದರವೂ ಉನ್ನತವೂ ಪವಿತ್ರವೂ ಆದ 'ಚಿನ್ನ' ಎನ್ನಲೇ? ಔದಾರ್ಯದಿಂದ ಭೂಮಿಯನ್ನೆಲ್ಲಾ ತಣಿಸುವ 'ಮಳೆ' ಎನ್ನಲೇ? ಆಕಾಶವನ್ನು ಅಲಂಕರಿಸುವ 'ತಾರೆ' ಎನ್ನಲೇ? ನಾಲಿಗೆಗೆ ಹಿತವಾದ 'ಕಲೆ' ಎನ್ನಲೇ? ಜ್ಞಾನಪೂರ್ಣವಾದ 'ಆತ್ಮ' ಎನ್ನಲೇ? ಏನೆನ್ನಲಿ?

3. பங்கயக்கண்ணனென்கோ
பவளச்செவ்வாயனென்கோ,
அங்கதிரடியனென்கோ
அஞ்சனவண்ணனென்கோ,
செங்கதிர் முடியனென்கோ
திருமறுமார்வனென்கோ,
சங்குசக்கரத்தனென்கோ
சாதிமாணிக்கத்தையே.

ಪಙ್ಗಯಕ್ಕಣ್ಣನೆನ್ಗೋ ಪವಳಚ್ಚೆವ್ವಾಯನೆನ್ಗೋ,
ಅಙ್ಗದಿರಡಿಯನೆನ್ಗೋ ಅಞ್ಜನವಣ್ಣನೆನ್ಗೋ,
ಶೆಙ್ಗದಿರ್ ಮುಡಿಯನೆನ್ಗೋ ತಿರುಮಱುಮಾರ್ವನೆನ್ಗೋ,
ಶಙ್ಗುಚಕ್ಕರತ್ತನೆನ್ಗೋ ಶಾದಿಮಾಣಿಕ್ಕತ್ತೈಯೇ.

ಪಙ್ಗಯಮ್ ಪங்கயம் = ತಾವರೆಯಂತೆ, ಕಣ್ಣನ್ ಎನ್ಗೋ ಕண்ணன் என்கோ = ಕಣ್ಣುಗಳುಳ್ಳವನು ಎನ್ನಲೋ, ಪವಳಮ್ பவளம் = ಹವಳದಂತೆ, ಶೆವ್ವಾಯನ್ ಎನ್ಗೋ செவ்வாயன் என்கோ = ಕೆಂಪನೆಯ ಬಾಯುಳ್ಳವನು (ತುಟಿಯುಳ್ಳವನು) ಎನ್ನಲೋ, ಅಮ್ ಅம் = ಸುಂದರವಾದ, ಕದಿರ್ கதிர் = ಹೊಳೆಯುವ (ಪ್ರಕಾಶಿಸುವ), ಅಡಿಯನ್ ಎನ್ಗೋ அடியன் என்கோ = ತಿರುವಡಿಗಳುಳ್ಳವನು ಎನ್ನಲೋ, ಅಞ್ಜನವಣ್ಣನ್ ಎನ್ಗೋ அஞ்சனவண்ணன் என்கோ = ಕಾಡಿಗೆಯ ಬಣ್ಣದವನು ಎನ್ನಲೋ, ಶೆಮ್ ಕದಿರ್ செம் கதிர் = ಕೆಂಪನೆ ಸುಂದರವಾದ ಹೊಳಪು, ಮುಡಿಯನ್ ಎನ್ಗೋ முடியன் என்கோ = ಕಿರೀಟವನ್ನುಳ್ಳವನು ಎನ್ನಲೋ, ತಿರು திரு = ಶ್ರೀದೇವಿಯನ್ನೂ, ಮಱು மறு = ಶ್ರೀವತ್ಸವನ್ನೂ, ಮಾರ್ವನ್ ಎನ್ಗೋ மார்வன் என்கோ = ಎದೆಯ ಮೇಲೆ ಧರಿಸಿರುವವನು ಎನ್ನಲೋ, ಶಙ್ಗುಚಕ್ಕರತ್ತನ್ ಎನ್ಗೋ சங்குசக்கரத்தன் என்கோ = ಶಂಖಚಕ್ರಗಳುಳ್ಳವನು ಎನ್ನಲೋ, ಶಾದಿಮಾಣಿಕ್ಕತ್ತೈಯೇ சாதிமாணிக்கத்தையே = ಜಾತಿಮಾಣಿಕ್ಯದಂತಿರುವವನನ್ನೇ.

ಜಾತಿಮಾಣಿಕ್ಯವಾದ ಭಗವಂತನನ್ನು ತಾವರೆಯ ಕಣ್ಣುಳ್ಳವನು ಎನ್ನಲೋ, ಹವಳದಂತೆ ಕೆಂಪನೆಯ ಬಾಯುಳ್ಳವನು (ತುಟಿಯುಳ್ಳವನು) ಎನ್ನಲೋ, ಸುಂದರವಾದ ಪ್ರಕಾಶಿಸುವ ತಿರುವಡಿಗಳುಳ್ಳವನು ಎನ್ನಲೋ, ಕಾಡಿಗೆಯಂತೆ ಬಣ್ಣವುಳ್ಳವನು ಎನ್ನಲೋ, ಕೆಂಪನೆ ಸುಂದರವಾದ ಹೊಳಪುಳ್ಳ ಕಿರೀಟವನ್ನುಳ್ಳವನು ಎನ್ನಲೋ, ಶ್ರೀದೇವಿಯನ್ನೂ ಶ್ರೀವತ್ಸವನ್ನೂ ಎದೆಯ ಮೇಲೆ

ಯಾನಕ್ಕೆ ಒಳ್ಳೆ ಎದೆಯುಳ್ಳವನು ಎನ್ನಲೋ, ಶಂಖಚಕ್ರಗಳನ್ನುಳ್ಳವನು (3) ಎನ್ನಲೋ?

ಹಿಂದಿನ ಎರಡು ಪಾಶುರಗಳಲ್ಲಿ ಭಗವಂತನ ದಿವ್ಯ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ವಿವರಿಸಿ ಹೇಳಲಾಯಿತು. ಭಗವಂತನು ತಾನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ ಪ್ರಕೃತಿಸ್ಥನಾಗಿರುವುದನ್ನು ಹೇಳಲಾಯಿತು. ಈಗ, ಭಗವಂತನ ದಿವ್ಯ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ವಿವರಿಸಲು ಯತ್ನಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಆಳ್ವಾರರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ: ಅತಿ ಪರಿಶುದ್ಧವೂ ಪ್ರಕಾಶಪೂರ್ಣವೂ ಆದ ಮಾಣಿಕ್ಯದಂತೆ ಆಕರ್ಷಕವೂ ಆಗಿದ್ದಾನೆ ಭಗವಂತ. ಅವನ ಕಣ್ಣುಗಳೂ ಕೆಂದಾವರೆಯಂತೆ ವಿಶಾಲವೂ ಆಕರ್ಷಕವೂ ಆಗಿವೆ. ಅವನ ಮೃದುವಾದ ಬಾಯಿ (ತುಟಿಗಳು) ಹವಳದಂತೆ ಕೆಂಪಗೆ ಇವೆ. ಅವನ ಕೈಗಳಲ್ಲಿ ಶಂಖಚಕ್ರಗಳಿವೆ ಯಂತೆ ಕಪ್ಪಗೆ ಕಾಂತಿಪೂರ್ಣವಾಗಿವೆ. ಅವನ ಎದೆಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೀದೇವಿ ನಿತ್ಯವಾಸ ಮಾಡುತ್ತಾಳೆ. ಅಲ್ಲದೆ, ಶ್ರೀವತ್ಸವೆಂಬ ಪ್ರಕಾಶಪೂರ್ಣ ಮಚ್ಚೆಯೂ ಇದೆ. ಅವನ ತಿರುವಡಿಗಳು ಸುಂದರವೂ ಪ್ರಕಾಶಪೂರ್ಣವೂ ಆಗಿವೆ. ಇಂಥ ದಿವ್ಯಸುಂದರ ಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ನಾನು ಏನೆಂದು ಕರೆಯಲಿ?

4. சாதிமாணிக்கமென்கோ
சவிகொள் பொன்முத்தமென்கோ,
சாதிநல்வயிரமென்கோ
தவிவில் சீர் விளக்கமென்கோ,
ஆதியஞ்சோதியென்கோ
ஆதியம்புருடனென்கோ,
ஆதுமில்காலத்தெந்தை
அச்சுதனமலனையே.

ಶಾದಿಮಾಣಿಕ್ಕಮೆನ್ಗೋ ಶವಿಕೊಳ್ ಪೊನ್ ಮುತ್ತಮೆನ್ಗೋ,
ಶಾದಿನಲ್ಲವಯಿರಮೆನ್ಗೋ ತವಿವಿಲ್ ಶೀರ್ ವಿಳಕ್ಕಮೆನ್ಗೋ,
ಆದಿಯಂಜೋದಿಯೆನ್ಗೋ ಆದಿಯಮ್ಪುರುಡನೆನ್ಗೋ
ಆದುಮಿಲ್ ಕಾಲತ್ತೆನ್ದೈ ಅಚ್ಚುದನಮಲನೈಯೇ.

ಶಾದಿ ಮಾಣಿಕ್ಕಮ್ ಎನ್ಗೋ சாதிமாணிக்கம் என்கோ = ಜಾತಿ ಮಾಣಿಕ್ಯ ಎನ್ನಲೋ, ಶವಿ ಕೊಳ್ சவிகொள் = ಹೊಳೆಯುವ, ಪೊನ್ ಮುತ್ತಮ್ ಎನ್ಗೋ பொன் முத்தம் என்கோ = ಚಿನ್ನ ಮುತ್ತು ಎನ್ನಲೋ, (ಸುಂದರವಾದ ಆಣಿಮುತ್ತು ಎನ್ನಲೋ), ಶಾದಿ ನಲ್ ವಯಿರಮ್ சாதி நல் வயிரம் = ಜಾತಿಯ ಶ್ರೇಷ್ಠ ವಜ್ರವೆನ್ನಲೋ, ತವಿವು ಇಲ್ தவிவில் = ಕುಂದು ಇಲ್ಲದ, ಶೀರ್ சீர் = ಉತ್ತಮವಾದ, ವಿಳಕ್ಕಮ್ ಎನ್ಗೋ

ಪಿನಾಕಿಕಾಂ ಗಣಕಾ = ಜ್ಯೋತಿ ಎನ್ನಲೋ, ಆದಿ ಆಕೃತಿ = ಆಧಾರವಾದ,
ಅಮಾ ಅಂ = ಸುಂದರವಾದ, ~~ರೂಪಾಕ್ಷಿ~~ ತೋರದ ಎನ್ನೋ ರೂಪಾಕ್ಷಿ ಗಣಕಾ =
ಜ್ಯೋತಿ ಎನ್ನಲೋ, ಆದಿ ಆಕೃತಿ = ನಿರ್ಮಲವಾದ, ಅಮಾ ಅಂ = ಸುಂದರವಾದ,
ಪುರುಷನ್ ಎನ್ನೋ ೪(ಗ)ಟಣ್ ಗಣಕಾ = ಪುರುಷನೆನ್ನಲೋ, ಆದುಮಾ ಇಲ್
ಆತ್ತುಂ ತಿರ = ಯಾವುದೂ ಇಲ್ಲದ (ಕೊನೆಮೊದಲಿಲ್ಲದ), ಕಾಲತ್ತು ಕಾಲ್ಕ್
ತ್ತು = ಕಾಲಸ್ವರೂಪಿಯಾದ, ಎನ್ದೈ ನಾನ್ರಾತ್ = ನಮ್ಮ ಸ್ವಾಮಿಯಾದ, ಅಚ್ಚು
ತನ್ ಅಕ್ಕತ್ತುಣ್ = ನಾಶರಹಿತನಾದ, ಅಮಲನ್ನೆಯೇ ಅಂಬಲಿನಾಡು =
ಪರಿಶುದ್ಧನಾದವನನ್ನೇ.

ಕೊನೆ ಮೊದಲಿಲ್ಲದ ಕಾಲಸ್ವರೂಪಿಯಾದ, ನಮ್ಮ ಸ್ವಾಮಿಯಾದ, ನಾಶರಹಿತನಾದ ಪರಿಶುದ್ಧನಾದವನನ್ನು ಜಾತಿ ಮಾಣಿಕ್ಯವೆನ್ನಲೋ, ಸುಂದರವಾಗಿ ಹೊಳೆಯುವ ಆಣಿಮುತ್ತು ಎನ್ನಲೋ, ಉತ್ತಮ ಜಾತಿಯ ವಜ್ರವೆನ್ನಲೋ, ಕುಂದು ಕೊರತೆ ಇಲ್ಲದ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ದೀಪವೆನ್ನಲೋ, ಆಧಾರವೂ ಸುಂದರವೂ ಆದ ಜ್ಯೋತಿ ಎನ್ನಲೋ, ನಿರ್ಮಲವಾದ ದಿವ್ಯಸುಂದರನಾದ ಪುರುಷನೆನ್ನಲೋ (4) ಏನೆನ್ನಲಿ?

ಭಗವಂತನ ಸೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುವ ಅತ್ಯುತ್ತಮ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು, ಅವುಗಳ ರಾಶಿ, ಗುಣ, ಹೊಳಪು, ಆಕಾರ, (ಬೆಲೆ) ಮುಂತಾದವುಗಳನ್ನು, ಭಗವಂತನ ನಾಮಗಳನ್ನಾಗಿ ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ, ಅವುಗಳ ಹೆಸರನ್ನೇ ಭಗವಂತನನ್ನು ಕರೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಏಕೆ ಬಳಸಬಾರದು? ಎಂಬುದು ಈ ಪಾಶುರದ ವಿಷಯ.

ಆಳ್ವಾರರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ: ನನ್ನ ತಂದೆಯೂ ಸ್ವಾಮಿಯೂ ಆದವನು ಭಗವಂತ. ಅವನು ಮೊದಲು ಕೊನೆ ಇಲ್ಲದವನು – ಅನಾದಿ, ಅನಂತ. ಅವನಿಗೆ ನಾಶವೆಂಬುದೇ ಇಲ್ಲ – ಅಚ್ಯುತ. ಅವನಲ್ಲಿ ಯಾವ ಬಗೆಯ ಕುಂದು ಕೊರತೆಯೂ ಇಲ್ಲ. ಪರಿಶುದ್ಧನಾದವನು – ಅಮಲನು. ಅವನನ್ನು ನಾನು ಯಾವ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಕರೆಯಲಿ? ಅತಿಶ್ರೇಷ್ಠ ದರ್ಜೆಯ 'ಮಾಣಿಕ್ಯ' ಎನ್ನಲೇ? ಅತ್ಯುತ್ತಮವಾದ 'ಆಣಿಮುತ್ತು' ಎನ್ನಲೇ? ಯಾವ ಬಗೆಯ ಕಳಂಕವೂ ಇಲ್ಲದ ಶ್ರೇಷ್ಠ 'ವಜ್ರ'ವೆನ್ನಲೇ? ಕಳಂಕವಿಲ್ಲದೆ ಶುದ್ಧವಾಗಿ ಬೆಳಗುವ 'ದೀಪ' ಎನ್ನಲೇ? ಆಧಾರವೂ ದಿವ್ಯಸುಂದರನೂ ಆದ 'ಪರಂಜ್ಯೋತಿ' ಎನ್ನಲೇ? ನಿರ್ಮಲನಾದ ಅತ್ಯಂತ ಸುಂದರನಾದ 'ಪರಮಪುರುಷ' ಎನ್ನಲೇ? ಏನೆಂದು ಕರೆಯಲಿ?

ಮಾಣಿಕ್ಯ, ಮುತ್ತು, ವಜ್ರ – ಇವು ನವರತ್ನಗಳಲ್ಲಿ ಸೇರಿದವು. ಉಳಿದವು ಗೋಮೇಧಿಕ, ಪುಷ್ಯರಾಗ, ಮರಕತ, ನೀಲ, ವೈಡೂರ್ಯ, ಮತ್ತು ಹವಳ. ಇವೆಲ್ಲವೂ ಹೊಳಪು ಮತ್ತು ಗುಣ ಇವುಗಳಿಂದ

ಶಿವಶ್ರೇಷ್ಠ.

5. அச்சுதனமலனென்கோ
அடியவர் வினை கெடுக்கும்,
நச்சு மா மருந்தமென்கோ
நலங்கடலமுதமென்கோ,
அச்சுவைக்கட்டியென்கோ
அறுசுவையடிசிலென்கோ,
நெய்ச்சுவை தேறலென்கோ
கனியென்கோ பாலென்கேனோ.

ಅಚ್ಚುತನಮಲನೆನ್ಕೋ ಅಡಿಯವರ್ ವಿನೈಕೆಡುಕ್ಕುಮ್,
ನಚ್ಚು ಮಾ ಮರುನ್ದಮೆನ್ಕೋ ನಲಙ್ಗಡಲಮುದಮೆನ್ಕೋ,
ಅಚ್ಚುವೈಕ್ಕಟ್ಟಿಯೆನ್ಕೋ ಅಱುಶುವೈಯಡಿಶಿಲೆನ್ಕೋ,
ನೆಯ್ಚ್ಚುವೈತ್ತೇಱಲೆನ್ಕೋ ಕನಿಯೆನ್ಕೋ ಪಾಲೆನ್ಕೇನೇ.

ಅಚ್ಚುದನ್ அச்சுதன் = ಅಚ್ಯುತ (ನಾಶರಹಿತನು), ಅಮಲನ್ ಎನ್ಕೋ அமலன் என்கோ = ಅಮಲ (ವಿಶುದ್ಧನು) ಎನ್ನಲೇ, ಅಡಿಯವರ್ அடியவர் = ಆಶ್ರಿತರ, ವಿನೈ வினை = ಪಾಪಗಳನ್ನು (ಕರ್ಮಗಳನ್ನು), ಕೆಡುಕ್ಕುಮ್ கெடுக்கும் = ನೀಗಿಸುವ, ನಚ್ಚು நச்சு = ಆಶಿಸುವಂಥ, ಮಾ ಮರುನ್ದು ಎನ್ಕೋ மா மருந்து என்கோ = ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಔಷಧಿ ಎನ್ನಲೇ, ನಲಮ್ நலம் = ಸದ್ಗುಣಗಳ, ಕಡಲ್ கடல் = ಕಡಲಿನ, ಅಮುದಮ್ ಎನ್ಕೋ அமுதம் என்கோ = ಅಮೃತ ಎನ್ನಲೇ, ಅಚ್ಚುವೈ ಕಟ್ಟಿ ಎನ್ಕೋ அ-சுவை கட்டி என்கோ = ಆ ರುಚಿಕರವಾದ ಕಲ್ಲುಸಕ್ಕರೆ ಎನ್ನಲೇ, ಅಱು ಶುವೈ அறு சுவை = ಆರು ವಿಧವಾದ ರುಚಿಯಿಂದ ಕೂಡಿದ, ಅಡಿಶಿಲ್ ಎನ್ಕೋ அடிசில் என்கோ = ಊಟವು ಎನ್ನಲೇ, ನೆಯ್ ಶುವೈ நெய் சுவை = ತುಪ್ಪದ ರುಚಿಯಿಂದ ಕೂಡಿದ, ತೇಱಲ್ ಎನ್ಕೋ தேறல் என்கோ = ಮಧು ಎನ್ನಲೇ, ಕನಿ ಎನ್ಕೋ கனி என்கோ = ಹಣ್ಣು ಎನ್ನಲೇ, ಪಾಲ್ ಎನ್ಕೋ பால் என்கோ = ಹಾಲು ಎನ್ನಲೇ?

ಅಚ್ಯುತ (ನಾಶರಹಿತ), ಅಮಲ (ವಿಶುದ್ಧ) ಎನ್ನಲೇ, ಆಶ್ರಿತರ ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ನೀಗಿಸುವ ಆಶಿಸುವಂಥ ಉತ್ತಮವಾದ ಔಷಧಿ ಎನ್ನಲೇ, ಸದ್ಗುಣಗಳ ಕಡಲಿನ ಅಮೃತ ಎನ್ನಲೇ, ಆ ರುಚಿಕರವಾದ ಕಲ್ಲುಸಕ್ಕರೆ ಎನ್ನಲೇ, ಆರು ವಿಧವಾದ ರುಚಿಯ ಊಟವು ಎನ್ನಲೇ, ತುಪ್ಪದ ರುಚಿಯ ಮಧು (ಜೇನುತುಪ್ಪ) ಎನ್ನಲೇ, (ಮಾಗಿದ) ಹಣ್ಣು ಎನ್ನಲೇ, ಹಾಲು ಎನ್ನಲೇ?

Garani Srinivasan

ಹಿಂದಿನ ಪಾಶುರದ ವಿಷಯವನ್ನು ಇಲ್ಲಿಯೂ ಮುಂದುವರಿಸಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಮತ್ತೆ ಸೊಗಸಾದ ಕೆಲವು ರಾಗಗಳನ್ನು ನೀಡಲಾಗಿದೆ.

"ಅಡಿಯವರ್ ವಿನೈ ಕೆಡುಕ್ಕುಮ್ ನಱ್ಱು ಮಾ ಮರುನ್ದು" - ರೋಗಕ್ಕೆ ಮದ್ದು ಹೇಗೋ ಹಾಗೆ ಆಶ್ರಿತರ ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ನೀಗಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಭಗವಂತ. ಕಾಲ ಕಾಲಾಂತರದಿಂದ ಬರುವ ರೋಗಗಳಿಗೆ ಬೇಕಾಗುವ ಔಷಧ ಬಲು ಬಲವಾಗಿ, ಅದ್ಭುತವಾದ್ದಾಗಿಯೇ ಇರಬೇಕು. ಹಾಗೆಯೇ, ಮನುಷ್ಯನು ಜನ್ಮ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಮಾಡುವ ಪಾಪ ಪುಣ್ಯ ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಆಯಾ ಜನ್ಮದಲ್ಲೇ ತೀರಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲವಾದ್ದರಿಂದ, ಅವುಗಳನ್ನು ಮುಂದಿನ ಜನ್ಮಗಳಿಗೂ ಕೊಂಡೊಯ್ಯಬೇಕಾಗುವುದು. ಮತ್ತು, ಅವುಗಳ ಫಲವನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಲೂ ಇರಬೇಕಾಗುವುದು. ಭಗವಂತನ ಆಶ್ರಯವೂ ಅವನ ಕೃಪೆಯೂ ಮಾತ್ರವೇ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಈ ಕರ್ಮ ಬಂಧನದಿಂದ ತಪ್ಪಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯ ಎಂದು ಅರ್ಥ.

"ನಲ್ಲಿದಲಮುದಮ್" - ಹಾಲ್ಗಡಲಲ್ಲಿ ~~ಹುಟ್ಟು~~ ಹುಟ್ಟಿದ ನಾನಾ ವಸ್ತುಗಳ ನಡುವೆ 'ಅಮೃತ'ವು ಹೇಗೆ ಅದನ್ನು ಸೇವಿಸಿದವರೆಲ್ಲಾ ~~[illegible]~~ ಅಮರತ್ವವನ್ನುಂಟು ಮಾಡಿತೋ ಹಾಗೆಯೇ, ಭಗವಂತನಲ್ಲಿರುವ ಗುಣಗಳೆಂಬ ಕಡಲಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ 'ಕೃಪೆ' ಎಂಬುದು ಅಮೃತ. ಅದರಿಂದ ತಪ್ಪದೆ ಅಮರತ್ವವುಂಟಾಗುವುದು.

"ಅಟ್ಟುವೈತ್ತಟ್ಟಿ" - ಎಲ್ಲರೂ ಆಶಿಸುವಂಥ ಅತಿ ಮಧುರವಾದ ಕಲ್ಲುಸಕ್ಕರೆ ಹೇಗೋ ಹಾಗೆ ಭಗವಂತ.

"ಅಱುಶುವೈ ಅಡಿಶಿಲ್" - ಬಲು ರುಚಿಕರವಾದ 'ಅನ್ನ' ಅಥವಾ 'ಷಡ್ರಸ' ಇದ್ದ ಹಾಗೆ ಅದ್ಭುತವಾದ ಭೋಜ್ಯವಾದ ರುಚಿಯುಳ್ಳ ಆಸ್ವಾದಕರವಾದ 'ಅನ್ನ'ವೇ ಭಗವಂತ.

"ನೆಯ್ಶುವೈತ್ತೇಱಲ್" - ತುಂಬ ಇಷ್ಟಪಡತಕ್ಕ ಉಪ್ಪಾಳ ಮಿಠಾಯಿ ಸಂಪಾದನೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದ 'ಜೇನುತುಪ್ಪ'. ಹಾಗೆಯೇ, ಮಧುರವಾದ ವಸ್ತುಗಳಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಇಷ್ಟಪಡತಕ್ಕ ವಸ್ತು ಭಗವಂತ.

'ಕನಿ, ಪಾಲ್' - ಹಣ್ಣುಗಳಲ್ಲಿ ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿದು ಮಾಗಿರುವ ಮಾವಿನ ಹಣ್ಣು, ಹಲಸಿನ ಹಣ್ಣು, ಮತ್ತು ಬಾಳೆಯ ಹಣ್ಣು - ಇವು ತುಂಬ ಸ್ವಾದುವಾಗಿ ತಿನ್ನಲು ಆಕರ್ಷಕವಾದವು. ಹಾಲು ಎಲ್ಲರೂ ಇಷ್ಟಪಡುವಂಥ ರುಚಿಕರವಾದ ಆಹಾರ. ಅದನ್ನು 'ಅಮೃತ' ಎಂದೇ ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಭಗವಂತನು ಹಾಲಿನಂತೆ ಶ್ರೇಷ್ಠ ವಸ್ತುವೂ ಹೌದು; ಹಣ್ಣಿನಂತೆ ಆಸೆಯ ಪ್ರೀತಿಕರವಾದ ವಸ್ತುವೂ ಹೌದು.

ಆಳ್ವಾರರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ: ಭಗವಂತನನ್ನು 'ಅಚ್ಯುತ', 'ಅಮಲ' ಎಂದು ನಿರಂತರವಾದ ನಾಮಗಳಿಂದ ಕರೆಯುತ್ತಲೇ, ಅಥವಾ, ಆಶ್ರಿತ ಜನರ ಜನ್ಮಜನ್ಮಗಳಿಂದಲೂ ಅಂಟಿಬಂದಿರುವ ಕರ್ಮ ಬಂಧನವೆಂಬ ರೋಗವನ್ನು ನಿವಾರಣೆ ಮಾಡತಕ್ಕ ದಿವ್ಯೌಷಧಿ

ಎನ್ನಲೋ, ಸಮುದ್ರಗಳೆಂಬ ಕಡಲಲ್ಲಿ ಅಮರತ್ವವನ್ನು ಕೊಡುವ 'ಅಮೃತ'ವನ್ನಲೋ, ಎಲ್ಲರೂ ಬಯಸುವ ಮಧುರವಾದ 'ಕಲ್ಲುಸಕ್ಕರೆ' ಎನ್ನಲೋ, ತುಂಬ ಜನಪ್ರಿಯವಾದ 'ಅನ್ನ' ಎನ್ನಲೋ, ಬಲು ಬಯಸುವ 'ಜೇನುತುಪ್ಪ' ಎನ್ನಲೋ, ಕಳಿತು ಮಾಗಿರುವ 'ಹಣ್ಣು' ಎನ್ನಲೋ, ಅಮೃತಕ್ಕೆ ಸಮನಾಗಿ ಆಸ್ವಾದನೀಯ ಪೋಷಿಸುವಂಥ 'ಹಾಲು' ಎನ್ನಲೋ? ಏನೆನ್ನಲಿ?

ಮನುಷ್ಯನು ಬಳಸುವ ಆಹಾರ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು - ಧಾರಕ, ಪೋಷಕ, ಲೇಹ್ಯ, ಚೋಷ್ಯ ಎಂದು ನಾಲ್ಕು ಬಗೆಯಾಗಿ ವರ್ಗೀಕರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಈ ನಾಲ್ಕು ವಸ್ತುಗಳೂ ಭಗವಂತನೇ ಆಗಿದ್ದಾನೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಮೇಲಿನ ವಿವರಣೆ ಇಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ.

6. பாலென்கோ நான்கு வேதப்பயனென்கோ, சமய நீதி
நூலென்கோ நுடங்கு கேள்வியிசையென்கோ, இவற்றுள் நல்ல
மேலென்கோ வினையின் மிக்க பயனென்கோ, கண்ணனென்கோ
மாலென்கோ மாயனென்கோ வானவராதியையே.

ಪಾಲೆನ್ಕೋ ನಾನ್ಕು ವೇದಪ್ಪಯನೆನ್ಕೋ, ಶಮಯನೀದಿ
ನೂಲೆನ್ಕೋ ನುಡಙ್ಗು ಕೇಳ್ವಿಯಿಶೈಯೆನ್ಕೋ, ಇವಱ್ಱುಳ್ ನಲ್ಲ
ಮೇಲೆನ್ಕೋ ವಿನೈಯಿನ್ ಮಿಕ್ಕ ಪಯನೆನ್ಕೋ, ಕಣ್ಣನೆನ್ಕೋ.
ಮಾಲೆನ್ಕೋ ಮಾಯನೆನ್ಕೋ ವಾನವರಾದಿಯೈಯೇ.

ಪಾಲ್ ಎನ್ಕೋ பால் என்கோ = 'ಹಾಲು' ಎನ್ನಲೇ, ನಾನ್ಕು ವೇದಮ್ நான்கு வேதம் = ನಾಲ್ಕು ವೇದಗಳ, ಪಯನ್ பயன் = ಸಾರ, ಎನ್ಕೋ என்கோ = ಎನ್ನಲೇ, ಶಮಯಮ್ சமயம் = ವೈದಿಕಧರ್ಮದ, ನೀದಿ நீதி = ನೀತಿ (ಮಾರ್ಗ)ವನ್ನು ತಿಳಿಸುವ, ನೂಲ್ ಎನ್ಕೋ நூல் என்கோ = ಶಾಸ್ತ್ರಗಳು ಎನ್ನಲೇ, ನುಡಙ್ಗು நுடங்கு = ಕಂಪನಗಳಿಂದ ತುಂಬಿದ, ಕೇಳ್ವಿ கேள்வி = ಮಾತುಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ, ಇಶೈ ಎನ್ಕೋ இசை என்கோ = ಗಾನವೆನ್ನಲೇ, ಇವಱ್ಱುಳ್ இவற்றுள் = ಇವುಗಳಲ್ಲಿ, ನಲ್ಲ நல்ல = ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ, ಮೇಲ್ ಎನ್ಕೋ மேல் என்கோ = ಮೇಲ್ಮೆ ಎನ್ನಲೇ, ವಿನೈಯಿನ್ வினையின் = ಕರ್ಮಗಳ, ಮಿಕ್ಕ மிக்க = ಉತ್ತಮವಾದ (ಬಲು ಹೆಚ್ಚಿನ), ಪಯನ್ ಎನ್ಕೋ பயன் என்கோ = ಫಲವೆನ್ನಲೇ, ಕಣ್ಣನ್ ಎನ್ಕೋ கண்ணன் என்கோ = ಅಶ್ಚರ್ಯಕರನೆನ್ನಲೇ, ಮಾಲ್ ಎನ್ಕೋ மால் என்கோ = ವ್ಯಾಮೋಹಕರ ಎನ್ನಲೇ (ಸರ್ವೇಶ್ವರನೆನ್ನಲೇ), ಮಾಯನ್ ಎನ್ಕೋ மாயன் என்கோ = ಆಶ್ಚರ್ಯಕರ ಎನ್ನಲೇ

Carani Srinivasan

ಮಾನವರ ಆದಿಯಿಂದಲೇ ಯಾಗಾದಿಗಳ ಆಕೃತಿಯಾಯಿತು. ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ದೇವನಾಗಿರುವವನನ್ನೇ.

ದೇವತೆಗಳಿಗೆಲ್ಲ ದೇವನಾಗಿರುವವನನ್ನೇ 'ಹಾಲು' ಎನ್ನಲೇ, ನಾಲ್ಕು ವೇದಗಳ ಸಾರವೆನ್ನಲೇ, ವೈದಿಕ ಕರ್ಮದ ನೀತಿ (ಕ್ರಮ) ಮಾರ್ಗ ~~ಎನ್ನಲೇ~~ ಎನ್ನಲೇ, ಸಾಧಿಸುವ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳು ಎನ್ನಲೇ, ಕಂಪನಗಳಿಂದ ತುಂಬಿದ ಮಂತ್ರಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಗಾನವೆನ್ನಲೇ, ಇವುಗಳೆಲ್ಲಾ ಉತ್ತಮವಾದ ಮೇಲ್ಮೆ ಎನ್ನಲೇ, ಅತ್ಯಾಕರ್ಷಣೆ ಎನ್ನಲೇ, ಕರ್ಮಗಳ ಬಹಳ ಉತ್ತಮವಾದ ಫಲವೆನ್ನಲೇ, ವ್ಯಾಮೋಹಹರನೆನ್ನಲೇ, ಆಶ್ಚರ್ಯಕರ ಶಕ್ತಿ ಎನ್ನಲೇ! (6)

ಹಿಂದಿನ ಪಾಠಗಳಲ್ಲಿ 'ವಸ್ತು' ಮತ್ತು ಅದರ 'ನಾದ', 'ರಸ', 'ರುಚಿ' ಮುಂತಾದವು ಭಗವಂತನನ್ನು ಹೇಗೆ ಸೂಚಿಸುತ್ತವೆ ಎಂದು ಹೇಳಲಾಯಿತು. ಈಗ, 'ಶಬ್ದ' ಮತ್ತು ಅದರ 'ಅರ್ಥ' - ಇವು ಭಗವಂತನನ್ನು ಹೇಗೆ ತೋರಿಸುತ್ತವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಬಹಳ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ತಿಳಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ.

ಭಗವಂತನು ಎಲ್ಲಕ್ಕೂ ಇವ. ಅವನೇ ಸೃಷ್ಟಿಕಾರಣನು. ಆದ್ದರಿಂದ ಭೂಮಿಯ ಮೇಲಿನ ವಸ್ತುಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ಸೃಷ್ಟಿಯ ಎಲ್ಲಾ ವಸ್ತುಗಳಿಗೂ ಒಡೆಯ. ದೇವತೆಗಳಿಗೂ ಒಡೆಯನಾಗಿರುವವನು.

'ಹಾಲು' ಮನುಷ್ಯನು ಬಳಸುವ ಆಹಾರಗಳಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಉತ್ತಮವಾದ ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾದ ಆಹಾರ. ಅದನ್ನು 'ಅಮೃತ'ವೆಂದೇ ಕರೆಯುವರು. ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಅಮೃತವನ್ನು ಒದಗಿಸಿಕೊಟ್ಟಂತೆ, ಭೂಲೋಕವಾಸಿಗಳಿಗೆ ~~ಹಾಲನ್ನು~~ ಅಮೃತವನ್ನು ಹಾಲಿನ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಭಗವಂತನು ಒದಗಿಸಿದ್ದಾನೆ.

ವೇದಗಳಿಗೆ ವಸ್ತು ಭಗವಂತ. ವೇದಗಳು ಅವನ ಸ್ವರೂಪ, ಸ್ವಭಾವಾದಿಗಳನ್ನು ವಿಧವಿಧವಾಗಿ ಮತ್ತು ಯಥಾರ್ಥವಾಗಿ ವರ್ಣಿಸುತ್ತವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ವೇದಗಳ 'ಸಾರ'ವೆಲ್ಲ ಭಗವಂತ.

ಭಗವಂತನನ್ನು ಸೇರುವ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ವೇದಗಳು ಸೂಚಿಸುತ್ತವೆ. ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಸಾಧನರೂಪವಾದ ಜೀವನ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಶಾಸ್ತ್ರಗಳು ತಿಳಿಸುತ್ತವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳು ಭಗವತ್ಸ್ವರೂಪವೇ ಆಗಿವೆ.

ಅಲ್ಲದೆ, ಇತಿಹಾಸ ಪುರಾಣಾದಿಗಳು ಭಗವಂತನ ನಾನಾ ಅವತಾರಗಳನ್ನು, ಅವುಗಳ ಮೂಲಕ ಅವನು ನಡೆಸಿದ ಅದ್ಭುತಶಕ್ತಿಯುಕ್ತವಾದ ಲೀಲೆಗಳನ್ನೂ ವಿವರಿಸಿ ಹೇಳುತ್ತವೆ.

ವೇದಗಳು ಓಂಕಾರದಿಂದ ಮೊದಲಾದವು. ಓಂಕಾರವಾದರೋ ಮೂರು ಬಗೆಯ ಕಂಪನಗಳಿಂದ ಕೂಡಿ ಆದದ್ದು. ಕಂಪನಗಳು ಕಿವಿಗೂ ಮನಸ್ಸಿಗೂ ಅರಿವಾಗುವಂತೆ ಉತ್ಪತ್ತಿಯಾದರೆ, ಆ ಕಂಪನಗಳಿಂದ 'ನಾದ' ಪ್ರಕಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಮಾತುಗಳೆಲ್ಲವೂ ಕಂಪನಗಳಿಂದ ಆದವು. ಅರ್ಥಪೂರ್ಣವಾದ ಮಾತುಗಳ ಜೋಡಣೆಯಿಂದ, ಸ್ತೋತ್ರ, ಗೀತೆ, ಲಯ, ಬದ್ಧವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ

ಯುಕ್ತವಾದ ಶಬ್ದಗಳ ಮೂಲಕ ಹೊಮ್ಮುವುದೇ ಗಾನ. ವೇದವು ಗಾನಮಯ. ಭಗವಂತನು ಕೂಡ ಗಾನಮೂರ್ತಿಯಾಗಿ, ಗಾನಪ್ರಿಯನಾಗಿ, ಗಾನಲೋಲನಾಗಿ ಇದ್ದಾನೆ. ಗಾನದ ಮೂಲಕ ಭಗವಂತನನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯ. ಮನುಷ್ಯನು ಮಾಡುವ ಪುಣ್ಯಕರ್ಮಗಳ ಫಲಗಳಾಗಿ ಸಿಗುವವನೇ ಭಗವಂತ.

ಆಳ್ವಾರರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ: ಭಗವಂತನನ್ನು ಹೇಗೆ ಕಾಣಬಹುದು? ಅವನನ್ನು ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಲಿ? ದೇವತೆಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ ದೇವನಾದ ಅವನನ್ನು 'ದಾಲು' ಎನ್ನಲೇ? ನಾಲ್ಕು ವೇದಗಳ 'ಸಾರ' ಎನ್ನಲೇ? ವೇದ ಧರ್ಮವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿರುವ 'ಶಾಸ್ತ್ರ' ಎನ್ನಲೇ? ಮಾತು ಮತ್ತು ಶಬ್ದಗಳಿಂದ ತುಂಬಿದ 'ಗಾನ' ಎನ್ನಲೇ? ಇವುಗಳೆಲ್ಲಾ ಕಂಡುಬರುವ 'ಒಳ್ಳೆಯದು' ಎನ್ನಲೇ? ಎಲ್ಲಾ ಪುಣ್ಯಕರ್ಮಗಳ 'ಫಲ' ಎನ್ನಲೇ? 'ಅತ್ಯಂತ...ಶ' ಎನ್ನಲೇ? ಮನಮೋಹಕ ಎನ್ನಲೇ? 'ಅಮೃತಸ್ವರೂಪ' ಎನ್ನಲೇ? ಏನೆನ್ನಲಿ?

7. வானவராதி யென்கோ,
வானவர் தெய்வமென்கோ,
வானவர் போகமென்கோ,
வானவர் முற்றுமென்கோ,
ஊனமில் செல்வமென்கோ,
ஊனமில் சுவர்க்கமென்கோ,
ஊனமில் மோக்கமென்கோ,
ஒளிமணி வண்ணனையே.

ವಾನವರಾದಿಯೆನ್ಕೋ ವಾನವರ್ ದೆಯ್ವಮೆನ್ಕೋ,
ವಾನವರ್ ಪೋಗಮೆನ್ಕೋ ವಾನವರ್ ಮುಟ್ರುಮೆನ್ಕೋ,
ಊನಮಿಲ್ ಶೆಲ್ವಮೆನ್ಕೋ ಊನಮಿಲ್ ಶುವರ್ಕ್ಕಮೆನ್ಕೋ,
ಊನಮಿಲ್ ಮೋಕ್ಕಮೆನ್ಕೋ ಒಳಿಮಣಿ ವಣ್ಣನೈಯೇ,

ವಾನವರ್ வானவர் = ಮೇಲಣಲೋಕದವರ (ದೇವತೆಗಳ ಮತ್ತು ನಿತ್ಯಸೂರಿಗಳ), ಆದಿ ಎನ್ಕೋ ஆதி என்கோ = ಒಡೆಯನು ಎನ್ನಲೇ, ವಾನವರ್ வானவர் = ಆ ದೇವತೆಗಳಿಗೆ, ದೆಯ್ವಮ ಎನ್ಕೋ தெய்வம் என்கோ = ಆಶ್ರಯಣೀಯವಾದ ದೇವರು ಎನ್ನಲೇ, ವಾನವರ್ வானவர் = ಆ ದೇವತೆಗಳ, ಪೋಗಮ ಎನ್ಕೋ போகம் என்கோ = ಅನುಭವಿಸಿ ಆನಂದಿಸುವ ವಸ್ತು ಎನ್ನಲೇ, ವಾನವರ್ வானவர் = ಆ ದೇವತೆಗಳ, ಮುಟ್ರುಮ ಎನ್ಕೋ முற்றும் என்கோ = ಸರ್ವಸ್ವ ಎನ್ನಲೇ, ಊನಮ ಇಲ್

Garani Srinivasan

ஊனம் இல் = ಯಾವ ಬಗೆಯ ಕೊರತೆಯೂ ಇಲ್ಲದ, ಶೆಲ್ವಮಾ ಎನ
ಕ್ಕೋ செல்வம் என்கோ = ಐಶ್ವರ್ಯ ಎನ್ನಲೇ, (ಸೌಂದರ್ಯ ಎನ್ನಲೇ),
ಊನಮಾ ಇಲ್ ஊனம் இல் = ನಾಶವಿಲ್ಲದ (ಶಾಶ್ವತವಾದ), ಸುವರ್
ಕ್ಕಮಾ ಎನ್ಕೋ சுவர்க்கம் என்கோ = ಪರಮಪದ (ಸ್ವರ್ಗ)
ಎನ್ನಲೇ, ಊನಮಾ ಇಲ್ ஊனம் இல் = ಶಾಶ್ವತವಾದ, ಮೊಕ್ಕ
ಮಾ ಎನ್ಕೋ மோக்கம் என்கோ = ಮೋಕ್ಷ ಎನ್ನಲೇ, ಒಳಿಮ
ಣಿ ವಣ್ಣನ್ನೈಯೇ ஒளிமணி வண்ணனையே = ದಿವ್ಯಾಂಗವ
ನ್ನು ಪ್ರಕಾಶಿಸುವ ಮಾಣಿಕ್ಯದ ಬಣ್ಣದವನನ್ನೇ.

ಮೇಲಣ ಲೋಕದವರ ಒಡೆಯ ಎನ್ನಲೇ, ಆ ದೇವತೆಗಳು
ಆಶ್ರಯಿಸುವ ದೇವರು ಎನ್ನಲೇ, ಆ ದೇವತೆಗಳು ಅನುಭವಿಸಿ
ಆನಂದಿಸುವ ವಸ್ತು ಎನ್ನಲೇ, ಆ ದೇವತೆಗಳ ಸರ್ವಸ್ವ ಎನ್ನಲೇ,
ಯಾವ ಬಗೆಯ ಕೊರತೆಯೂ ಇಲ್ಲದ ಸೌಂದರ್ಯ ಮತ್ತು ಸಂಪತ್ತು
ಎನ್ನಲೇ, ಶಾಶ್ವತವಾದ (ನಾಶವಿಲ್ಲದ) ಸ್ವರ್ಗ (ಪರಮಪದ) ಎನ್ನಲೇ,
ಶಾಶ್ವತವಾದ ಮೋಕ್ಷ ಎನ್ನಲೇ ದಿವ್ಯಾಂಗದಿಂದ ಬೆಳಗುವ ಮಾಣಿ (7)
ಕ್ಯದ ಬಣ್ಣದವನನ್ನೇ.

ಭಗವಂತನು ದೇವದೇವನಾಗಿದ್ದರೂ, ದೇವತೆಗಳ ಸರ್ವಸ್ವವೆಂದರೂ,
ತನ್ನನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸಿದವರಿಗೆ ಐಶ್ವರ್ಯಪ್ರದನಾಗಿ, ಅವರು ಶಾಶ್ವತಾನಂದ
ವನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾದ ಮೋಕ್ಷವನ್ನು ಪರಮಪದ
ವಾದವನ್ನು ನೀಡುತ್ತಾನೆ ಎನ್ನಲಾಗುತ್ತದೆ.

ಆಳ್ವಾರರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ: ಭಗವಂತನನ್ನು ನಾನು ಹೇಗೆ ಸಂಬೋ
ಧಿಸಲಿ? ಅವನನ್ನು ಏನೆನ್ನಲಿ? ದೇವತೆಗಳಿಗೆಲ್ಲ ಒಡೆಯನೆನ್ನಲೇ?
ಅವರು ಪೂಜಿಸುವ ದೇವರು ಎನ್ನಲೇ? ಅವರು ಅನುಭವಿಸಿ ಆನಂದಿಸುವ
ಅದ್ವಿತೀಯ ವಸ್ತು ಎನ್ನಲೇ? ಅವರ ಸರ್ವಸ್ವ ಎನ್ನಲೇ? ಭಗವಂತನು
ಸರ್ವಪರಿಪೂರ್ಣನಾದ ಐಶ್ವರ್ಯ ಎನ್ನಲೇ? ಸೌಂದರ್ಯ ಎನ್ನಲೇ?
ಶಾಶ್ವತಾನಂದವನ್ನು ಕೊಡುವ ಮೋಕ್ಷ ಎನ್ನಲೇ? ಪರಮಪದ ಎನ್ನಲೇ?
ಹಾನಿಯಿಲ್ಲದ ಮಾಣಿಕ್ಯ ಎನ್ನಲೇ?

8. ஒளிமணி வண்ணனென்கோ
ஒருவனென்றேத்த நின்ற,
நளிர்மதிச் சடையனென்கோ
நான்முகக் கடவுளென்கோ,
அளிமகிழ்ந்துலகமெல்லாம்
படைத்தவையேத்த நின்ற,
களிமலர்த் துளவனெம்மான்
கண்ணனை மாயனையே.

ಒಳಿಮಣಿ ವಣ್ಣನೆನ್ಗೋ ಒರುವನೆನ್ರೇತ್ತ ನಿನ್ರ,
ನಳಿರ್ ಮದಿಚ್ಚಡೈಯನೆನ್ಗೋ ನಾನ್ಮುಗಕ್ಕಡವುಳೆನ್ಗೋ,
ಅಳಿ ಮಗಿಳ್ನ್ದುಲಗಮೆಲ್ಲಾಮ್ ಪಡೈತ್ತವೈ ಏತ್ತ ನಿನ್ರ,
ಕಳಿ ಮಲರ್ತ್ತುಳವನೆಮ್ಮಾನ್ ಕಣ್ಣನೈ ಮಾಯನೈಯೇ.

ಒಳಿ ಮಣಿ ವಣ್ಣನ್ ಎನ್ಗೋ ஒளி மணி வண்ணன் என்கோ = ಪ್ರಕಾಶಪೂರ್ಣವಾದ ರತ್ನದ ಬಣ್ಣದವನು ಎನ್ನಲೇ, ಒರುವನ್ ಎನ್ರು ஒருவன் என்று = ಸಾಟಿಯಿಲ್ಲದವನು (ಏಕರುವ) ಎಂದು, ಏತ್ತ ஏத்த = ಸ್ತುತಿಸಲು, ನಿನ್ರ நின்ற = ಇರುವ, ನಳಿರ್ ಮದಿ நளிர் மதி = ತಂಪಾದ ಬಾಲಚಂದ್ರನನ್ನು, ಚಡೈಯನ್ ಎನ್ಗೋ சடையன் என்கோ = ಜಡೆಯಲ್ಲಿ ಧರಿಸಿರುವವನು ಎನ್ನಲೇ, ನಾನ್ಮುಗ ಕಡವುಳ್ ಎನ್ಗೋ நான்முகக் கடவுள் என்கோ = ನಾಲ್ಕುಮುಖನಾದ ದೇವರು ಎನ್ನಲೇ, ಅಳಿ அளி = ಕರುಣೆಯಿಂದಲೂ, ಮಗಿಳ್ನ್ದು மகிழ்ந்து = ಆಸಕ್ತ, ಉಲಗ ಮೆಲ್ಲಾಮ್ உலகம் எல்லாம் = ಎಲ್ಲಾ ಲೋಕಗಳನ್ನು, ಪಡೈತ್ತು படைத்து = ಸೃಷ್ಟಿಸಿ, ಅವೈ அவை = ಅವುಗಳು, ಏತ್ತ ஏத்த = ಸ್ತುತಿಸುವಂತೆ, ನಿನ್ರ நின்ற = ಇರುವ, ಕಳಿ ಮಲರ್ களி மலர் = ಮಧುವನ್ನು ಹೂವನ್ನು ಉಳ್ಳ, ತುಳವನ್ துளவன் = ತುಳಸಿಯ ಹಾರವನ್ನು ಧರಿಸಿರುವವನೂ, ಎಮ್ಮಾನ್ எம்மான் = ನಮ್ಮ ಸ್ವಾಮಿಯೂ, ಆದ, ಕಣ್ಣನೈ கண்ணனை = ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನನ್ನು, ಮಾಯನೈಯೇ மாயனையே = ಆಶ್ಚರ್ಯಕರನನ್ನೇ.

(ಕರುಣೆಯಿಂದಲೂ ಆಸಕ್ತಿಯಿಂದ ಎಲ್ಲಾ ಲೋಕಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿ, ಅವುಗಳು ಸ್ತುತಿಸುವಂತೆ ಇರುವ ಮಧುವನ್ನು ಹೂವನ್ನು ಉಳ್ಳ ತುಳಸಿಯ ಹಾರವನ್ನು ಧರಿಸಿರುವವನೂ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನೂ ಆಶ್ಚರ್ಯಕರನೂ ನಮ್ಮ ಸ್ವಾಮಿಯೂ, ಆದವನನ್ನೇ ಪ್ರಕಾಶಪೂರ್ಣವಾದ ರತ್ನದ ಬಣ್ಣದವನು ಎನ್ನಲೇ, ಸಾಟಿಯಿಲ್ಲದವನು ಎಂದು ಸ್ತುತಿಸಲು ನಿಂತಿರುವ ತಂಪಾದ ಬಾಲಚಂದ್ರನನ್ನು ಜಡೆಯಲ್ಲಿ ಧರಿಸಿರುವವನು ಎನ್ನಲೇ, ನಾಲ್ಕುಮುಖನಾದ ದೇವರು ಎನ್ನಲೇ? (8)

ಬ್ರಹ್ಮ, ರುದ್ರ, ವಿಷ್ಣುಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವ ಬಗೆಯ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು, ವಿಷ್ಣುವಿನೇಕೆ ಹಿರಿಮೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. 'ಸೃಷ್ಟಿ'ಯಾಗಲಿ, 'ಲಯ'ವಾಗಲಿ ಒಂದೊಂದು ಶಕ್ತಿಯಿಂದ ಕೊಡದೆ ಇರಲಿ ಎಂದರೂ, ಅವರೆಡಕ್ಕೂ ತಕ್ಕಂತೆ 'ರಕ್ಷಣೆ' ಎಂಬುದು ದೊಡ್ಡ ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆಯು ದೇವರ ಅದನ್ನು ವಹಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ ಶ್ರೀಮನ್ ವಿಷ್ಣುವೇ ಸರ್ವಶ್ರೇಷ್ಠನೆಂದು ಇಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಲಾಗಿದೆ. ಆ ಸ್ವಾಮಿಯನ್ನೇ ಸೃಷ್ಟಿ, ಲಯಗಳಿಗೆ ಕಾರಣಕರ್ತನೆಂದು ಬ್ರಹ್ಮ ರುದ್ರರು ಅವುಗಳನ್ನು ನಡೆಸಿಕೊಡುವವರು ಎಂದು ಹೇಳಿದಂತಾಗಿದೆ.

Garani Srinivasan

"ಪಿರೈವನ್ ಎನ್ನುಳ್ಳಿತ್ತನಾಲು ನಲ್ಲರ್ ಮುಡಿಶ್ಚೈಡೈಯನ್"–
ಜಡೆಯಲ್ಲಿ ತುಂಡಾದ ಬಾಲಚಂದ್ರನನ್ನು ಧರಿಸಿ, ಕೆಂಬಣ್ಣದ ಜಟೆ
ಯುಳ್ಳವನು ಎಂದು ಕೊಂಡಾಡಿಸುವಂತೆ ನಿಂತಿರುವ ಲಯಕರ್ತನಾದ
ರುದ್ರನು.

"ನಾನ್ಮರೈ ಕರ್ತಪುಳ್"– ನಾಲ್ಕು ವೇದಗಳಿಗೆ ಕರ್ತನಾದ ನಾಲ್ಕು
ಮುಖಗಳುಳ್ಳ ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತನಾದ ಬ್ರಹ್ಮ.

"ಅಲ್ಲ ಮುಂಬಿನ್ನುಲಗೆಲ್ಲಾಮ್ ಪಡೈತ್ತು"– ರಕ್ಷಣೆಯ
ಭಾರವನ್ನು ಆಶೆಯಿಂದ ವಹಿಸಿಕೊಂಡು, ಎಲ್ಲಾ ಲೋಕಗಳನ್ನು
ಅವುಗಳಲ್ಲಿನ ಎಲ್ಲಾ ಜೀವರನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ ಶ್ರೀಮದಾಚಾರ್ಯ
ಶ್ರೀಮನ್ನಾರಾಯಣನು– ಮಹಾಪ್ರಳಯದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಲೋಕಗಳನ್ನು
ತನ್ನ ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲೇ ಅಡಗಿಸಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ರಕ್ಷಿಸುತ್ತಾನೆ. ಮತ್ತೆ
ಸೃಷ್ಟಿ ಸಮಯ ಬಂದಾಗ ಅದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹೊರಹಾಕುತ್ತಾನೆ, ಮತ್ತು ಅವು
ಗಳ ರಕ್ಷಣೆಯ ಭಾರವನ್ನು ವಹಿಸಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಾನೆ. ಅವನೇ "ಕಳ ಮುಲ
ಗೈಳವನ್"– ಎಂದರೆ, ಪದ್ಮದಿಂದ ಕೂಡಿರುವ ಸುಂದರವಾದ
ತುಳಸಿಯ ಹಾರವನ್ನು ಧರಿಸಿರುವವನು.

ಆಳ್ವಾರರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ: ರಕ್ಷಣೆಯನ್ನು ಆಶಿಸುತ್ತ
ಎಲ್ಲಾ ಲೋಕಗಳನ್ನು ಪಡೆದವನೂ, ಅವುಗಳು ತನ್ನನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣ
ವಾಗಿ ಆಶ್ರಯಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಿದವನೂ (ಸ್ತುತಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಿದವನೂ) ಆದ
ನಮ್ಮ ಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು ಅಶ್ವತ್ಥನೆನ್ನಲೇ, ಅಶ್ವತ್ಥಯೋನಿ
ಎನ್ನಲೇ, ಪ್ರಕಾಶಮಾನವಾದ ನೀಲಮಣಿವರ್ಣನೆನ್ನಲೇ, ಕೆಂಬ
ಣ್ಣದ ಜಟೆಯುಳ್ಳವನೆಂಬಂತೆ ಬಾಲಚಂದ್ರನನ್ನು ಜಡೆಯಲ್ಲಿ ಧರಿಸಿ
ರುವ ಪ್ರಳಯರುದ್ರನೆನ್ನಲೇ, ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತನಾದ ಚತುರ್ಮುಖ ಬ್ರಹ್ಮ
ನೆನ್ನಲೇ? "

9. கண்ணனை மாயன்றன்னைக்
கடல்கடைந்தமுதங்கொண்ட,
அண்ணலை யச்சுதனை
அனந்தனை யனந்தன்றன்மேல்,
நண்ணி நன்குறைகின்றானை
ஞாலமுண்டுமிழ்ந்த மாலை,
எண்ணுமாறறிய மாட்டேன்
யாவையும் யவருந்தானே.

ಕಣ್ಣನೈ ಮಾಯನ್ ತನ್ನೈ ಕ್ಕಡಲ್ ಕಡೈನ್ದ ಮುದಂ ಕೊಣ್ಡ,
ಅಣ್ಣಲೈ ಅಚ್ಚುದನೈ ಅನನ್ದನೈ ಅನನ್ದನ್ ತನ್ ಮೇಲ್,
ನಣ್ಣಿ ನನ್ಗುಱೈಗಿನ್ಱಾನೈ ಞಾಲ ಮುಣ್ಡು ಉಮಿೞ್ನ್ದ ಮಾಲೈ,
ಎಣ್ಣುಮಾಱು ಅಱಿಯಮಾಟ್ಟೇನ್ ಯಾವೈಯುಂ ಯವರುಂ ತಾನೇ.

ಕಣ್ಣನೈ கண்ணனை = ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನಾಗಿ ಅವತರಿಸಿದ ಆಶ್ಚರ್ಯನನ್ನು, ಮಾಯನ್ ತನ್ನೈ மாயன் தன்னை = ಆಶ್ಚರ್ಯಕರವಾದ ಗುಣಚೇಷ್ಟಿತಂಗಳುಳ್ಳವನನ್ನು, ಕಡಲ್ ಕಡೈನ್ದು கடல் கடைந்து = ಹಾಲ್ಗಡಲನ್ನು ಕಡೆದು, ಅಮುದಮ ಕೊಣ್ಡ அமுதம் கொண்ட = ಅಮೃತವನ್ನು ತೆಗೆದ, ಅಣ್ಣಲೈ அண்ணலை = ಸರ್ವೇಶ್ವರನನ್ನು, ಅಚ್ಚುದನೈ அச்சுதனை = ಅಚ್ಯುತನನ್ನು (ನಾಶರಹಿತನನ್ನು), ಅನನ್ದನೈ அனந்தனை = ಅನಂತನನ್ನು, (ಅಂತ್ಯವಿಲ್ಲದವನನ್ನು), ಅನನ್ದನ್ ತನ್ ಮೇಲ್ அனந்தன் தன் மேல் = ಅನಂತನ ಮೇಲೆ, ನಣ್ಣಿ நண்ணி = ಹೊಂದಿಕೊಂಡು, ನನ್ಗು நன்கு = ಚೆನ್ನಾಗಿ, ಉಱೈಗಿನ್ಱಾನೈ உறைகின்றானை = (ಯೋಗ) ನಿದ್ದೆ ಮಾಡುವವನನ್ನು, ಞಾಲಮ್ ஞாலம் = ಲೋಕಂಗಳನ್ನು, ಉಣ್ಡು ಉಮಿೞ್ನ್ದ ಮಾಲೈ உண்டு உமிழ்ந்த மாலை = ಉಂಡು ಮತ್ತೆ ಹೊರಹಾಕಿದ ಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು, ಎಣ್ಣುಮ್ ಆಱು எண்ணும் ஆறு = (ಇಂಥಿಂಥ ಗುಣಸ್ವಭಾವಗಳವನೆಂದು) ಎಣಿಸುವ ಬಗೆಯನ್ನು, ಅಱಿಯಮಾಟ್ಟೇನ್ அறியமாட்டேன் = ಅರಿತುಕೊಳ್ಳಲಾರೆ, ಯಾವೈಯುಮ್ யாவையும் = ಎಲ್ಲಾ ಅಚೇತನವಸ್ತುಗಳೂ, ಯವರುಮ್ யவரும் = ಎಲ್ಲಾ ಚೇತನವಸ್ತುಗಳೂ, ತಾನೇ தானே = ಅವನೇ.

ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನಾಗಿ ಅವತರಿಸಿದ ಆಶ್ಚರ್ಯನನ್ನು, ಆಶ್ಚರ್ಯಕರವಾದ ಗುಣಚೇಷ್ಟಿತಂಗಳುಳ್ಳವನನ್ನು, ಹಾಲ್ಗಡಲನ್ನು ಕಡೆದು ಅಮೃತವನ್ನು ಪಡೆದ ಸರ್ವೇಶ್ವರನನ್ನು, ನಾಶರಹಿತನನ್ನು (ಅಚ್ಯುತನನ್ನು), ಕೊನೆಯಿಲ್ಲದವನನ್ನು (ಅನಂತನನ್ನು), ಅನಂತನ ಮೇಲೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಹೊಂದಿಕೊಂಡು ಯೋಗನಿದ್ದೆಯುಳ್ಳುವವನನ್ನು, ಲೋಕಂಗಳನ್ನು ಉಂಡು ಮತ್ತೆ ಹೊರಹಾಕಿದ ಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು, (ಅವನು ಇಂಥಿಂಥ ಗುಣಸ್ವಭಾವಗಳವನೆಂದು) ಎಣಿಸುವ ಬಗೆಯನ್ನು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳಲಾರೆ. ಅವನೇ ಎಲ್ಲಾ ಅಚೇತನವಸ್ತುಗಳೂ ಎಲ್ಲಾ ಚೇತನವಸ್ತುಗಳೂ ಆಗಿದ್ದಾನೆ. (9)

Garani Srinivasan

ಭಗವದ್ವಿಭೂತಿಗಳನ್ನು ಇಷ್ಟೇ, ಇಂಥವೇ ಎಂದು ಹೇಳಲು ಸಾಧ್ಯವೇ ಇಲ್ಲ. ಅವಕ್ಕೆ ಕೊನೆಯೆಂಬುದೇ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ಈ ಪಾಶುರ.

ಆಳ್ವಾರರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ: ಭಗವಂತನು ಆಯಾ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಆಯಾ ಸಂದರ್ಭಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಭಿನ್ನಭಿನ್ನ ರೀತಿಯ ಅವತಾರಗಳನ್ನು ಎತ್ತುತ್ತಾನೆ. ಪ್ರತಿ ಅವತಾರದಲ್ಲೂ ಅವನು ತನ್ನ ಆಶ್ಚರ್ಯಾದ್ಭುತ ಗುಣ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಹೊರಹೊಮ್ಮಿಸುತ್ತಾನೆ. ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಾವತಾರ ಅವನ ಅವತಾರಗಳಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದದ್ದು. ಅದರಲ್ಲಿ ನಡೆಸಿದ್ದು ಅಷ್ಟೇ ಅದ್ಭುತ ಮತ್ತು ಆಶ್ಚರ್ಯಕರ. ಭಗವಂತನಿಗೆ ನಾಶವೆಂಬುದೇ ಇಲ್ಲ. ಅವನಿಗೆ ಕೊನೆಯೇ ಇಲ್ಲ. ಅವನು ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೂ ಇಹ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವನಿಗೆ 'ಅಚ್ಯುತ', 'ಅನಂತ', ಎಂಬ ಹೆಸರುಗಳು. ಪ್ರಳಯದಲ್ಲೂ ಅವನು ಅನಂತನಮೇಲೆ (ಶೇಷನಮೇಲೆ) ಮಲಗಿ ಯೋಗನಿದ್ರೆಯಲ್ಲಿರುತ್ತಾನೆ. ಪ್ರಳಯಕಾಲ ಬಂದಾಗ ಎಲ್ಲಾ ಲೋಕಗಳನ್ನು ಕಬಳಿಸಿ, ತನ್ನ ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ರಕ್ಷಿಸುತ್ತಾನೆ. ಮತ್ತೆ ಸೃಷ್ಟಿ ಸಮಯ ಬಂದಾಗ ಅವುಗಳನ್ನು ಹೊರಕ್ಕೆ ತಂದು ಆಗಲೂ ಅವಕ್ಕೆ ರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಸರ್ವೇಶ್ವರನಾದ ಅವನ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಇಷ್ಟೆಂದು ಎಣಿಕೆ ಮಾಡುವ ಬಗೆಯನ್ನು ನಾನು ಅರಿಯೆನು. ಸಂಪ್ರದಾಯ ಹೇಳಬಹುದಾದರೆ, ಎಲ್ಲಾ ಚೇತನ ಅಚೇತನ ವಸ್ತುಗಳಾಗಿ ಶೋಭಿಸುತ್ತಿರುವವನು ಅವನೇ!

10. யாவையும் யவரும் தானாய்
அவரவர் சமயந்தோறும்,
தோய்விலன் புலனைந்துக்கும்
சொலப்படானுணர்வின் மூர்த்தி,
ஆவிசேருயிரினுள்ளால்
ஆதுமோர் பற்றிலாத,
பாவனையதனைக் கூடில்
அவனையுங் கூடலாமே.

ಯಾವೈಯುಮ್ ಯವರುಮ್ ತಾನಾಯ್ ಅವರವರ್ ಶಮಯನ್ದೋರುಮ್,
ತೋಯ್ವಿಲನ್ಪುಲನೈನ್ದುಕ್ಕುಮ್ ಶೊಲಪ್ಪಡಾನುಣರ್ವಿನ್ ಮೂರ್ತಿ,
ಆವಿಶೇರುಯಿರಿನುಳ್ಳಾಲ್ ಆದುಮೋರ್ ಪಟ್ರಿಲಾದ,
ಪಾವನೈಯದನೈಕ್ಕೂಡಿಲ್ ಅವನೈಯುಙ್ ಕೂಡಲಾಮೇ.

Garani Srinivasan

யாவையுமாய் யாவையும் = ಎಲ್ಲಾ ಅಚೇತನವಸ್ತುಗಳೂ, ಯಾವ
ರುಮಾಯ್ யாவரும் = ಎಲ್ಲಾ ಚೇತನವಸ್ತುಗಳೂ, ತಾನ್ ಆಯ್ தான் ஆய் :
ತಾನೇ ಆಗಿ (ತಾನೇ ನಿರ್ವಾಹಕನಾಗಿ, ಅಂತರ್ಯಾಮಿಯಾಗಿ) ಅವರ್ ಅವರ್
அவர் அவர் = ಆಯಾ ವಸ್ತುಗಳ, ತಮಯುಮ್ (ತೋಯುಮ್) சமயம் தோறும்
= (ತತ್ತ್ವ) ಸ್ಥಿತಿಗಳೊಂದಿಗೆ, ತೋಯ್ವು தோய்வு = ಹೊಂದಿಕೆ (ಕೂಡಿ
ಕೆ, ಸೇರಿಕೆ), ಇಲನ್ இலன் = ಇಲ್ಲದವನಾಗಿ, ಪುಲನ್ (ಐಂದುಕ್ಕುಮ್)
புலன் ஐந்துக்கும் = ಇಂದ್ರಿಯಗಳು (ಐದಕ್ಕೂ), ಸೊಲಪ್ಪಡಾನ್
சொலப்படான் = (ವಿವರಿಸಲು) ಹೇಳಲಾರದವನು, ಉಣರ್ವಿನ್
ಮೂರ್ತಿ உணர்வின் மூர்த்தி = ಜ್ಞಾನಮೂರ್ತಿಯಾದ ಭಗವಂತನು,
ಆವಿ ஆவி = ಪ್ರಾಣದೊಡನೆ, ಸೇರ್ சேர் = ಕೂಡಿರುವ, ಉಯಿರಿ
ನುಳ್ಳಾಲ್ உயிரினுள்ளால் = ಆತ್ಮದೊಳಗೆ, ಆದುಮೋರ್
ஆதும் ஓர் = ಯಾವೊಂದು, ಪಱ್ಱು ಇಲಾದ பற்றிலாத =
ಸಂಬಂಧವಿಲ್ಲದ, (ಅದನೊಂದು), ಪಾವನೈ பாவனை = ಭಾವನೆಯಾದ, ಅದ
ನ್ನೈ அதனை = ಅದನ್ನು, (ಆ ಭಾವನೆಯನ್ನು), ಕೂಡಿಲ್ கூடில் = ಕೂಡಿ
ಕೊಂಡಿದ್ದರೆ (ಕೂಡಿ ಇದ್ದರೆ), ಅವನೈಯುಮ್ அவனையும் = ಅವನನ್ನೂ
(ಆ ಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು), ಕೂಡಲಾಮ್ கூடலாம் = ಕೂಡಿ ಇರಬಹುದು.

ಜ್ಞಾನಮೂರ್ತಿಯಾದ ಭಗವಂತನು ಎಲ್ಲಾ ಅಚೇತನವಸ್ತುಗಳೂ ಎಲ್ಲಾ ಚೇತನವಸ್ತುಗಳೂ ತಾನೇ ಆಗಿ (ತಾನೇ ಅಂತರ್ಯಾಮಿಯಾಗಿ), ಆಯಾ ವಸ್ತುಗಳ ತತ್ತ್ವಸ್ಥಿತಿಗಳೊಂದಿಗೆ ಹೊಂದಿಕೆ ಇಲ್ಲದವನಾಗಿ, ಪಂಚೇಂದ್ರಿಯಗಳಿಂದ ಹೇಳಲಾರದವನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಪ್ರಾಣದೊಂದಿಗೆ ಕೂಡಿರುವ ಆತ್ಮನೊಳಗೆ (ಇದ್ದರೂ) ಯಾವೊಂದು ಸಂಬಂಧವೂ ಇಲ್ಲದವನು ಅವನಂಬ ಭಾವನೆಯನ್ನು ಕೂಡಿಕೊಂಡಿದ್ದರೆ, ಅವನನ್ನು (ಆ ಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು) (10)
ಕೂಡ (ಸೇರ) ಬಹುದು.

ಇದು ತತ್ತ್ವಪೂರ್ಣವಾದ ಪಾಶುರ, ನಮ್ಮಲ್ಲೇ ಇರುವ ಭಗವಂತನನ್ನ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುವುದು ಹೇಗೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ.

* "ಅವರವರ್ ತಮಯುಮ್ ತೋಯುಮ್" — ಆ ಚೇತನಾ ಚೇತನಗಳ ವಿವಿಧ ಅವಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ — ಎಂದರೆ, ಉದಾಹರಣೆಗೆ: ಚೇತನ ವಸ್ತುಗಳ ಸುಖ, ದುಃಖ, ರೋಗರುಜಿನ ಮುಂತಾದವುಗಳಲ್ಲಿ, ಆ ವಸ್ತುಗಳ ಬಾಲ್ಯ ಕೌಮಾರ, ಯೌವನ, ಮತ್ತು ಮುದಿತನ ಮುಂತಾದವುಗಳಲ್ಲಿ, ಅವುಗಳ ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯ, ಗಾರ್ಹಸ್ಥ್ಯ, ವಾನಪ್ರಸ್ಥ, ಮತ್ತು, ಸನ್ಯಾಸ ಮುಂತಾದವುಗಳೂ, ಅಚೇತನ ವಸ್ತುಗಳ ಕೆಲವು ಅವಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ — ಎಂಬಂತೆ.

"ಆವಿಶೇರ್ ಉಯಿರಿನುಳ್ಳಾಲ್ ಆದುಮೋರು ಪಟ್ರಿಲಾದ ಪಾವನೈ".

'ಆವಿ' ಎಂದರೆ 'ಪ್ರಾಣ'. ಜಡದೇಹವನ್ನು 'ಪ್ರಾಣ' ಚೇತನವಸ್ತುವನ್ನಾಗಿಸುತ್ತದೆ. 'ಉಯಿರ್' ಎಂದರೆ 'ಆತ್ಮ'. ಪ್ರಾಣವಿರುವ ದೇಹದಲ್ಲಿ ಈ 'ಆತ್ಮ' ಸೇರಿ, ಅಲ್ಲಿ ಬಂಧಿತನಾಗಿ, ಅದರ ಎಲ್ಲ ಅವಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ತಾನೇ ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿರುವಂತೆ ಬಾಧೆ ಪಡುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಆತ್ಮನ ಜೊತೆಯಲ್ಲೇ ಅದರ ಅತ್ಯಂತ ಸಮೀಪವರ್ತಿಯಾಗಿ, ನಿಯಾಮಕನಾಗಿ, ಅಂತರ್ಯಾಮಿಯಾಗಿ ಪರಮಾತ್ಮನೂ ಇರುತ್ತಾನಾದರೂ ಈ ವಿಷಯವನ್ನು 'ಆತ್ಮ' ಅರಿತುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. 'ಆತ್ಮ' ಇಂದ್ರಿಯಗಳ ಮತ್ತು ಮನೋಬುದ್ಧಿಗಳ ವಶವಾಗದೆ, ತನ್ನ ನಿಯಾಮಕನೂ ಅಂತರ್ಯಾಮಿಯೂ ಆದ, ಶೇಷಿಸ್ವರೂಪಿಯೂ ಆದ, ಪರಮಾತ್ಮನ ಧ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಬೇಕೆಂದು ತಿಳಿಯುವುದು ಈ 'ಭಾವನೆ'. ಇದರ ಮೂಲಕ 'ಆತ್ಮ' ಪರಮಾತ್ಮನ ಅರಿವನ್ನು ಪಡೆದು, ಅವನೊಡನೆ ಕೂಡಿ ಬಾಳುವ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು.

ಹಿರಿಯರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ: ಭಗವಂತ ಜ್ಞಾನಸ್ವರೂಪಿ. ಅವನೇ ಎಲ್ಲ ಚೇತನ ಅಚೇತನ ವಸ್ತುಗಳಲ್ಲಿಯೂ, ಅವುಗಳ ಅಂತರ್ಯಾಮಿಯಾಗಿಯೂ ಇದ್ದಾನೆ. ಆದರೆ, ಆ ವಸ್ತುಗಳ ಸ್ಥಿತಿ (ಅವಸ್ಥೆ)ಗಳನ್ನು ಅವನು ಹೊಂದುವುದಿಲ್ಲ. ಅವುಗಳಿಂದ ಬೇರೆಯಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಅವನನ್ನು ಪಂಚೇಂದ್ರಿಯಗಳು ವಿವರಿಸಲಾರವು. ಪ್ರಾಣದೊಂದಿಗೆ (ದೇಹದೊಡನೆ) ಕೂಡಿರುವ ಆತ್ಮನಲ್ಲಿ ಅವನಿದ್ದರೂ ಸಹ, ಆ ಪ್ರಾಣ, ಆತ್ಮದೊಡನೆ ಯಾವ ಸಂಬಂಧವಿಲ್ಲದಂತೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಈ ಭಾವನೆಯನ್ನು ನಾವು ಮನದಲ್ಲಿ ರೂಢಿಸಿಕೊಂಡೆವಾದರೆ, ಆ ಮೂಲಕ ಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು ನಾವು ಕೂಡಬಹುದು.

11. கூடிவண்டறையும் தண்டார்க்
கொண்டல் வண்ணன் தன்னை,
மாடலர் பொழில் குருகூர்
வண் சடகோபன் சொன்ன,
பாடலோராயிரத்துள் இவையு
மொருபத்தும் வல்லார்,
வீடில போகமெய்தி
விரும்புவரமரர் மொய்த்தே.

ಕೂಡಿವಣ್ಡರೈಯುಮ್ ತಣ್ಡಾರ್ ಕೊಣ್ಡಲ್ ವಣ್ಣನ್ ತನ್ನೈ,
ಮಾಡಲರ್ ಪೊೞಿಲ್ ಕುರುಕೂರ್ ವಣ್ ಶಡಕೋಪನ್ ಶೊನ್ನ,
ಪಾಡಲೋರಾಯಿರತ್ತುಳ್ ಇವೈಯುಮೋರು ಪತ್ತುಮ್ ವಲ್ಲಾರ್,
ವೀಡಿಲ ಭೋಗಮೆಯ್ದಿ ವಿರುಮ್ಬುವರಮರರ್ ಮೊಯ್ತ್ತೇ.

ಕೂಡಿ கூடி = ಗುಂಪಾಗಿ, ವಣ್ಡು வண்டு = ದುಂಬಿಗಳು, ಅಱೈ
ಯುಮ್ அறையும் = ಝೇಂಕರಿಸುವ, ತಣ್ தண் = ಕಂಪಾದ, ತಾರ್
தார் = ಮಾಲೆಯನ್ನು ಧರಿಸಿದ, ಕೊಣ್ಡಲ್ ಪೋಲ್ ವಣ್ಣನ್ ತನ್ನೈ கொ
ண்டல் போல் வண்ணன் தன்னை = ಕಾಮುಗಿಲಂತೆ ಬಣ್ಣ
ವುಳ್ಳವನನ್ನು ಕುರಿತು, ಮಾಡು மாடு = ಸುತ್ತ ಮುತ್ತಲೂ, ಅಲರ್ அலர் =
ಹೂ ಬಿಟ್ಟಿರುವ, ಪೊழಿಲ್ பொழில் = ಉಪವನಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ, ಕುರು
ಕೂರ್ குருகூர் = ತಿರುಕ್ಕುರುಕೂರಿನ, ವಣ್ வண் = ಉದಾರಿಯಾದ,
ಶಟಕೋಪನ್ சடகோபன் = ಶಠಕೋಪನು, ಸೊನ್ನ சொன்ன =
ಹೇಳಿದ, ಪಾಡಲ್ பாடல் = ಹಾಡುಗಳುಳ್ಳ, ಓರ್ ಆಯಿರತ್ತುಳ್ ஓர்
ஆயிரத்துள் = ಒಂದು ಸಾವಿರದಲ್ಲಿ, ಇವೈಯುಮ್ இவையும்
= ಇವುಗಳನ್ನು, ಓರ್ ಪತ್ತುಮ್ ஓர் பத்தும் = ದೋಷವಿಲ್ಲದ ಈ
ಹತ್ತನ್ನು, ವಲ್ಲಾರ್ வல்லார் = ಬಲ್ಲವರು, ವೀಡು ಇಲ வீடில =
ಎಡೆಬಿಡದಂತೆ, ಪೋಕಮ್ போகம் = ಭೋಗವನ್ನು (ಭಗವದನು
ಗ್ರಹವನ್ನು), ಎಯ್ದಿ எய்தி = ಪಡೆದುಕೊಂಡು, ವಿರುಮ್ಬುವರ್ ವಿ
ரும்புவர் = ಆಶಿಸುವರು (ಹರ್ಷಿಸುವರು), ಅಮರರ್ அமரர் = ಅಮರ
ರೊಡನೆ, ಮೊಯ್ತ್ತೇ மொய்த்தே = ಕೂಡಿಕೊಂಡೇ.

ದುಂಬಿಗಳು ಗುಂಪುಗುಂಪಾಗಿ ಕೂಡಿ ಝೇಂಕರಿಸುವ, ಕಂಪಾದ ಹಾರವನ್ನು ಧರಿಸಿದ ಕಾಮುಗಿಲಂತೆ ಬಣ್ಣವುಳ್ಳವನನ್ನು ಕುರಿತು ಎಲ್ಲೆಡೆಗಳಲ್ಲೂ ಹೂಬಿಟ್ಟಿರುವ ಉಪವನಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ತಿರುಕ್ಕುರುಕೂರಿನ ಉದಾರಿಯಾದ ಶಠಕೋಪನು (ನಮ್ಮಾಳ್ವಾರರು) ಹೇಳಿದ ಒಂದು ಸಾವಿರ ಹಾಡುಗಳಲ್ಲಿ ದೋಷವಿಲ್ಲದ ಈ ಹತ್ತನ್ನು ಬಲ್ಲವರು ಎಡೆಬಿಡದಂತೆ ಭಗವದನುಗ್ರಹವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡು ಅಮರರೊಡನೆ ಕೂಡಿ ಕೊಂಡು ಹರ್ಷಿಸುವರು. (11)

ತಿರುಕ್ಕುರುಕೂರು ಉಪವನಗಳಿಂದಲೂ, ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೂ ಅರಳಿ ಮಳ ಪುಷ್ಪಗಳಿಂದಲೂ, ದುಂಬಿಗಳ ಮಧುರಗಾನದಿಂದಲೂ ತುಂಬಿ ತುಳು ಕುತ್ತಿರುವುದು. ದಿವ್ಯವಾದ ಮತ್ತು ಪ್ರಕೃತಿ ಸುಂದರವಾದ ತಿರುಕ್ಕುರುಕೂರಿನಲ್ಲಿ ನೆಲಸಿದ ಶಠಕೋಪನು (ನಮ್ಮಾಳ್ವಾರರು) ಕಾಮುಗಿಲಂತೆ ಬಣ್ಣವುಳ್ಳವನಾ ಗಿರುವ ಕಂಪಾದ ಮತ್ತು ಪರಿಮಳಭರಿತ ತುಳಸಿಯ ಹಾರವನ್ನು ಧರಿಸಿರುವವನಾದ ಭಗವಂತನನ್ನು ಕುರಿತು ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಒಂದು ಸಾವಿರ ಪಾಶುರಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿ ಹಾಡಿದ್ದಾನೆ. ~~ಅವುಗಳಲ್ಲಿ~~ ಭಗವಂತನ ಅವತಾರವೈಭವನ್ನು ವಿವರಿಸಿದ ಹತ್ತು ಪಾಶುರಗಳನ್ನು ಮನನಮಾಡಿ ಕಂಠಸ್ಥಗೊಳಿಸಿದವರು, ಅವುಗಳ ಅಂತರಾರ್ಥವನ್ನರಿತವರು,

Garani Srinivasan

ಅಪ್ಸರಳನಿವಾರಣೆಗಾಗಿಯೂ ಇರುವ ವಿಷಯವನ್ನೂ, ಅವನನ್ನು ಹೊಂದಿ
ಕೊಳ್ಳುವ ಬಗೆಯನ್ನು ಆ ಸಾವಿರ ಪಾಶುರಗಳ ಪೈಕಿ ಈ ಹತ್ತು ಪಾಶುರಗಳ
ಲ್ಲಿ ಕರಣೀಯವನು ಬಲು ಸರಳ ವಾಗಿ, ಸಾರಸ್ವರೂಪವಾಗಿ ಹಾಡಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.
ಈ ಹತ್ತು ಪಾಶುರಗಳನ್ನೇ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅರಿತುಕೊಂಡು, ಅನಂತರ ಅನುಷ್ಠಾನ
ಮಾಡುವವರು, ಅಮರರ ಜೊತೆ ಸೇರುತ್ತಾರೆ. ಮತ್ತು, ಭಗವಂತನ ನಿತ್ಯಸ್ತೋತ್ರ
ಯಾಗದಲ್ಲಿ ಸಂತರ ಭಾಗವತರು, ಆನಂದಿಸುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗೆ ಇದರ ಫಲಶ್ರುತಿ.

1/1/84

— o —

3.1.84

- ಶ್ರೀಃ -   (72)   - ಶ್ರೀಮತೇ ನಮಃ -

ತಿರುವಾಯ್ಮೊಳಿ - ಮೂರನೆಯ ಪತ್ತು - ಐದನೆಯ ತಿರುವಾಯ್ಮೊಳಿ

திருவாய்மொழி - மூன்றாம் பத்து - ஐந்தாந் திருவாய்மொழி

5. ಮೊಯ್ಮ್ಮಾಮ್ಪೂಮ್ಪೊಳಿಲ್ : மொய்ம்மாம்பூம் பொழில்

1 மொய்ம்மாம் பூம் பொழிற் பொய்கை
முதலைச் சிறைபட்டு நின்ற,
கைம்மாவுக் கருள் செய்த கார்முகில் போல்
வண்ணன் கண்ணன்,
எம்மானைச் சொல்லிப் பாடி யெழுந்தும்
பறந்துந் துள்ளாதார்,
தம்மால் கருமமென் சொல்லீர்
தண்கடல் வட்டத் துள்ளீரே.

ಮೊಯ್ಮ್ಮಾಮ್ಪೂಮ್ ಪೊಳಿಲ್ ಪೊಯ್ಗೈ ಮುದಲೈಚ್ಚಿಱೈಪ್ಪಟ್ಟು ನಿನ್ಱ,
ಕೈಮ್ಮಾವುಕ್ಕರುಳ್ ಶೆಯ್ದ ಕಾರ್ಮುಗಿಲ್ ಪೋಲ್ ವಣ್ಣನ್ ಕಣ್ಣನ್,
ಎಮ್ಮಾನೈಚ್ಚೊಲ್ಲಿಪ್ಪಾಡಿಯೆಳುನ್ದುಮ್ ಪಱನ್ದುನ್ದುಳ್ಳಾದಾರ್,
ತಮ್ಮಾಲ್ ಕರುಮಮೆನ್ ಶೊಲ್ಲೀರ್ ತಣ್ಕಡಲ್ ವಟ್ಟತ್ತುಳ್ಳೀರೇ.

ಮೊಯ್ மொய் = ದಟ್ಟವಾದ, ಮಾ மா = ದೊಡ್ಡ, ಪೂ ಪೊಳಿಲ್ பூம்பொழில் = ಹೂಗಳ ಉದ್ಯಾನವನದಿಂದ ಕೂಡಿದ, ಪೊಯ್ಗೈ பொய்கை = ಸರೋವರದಲ್ಲಿ, ಮುದಲೈ முதலை = ಮೊಸಳೆಯಿಂದ, ಶಿಱೈಪ್ಪಟ್ಟು சிறைபட்டு = ಬಂಧಿಸಲ್ಪಟ್ಟು, ನಿನ್ಱ நின்ற = ನಿಂತಿದ್ದ, ಕೈಮ್ಮಾವುಕ್ಕು கைம்மாவுக்கு = ಗಜಕ್ಕೆ (ಗಜೇಂದ್ರನಿಗೆ), ಅರುಳ್ ಶೆಯ್ದ அருள் செய்த = ಕೃಪೆಮಾಡಿದ, ಕಾರ್ಮುಗಿಲ್ ಪೋಲ್ ವಣ್ಣನ್ கார் முகில் போல் வண்ணன் = ಕಾರ್ಮುಗಿಲಿನಂತೆ ಬಣ್ಣವುಳ್ಳ, ಕಣ್ಣನ್ கண்ணன் = ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನಾದ (ಆಶ್ರಿತಸುಲಭನಾದ), ಎಮ್ಮಾನೈ எம்மானை = ನಮ್ಮ ಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು, ಶೊಲ್ಲಿ ಪಾಡಿ சொல்லிப் பாடி = ಸ್ತುತಿಸಿ ಹಾಡಿ, ಎಳುನ್ದುಮ್ எழுந்தும் = ಎದ್ದು, ಪಱನ್ದುಮ್ பறந்தும் = ಕುಣಿದಾಡಿಯೂ, ತುಳ್ಳಾದಾರ್ துள்ளாதார் ತಮ್ಮಾಲ್ தம்மால் = ಉತ್ಸಾಹಗೊಳ್ಳದವರಿಂದ, ಕರುಮಮ್ கருமம் = ಫಲ, ಎನ್ ಶೊಲ್ಲೀರ್ என் சொல்லீர் = ಏನೆಂದು ಹೇಳುವಿರಿ, ತಣ್ தண் = ತಂಪಾದ, ಕಡಲ್ கடல் = ಕಡಲಿನಿಂದ ಸುತ್ತುವರಿದ, ವಟ್ಟತ್ತುಳ್ಳೀರೇ வட்டத்துள்ளீரே = ಭೂಮಂಡಲದಲ್ಲಿರುವವರೇ.

ತಂಪಾದ ಕಡಲಿನಿಂದ ಸುತ್ತುವರಿಯುವ ಭೂಮಂಡಲವಾಸಿಗಳೇ, ದಟ್ಟವಾದ ದೊಡ್ಡ ಹೂವಿನ ತೋಟಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಸರೋವರದಲ್ಲಿ ಮೊಸಳೆಯಿಂದ ಬಂಧಿಸಲ್ಪಟ್ಟು ನಿಂತಿದ್ದ ಗಜಕ್ಕೆ ಕೃಪೆಮಾಡಿದ ಕಾರ್ಮುಗಿಲಿನಂತೆ

Garani Srinivasan

ಬಣ್ಣವುಳ್ಳ ಆಕಾಶಕ್ಕಾಗಾರಯಾದ ನಮ್ಮ ಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು ಸ್ತುತಿಸಿ ಹಾಡುತ್ತ ಎದ್ದು ಕುಣಿದಾಟ ಉತ್ಸಾಹಗೊಳ್ಳದವರ ಸ್ಥಿತಿ ಏನೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ? (1)

ಇಂದಿನ ತಿರುವಾಯ್ಮೊಳಿಯಲ್ಲಿ ಭಗವಂತನನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಆಳ್ವಾರರು ಸೂಚಿಸಿದರು. ಭೂಲೋಕ ವಾಸಿಗಳಾದವರೆಲ್ಲ, ಭಗವಂತನ ಸೃಷ್ಟಿಯಾದ ಲೀಲಾ ವಿಭೂತಿಯನ್ನು ಕಣ್ಣಾರೆ ಕಾಣುತ್ತ, ಅವುಗಳಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಭಗವಂತನು ಅಂತರಾತ್ಮನಾಗಿ ನಿಯಮಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆಂಬ ಭಾವನೆಯನ್ನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಅವುಗಳನ್ನು ಆದರದಿಂದ ಅನುಭವಿಸುತ್ತ ಬಂದರೆ, ಆ ಮೂಲಕ ಭಗವಂತನ ಸಾನ್ನಿಧ್ಯವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು ಎಂದು ಅವರು ಹೇಳಿದರು. ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ವಾಸಿಸುತ್ತ, ಭಗವಂತನ ವಿಶ್ವಸೃಷ್ಟಿಯಾದ ಎಲ್ಲಾ ಚೇತನಾಚೇತನ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಕಾಣುತ್ತ, ಅವುಗಳ ಉಪಯೋಗವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತ, ಭಗವಂತನನ್ನು ಮಾತ್ರ ಗಮನಿಸದೆ ಜೀವನ ನಡೆಸುವವರನ್ನು ಕುರಿತು ಆಳ್ವಾರರು ಕನಿಕರದಿಂದ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಆಳ್ವಾರರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ: ಭೂಲೋಕವಾಸಿಗಳೇ, ಭಗವಂತನಿಗೆ ತನ್ನ ಸೃಷ್ಟಿಯ ಎಲ್ಲಾ ಚೇತನಾಚೇತನ ವಸ್ತುಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲೂ ಅಪಾರವಾದ ಕನಿಕರ ಮಮತೆಯು ಬಾಯಿನ ಇದೆ. ದಟ್ಟವಾದ ಕಾಡಿನ ನಡುವೆ ಸರೋವರದಲ್ಲಿ ಮೊಸಳೆಯ ಬಾಯಿನ ಸಿಕ್ಕಿಬಿದ್ದು, ಬಿಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದೆ ನರಳುತ್ತಿದ್ದ ಗಜವನು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಭಗವಂತನನ್ನು 'ಆದಿಮೂಲಾ' ಎಂದು ಕೂಗಿ, ದೀನನಾಗಿ ಮೊರೆಯಿಟ್ಟಾಗ, ಆ ಕ್ಷಣದಲ್ಲೇ ಭಗವಂತನು ಗರುಡಾರೂಢನಾಗಿ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಧಾವಿಸಿ ಬಂದು, ತನ್ನ ಚಕ್ರಾಯುಧದಿಂದ ಮೊಸಳೆಯನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಿ, ಗಜವನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಿದನಲ್ಲ! ಪರಮ ಕಾರುಣಿಕನೂ, ಉದಾರಿಯೂ, ಆಕರ್ಷಣೀಯನೂ ಆದ ಅವನನ್ನು ಆದರದಿಂದ ಸ್ತುತಿಸದೆ, ಗುಣಗಾನಮಾಡದೆ, ವ್ಯರ್ಥವಾಗಿ ಕಾಲಕಳೆಯುವವರ ಸಮುದಾಯದ ಸ್ಥಿತಿ ಏನಾದರೂ ಇದೆಯೇ? ನೀವೇ ಯೋಚಿಸಿ.

ಭಗವತ್ಪ್ರೀತಿಯಾಗಿ, ಭಗವದರ್ಪಣಬುದ್ಧಿಯಿಂದ ಮಾಡುವ ಯಾವ ಕರ್ಮವಾದರೂ ಭಗವಂತನನ್ನು ಸೇರುತ್ತದೆ. ಹಾಗಲ್ಲದೆ, ಕರ್ಮ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಬುದ್ಧಿಯಿಂದ ಯಾಂತ್ರಿಕವಾಗಿ ಮಾಡುವ ಯಾವ ಕರ್ಮವಾದರೂ, ಅದಕ್ಕೆ ಬೆಲೆಯೆಲ್ಲಿಯದು?

2. தண் கடல் வட்டத்துள்ளாரைத்
தமக்கிரையாத் தடிந்துண்ணும்,
திண் கழற்கால சுரர்க்குத்
தீங்கிழைக்குந் திருமாலை,
பண்கள் தலைக்கொள்ளப்
பாடிப் பறந்துங் குனித்துழலாதார்,
மண் கொண்டுலகில் பிறப்பார்
வல்வினை மோதமலைந்தே.

Garani Srinivasan

ತಣ್ ಕಡಲ್ ವಟ್ಟತ್ತುಳ್ಳಾರೈ ತ್ತಮಕ್ಕಿರೈಯಾ ತ್ತಡಿನ್ದುಣ್ಣುಂ,
ತಿಣ್ ಕಳಲ್ ಕಾಲ್ ಅಸುರರ್ಕ್ಕು ತ್ತೀಙ್ಗಿಳೈಕ್ಕುಂ ತಿರುಮಾಲೈ,
ಪಣ್ ಕಳ್ ತಲೈಕ್ಕೊಳ್ಳ ಪ್ಪಾಡಿ ಪ್ಪಱನ್ದುಂ ಕುನಿತ್ತುಂ ಉಳಲಾದಾರ್,
ಮಣ್ ಕೊಳ್ ಉಲಗಿಲ್ ಪಿಱಪ್ಪಾರ್ ವಲ್ವಿನೈ ಮೋದ ಮಲೈನ್ದೇ.

ತಣ್ ಕಡಲ್ தண் கடல் = ತಂಪಾದ ಕಡಲಿನಿಂದ ಸುತ್ತುವರಿದ, ವಟ್ಟತ್ತುಳ್ಳಾರೈ வட்டத்துள்ளாரை = ಭೂಮಿಯ ಮೇಲಿರುವವರನ್ನು, ತಮಕ್ಕು தமக்கு = ತಮಗೆ, ಇರೈಯಾ இரையா = ಆಹಾರವಾಗಿ, ತಡಿನ್ದು தடிந்து = ಕೊಂದು, ಉಣ್ಣುಂ உண்ணும் = ತಿನ್ನುವ, ತಿಣ್ ಕಳಲ್ ಕಾಲ್ திண் கழல் கால் = (ಬಲಿಷ್ಠವಾದ) ವೀರ ಕಾಲಂದುಗೆಯುಳ್ಳ ಕಾಲುಗಳ, ಅಸುರರ್ಕ್ಕು அசுரர்க்கு = ಅಸುರರಿಗೆ, ತೀಙ್ಗು ಇಳೈಕ್ಕುಂ தீங்கு இழைக்கும் = ಕೇಡನ್ನು ನೀಗಿಸುವ, ತಿರುಮಾಲೈ திருமாலை = ಸರ್ವೇಶ್ವರನನ್ನು (ಶ್ರೀಶನ), ಪಣ್‌ಗಳ್ பண் கள் = ಹಾಡುಗಳನ್ನು, ತಲೈಕ್ಕೊಳ್ಳ தலைக்கொள்ள = ಬಹಳವಾಗಿ, (ಜೋರಾಗಿ) ಪಾಡಿ பாடி = ಹಾಡಿಯೂ, ಪಱನ್ದುಂ பறந்தும் = ಅಲೆದಾಡಿಯೂ, ಕುನಿತ್ತು குனித்து = ಕುಣಿದಾಡಿಯೂ (ನಲಿದಾಡಿಯೂ), ಉಳಲಾದಾರ್ உழலாதார் = ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೂ ಸಂಚರಿಸದವರು, ಮಣ್ ಕೊಳ್ ಉಲಗಿಲ್ மண் கொள் உலகில் = ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ. ಪಿಱಪ್ಪಾರ್ பிறப்பார் = ಹುಟ್ಟುತ್ತಾರೆ, (ಪುನರ್ಜನ್ಮವಡೆಯುತ್ತಾರೆ), ವಲ್ವಿನೈ வல் வினை = ಕ್ರೂರ ಪಾಪಗಳು, ಮೋದ ಮಲೈನ್ದೇ மோத மலைந்தே = ಸಂಕಟಗಳುಂಟಾಗುವಂತೆ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು (ಅತಿಶಯವಾಗಿ ನಲುಗಿಸುವಂತೆ).

ತಂಪಾದ ಕಡಲಿನಿಂದ ಸುತ್ತುವರಿದ ಭೂಮಿಯ ಮೇಲಿರುವವರನ್ನು ತಮಗೆ ಆಹಾರವಾಗಿ ಕೊಂದು ತಿನ್ನುವ ವೀರ ಕಾಲ್ಗಡಗಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿದ ಕಾಲುಗಳ ಅಸುರರಿಗೆ ಬರುವ ಕೇಡನ್ನು ನೀಗಿಸುವ ಲಕ್ಷ್ಮೀನಾಥನನ್ನು (ಶ್ರೀದೇವಿಯ ಪತಿಯನ್ನು, ಸರ್ವೇಶ್ವರನನ್ನು) ಕುರಿತು ಹಾಡಿ, ನರ್ತಿಸಿ, ಕುಣಿದಾಡಿ, ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೂ ಅಲೆದಾಡದವರು ಈ ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ಕ್ರೂರ ಪಾಪಗಳು ಅವರ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು (2)
ಸಂಕಟಗೊಳ್ಳುವಂತೆ ಮತ್ತೆ ಹುಟ್ಟುತ್ತಾರೆ.

ಹಿಂದಿನ ಪಾಶುರದಲ್ಲಿ ಭಗವಂತನನ್ನು ಭಜಿಸದ ಭೂಲೋಕವಾಸಿಗಳು ಅವರು ನಡೆಸುವ ಕರ್ಮಗಳಿಗೆ ಫಲವಿಲ್ಲವಾದುದು? ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳಲಾಯಿತು. ಅದಕ್ಕೆ ಇಲ್ಲಿ ಸಮಂಜಸವಾದ ಉತ್ತರ ಬರುತ್ತದೆ.

"ತಮಕ್ಕಿರೈಯಾ ತ್ತಡಿನ್ದುಣ್ಣುಂ ..... ಅಸುರರ್ಕ್ಕು" — ಇಲ್ಲಿ 'ಅಸುರರು' ಎಂಬುದಕ್ಕೆ 'ರಾಕ್ಷಸರು' ಎಂಬ ನೇರವಾದ ಅರ್ಥವಲ್ಲ. 'ಆಸುರೀ ಸ್ವಭಾವವುಳ್ಳವರು' ಎಂಬ ಅರ್ಥವನ್ನು ಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಮನುಷ್ಯರನ್ನು ಆಹಾರ

Garani Srinivasan

ಬರೆಯೂ, ಅವರವರ ಸ್ವಭಾವದಲ್ಲಿ ಅನುಸಾರವಾಗಿ, ಎಂದೆನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಸ್ವೈಲ ಮಾನವರು – ಸತ್ವಗುಣ ಪ್ರಧಾನವಾಗಿ ಉಳ್ಳವರು – ಸಾತ್ವಿಕರು, ಮನುಷ್ಯರಾ ನವರು – ರಾಜಸೀ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯುಳ್ಳವರು – ರಾಜಸರು, ಮತ್ತು, ತಾಮಸಗುಣ ಸಂಬಂಧ ನವರು – ಅಸುರ ಸ್ವಭಾವದವರು – ಅಸುರರು. ಈ ಬರೆಯುವಿಕೆಯನ್ನು ಭಾಗವತ್ತ ತೆಯಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ವಿವರಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಆಳ್ವಾರರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ: ಉತ್ತಮನಾದ ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಪರಮ ಕರುಣಾ ಮೂರ್ತಿ. ಭೂಲೋಕ ವಾಸಿಗಳನ್ನು – ಸಾತ್ವಿಕ, ರಾಜಸರನ್ನು ಮತ್ತು ತಾಮಸ ಜನರನ್ನು ಸಹ ಉದ್ಧರಿಸಲು – ಅಂತಹ ಸನ್ನಿವೇಶದಲ್ಲಿ ಭಗವಂತನು ಅವತರಿಸುತ್ತಾನೆ. ~~ಅವನಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿ ಮಾಡದವರ~~ ರಕ್ಷಿಸಲು* ಭಗವಂತನು ಅವತರಿಸುತ್ತಾನೆ. ಹೀಗೆ ಮತ್ಸ್ಯ, ಕೂರ್ಮ, ವರಾಹ, ನರಸಿಂಹ, ವಾಮನ ಮೊದಲಾದ ಭಗವಂತನನ್ನು ಸ್ತುತಿಸಿ, ನಮಿಸಿ, ಕೀರ್ತಿಸಿ, ಸೇವಿಸಿ, ಪೂಜಿಸಿ ಉದ್ಧರಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಾನೆ. ಹಾಗೆ ಆನಂದಿಸಿ ಅಲೆದಾಡುತ್ತಾರೋ ಅವರನ್ನು ತಪ್ಪದೆ ಸದ್ಗತಿಗೆ ಒಯ್ಯುತ್ತಾನೆ. ಹಾಗೆ ಮಾಡದೆ ಇರುವ ಜನರಿಗೆ, ಅವರ ಕರ್ಮಗಳಿಗೆ ನಿಷ್ಕೃತಿಯೇ ಇಲ್ಲ. ಅವರಿಗೆ ಮಾಡದೆ ಇರುವ ಜನರಿಗೆ, ಅವರ ಕರ್ಮಗಳಿಗೆ. ಪುನರ್ಜನ್ಮವೇ ಪ್ರಾಪ್ತ ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ದುಃಖ ಸಂಕಟಗಳು ತುಂಬಿರುವ ಪುನರ್ಜನ್ಮವೇ ಪ್ರಾಪ್ತ ವಾಗುತ್ತದೆ.

ಪುನರ್ಜನ್ಮದ ಸಂಕಟವನ್ನು, ಭೂಲೋಕ ವಾಸವನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳ ಬೇಕಾದರೆ ಭಗವದ್ಭಕ್ತಿ. ಅದನ್ನು ಬಿಡದೆ ನಡೆಸುತ್ತಾ ದೃಢ ವ್ರತದಿಂದ ಕೂಡಿರುವುದೇ ಭಗವದ್ಭಕ್ತಿ. ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಶೀಲವಾದ ಗುಣಗಳನ್ನೂ, ಭಕ್ತಿಯನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡರೆ, ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಫಲವಾದ ಸಾಯುಜ್ಯವನ್ನೂ, ಭಗವತ್ಕೈಂಕರ್ಯವನ್ನು ಪಡೆಯುವುದು – ಎಂದರ್ಥ.

3\. மலையையெடுத்துக் கன்மாரி காத்துப்
பசுநிரை தன்னை,
தொலைவுதவிர்த்த பிரானைச்
சொல்லிச் சொல்லி நின்றெப்போதும்,
தலையினோடாதனந்தட்டத்
தடுக்குட்டமாய்ப் பறவாதார்,
அலைகொள் நரகத்தழுந்திக்
கிடந்துழக்கின்ற வம்பரே.

ಮಲೈಯೈ ಯೆಡುತ್ತುಕ್ಕನ್ಮಾರಿ ಕಾತ್ತುಪ್ಪಶು ನಿರೈ ತನ್ನೈ,
ತೊಲೈವುದವಿರ್ತ್ತ ಪಿರಾನ್ನೈ ಚ್ಚೊಲ್ಲಿ ಚ್ಚೊಲ್ಲಿ ನಿನ್ರೆಪ್ಪೋದುಮ್,
ತಲೈಯಿನೋಡಾದನನ್ತಟ್ಟತ್ತಡುಕ್ಕುಟ್ಟಮಾಯ್ಪ್ಪರವಾದಾರ್,
ಅಲೈಕೊಳ್ ನರಗತ್ತುಅೞುನ್ದಿಕ್ಕಿಡನ್ದುೞಕ್ಕಿನ್ರ ವಮ್ಬರೇ.

ಮಲೈಯೈ = ಬೆಟ್ಟವನ್ನು, ಎಡುತ್ತು = ಎತ್ತಿ ಹಿಡಿದು, [illegible] ಕಾತ್ತು = ಕಾಪಾಡಿ

Garani Srinivasan

ಪಶು ನಿರೈತನ್ನೈ ಪಱ್ಱಿನಾರ್ ಕಣ್ಣಿ = ದನಗಳ ಮಂದೆಗಳನ್ನು, ಕೋಲ್ತೈವ
ಲೆಕ್ಕಾಗಿಲು = ನಾಶವಾದವುದನ್ನು, ಕವಿರಿತ್ತ ಕಯಿರ್ಕ್ಕೆ = ಕಪ್ಪಿಸಿದ,
ಪಿರಾನೈ ಪಿರಾಗಿ = ಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು, ಕೊಲ್ಲ ಕೊಲ್ಲ ... :
ಹೇಳುತ್ತಾ ಹೇಳುತ್ತಾ, ನಿನ್ನಯು ನಿನ್ನಱು = ಇದ್ದು, ಎಪ್ಪೋದುಮ್ ...
ಕುಂ = ಎಲ್ಲಾ ಕಾಲದಲ್ಲೂ, ಕಲ್ಲೆಯನೋದು ಕೈವಿಯಿಱೆರು = ಕಲೆಯಿಂದ,
ಅದನಮ್ ಅಕ್ಕಣಾಂ = ನೆಲವನ್ನು, ಕಬ್ಬ ಕಟ್ಟ = ಕಬ್ಬುವಂತೆ, ಕಬುಂಬುಮ್
ಇಯ ಕುರುಕುಟ್ಟಂ ಆಯ್ = ಕಲೆಕೆಳಗಾಗಿ, ವಿಲುವಾದಾರ್ ಬಱವಾಕ್ಕಾರ್ = ಪ್ರಿಯ
ಕಿಯ ಕುರುಕುಟ್ಟಂ ಆಯ್ = ಕಲೆಕೆಳಗಾಗಿ, ಅಲ್ಲೆಕೊಳ್ ಅವೆ... = (ಅಕ್ಕಿಂದಿರ) ಜೋರಳಾಗ
ಕ್ಕಿನದವರು (ಹಚ್ಚಿಸಿದವರು), ಅಲ್ಲೆಕೊಳ್ ಅವೆ... , ಅಲುಬ್ಬು ಅಕ್ಕುನ್ನೀ
ವ, (ಸಂಕಟಪಡುವ), ನರಕತ್ತು ನರಕತ್ತು = ನರಕದಲ್ಲಿ, ಉಬ್ಬೆಕ್ಕನ್ ಉಣ್ಣು ...
= ಮುಳುಗಿ, ಕಿಡನ್ದು ಕಿಡನ್ದು = ಬಿದ್ದು,
ಸಂಕಟಪಡುವ, ವಮ್ಬರೇ ... = ವೃದ್ಧರ್ ಮಾನವರೇ.

ಚೆಬ್ಬವನ್ನು ಎತ್ತಿ ಹಿಡಿದು, ಕಲ್ಲು ಮಳೆಯನ್ನು ತಡೆದು, ದನಗಳ ಮಂದೆಗಳು ನಾಶವಾದವುದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿದ ಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು ಕುರಿತು ಎಲ್ಲಾ ಕಾಲದಲ್ಲೂ ಹೇಳುತ್ತಾ, ಕಲೆಯು ನೆಲವನ್ನು ತಬ್ಬುವಂತೆ ಕಲೆಕೆಳಗಾಗಿ ಯಾದರೂ ಪ್ರಿಯುಕ್ತನದ ಹೇಳುತ್ತಾ, ಕಲೆಯು ನೆಲವನ್ನು ತಬ್ಬುವಂತೆ ಕಲೆಕೆಳಗಾಗಿ ಸಂಕಟಗೊಳ್ಳುವ ನರಕದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿ ಬಿದ್ದು ವರು ಅಕ್ಕಿಂದಿರ ಜೋರಳಾಗಿ ಸಂಕಟಗೊಳ್ಳುವ ನರಕದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿ ಬಿದ್ದು (3)
ಸಂಕಟಪಡುವ ವೃದ್ಧರ್ ಮಾನವರೇ (ಅನುಕ್ತಾರೆ).

ಕರುಣಾ ಸಾಗರನಾದ ಭಗವಂತನಲ್ಲಿ ನಿಶ್ಚಲವಾಗಿ ಮನಸ್ಸು ನಿಲ್ಲಲಾರದ ಭಕ್ತಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟೇ ಶ್ರಮವಿದ್ದರೂ ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಆ ಎಲ್ಲ ಪ್ರಯುಕ್ತ ವೃದ್ಧ ಕೆಳಗನು ನರಕಯಾತನೆಯನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವುದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸುತ್ತದೆ.
– ಇದು ಈ ಪಾಶುರದ ವಿಷಯ.

"ಮಲೈಯೈ ಎಡುತ್ತು . . . . . . ಕೊಲ್ಲೈವೃದ ವಿರಿತ್ತ ಪಿರಾನ್" – ಭಾಗವತದ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಾವತಾರದ ಒಂದು ಅದ್ಭುತ ಪ್ರಸಂಗ ಇದು. ನಂದಗೋಕುಲದಲ್ಲಿ ಬಾಲಕೃಷ್ಣನು ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದ್ದಾಗ, ವರ್ಷಕ್ಕೊಮ್ಮೆ ಗೋವಳರು ದೇವೇಂದ್ರ ಪೂಜೆಯನ್ನು ನಡೆಸಿ, ಭಾರಿಯಾದ ಎಡೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ ದೇವೇಂದ್ರನಿಗೆ ಸಮರ್ಪಿಸುತ್ತಿದ್ದುದನ್ನು ಕಂಡನು. ದೇವೇಂದ್ರನು ಮಳೆಯನ್ನು ಕಾಲಕಾಲಕ್ಕೆ ಕೊಡುವನೆಂದೂ ದನಕರುಗಳಿಗೆ ಬೆಳೆಯುದನ್ನು ಮಾಡುವನೆಂಬುದಕ್ಕಾಗಿ ಈ ದೇವೇಂದ್ರ ಪೂಜೆ. ಬಾಲಕೃಷ್ಣನಿಗೆ ಈ ಪೂಜೆ ಸಮಂಜಸವೆನಿಸಲಿಲ್ಲ. ಅವನು ಗೋವಳರಿಗೆ ಉಪಾಯವನ್ನು ತಿಳಿಸಿ, ದೇವೇಂದ್ರನಿಗೆ ಬದಲಾಗಿ ತಮ್ಮ ಕಣ್ಣ ಮುಂದೆಯೇ ಇರುವ ಗೋವರ್ಧನಗಿರಿಗೆ ಪೂಜೆಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಬೇಕೆಂದೂ, ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಅದೇ ಅವರಿಗೆ ಮಳೆ ಬೆಳೆಗೆ ಉತ್ತೇಜನ ಮಾಡುವುದೆಂದೂ ತಿಳಿಸಿದನು. ಅದರಂತೆ ಗೋವಳರು ಆ ವರ್ಷ 'ಗೋವರ್ಧನ ಪೂಜೆ' ನಡೆಸಿ, ಅದರ ಬದಲಲ್ಲಿ

ಭಾಗ ಎಡೆಯನ್ನು ನೀಡಿದನು. ಅವನಿಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಗುವಂತೆ, ಬೆಟ್ಟದಿಂದ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿ ಹೊರಬಂದು, ಅವರು ನೀಡಿದ್ದ ಎಡೆಯನ್ನೆಲ್ಲಾ ತಿಂದು, ಅವರನ್ನು ಹರಸಿ ಮಾಯವಾಯಿತು. ದೇವೇಂದ್ರನಿಗೆ ಇದು ತಿಳಿಯಿತು. ಗೋವಳರ ಅಹಂಕಾರಕ್ಕೆ ಅವನಿಗೆ ತುಂಬ ಕೋಪ ಬಂತು. ಇದಾದ ನಂತರ ಗೋಕುಲವನ್ನೇ ನಾಶಪಡಿಸಿ ಬಿಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ, ಅವನು ಏಳು ದಿನಗಳ ಕಾಲ ನಿರಂತರ ಬಿರುಗಾಳಿ ಮಳೆಯನ್ನು ಸುರಿಸಿದನು. ಆಗ ಬಾಲಕೃಷ್ಣನು ಆ ಗೋವರ್ಧನಗಿರಿಯನ್ನೇ ಎತ್ತಿ, ಕೊಡೆಯಂತೆ ತನ್ನ ಕಿರುಬೆರಳ ಮೇಲೆ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು, ಅದರಡಿಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಗೋವುಗಳ ಮಂದೆಗಳನ್ನು, ಗೋವಳರನ್ನು ಇರಿಸಿಕೊಂಡು ಕಾಪಾಡಿದನು.

ಆಳ್ವಾರರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ: ಹಿಂದೆ, ಭಗವಂತನು ದೇವೇಂದ್ರನ ಕಲ್ಲು ಮಳೆಯಿಂದ ಗೋವುಗಳ ಮಂದೆಯನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಲು ಮಾಡಿದ ಅದ್ಭುತ ಕಾರ್ಯದಿಂದ, ಅವನ ಔದಾರ್ಯವನ್ನು ತಿಳಿಯಬಲ್ಲರು. ಅವನ ನಾನಾ ಆಶ್ಚರ್ಯ ಪ್ರಸಂಗಗಳನ್ನು ಮೇಲಿಂದ ಮೇಲೆ ಹೇಳುತ್ತ, ಅವನ ನಾಮ ಸಂಕೀರ್ತನೆ ಮಾಡುತ್ತ, ಗುಣಗಾನ ಮಾಡುತ್ತ ಅವನಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿಯನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಅದು ಎಷ್ಟೇ ಕಷ್ಟವಾದರೂ ಬಿಡಬಾರದು. ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಬಾರದು. ಇದು ಅವನ ಪ್ರೀತಿಗೆ ಎಂದೆಯಲ್ಲ. ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ತಪ್ಪಿಸುವುದು. ನಮ್ಮನ್ನು ಬಳಸಿ ಮಾಡುವುದು. ಹಾಗೆ ಮಾಡದ ಮಾನವ ಜನ್ಮ ವ್ಯರ್ಥ.

4. வம்பவிழ் கோதை பொருட்டா
மால்விடை யேழுமடர்த்த,
செம்பவளத் திரள் வாயன்
ஸ்ரீதரன் தொல்புகழ்பாடி,
கும்பிடு நட்டமிட்டாடிக்
கோகு கட்டுண்டுழலாதார்,
தம்பிறப்பால் பயனென்னே
சாது சனங்களிடையே.

ವಮ್ಬವಿೞ್ ಕೋದೈ ಪೊರುಟ್ಟಾ ಮಾಲ್ ವಿಡೈಯೇೞುಮಡರ್ತ್ತ,
ಸೆಮ್ಬವಳತ್ತಿರಳ್ ವಾಯನ್ ಸ್ರೀದರನ್ ತೊಲ್ ಪುಗೞ್ ಪಾಡಿ,
ಕುಮ್ಬಿಡು ನಟ್ಟಮಿಟ್ಟಾಡಿ ಕ್ಕೋಕುಕಟ್ಟುಣ್ಡುೞಲಾದಾರ್,
ತಮ್ಬಿಱಪ್ಪಾಲ್ ಪಯನೆನ್ನೇ ಸಾದು ಸನಙ್ಗಳಿಡೈಯೇ.

ವಮ್ಮು ಉಮ್ಪು = ಪರಿಮಳವು, ಅವಿಲುಮ್ ಆಯ್ನ್ದ = ದರದುತ್ತಿರುವ (ಅರಳುತ್ತಿರುವ), ಕೋಳದ್ವ ಕೋದೈ = ಹೂಮಾಲೆಯ, ಪ್ಪೊರುಟ್ಟ ಉಬಾಗೆ ಟಗ = ನಮಿಸ್ತ್ರನಾಗ, ಮಾಲ್ ವಿತ್ತೈ ಮಾಲವಿಡೈ = ಬಲವಾದ ಗೂಳಿಗಳು, ಏಲುಮಾ ಏಳಿಂ = ಏಳನ್ನು, ಅಡರತ್ತ ಅಡರ್ತ್ತ = ಅದಮಿಸಿದ, ಕೆಮ ಪವಳವಾ ಏಚಮ್ ಪವಳಾಮ್ = ಕೆಂಪಾದ ಹವಳದ, ಕಿರಳ್ ಕಿರ್ರ = ಉಂಡೆ ಯುಂಕಿರುವ, ವಾಯನ್ ಮಾಯನ್ = ಕುಟಿಯುನ್ನುಳ್ಳವನಾದ, ಕೆಂಪಕನ್ ಕಿರಿ ಯುಂಕಿರುವ, ವಾಯನ್ ಮಾಯನ್ = ಕುಟಿಯುನ್ನುಳ್ಳವನಾದ, ಪುರಾತನನಾದ, ಕೂರನ್ = ಶ್ರೀಧರನ, ಕೋಲ್ ಪುಟೈ ಏಕಾಸ ಪುಕಳ್ = ಪುರಾತನನಾದ, ಪಾಡಿ ಪಾಡಿ = ಹಾಡುತ್ತಾ, ಕುಮ್ಬಿಡುಕುಮ್ಬಿಡು = ನಮಸ್ಕರಿ ಕಿಂಕರಿಯನ್ನು, ಪಾಡಿ ಪಾಡಿ = ಹಾಡುತ್ತಾ, ಇಟ್ಟು ಆಡಿಹಿಟ ಸುವ (ಕೈಮುಗಿಯುವ), ನಟ್ಟಮ್ ಕೂಟ್ಟಂ = ನೃತ್ಯವನ್ನು, ಇಟ್ಟು ಆಡಿ ಏತ್ತಿ = ರೂಪಿಸಿ ಆಡಿ, ಕೋಳ್ದು ಕೋಡು = ವಂಚನೆಯನ್ನು, ಉಡೈಯ ಉಕಟ್ಟು = ತೋರದು, ಉಣ್ಣು ಉಣ್ಣ = ಅನುಭವಿಸಿ, ಉಲಕಾಡಾರ್ ಉಲ್ಲಾಸಾಗಾರ್ = ಅಲೆದಾಡದವರು, ತಮ ಪಿಲುಮಾಲ್ ಕುಂಪಿರಪ್ಪಾಗ = ಫಲವೇನಿದೆ, = ತಮ್ಮ ಜನ್ಮದಿಂದ, ವಾಯನ್ ಎನ್ನೇ ಪಯನ್ ಆಣ್ಣಣೇ = ಸಾಧುಸಜ್ಜನರ, ಇನ್ಹ್ಯೆಯು ಕಾಡು ಕಯುನಕ್ಕಳ್ ಸಾತು ಸಯಣಾಗುಕಳ್ = ಸಾಧುಸಜ್ಜನರ, ಇಡೈಯು ಇಡೈ = ನಡುವೆಯೇ (ಇದ್ದಾಗ್ಲ).

ಪರಿಮಳವು (ಅರಳ) ದರದುತ್ತಿರುವ ಹೂವಿನ ಹಾರದ ನಿಮಿತ್ತವಾಗಿ ಬಲವಾದ ಏಳು ಗೂಳಿಗಳನ್ನು ಅದಮಿಸಿದ, ಕೆಂಪಾದ ಹವಳದ ಉಂಡೆಯುಂಕಿ ರುವ ಕುಟಿಯುನ್ನುಳ್ಳವನಾದ ಶ್ರೀಧರನ ಪುರಾತನನಾದ ಕಿಂಕರಿಯನ್ನು ಹಾಡುತ್ತಾ, ಕೈಮುಗಿಯುವ ನೃತ್ಯವನ್ನು ರೂಪಿಸಿ ಆಡುತ್ತಾ, ವಂಚನೆಯು ಕೋಡುತ್ತಾ ಅನುಭವಿಸುತ್ತಾ ಅಲೆದಾಡದವರು ಸಾಧುಸಜ್ಜನರ ನಡುವೆಯೇ ನ್ನ ತೋರದು, ಅನುಭವಿಸುತ್ತಾ ಅಲೆದಾಡದವರು ಸಾಧುಸಜ್ಜನರ ನಡುವೆ ಇದ್ದಾಗ್ಲ, ಅವರ ಜನ್ಮದಿಂದ ಫಲವೇನಿದೆ? (4)

ಸಾಧು ಸಜ್ಜನರ ಸಂಗದಲ್ಲಿ ಸದಾ ಇರುವವರು ಒಳ್ಳೆಯವರೇ ಆಗುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ಸಹಜವಾದರೂ, ಅಂಥವರ ನಡುವೆ ಇದ್ದು ~~ಕೂಡ~~ ಭಕ್ತಿಜ್ಞಾನವನ್ನು ಕಲಿಯದ ಮನುಷ್ಯ ಜೀವನದಿಂದ ಸಾರ್ಥಕವಾದದ್ದೇನು ಎಂದು ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ.

"ವಮ್ಪುವಿಲುಮ್ ಕೋಳದ್ವ ಪ್ಪೊರುಟ್ಟ ಮಾಲ್ ವಿತ್ತೈಯೇಲುಮಾ ಅಡರತ್ತ ...." ಭಗವಂತನು ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನಾಗಿ ಅವತರಿಸಿದಾಗ ನಡೆದ ಒಂದು ಅದ್ಭುತ ಪ್ರಸಂಗ ಇದು. ಗೋವಳರ ರಾಜನಾದ 'ಕುಂಭ'ನಿಗೆ ಒಬ್ಬ ಸುಂದರಿಯಾದ ಮಗಳು. ಅವಳು ನೀಳೆ ಅಥವಾ ನಪ್ಪಿನ್ನೈ. ಅವಳನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗ ಬಯಸುವವನು, ತಾನು ಸಾಕಿ ಕೊಬ್ಬಿದ ಏಳು ಗೂಳಿಗಳನ್ನು ಒಬ್ಬನೇ ಎದುರಿಸಿ ಕಟ್ಟಿಹಾಕ ಬೇಕೆಂಬುದು ಆ ಕುಂಭನಾ ಪಣ. ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನು ಒಂಟಿಯಾಗಿ ಅವುಗಳನ್ನೆದುರಿಸಿ, ಅದಮಿಸಿ, ಕಟ್ಟಿಹಾಕಿ, ನಪ್ಪಿನ್ನೈಯನ್ನು ವರಿಸಿದನು.

Garani Srinivasan

ಆಳ್ವಾರರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ! ಭಗವಂತನು ಪರಮ ಶಕ್ತನು. ಅವನು ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನಾಗಿ ಅವತರಿಸಿದಾಗ, ಕೆಟ್ಟ ಬುದ್ಧಿ[illegible]ಗಳನ್ನು ಒಬ್ಬನೇ [illegible] ಹಾಕಿದನು. ಅವನು ಅತ್ಯಂತ ಸುಂದರ. ನಿತ್ಯಸೂರಿಗಳಿಗೆ ಒಡೆಯನಾದ ಶ್ರೀಪತಿಯು ಅವನೇ. ಅವನ ಕೀರ್ತಿಗೆ ಮಿತಿಯಿಲ್ಲ. ಅವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ನೆನೆಯುತ್ತಾ, ಶುದ್ಧ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಭಕ್ತಿ ಮಾಡದ ಜನರು ಸಾಧುಸಜ್ಜನರ ನಡುವೆ ಇದ್ದಾಗಲೂ, ಅವರದು ವ್ಯರ್ಥ ಜೀವನವೇ!

5. சாது சனத்தை நலியுங்
கஞ்சனைச் சாதிப்பதற்கு,
ஆதியஞ் சோதியுருவை
அங்குவைத்திங்குப்பிறந்த,
வேதமுதல்வனைப் பாடி
வீதிகடோறுந் துள்ளாதார்,
ஓதியுணர்ந்தவர் முன்னா
என் சவிப்பார் மனிசரே.

ಶಾದು ಶನತ್ತೈ ನಲಿಯುಮ್ ಕಂಜನ್ನೈಚ್ ಚಾದಿಪ್ಪದರ್ಕು,
ಆದಿಯಂ ಜೋದಿಯುರುವೈ ಅಂಗುವೈತ್ತಿಂಗು ಪ್ಪಿರಂದ,
ವೇದಮುದಲ್ವನ್ನೈ ಪ್ಪಾಡಿ ವೀದಿಗಡೋಱುಂ ತುಳ್ಳಾದಾರ್,
ಓದಿಯುಣರ್ಂದವರ್ ಮುನ್ನಾ ಎನ್ ಚವಿಪ್ಪಾರ್ ಮನಿಶರೇ

ಶಾದು ಶನತ್ತೈ சாது சனத்தை = ಸಾಧುಜನರನ್ನು (ಸಾತ್ವಿಕ ಸ್ವಭಾವದವರನ್ನು), ನಲಿಯುಮ್ நலியும் = ಹಿಂಸಿಸುವ, ಕಂಜನ್ನೈ கஞ்சனை = ಕಂಸನನ್ನು, ಶಾದಿಪ್ಪದರ್ಕು சாதிப்பதற்கு = ಶಿಕ್ಷಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ, ಆದಿ ஆதி = ಶಾಶ್ವತವಾದ (ನಿತ್ಯವಾದ), ಅಮ್ அம் = ಬಹಳ ಸುಂದರವಾದ, ಜೋದಿ ಉರುವೈ சோதி உருவை = ಜ್ಯೋತಿಸ್ವರೂಪವನ್ನು, ಅಂಗು ವೈತ್ತು அங்கு வைத்து = ಅಲ್ಲಿರುವ ನಾಡಿಯಲ್ಲೇ (ಪರಮಪದದಲ್ಲಿರುವ ನಾಡಿಯಲ್ಲೇ), ಇಂಗು இங்கு = ಇಲ್ಲಿ (ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ), ಪಿಱನ್ದ பிறந்த = ಅವತರಿಸಿದ, ವೇದಮ್ வேதம் = ವೇದಗಳ, ಮುದಲ್ವನ್ನೈ முதல்வனை = ಒಡೆಯನನ್ನು (ವೇದಪ್ರತಿಪಾದ್ಯನನ್ನು), ಪಾಡಿ பாடி = ಕೀರ್ತಿಸುತ್ತಾ, ವೀದಿಗಳ್ (ಶೇರಿಯುಮ್) வீதிகள் தோறும் = ಬೀದಿಗಳಲ್ಲೆಲ್ಲಾ, ತುಳ್ಳಾದಾರ್ துள்ளாதார் = ನಲಿದಾಡದವರು (ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ಕುಣಿದಾಡದವರು), ಓದಿ ஓதி = ಶಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಅಭ್ಯಾಸಮಾಡಿ, ಉಣರ್ಂದವರ್ ಮುನ್ನಾ உணர்ந்தவர் முன்னா = ಅರಿತುಕೊಂಡವರ ಮುಂದೆ ಹಾಗೆ, ([illegible]), ಎನ್ ಶವಿಪ್ಪಾರ್ என் சவிப்பார்

ನ ಏನನ್ನು ಜಪಿಸುತ್ತಾರೆ? (ಯಾವ ಜಪ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ?), ಮನಿಶರೇ ಬಣ್ಣಿ ರೆ: ಅವರು ಮನುಷ್ಯರೇ?

ನಾಸ್ತಿಕ ಸ್ವಭಾವದವರನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸುವ ತಂದೆಯನ್ನು ಶಿಕ್ಷಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಶಾಶ್ವತವೂ (ನಿತ್ಯವೂ) ಬಯ್ಯಬೇಕೆಂದರವೂ ಆದ ಜ್ಯೋತಿಷ್ಟಾನವನ್ನು ಪರಮಪದದಲ್ಲಿಯ ನಾನೆಯೇ ಭೂಲೋಕಕ್ಕೆ ತಂದು ಅವತರಿಸಿದ ವೇದಗಳ ಒಡೆಯನನ್ನು (ವೇದಪ್ರತಿಪಾದ್ಯನನ್ನು) ಕೀರ್ತಿಸುತ್ತಾ ಬಾಳಿಗಳೆಲ್ಲಾ ಸಲದಾಡದವರು (ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ಉನ್ಮತ್ತರಾಗಿ ಕುಣಿದಾಡದವರು) ಶಾಸ್ತ್ರಾದಿಗಳನ್ನು ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿ ಜ್ಞಾನಿಗಳಾಗಿದ್ದರೂ ಸಹ ಯಾವ ಜಪ (5) ಮಾಡುತ್ತಾರೆ? ಅವರು ಮನುಷ್ಯರೇ?

ಸಾಧು ಸಜ್ಜನರ ಸಹವಾಸದಿಂದ ಏನನ್ನು ಕಲಿಯುವವರ ಜನ್ಮ ವ್ಯರ್ಥವಾದದ್ದು ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದು ಹಿಂದಿನ ಶ್ಲೋಕ. ಅಂಥ ನಾಸ್ತಿಕ ಜನರನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸುವವರ ಜೀವನವಾಗಲಿ, ತಮ್ಮ ಜ್ಞಾನಗಳಿಂದರ ಜೀವನವಾಗಲಿ ಹೇಗೆ ವ್ಯರ್ಥ ಸೂಚಿಸುವುದು ಈ ಶ್ಲೋಕ.

ನಾಸ್ತಿಕರ ಸಂಗದಿಂದ ಕಲಿಯುವ ಜನರನ್ನು ಕಂಡರೆ ಭಗವಂತನಿಗೆ ಯಾವ ಅಂತಃಕರಣವೂ ಇಲ್ಲ. ಅವರ ಮೇಲೆ ಕೋಪವೂ ಇಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಅವರನ್ನು ತಾನೇ, ವ್ಯರ್ಥ ಜೀವನವನ್ನು ಕಳೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ನೀಡುತ್ತಾನೆ. ಅವರು ಇಂಥ ಅನೇಕ ಜನ್ಮಗಳನ್ನೆತ್ತಿ ತಮ್ಮ ಉದ್ಧಾರ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ತಾವೇ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುವಂತಾಗಲಿ ಎಂದು ಅವರನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಡುತ್ತಾನೆ. ಆದರೆ, ನಾಸ್ತಿಕ ಜನರನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸುವ ಆಸುರೀ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯುಳ್ಳ ಶತ್ರುಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಭಗವಂತನಿಗೆ ಕೋಪ. ಅವರನ್ನು ಶಿಕ್ಷಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸ್ವಾಮಿಯು ಮಾಡಿದ ಕೆಲಸ.

'ಸಾಧು ಶಸ್ತ್ರೈರಲಯುಮಾ ಕಂಜವೈ ಶಾಂತಿಪ್ಪದಯಾಂ....' — ಭಗವಂತನು ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನಾಗಿ ಅವತರಿಸಿದ್ದೇಕೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಸಾರು ದಿಲ್ಲಿಗೆ. ಕಂಸಾಸುರನು ಕಡುದುಷ್ಟ. ತನ್ನ ತಂದೆಯಾದ ಉಗ್ರಸೇನನನ್ನೇ ಸೆರೆಯಲ್ಲಿಟ್ಟು ತಾನು ರಾಜನಾದ. ತನ್ನ ತಂಗಿಯಾದ ದೇವಕಿಯನ್ನು ವಸುದೇವನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಅದ್ದೂರಿಯಾಗಿ ಮದುವೆ ಮಾಡಿದನಾದರೂ, ಅವಳ ಎಂಟನೆಯ ಗರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟುವವನು ಅವನಿಗೆ ಮೃತ್ಯುವಾಗುವನೆಂಬುದನ್ನು ಅಶರೀರವಾಣಿಯಿಂದ ಕೇಳಿದ ಕೂಡಲೇ, ಅವರಿಬ್ಬರನ್ನೂ ಸೆರೆಯಲ್ಲಿಟ್ಟನು. ಅಲ್ಲದೆ, ಅವರಿಗೆ ಹುಟ್ಟಿದ ಒಂದೊಂದು ಶಿಶುವನ್ನು ಆಗಲೇ ಕೊಂದು ಹಾಕುತ್ತಾ ಬಂದನು. ದೇವಕಿಯ ಎಂಟನೆಯ ಗರ್ಭವೂ ಬಂತು. ಆಗ

ಮನೆಯಲ್ಲೇ ಭಗವಂತನು ಕಾಣಿಸಿದ ಮೂರ್ತಿಯಾಗಿ ದೇವಕಿಯ ಮಗನಾಗಿ ಅವತರಿಸಿದನು. ಹುಟ್ಟಿದಾಗ ಪರಮಪದದಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿದ್ದಂತೆಯೇ ಎಂದರೆ, ಚತುರ್ಭುಜನಾಗಿ, ಕಿರೀಟ ಮಕರಕುಂಡಲಧಾರಿಯಾಗಿ, ಶಂಖಚಕ್ರಗದಾಪದ್ಮಧಾರಿಯಾಗಿ, ಪೀತಾಂಬರ ಧಾರಿಯಾಗಿ, ಪರಮ ಶೋಭಾಯಮಾನನಾಗಿ, ದಿವ್ಯ ಮಂಗಳ ವಿಗ್ರಹನಾಗಿ; ಆಶ್ಚರ್ಯಕರನಾಗಿ ದೇವಕೀ ವಸುದೇವರಿಗೆ ದರ್ಶನ ಕೊಟ್ಟನು. ಮತ್ತು, ಮುಂದೆ, ಹೇಗೆ ನಡೆಯಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಸಿ, ಸಾಮಾನ್ಯ ಶಿಶುವಾದನು. ಆ ಬಳಿಕ, ನಂದಗೋಕುಲದಲ್ಲಿ ಬಾಲಕೃಷ್ಣನಾಗಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಾ ಬಂದು, ಕಂಸನ ಎಲ್ಲಾ ಬಗೆಯ ವಂಚನೆಗಳಿಗೂ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲದಂತೆ, ಅವನು ಕಳುಹಿಸಿದ ಎಲ್ಲ ಶತ್ರುಗಳನ್ನು ನಾಶಗೊಳಿಸಿ, ಕಡೆಗೆ ಕಂಸನನ್ನು ಸದೆಬಡಿದನು. ಇದು ಭಾಗವತ ಕಥೆ.

" ಏಡಿದಹ ಹೋಯುನ್ನುಳ್ಳದಾರ್..... " — ಭಗವಂತನ ನಾಮ ಸ್ವಭಾವಗಳನ್ನು ಕೀರ್ತಿಸುತ್ತ, ಆ ಅನುಭವದಲ್ಲಿಯೇ ತನ್ಮಯರಾಗಿ, ಮೈಮರೆತು ಕುಣಿಕುಣಿದಾಡುತ್ತ ಬೀದಿಬೀದಿಗಳಲ್ಲಾ ಅಲೆದಾಡುವವರು ಭಕ್ತಿಭಾವದಿಂದ ತುಂಬಿ ತುಳುಕುವ ಜನ.

" ಓದಿಯುಣಾರ್ಂದವರ್...." ವೇದ ಮತ್ತು ಶಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿ, ಭಗವದ್ವಿಷಯ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡವರು.

ಆಳ್ವಾರರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ: ದುಷ್ಟರನ್ನು ಶಿಕ್ಷಿಸುವವನೂ, ಶಿಷ್ಟರನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವವನೂ, ವೇದ ಪ್ರತಿಪಾದ್ಯನೂ, ನಿತ್ಯನೂ (ಶಾಶ್ವತನು), ಜ್ಯೋತಿಸ್ವರೂಪನೂ, ದಿವ್ಯಸುಂದರನೂ ಆದ ಭಗವಂತನನ್ನು ಕುರಿತು ವೇದಶಾಸ್ತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸುವಂತೆಯೇ ಅರಿತುಕೊಂಡು ಉತ್ತಮಜ್ಞಾನಿಗಳಾಗಿದ್ದರೂ, ಭಕ್ತಿಪರವಶರಾಗಿ ಭಗವಂತನ ನಾಮಸ್ವಭಾವಗಳನ್ನು ಅದ್ಭುತಕರ ಅವನ ಲೀಲೆಗಳನ್ನು ಕೀರ್ತಿಸುತ್ತಾ ಬೀದಿಬೀದಿಗಳಲ್ಲಿ ಮೈಮರೆತು ಕುಣಿಯುತ್ತಾ ಅಲೆದಾಡುತ್ತ ಕಾಲಕಳೆಯುವ ಜನರ ಜ್ಞಾನವೆಲ್ಲವೂ ವ್ಯರ್ಥವೇ. ಅವರ ಜಪತಪಗಳು, ಸಾಧನೆಗಳು, ಜ್ಞಾನಧ್ಯಾನಗಳು ಫಲವೇ ಇಲ್ಲ.

ಜ್ಞಾನಕ್ಕಿಂತಲೂ ಭಕ್ತಿ ಮೇಲು ಎಂದು ಆಳ್ವಾರರು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂಬುದು ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ.

6. மணிசரும் மற்றும்முற்றுமாய்
மாயப்பிறவி பிறந்த,
தனியன் பிறப்பிலி தன்னைத்
தடங்கடல் சேர்ந்த பிரானை,
கனியைக் கரும்பின் சாற்றைக்
கட்டியைத் தேனை யமுதை,
முனிவின்றி யேத்திக் குனிப்பார்
முழுதுணர் நீர்மையினாரே.

ಮನಿಶರುಮ್ ಮಟ್ರುಮ್ ಮುಟ್ರುಮಾಯ್ ಮಾಯಪ್ಪಿರವಿ ಪಿರನ್ದ,
ತನಿಯನ್ ಪಿರಪ್ಪಿಲಿ ತನ್ನೈತ್ತಡಙ್ಗಡಲ್ ಶೇರ್ನ್ದ ಪಿರಾನೈ,
ಕನಿಯೈಕ್ಕರುಮ್ಬಿನ್ ಶಾಟ್ರೈಕ್ಕಟ್ಟಿಯೈತ್ತೇನೈಯಮುದೈ,
ಮುನಿವಿನ್ರಿ ಯೇತ್ತಿಕ್ಕುನಿಪ್ಪಾರ್ ಮುೞುದುಣರ್ ನೀರ್ಮೈಯಿನಾರೇ.

ಮನಿಶರುಮ್ மணிசரும் = ಮನುಷ್ಯರೂ, ಮಟ್ರುಮ್ மற்றும் = ಮತ್ತು, ಮುಟ್ರುಮ್ ಆಯ್ முற்றும் ஆய் = ಇತರ ಎಲ್ಲಾ ವಸ್ತುಗಳೂ ಆಗಿ, ಮಾಯಮ್ ಪಿರವಿ மாயம் பிறவி = ಆಶ್ಚರ್ಯಕರವಾದ ಜನ್ಮಗಳಲ್ಲಿ, ಪಿರನ್ದ பிறந்த = ಜನಿಸಿದ, ತನಿಯನ್ தனியன் = ಜೋಡಿಯಿಲ್ಲದವನೂ, ಪಿರಪ್ಪು ಇಲಿ ತನ್ನೈ பிறப்பு இலி தன்னை = ಹುಟ್ಟುವಿಕೆಯೆಂಬುದೇ ಇಲ್ಲದವನಾ, ತಡಮ್ தடம் = ವಿಸ್ತಾರವಾದ, ಕಡಲ್ கடல் = ಕಡಲನ್ನು, ಶೇರ್ನ್ದ ಪಿರಾನೈ சேர்ந்த பிரானை = ಸೇರಿದ ಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು, ಕನಿಯೈ கனியை = ಮಧುರವಾದ ಹಣ್ಣನ್ನು (ಹಣ್ಣಿನಂತಿರುವವನನ್ನು), ಕರುಮ್ಬಿನ್ ಶಾಟ್ರೈ கரும்பின் சாற்றை = ಕಬ್ಬಿನ ಸಾರವನ್ನು (ಕಬ್ಬಿನ ಹಾಲನ್ನು), ಕಟ್ಟಿಯೈ கட்டியை = ಕಲ್ಲುಸಕ್ಕರೆಯನ್ನು, ತೇನೈ தேனை = ಜೇನುತುಪ್ಪವನ್ನು (ಮಧುವನ್ನು), ಅಮುದೈ அமுதை = ಅಮೃತವನ್ನು, ಮುನಿವು ಇನ್ರಿ முனிவு இன்றி = ಪ್ರಯತ್ನವಿಲ್ಲದೆಯೇ (ಎಡೆಬಿಡದಂತೆ), ಏತ್ತಿ ஏத்தி = ಸ್ತುತಿಸಿ, ಕುನಿಪ್ಪಾರ್ குனிப்பார் = ಆಡಿ ಕುಣಿಯುವವರು (ಕುಣಿದಾಡುವವರು), ಮುೞುದು முழுது = ಪೂರ್ಣವಾದ, ಉಣರ್ உணர் = ತಿಳುವಳಿಕೆಯು, ನೀರ್ಮೈಯಿನಾರೇ நீர்மையினாரே = ಸ್ವಭಾವದವರೇ ಆಗುತ್ತಾರೆ.

ಮನುಷ್ಯರೂ ಮತ್ತು ಇತರ ಎಲ್ಲಾ ವಸ್ತುಗಳೂ ಆಗಿ, ಆಶ್ಚರ್ಯಕರವಾದ ಜನ್ಮಗಳಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದ ಜೋಡಿಯಿಲ್ಲದವನೂ, ಹುಟ್ಟುವಿಕೆಯೆಂಬುದೇ ಇಲ್ಲದವನಾದ ವಿಸ್ತಾರವಾದ ಕಡಲನ್ನು ಸೇರಿದ ಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು, ಮಧುರವಾದ ಹಣ್ಣನ್ನು, ಕಬ್ಬಿನ ಹಾಲನ್ನು, ಕಲ್ಲುಸಕ್ಕರೆಯನ್ನು, ಜೇನುತುಪ್ಪವನ್ನು, ಅಮೃತವನ್ನು,

ಅಪ್ರಯತ್ನವಾಗಿಯೇ (ಎಡೆಬಿಡದಂತೆ), ನಿತ್ಯ, ಅಡ್ಡಬೀಳುವವರು, (ಹೊರ ದಾಟುವವರು) ಪೂರ್ಣವಾದ ತಿಳುವಳಿಕೆಯನ್ನುಳ್ಳ ಸ್ವಭಾವದವರೇ ಆಗಿರು (6) ತ್ತಾರೆ.

ಇಂದಿನ ಪಾಠದ ವಿಷಯವನ್ನು ಇಲ್ಲಿಯೂ ಮುಂದುವರಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಭಗವಂತನನ್ನು ಎಡೆಬಿಡದಂತೆ ಚಿಂತಿಸುತ್ತ, ಸ್ತುತಿಸುತ್ತ ಇರುವ ಭಕ್ತರಾದ ಪೂರ್ಣಜ್ಞಾನಿಗಳಿಗೆ ನಮಃ ಎನ್ನಲಾಗುತ್ತದೆ.

ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಅರಿತುಕೊಳ್ಳಲಾರದ ಮಾತುಗಳಿಂದ ಎಂದರೆ ಜ್ಞಾನಿಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರವೇ ಅರ್ಥವಾಗುವಂಥ ಮಾತುಗಳಿಂದ ಭಗವಂತನನ್ನು ಹೊಗಳುವುದರಿಂದ ಪಡೆಯುವ ಸವಿ ಕಡಿಮೆಯೇ. ಬಳಕೆಯ ವಸ್ತುಗಳ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಭಗವಂತನನ್ನು ಸ್ತುತಿಸುವುದರಿಂದ, ಎಂದರೆ, ಅಂಥ ವಸ್ತುಗಳಿಗೆ ಭಗವಂತನನ್ನು ಹೋಲಿಸಿ ಹೇಳುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ, ಭಗವಂತನನ್ನು ಸುಲಭವಾಗಿ ಅರಿತುಕೊಂಡು ಆನಂದಿಸಬಹುದು ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ಇಲ್ಲಿನ ವಿವರಣೆಯ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯ.

“ಮುನಿಶರಮಾ . . . . ಪಿಬನ್ತ” – ದುಷ್ಟನಿಗ್ರಹಕ್ಕಾಗಿ, ಸಜ್ಜನ ಪಾಲನೆಗಾಗಿ, ಧರ್ಮಸಂರಕ್ಷಣೆಗಾಗಿ ಭಗವಂತನು ನಾನಾ ಅವತಾರಗಳನ್ನೆತ್ತಿದನಷ್ಟೆ. ಅವುಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ಹೇಳಲಾಗಿದೆ. ವಾಮನ, ರಾಮ, ಕೃಷ್ಣ ಅವತಾರಗಳು ಮಾನವರೂಪಗಳು. ಮತ್ಸ್ಯ, ಕೂರ್ಮ, ವರಾಹ ಅವತಾರಗಳು ಕೆಳಪ್ರಾಣಿಗಳ ರೂಪಗಳು. ನರಸಿಂಹ ಹಯಗ್ರೀವ ಅವತಾರಗಳು ವಿಚಿತ್ರವಾದ 'ನರ-ಮೃಗ' ರೂಪಗಳು. ಹಂಸ ಅವತಾರವು ವಿಸ್ಮಯವಾದದ್ದು. ತ್ರಿವಿಕ್ರಮ ಅವತಾರವಂತೂ ಮಹಾದ್ಭುತವಾದ ವಿರಾಟ್ ಸ್ವರೂಪವೇ. ಹೀಗೆ ಭಗವಂತನ ನಾನಾ ಅವತಾರಗಳು ಅವುಗಳ ನಿಮಿತ್ತಗಳಿಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಬಂದವು.

ಸರ್ವವ್ಯಾಪಕತ್ವ, ಸರ್ವಜ್ಞತ್ವ, ಸರ್ವಶಕ್ತತ್ವ, ನಿರ್ದೋಷತ್ವ, ಆಕರ್ಷಕತ್ವ, ಸೌಂದರ್ಯ, ಕಾರುಣ್ಯ ಮುಂತಾದ ಗುಣಗಳಿಂದ ಶೋಭಿಸುವ ಭಗವಂತನು ಎಲ್ಲ ರೀತಿಯಲ್ಲೂ ಸಾಟಿಯಿಲ್ಲದವನೇ. ಅವನಿಗೆ ಹುಟ್ಟು ಎಂಬುದಿಲ್ಲ. ಅವನು ನಿತ್ಯ, ಶಾಶ್ವತ. ಇಡೀ ಸೃಷ್ಟಿಗೇ ಕಾರಣ. ಎಲ್ಲದರಲ್ಲೂ ನಿರ್ಲಿಪ್ತನಾಗಿ ಸರ್ವದಾ ಯೋಗನಿದ್ರೆಯಲ್ಲಿರುವವನು – ಹೀಗೆ ಭಗವಂತನನ್ನು ವರ್ಣಿಸಿ ಹೇಳುವ ಮಾತುಗಳೆಲ್ಲವೂ ನಮಗೆ ಅರಿತುಕೊಳ್ಳಲು ಆಗದಿದ್ದರೆ ಅವುಗಳ ಗೊಡವೆಗೆ ಹೋಗುವುದು ಬೇಡ. ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸುಲಭವಾಗಿ, ಆಸೆಯಿಂದ, ಸವಿದು, ಆನಂದಿಸುವಂಥ, ಎಲ್ಲರೂ

ತಿಳಿದಿರುವ 'ಹಣ್ಣು', 'ಕಬ್ಬಿನಹಾಲು', 'ಬೆಲ್ಲ', 'ಕಲ್ಲುಸಕ್ಕರೆ', 'ಜೇನುತುಪ್ಪ' ಮುಂತಾದ ಮಾತುಗಳಿಂದಲೇ ಭಗವಂತನನ್ನು ವರ್ಣಿಸಿ, ಆ ಮಾಲನ್, ಆನಂದಪಡುವರು — ಎನ್ನಲಾಗುತ್ತದೆ.

'ಅಮೃತತ್ವ' ವನ್ನು, ಎಂದರೆ, 'ಸಾವಿಲ್ಲದ ಸ್ಥಿತಿ'ಯನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುವ ದಿವ್ಯ ವಸ್ತುವೇ 'ಅಮೃತ'. ಭಗವಂತನನ್ನು ದ್ರಾಕ್ಷಾ ಆಸ್ವಾದಿಸುವುದರಂತೆ ಬರುವ ಫಲವೇ ಅಮೃತತ್ವ (ಅಮರತ್ವ).

ಆಳ್ವಾರರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ: ಭಗವಂತನು ಲೋಕರಕ್ಷಣೆಗಾಗಿಯೇ ಆಶ್ಚರ್ಯಕರವಾದ ನಾನಾ ಅವತಾರಗಳನ್ನು ಎತ್ತುತ್ತಾನೆ. ಆದರೆ ಅವನಿಗೆ ಹುಟ್ಟು ಎಂಬುದೇ ಇಲ್ಲ. ಅವನು ಹುಟ್ಟಿದಲ್ಲಿ ಪವಡಿಸಿಯೂ ನಿದ್ದೆಯಲ್ಲಿರತಕ್ಕವನು. ಅವನಿಗೆ ಸಾವಿಯೂ ಇಲ್ಲ. ಅವನು ಹಣ್ಣಿನಂತೆ, ಕಬ್ಬಿನಹಾಲಿನಂತೆ, ಕಲ್ಲುಸಕ್ಕರೆಯಂತೆ, ಜೇನುತುಪ್ಪದಂತೆ ಬಲು ಸಿಹಿ. ಸಾವಿಲ್ಲದ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಕೊಡುವ ಅಮೃತವೇ ಅವನು. ಅವನನ್ನು ಒಳಗೆ ಅನುಭವಿಸಿಂದು, ಎಡೆಬಿಡದಂತೆ, ಅಪ್ರಯತ್ನವಾಗಿಯೇ, ಸ್ತುತಿಸುತ್ತಾ, ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಮೈಮರೆತು ಕುಣಿಯುತ್ತಾ ನಮಸ್ಕರಿಸುತ್ತಾ ಆನಂದಿಸುವವರು ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನಿಗಳಿಗೆ ಸಮಾನರು.

7. நீர்மையில் நூற்றுவர் வீய
ஐவர்க்கருள் செய்து நின்று,
பார்மல்கு சேனையவித்த
பரஞ்சுடரை நினைந்தாடி,
நீர்மல்கு கண்ணினராகி
நெஞ்சம் குழைந்து நையாதே,
ஊன்மல்கி மோடு பருப்பார்
உத்தமர்கட்கென் செய்வாரே?

ನೀರ್ಮೈಯಿಲ್ ನೂಟ್ರುವರ್ ವೀಯ ಐವರ್ಕ್ಕರುಳ್ ಶೆಯ್ದು ನಿನ್ರು,
ಪಾರ್ ಮಲ್ಗು ಶೇನೈಯವಿತ್ತ ಪರಂಜುಡರೈ ನಿನೈಂದಾಡಿ,
ನೀರ್ ಮಲ್ಗು ಕಣ್ಣಿನರಾಗಿ ನೆಂಜಮ್ ಕುೞೈಂದು ನೈಯಾದೇ,
ಊನ್ ಮಲ್ಗಿ ಮೋಡು ಪರುಪ್ಪಾರ್ ಉತ್ತಮರ್ಕಟ್ಕೆನ್ ಶೆಯ್ವಾರೇ?

ನೀರ್ಮೈ ಇಲ್ நீர்மையில் = ಕಾರುಣ್ಯವಿಲ್ಲದ (ಸತ್ಸ್ವಭಾವವಿಲ್ಲದ), ನೂಟ್ರುವರ್ நூற்றுவர் = ನೂರ್ವರು, ವೀಯ வீய = ನಾಶವಾಗುವಂತೆ, ಐವರ್ಕ್ಕು ஐவர்க்கு = ಐವರಿಗೆ, ಅರುಳ್ ಶೆಯ್ದು அருள் செய்து = ಕೃಪೆಮಾಡಿ, ನಿನ್ರು நின்று = (ಅವರಿಗೆ ಸಹಾಯಕನಾಗಿ) ನಿಂತು, ಪಾರ್ பார் = ಭೂಮಿಯು [illegible] ಮಲ್ಗು மல்கு = ತುಂಬಿರುವ, ಶೇನೈ சேனை = ಸೇನೆಗಳನ್ನು

ಅವಿತ್ತ ಅಯಿಕ್ಕನ್ನು = ನಾಶವಿಲ್ಲದ, ಪರಮ ಸುಡರ್ಕ್ಕೆ பரஞ்சுடரை = ಪರಂಜ್ಯೋತಿ ಸ್ವರೂಪಿಯನ್ನು, ನಿನ್ನೆದು நினைந்து = ನೆನೆದು (ಚಿಂತಿಸಿ), ಆಟಿ ஆடி = ಕುಣಿದಾಡಿ, ನೀರ್ ಮಲ್ಕು நீர் மல்க = ನೀರು ತುಂಬಿದ, ಕಣ್ಣಿನರ್ ಆಗಿ [illegible] ನಿನ್ಣನ் = ಕಣ್ಣುಳ್ಳವರಾಗಿ, ನೆಂಜಮ் ನಿನೈ = ಮನಸ್ಸು ಕರಗಿ, ಕಲಕಿಹೋಗಿ), ನೈಯಾದೇ ಉಡಲ್ = ದೇಹವನ್ನು, ಕುಲುಕ್ಕಿನು = ದ್ರವಿಸಿ (ಕರಗಿ, ಕಲಕಿಹೋಗಿ), ನೈಯಾದೇ ಊನ್ ಮಲ್ಕಿ ಉಡಲ್ = ದೇಹವನ್ನು ತುಂಬಿಸಿ, ಪೆರುಕಿಪಿದದೆ, ಉನ್ ಮಲ್ಗಿ ஊன் மல்கி = ದೇಹವನ್ನು ತುಂಬಿಸಿ, ಪಾಡುವಾರ್ பாடுவார் = ಹೇಳುವವರು, ಮೋದು ಮೋಡು = ಹೊಟ್ಟೆಯನ್ನು, ವಿಡುಪ್ಪಾರ್ ಪಡುಪ್ಪಾರ್ = ಹೇಳುವವರು, ಮೋಡು மோடு = ಹೊಟ್ಟೆಯನ್ನು, ಎನ್ ಕಣ್ = ಏನನ್ನು, ಉತ್ತಮರ್ಕ್ಕು ಉತ್ತಮರ್ಕಳ್ = ಉತ್ತಮರು, ಎನ್ ಕಣ್ = ಏನನ್ನು, ಉತ್ತಮರ್ಕಳ್ ಉತ್ತಮರ್ ಕಟ್ಕು = ಉತ್ತಮರು,
ಶೆಯ್ವಾರ್ ಶೆಯ್ವಾರ್ = ಮಾಡಬಲ್ಲರು?

ಕಾರುಣ್ಯವಿಲ್ಲದ (ದಡ್ಡತನವಿಲ್ಲದ) ಸೂರ್ಯನು ನಾಶವಾದಂತೆ (ವಿವರ) ಕೃಪೆ ಮಾಡಿ, (ಅವರ ಬೆಂಬಲದಾಗಿ) ನಿಂತು, ಭಗವಂತನ ಮೇಲೆ ತುಂಬಿರುವ (ಅಪಾರವಾದ) ಜ್ಞಾನಿಗಳನ್ನು ನಾಶವಿಲ್ಲದ ಪರಂಜ್ಯೋತಿ ಸ್ವರೂಪಿಯನ್ನು ಚಿಂತಿಸಿ, ಕುಣಿದಾಡಿ, ನೀರು ತುಂಬಿದ ಕಣ್ಣುಳ್ಳವರಾಗಿ, ಮನಸ್ಸು ಕರಗಿ (ಕಲಕಿ ದವರಾಗಿ), ಪೆರುಕಿಪಿದದೆ, ದೇಹವನ್ನು ತುಂಬಿಸಿ, ಹೊಟ್ಟೆಯನ್ನು ಹೇಳುವವರು (7)
ಉತ್ತಮರಿಗೆ ಏನನ್ನು ಮಾಡಬಲ್ಲರು?

ಭಗವದ್ಭಕ್ತಿಯುಳ್ಳವರು ಎಂಬುದನ್ನು ಗುರುತಿಸುವ ಬಗೆಯನ್ನು. ಭಗವದ್ಭಕ್ತಿಯುಳ್ಳವರು ಎಂಬುದನ್ನು ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನರ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು (ಭಕ್ತನ ಲಕ್ಷಣಗಳನ್ನು), ಇದಲ್ಲದ ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನರ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಸೂಚಿಸಲಾಗಿದೆ. ಅವರಿಬ್ಬರ ನಡುವೆ ಹೊಂದಿರುವುದು ಬಲ್ಲವೆಂಬುದನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಸೂಚಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಸ್ವರ್ಣಸಮುದ್ರನಾದ ಭಗವಂತನನ್ನು ಎದೆಬಡಿದಂತೆ ಚಿಂತಿಸುತ್ತಾ, ಆನಂದದ ಕಣ್ಣೀರನ್ನು ಸುರಿಸುತ್ತಾ, ಕೀರ್ತಿಸುತ್ತಾ, ಮೈಮರೆತು ಕುಣಿದಾಡುತ್ತಾ, ಆನಂದದ ಕಣ್ಣೀರನ್ನು ಸುರಿಸುತ್ತಾ, ಮನಸ್ಸನ್ನು ಕಲಕಿ, ಕರಗಿಸಿ, ಪೆರುಕಪಿಸುವವರು "ಉತ್ತಮರು" - ಸುರಿಸುತ್ತಾ, ಮನಸ್ಸನ್ನು ಕಲಕಿ, ಕರಗಿಸಿ,
ಅವರೇ ಭಕ್ತಶಿಖಾಮಣಿಗಳು.

ಉತ್ತಮರ ಯಾವೊಂದು ಸ್ವಭಾವವನ್ನು [illegible] ಅನುಸರಿಸದೆ, ಅವರ ಯಾವ ವಿಷಯವನ್ನು ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಹಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳದೆ, ತಮ್ಮ ಹೊಟ್ಟೆಯನ್ನು ತುಂಬಿಸುತ್ತಾ ದೇಹವನ್ನು ಬೆಳೆಸುವುದರಲ್ಲೇ ಸದಾ ನಿರತರಾಗಿರುವವರು "ಅಧಮರು" - ಕೀಳು ಬುದ್ಧಿಯ ಪ್ರಾಣಿಗಳಂತೆ ಜೀವನ ನಡೆಸುವವರು.

"ನೀರ್ಮೈಯಿಲ್ ನುಟ್ರುವರ್ . . . . . . ಎನ್ನಾಯು" - ಕೆಲವರು ಸೂಕ್ತರು. ಪಾಂಡವರು ಅಂತವರು. ಕೌರವರಿಗೆ ಪಾಂಡವರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅಸೂಯೆ ಕರುಣೆಯಿಲ್ಲ. [illegible] ಅವರನ್ನು ಹಿಂಸಿಸುವುದು, ಕಷ್ಟಕೊಡುವುದು ಕೌರವರ ಮುಖ್ಯ ಕೆಲಸವಾಗಿತ್ತು. ಪಾಂಡವರು ಭಕ್ತರು. ಸಜ್ಜನರಾಗಿದ್ದರು. ಭಗವಂತನನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸಿದವರು. ದುಷ್ಟರಾದ ಕೌರವರನ್ನು ಸಜ್ಜನರಿಗೆ ಕರಲು

Garani Srinivasan

ಬಿಟ್ಟಿಲಗೊಂಡದ್ದರಿಂದ, ಭಗವಂತನು ಅವರನ್ನು ತನ್ನ ಅನುಸಾರನು. ಶಾಂತವಾಗಿ ರಕ್ಷಣೆಯ ಶ್ರೀಪಾದ, ಅವರ ಬೆಂಬಲಕ್ಕನಾಗಿ ನಿಂತು, ಅವರಿಗೆ ಬೇಕು ನಡೆಸಿಕೊಳ್ಳುವನು.

"ಪಾರ್ ಮಲ್ಲು ಶೆನ್ನೈಯುತ್ತ" – ಭಗವಂತನಿಗೆ ನಾಲ್ಕು ಕೆಲಸಗಳು: ದುಷ್ಟ ಶಿಕ್ಷಣ, ಶಿಷ್ಟ ರಕ್ಷಣ, ಧರ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾಪನ, ಭೂಭಾರ ಹರಣ. ಇವುಗಳು ಯಾವಾಗಲೂ ಇರುತ್ತವೆ. ಮಹಾಭಾರತ ಯುದ್ಧ ರಚನೆಯನ್ನು ಕಂಡರೆ ಅರ್ಥವಾಗುವುದು. ಯುದ್ಧವನ್ನು ಕೂಡದೆ, ಅಲ್ಲಿ ನಿಂತವರ ಎಲ್ಲ ಆಯುಧಗಳ ಶಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು, ತೇರನ್ನು ಓಡಿಸುವ ಆಯುಧಗಳ ಶಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ನಾಶಪಡಿಸಿದ ಈ ಕಾರ್ಯ ಭಗವಂತನ ನಾಲ್ಕು ಕಾರ್ಯಗಳು ಅಲ್ಲಿ ನಡೆಯಿತು!

ಆಳ್ವಾರರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ: ನಿಷ್ಠೆಯುಳ್ಳವರು, ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿ ಬೇಸರಗೊಂಡ ಶ್ರೀವೈಷ್ಣವರು ನಾಮ ಸಂಕೀರ್ತನೆ, ನಿಜವಾದ ಭಾಗವತರ ಕೈಂಕರ್ಯ ಮಾಡುವ ಭಗವಂತನಲ್ಲಿ ಅವರ ಬೆಂಬಲಕ್ಕನಾಗಿ ನಿಂತ ಪರಂಜ್ಯೋತಿ ಸ್ವರೂಪವಾದ ಭಗವಂತನಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿ ಮಾಡುವ ಉತ್ತಮರ ನಡುವೆ ತಮ್ಮ ಹೊಣೆಯನ್ನು ಬಿಡುವುದರಿಂದ ಭಕ್ತಿ ಮಾಡುವ ಉತ್ತಮರ ನಡುವೆ ಅಧಮರು ಇದ್ದರೂ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ. ಉತ್ತಮರೊಡನೆ ಅವರಿಂದ ಲಾಭ ಸಿಕ್ಕಿ, ಅವರು ಸ್ವತಃ ಏನನ್ನೂ ಕಲಿಯರು. ಉತ್ತಮರಲ್ಲಿ ಅವರಿಂದ ಯಾವ ಪ್ರಯೋಜನವೂ ಇಲ್ಲ.

೮. வார்புனலந் தண்ணருவி
வடதிருவேங் கடத்தெந்தை,
பேர்பலசொல்லிப் பிதற்றிப்
பித்தரென்றே பிறர்கூற,
ஊர்பலபுக்கும் புகாதும்
உலோகர் சிரிக்கநின்றாடி,
ஆர்வம் பெருகிக் குனிப்பார்
அமரர் தொழப்படுவாரே.

ವಾರ್ಪುನಲನ್ದಣ್ಣರುವಿ ವಡತ್ತಿರುವೇಙ್ಗಡತ್ತೆನ್ದೈ,
ಪೇರ್ ಪಲ ಶೊಲ್ಲಿಪ್ಪಿದಱ್ಱಿ ಪ್ಪಿತ್ತರೆನ್ಱೇ ಪಿಱರ್ ಕೂಱ,
ಊರ್ ಪಲ ಪ್ಪುಕ್ಕುಮ್ ಪ್ಪುಗಾದುಮ್ ಉಲೋಗರ್ ಶಿರಿಕ್ಕ ನಿನ್ಱಾಡಿ,
ಆರ್ವಮ್ ಪೆರುಗಿಕ್ಕುನಿಪ್ಪಾರ್ ಅಮರರ್ ತೊೞಪ್ಪಡುವಾರೇ

ವಾರ್ வார் = ಹರಿಯುವ, (ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ), ಪುನಲ್ புனல் = ತೀರ್ಥಗಳನ್ನು (ನೀರಿನ ಝರಗಳನ್ನು), ಅಮ್ அம் = ಅಂದವಾದ, ತಣ್ தண் = ತಂಪಾದ, ಅರುವಿ அருவி = ಬೆಟ್ಟದ ಝರಿಗಳನ್ನುಳ್ಳ, ವಡ ತಿರುವೇಙ್ಗಡತ್ತು வட திருவேங்கடத்து = ಉತ್ತರದ ತಿರುವೇಂಕಟಗಿರಿಯ, ಎನ್ದೈ எந்தை = ಸ್ವಾಮಿಯ, ಪೇರ್ ಪಲ பேர் பல = ಅನೇಕ ನಾಮಗಳನ್ನು, ಶೊಲ್ಲಿ சொல்லி = ಹೇಳುತ್ತ,

ಪಿದಟ್ರು பிதற்றி = ವಟಗುಟ್ಟಿ, (ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬಂದದ್ದನ್ನ ಒದರಿ), ಪಿತ್ತರ್ ಎನ್ಱೇ
பித்தர் என்றே = ಹುಚ್ಚರು ಎಂತಲೇ, ಪಿಱರ್ பிறர் = ಇತರರು, ಕೂಱ
கூற = ಹೇಳುತ್ತಿರಲು, ಊರ್ ಪಲ ஊர் பல = ಹಲವಾರು ಊರುಗಳನ್ನೂ
ಪುಕ್ಕುಮ್ ಪುಗಾದುಮ್ புக்கும் புகாதும் = ಪ್ರವೇಶಿಸಿಯೂ, ಪ್ರವೇಶಿಸ
ದೆಯೂ, ಉಲೋಗರ್ உலோகர் = ಲೋಕರು, ಶಿರಿಕ್ಕ சிரிக்க =
ನಗುವಂತೆ (ನಗುತ್ತಿರಲು), ನಿನ್ಱು ஆடி நின்று ஆடி = ನಿಂತು, ಕುಣಿದಾಡಿ,
ಪೆರುಮ್ ಪೇಱು = ಉತ್ಕೃಷ್ಟ,
ಆರ್ವಮ್ ஆர்வம் = ಆಶೆಯನ್ನು, ಅಮರರ್ அமரர் = ಅಮರ
ಕುನಿಪ್ಪಾರ್ குனிப்பார் = ನಮಸ್ಕರಿಸುವವರು, ತೊழப்படுவாரே = ನಮಸ್ಕರಿಸಲ್ಪಡುವ
[illegible]ರಿಂದ, ಕೇಳು ಪಡುವಾರೆ ತொழப்படுவாரே (ಕೇಳುವವರೇ ಆಗುತ್ತಾರೆ).
ವರೇ ಆಗುತ್ತಾರೆ. (ಪೂಜೆ ಪಡೆಯುವವರೇ ಆಗುತ್ತಾರೆ).

ನಾಲುಗಟ್ಟಿರುವ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಶೀರ್ಷಿಕೆಗಳನ್ನು, ಅಂದವಾದ ಮುತ್ತು ಶಿಂಧಾದ ಚೆಲುವ ಗುಣಗಳನ್ನು ಉಳ್ಳ, ಉತ್ತರದ ತಿರುವೇಂಕಟನಾಯ ಹುಚ್ಚರು ಸ್ವಾಮಿಯ ಅನೇಕ ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾ, ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಒದರುತ್ತಾ, ಹುಚ್ಚರು ಎಂದೇ ಇತರರು ಹೇಳುವಂತೆ, ಹಲವಾರು ಊರುಗಳನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿಯೂ, ಪ್ರವೇಶಿಸದೆಯೂ, ಲೋಕರು ನಗುವಂತೆ (ನಗುತ್ತಿರಲು) ನಿಂತು ಕುಣಿದಾಡಿ, ಆಶೆಯನ್ನು ಉತ್ಕೃಷ್ಟ ನಮಸ್ಕರಿಸುವವರು, ಅಮರರಿಂದ ಪೂಜೆ ಪಡೆಯುವವರೇ ಆಗುತ್ತಾರೆ. (8)

ಭಕ್ತಿಯನ್ನು ವೃದ್ಧಿಯಾಗ ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡಿರುವ, ಯಾವಾಗಲೂ ಎಲ್ಲರ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಭಕ್ತಿ ಪರವಶರಾಗಿ ಆವೇಶಗೊಂಡು ಹುಚ್ಚರಂತೆ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಭಕ್ತರ ಬಗ್ಗೆ ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ.

[illegible] ಪವಿತ್ರ ಜನರ ಒಳ್ಳೆಯ ಗುಣವನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ.

ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನರ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಭಕ್ತರು ಹುಚ್ಚರಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಾರೆ. ಅವರ ಒಂದೊಂದು ನಡತೆಯೂ, ಒಂದೊಂದು ಕೆಲಸವೂ ಹುಚ್ಚರನ್ನು ನೆನಪಿಸುತ್ತದೆ. ಭಗವನ್ನಾಮವನ್ನು ಜಪಿಸುವುದಾಗಲಿ, ಕೀರ್ತಿಸುವುದಾಗಲಿ, ಪುಣ್ಯಕ್ಷೇತ್ರಗಳನ್ನು ನೆನೆಸುವುದಾಗಲಿ, ತಿರುಗುವುದಾಗಲಿ, ಪ್ರೇಮದಿಂದ ಭಕ್ತಿ ಭಾವದಿಂದ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಕುಣಿದಾಡುವುದಾಗಲಿ, ಎಲ್ಲವೂ ಬೇರೆಯವರ ಕಣ್ಣಿಗೆ ವಿಚಿತ್ರವಾಗಿಯೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಕಂಡವರು ನಗುತ್ತಾರೆ, ಹಾಸ್ಯ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಬಾಯಿಗೆ ಬಂದಂತೆ ಅಣಕಿಸುತ್ತಾರೆ, ಬೈಯುತ್ತಾರೆ. ಆದರೂ ಅವರು ಯಾವುದನ್ನೂ ಲಕ್ಷ್ಯವಿಡದೆ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಲೋಕಜನರ ಅಪಹಾಸ್ಯದ ಕಡೆಗೆ, ಯಾವುದನ್ನೂ ಲಕ್ಷ್ಯವಿಡದೆ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಅಂಥ ಹೊಗಳಿಕೆಯಾಗಲಿ, ತೆಗಳಿಕೆಯಾಗಲಿ ಅವರನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಅಂಥ ಭಕ್ತಿಯ ಶಕ್ತಿಯುಳ್ಳವರನ್ನು ಅಮರರೂ ಸಹ ಪೂಜೆ ಮಾಡಿ ನಮಸ್ಕರಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಆಳ್ವಾರರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ: ಶಂಖದ ಕಿವಿಗಳಂತ ಸುಂದರವಾದ ಚಕ್ಷ್ರ ಘುಂಗಳಿಂದಲೂ, ನಾಲು ನಾಲುಗರುವ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಶಿಲ್ಪಗಳಿಂದಲೂ, ಪ್ರಕೃತಿ ರಮ್ಯವಾಗಿಯೂ ಇರುವುದು ತಿರುವೆಂಕಟಾಚಲ. ಅದರ ಶಿಖರದಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿರುವ ಸ್ವಾಮಿಯ ದಿವ್ಯನಾಮಗಳನ್ನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಬಂದ ಹಾಗೆ ಓದುತ್ತಾ, ಜಪಿಸುತ್ತಾ, ಜನಶುಂಬದ ಊರುಗಳನ್ನು ಜನ ಸಂಚಾರವಿಲ್ಲದ ಕಾಡುಗಳನ್ನು ಲೆಕ್ಕಿಸದಂತೆ ಆನಂದದಿಂದ ನಗುತ್ತ, ಕುಣಿದು, ಹಾಡಿ, ತಮ್ಮ ಭಕ್ತಿಯನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸುತ್ತಾರೆ. ಲೋಕದವರೆಲ್ಲಾ ಅವರನ್ನು ಹುಚ್ಚರೆಂದು ನಕ್ಕು ಹಾಸ್ಯ ಮಾಡುತ್ತಿರುವಾಗಲೂ, ಜ್ಞಾನದೃಷ್ಟಿಯುಳ್ಳ ಕಾಲಕಳೆಯುವ ಜನರು ಭಕ್ತಿ ಮಾಡುತ್ತಿರುವಾಗಲೂ, ಅವರನ್ನು ಮೇಲಣ ಲೋಕದವರು ಪೂಜಿಸಿ, ಅವರಿಗೆ ವಂದನೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ.

9\. அமரர் தொழப்படுவானை
அனைத்துலகுக்கும் பிரானை,
அமர மனத்தினுள் யோகு புணர்ந்து
அவன் தன்னோடொன்றாக,
அமரத் துணிய வல்லார்கள் ஒழிய
அல்லாதவரெல்லாம்,
அமரநினைந்தெழுந்தோடி
அலற்றுவதே கருமமே.

ಅಮರರ್ ತೊಳಪ್ಪಡುವಾನ್ನೈ ಅನೈತ್ತುಲಗುಕ್ಕುಮ್ ಪಿರಾನ್ನೈ,
ಅಮರಮನತ್ತಿನುಳ್ ಯೋಗು ಪುಣರ್ನ್ದು ಅವನ್ದನ್ನೋಡೊನ್ರಾಗ,
ಅಮರತ್ತುಣಿಯ ವಲ್ಲಾರ್ಗಳ್ ಒಳಿಯ ಅಲ್ಲಾದವರೆಲ್ಲಾಮ್,
ಅಮರನಿನೈನ್ದೆಳುನ್ದೋಡಿ ಅಲರ್ರುವದೇ ಕರುಮಮೇ.

ಅಮರರ್ அமரர் = ಅಮರರಿಂದ (ದೇವತೆಗಳು, ನಿತ್ಯಸೂರಿಗಳು ಮುಂತಾದವರಿಂದ), ತೊಳಪ್ಪಡುವಾನ್ನೈ தொழப்படுவானை = ಸೇವಿಸಲ್ಪಡುವವನನ್ನು, ಅನೈತ್ತು அனைத்து = ಎಲ್ಲಾ, ಉಲಗುಕ್ಕುಮ್ உலகுக்கும் = ಲೋಕಗಳಿಗೂ, ಪಿರಾನ್ನೈ பிரானை = ಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು, ಅಮರ அமர = ಚೆನ್ನಾಗಿ ಸ್ಥಿರವಾಗಿ (ಅಚಲಂಬದಂತೆ), ಮನತ್ತಿನುಳ್ மனத்தினுள் = ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ (ಮನಸ್ಸಿನ ಒಳಗಡೆ, ಎಂದರೆ, ಚಿತ್ತದಲ್ಲಿ), ಯೋಗು யோகு = ಯೋಗವನ್ನು, ಪುಣರ್ನ್ದು புணர்ந்து = ನಡೆಸಿ, ಅವನ್ அவன் = ಆ ಸ್ವಾಮಿಯು, ತನ್ನೋಡು (ಅವನ್ ತನ್ನೋಡು = ಅವನೊಡನೆ), ತನ್ನೊಡನೆ, ಒನ್ರಾಗ (ಒಂದಾಗಿ) ஒன்றாக ಒಂದಾಗುವಂತೆ, ಅಮರ அமர = ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ, ತುಣಿಯವಲ್ಲಾರ್ಗಳ್ ಒಳಿ

ತುಣಿಯ ವಲ್ಲಾರ್ಗಳ್ ತಾಳಿಯ = ಪ್ರಯತ್ನಿಸುವವರನ್ನು ಕೂಡ (ಮುನ್ನ ಸ್ಲುವವರನ್ನು ಬಿಟ್ಟು), ಅಲ್ಲಾದವರ್ ಎಲ್ಲಾರುಮ್ ಅಲ್ಲಾತವರ್ ಎಲ್ಲಾಮ್ = ಸಾಧಿಸಲ್ಲದವರೆಲ್ಲರಾ, ಅಮರ ಅಮರ = ಶಕ್ತರಾಗಲು (ಭಗವಂತನೊಡನೆ ಒಂದಾಗುವುದಕ್ಕೆ), ನನ್ನನ್ನು ನಿನೈಂದು = ನೆನೆದು (ಚಿಂತಿಸಿ), ಎಲುಮ್ಬುಮ್ ಉರುಗು = ಎಲ್ಬು, ಆಡಿ ಆಡ್ = ಕುಣಿದಾಡಿ, ಅಲಱ್ಱುವದೇ ಅಲಱ್ಱುವದೇ = ಒದರುತ್ತಿರುವುದೇ, ಕರುಮುಮೇ ಕರುಮಮೇ = ಕೆಲಸವಾಗುತ್ತದೆ.

ಅಮರರಾದ ಶೀಲ ಸಿರಿಯುವವನನ್ನು, ಎಲ್ಲಾ ಲೋಕಂಗಳನ್ನು ಸ್ವಾಮಿಯಾಗಿರುವವನನ್ನು ಮನಸ್ಸಿನ ಒಳಗಡೆ (ಚಿತ್ತದಲ್ಲಿ) ಯೋಗವನ್ನು ನಡೆಸಿ ಅವನೊಡನೆ ಒಂದಾಗುವಂತೆ ಶಕ್ತರಾಗಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿ ಮುನ್ನುವವರನ್ನು ಕೂಡ ಇತರರೆಲ್ಲರಾ (ಭಗವಂತನೊಡನೆ ಒಂದಾಗಲು) ಶಕ್ತರಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಚಿಂತಿಸಿ, ಎಲ್ಬು, ಆಡಿ, ಒದರುತ್ತಿರುವುದೇ ಕೆಲಸವಾಗುತ್ತದೆ (ಕರ್ತವ್ಯವಾ 9 ಗುತ್ತದೆ).

ಇಲ್ಲಿ, ಯೋಗ ನಿಷ್ಠೆಯೆಂಬುದು ಕಠಿಣಸಾಧ್ಯವೆಂದಾ, ಉತ್ತಮ ಕೆಲಸ ಎಂದೂ ಭಗವಂತನ ಕೃಪೆ ಮಾತ್ರವೇ ಆ ಮೂಲಕ ಸಾಧ್ಯ ಎಂದು ತಿಳಿಸುವುದರಿಂದ, ಜನರಾಗ ನಾನಿ ಮುಖ್ಯವೇ ಸಾಧಕರುಗಳಿಗೆ ಭಕ್ತಿ ಮಾರ್ಗವೇ ಲೇಸೆಂದು ಹೇಳುತ್ತದೆ.

ವಿಷಯಗಳ ಕಡೆ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಸೆಳೆಯುವ ಇಂದ್ರಿಯಗಳನ್ನು ನಿಗ್ರಹಿಸಿ, ಚಂಚಲವಾದ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಸ್ಥಿರಗೊಳಿಸಿ, ಒಂದೆಡೆ ಸೇರಿಸಿ, ಮನಸ್ಸನ್ನು ಅಂತರ್ಮುಖಗೊಳಿಸಿ, ಅಂತರಾತ್ಮನೊಡನೆ ಸೇರಿಸುವುದಕ್ಕೆ, ಅವನೊಡನೆ ಕಲೆಸಿ ನಿಲ್ಲುವುದಕ್ಕೆ 'ಯೋಗ' ಎನ್ನಲಾಗುತ್ತದೆ.

ಆಳ್ವಾರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ: ಯೋಗವನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಾ ಭಗವಂತನೊಡನೆ ಒಂದಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಉತ್ತಮ ಕೆಲವರಿಗೆ ಮಾತ್ರವೇ ಸಾಧ್ಯ. ಅಂಥವರಿಗೆ ದೃಢವಾದ ಮನಸ್ಸು, ಕಠಿಣವಾದ ಪ್ರಯತ್ನವೂ, ಛಲವೂ, ಉತ್ಸಾಹವೂ ಇರಬೇಕು. ಭಗವಂತನನ್ನು ಕುರಿತು ಚಿಂತಿಸಿ, ಮತ್ತೆಲ್ಲ ಜನರಿಗೆ ಭಕ್ತಿಯೊಂದೇ. ಭಗವಂತನನ್ನು ಕುರಿತು ಚಿಂತಿಸುವುದು, ನಾಮ ಜಪ ಮಾಡುವುದು, ಕುಣಿಯುವುದು, ಭಜಿಸುವುದು, ಸಂಕೀರ್ತನೆ ಮಾಡುವುದು, ಇತ್ಯಾದಿಗಳಿಂದಲೇ ಭಗವಂತ ಅನನ್ಯ ಭಕ್ತರನ್ನು ಕುರಿತು ಆನಂದಿಸುವುದು, ಇವೆಲ್ಲಾ ಭಗವಂತನಲ್ಲಿ ಒಂದಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಅವರಿಗೆ ಶಕ್ಯ ಮಾರ್ಗ.

10. கருமமும் கருமபலனுமாகிய
காரணன் தன்னை,
திருமணிவண்ணனைச் செங்கண்
மாலினைத் தேவபிரானை,
ஒருமை மனத்தினுள் வைத்து
உள்ளம் குழைந்தெழுந்தாடி,

Garani Srinivasan

பெருமையும் நாணும் தவிர்ந்து
பிதற்றுமின் பேதைமை தீர்ந்தே.

ಕರುಮಮುಮ್ ಕರುಮ ಪಲನುಮ್ ಆಯ ಕಾರಣನ್ ತನ್ನೈ,
ತಿರುಮಣಿ ವಣ್ಣನೈ ಚ್ಚೆಂಗಣ್ ಮಾಲಿನೈ ತ್ತೇವ ಪಿರಾನೈ,
ಒರುಮೈ ಮನತ್ತಿನುಳ್ ವೈತ್ತು ಉಳ್ಳಮ್ ಕುಳೈನ್ದೆಳುನ್ದಾಡಿ,
ಪೆರುಮೈಯುಮ್ ನಾಣುಮ್ ತವಿರ್ನ್ದು ಪಿದಟ್ರುಮಿನ್ ಪೇದೈಮೈ ತೀರ್ನ್ದೇ

ಕರುಮಮುಮ್ கருமமும் = ಕರ್ಮವೂ, ಕರುಮ ಪಲನುಮ್ கரும பலனும் = ಕರ್ಮಗಳಿಂದ ಬರುವ ಫಲವೂ, ಆಯ ஆகிய = ಆಗಿರುವ, ಕಾರಣನ್ ತನ್ನೈ காரணன் தன்னை = ಆದಿಕಾರಣನನ್ನು, ತಿರುಮಣಿ ವಣ್ಣನೈ திருமணி வண்ணனை = ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ರತ್ನದ ಬಣ್ಣದವನನ್ನು, ಶೆಮ್ ಕಣ್ ಮಾಲಿನೈ செம் கண் மாலினை = ಸುಂದರವಾದ (ಕೆಂಪನೆ ಯ) ಕಣ್ಣುಗಳ ಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು, ತ್ತೇವ ಪಿರಾನೈ தேவ பிரானை = ದೇವತೆಗಳ ಒಡೆಯನನ್ನು, (ದೇವದೇವನನ್ನು), ಒರುಮೈ ஒருமை = ಏಕಾಗ್ರತೆಯುಳ್ಳ, ಮನತ್ತಿನ್ மனத்தின் = ಮನಸ್ಸಿನ, ಉಳ್ ವೈತ್ತು உள் வைத்து = ಒಳಗಡೆ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು, ಉಳ್ಳಮ್ ಕುಳೈನ್ದು உள்ளம் கு-ழைந்து = ಮನಸ್ಸು ಕರಗಿ (ಅಂತಃಕರಣವು ಕರಗಿ), ಎಳುನ್ದು ಆಡಿ எழுந்து ஆடி = ಎದ್ದು ಕುಣಿದಾಡಿ, ಪೆರುಮೈಯುಮ್ பெருமையும் = ಹಿರಿಮೆಯನ್ನು (ಅಹಂಕಾರವನ್ನು), ನಾಣುಮ್ நாணும் = ನಾಚಿಕೆಯನ್ನು, ತವಿರ್ನ್ದು தவிர்ந்து = ಬಿಟ್ಟು, ಪಿದಟ್ರುಮಿನ್ பிதற்றுமின் = (ಭಗವನ್ನಾಮ ಸಂಕೀರ್ತನೆಯನ್ನು ಮಾಡಿರಿ) ಒದರುತ್ತಿರಿ, ಪೇದೈಮೈ பேதைமை = ಅಜ್ಞಾನವನ್ನು, ತವಿರ್ನ್ದು தவிர்ந்து = ಬಿಟ್ಟು (ತೊಲಗಿ)

ಕರ್ಮವೂ ಕರ್ಮಫಲವೂ ಆಗಿರುವ ಆದಿಕಾರಣನನ್ನು, ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ರತ್ನದ ಬಣ್ಣದವನನ್ನು, ಸುಂದರವಾದ (ಕೆಂದಾವರೆಯಂತೆ) ಕಣ್ಣುಳ್ಳ ಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು, ದೇವದೇವನನ್ನು, ಏಕಾಗ್ರತೆಯುಳ್ಳ ಮನಸ್ಸಿನ ಒಳಗೆ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು, ಅಂತಃಕರಣವನ್ನು ಕರಗಿಸಿ, ಎದ್ದು ಕುಣಿದಾಡಿ, ಹಿರಿಮೆಯನ್ನು (ಅಹಂಕಾರವನ್ನು) ನಾಚಿಕೆಯನ್ನು ಅಜ್ಞಾನವನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಕೊಟ್ಟು ಒದರುತ್ತಿರಿ (ಭಗವನ್ನಾಮ ಸಂಕೀರ್ತನೆ ಮಾಡುತ್ತಿರಿ). (10)

ಜನಸಾಮಾನ್ಯರಿಗೆ ಆಳ್ವಾರರ ಉಪದೇಶ ಇಲ್ಲಿದೆ.

ಆಳ್ವಾರರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ: ಭಗವಂತನು ಎಲ್ಲಕ್ಕೂ ಆದಿ ಮತ್ತು ಕಾರಣನು.

Garani Srinivasan

ಪುಣ್ಯರೂಪವಾದ ಎಲ್ಲಾ ಬಗೆಯ ಕರ್ಮಗಳೂ ಅವನೇ. ಆ ಕರ್ಮಗಳ ಫಲರೂಪವೂ ಅವನೇ. ಅವನು ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ನೀಲಮಣಿಯ ಬಣ್ಣವುಳ್ಳವನು. ಕೆಂದಾವರೆಯ ಎಸಳಿನಂತೆ ವಿಶಾಲವೂ ಆಕರ್ಷಕವೂ ಆದವು ಅವನ ಕಣ್ಣುಗಳು. ಬ್ರಹ್ಮಾದಿ ಎಲ್ಲಾ ದೇವತೆಗಳಿಗೂ ಅವನು ದೇವನು. ಇಂತಹ ಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ತುಂಬಿದ ಚಿತ್ತದೊಳಗೆ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು, ಅಜ್ಞಾನವನ್ನು ಬದಿಗೊತ್ತಿ, ನಾಚಿಕೆ ಮುಜುಗರಗಳನ್ನು ಬಿಡು, ಅಂತಃಕರಣವನ್ನು ಭಕ್ತಿಭಾವದಿಂದ ಕರಗಿಸಿ, ಭಗವನ್ನಾಮೋಚ್ಚಾರಣೆ ಮಾಡುತ್ತಾ, ನಲಿದಾಡುತ್ತಾ ಬನ್ನಿ. ನಿಮ್ಮ ಉಜ್ಜೀವನಕ್ಕೆ ಇದೇ ಮಾರ್ಗ!

11. தீர்ந்த வடியவர் தம்மை
திருத்திப் பணிக்கொள்ளவல்ல,
ஆர்ந்த புகழச்சுதனை
அமரர் பிரானையெம்மானை,
வாய்ந்த வளவயல்சூழ்
தண் வளங்குருகூர்ச்சடகோபன்,
நேர்ந்தவோராயிரத்திப்பத்து
அருவினை நீறுசெய்யுமே.

ತೀರ್ನ್ದ ವಡಿಯವರ್ ತಮ್ಮೈ ತಿರುತ್ತಿಪ್ಪಣಿಕ್ಕೊಳ್ಳವಲ್ಲ,
ಆರ್ನ್ದ ಪುಗಳಚ್ಚುದನೈ ಅಮರರ್ ಪಿರಾನೈಯೆಮ್ಮಾನೈ,
ವಾಯ್ನ್ದ ವಳವಯಲ್ ಶೂಳ್ ತಣ್ ವಳಙ್ಗುರುಗೂರ್ ಚಟಕೋಪನ್,
ನೇರ್ನ್ದ ವೋರಾಯಿರತ್ತಿಪ್ಪತ್ತು ಅರುವಿನೈ ನೀಱುಶೆಯ್ಯುಮೇ.

ತೀರ್ನ್ದ தீர்ந்த = ನಿವಿಷ್ಟಗೊಂಡ, ಅಡಿಯವರ್ ತಮ್ಮೈ அடியவர் தம்மை = ಭಕ್ತರನ್ನು, ತಿರುತ್ತಿ திருத்தி = ಸರಿಪಡಿಸಿ, ಪಣಿಕೊಳ್ಳವಲ್ಲ பணிகொள்ளவல்ல = ನಿತ್ಯಕೈಂಕರ್ಯವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಬಲ್ಲ (ಶಕ್ತನಾದ), ಆರ್ನ್ದ ಪುಗಳ್ ஆர்ந்த புகழ் = ತುಂಬಿದ ಕೀರ್ತಿಯನ್ನುಳ್ಳ, ಅಚ್ಚುದನೈ அச்சுதனை = ನಾಶರಹಿತನನ್ನು (ಅಚ್ಯುತ ಎಂಬ ಹೆಸರುಳ್ಳವನನ್ನು), ಅಮರರ್ ಪಿರಾನೈ அமரர்பிரானை = ದೇವದೇವನನ್ನು, ಎಮ್ಮಾನೈ எம்மானை = ನಮ್ಮ ಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು, ಸುಂದರ, ವಾಯ್ನ್ದ வாய்ந்த = ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದ, ವಳಮ್ வளம் = ಸುಂದರವಾದ (ಸಮೃದ್ಧವಾದ), ವಯಲ್ வயல் = ಗದ್ದೆ ಬಯಲುಗಳಿಂದ, ಶೂಳ್ சூழ் = ಸುತ್ತುವರಿದ, ತಣ್ தண் = ತಂಪಿನ, ವಳಙ್ಗು வளங்கு = ಬೆಳಗುವ, ಕುರುಗೂರ್ குருகூர் = ತಿರುಕ್ಕುರುಗೂರಿನ, ಚಟಕೋಪನ್ சடகோபன் = ಶಠಕೋಪನು, ನೇರ್ನ್ದ நேர்ந்த = ಹೇಳಿದ, ಓರ್ ಆಯಿರತ್ತು ஓர் ஆயிரத்து.

Garani Srinivasan

ಒಂದು ಪಾಶುರದಲ್ಲಿ, ಇ ಪತ್ತು ಇ ಪತ್ತು = ಈ ಹತ್ತು (ಪಾಶುರಗಳು), ಅಲ ವಿನೈ ಅ(ಗ್ರ)ವಿಲಿಣ = ಕ್ರೂರವಾದ ಪಾಪಗಳನ್ನು, ನೀಲಾಂ ಕೊಯ್ಯುವೇ. ನ್ರೋಯ್ ತೆಯ್ಯುಮೇ = ಭಸ್ಮವಾಗಿಸುತ್ತವೆ.

ಪರಿಪಕ್ವಗೊಂಡ ಭಕ್ತರನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿ, (ಅವರಿಂದ) ನಿತ್ಯಕೈಂಕರ್ಯ ವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಬಲ್ಲ ಪಾರವಿಲ್ಲದ (ಕೊನೆಯಿಲ್ಲದ) ಕೀರ್ತಿಯುಳ್ಳ ನಾರಾಯಣ ನನ್ನು, ದೇವದೇವನನ್ನು, ನಮ್ಮ ಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು ಕುರಿತು ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದ ಗದ್ದೆಬಯಲುಗಳಿಂದ ಸುತ್ತುವರಿದ ಕಂಪನ್ನು ಬೀರುವ ತೋಟಗಳ ಕುರು ಕೂರಿನ ಶಠಕೋಪನು ಹೇಳಿದ ಒಂದು ಪಾಶುರದಲ್ಲಿ ಈ ಹತ್ತು ಕಟುಂ ಕ್ರೂ 11
ರವಾದ ಪಾಪಗಳನ್ನು ಭಸ್ಮಗೊಳಿಸುತ್ತವೆ.

ಈ ತಿರುವಾಯ್ಮೊಳಿಯ ಕಡೆಯ ಪಾಶುರವಿದು. ಭಕ್ತರು ಯಾರು? ಭಕ್ತಿಭಾವವನ್ನು ಬೆಳೆಸುವುದು ಹೇಗೆ? ಭಕ್ತಿಯ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯವೇನು? ಭಕ್ತನಿಗೆ ಇದರಿಂದ ಪ್ರಯೋಜನವೇನು? ಇತ್ಯಾದಿ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ವಿಶದೀಕರಿಸುವುದು ಈ ತಿರುವಾಯ್ಮೊಳಿ.

ಭಗವಂತನು ದಯೆ ನೀಡಿರುವ ಇಂದ್ರಿಯಗಳ ಮೂಲಕ ಭಗವದ್ಗು ಣಾನುಭವವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿ ಆನಂದಿಸುವ ಭಾಗ್ಯವಂತನೇ 'ಭಕ್ತ' ಎನ್ನುವನು. ಆ ಆನಂದದಲ್ಲಿ ಅವನು ಇಳೆಯ ಮೇಲೂ ಒಂದು ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿಮಿತವಾಗಿ ನಿಲ್ಲಲಾರದವನಾಗುತ್ತಾನೆ. ಭಗವಂತನ ಲೀಲಾ ವಿನೋದಗಳನ್ನು ಮನಸ್ಸಿಗೆ ತಂದುಕೊಂಡಕೂಡಲೇ ಅವನ ಕಂಠ ಬಿಗಿಯುತ್ತದೆ. ಮಾತು ಗದ್ಗದವಾಗುತ್ತದೆ. ಮೈನವಿರೇಳುತ್ತದೆ. ಮನಸ್ಸು ಉದ್ವೇಗಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಆಗ, ಮನಬಂದಂತೆ ಅವನು ಭಗವನ್ನಾಮಗಳನ್ನು ಕೀರ್ತಿಸುತ್ತ, ಮೈಮರೆತು, ಕುಣಿದಾಡುತ್ತ, ಉನ್ಮತ್ತನಂತೆ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಅವನಿಗೆ ತಾನು ಯಾರು ಎಂದು ಮೊದಲಾದ ದೇಹಾಭಿಮಾನದ ಪರಿವೆಯೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ನಾಚಿಕೆಯೂ ಉಂಟಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಹೀಗೆ ಇಂದ್ರಿಯಗಳನ್ನು ತನ್ನ ಉಜ್ಜೀವನಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಬಳಸುತ್ತ, ವಿಷಯಗಳ ಕಡೆಗೆ ಅವು ಹರಿಯದಂತೆ ತಡೆದು, ಅವುಗಳಿಂದ ಉಂಟಾಗುವ ಅನರ್ಥಗಳನ್ನು, ನಾನಾಜನ್ಮಗಳನ್ನು, ಕ್ರೂರಪಾಪಗಳನ್ನು ತನ್ನನ್ನು ಹಿಂಸಿಸದಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಭಕ್ತಿ ಭಾವದಿಂದ ಪಕ್ವಗೊಂಡವನಲ್ಲಿ ಭಗವಂತನಿಗೆ ತನ್ನದೇ ಆದರವುಂಟಾಗುತ್ತದೆ.

ಆಳ್ವಾರರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ: ಭಗವಂತನು ತನ್ನನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿಯೂ, ಭಕ್ತಿಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಪರಿಪಕ್ವಗೊಂಡಿರುವ ಭಕ್ತರನ್ನು ಪ್ರಿಯರಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಾನೆ. ಅವರ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುವ ಏರುಪೇರುಗಳನ್ನು ನಿವಾರಿಸುತ್ತಾನೆ.

Garani Srinivasan

ಮತ್ತು, ಅವರನ್ನು ತನ್ನ ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಬರಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಅವರಿಂದ ನಿತ್ಯಕೈಂಕರ್ಯವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುತ್ತಾನೆ. ಭಗವಂತನು ನಾರಾಯಣನು. ದೇವದೇವನು. ಆ ಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು ಕುರಿತು ಸುಂದರವೂ, ಪ್ರಸ್ತುತವೂ, ಗಂಭೀರವೂ ಮಧುರವೂ ಆದ ತಿರುಪ್ಪಳ್ಳಿಯೆಳುಚ್ಚಿಯನ್ನು [illegible] (ನಮ್ಮಾಳ್ವಾರ ಭಕ್ತಿಪೂರ್ಣವಾದ ಹತ್ತು ಪಾಶುರಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿ, ಹಾಡಿದ್ದಾನೆ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಚಿತ್ತವನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅರಿತುಕೊಂಡು, ಅನುಷ್ಠಾನಮಾಡುವವರು ಪೂರ್ಣಭಕ್ತರಾಗಿ ಭಗವಂತನ ಕೃಪೆಗೆ ಪಾತ್ರರಾಗುತ್ತಾರೆ. ಅವರ ಕಡುಕ್ರೂರ ಪಾಪಗಳೆಲ್ಲವೂ ಭಸ್ಮಗೊಳ್ಳುತ್ತವೆ. ಎಂದರೆ, ಅವರು ಪರಿಶುದ್ಧರಾಗಿ, ಭಗವತ್ಸನ್ನಿಧಿಯನ್ನು ಸೇರಲು ಯೋಗ್ಯರಾಗುತ್ತಾರೆ. ಅಲ್ಲಿ, ಅವರಿಗೆ ಆನಂದವೂ, ಪರಮಪದವೂ, ಭಗವಂತನ ನಿತ್ಯಕೈಂಕರ್ಯವೂ ಲಭಿಸುತ್ತದೆ.

[illegible] ಈ ತಿರುನಾಯನ ಮಹಿಮೆಯು [illegible] 19.1.84.

— o —

తిరువాయ్‌మొళి - మూన్ఱామ్ పత్తు - ఆఱామ్ తిరువాయ్‌మొళి

திருவாய்மொழி - மூன்றாம் பத்து - ஆறாம் திருவாய்மொழி

6. శెయ్యతామరైక్కణ్ణనాయ్ - செய்ய தாமரைக் கண்ணனாய்

1. செய்ய தாமரைக் கண்ணனாய்
உலகேழுமுண்டவன் கண்டீர்,
வையம் வானம் மனிசர் தெய்வம்
மற்றும் மற்றும் மற்றும் முற்றுமாய்,
செய்ய சூழ் சுடர் ஞானமாய்
வெளிப்பட்டிவை படைத்தான், பின்னும்,
மொய்கொள் சோதியோடாயினான்
ஒரு மூவராகிய மூர்த்தியே.

శెయ్యతామరైక్కణ్ణనాయ్ ఉలకేళుముణ్డవన్ కణ్డీర్,
వైయమ్ వానమ్ మనిశర్ దెయ్వమ్ మట్రుమ్ మట్రుమ్
మట్రుమ్ ముట్రుమాయ్,
శెయ్య శూళ్ శుడర్ ఞానమాయ్ వెళిప్పట్టివై పడైత్తాన్,
పిన్నుమ్,
మొయ్‌క్కొళ్ శోదియొడాయినాన్ ఒరు మూవరాకియ
మూర్త్తియే.

శెయ్యతామరైక్కణ్ణన్ ఆయ్ செய்ய தாமரைக் கண்ணன்
ஆய் = శెందామరవంటి (విశాలమై ఆకర్షణీయమైన) కన్నులుకలవ
వా, ఉలకు ఏళుమ్ உலகேழும் = ఏడులోకములను, ఉణ్డ
உண்ட = తిన్నటువంటి (మ్రింగిన), అవన్ அவன் = అతడు, కణ్డీర్
கண்டீர் = కండిరా, వైయమ్ வையம் = భూమియున్ను,
వానమ్ வானம் = మేలులోకములున్ను, మనిశర్ மனிசர் =
మనుష్యులు, దెయ్వమ్ தெய்வம் = దేవతలు, మట్రుమ్ மற்றும்
= ఇతర, మట్రుమ్ மற்றும் = ఇతర, మట్రుమ్ மற்றும் = ఇతర
ఇతర వస్తువులున్ను, ముట్రుమ్ முற்றும் = ఎల్లవు, ఆయ్ ஆய் =
ఆగి, శెయ్య செய்ய = దివ్యమైన, శూళ్ சூழ் = ఎల్లెడల వ్యాపించిన
శుడర్ சுடர் = తేజోమయమైన, ఞానమ్ ஞானம் = జ్ఞానము
ఆయ్ ஆய் = ఆగి, వెళిప్పట్టు வெளிப்பட்டு = తోరగ్గు (ప్రకట
మై), ఇవై இவை = ఇవన్నిటిని, పడైత్తాన్ படைத்தான் =
సృజించెను (సృష్టించెను), పిన్నుమ్ பின்னும் = ఆ బళిక,

Garani Srinivasan

ಮೊಯ್ಮ್ ಕೊಳ್ ಞಾಯಿಱಾನ್ = ವಿಲಕ್ಷಣ ಸಮರ್ಥನಾದ, ಶೋದಿ-ಯೋಡು ಒಕಾತ್ತಿಯೋಡು = ತೇಜಸ್ಸಿನ ಸ್ವರೂಪದಿಂದ, ಆಯಿನಾನ್ ಆಯಿಱಾನ್ = ಆಗಿರುವವನು (ಭಗವಂತನು), ಒರು ಕಾಲ್ = ಸಾಟಿಯಿಲ್ಲದ, ಮೂವರ್ ಆಯಿರ್ = ಮೂರು ಮಂದಿ, ಆಕಿಯ ಆಕ್ಕಿಯ = ಆದ, ಮೂರ್ತ್ತಿಯೇ ಮೂರ್ತ್ತಿಯೇ = ಮೂರ್ತಿಗಳೇ.

ಕೆಂದಾವರೆಯಂತೆ ಅರುಣವರ್ಣವೂ ವಿಶಾಲವೂ ಆದ ಕಣ್ಣುಗಳುಳ್ಳವನಾಗಿ, ಏಳು ಲೋಕಗಳನ್ನು ನುಂಗಿದ ಅವನು, ಭೂಮಿಯೂ ಮೇಲಣ ಲೋಕಗಳೂ ಮನುಷ್ಯರೂ ದೇವತೆಗಳೂ ಮತ್ತು ಇತರ ಇತರ ಇತ್ತರರ ವಸ್ತುಗಳೆಲ್ಲವೂ ಆಗಿ, ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೂ ವ್ಯಾಪಿಸಿರುವ ತೇಜೋಮಯವಾದ ದಿವ್ಯವಾದ ಜ್ಞಾನವೂ ಆಗಿ, ಪ್ರಕಟಗೊಂಡು, ಇವುಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದನು; ಆ ಬಳಿಕ ವಿಲಕ್ಷಣವಾದ ಸಮರ್ಥವಾದ ತೇಜಸ್ಸ್ವರೂಪದಿಂದ ಸಾಟಿಯಿಲ್ಲದ ಮೂವರೂ ಆಗಿರುವ ಮೂರ್ತಿಗಳೇ ಅವನು ಕಂಡಿರಾ! (1)

ಭಗವಂತನು ತೇಜೋಮಯ ಮೂರ್ತಿಯಾಗಿ, ತನ್ನಿಷ್ಟಕ್ಕೆ ತಾನು ಹೇಗೆ ಇದನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಲಾರ ಬಾರದೇ? ಈ ಜಗತ್ಪ್ರಪಂಚವನ್ನು ಅವನೇಕೆ ತನ್ನ ಶಕ್ತಿಗಳಿಂದ ಬೇಕು? ತಾನೇ ನಾನಾ ರೂಪಗಳಾಗಿ, ವಸ್ತುಗಳಾಗಿ, ಬಂದು, ನಾನಾ ಬಗೆಯ ಕರ್ಮಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಆಡುತ್ತಾ, ಅವುಗಳ ನಿರ್ವಹಣೆಯ ಭಾರವನ್ನು ಹೊರುವುದಾದರೂ ಏಕೆ? ಸಂಕಲ್ಪಮಾತ್ರದಿಂದಲೇ ಇದೆಲ್ಲವನ್ನು ಸಾಧಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಲ್ಲ ಅವನೇ ಮತ್ತೆ ಮೂರು ರೂಪಗಳಾಗಿ ಒಡೆದು ನಿಂತಿರುವುದಾದರೂ ಏಕೆ? – ಇದನ್ನೇ ಭಗವಂತನ ವಿಚಿತ್ರ ಲೀಲಾವಿನೋದ ಎನ್ನುವುದು! ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಸೃಷ್ಟಿಸಿ, ನಡೆಸುತ್ತಾ, ಸಾಕ್ಷಿಭೂತನಾಗಿ ನೋಡುತ್ತಾ, ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಒಂದು ನಿಯಮದಲ್ಲಿ ತಾನೇ ನುಂಗಿ, ಆ ಬಳಿಕವೂ ಅದನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವುದು! ಎಂಥ ಸೌಲಭ್ಯಗುಣ ಭಗವಂತನದು!

"ವೈಯಮೂ ವಾನಮೂ ಮಾನಿತರ್ ದೆಯ್ವಮೂ ಮಱ್ಱುಮೂ ಮುಱ್ಱುಮಾಯ್ ಮಱ್ಱುಮೂ ಮುಱ್ಱುಮೂ ಆಯ್' – ಸೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುವ ಎಲ್ಲಾ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಸೂಚಿಸುವ ಮಾತು. 'ವೈಯಮೂ', ಎಂದರೆ ಭೂಮಿ, 'ವಾನಮೂ' ಎಂದರೆ ಆಕಾಶ. ಇವೆರಡರ ನಡುವೆ ಇರುವುದು ನೀರು, ಗಾಳಿ, ತೇಜಸ್ಸು – ಇವುಗಳು, ಭಗವಂತನು ಪಂಚಭೂತಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದನು. ಆ ಪಂಚಭೂತಗಳೂ ಅವನೇ. 'ಮಾನಿತರ್' ಎಂದರೆ ಮನುಷ್ಯರು, 'ದೆಯ್ವಮೂ' ಎಂಬುದರಲ್ಲಿ ದೇವತೆಗಳು ಮತ್ತು ಅವರಲ್ಲಿರುವ ನಾನಾ ಪಂಗಡಗಳು – ಯಕ್ಷರು, ಸಿದ್ಧರು, ಸಾಧ್ಯರು, ಗಂಧರ್ವರು, ಕಿನ್ನರರು, ಕಿಂಪುರುಷರು – ಇತ್ಯಾದಿಗಳು.

Garani Srinivasan

ಎಲ್ಲರೂ ಮೇಲಣ ಲೋಕದವರಾಗಿದ್ದಾರೆ. 'ಮತ್ತುಮ್, ಮತ್ತುಮ್, ಮತ್ತುಮ್' ಎಂದು ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಹೇಳುವುದರಲ್ಲಿ - ಭಗವಂತನು ಮೇಲ್ಭಾಗದ ಜಂತುಗಳು, ಕೆಳಭಾಗದ ಜಂತುಗಳು, ಮತ್ತು ಮರ, ಬೆಟ್ಟ ಮುಂತಾದ ಅಚೇತನ ವಸ್ತುಗಳು ಎಂದರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ಚೇತನ ವಸ್ತುಗಳಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯನು ಇತರ ವಸ್ತುಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಭಿನ್ನನು. ಅವನಿಗೆ ಮನಸ್ಸು, ಬುದ್ಧಿ, ವಿವೇಚನಾಶಕ್ತಿಗಳಿವೆ. ಜಂತುಗಳಲ್ಲಿ ಮೇಲ್ಭಾಗದವು ಪ್ರಾಣಿಗಳು. ಕಾಲುಗಳಿಂದ ಸಂಚರಿಸಬಲ್ಲವು. ಕೆಳಭಾಗದವು ಎದೆಯಿಂದ ಹರಿವಳತಕ್ಕವು, ಹಾರಾಡತಕ್ಕವು, ಖೇಚರಗಳು, ಜಲಚರಗಳು, ಕ್ರಿಮಿ ಕೀಟಾದಿಗಳು, ಇರುವೆ ಮುಂತಾದವು, ಅಣುಜೀವಿಗಳು ಇತ್ಯಾದಿಗಳು. ಇವೆಲ್ಲವನ್ನು ಬಿಟ್ಟಾಗ 'ಚೇತನ' ವಸ್ತುಗಳು ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಸಂಚರಿಸದಂತೆ, ಒಂದು ಕಡೆ ನಿಂತಿರುವಂಥ ಮರ, ಬೆಟ್ಟ ಮುಂತಾದವು 'ಅಚೇತನ' ವಸ್ತುಗಳು. ಭಗವಂತನ ಸೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ತಿಳಿವು ಮಾತುಗಳಿಂದ ವಿವರಿಸುವುದು ಒಂದು ಉದ್ಧಟತನವೇ! ನೋಡಿ, ಅಂತಹ ಆಶ್ಚರ್ಯ ವಿಷಯಗಳು - [illegible] ಎಲ್ಲವೂ ಭಗವಂತನ ರೂಪಗಳೇ. ಅವುಗಳೆಲ್ಲದರ ಅಂತ ಕಷ್ಟದು ಅದು! ನಿಯಾಮಕನಾಗಿ ಇದ್ದುಕೊಂಡು, ಭಗವಂತನು ಎಲ್ಲವನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಾನೆ. ಏನು ವಿಚಿತ್ರ! ಏನಾಶ್ಚರ್ಯ!!

"ಒರು ಮೂವರಾಯಿಯ ಮೂರ್ತಿಯೇ'. - ತಾನೊಬ್ಬನೇ ಹೇಗೆ ಲೋಕ ಎಲ್ಲದಕ್ಕೂ ರೂಪಗಳಾಗಿ ಇದ್ದದ್ದು 'ಸೃಷ್ಟಿ' ಎನಿಸಿಕೊಂಡನೋ ಹಾಗೆಯೇ ತಾನೇ ಸಾಟಿಯಿಲ್ಲದ ಮೂರು ರೂಪಗಳಾಗಿ ಅವುಗಳ ನಿರ್ವಹಣೆಗೋಸ್ಕರ ನಿಂತಿದ್ದಾನೆ. 'ಬ್ರಹ್ಮ'ನಾಗಿ ಸೃಷ್ಟಿ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ನಡೆಸುವುದಕ್ಕೆ, 'ವಿಷ್ಣು'ವಾಗಿ ಸೃಷ್ಟಿಯ ಎಲ್ಲವನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವುದಕ್ಕೆ, ಮತ್ತು 'ರುದ್ರ'ನಾಗಿ ಕಡೆಗೆ ಎಲ್ಲವನ್ನು ಲಯಗೊಳಿಸುವುದಕ್ಕೆ.

ಆಳ್ವಾರರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ:- ಲಯಕಾಲ ಬಂದಾಗ, ಭಗವಂತನು ಸರ್ವನಾಶವಾಗುವುದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿ, ತಾನು ಸರ್ವರಕ್ಷಕನೆಂಬುದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಎಲ್ಲಾ ಲೋಕಗಳನ್ನು, ಒಮ್ಮೆಲೇ ನುಂಗಿ, ಅವುಗಳನ್ನು ಬೀಜರೂಪದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಅಡಗಿಸಿಕೊಂಡು, ಕಾಪಾಡುತ್ತಾನೆ. ಮತ್ತೆ, ಸೃಷ್ಟಿ ಸಮಯ ಬಂದಾಗ, ತನ್ನ ಸಂಕಲ್ಪಮಾತ್ರದಿಂದಲೇ ಅವೆಲ್ಲವನ್ನು ಹೊರಹಾಕುತ್ತಾನೆ. ಸ್ವಯಂ ಜ್ಞಾನಾನಂದ ಸ್ವರೂಪನಾಗಿ, ಪರಮಾತ್ಮನೇ ಜೀವಮಾತ್ರರಿಗಾಗಿ, ಪರಮಪದದಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿದ್ದಾಗಲೂ, ತಾನೇ ಎಲ್ಲಾ ಲೋಕಗಳು, ಪಂಚಭೂತಗಳು, ಮಾನವರು, ದೇವತೆಗಳು, ಪ್ರಾಣಿಗಳು, ಬಗೆಬಗೆಯ ಜೀವಜಂತುಗಳು ಆಗಿ, ಎಲ್ಲಾ ಬಗೆಯ ಅಚೇತನ ವಸ್ತುಗಳು ಆಗಿ ಪ್ರಕಟಗೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಮತ್ತು, ತಾನೇ ಸಾಟಿಯಿಲ್ಲದ 'ಮೂವರು ಆಗಿ' ಎಂದರೆ ಬ್ರಹ್ಮ, ವಿಷ್ಣು, ರುದ್ರರಾಗಿ, ಸೃಷ್ಟಿ, ಸ್ಥಿತಿ, ಲಯ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಹಂಚಿಕೊಂಡು ಎಲ್ಲವನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಾನೆ. ಜನರೇ!

ಸರ್ವಸಮುದ್ರನೂ, ಸರ್ವರಕ್ಷಕನೂ, ಸರ್ವವ್ಯಾಪಿಯೂ, ಸರ್ವಜ್ಞನೂ, ಸತ್ಯ ಜ್ಞಾನಸ್ವರೂಪಿಯೂ, ಪರಮಂಶೀಲ ಜ್ಯೋತಿ ಮೂರ್ತಿಯೂ ಆದ ಭಗವಂತನನ್ನು ಕಂಡೆನಲ್ಲ.

2. மூவராகிய மூர்த்தியை முதல்
மூவர்க்கும் முதல்வன் தன்னை,
சாவமுள்ளன நீக்குவானைத்
தடங்கடல் கிடந்தான் தன்னை,
தேவதேவனைத் தென்னிலங்கை
யெரியெழுச் செற்ற வில்லியை,
பாவநாசனைப் பங்கயத் தடங்
கண்ணனைப் பரவுமினே!

ಮೂವರಾಗಿಯ ಮೂರ್ತ್ತಿಯೈ ಮುದಲ್ ಮೂವರ್ಕ್ಕುಮ್ ಮುದಲ್ವನ್ ತನ್ನೈ,
ಶಾವಮುಳ್ಳನ ನೀಕ್ಕುವಾನ್ನೈತ್ ತಡಙ್ಗಡಲ್ ಕಿಡನ್ದಾನ್ ತನ್ನೈ,
ದೇವದೇವನ್ನೈತ್ ತೆನ್ನಿಲಙ್ಗೈ ಯೆರಿಯೆಳುಚ್ ಚೆಟ್ರ ವಿಲ್ಲಿಯೈ,
ಪಾವನಾಶನ್ನೈ ಪಙ್ಗಯತ್ತಡಙ್ಗಣ್ಣನ್ನೈ ಪ್ಪರವುಮಿನೇ!

ಮೂವರ್ ಆಗಿಯ மூவர் ஆகிய = ಮೂರು ರೂಪಗಳು ಆಗಿರುವ, ಮೂರ್ತಿಯೈ மூர்த்தியை = ಒಂದೇ ಮೂರ್ತಿಯನ್ನು, ಮುದಲ್ ಮೂವರ್ಕ್ಕುಮ್ முதல் மூவர்க்கும் = ಮೊದಲ ಮೂರ್ತಿಗಳಿಗೆ, ಮುದಲ್ವನ್ ತನ್ನೈ முதல்வன் தன்னை = ಆದಿಯಾಗಿರುವವನನ್ನು (ಒಡೆಯನಾಗಿರುವವನನ್ನು), ಶಾವಮ್ சாவம் = ಶಾಪ, ಉಳ್ಳನ உள்ளன = ಉಂಟಾದುವನ್ನು, ನೀಕ್ಕುವಾನ್ನೈ நீக்குவானை = ನೀಗಿಸುವವನನ್ನು, ತಡಮ್ ಕಡಲ್ தடம் கடல் = ವಿಸ್ತಾರವಾದ ಕಡಲಲ್ಲಿ, ಕಿಡನ್ದಾನ್ ತನ್ನೈ கிடந்தான் தன்னை = ಪವಡಿಸಿರುವವನನ್ನು, ದೇವದೇವನ್ನೈ தேவதேவனை = ದೇವದೇವನನ್ನು, ತೆನ್ ಇಲಙ್ಗೈ ತೆನ್ನಿಲ... = ಸುಂದರವಾದ ಲಂಕಾಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ, ಎರಿ ಎಳು எரி எழு = ಉರಿ ಎದ್ದು ಜ್ವಲಿಸುವಂತೆ, ಶೆಟ್ರ செற்ற = ನಾಶಪಡಿಸಿದ, ವಿಲ್ಲಿಯೈ வில்லியை = ಬಿಲ್ಲುಗಾರನನ್ನು, ಪಾವನಾಶನ್ನೈ பாவநாசனை = ಪಾಪಗಳನ್ನು ನಾಶಗೊಳಿಸುವವನನ್ನು, ಪಙ್ಗಯಮ್ பங்கயம் = ಪಂಕಜದಂತೆ, ತಡ ಕಣ್ಣನ್ನೈ தட கண்ணனை = ವಿಶಾಲವಾದ ಕಣ್ಣುಗಳುಳ್ಳವನನ್ನು, ಪರವುಮಿನೇ பரவுமினே = ಸ್ತುತಿಸಿರಿ (ಹಾಡಿರಿ).

ಮೂರು ರೂಪಗಳು ಆಗಿರುವ ಏಕಮೂರ್ತಿಯನ್ನು, ಮೊದಲ ಮೂರು ಮೂರ್ತಿಗಳಿಗೆ ಆದಿ (ಒಡೆಯ)ಯಾದವನನ್ನು, ಉಂಟಾದ ಶಾಪವನ್ನು ನೀಗಿಸುವವನನ್ನು, ವಿಸ್ತಾರವಾದ ಕಡಲಲ್ಲಿ ಪವಡಿಸಿರುವವನನ್ನು, ದೇವದೇವನನ್ನು, ಸುಂದರವಾದ ಲಂಕಾಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಉರಿ ಎದ್ದು ಜ್ವಲಿಸುವಂತೆ ನಾಶಪಡಿಸಿದ ಬಿಲ್ಲುಗಾರನನ್ನು, ಪಾಪಗಳನ್ನು ನಾಶಪಡಿಸುವವನನ್ನು, ಪಂಕಜದಂತೆ ವಿಶಾಲವಾದ ಕಣ್ಣುಗಳುಳ್ಳವನನ್ನು ಸ್ತುತಿಸಿರಿ (ಹಾಡಿರಿ).

ಭಗವಂತನ 'ಪರ, ವಿಭವ, ವ್ಯೂಹ, ಅರ್ಚಾ, ಅಂತರ್ಯಾಮಿ'ತ್ವಗಳಲ್ಲಿರಲು
ವನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಸ್ಮರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗುತ್ತದೆ.

"ಮೂವರಾಗಿಯ ಮೂರ್ತಿಯೈ" – ಸೃಷ್ಟಿ, ಸ್ಥಿತಿ, ಮುಕ್ತಿ ಲಯ
ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ, ಬ್ರಹ್ಮ, ವಿಷ್ಣು, ರುದ್ರರಾಗಿ ರೂಪತಾಳಿ
ದವನು ಒಬ್ಬನೇ – ಸರ್ವೇಶ್ವರ.

"ಮುದಲ್ ಮೂವರ್ಕ್ಕುಮ್ ಮುದಲ್ವನ್" – ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ
ತ್ರಿಮೂರ್ತಿಗಳಿಗೂ ಆದಿಯೂ, ಅವರ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಕಾರಣನೂ ಅವನೊಬ್ಬನೆ.
ಅವರ ಸ್ವಾಮಿಯೂ ಅವನೇ.

"ಶಾವಮುಳ್ಳನ ನೀಕ್ಕುವಾನೈ" – ತ್ರಿಮೂರ್ತಿಗಳಲ್ಲಿ ಶಿವನಿಗೆ
ಬಂದ ಬ್ರಹ್ಮಹತ್ಯಾ ಶಾಪವನ್ನು ನೀಗಿಸಿದವನೂ ಅವನೇ – ಸರ್ವಶಕ್ತನಾದವನು.

"ಕಡಲ್ ಕಿಡನ್ದಾನೈ" – ವಿಸ್ತಾರವಾದ ಹಾಲ್ಗಡಲಲ್ಲಿ ನೆಲೆನಿಂತು
ಪವಡಿಸಿ, ಯೋಗನಿದ್ರೆಯಲ್ಲಿರುವವನು, ಮೇಲಣ ಲೋಕದವರೆಲ್ಲರೂ,
ನಮಿಸಿ, ಸ್ತುತಿಸಿ, ಪೂಜಿಸಿ, ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಂಥ 'ದೇವದೇವನು'
ಅವನೇ.

"ತೆನ್ನಿಲಙ್ಗೈ ಯೆರಿಯೆಳ ಶೆಟ್ರ ವಿಲ್ಲಿಯೈ" – ಸುಂದರವಾದ
ಲಂಕಾಪಟ್ಟಣವನ್ನು ಸರ್ವನಾಶಗೊಳಿಸಿದ, ಸಾಮರ್ಥ್ಯವಾನವನೂ ಅವರ
ಕೋಪದ ಅಸ್ತ್ರವು ಬಿಲ್ಲುಗಾರನಾದ ಶ್ರೀರಾಮನೂ ಅವನೇ.

ಅವನು ಭಗವಂತನೊಬ್ಬನೇ. ಅವನು
ಆಳ್ವಾರರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ: ಜನರೇ, ಭಗವಂತನೊಬ್ಬನೇ. ಅವನು
ಸರ್ವೇಶ್ವರ. ಎಲ್ಲಕ್ಕೂ ಆದಿ, ಕಾರಣನು. ಬ್ರಹ್ಮ, ವಿಷ್ಣು, ರುದ್ರರೆಂಬ
ತ್ರಿಮೂರ್ತಿಗಳಾಗಿ ರೂಪಗೊಂಡವನು ಅವನೇ. ವಿಸ್ತಾರವಾದ ಹಾಲ್ಗಡಲ
ಲ್ಲಿ ಶೇಷಶಯನನಾಗಿ ಪವಡಿಸಿ ಯೋಗನಿದ್ರೆಯಲ್ಲಿರುವವನು, ದೇವತೆ
ಗಳೆಲ್ಲರ ಒಡೆಯನೂ ಅವನೇ. ಶ್ರೀರಾಮನಾಗಿ ಅವತರಿಸಿ, ಸುಂದರವಾದ
ಲಂಕಾಪಟ್ಟಣವನ್ನು ಸುಟ್ಟು ಭಸ್ಮಮಾಡಿದ ಸಾಟಿಯಿಲ್ಲದ ಬಿಲ್ಲುಗಾರನೂ
ಅವನೇ. ವಿಶಾಲವೂ ಆಕರ್ಷಕವೂ ಆದ ಕಣ್ಣುಗಳುಳ್ಳ ದಿವ್ಯಸುಂದರ
ನೂ, ಎಲ್ಲರ ಪಾಪಗಳನ್ನು ನಾಶಪಡಿಸುವವನೂ, ಸರ್ವಶಕ್ತನೂ,
ಸರ್ವರಕ್ಷಕನೂ ಆದ ಅವನನ್ನು ಸದಾ ಸ್ತುತಿಸಿ, ಭಜಿಸಿರಿ.

3\. பரவிவானவரேத்தநின்ற
பரமனைப்பரஞ்சோதியை,
குரவைகோத்தகுழகனை
மணிவண்ணனைக்குடக்கூத்தனை,

அரவமேறி அலைகடலமரும்
துயில் கொண்ட வண்ணலை,
இரவு நண்பகலும் விடாது
என்றுமேத்துதல் மனம் வைம்மினோ

ಪರವಿ ವಾನವರೇತ್ತ ನಿನ್ರ ಪರಮನೈಪ್ಪರಂಜೋದಿಯೈ,
ಕುರವೈ ಕೋತ್ತ ಕುಳಕನ್ನೈ ಮಣಿವಣ್ಣನ್ನೈ ಕುಡಕ್ಕೂತ್ತನ್ನೈ,
ಅರವಮೇರಿ ಅಲೈಕಡಲಮರುಮ್ ತುಯಿಲ್ ಕೊಂಡ ಅಣ್ಣಲೈ,
ಇರವು ನನ್ಪಗಲುಮ್ ವಿಡಾದು ಎನ್ರುಮೇತ್ತುದಲ್ ಮನಮ್ ವೈಮ್ಮಿನೋ

ಪರವಿ பரவி = ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ (ಹರಡಿಕೊಂಡು), ವಾನವರ್ வானவர் = ದೇವತೆಗಳು, ಏತ್ತ ஏத்த = ಸ್ತುತಿಸುವಂತೆ, ನಿನ್ರ நின்ற = ಸಿದ್ಧನಾಗಿರುವ, ಪರಮನ್ನೈ பரமனை = ಪರಮಪುರುಷನನ್ನು (ಪರಾತ್ಪರನನ್ನು), ಪರಂಜೋದಿಯೈ பரஞ்சோதியை = ಪರಂಜ್ಯೋತಿಸ್ವರೂಪಿಯನ್ನು, ಕುರವೈ ಕೋತ್ತ குரவை கோத்த = ರಾಸಕ್ರೀಡೆಯನ್ನಾಡಿದ, ಕುಳಕನ್ನೈ குழகனை = ರಸಿಕನನ್ನು (ಬಾಲಸುಂದರನನ್ನು), ಮಣಿವಣ್ಣನ್ನೈ மணிவண்ணனை = (ದಿವ್ಯವಾದ) ನೀಲಮಣಿಯ ಬಣ್ಣದವನನ್ನು, ಕುಡಕ್ಕೂತ್ತನ್ನೈ குடக்கூத்தனை = ಕೊಡದ ಕುಣಿತ ಮಾಡುವವನನ್ನು, ಅರವಮೇರಿ அரவம் ஏறி = ಸರ್ಪವನ್ನೇರಿ, ಅಲೈಕಡಲ್ அலைகடல் = ಅಲೆಗಳಿಂದ ತುಂಬಿದ ಕಡಲಲ್ಲಿ, ಅಮರುಮ್ அமரும் = (ಅದರಲ್ಲಿ) ಹೊಂದಿಕೊಂಡಿರುವಂತೆ, ತುಯಿಲ್ ಕೊಂಡ துயில் கொண்ட = ಪವಡಿಸಿರುವ, ಅಣ್ಣಲೈ அண்ணலை = ಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು, ಇರವುಮ್ இரவும் = ರಾತ್ರಿಯೂ, ನಲ್ಪಗಲುಮ್ நன்பகலும் = ಒಳ್ಳೆಯ ಹಗಲಲ್ಲೂ, ವಿಡಾದು விடாது = ಬಿಡದಂತೆ, ಎನ್ರುಮ್ என்றும் = ಎಡೆಬಿಡದಂತೆ (ಯಾವಾಗಲೂ), ಏತ್ತುದಲ್ ஏத்துதல் = ಸ್ತುತಿಸುವುದರಲ್ಲಿ, ಮನಮ್ ವೈಮ್ಮಿನೋ மனம் வைம்மினோ = ಮನಸ್ಸನ್ನಿಡಿ.

ಸುತ್ತಮುತ್ತಲೂ ಹರಡಿಕೊಂಡು ದೇವತೆಗಳು ಸ್ತುತಿಸುವಂತೆ ಸಿದ್ಧನಾಗಿರುವ ಪರಮಪುರುಷನನ್ನು, ಪರಂಜ್ಯೋತಿಸ್ವರೂಪಿಯನ್ನು, ರಾಸಕ್ರೀಡೆಯನ್ನಾಡಿದ ಬಾಲಸುಂದರನನ್ನು, ನೀಲಮಣಿಯ ಬಣ್ಣದವನನ್ನು, ಕೊಡದ ಕುಣಿತ ಮಾಡುವವನನ್ನು, ಸರ್ಪವನ್ನೇರಿ ಅಲೆಗಳಿಂದ ತುಂಬಿದ ಕಡಲಲ್ಲಿ ಅದರಲ್ಲಿ ಹೊಂದಿಕೊಂಡಿರುವಂತೆ ಪವಡಿಸುವ ಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು, ಹಗಲೂ ರಾತ್ರಿಯೂ ಬಿಡದಂತೆ ಯಾವಾಗಲೂ ಸ್ತುತಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಮನಸ್ಸನ್ನಿಡಿ. (3)

ಹಿಂದಿನ ಪಾಶುರದ ವಿಷಯವನ್ನೇ ಇಲ್ಲಿಯೂ ಮುಂದುವರಿಸಲಾಗಿದೆ.

"ಪಿರವಿ ವಾನವರ್ಕ್ಕೆತ್ತು ನಿನ್ಱ ಪಿರಮನ್ನೈ" — ದೇವತೆಗಳೆಲ್ಲರೂ ಹೊಗಳುವ, ಭಗವಂತನಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ರಕ್ಷಣೆಗಾಗಿ ಬೇಡಿಕೊಂಡು, ತಮ್ಮನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವಂತೆ ಬೇಡುವಂಥ ಪರಮಪುರುಷನು. ಅವನೇ ಪರಮಪದದಲ್ಲಿ 'ಪರಂಜ್ಯೋತಿ' ಸ್ವರೂಪಿಯಾಗಿ ನೆಲೆಸಿ ರುವವನು.

"ಕುರವೈ ಕೋತ್ತ ಕುಟಕ್ಕನ್ನೈ" — ಭಗವಂತನು ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನಾಗಿ ಅವತರಿಸಿ, ತನ್ನ ಇಂಪಾದ ಕೊಳಲ ನಾದದಿಂದ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಆಕರ್ಷಿಸಿದನಷ್ಟೆ. ಅವನ ಅಪ್ರತಿಮ ಸೌಂದರ್ಯಕ್ಕೆ (ಆಕರ್ಷಣೆಗೆ) ಮರುಳಾಗಿ, ಗೋಪಯುವತಿಯರು ಒಂದು [illegible] ಬೆಳದಿಂಗಳ ರಾತ್ರಿ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನೊಡನೆ ಕಲೆತು, ರಾತ್ರಿಯನ್ನು ಆನಂದದಿಂದ ಕಳೆದರು. ಅಂದು ನಡೆದ ವೈಚಿತ್ರ್ಯವೇನೆಂದರೆ, ಒಬ್ಬೊಬ್ಬ ಗೊಲ್ಲತಿಯ ಮಗ್ಗುಲಲ್ಲೂ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬ ಕೃಷ್ಣನಿದ್ದು, ನೆರೆದ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿಯೂ ಒಟ್ಟಾಗಿಯೂ ಆನಂದವಿತ್ತಿದ್ದ.

"ಕುಡಕ್ಕೂತ್ತನ್ನೈ" — (ಭಗವಂತನು) ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನಾಗಿ ನಂದಗೋಕುಲದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದ್ದಾಗ, ಅತ್ಯಂತ ಕಠಿಣವಾದ ಕೊಡದ ಕುಣಿತವನ್ನು, ಅತ್ಯಂತ ಚಾತುರ್ಯದಿಂದ ಆಡಿ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಸಂತೋಷಪಡಿಸಿದನು.

"ಅರವಮ ಪಳ್ಳಿ . . . . ಅಪ್ಪನ್ನೈ" — ಶೇಷಶಯನನಾಗಿ, ಪಾಲ್ಗಡಲಲ್ಲಿ ಪವಡಿಸಿ ಯೋಗನಿದ್ರೆಯಲ್ಲಿರುವ ಶ್ರೀಮನ್ನಾರಾಯಣನು.

ಆಳ್ವಾರರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ: ಜನರೇ, ಭಗವಂತನ ನಿತ್ಯವೂ ದೇವತೆಗಳು ಹೊಗಳುತ್ತ ಸ್ತುತಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅವನೇ ಪರಂಜ್ಯೋತಿ ಸ್ವರೂಪಿ. ಅವನೇ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನಾಗಿ ಅವತರಿಸಿ ಆಶ್ಚರ್ಯಕರ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ನಡೆಸಿದನು. ಗೋಪಿಯರೊಡನೆ ಕಲೆತು ರಾಸಕ್ರೀಡೆಯನ್ನಾಡಿ ಅವರನ್ನು ಆನಂದಪಡಿಸಿದನು. ಪಾಲ್ಗಡಲಲ್ಲಿ ಶೇಷಶಯನನಾಗಿ ಯೋಗನಿದ್ರೆಯಲ್ಲಿರುವವನೂ ಅವನೇ. ಆ ಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು ಹಗಲು ರಾತ್ರಿ ಎನ್ನದೆ, ಎಡೆಬಿಡದಂತೆ, ಯಾವಾಗಲೂ ಸ್ತುತಿಸುತ್ತ, ಅವನಲ್ಲಿ ಮನಸ್ಸಿಟ್ಟು. ಇದರಿಂದ ನಿಮ್ಮ ಉದ್ಧಾರವಾಗುತ್ತದೆ.

4. வைம்மின் நும்மனத்தென்று
யானுரைக்கின்ற மாயவன் சீர்மையை,
எம்மனோர்களுரைப்பதென்?
அதுநிற்க நாள்தொறும், வானவர்
தம்மையாளுமவனும்!
நான்முகனும் சடைமுடியண்ணலும்,
செம்மையாலவன் பாதபங்கயம்
சிந்தித்தேத்தித்திரிவரே.

Garani Srinivasan

ವೈಮ್ಮಿನ್ ನುಮ್ಮನತ್ತೆನ್ರು ಯಾನುರೈಕ್ಕಿನ್ರ ಮಾಯವನ್ ಶೀರ್ ವೈತ್ತಿಯ್ಯ,
ಎಮ್ಮನೋರ್ ಪಲ್ಗುರೈಪ್ಪದೆನ್? ಅದುನಿಲ್ಕ ನಾಳ್ದೋರುಮ್, ವಾನವರ್,
ತಮ್ಮೈಯಾಳುಮವನುಮ್ ನಾನ್ಮುಗನುಮ್ ಶಡೈಮುಡಿಯಣ್ಣಲುಮ್,
ತಮ್ಮುಡೈಯಾಳವನ್ ಪಾದಪಙ್ಗಯಮ್ ಶಿನ್ದಿತ್ತೇತ್ತಿತ್ ತಿರಿವರೇ.

ವೈಮ್ಮಿನ್ வைம்மின் = ಇರಿಸಿ, ನುಮ್ ಮನತ್ತು நும் மனத்து = ನಿಮ್ಮ ಮನಸ್ಸನ್ನು, ಎನ್ರು என்று = ಎಂದು, ಯಾನ್ யான் = ನಾನು, ಉರೈಕ್ಕಿನ್ರ உரைக்கின்ற = ಹೇಳುವ, ಮಾಯವನ್ மாயவன் = ಆಶ್ಚರ್ಯಕರನಾದ, ಶೀರ್ ವೈತ್ತಿಯ್ಯ சீர்மை மாய = ಸದ್ಗುಣಗಳನ್ನು, ಎಮ್ಮನೋರ್ ಪಲ್ ನಾಮ் பிறர்கள் = ನನ್ನಂಥವರು, ಉರೈಪ್ಪದು உரைப்பது = ಹೇಳುವುದು, ಎನ್ ನಾಣ್ = ಏನು? (ಇನ್ನೇನು?), ಅದು ನಿಲ್ಕ அது நிற்க = ಅದು ಹಾಗಿರಲಿ, ನಾಳ್ದೋರುಮ್ நாள்தோறும் = ಎಡೆಬಿಡದಂತೆ (ಅನುದಿನವೂ), ವಾನವರ್ வானவர் = ದೇವತೆಗಳು. (ನಿತ್ಯಸೂರಿಗಳು), ತಮ್ಮೈಯಾಳುಮ್ ಅವನುಮ್ தம்மையாளும் அவனும் = ತಮ್ಮನ್ನಾಳುವವನು, (ವಾನವರ್ ತಮ್ಮೈ வானவர் தம்மை = ದೇವತೆಗಳನ್ನು, ನಿತ್ಯಸೂರಿಗಳನ್ನು) ಆಳುವವನುಮ್ ஆளுமவனும் = ಆಳುವವನು, ಒಡೆಯನು), ನಾನ್ಮುಗನುಮ್ நான்முகனும் = ನಾಲ್ಕುಮುಖನು, ಶಡೈಮುಡಿ ಅಣ್ಣಲುಮ್ சடைமுடி அண்ணலும் = ಜಡೆಯನ್ನು ಧರಿಸಿರುವ ದೇವನು, ತಮ್ಮುಡೈಯಾಲ್ தம்முடையான் = ತ್ರಯಾಣಾಂ (ಮೂವರಿಗೂ ಪ್ರಭು), ಅವನ್ அவன் = ಅವನ, ಪಾದಪಙ್ಗಯಮ್ பாதபங்கயம் = ಪಾದಪಂಕಜವನ್ನು, ಶಿನ್ದಿತ್ತು சிந்தித்து = ಚಿಂತಿಸುತ್ತ, ಏತ್ತಿ ஏத்தி = ಸ್ತುತಿಸುತ್ತ, ತಿರಿವರೇ திரிவரே = (ಮುಖ್ಯಶೀಲರನ್ನಾ) ಇಟ್ಟಿರುವವರೇ.

'ನಿಮ್ಮ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಇರಿಸಿ' ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳುವ ಆಶ್ಚರ್ಯಕರನಾದ ಸದ್ಗುಣಗಳನ್ನು ನನ್ನಂಥವರು ಹೇಳುವುದು ಏನು ಹೆಚ್ಚು? ಅದು ಹಾಗಿರಲಿ. ಅನುದಿನವೂ ದೇವತೆಗಳನ್ನು ಆಳುವವನು, ನಾಲ್ಕುಮುಖನು, ಜಡೆಯನ್ನು ಧರಿಸಿರುವವನು ಪ್ರಭುವಾದ ಅವನ ಪಾದ ಪಂಕಜವನ್ನು ಚಿಂತಿಸುತ್ತ, ಸ್ತುತಿಸುತ್ತ, (ಇರುವುದನ್ನೇ) ಮುಖ್ಯಶೀಲವನ್ನಾಗಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವವರೇ. (4)

'ವಾನವರ್ ತಮ್ಮೈಯಾಳುಮವನ್' - ಎಂದರೆ, ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಒಡೆಯ - ದೇವೇಂದ್ರ.

'ಶಡೈಮುಡಿಯಣ್ಣಲ್' - ಎಂದರೆ, ಜಟಾಧಾರಿಯಾದ ದೇವರು, ಶಿವನು.

ಆಚಾರ್ಯರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ: ಸರ್ವೇಶ್ವರನಾದ ಭಗವಂತನ ಕಲ್ಯಾಣಗುಣ

Garani Srinivasan

ಗಳನ್ನು ತಂದು ಎದೆ ಬಡಿದಂತೆ ಅನುದಿನವೂ ಚಿಂತಿಸುತ್ತಿರು ಎಂದು ನಾನು,
ನನ್ನಂಥವನು, ಹೇಳುವುದರಲ್ಲಿ ಹೊಂದುವನಾಗಿಯೇನು? ದೇವತೆಗಳ ಒಡೆಯ ಬ ಇಬ್ಬರಾದಂತ
ನಾದ ದೇವೇಂದ್ರನೂ, ಚತುರ್ಮುಖ ಬ್ರಹ್ಮನೂ, ಶಿವನೂ ಅವನ ಪಾದವಿಂ
ತಜನಗಳನ್ನು ಎದೆ ಬಡಿದಂತೆ ಅನುದಿನವೂ ಚಿಂತಿಸುತ್ತಿರುವುದನ್ನು, ಸ್ತುತಿಸು
ತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಅವರ ಕೆಲಸವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ, ತಂದಿರಾ!.
ಅತ್ಯಂತ ದೇವಶ್ರೇಷ್ಠರೇ ಮಾಡುವಾಗ, ಅವರು ಮಾಡುವುದನ್ನು ನಾವು ಅನುಸ
ರಿಸಬೇಡವೇ? ಎಂದರ್ಥವು.

5. திரியும் காற்றொடகல் விசும்பு
திணிந்த மண் கிடந்த கடல்,
எரியும் தீயொடிரு சுடர் தெய்வம்
மற்றும் மற்றும் முற்றுமாய்,
கரிய மேனியன் செய்ய தாமரைக்
கண்ணன் கண்ணன் விண்ணோரிறை,
சுரியும் பல் கருங்குஞ்சி எங்கள்
சுடர் முடியண்ணல் தோற்றமே.

ತಿರಿಯುಮ್ ಕಾಟ್ರೋಡಗಲ್ ವಿಶುಮ್ಬು ತಿಣಿನ್ದ ಮಣ್ ಕಿಡನ್ದ ಕಡಲ್,
ಎರಿಯುಮ್ ತೀಯೊಡಿರು ಶುಡರ್ ದೆಯ್ವಮ್ ಮಟ್ರುಮ್ ಮಟ್ರುಮ್ ಮುಟ್ರುಮಾಯ್,
ಕರಿಯ ಮೇನಿಯನ್ ಶೆಯ್ಯ ತಾಮರೈಕ್ಕಣ್ಣನ್ ಕಣ್ಣನ್ ವಿಣ್ಣೋರಿರೈ,
ಶುರಿಯುಮ್ ಪಲ್ ಕರುಂಗುಂಜಿ ಎಙ್ಗಳ್ ಶುಡರ್ ಮುಡಿ ಅಣ್ಣಲ್ ತೋಟ್ರಮೇ

ತಿರಿಯುಮ್ திரியும் = ಅಲೆದಾಡುವ, ಕಾಟ್ರೋಡು காற்றொடு = ಗಾಳಿ
ಯೂ, ಅಗಲ್ அகல் = ವಿಸ್ತಾರವಾದ, ವಿಶುಮ್ಬು விசும்பு = ಆಕಾಶವೂ, ತಿಣಿನ್ದ திணிந்த = ಗಟ್ಟಿಯಾದ, ಮಣ್ மண் = ಭೂಮಿಯೂ, ಕಿಡನ್ದ கிட
ನ್ದ = ಬಿದ್ದಿರುವ, ಕಡಲ್ கடல் = ಕಡಲೂ, ಎರಿಯುಮ್ எரியும் = ಜ್ವಲಿಸುವ (ಉರಿಯುತ್ತಿರುವ), ತೀಯೊಡು தீயொடு = ಅಗ್ನಿಯೂ, ಇರು ಶುಡರ್ இரு சு
டர் = ಸೂರ್ಯ ಚಂದ್ರರೂ, ದೆಯ್ವಮ್ தெய்வம் = ದೇವತೆಗಳೂ, ಮಟ್ರು
ಮ್ மற்றும் = ಇನ್ನು ಇತರರೂ (ಮನುಷ್ಯರೂ), ಮಟ್ರುಮ್ மற்றும் =
ಇನ್ನು ಇತರರೂ (ತಿರ್ಯಕ್, ಸ್ಥಾವರಗಳೂ), ಮುಟ್ರುಮ್ ಆಯ್ முற்றும்
ஆய் = ಸಮಸ್ತವೂ ಆಗಿರುವ, ಕರಿಯ ಮೇನಿಯನ್ கரிய மேனி
யன் = ಕರಿಯ ರೂಪವುಳ್ಳವನೂ, ಶೆಯ್ಯ ತಾಮರೈ ಕಣ್ಣನ್ செய்ய
தாமரை கண்ணன் = ಕೆಂದಾವರೆಯಂತೆ ಕಣ್ಣುಳ್ಳವನೂ, ಕಣ್ಣನ್
கண்ணன் = ಅತ್ಯಾಕರ್ಷಕನೂ (ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನಾಮಧಾರಿಯೂ), ವಿಣ್ಣೋ

Garani Srinivasan

விண்ணோர் = ಮೇಲಣ ಲೋಕದವರ, இறையாளா = ಒಡೆಯನೆ, ಶುರಿಯುಂ ಮ சரியும் = ಗುಂಗುರು ಕುತ್ತಿರುವ, ಬಿಲ್ ಬಲ ಹಲವಾರು, ಕುರು ಕುಂಜ குகுகுஞ்சி = ದೊಡ್ಡ ಕುರುಳುಗಳ, ಎಣ್ಣೆ எங்கள் = ನಮ್ಮ, ಶುಡರ್ ಮುಡಿ சுடர்முடி = ಹೊಳೆಹೊಳೆಯುವ, ಕಿರೀಟವನ್ನು ಧರಿಸಿರುವ, அண்ணல் அண்ணாய் = ಸ್ವಾಮಿಯೆ, ಕೋಟ ಮೇಲ் தோற்றமே = ಸೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲೇ (ಜನ್ಮದಲ್ಲೇ), ತೋರಿಸಿಯಲ್ಲೇ.

ಸುಳಿದಾಡುವ ಗಾಳಿಯೂ, ವಿಸ್ತಾರವಾದ (ಹರಡಿರುವ) ಆಕಾಶವೂ, ಸುಡುವ ಬೆಂಕಿ, ಇರುವ ನೀರೂ, ಎಂದಿಗೂ ಇರುವ ಭೂಮಿಯೂ, ಸೂರ್ಯ ಚಂದ್ರರೂ, ದೇವತೆಗಳೂ, ಇನ್ನಿತರರೂ (ಮಾನವರೂ), ಶಿವನೂ, ಸೂರ್ಯ ಚಂದ್ರರೂ, ದೇವತೆಗಳೂ, ಇನ್ನಿತರರೂ (ಮಾನವರೂ), ಎಲ್ಲವೂ ಸ್ಥಾವರಾದಿಗಳೂ (ಪ್ರಾಣಿಗಳೂ, ಮರ ಗಿಡ ಮುಂತಾದವೂ), ಕಮಲದ ತಾವರೆಯಂತೆ ಕಣ್ಣುಳ್ಳವನೂ, ಆಗಿರುವ ಕೆಂಪು ತಾವರೆಯಂತೆ ಕಣ್ಣುಳ್ಳವನೂ, ಗುಂಗುರು ಕುತ್ತಿರು ಆಶ್ಚರ್ಯಕರನೂ, ಮೇಲಣ ಲೋಕದವರ ಒಡೆಯನೂ, ಹೊಳೆಹೊಳೆಯುವ ಕಿರೀಟವ ಹಲವಾರು ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಕುರುಳುಗಳ, ಹೊಳೆಹೊಳೆಯುವ ಕಿರೀಟ (5)
ನ್ನು ಧರಿಸಿರುವ, ನಮ್ಮ ಸ್ವಾಮಿಯ ಸೃಷ್ಟಿಯ ತೋರಿಕೆಯಲ್ಲೇ.

ಇಲ್ಲಿ ಭಗವಂತನ ಸೃಷ್ಟಿಯ ಜನ್ಮವನ್ನು, ಅವನು ತೋರಿಸು ವ ಬಗೆಯನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ಆಳ್ವಾರರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ: ಜನರೇ, ಭಗವಂತನು ನಮಗೆ ತೋರಿಸು ವ ಬಗೆಯನ್ನು ಕೇಳಿ: ಗಾಳಿ, ಬೆಂಕಿ, ನೀರು, ನೆಲ, ಬಾನು (ಆಕಾಶ) ಗಳ ದಂತಭೂತಗಳಲ್ಲಿ ಅವನು ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೂ ವ್ಯಾಪಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಸೂರ್ಯ ಚಂದ್ರರೂ, ದೇವತೆಗಳೂ, ಮಾನವರೂ, ಪ್ರಾಣಿಗಳೂ, ಕ್ರಿಮಿ ಕೀಟಾದಿ ಗಳೂ, ಎಲ್ಲಾ ಅಚೇತನ ವಸ್ತುಗಳೂ ಆ ಅವನು ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೂ ತುಂಬಿರು ತಿದ್ದಾನೆ. ಅವನಾದರೋ, ಕೆಂಪು ದೇಹದವನು. ಕೆಂದಾವರೆಯ ಕಣ್ಣುಳ್ಳವನು. ಆಶ್ಚರ್ಯಕರ ಸುಂದರ. ನೋಬಗನ ಉದ್ದನಾದ ಮುಂಗುರುಳುಗಳುಳ್ಳವನು. ಪರಮಪದವಾಸಿಗಳ ಒಡೆಯನು. ಹೊಳೆಯುವ ಕಿರೀಟವುಳ್ಳವನು. ಮೇಲಣ ಲೋಕದ ಅವ ಒಡೆಯನು. ಜನರೇ ಅವನನ್ನು ಅವನ ಭವ್ಯ ಸೃಷ್ಟಿಯ ಮೂಲಕವೇ ಅವ ನನ್ನು ಕಾಣಬಲ್ಲಿರಿ, ಕಂಡಿರಾ.

6. தோற்றக்கேடவையில்லவனுடையான்
அவனொருமூர்த்தியாய்,
சீற்றத்தோடருள் பெற்றவனடிக்கீழ்ப்
புகநின்ற செங்கண்மால்,
நாற்றத்தோற்றச் சுவையொலி
உறலாகிநின்ற, எம்வானவ
ரேற்றையேயன்றி மற்றொருவரை
யானிலேனெழுமைக்குமே.

Garani Srinivasan

ತೋಟ್ರಕ್ಕೇಡವ್ವೈಯಿಲ್ಲಾನುಡೈಯಾನ್ ಅವನೊರು ಮೂರ್ತ್ತಿಯಾಯ್,
ಶೀಟ್ರತ್ತೋಡರುಳ್ ಪೆಟ್ರವನಡಿಕ್ಕೀಳ್ಪ್ಪುಗ ನಿನ್ರ ಶೆಙ್ಗಣ್ಮಾಲ್,
ನಾಟ್ರತ್ತೋಟ್ರಚ್ಚುವೈಯೊಲಿ ಉರಲಾಗಿ ನಿನ್ರ, ಎಮ್ವಾನವ
ರೇಟ್ರೈಯೇ ಯನ್ರಿ ಮಟ್ರೊರುವರೈಯಾನಿಲೇನೆಳುಮೈಕ್ಕುಮೇ.

ತೋಟ್ರಮ್ தோற்றம் = ಹುಟ್ಟು, ಕೇಡು கேடு = ಸಾವು, ಅವ್ವೈ அவை = ಅವುಗಳನ್ನು, ಇಲ್ಲಾನ್ இல்லாதான் = ಇಲ್ಲದವನು, ಉಡೈಯಾನ್ உடையான் = (ಅವನ್ನು) ಉಳ್ಳವನು, ಅವನ್ அவன் = ಅವನು, ಒರು ஒரு = ಸಾಟಿಯಿಲ್ಲದ, ಮೂರ್ತ್ತಿ ಆಯ್ மூர்த்தி ஆய் = ಮೂರ್ತಿಯಾಗಿರುವವನು, ಶೀಟ್ರತ್ತೋಡು சீற்றத்தோடு = ಕಡುಕೋಪದ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ, ಅರುಳ್ ಪೆಟ್ರವನ್ அருள் பெற்றவன் = ಕೃಪೆಯನ್ನು ಪಡೆದವನು, ಅಡಿಕ್ಕೀಳ್ அடிக்கீழ் = ತಿರುವಡಿಯ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ, ಪುಗ புக = ಸೇರಲು, ನಿನ್ರ நின்ற = ನಿಂತಿರುವ, ಶೆಮ್ಕಣ್ಮಾಲ್ செங்கண்மால் = ಕೆಂಪನೆಯ ಕಣ್ಣುಳ್ಳ ವ್ಯಾಮೋಹಕರೂಪಿಯು, ನಾಟ್ರಮ್ நாற்றம் = ಗಂಧ, ತೋಟ್ರಮ್ தோற்றம் = ರೂಪ, ಶುವೈ சுவை = ರಸ, ಒಲಿ ஒலி = ಶಬ್ದ, ಉರಲ್ உறல் = ಸ್ಪರ್ಶ ಎಂಬ ವಿಷಯಗಳು, ಆಗಿ ஆகி = ಆಗಿ, ನಿನ್ರ நின்ற = ಇರುವ, ಎಮ್ ವಾನವರ್ ಏಟ್ರೈಯೇ எம் வானவர் ஏற்றையே = ನಮ್ಮ, ದೇವತೆಗಳ ಒಡೆಯನನ್ನು, ಅನ್ರಿ அன்றி = ಅಲ್ಲದೆ, ಮಟ್ರು ಒರುವರೈ மற்று ஒருவரை = ಬೇರೆ ಯಾರೊಬ್ಬರನ್ನು, ಯಾನ್ யான் = ನಾನು, ಇಲೇನ್ இலேன் = ಪಡೆದಿಲ್ಲ, ಎಳುಮೈಕ್ಕುಮೇ எழுமைக்குமே = ಉಜ್ಜೀವನಕ್ಕಾಗಿ.

ಹುಟ್ಟು ಸಾವು ಎಂಬವನ್ನು ಇಲ್ಲದವನೂ ಮತ್ತು ಉಳ್ಳವನೂ, ಸಾಟಿಯಿಲ್ಲದ ಒಂದು ಮೂರ್ತಿಯಾಗಿರುವವನೂ, ಕಡುಕೋಪದ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಕೃಪೆಯನ್ನು ಪಡೆದವನು ತಿರುವಡಿಗಳ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ಸೇರಲು ನಿಂತಿರುವವನೂ, ಕೆಂಪನೆಯ ಕಣ್ಣುಗಳ ವ್ಯಾಮೋಹಕರೂಪಿಯು ಗಂಧ, ರೂಪ, ರಸ, ಶಬ್ದ, ಸ್ಪರ್ಶಗಳೆಂಬ ವಿಷಯಗಳಾಗಿರುವವನೂ, ನಮ್ಮ ದೇವತೆಗಳ ಒಡೆಯನೂ ಆಗಿರುವವನನ್ನಲ್ಲದೆ ನನ್ನ ಉಜ್ಜೀವನಕ್ಕಾಗಿ ಬೇರೊಬ್ಬರನ್ನು ನಾನು ಪಡೆದಿಲ್ಲ. (6)

“ತೋಟ್ರಕ್ಕೇಡವ್ವೈಯಿಲ್ಲಾನುಡೈಯಾನ್” – ಭಗವಂತನಿಗೆ ಹುಟ್ಟೂ ಇಲ್ಲ, ಸಾವೂ ಇಲ್ಲ. ಅವನು ‘ಅನಾದಿ’, ‘ಅಜ’ ಮತ್ತು ‘ಅನಂತ’, ‘ಅಮರ’. ಅವನ ‘ಪರ’ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಅದು ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ. ಆದರೆ, ಆಶ್ರಿತರಕ್ಷಣೆಗಾಗಿ, ದುಷ್ಟಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕಾಗಿ, ಧರ್ಮಸಂರಕ್ಷಣೆಗಾಗಿ, ಭೂಭಾರವನ್ನಿಳಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ, ಅವನು ಅವತಾರಗಳನ್ನೆತ್ತುವಾಗ, ಅವನಿಗೆ ಹುಟ್ಟೂ ಉಂಟು; ಸಾವೂ ಉಂಟು. ಎಂಥ ವಿಚಿತ್ರ!

“ಒರು ಮೂರ್ತ್ತಿ” – ಸರ್ವೇಶ್ವರನಾದ ಅವನಿಗೆ ಬೇರೆ ಯಾರೊಬ್ಬರೂ ಸಮರೂ ಇಲ್ಲ, ಸಾಟಿಯೂ ಇಲ್ಲ.

“ಶೀಟ್ರತ್ತೋಡರುಳ್ . . . . ನಿನ್ರ ಶೆಙ್ಗಣ್ಮಾಲ್” – ಇದು

ಭಗವಂತನ ನರಸಿಂಹಾವತಾರವನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ. ತನ್ನ ಭಕ್ತನಾದ ಬಾಲಪ್ರಹ್ಲಾದನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಕರುಣೆ, ಪ್ರೀತಿಗಳನ್ನು, ತನ್ನ ಶತ್ರುವಾದ ಅವನ ತಂದೆ ಹಿರಣ್ಯಕಶಿಪುವಿನ ಬಳಿ ಕಡುಕೋಪವನ್ನು, ಕೆಂಗಣ್ಣನ್ನು ತೋರಿಸಿದ ಉಗ್ರ ನರಸಿಂಹಾವತಾರಿಯೇ ಭಗವಂತ.

"ನಾಱ್ಱಮ್ . . . . . . ನಿನ್ಱು" - ಪಂಚೇಂದ್ರಿಯಗಳ ವಿಷಯಗಳಾದ ಶಬ್ದ, ಸ್ಪರ್ಶ, ರೂಪ, ರಸ, ಗಂಧ - ಇವುಗಳೆಲ್ಲ ಆಗುವವನೂ ಅವನೇ.

ಆಳ್ವಾರರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ: ಅದ್ಭುತವಾದ ಸಿಬ್ಬನೇ ಮೂರ್ತಿಯಾಗಿ, ಹುಟ್ಟು ಸಾವು ಇಲ್ಲದವನಾದರೂ, ದೇವದೇವನಾದರೂ, ತನಗೆ ಆಶ್ರಿತನಾದ ಬಾಲಪ್ರಹ್ಲಾದನನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿಯೂ, ಶತ್ರುವಾದ ಹಿರಣ್ಯಕಶಿಪುವನ್ನು ಶಿಕ್ಷಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿಯೂ ಸಾಟಿಯಿಲ್ಲದ ನರಸಿಂಹನಾಗಿ ಅವತರಿಸಿದವನೂ, ಶಬ್ದಾದಿ ವಿಷಯಗಳಾಗಿ ಬೆಳಗುವವನೂ, ಆದ ನಮ್ಮ ಸರ್ವೇಶ್ವರನನ್ನೇ ನನ್ನ ಉಜ್ಜೀವನಕ್ಕಾಗಿ ನಾನು ಆಶ್ರಯಿಸುವುದು. ಬೇರೆಯಾರನ್ನೂ ಅಲ್ಲ.

7. எழுமைக்குமெனதாவிக்கு
இன்னமுதத்தினையெனதாருயிர்,
கெழுமியகதிர்ச்சோதியை
மணிவண்ணனைக்குடக்கூத்தனை,
விழுமியவமரர் முனிவர் விழுங்கும்
கன்னற்கனியினை,
தொழுமின் தூயமனத்தராய்
இறையும் நில்லாதுயரங்களே.

ಎೞುಮೈಕ್ಕುಮೆನದಾವಿಕ್ಕು ಇನ್ನಮುದತ್ತಿನೈಯೆನದಾರುಯಿರ್,
ಕೆೞುಮಿಯ ಕದಿರ್ ಶೋದಿಯೈ ಮಣಿವಣ್ಣನೈಕ್ಕುಡಕ್ಕೂತ್ತನೈ,
ವಿೞುಮಿಯ ಅಮರರ್ ಮುನಿವರ್ ವಿೞುಂಗುಮ್ ಕನ್ನಲ್ ಕನಿಯಿನೈ,
ತೊೞುಮಿನ್ ತೂಯ ಮನತ್ತರಾಯ್ ಇಱೈಯುಮ್ ನಿಲ್ಲಾದುಯರಂಗಳೇ.

ಎೞುಮೈಕ್ಕುಮ್ எழுமைக்கும் = ಎಲ್ಲಾ ಸ್ಥಿತಿಗಳಲ್ಲೂ (ಉಜ್ಜೀವನಕ್ಕಾಗಿ ಇರುವುದಕ್ಕೆ), ಎನದು ಆವಿಕ್ಕು எனது ஆவிக்கு = ನನ್ನ ಆತ್ಮನಿಗೆ, ಇನ್ இன் = ಇನಿದಾದ, ಅಮುದತ್ತಿನೈ அமுதத்தினை = ಅಮೃತಸ್ವರೂಪಿಯನ್ನು, ಎನದು எனது = ನನ್ನ, ಆರುಯಿರ್ ஆர் உயிர் = ತುಂಬುಜೀವದೊಡನೆ, ಕೆೞುಮಿಯ கெழுமிய = ಹೊಂದಿಕೊಂಡಿರುವ, ಕದಿರ್ ಶೋದಿಯೈ கதிர் சோதியை = ದಿವ್ಯಜ್ಯೋತಿಯನ್ನು, ಮಣಿವಣ್ಣನೈ மணிவண்ணனை = ನೀಲಮಣಿಯ ಬಣ್ಣದವನನ್ನು, ಕುಡಕ್ಕೂತ್ತನೈ குடக்கூத்தனை = ಕೊಡದ ಕುಣಿತವಾಡುವವನನ್ನು, ವಿೞುಮಿಯ விழுமிய = ಶ್ರೇಷ್ಠರಾದ, ಅಮರರ್ அமரர் = ದೇವತೆಗಳಿಂದಲೂ, ಮುನಿವರ್ முனிவர் = ಋಷಿಗಳಿಂದಲೂ, ವಿೞುಂಗುಮ್ விழுங்கும் = ಉಂಡು ಆನಂದಿಸುವ, ಕನ್ನಲ್

ಕನಿಯನ್ನು ಕನ್ನಲ್ ಕನಿಯಯ = ಕಲ್ಲುಸಕ್ಕರೆಯನ್ನು ಹಣ್ಣನ್ನು, ಶೇಬು
ಮಿನ್ ಅಕ್ಕಾ(ಕ್ಕ)ಮಿನ್ = ಪ್ರಾಣಿ, ತೂಯ ಮನತ್ತರಾಯ್ ತೂಯ ಮನತ್ತ
ರಾಯ್ = ಪರಿಶುದ್ಧ ಮನಸ್ಸವರಾಗಿ, ಇಟ್ಟೆಯುಮ್ ಇರೈಯುಮ್ = ಎಳ್ಳಷ್ಟೂ
ನಿಲ್ಲಾ ತ್ತಿರುಂದಾ = ನಿಲ್ಲದು (ಉಳಿಯದು), ತುಯರಙ್ಗಳ್ ತುಯರಙ್ಗಳೇ =
ದುಃಖ ಸಂಕಟಗಳು.

(ಉಜ್ಜೀವನಕ್ಕೋಸ್ಕರ) ಎಲ್ಲಾ ಸ್ಥಿತಿಗಳಲ್ಲೂ, ನನ್ನ ಆತ್ಮನಿಗೆ
ಇನಿದಾದ ಅಮೃತಸ್ವರೂಪಿಯನ್ನು, ನನ್ನ ತುಂಬು ಜೀವದೊಡನೆ ಹೊಂದಿ
ಕೊಂಡಿರುವ ದಿವ್ಯಜ್ಯೋತಿಯನ್ನು, ನೀಲಮಣಿವರ್ಣನನ್ನು, ಹೊಂದದವರಿಗೆ
ತದಚತುರನನ್ನು, ಶ್ರೇಷ್ಠರಾದ ದೇವತೆಗಳಿಂದಲೂ ಮಹರ್ಷಿಗಳಿಂದಲೂ
ತಂದರನನ್ನು, ಕಲ್ಲುಸಕ್ಕರೆಯನ್ನು ಹಣ್ಣನ್ನು ಶುದ್ಧಮನ
ಉಂಡು (ಅನುಭವಿಸಿ) ಆನಂದಿಸುವ ಕಲ್ಲುಸಕ್ಕರೆಯನ್ನು ಹಣ್ಣನ್ನು ಶುದ್ಧಮನ
ಉಂಡು (ಅನುಭವಿಸಿ) ಆನಂದಿಸುವ ... ಎಳ್ಳಷ್ಟೂ ಉಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ. (7)
ದವರಾಗಿ ಪ್ರಾಣಿ. ದುಃಖಸಂಕಟಗಳು ಎಳ್ಳಷ್ಟೂ ಉಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ.

ಆಳ್ವಾರರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ: ಜನರು ತಮ್ಮ ಸಾಂಸಾರಿಕ ದುಃಖ ಸಂಕಟ
ಗಳನ್ನು ನೀಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗಿ, ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಉಜ್ಜೀವನ ಪಡೆಯುವುದಕ್ಕಾಗಿ,
ಅಮೃತದಂತೆ ಮಧುರವಾದ, ನೀಲಮಣಿಯಂತೆ ಆಕರ್ಷಕವಾದ, ಅತ್ಯಂತ ಚತುರ
ರಾದ, ದೇವತೆಗಳೂ ಮಹರ್ಷಿಗಳೂ ಅನುಭವಿಸಿ ಆನಂದಿಸುವ ಕಲ್ಲುಸಕ್ಕರೆ
ರುಚಿಯೂ, ಹಣ್ಣಿನ ಸವಿಯ ಹಣ್ಣಿನಂತೆಯೂ ಸ್ವಾದುವಾದ, ದೇವದೇವನಾದ,
ಸರ್ವೇಶ್ವರನನ್ನು ಶುದ್ಧವಾದ ಮನದಿಂದ ಆಶ್ರಯಿಸಿ, ಭಜಿಸಬೇಕು.

8\. துயரமே தரு துன்ப இன்ப வினைகளாய்
அவையல்லனாய்,
உயர நின்றதோர் சோதியாய்
உலகேழுமுண்டுமிழ்ந்தான் தன்னை,
அயர வாங்கு நமன் தமர்க்கு
அருநஞ்சினை அச்சுதன் தன்னை,
தயரதற்கு மகன் தன்னையன்றி
மற்றிலேன் தஞ்சமாகவே.

ತುಯರಮೇ ತರು ತುನ್ಬ ಇನ್ಬ ವಿನೈಗಳಾಯ್ ಅವೈಯಲ್ಲನಾಯ್,
ಉಯರ ನಿನ್ಱದೋರ್ ಶೋದಿಯಾಯ್ ಉಲಹೇಳುಮುಣ್ಡುಮಿೞ್ನ್ದಾನ್
ತನ್ನೈ,
ಅಯರವಾಙ್ಗು ನಮನ್ ತಮರ್ಕ್ಕು ಅರುನಂಜಿನೈ ಅಚ್ಚುದನ್ ತನ್ನೈ,
ತಯರದರ್ಕು ಮಹನ್ ತನ್ನೈಯನ್ಱಿ ಮಱ್ಱಿಲೇನ್ ತಂಜಮಾಹವೇ.

ತುಯರಮೇ ತರು ತುಯರಮೇ ತರು = ದುಃಖವನ್ನೇ ಉಂಟುಮಾಡುವ
(ಪರಿತಾಪವನ್ನು ತರುವ), ತುನ್ಬಮ್ ಇನ್ಬಮ್ ವಿನೈಗಳ್ ಆಯ್ ತುನ್ಬಮ್ ಇನ್ಬಮ್
ವಿನೈಕಳ್ ಆಯ್ = ದುಃಖವನ್ನು, ಸಂತೋಷವನ್ನು ಕೊಡುವ ಕರ್ಮಗಳಾಗಿ (ಕರ್ಮ
ಗಳ ನಿರ್ವಾಹಕನಾಗಿ), ಅವೈ ಅವೈ = ಅವು, ಅಲ್ಲನ್ ಅಲ್ಲನ್ = ಅಲ್ಲದವನು,

Garani Srinivasan

ಆಯ್ ஆய் = ಆಗಿ, ಉಯರ್ ನಿನ್ರದು உயர் நின்றது = ಅತ್ಯುನ್ನತವಾಗಿರುವುದಾದ, ಓರ್ ஓர் = ಸಾಟಿಯಿಲ್ಲದ, ಶೋದಿ ಆಯ್ சோதி ஆய் = ಪರಂಜ್ಯೋತಿಯಾಗಿ, ಉಲಗು ವಿಳುಂಗಿ உலகு விழுங்கி = ವಿಶ್ವಲೋಕಂಗಳನ್ನು, ಉಣ್ಡು ಉಮಿಳ್ದಾನ್ ತನ್ನೈ உண்டு உமிழ்ந்தான் தன்னை = ಉಂಡವನೂ, ಉಗುಳಿದವನೂ, (ಆದವನನ್ನು), ಅಯರ್ அயர = ಸೊರಗುವುದನ್ನು, ಮರೆವನ್ನು, ವಾಙ್ಗುಮ್ வாங்கும் = ನಿವಾರಿಸುವ, ನಮನ್ ತಮರ್ಕ್ಕು நமன் தமர்க்கு = ಯಮಭಟರಿಗೆ, ಅರು ನಂಜಿನ್ನೈ அருநஞ்சினை = ತೀಕ್ಷ್ಣವಾದ ವಿಷದಂತೆ ಇರುವವನನ್ನು, ಅಚ್ಚುದನ್ ತನ್ನೈ அச்சுதன் தன்னை = ಅಚ್ಯುತನನ್ನು, ತಯರದಱ್ಕು தயரதற்கு = ದಶರಥನಿಗೆ, ಮಗನ್ ತನ್ನೈ மகன் தன்னை = ಮಗನಾದವನನ್ನು, ಅನ್ಱಿ அன்றி = ಅಲ್ಲದೆ, ಮಱ್ಱು மற்று = ಬೇರೊಬ್ಬರನ್ನು, ಇಲೇನ್ இலேன் = ಇಲ್ಲದವನಾಗಿದ್ದೇನೆ, ತಂಜಮಾ ಆಗವೇ தஞ்சமாகவே = ಶರಣ್ಯನಾಗಿಯೂ.

ದುಃಖವನ್ನೇ ಉಂಟುಮಾಡುವ (ವಿಶೇಷವನ್ನು ತರುವ) ದುಃಖವನ್ನು ನೀಡುವ (ಕರ್ಮ ನಿವಾರಕನಾದ)ಯೂ, ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಷವನ್ನು ಕೊಡುವ ಕರ್ಮಗಳಾಗಿ ದವನಾಗಿಯೂ, ಅತ್ಯುನ್ನತವಾದ ಸಾಟಿಯಿಲ್ಲದ ಪರಂಜ್ಯೋತಿಯಾಗಿಯೂ, ಸೊರಗನ್ನು ಮರೆ ವಿಶ್ವಲೋಕಂಗಳನ್ನು ಉಂಡು ಉಗುಳಿದವನಾಗಿಯೂ, ವನ್ನು ನಿವಾರಿಸುವ ಯಮಭಟರಿಗೆ ತೀಕ್ಷ್ಣವಾದ ವಿಷದಂತೆ ಇರುವವನನ್ನು ಅಚ್ಯುತನನ್ನು, ದಶರಥನ ಮಗನನ್ನು ಅಲ್ಲದೆ ಬೇರೆಯಾರನ್ನು ಶರಣ್ಯನಾಗಿ ಭಾವಿಸುವುದಿಲ್ಲ. (8)

'ತುಯರ್ ಸೆಯ್ ದುನ್ಬ ಇನ್ಬಂಗಳ್ ಆಯ್' – 'ದುನ್ಬ ಇನ್ಬ' ಎಂದರೆ, ದುಷ್ಟವನ್ನುಂಟುಮಾಡುವ ದುಃಖವನ್ನು ತರುವ ಪಾಪಕರ್ಮಗಳು. "ಇನ್ಬ ಇನ್ಬ" ಎಂದರೆ, ಸಂತೋಷವನ್ನುಂಟುಮಾಡುವ ಪುಣ್ಯಕರ್ಮಗಳು. ಈ ಪಾಪ ಪುಣ್ಯಗಳು ಮರಣಾನಂತರವೂ ಜೀವನನ್ನು ಬೆಂಬಾಲಿಸಿ ಅವನನ್ನು ಮರುಜನ್ಮಗಳಲ್ಲಿ ಬಂಧಿಸಿಬಿಡುತ್ತವೆ. ಅವುಗಳ ಮಾಡದಂತೆ ಮಾಡತಕ್ಕವನು ಭಗವಂತ.

"ಉಯರ್ ನಿನ್ರದೋರ್ ಶೋದಿಯಾಯ್" – ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡದಿಂದ ಆಚೆಗೆ, ಅತ್ಯುನ್ನತ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿರುವ ಪರಮಪದದಲ್ಲಿ ಬೆಳಗುವ ಪರಂಜ್ಯೋತಿ ಭಗವಂತ.

"ಅಯರ್ವಾಙ್ಗುಂ ನಮನ್ ತಮರ್ಕ್ಕು ಅರುನಂಜಿನ್ನೈ" – 'ಅಯರ್' ಎಂದರೆ, 'ಸೊರಗುವಿಕೆ,' 'ಎಲ್ಲಾ ರೀತಿಯಲ್ಲೂ ಶಕ್ತಿಗುಂದುವಿಕೆ,' 'ಎಲ್ಲವನ್ನು ಮರೆಯುವಿಕೆ' – ಎಂದು ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ, ಇವು ಮರಣಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಹೇಳುತ್ತವೆ. ಮರಣದ ಬಳಿಕ ಯಮಭಟರು ಜೀವನನ್ನು ಎಳೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಯಮರಾಜನ ಮುಂದೆ ನಿಲ್ಲಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅಲ್ಲಿ, ಜೀವನು ಇಹಲೋಕದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿರುವುದೆಲ್ಲವೂ ಮತ್ತೆ ನೆನಪಿಗೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕನುಗುಣವಾಗಿ ಅವನು ಯಮಲೋಕದಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷೆಪಡಲು ಸಿದ್ಧನಾಗಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆ ಬಳಿಕ, ಮತ್ತೆ ಪುನರ್ಜನ್ಮ. ಈ ಬಗೆಯ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ತಡೆಗಟ್ಟುವ ಶಕ್ತಿ ಭಗವಂತನದು. ಭಗವಂ

ನು ಆಯುಮುಖ್ಯರಂತೆ ಶ್ರೀರಮಿಷ್ಟದಂತೆ. ಅವರೇ ಬದವರು, ಕಂಠಲಗ್ನ, ಜೀವನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಓಡಿಹೋಗುವಂತೆ ಮಾಡಿತ್ತವನು ಸ್ವಾಮಿ.

ಆಳ್ವಾರರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ: ಪ್ರಾಣಿಗಳಿನಲ್ಲ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ದಾರವಾದವನು, ವಿರಮುವದಲ್ಲಿ ಬಳನನು, ಅವುಗಳು ಕನಸೆ ಅಂಟದಂತೆ ಕಾದ್ಗಾರುವವನು, ಗುರ ವಿರಂಜನ್ಗಳೆ ~~ಯು~~ ಎಲ್ಲಾ ಕಾಲದಲ್ಲೂ ಲೋಕಗಳನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವವನು, ಮರಣವನ್ನು ಯಮಮುಖ್ಯರ ಬಾಧೆಯನ್ನು ತಪ್ಪಿಸುವವನ್ನು, ನಾಶರಹಿತನು, ನಿತ್ಯ ವಿರಾಶ್ರಯನಗುಸ ಆಕರನಾದ ಶ್ರೀರಾಮನ ದಶರಥಿಯು ಆದ ಭಗವಂತನ್ನು ಮಾತ್ರವೇ ನಾನು ಶರಣು ಹೋಗುವುದು. ಬೇರೆಯವರ ಆಶ್ರಯುಪ್ರಾನನಗೆ ಬೇಡ.

9\. தஞ்சமாகிய தந்தை தாயொடு
தானுமாயவையல்லனாய்,
எஞ்சலில் அமரர்குலமுதல்
மூவர் தம்முள்ளுமாகிய,
அஞ்சிறையுலகத்துள்ளீர்கள்!
அவனிவனென்று கூழேன்மின்,
நெஞ்சினால் நினைப்பான்யவன்
அவனாகும் நீள்கடல் வண்ணனே.

ತಂಜಮಾಗಿಯ ತನ್ದೈ ತಾಯೊಡು ತಾನುಮಾಯವೈಯಲ್ಲನಾಯ್,
ಎಂಜಲಿಲ್ ಅಮರರ್ ಕುಲಮುದಲ್ ಮೂವರ್ ತಮ್ಮುಳ್ಳುಮಾಗಿಯ್ಯ,
ಅಂಜಿರೈಯುಲಗತ್ತುಳ್ಳೀರ್ಗಳ್! ಅವನಿವನೆನ್ರು ಕೂಳೇನ್ಮಿನ್,
ನೆಂಜಿನಾಲ್ ನಿನೈಪ್ಪಾನ್ಯವನ್ ಅವನಾಗುಮ್ ನೀಳ್ ಕಡಲ್ ವಣ್ಣನೇ.

ತಂಜಮ್, தஞ்சம் (ಆಯ) (ಆಗಿಯ) = ಶಿತ್ತಾಶಿಯಾಗಿರುವ, ತನ್ದೈ ತಾಯೊಡು தந்தை தாயொடு = ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳೊಡನೆ, ತಾನುಮ್ ಆಯ್ತು தானும் ஆய் = ತಾನೂ (ರಕ್ಷಕ) ಆಗಿ, ಅವೈ ಅಲ್ಲನ ಆಯ್ತು அவை அல்லன் ஆய் = ಅವರು ಮಾತ್ರವೇ ಅಲ್ಲದವನಾಗಿ, ಎಂಜಲ್ ಇಲ್ எஞ்சல் இல் = ಕೊರತೆಯಿಲ್ಲದ (ಭಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ), ಮುದಲ್ முதல் = ಅಮರರ್ ಕುಲಮ್ அமரர் குலம் = ಅಮರರ ಕುಲಕ್ಕೆ, ಮುದಲ್ முதல் = ಮೊದಲಿಗನಾಗಿ (ಆದಿಯಾಗಿ), ಮೂವರ್ ತಮ್ಮುಳ್ಳುಮ್ மூவர் தம்முள்ளும் = ಮೂವರೊಳಗೂ, ಆಗಿಯ ஆகிய = ಆದಿಕಾರಣನಾಗಿ, ಅಂಜ அஞ் = ತ್ರಿಮೂರ್ತಿಗಳಲ್ಲಿ, ಆದಿಯೆನ್ನಿ ஆகிய = ಆದಿಕಾರಣನಾಗಿ, ಅಂಜ ಅಂಜ = ಅಂಜುತ್ತಾ, ಸಿರ್ ನೀರ್ = ನಿಲ್ಪು, ಉಲಗತ್ತುಳ್ಳೀರ್ உலகத்துள்ளீர் = ಭೂ ಲೋಕದಲ್ಲಿರುವವರೇ, ಅವನ್ ಇವನ್ ಎನ್ರು அவன் இவன் என்று = ಅವನು, ಇವನು, ಎಂದು, ಕೂಳೇನ್ಮಿನ್ கூழேன்மின் = (ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯು ನಿಷ್ಠೆಯಿಲ್ಲದೆ) ಕುಗ್ಗಿಹೋಗದಿರಬೇಡಿರಿ. ನೆಂಜಿನಾಲ್ நெஞ்சினால் = ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ, ನಿನೈಪ್ಪಾನ್ ಯವನ್ நினைப்பான் யவன் = ನೆನೆಯುವವನು ಯಾರೋ, ಅವನ್ ಅವನ್ = ಅವನು. ಆಗುಮ್ ஆகும் = ಆಗುತ್ತಾನೆ, ನೀಳ್ ಕಡಲ್ ವಣ್ಣನೇ நீள் கடல் வண்ணனே = ವಿಸ್ತಾರವಾದ ಕಡಲವಣ್ಣನೇ ಆಗುತ್ತಾನೆ.

ಬೇಕಾಗಿಯಾಗಿರುವ ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳೊಡನೆ ತಾನೂ (ರಕ್ಷಕ) ಆಗಿ, ಅವರು (ಅಷ್ಟು) ಮಾತ್ರವೇ ಅಲ್ಲದವನಾಗಿ, ಭಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಕೊರತೆಯಿಲ್ಲದ ಅಮರರ ಕುಲಕ್ಕೇ ಒಡೆಯನಾಗಿ, ತ್ರಿಮೂರ್ತಿಗಳಲ್ಲಿ ಆದಿಯಾಗಿ (ಆದಿಕಾರಣನಾಗಿ), ಅಂಜುತ್ತ ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿರುವವರೇ ನೀವು ಅವನು ಇವನು ಎಂದು ಚಂಚಲಗೊಂಡು ಹೋರಾಡುತ್ತಿರಬೇಡಿರಿ. ಯಾರು ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಸ್ಮರಿಸುತ್ತಾನೋ ಅವನು (9)
ವಿಸ್ತಾರವಾದ ಕಡಲವರ್ಣನೇ ಆಗುತ್ತಾನೆ.

" ತಂಜಮಾಗಿಯ ತನ್ದೈ ತಾಯೊಡು ತಾನುಮಾ ಆಯ್"— ಹುಟ್ಟುವಾಗ, ಹುಟ್ಟಿದ ಕ್ಷಣದಿಂದಲೂ ಸ್ವತಂತ್ರ ಜೀವಿಯಾಗಿ ಬದುಕುವವರೆಗೂ ಅವನ ರಕ್ಷಕರಾಗಿ, ಬೇಕಾಗಿರುವವರಾಗಿ, ಹಿತೈಷಿಗಳಾಗಿ ಇರುವವರು ಅವನಿಗೆ ಜನ್ಮಕೊಡುವ ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳು. ವಾಸ್ತವವಾಗಿ. ಆ ತಂದೆತಾಯಿಗಳ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಅವನನ್ನು ಎಲ್ಲಾ ಬಗೆಯಲ್ಲೂ ರಕ್ಷಿಸುವವನು ಭಗವಂತನೇ. ಅದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಅವನನ್ನು ತಂದೆ ಮತ್ತು ತಾಯಿ ಎನ್ನುವುದು.

" ಅವ್ವೆ ಅಲ್ಲನ್ ಆಯ್"— ಭಗವಂತನು ಅವನಿಗೆ ತಂದೆ ತಾಯಿ ಮಾತ್ರವೇ ಅಲ್ಲ. ಅವನಿಗೆ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ, ವಯಸ್ಸಿಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಬೇಕಾಗಿ ಬರುವವರು ಎಷ್ಟೋ ಜನ — ಎಂದರೆ, ಬಂಧು, ಬಳಗ, ನೆಂಟರು, ಇಷ್ಟರು, ಮಿತ್ರರು ಇನ್ನಿತರರು. ಆ ಎಲ್ಲರೂ ಆ ಭಗವಂತನ ಅಂಶವೇ ಆಗಿ ಅವನನ್ನು ಪೋಷಿಸುತ್ತಾರೆ.

" ಅವನಿವನೆನ್ರು ಕೂಳೇನ್ಮಿನ್"— ಬೇರೆ ಬೇರೆ ನಾಮರೂಪಗಳಿಂದ ಕರೆಯಲ್ಪಡುವ ಕಲ್ಪಿತವಾದ ನಾನಾ ದೇವ, ದೇವತೆಗಳನ್ನು ನಂಬಿ, ಭಜಿಸಿ, ಮನಸ್ಸನ್ನು ಕೆಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಾರದು. ಅದರಿಂದ ಯಾವ ಹಿತವೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ.

" ನೆಂಜಿನಾಲ್ ನಿನೈಪ್ಪವನ್ ಯಾವನ್ ಅವನಾಗುಮ್ ನೀಳ್ ಕಡಲ್ ವಣ್ಣನೇ"— ಯಾರನ್ನು ನೀವು ಮನಸಾರ ಎಡೆಬಿಡದಂತೆ ಚಿಂತಿಸಬಯಸುತ್ತೀರೋ ಅವನೇ ಕಡಲವರ್ಣದವನಾದ ಸರ್ವೇಶ್ವರ. ["ಯಾರು ಒಮ್ಮನದಿಂದ ಭಗವಂತನನ್ನು ಸ್ಮರಿಸುತ್ತಿರುವನೋ ಅವನು ಕಡಲವರ್ಣನೇ ಆಗುತ್ತಾನೆ"— ಎಂದರೆ, ಅವನ ಸಾಮ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತಾನೆ, ಮತ್ತು ಪರಮಪದವಾಸಿಯಾಗುತ್ತಾನೆ. ಹೀಗೆ ಒಂದು ರೀತಿಯ ವಿವರಣೆ ಕೊಡಬಹುದಾಗಿರುತ್ತದೆ.]

ಆಳ್ವಾರರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ: ಭೂಲೋಕವಾಸಿಗಳೇ, ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳ ರೂಪದಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಬೆಳೆಸಿ ರಕ್ಷಿಸುವವನೂ, ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ, ನೆಂಟರು, ಇಷ್ಟರು, ಮಿತ್ರರು, ಇನ್ನಿತರರೂ ಆಗಿ ನಿಮಗೆ ಬೇಕಾಗಿರುವವನೂ, ಅಮರರ ಒಡೆಯನೂ, ತ್ರಿಮೂರ್ತಿಗಳಲ್ಲೂ ಆದಿಯಾದವನೂ, ವಿಸ್ತಾರವಾದ ಕಡಲವರ್ಣನನ್ನೇ ನೀವು ಎಡೆಬಿಡದಂತೆ ಮನಸಾರ ಚಿಂತಿಸುತ್ತಿರಿ. 'ಅವನು, ಇವನು' ಎಂದು ಬೇರೆ ಯಾರನ್ನೂ ಯೋಚಿಸುವ ಗೊಂದಲದಲ್ಲಿ ಬೀಳಬೇಡಿ.

Garani Srinivasan

10. கடல்வண்ணன் கண்ணன்
விண்ணவர் கருமாணிக்கமெனதாருயிர்,
படவரவினணைக் கிடந்த
பரஞ்சுடர் பண்டு நூற்றுவர்,
அடவரும்படை மங்க
ஐவர்கட்காகி வெஞ்சமத்து, அன்றுதேர்
கடவிய பெருமான் கனைகழல்
காண்பதென்றுகொல் கண்களே?

ಕಡಲ್ವಣ್ಣನ್ ಕಣ್ಣನ್ ವಿಣ್ಣವರ್ ಕರುಮಾಣಿಕ್ಕ ಮೆನದಾರುಯಿರ್,
ಪಡವರವಿನಣೈಕ್ಕಿಡನ್ದ ಪರಂಜುಡರ್ ಪಣ್ಡು ನೂಱ್ಱುವರ್,
ಅಡವರುಮ್ ಪಡೈಮಙ್ಗ ಐವರ್ಕಟ್ಕಾಗಿ ವೆಂಜಮತ್ತು, ಅನ್ಱುತೇರ್
ಕಡವಿಯ ಪೆರುಮಾನ್ ಕನೈಕೞಲ್ ಕಾಣ್ಬದೆನ್ಱುಕೊಲ್ ಕಣ್ಗಳೇ?

ಕಡಲ್ವಣ್ಣನ್ கடல் வண்ணன் = ಕಡಲವಣ್ಣನು, ಕಣ್ಣನ್ கண்ணன் = ಅಶ್ಚರ್ಯಕರನು (ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಾವತಾರಿಯು), ವಿಣ್ಣವರ್ விண்ணவர் = ದೇವತೆಗಳ, ಕರುಮಾಣಿಕ್ಕಮ್ கருமாணிக்கம் = ದಿವ್ಯವಾದ ನೀಲಮಣಿಯಂತಿರುವವನು, ಎನದು ಆರ್ ಉಯಿರ್ எனது ஆர் உயிர் = ನನ್ನ ತುಂಬುಜೀವವು, ಪಡಮ ಪடம் = ಹೆಡೆಯುಳ್ಳ, ಅರವು அரவு = ಸರ್ಪದ, ಇನ್ இன் = ಇನಿದಾದ, ಅಣ್ಣೈ அணை = ಹಾಸಿಗೆಯ ಮೇಲೆ, ಕಿಡನ್ದ கிடந்த = ಮಲಗಿರುವ, ಪರಂಜುಡರ್ பரஞ்சுடர் = ಪರಂಜ್ಯೋತಿಯು, ಪಣ್ಡು பண்டு = ಹಿಂದೆ, ನೂಱ್ಱುವರ್ நூற்றுவர் = ನೂರುಮಂದಿ. ಅಡ அட = ಮಡಿಯಲು, ಪರುಮ್ வரும் = ಬರುವ (ಬಂದ), ಪಡೈ படை = ಸೇನೆಯು, ಮಙ್ಗ மங்க = ನಾಶವಾಗುವಂತೆ, ಐವರ್ಕಟ್ಕು ஐவர்கட்கு = ಐವರಿಗೆ, ಆಹಿ ஆகி = ಜತೆಬಂದು, ವೆಮ್ ಶಮತ್ತು வெம் சமத்து = ಕ್ರೂರವಾದ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ, ಅನ್ಱು அன்று = ಆಗ (ಅಂದು), ತೇರ್ தேர் = ರಥವನ್ನು, ಕಡವಿಯ கடவிய = ನಡೆಸಿದ, ಪೆರುಮಾನ್ பெருமான் = ಭಗವಂತನ, ಕನೈಕೞಲ್ கனை கழல் = ಸದ್ದುಮಾಡುವ ತಿರುವಡಿಗಳನ್ನು, ಕಾಣ್ಬದು காண்பது = ನೋಡುವುದು, ಎನ್ಱುಕೊಲ್ என்றுகொல் = ಎಂದಿಗೋ, ಕಣ್ಗಳೇ கண்களே = ಕಣ್ಣುಗಳೇ.

ಕಡಲವಣ್ಣನು, ಅಶ್ಚರ್ಯಕರನು (ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಾವತಾರಿಯು), ದೇವತೆಗಳ ದಿವ್ಯವಾದ ನೀಲಮಣಿಯಂತಿರುವವನು, ನನ್ನ ತುಂಬುಜೀವವು, ಹೆಡೆಗಳುಳ್ಳ ಸರ್ಪದ ಇನಿದಾದ ಹಾಸಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಮಲಗಿರುವ ಪರಂಜ್ಯೋತಿಯು ಹಿಂದೆ, ನೂರುವರು ಮಡಿಯಲು ~~[illegible]~~ ಬಂದ ಸೇನೆಯು ನಾಶವಾಗುವಂತೆ

Garani Srinivasan

ಪಿವರಿಗೆ ಬಗೆ ಬಂದು, ಶೃಂಗಾರವಾದ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಅಂದು ರಥವನ್ನು ನಡೆಸಿದ ಭಗವಂತನ ಸೇವೆ ಮಾಡುವ ಶರಣಾಗತರನ್ನು ನೋಡುವುದೆಂದರೆ ಕಣ್ಣು (10) ಗಳೇ.

ಇದುವರೆಗೆ ಅಂಗಾಂಗಗಳಿಗೆ ಅನುಭವವನ್ನು ಆಳ್ವಾರರು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು, ಈ ದರ್ಶನದ ಅನುಭವದ ರಾಗವನ್ನು ಕಾವ್ಯ ಕಣ್ಣುಗಳು ನೋಡಿ ನಲಿಯುತ್ತವೆ ಬ ಅನುಭವವನ್ನು ಹೊರಪಡಿಸುತ್ತಾರೆ ಈ ಪಾಶುರದಲ್ಲಿ.

ಆಳ್ವಾರರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ: ಕಮಲವರ್ಣನಾ, ದೇವದೇವನಾ, ಅಪ್ಪ ಸರ್ವಶಯನನಾ, ಧರ್ಮ ಶಿಷ್ಟರ ಸುಂದರನಾ, ನನ್ನ ಜೀವಕ್ಕೆ ಜೀವನಾ, ಸರ್ವಶಯನನಾ, ಧರ್ಮ ಮಹಾಭಾರತದ ಪಾಂಡವರ ದೌತ್ಯವನ್ನು ನಡೆಸಿದ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನಾ ಅರಸರೇ, ಮಹಾಭಾ ~~ಅನ್ಯಮತಗಳ ದುರ್ಬೋಧನೆಗಳನ್ನು~~, ರತ ಯುದ್ಧವನ್ನು ಗೆಲಿಸಿ, ಅನ್ಯಮತಗಳ ದುರ್ಬೋಧನೆಗಳ ನಾಶದಲ್ಲಿ, ಅರ್ಜುನನಿಗೆ ಸಾರಥಿಯಾಗಿ ನಿಂತು, ಅತಿ ಸುಲಭನಾದ ಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು ನನ್ನ ಕಣ್ಣುಗಳು ಎಂದಿಗೆ ಗಳನ್ನು ನಾಶಪಡಿಸಿದ, ಕಾಣುವವೋ?

ಭಗವಂತನನ್ನು ನೋಡಬೇಕೆಂಬ ಕಾತರ ವಿಷ್ಣುಚಿತ್ತರಾಗಿದೆ ಕಂಡಿರಾ!

11. கண்கள் காண்டற்கரியனாய்க்
கருத்துக்கு நன்றுமெளியனாய்,
மண்கொள் ஞாலத்துயிர்க்கெல்லாம்
அருள்செய்யும் வானவரீசனை,
பண்கொள் சோலை வழுதிநாடன்
குருகைக்கோன் சடகோபன்சொல்,
பண்கொளாயிரத்திப்பத்தால்
பத்தராகக் கூடும் பயிலுமினே.

ಕಣ್ಗಳ್ ಕಾಣ್ಡಱ್ಕರಿಯನಾಯ್ ಕ್ಕರುತ್ತುಕ್ಕು ನನ್ಱುಮೆಳಿಯನಾಯ್,
ಮಣ್ಗೊಳ್ ಞಾಲತ್ತುಯಿರ್ಕ್ಕೆಲ್ಲಾಮ್ ಅರುಳ್ ಶೆಯ್ಯುಮ್ ವಾನವರ್ ಈಶನೈ,
ಪಣ್ಗೊಳ್ ಶೋಲೈ ವಳುದಿನಾಡನ್ ಕುರುಕೈಕ್ಕೋನ್ ಶಡಗೋಪನ್ ಶೊಲ್,
ಪಣ್ಗೊಳ್ ಆಯಿರತ್ತಿ ಇಪ್ಪತ್ತಾಲ್ ಪತ್ತರಾಗಕ್ಕೂಡುಮ್ ಪಯಿಲುಮಿನೇ.

ಕಣ್ಗಳ್ ಕಾಣ್ಡಱ್ಕು கண்கள் காண்டற்கு = ಕಣ್ಣುಗಳಿಂದ ಕಾಣುವುದಕ್ಕೆ, ಅರಿಯನ್ ಆಯ್ அரியன் ஆய் = ಅಪರೂಪನಾ (ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದವನಾಗಿ), ಕರುತ್ತುಕ್ಕು கருத்துக்கு = ಚಿಂತನೆಗೆ (ಧ್ಯಾನಕ್ಕೆ), ನನ್ಱುಮ್ நன்றும் = ಬಹಳ (ಉತ್ತಮವಾಗಿ), ಎಳಿಯನ್ ಆಯ್ எளியன் ஆய் = ಸುಲಭನಾಗಿ, ಮಣ್ಗೊಳ್ ಞಾಲತ್ತು மண் கொள் ஞாலத்து = ಭೂಮಂಡಲದ, ಉಯಿರ್ಕ್ಕು ಎಲ್ಲಾಮ್ உயிர்க்கு எல்லாம் = ಎಲ್ಲಾ ಜೀವಗಳಿಗಾ, ಅರುಳ್ ಶೆಯ್ಯುಮ್ அருள் செய்யும் = ಕೃಪೆ ಮಾಡುವ,

Garani Srinivasan

ವಾನವರ್ ಕೋನೈ ಯಾನ್ ಕಂಡದು = ದೇವತೆಗಳ ಒಡೆಯನನ್ನು (ಕಂಡೆನು), ವಣ್ ಶೆಂಗ್ಳ್ ಪಣ್ಣ ಕೊಣ್ = ಹಾಡು ತುಂಬಿರುವ, ಶೋಲೈ ಚ್ಚೂಳ್ = ತೋಪುಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ, ಮಲೈನಾಡನ್ ಮ(ಲ)ಕ್ಕು ನಾಟಣ್ = ತಿರುಮಲೈನಾಡಿನವನು, ಕುರುಕ್ಕೈ ಕೋನ್ (ಕು)(ರು)ಕೈ ಕೋಣ್ = ತಿರುಕ್ಕುರುಕೈಯ ನಿರ್ವಾಹಕನು, ಶಡಕೋಪನ್ ಶಟಕೋಪಣ್ = ಶಠಗೋಪನು (ನಮ್ಮಾಳ್ವಾರರು), ಶೊಲ್ ಕೊಣ್ = ಹೇಳಿದ, ವಣ್ ಶೆಂಗ್ಳ್ ಪಣ್ಣ ಕೊಣ್ = ರಾಗಬಂಧದಿಂ ಶೊಲ್ ಕೊಣ್ = ಹೇಳಿದ, ಆಯಿರತ್ತು ಆಯಿರತ್ತು = ಒಂದು ಸಾವಿರದಲ್ಲಿ, ಇಪ್ಪತ್ತಿಲ್ ಇಪ್ಪ ಡದ, ಆಯಿರತ್ತು ಆಯಿರತ್ತು = ಈ ಹತ್ತು ಪಾಶುರಗಳಿಂದ, ಪತ್ತರ್ ಅಡಿಕ್ಕ್ಯುಡುಮವ ಪಕ್ತರ್ ಆಕ ಕ್ಕೂಡುಂ = ಈ ಹತ್ತು ಪಾಶುರಗಳಿಂದ, ಪತ್ತರ್ ಆಕ ಕ್ಕೂಡುಂ, ಮಯಲ್ ಮಿಂನ್ ಪಯಿಲ್ ಮರಿ ಭಕ್ತ = ಪ್ರಯುಕ್ತ ಕ್ಕೂ(ಡು)ಂ = ಭಕ್ತರಾಗಬಲ್ಲರು.

ಸಾರ.

ಕಣ್ಣುಗಳಿಂದ ಕಾಣುವುದಕ್ಕೆ ಅಪಾರನಾಗಿರುವವನು, ಚಿಂತನೆಗೆ ಬರದ ಸುಲಭನಾದವನು, ಭೂಮಂಡಲದ ಎಲ್ಲಾ ಜೀವಿಗಳಿಗೂ ಸ್ಪರ್ಶ ಮಾಡುವವನು ಆದ ದೇವದೇವನನ್ನು ಕಂಡೆನು. ಗಾನದಿಂದ ತುಂಬಿರುವ ತೋಪುಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ತಿರುಮಲೈನಾಡಿನವನು, ತಿರುಕ್ಕುರುಕೂರಿನ ನಿರ್ವಾಹಕನು ಆದ ಶಠಗೋಪನು (ನಮ್ಮಾಳ್ವಾರರು) ಹೇಳಿದ ರಾಗದಿಂದ ರಂಜಿಸುವ ಒಂದು ಸಾವಿರದಲ್ಲಿ ಈ ಹತ್ತು. (11)
ಪಾಶುರಗಳಿಂದಲೇ ಭಕ್ತರಾಗಬಲ್ಲರು. (ಜನರೇ) ಪ್ರಯುಕ್ತ ಮಾಡಿ.

ಮನುಷ್ಯನ ದೇಹಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಹೊರ ಕಣ್ಣುಗಳಿಂದ ನೋಡಿ ನಂಬಲು ಭಗವಂತನು ಸುಲಭನಾದವನಲ್ಲ. ಅವನನ್ನು ಚಿಂತನೆಯಿಂದಲೂ ಲಕ್ಷ ಸುಲಭನಾಗಿ ನೋಡಬಲ್ಲರು. ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಭೂಲೋಕದ ಎಲ್ಲಾ ಜೀವಿಗಳಿಗೂ ಅವನು ಸ್ಪರ್ಶ ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ. ಆದ್ದರಿಂದ, ಭಗವಂತನನ್ನು ಎಲ್ಲಾ ದಿವಸ ಚಿಂತಿಸುತ್ತಾ, ಕೇಳಿಸುತ್ತಾ, ಹೊಗಳಿ ಹಾಡುತ್ತಾ, ನಾಮ ಜಪ ಮಾಡುತ್ತಾ ಕಾಲ ಕಳೆಯುವವರೆಲ್ಲರೂ ಭಗವಂತನ ಸ್ಪರ್ಶಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗಿ ಸಂತೃಪ್ತರಾಗುತ್ತಾರೆ. ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಈ ಹತ್ತು ಪಾಶುರಗಳ ಮೂಲಕ ಬಗೆಬಗೆಯಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಾ ಆಳ್ವಾರರು ~~ಭಗವಂತನನ್ನು~~ ಜನರನ್ನು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಭಗವಂತನ ಪರ, ವ್ಯೂಹ, ವಿಭವ, ಅರ್ಚ, ಅಂತರ್ಯಾಮಿ ರೂಪಗಳನ್ನು ಅವರು ವಿವರಿಸಿ ಹೇಳುತ್ತಾ, ಅವುಗಳನ್ನು ಚಿಂತಿಸುತ್ತಾ, ಭಗವಂತನನ್ನು ಪಡೆಯುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರಯುಕ್ತ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಜನರನ್ನು ಉತ್ತೇಜಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಆಳ್ವಾರರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ: ನಮ್ಮ ಸಾಮಾನ್ಯವಾದ ಕಣ್ಣುಗಳಿಗೆ ಭಗವಂತನು ಕಾಣುವುದು ಅಪಾರ. ಚಿಂತನೆಗೆ ಅವನು ಅತಿ ಸುಲಭನು. ಭೂಲೋಕದ ಜೀವಿಗಳೆಲ್ಲರೂ ಉಜ್ಜೀವನಗೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಅವನು ಸ್ಪರ್ಶ ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ. ಆದ್ದರಿಂದ, ಭೂಲೋಕವಾಸಿಗಳೆಲ್ಲರೂ ತಪ್ಪದೆ, ಭಗವಂತನನ್ನು ಪಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾದ ಪ್ರಯುಕ್ತ ನಡೆಸಬೇಕು. ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ತಿರುಮಲೈನಾಡಿನವನೂ ತಿರುಕ್ಕುರುಕೂರಿನವನೂ ಆದ

ಶಠಗೋಪನು ರಾಗರಸಬಂಧ ಕೂಡಿದ ಒಂದು ಸಾವಿರ ಪಾಶುರಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿ ಹಾಡಿದ್ದಾನೆ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಹತ್ತು ಪಾಶುರಗಳನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅರಿತು ಅನುಷ್ಠಾನ ಮಾಡುವವರು ಭಕ್ತರಾಮಾನ್ಯರು ಖಂಡಿತ.

ಉಳಿದ ಈ ತಿರುವಾಯ್ಮೊಳಿಯ ವಿಲಕ್ಷಣಿ.

5/2/84.

— o —

తిరువాయ్మొழி - మూన్ఱామ్ పత్తు - ఏழాన్ తిరువాయ్మొழி

திருவாய்மொழி - மூன்றாம் பத்து - ஏழாந் திருவாய்மொழி

7. పయిలుంజుడరొళి - பயிலுஞ் சுடரொளி.

1. பயிலுஞ் சுடரொளி மூர்த்தியைப்
பங்கயக் கண்ணனை,
பயிலவினிய நம் பாற்கடல்
சேர்ந்த பரமனை,
பயிலுந் திருவுடையார்
யவரேலு மவர் கண்டீர்,
பயிலும் பிறப்பிடை தோறு
எம்மையாளும் பரமரே.

పయిలుంజుడరొళి మూర్త్తియై ప్పఙ్గయక్కణ్ణనై,
పయిలవినియ నమ్బాఱ్కడల్ శేర్న్ద పరమనై,
పయిలున్ తిరువుడైయార్ యవరేలు మవర్ కణ్డీర్,
పయిలుమ్ పిఱప్పిడై తోఱు ఎమ్మైయాళుమ్ పరమరే.

పయిలుమ్ பயிலும் = ఒప్పుగాదిరువ, (దట్టవాద), సుడర్ சுடர் = కాంతియ జ్యోతియ, ఒళి ஒளி = తేజస్సిన, మూర్త్తియై மூர்த்தியை = స్వరూపవన్ను, పఙ్గయమ్ కణ్ణనై பங்கயம் கண்ணனை = పంకజదంతె కణ్ణుళ్ళవనన్ను, పయిల பயில = అభ్యాసదమూలక (అభ్యాసమాడుత్త మాడుత్త), ఇనియ இனிய = అతిమధురనాద, నమ్ పాల్ కడల్ శేర్న్ద நம் பாற்கடல் சேர்ந்த = నమగోస్కరవాగి హాల్కడలన్ను సేరిద, పరమనై பரமனை = పరమపురుషనన్ను, పయిలుమ్ பயிலும் = దృఢ అభ్యాసద, తిరు ఉడైయార్ திரு உடையார் = సంపత్తన్నుళ్ళవరు, యవరేలుమ్ யவரேனும் = యారే ఆదరూ, అవర్ அவர் = అవరు, కణ్డీర్ கண்டீர் = కండిరా, పయిలుమ్ பயிலும் = మత్తె మత్తె బరువ, (పునరావర్తిసుత్తిరువ), పిఱప్పు பிறப்பு = జన్మగళ, ఇడైతోఱుమ్ இடை தோறும் = సంబంధద మూలకవూ (ఉద్దక్కూ), ఎమ్మై எம் மை = నమ్మన్ను, ఆళుమ్ ఆళుమ్ ஆளும் = ఆళువంథ (ఉపజీవనమాడువ), పరమరే பரமரே = మహనీయరే.

ఒప్పుగాదిరువ (దట్టవాద) తేజస్సినింద కూడిద (శోభిసువ) పరంజ్యోతి స్వరూపియన్ను, పంకజదంతె కణ్ణుళ్ళవనన్ను, అభ్యాసద మూలక అత్యంత మధురనాదవనన్ను, నమగాగి క్షీర సాగరవన్ను సేరిద

పరమపురుషనన్ను దృఢవాద అభ్యాసవన్నిట్టవరు యారే ఆదరూ, అవరు పునరావర్తనెయిల్లద ధామగళ ఉద్దేశ్య నమ్మన్ను ఆళువ మహనీయ (1) రే అందిరా!

ఒందన తిరువాయ్మొళియల్లి, ఆళ్వారరు జనసామాన్యరిగె సర్వేశ్వరనాద భగవంతనల్లి శుద్ధవాద మనస్సినింద దృఢభక్తియన్ను మాడుత్త ఉద్ధారగొళ్ళబేకెందు హేళిదరష్టె. ఈగ, దృఢభక్తియన్ను పడెయువ వ్యక్తి నమగె ఒందొందు జన్మదల్లూ ఉత్తమభక్తర మార్గదర్శన లభిసుత్తదెందరె, అవరన్ను ఆశ్రయిసి, అవర మార్గదల్లి నడెదు భక్తరాగబేకెందు హేళుత్తారె.

“పయిలుమ్ శుడరొళి మూర్తి” – పరమపదదల్లి శోభిసువ భగవంతను అత్యంత తేజోమయ మూర్తియాగిద్దానె. అద్దరిందలే అవనన్ను ‘పరంజ్యోతి స్వరూప’ ఎన్నువరు. సత్య జ్ఞాన ఆనందగళ పరమతేజో మూర్తి అవను.

“పఙ్కయక్కణ్ణన్” – కమలదంతె సుందరవూ, విశాలవూ, ఆకర్షకవూ ఆద కణ్ణుగళుళ్ళవను భగవంత. అవను సాటియిల్లద సుందర– పరమ సుందర మూర్తి.

“పయిల ఇనియన్” – భగవంతన నామవన్ను ఎష్టు సల హేళి అనుసంధాన మాడుత్తిద్దరూ, అష్టు అష్టు అదు నమగె మధురవాగుత్తదె. అవన నామరూపగళన్ను ఆస్వాదిసుత్తలే ఇరబేకెనిసుత్తదె. నాలగె భగవన్నామదల్లి తేలాడుత్తిరువుదు. జతెగె అదన్ను నెనెయుత్తిరబేకెనిసి ఆత్మ ఉత్సాహగొళ్ళుత్తదె. ఇదరింద తృప్తి, శాంతి, సమాధానగళు బరుత్తవె.

“నమ పాల్ కడల్ శేర్న్ద పరమన్” – పరమపదదల్లి నెలసిరువ ఆ పరమపురుషనే, తాను సృష్టిసిద ఎల్ల జీవరాశిగళన్ను రక్షిసలు ఒందే క్షణవూ బిడదె పాల్గడలల్లి అనంతశయననాగి పవడిసి యోగనిద్రెయల్లిరుత్తానంతె. నమ్మ విషయదల్లి అవనిగె ఎష్టు కనికర!

“పయిలుమ్ తిరువుడైయార్” – భగవంతనన్ను దృఢవాగి ఆశ్రయిసి, అవనల్లి భక్తిభావవన్ను అభ్యాసద మూలక బెళెసికొండవరు నిజవాద భక్తరు. భక్తియే అవర సంపత్తు.

“యవరేలుమ్ అవర్” – భగవద్భక్తరు యారే ఆదరూ సరి. ఎందరె, ఆ భక్తరు యావ దేశదవరే ఆగలి, అవర కుల, జాతి

ಎಂಬುದನ್ನಾದರೂ ಯೋಚಿಸಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಅವರು ಯಾರೇ ಆದರೂ ಅವರು ಪೂಜ್ಯರು. ಅವರನ್ನು 'ಭಾಗವತರು' ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ.

"ನಾಳುಮ್ ಪಿರಪ್ಪಿಡೈತೋರುಮ್ ಎಮ್ಮೈ ಆಳುಮ್ ಪರಮನೇ" — ನಮಗೆ ಬರುವ ಒಂದೊಂದು ಜನ್ಮದಲ್ಲೂ ನಮಗೆ ಭಕ್ತಿಯ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ಮಾಡಿಸುವ ಮಹನೀಯರೇ ಈ ಭಾಗವತರು. ಅವರನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ, ನಾವು ಭಗವಂತನಲ್ಲಿ ದೃಢಭಕ್ತರಾಗಬಲ್ಲೆವು. ಭಾಗವತಶ್ರೇಷ್ಠರ ಸಹವಾಸದ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯನ್ನು ಭಾಗವತರೆಲ್ಲರೂ ಬೇಡಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಆಳ್ವಾರರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ: ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಖರವಾದ ತೇಜಸ್ಸಿನಿಂದ, ಪರಮ ಸುಂದರನಾದ, ನಾಲ್ಕು ತೋಳುಳ್ಳವನು, ಪರಂಜ್ಯೋತಿ ಸ್ವರೂಪಿಯಾದ, ಸರ್ವೇಶ್ವರನಾಗಿಯೂ ಸ್ವಾಮಿಯಾದ ಭಗವಂತನು ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಒಡೆಯನು. ದೃಢವಾದ ಅಭ್ಯಾಸದ ಮೂಲ ವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಅನಂತ ಶಯನನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಅವನಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿ ಮಾಡುವ ಮಹನೀಯರು ನಮ್ಮನ್ನು ಆಳುವವರು ಇದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಯಾರೇ ಆಗಲಿ, ಭಗವಂತನಲ್ಲಿ ಅಚಲವಾದ ಭಕ್ತಿಯೇ ಅವರ ಸಂಪತ್ತು. ಅಂಥ ಭಾಗವತರೇ ಒಂದೊಂದು ಜನ್ಮದಲ್ಲೂ ನಮಗೆ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಕರು. ಭಾಗವತರ ಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡುವುದರಿಂದ ನಮಗೆ ಉಜ್ಜೀವನವುಂಟಾಗುತ್ತದೆ.

2. ஆளும் பரமனைக் கண்ணனை
ஆழிப்பிரான் தன்னை,
தோளுமோர் நான்குடைத்
தூமணிவண்ணனெம்மான் தன்னை,
தாளும் தடங்கையும் கூப்பிப்
பணியுமவர் கண்டீர,
நாளும் பிறப்பிடை தோறு
எம்மையாளுடை நாதரே.

ಆಳುಮ್ ಪರಮನೈಕ್ಕಣ್ಣನೈ ಆೞಿಪ್ಪಿರಾನ್ ತನ್ನೈ,
ತೋಳುಮೋರ್ ನಾನ್ಗುಡೈತ್ತೂಮಣಿವಣ್ಣನೆಮ್ಮಾನ್ ತನ್ನೈ,
ತಾಳುಮ್ ತಡಕ್ಕೈಯುಮ್ ಕೂಪ್ಪಿಪ್ಪಣಿಯುಮವರ್ ಕಂಡೀರ್,
ನಾಳುಮ್ ಪಿರಪ್ಪಿಡೈತೋರುಮ್ ಎಮ್ಮೈಯಾಳುಡೈನಾದರೇ.

ಆಳುಮ್ ஆளும் = ಜಗತ್ತನ್ನು (ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವನ್ನೇ) ಆಳುತ್ತಿರುವ, ಪರಮನೈ பரமனை = ಪರಮ ಪುರುಷನನ್ನು, ಕಣ್ಣನೈ கண்ணனை = ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಾವತಾರ ಮಾಡಿದ ಅಶ್ವರಕ್ಷಕನನ್ನು, ಆೞಿಪ್ಪಿರಾನ್ ತನ್ನೈ ஆழிப்பிரான் தன்னை = ಚಕ್ರಾಯುಧವನ್ನು ಧರಿಸಿರುವವನನ್ನು, ತೋಳುಮ್ தோளும் = ತೋಳುಗಳನ್ನು, ಓರ್ ஓர் = ಅದ್ವಿತೀಯವಾದ (ಸಾಟಿಯಿಲ್ಲದ), ನಾನ್ಗು

நான்கும் = ನಾಲ್ಕನ್ನು, உய்த்து உடை = ಉಳ್ಳ, ತೂ ಮುನೆ ವರ್ಣನ್ನೆ ತಾ மணிவண்ணனை = ವಿಶುದ್ಧವಾದ ಇಂದ್ರನೀಲಮಣಿಯ ಬಣ್ಣದವನನ್ನು, ಎಮ್ಮಾನ್ ತನ್ನೈ எம்மான் தன்னை = ನಮ್ಮ ಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು, ತಾಳುಮ್ தாளும் = ಕಾಲುಗಳನ್ನು, ತಡಕೈಯುಮ್ தடக்கையும் = ಉದ್ದನಾದ ಕೈಗಳನ್ನು, ಕೂಪ್ಪಿ கூப்பி = ಜೋಡಿಸಿ, ಪಣಿಯುಮ್ ಅವರ್ ಕಣ್ಡೀರ್ பணியும் அவர் கண்டீர் = ನಮಸ್ಕರಿಸುವವರನ್ನು ಕಂಡಿರಾ, ನಾಳುಮ್ நாளும் தோறு = ದಿನದಿನವೂ, ಪಿಱಪ್ಪಿಡೈ பிறப்பிடை = ಜನ್ಮಗಳಲ್ಲೂ, ಎಮ್ಮೈ எம்மை = ನಮ್ಮನ್ನು, ಆಳುಮ್ ஆளும் = ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ಮಾಡುವ. ನಾದರೇ நாதரே = ನಾಥರು.

ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವನ್ನೇ ಆಳುವ ಪರಮಪುರುಷನನ್ನು, ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಾವತಾರಿಯಾದ ಅಷ್ಟಾಕ್ಷರನನ್ನು, ಶಾಸ್ತ್ರಯುಕ್ತರಾದವನ್ನು, ಹೋಲಿಕೆಯಿಲ್ಲದ ನಾಲ್ಕು ಶೀಲಗುಣಗಳನ್ನುಳ್ಳವನನ್ನು, ವಿಶುದ್ಧವಾದ ಇಂದ್ರನೀಲಮಣಿಯ ಬಣ್ಣದವನನ್ನು, ನಮ್ಮ ಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು ತಮ್ಮ ಕೈಕಾಲುಗಳನ್ನು ಜೋಡಿಸಿ ನಮಸ್ಕರಿಸುವವರು, ನಮ್ಮನ್ನು ಪ್ರತಿದಿನವೂ ಮತ್ತು ಪ್ರತಿಜನ್ಮದಲ್ಲೂ ಆಳುವ ಒಡೆಯರೇ (2) (ನಾಯಕರೇ) ಕಂಡಿರಾ.

ಹಿಂದಿನ ಪಾಶುರದ ವಿಷಯವನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಸರ್ವೇಶ್ವರನಾದ ಭಗವಂತನು ಶ್ರೀಮನ್ನಾರಾಯಣನೆಂದು (ಶ್ರೀಮಹಾವಿಷ್ಣುವೆಂದು) ಇವರಿಂದ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ.

ಸರ್ವೇಶ್ವರನನ್ನು ಬಿಡದೆ ಭಜಿಸುವ ನಿಷ್ಠಾವಂತ ಮಹನೀಯರೇ ನಮಗೆ ಶ್ರೇಷ್ಠರಾದ ಪ್ರತಿದಿನವೂ ಪ್ರತಿಜನ್ಮದಲ್ಲೂ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ಮಾಡುವವರು ಎಂಬುದು ಪಾಶುರದ ಆಶಯ. ಈ ಭಕ್ತಜನರು ಯಾರೇ ಆಗಿರಲಿ, ಯಾವ ಕುಲ ಮತ್ತು ಗೋತ್ರದವರಾಗಿದ್ದರೂ ನಮಗೆ ಮುಖ್ಯವಲ್ಲ. ಅವರ ಅನನ್ಯಭಕ್ತಿಯೊಂದೇ ನಮಗೆ ಮುಖ್ಯವೆನ್ನಲಾಗುತ್ತದೆ.

ಆಳ್ವಾರರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ: ದೇವಜನಕನಾದವನು, ಅವಿನಾಶಿ ತೇಜೋಮಯನು, ಅಷ್ಟಾಕ್ಷರಿ ಸುಂದರನು, ಪರಮಶಕ್ತನು, ಚತುರ್ಭುಜನಾದ ಸರ್ವೇಶ್ವರನನ್ನು ಯಾರು ತಮ್ಮ ಕೈಕಾಲುಗಳನ್ನು ಜೋಡಿಸಿ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಭಜಿಸುತ್ತಾರೋ, ನಮಿಸುತ್ತಾರೋ ಆ ಭಕ್ತಜನರೇ ನಮ್ಮ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ದಿನದಿನವೂ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಕರು. ಆ ಭಕ್ತರೇ ಪ್ರತಿಜನ್ಮದಲ್ಲೂ ನಮಗೆ ದಾರಿದೀಪವಾಗಿ ಉಜ್ಜೀವನಗೊಳಿಸುತ್ತಾರೆ.

3. நாதனை ஞாலமும் வானமுமேத்தும்
நறுந்துழாய்ப்
போதனை, பொன்னெடுஞ்சக்கரத்து
எந்தை பிரான் தன்னை,

பாதம் பணிய வல்லாரைப்
பணியுமவர் கண்டீர்,
ஓதும் பிறப்பிடை தோறு
எம்மையாளுடையார்களே.

ನಾದನ್ನೈ ಞಾಲಮುಮ್ ವಾನಮುಮ್ ಏತ್ತುಮ್ ನಱುನ್ದುೞಾಯ್
ಪೋದನ್ನೈ, ಪ್ಪೊನ್ನೆಡುಂ ಚಕ್ಕರತ್ತು ಎನ್ದೈ ಪಿರಾನ್ ತನ್ನೈ,
ಪಾದಮ್ ಪಣಿಯ ವಲ್ಲಾರೈ ಪ್ಪಣಿಯುಮವರ್ ಕಣ್ಡೀರ್,
ಓದುಮ್ ಪಿಱಪ್ಪಿಡೈ ತೋಱು ಎಮ್ಮೈಯಾಳುಡೈಯಾರ್ಗಳೇ.

ನಾದನ್ನೈ நாதனை =(ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಕ್ಕೆ) ಒಡೆಯನನ್ನು, ಞಾಲಮುಮ್ ವಾನಮುಮ್ ஞாலமும் வானமும் = ಭೂಲೋಕದವರೂ, ಮೇಲಣಲೋಕದವರೂ, ಏತ್ತುಮ್ ஏத்தும் = ಸ್ತುತಿಸುವ, ನಱು நறு = ಪರಿಮಳಪೂರ್ಣವಾದ, ತುೞಾಯ್ துழாய் = ತುಲಸಿಯ, ಪೋದನ್ನೈ போதனை = ಹಾರವನ್ನು ಧರಿಸಿರುವವನನ್ನು, ಪೊನ್ பொன் = ಸುಂದರವಾದ, ನೆಡು நெடு(ம்) = ಉನ್ನತವಾದ, ಚಕ್ಕರತ್ತು சக்கரத்து = ಚಕ್ರಧಾರಿಯಾದ, ಎನ್ದೈ எந்தை = ನನ್ನ, ಪಿರಾನ್ ತನ್ನೈ பிரான் தன்னை = ಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು, (ಆಶ್ರಯಿಸಿ), ಪಾದಮ್ பாதம் =(ಅವನ) ತಿರುವಡಿಗಳನ್ನು, ಪಣಿಯ ವಲ್ಲಾರೈ பணிய வல்லாரை = ಎರಗಿ ಪೂಜಿಸಬಲ್ಲವರನ್ನು, ಪಣಿಯುಮ್ ಅವರ್ பணியும் அவர் = ನಮಸ್ಕರಿಸುವವರು, ಕಣ್ಡೀರ್ ಕಂಡಿರಾ, ಓದುಮ್ ஓதும் = ಹೇಳುವ, ಪಿಱಪ್ಪಿಡೈ ತೋಱು பிறப்பிடை தோறு = ಜನ್ಮಜನ್ಮಗಳಲ್ಲೂ, ಎಮ್ಮೈ எம்மை = ನಮ್ಮನ್ನು, ಆಳುಡೈಯಾರ್ಗಳೇ ஆள் உடையார்களே : ದಾಸರನ್ನಾಗಿ ಆಳ್ವವರೇ.

ಭೂಲೋಕವಾಸಿಗಳೂ ಮೇಲಣಲೋಕದವರೂ (ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಕ್ಕೆ) ಒಡೆಯನನ್ನು, ಸ್ತುತಿಸುವ ಪರಿಮಳಪೂರ್ಣವಾದ ತುಲಸಿಯ ಹಾರವನ್ನು ಧರಿಸಿರುವವನನ್ನು, ಸುಂದರವಾದ ಉನ್ನತವಾದ ಚಕ್ರಾಯುಧವನ್ನು ಧರಿಸಿರುವ ನನ್ನ ಸ್ವಾಮಿಯ ತಿರುವಡಿಗಳನ್ನು ಎರಗಿ ಪೂಜಿಸಬಲ್ಲವರನ್ನು ನಮಸ್ಕರಿಸುವವರು ಹೇಳುವ ಜನ್ಮಜನ್ಮಗಳಲ್ಲೂ ನಮ್ಮನ್ನು ದಾಸರನ್ನಾಗಿ ಆಳ್ವವರು ಕಂಡಿರಾ. (3)

ಹಿಂದಿನ ಪಾಶುರದಲ್ಲಿ ಭಗವದ್ಭಕ್ತರ ಹಿರಿಮೆಯನ್ನು ತಿಳಿಸಿ ಹೇಳಲಾಯಿತು. ಈಗ, ಆ ಭಕ್ತರಿಗೆ ದಾಸರಾಗಿರುವವರಾದರೂ ಆ ಭಕ್ತರಷ್ಟೇ ಹಿರಿಮೆಯುಳ್ಳವರು ಎನ್ನಲಾಗುತ್ತದೆ. ಭಕ್ತರಾಗಲಿ, ಅವರ ಭಕ್ತರಾಗಲಿ, ಇಬ್ಬರೂ ಪೂಜ್ಯರೇ. ಇವರಲ್ಲಿ ಯಾರನ್ನಾದರೂ ನಾವು ನಮ್ಮ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಕರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು.

ಭಗವದ್ಭಕ್ತರನ್ನು 'ಭಾಗವತ'ರು ಎಂದು ಕರೆಯುವುದುಂಟು.

ಈ ಭಾಗವತರ ಒಳಗೆ ಪಾರಂಪರ್ಯವಾಗಿ ನಡೆದುಬರುತ್ತಿದ್ದಲ್ಲದೆ, ಅದು ಬರಬರುತ್ತಾ ಕಡಿಮೆ. ಶಾಸ್ತ್ರಗಳ ಪ್ರಮಾಣಗಳಿಂದ, ಪರಂಪರೆ ಎಂಬ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷದಿಂದ ತಿಳಿಯಲಾಗುತ್ತದೆ.

ಕುಲಶೇಖರಾಳ್ವಾರರು 'ಪೆರುಮಾಳ್ ತಿರುಮೊಳಿ'ಯಲ್ಲಿ "ಸ್ವಾಮೀ, ನನ್ನನ್ನು ನಿನ್ನ ಭೃತ್ಯರ ಭೃತ್ಯರ ಪರಿಚಾರಕರ ಭೃತ್ಯರ ಭೃತ್ಯರ ಭೃತ್ಯನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ ಕರುಣಿಸು" ಎಂಬ ಮಾತು ಇಲ್ಲಿ ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತದೆ ಎನ್ನಬಹುದು.

ಆಳ್ವಾರರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ: ಪೀತಾಂಬರನ, ಉಭಯ ವಿಭೂತಿನಾಥನ, ಕಂಠಾಭರಣವನ್ನು ಧರಿಸಿ ಪ್ರಕಾಶಿಸುವವನು, ಪರಿಮಳದಿಂದ ಕೂಡಿದ ಕುಂಡಲ ಆಭರಣವನ್ನು ಧರಿಸಿರುವವನು, ಅದ್ವಿತೀಯನಾದ ಚಕ್ರಾಯುಧವನ್ನು ಧರಿಸಿರುವವನು ಆದ ನಮ್ಮ ಸ್ವಾಮಿಯ ಭಕ್ತರಿಗೆ ಭಕ್ತರಾಗಿರುವವರು ನಮಗೆ ಉತ್ತಮರಾದ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಕರು. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾವು ಅವರ ದಾಸ್ಯವನ್ನು ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಉಜ್ಜೀವನ ಹೊಂದುತ್ತೇವೆ.

4\. உடையார்ந்தவாடையான்
கண்டிகையன் உடைநாணினன்,
புடையார் பொன்னூலினன்
பொன்முடியன் மற்றும்பல்கலன்,
நடையாவுடைத்திருநாரணன்
தொண்டர் தொண்டர் கண்டீர்,
இடையார் பிறப்பிடைதோறு
எமக்கெம்பெருமக்களே.

ಉಡೈಯಾರ್ನ್ದವಾಡೈಯಾನ್ ಕಣ್ಡಿಹೈಯನ್ ಉಡೈನಾಣಿನನ್,
ಪುಡೈಯಾರ್ ಪೊನ್ನೂಲಿನನ್ ಪೊನ್ಮುಡಿಯನ್ ಮಱ್ಱುಮ್ಪಲ್ಗಲನ್,
ನಡೈಯಾವುಡೈತ್ತಿರುನಾರಣನ್ ತೊಣ್ಡರ್ ತೊಣ್ಡರ್ ಕಣ್ಡೀರ್,
ಇಡೈಯಾರ್ ಪಿಱಪ್ಪಿಡೈದೋಱು ಎಮಕ್ಕೆಮ್ಪೆರುಮಕ್ಕಳೇ.

ಉಡೈ உடை = ವಸ್ತ್ರ (ಸೊಂಟಪಟ್ಟಿ) ಆರ್ನ್ದ ஆர்ந்த = ಸುಂದರವಾದ, ಆಡೈಯಾನ್ ஆடையான் = ಉಡುಪುಳ್ಳವನನ್ನು (ಪೀತಾಂಬರವನ್ನು ಧರಿಸಿರುವವನನ್ನು), ಕಣ್ಡಿಹೈಯನ್ கண்டிகையன் = ಕಂಠಾಭರಣವನ್ನು ಧರಿಸಿರುವವನನ್ನು, ಉಡೈ உடை = ಸೊಂಟಪಟ್ಟಿ, ನಾಣಿನನ್ நாணினன் = ಉಡಿದಾರವುಳ್ಳವನನ್ನು, ಪುಡೈ புடை = ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ (ಭುಜದ ಕಡೆಯಲ್ಲಿ), ಆರ್ ஆர் = ಪೂರ್ಣವಾದ, ಪೊನ್ பொன் = ಸುಂದರವಾದ, ನೂಲಿನನ್ நூலினன் = ಜನಿವಾರವುಳ್ಳವನನ್ನು, ಪೊನ್ பொன் = ಚಿನ್ನದ, ಮುಡಿಯನ್ முடியான் = ಕಿರೀಟವುಳ್ಳವನನ್ನು,

ಮತ್ತ್ರುಮ್ மற்றும் = ಮತ್ತು, ಪಲ್ ಕಲನ್ பல் கலன் = ಅನೇಕ ಆಭರಣ
ಗಳುಳ್ಳವನನ್ನು, ನಡೈಯಾ ಉಡೈ நடையா உடை = ನಡೆಗಳಿಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ (ಸ್ವಭಾವಕ್ಕೆ
ತಕ್ಕಂತೆ), ಇರುವವನು, ತಿರುನಾರಣನ್ திருநாரணன் = ಶ್ರೀಮನ್ನಾರಾಯಣ
ನಿಗೆ, ತೊಂಡರ್ ತೊಂಡರ್ தொண்டர் தொண்டர் = ಭಕ್ತರ ಭಕ್ತರು,
ಕಣ್ಡೀರ್ கண்டீர் = ಕಂಡಿರಾ, ಇಡೈ ಆರ್ இடை ஆர் = ಎಡೆಬಿಡದಂತೆ,
ಪಿಱಪ್ಪಿಡೈ ತೋಱು பிறப்பிடை தோறு = ಜನ್ಮಗಳ ಮೂಲಕ, ಎಮ
ಕ್ಕು எமக்கு = ನಮಗೆ, ಎಮ್ ಪೆರುಮಕ್ಕಳೆ எம்பெருமக்களே =
ನಮ್ಮ ಉತ್ಕೃಷ್ಟರಾದ ಮಹನೀಯರು.

ಸೊಂಟಕ್ಕೆ ಸುಂದರವಾದ ಪೀತಾಂಬರವುಳ್ಳವನನ್ನು, ಕಂಠಾಭರಣವನ್ನು ಧರಿಸಿ
ರುವವನನ್ನು, ಸೊಂಟದಲ್ಲಿ ಉಡದಾರವುಳ್ಳವನನ್ನು, ಒಂದು ರತ್ನದಿಂದ ಪ್ರಕಾಶಿಸು
ದ ಸುಂದರವಾದ ಜನಿವಾರವುಳ್ಳವನನ್ನು, ಚಿನ್ನದ ಕಿರೀಟವುಳ್ಳವನನ್ನು, ಮತ್ತು
ಇತರ ಅನೇಕ ಆಭರಣಗಳುಳ್ಳವನನ್ನು, ತನ್ನ ಸ್ವಭಾವಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಇರುವವನನ್ನು,
ಶ್ರೀಮನ್ನಾರಾಯಣನ ಭಕ್ತರ ಭಕ್ತರು ಎಡೆಬಿಡದಂತೆ ಜನ್ಮಗಳ ಮೂಲಕ ನಮ (4)
ಗೆ ನಮ್ಮ ಶ್ರೇಷ್ಠರಾದ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಕರೆ ಕಂಡಿರಾ.

ಭಾಗವತರ ಹಿರಿಮೆಯನ್ನು ಇಲ್ಲಿಯೂ ಮುಂದುವರಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಶ್ರೀಮ
ನ್ನಾರಾಯಣನ ಭಕ್ತರನ್ನು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಕೊಂಡಾಡಲಾಗುತ್ತದೆ.

ಆಳ್ವಾರರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ! ದಿವ್ಯ ಪೀತಾಂಬರಧಾರಿಯೂ, ರತ್ನ ಕಿರೀಟ
ಧಾರಿಯೂ, ಕಂಠಾಭರಣವೇ ಮೊದಲಾದ ನಾನಾ ವಿಧವಾದ ಆಭರಣಗಳಿಂದ ಅಲಂ
ಕೃತನೂ, ಚಿನ್ನದ ಜನಿವಾರವನ್ನೂ, ಸುಂದರವಾದ ಉಡದಾರವನ್ನೂ ಧರಿಸಿರುವವನೂ, ಸೌಶೀಲ್ಯ
ಸೌಲಭ್ಯ, ವಾತ್ಸಲ್ಯಾದಿ ಕಲ್ಯಾಣ ಗುಣ ಸಂಪನ್ನನೂ, ~~ತನ್ನ~~ ತನ್ನ ಸ್ವಭಾವಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ
ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುವವನೂ ಆದ ಶ್ರೀಮನ್ನಾರಾಯಣನ ಭಕ್ತರ ಭಕ್ತರಾದವರು ನಮಗೆ
ಜನ್ಮಜನ್ಮಗಳಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮವಾದ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಕರು.

5. பெருமக்களுள்ளவர் தம் பெருமானை, அமரர்கட்கு
அருமையொழிய அன்றாரமுதூட்டியவப்பனை,
பெருமை பிதற்ற வல்லாரைப் பிதற்றுமவர் கண்டீர்,
வருமையுமிம்மையும் நம்மை யளிக்கும் பிராக்களே.

ಪೆರುಮಕ್ಕಳುಳ್ಳವರ್ ತಮ ಪೆರುಮಾನೈ, ಅಮರರ್ಕಟ್ಕು
ಅರುಮೈಯೊಳಿಯ ಅನ್ಱಾರಮುದೂಟ್ಟಿಯ ಅಪ್ಪನೈ,
ಪೆರುಮೈ ಪಿದಱ್ಱ ವಲ್ಲಾರೈಪ್ಪಿದಱ್ಱುಮವರ್ ಕಣ್ಡೀರ್,
ವರುಮೈಯುಮಿಮ್ಮೈಯುಮ್ ನಮ್ಮೈಯಳಿಕ್ಕುಮ್ ಪಿರಾಕ್ಕಳೆ.

ಪೆರುಮಕ್ಕಳ್ பெருமக்கள் = ಉತ್ತಮ ಜನ, ಉಳ್ಳವರ್ ತಮ್ உள்ளவர்தம்

Garani Srinivasan

ಎನ್ನಿಸಿಕೊಳ್ಳುವವರು, ಪೆರುಮಾನೈ ಉಪಕ್ರಮವಾಗಿ = ಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು, ಅಮರರ್ಕ ಟ್ಕು ಅಮರರ್ಕಟ್ಕು = ದೇವತೆಗಳಿಗೆ, ಅರುಮೈಯಾಯ ಅರುಮೈ ಊಳಿಯ = ಅಪರಿಮಿತನೆನ್ನದಂತೆ, ಅನ್ನಲಾಯ ಅಣ್ಣಲು = ಅಂದು, ಆರ್ ಆರ್ = ಕುಂಬ (ತೃಪ್ತಿಕರವಾಗಿ), ಅಮುದು ಉಣ್ಣಲು ಅಮುದು ಊಟ್ಟಿಯ = ಅಮೃತವನ್ನು ಉಣಿಸಿದ, ಅಪ್ಪನ್ನೈ ಅಪ್ಪನೈ = ಅಪ್ಪನನ್ನು (ತಂದೆಯನ್ನು, ಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು), ಪಿದರನ್ನು, ಕುರಿತು, ಪೆರುವಲ್ಲ ಉಪಕ್ರಮಮ = ಅನುಮೆಯನ್ನು (ಕೀರ್ತನೆಯನ್ನು), ಪಿದ ರವನ್ನು ಪಿತ್ತರ್ರಾಯವಮಾರಾ = ಅನುಸಂಧಾನವಮಾಡಬಲ್ಲವರನ್ನು (ಕೀರ್ತ ನೆಯನ್ನು), ಪಿದಣ್ಣವರ್ ಅವರ್ ಪಿತ್ತರ್ರಾಯಮ್ ಅವರ್ = ಕೀರ್ತನೆಯನ್ನು ಮಾಡ ಬಲ್ಲವರನ್ನು), ಪಿದಣ್ಣಮವ ಅವರ್ ಪಿತ್ತರ್ರಾಯ ಮರುಮೆಯುಮ್ = ಬರುವ ಕರ್ಮಂಗಳ್ ಕಣ್ಣಟ್ಟ = ಕಂಡಿರಾ, ವರುವತೆಯುಮವಾ ಎಳುಮೈಯುಮ್ = ಈ ಜನ್ಮದಲ್ಲೂ, ನಮ್ಮನ್ನು ಇಮ್ಮೈಯುಮವಾ ಅಣಿಮೈಯುಮ್ = ಈ ಜನ್ಮದಲ್ಲೂ, ಇಮ್ಮೈಯುಮವಾ ಅಣಿಕ್ಕುಮ್ = ಉದ್ಧಾರಮಾಡುತ್ತಾರೆ, (ಉಜ್ಜೀ ವಾಮ = ನಮ್ಮನ್ನು, ಅಳಿಕ್ಕುಮವಾ ಅಣಿಕ್ಕುಮ್ = ಮುಂದೆಯೂ ಯಾರುಗಳೇ. ವನ ಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ), ಪಿರಾಕ್ಕಳೇ ಪಿರಾಕ್ಕಣೆ = ಮುಂದೆಯೂ ಯಾರುಗಳೇ ದೇವತೆಗಳ ವನ ಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ),

ಉತ್ತಮಜನ ಎನಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವ ಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು, ಅಂದು ದೇವತೆಗಳ ಗೆ ಅಪರಿಮಿತನೆನ್ನದಂತೆ ತುಂಬ (ತೃಪ್ತಿಕರವಾಗಿ) ಅಮೃತವನ್ನು ಉಣಿಸಿದ ಸ್ವಾಮಿ ಯನ್ನು ಕುರಿತು ಅವನ ಅನುಮೆಯನ್ನು ಅನುಸಂಧಾನ ಮಾಡಬಲ್ಲವರನ್ನು ಕೀರ್ತನೆಯನ್ನು ಕುರಿತು ಅವನ ಈ ಜನ್ಮದಲ್ಲೂ ಬರುವ ಜನ್ಮದಲ್ಲೂ ಉಜ್ಜೀವನಗೊಳಿಸ (5) ಕೀರ್ತನೆಯನ್ನು ಈ ಜನ್ಮದಲ್ಲೂ ಬರುವ ಜನ್ಮದಲ್ಲೂ ಉಜ್ಜೀವನಗೊಳಿಸ ತ್ತಾರೆ ಮುಂದೆಯೂ ಕಂಡಿರಾ.

ಉತ್ತಮಜನ ಯಾರು ಎಂಬುದನ್ನು ಹಿಂದಿನ ಪಾಶುರದಲ್ಲಿ ಹೇಳಲಾಯಿ ತು. ಅಂತಹ ಜನರಿಂದ ನಮಗೆ ಪ್ರಯೋಜನವೇನು ಎಂದು ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ.

ಆಳ್ವಾರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ: ಸರ್ವೇಶ್ವರನಾದ ಭಗವಂತನನ್ನು ಸದಾ ಕೀರ್ತಿ ಸುವವರು ಉತ್ತಮಜನರು. ಹಿಂದೆ, ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಅಪರಿಮಿತವಾಗಿ ಅಮೃತ ವನ್ನು ಉದ್ಧೇಶಿಸಿ ಕುಡಿಸಿ, ಅವರನ್ನು ಅಮರರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದ ಸರ್ವೇಶ್ವರ ನನ್ನು ಕುರಿತು ಆ ಉತ್ತಮಜನ ಎಡೆಬಿಡದಂತೆ ಕೀರ್ತಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆ ಉತ್ತಮಜನ ರನ್ನು ಕುರಿತು ಹೊಗಳಿ ಹಾಡುವವರು ನಮ್ಮ ಈ ಜನ್ಮದಲ್ಲೂ ಮುಂಬರುವ ಜ ನ್ಮದಲ್ಲೂ ನಮ್ಮನ್ನು ಉಜ್ಜೀವನಗೊಳಿಸುತ್ತಾರೆ.

6. அளிக்கும் பரமனைக் கண்ணனை
ஆழிப்பிரான் தன்னை,
துளிக்கும் நறுங்கண்ணி
தூமணி வண்ணனைம்மான் தன்னை
ஒளிக்கொண்ட சோதியை
உள்ளத்துக்கொள்ளுமவர் கண்டீ
களிப்பின்றியாண்டைம்மைச்
சன்மசன்மாந்தரம் காப்பரே.

அಳಿಕ್ಕುಮವಾ ಪರಮನೈಕ್ಕಣ್ಣನೈ ಆಳಿಪ್ಪಿರಾನ್ ತನ್ನೈ,
ತುಳಿಕ್ಕುಮವಾ ನರುಙ್ಗಣ್ಣಿತ್ತೂಮಣಿವಣ್ಣನೆಮ್ಮಾನ್ ತನ್ನೈ,

Garani Srinivasan

ಒಳಿಕ್ಕೊಂಡ ಶೋದಿಯೈ ಉಳ್ಳತ್ತು ಕೊಳ್ಳುಮವರ್ ಕಂಡೀರ್,
ಶಲಿಪ್ಪಿನ್ರಿ ಯಾಂಡು ಎಮ್ಮೈ ಶನ್ಮ ಶನ್ಮಾಂದರಮ್ ಕಾಪ್ಪರೇ.

ಅಳಿಕ್ಕುಮ್ அளிக்கும் = ಕೃಪೆದೋರುವ, ಪರಮನ್ನೈ பரமனை = ಪರಮಪುರುಷನನ್ನು, ಕಣ್ಣನ್ನೈ கண்ணனை = ಅತ್ಯಂತ ಸುಂದರನನ್ನು (ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನಾದವನನ್ನು), ಆಳಿಪ್ಪಿರಾನ್ ತನ್ನೈ ஆழிப்பிரான் தன்னை = ಚಕ್ರಾಯುಧದ ಪ್ರಭುವನ್ನು, ತುಳಿಕ್ಕುಮ್ துளிக்கும் = ಜಿನುಗುತ್ತಿರುವ, ನರು நறு = ಪರಿಮಳಭರಿತವಾದ, ಕಣ್ಣಿನ್ கண்ணின் = ಹಾರವುಳ್ಳ, (ಹಾರವನ್ನು ಧರಿಸಿರುವ), ತೂಮಣಿವಣ್ಣನ್ தூமணிவண்ணன் = ಪರಿಶುಭ್ರವಾದ ರತ್ನದ ಬಣ್ಣದವನನ್ನು, ಎಮ್ಮಾನ್ ತನ್ನೈ எம்மான் தன்னை = ನಮ್ಮ ಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು, ಒಳಿಕ್ಕೊಂಡ ஒளிக்கொண்ட = ತೇಜಃಪೂರ್ಣವಾದ, ಶೋದಿಯೈ சோதியை = ಜ್ಯೋತಿಸ್ವರೂಪಿಯನ್ನು, ಉಳ್ಳತ್ತು உள்ளத்து = ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ (ಅಂತರಂಗದಲ್ಲಿ), ಕೊಳ್ಳುಮ್ ಅವರ್ கொள்ளும் அவர் = ನೆಲೆಗೊಳಿಸಿಕೊಂಡಿರುವವರು, ಕಂಡೀರ್ கண்டீர் = ಕಂಡಿರಾ, ಶಲಿಪ್ಪಿನ್ರಿ சலிப்பு இன்றி = ಬೇಸರವಿಲ್ಲದಂತೆ, ಆಂಡು ஆண்டு = ಒಡೆತನಮಾಡಿ, ಎಮ್ಮೈ எம்மை = ನಮ್ಮನ್ನು, ಶನ್ಮ ಶನ್ಮಾಂದರಮ್ சன்ம சன்மாந்தரம் = ಜನ್ಮ ಜನ್ಮಾಂತರಗಳಲ್ಲೂ, ಕಾಪ್ಪಾರೇ காப்பாரே = ರಕ್ಷಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಕೃಪೆಯನ್ನು ತೋರುವ ಪರಮಪುರುಷನನ್ನು, ಅತ್ಯಂತ ಸುಂದರನನ್ನು (ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನಾದವನನ್ನು), ಚಕ್ರಾಯುಧಧಾರಿಯಾದ ಪ್ರಭುವನ್ನು, ಜೇನು ಜಿನುಗುತ್ತಿರುವ ಪರಿಮಳಪೂರ್ಣವಾದ ಹಾರವನ್ನು ಧರಿಸಿದ ಪರಿಶುಭ್ರವಾದ ರತ್ನದ ಬಣ್ಣದವನನ್ನು, ನಮ್ಮ ಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು, ತೇಜಸ್ಸಿನಿಂದ ತುಂಬಿದ ಜ್ಯೋತಿಸ್ವರೂಪಿಯನ್ನು, ಅಂತರಂಗದಲ್ಲಿ ನೆಲೆಗೊಳಿಸಿಕೊಂಡಿರುವವರು ಬೇಸರಗೊಳ್ಳದಂತೆ (ನಮ್ಮ) ಒಡೆತನ ಮಾಡುತ್ತ (6)
ನಮ್ಮನ್ನು ಜನ್ಮ ಜನ್ಮಗಳಲ್ಲೂ ರಕ್ಷಿಸುತ್ತಾರೆ ಕಂಡಿರಾ.

ಹಿಂದಿನ ಪಾಶುರದ ವಿಷಯವನ್ನು ಇಲ್ಲಿಯೂ ಮುಂದುವರಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಸರ್ವೇಶ್ವರನಾದ ಭಗವಂತನನ್ನು ದೃಢವಾಗಿ ತಮ್ಮ ಅಂತರಂಗದಲ್ಲಿ ನೆಲೆಗೊಳಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ ಭಕ್ತರೇ ನಮ್ಮನ್ನು ಉದ್ಧರಿಸತಕ್ಕವರು ಎಂಬುದು ಇಲ್ಲಿನ ವಿಷಯ.

ಆಳ್ವಾರರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ: ಭಗವಂತನು ಪರಮಪುರುಷನು. ಸರ್ವೇಶನು. ಪರಮಕೃಪಾಳು. ಅತ್ಯಂತ ಸುಂದರ. ಚಕ್ರಾಯುಧಧಾರಿ. ಸರ್ವಪ್ರಭು. ಜೇನು ಸ್ರವಿಸುತ್ತಿರುವ ಪರಿಮಳಯುಕ್ತ ಪುಷ್ಪಗಳಿಂದ ತುಂಬಿದ ತುಳಸಿಯ ಹಾರವನ್ನು ಧರಿಸಿರುವವನು. ಪರಮ ತೇಜೋಮಯಾಕೃತಿ. ~~ಪರಮ ಸುಂದರ ಹಾದ~~ ಆ ಅನುಪಮ ಸುಂದರನನ್ನು ತಮ್ಮ ಅಂತರಂಗದಲ್ಲಿ ನೆಲೆಗೊಳಿಸಿಕೊಂಡಿರುವವರು ಅವನ ಅನನ್ಯ ಭಕ್ತರು. ಆ ಭಕ್ತರೇ ನಮ್ಮ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಜನ್ಮದಲ್ಲೂ ನಮಗೆ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಕರಾಗಿ, ನಮ್ಮನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುತ್ತಾ, ಉಜ್ಜೀವನಗೊಳಿಸತಕ್ಕವರು.

7\. சன்மசன்மாந்தரம் காத்து
அடியார்களைக் கொண்டு போய்
தன்மை பெறுத்தித்
தன் தாளிணைக் கீழ்க் கொள்ளும் அப்பனை,
தொன்மை பிதற்றவல்லாரைப்
பிதற்றுமவர் கண்டீர்,
நன்மை பெறுத்தெம்மை
நாளுய்யக் கொள்கின்ற நம்பரே.

ಜನ್ಮಜನ್ಮಾಂತರಮ್ ಕಾತ್ತು ಅಡಿಯಾರ್ಗಳೈಕ್ ಕೊಂಡು ಪೋಯ್,
ತನ್ಮೈ ಪೆರುತ್ತಿತ್ ತನ್ ತಾಳಿಣೈಕ್ ಕೀೞ್ ಕೊಳ್ಳುಮಪ್ಪನೈ,
ತೊನ್ಮೈ ಪಿದಱ್ಱ ವಲ್ಲಾರೈ ಪ್ಪಿದಱ್ಱುಮವರ್ ಕಂಡೀರ್,
ನನ್ಮೈ ಪೆಱುತ್ತೆಮ್ಮೈ ನಾಳುಯ್ಯಕ್ ಕೊಳ್ಗಿನ್ಱ ನಮ್ಬರೇ.

ಜನ್ಮಮ್ ಜನ್ಮಾಂತರಮ್ சன்மம் சன்மாந்தரம் = ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಜನ್ಮದಲ್ಲೂ, ಕಾತ್ತು காத்து = ರಕ್ಷಿಸಿ, ಅಡಿಯಾರ್ಗಳೈ அடியார்களை = ಪಾದಸೇವಕರನ್ನು (ಭಕ್ತ - ಆಶ್ರಿತರನ್ನು), ಕೊಂಡು ಪೋಯ್ கொண்டு போய் = ಉದ್ಧರಿಸಿ, ತನ್ಮೈ தன்மை = ಸ್ವಭಾವವನ್ನು, ಪೆರುತ್ತಿ பெருத்தி = ವೃದ್ಧಿಸಿ, ತನ ತಾಳ್ ಇಣೈ ಕೀೞ್ ತನ್ ತಾಳிணை கீழ் = ತನ್ನ ತಿರುವಡಿಯ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ, ಕೊಳ್ಳುಮ್ கொள்ளும் = ಸ್ವೀಕರಿಸುವ, ಅಪ್ಪನೈ அப்பனை = ತಂದೆಯನ್ನು (ತಂದೆಯ), ತೊನ್ಮೈ தொன்மை = ನಿರಂತರವಾದ ಸಂಬಂಧವನ್ನು, ಪಿದಱ್ಱ ವಲ್ಲಾರೈ பிதற்ற வல்லாரை = ಹೇಳುತ್ತಿರಬಲ್ಲವರನ್ನು, ಪಿದಱ್ಱುಮ್ ಅವರ್ பிதற்றும் அவர் = ಸ್ತುತಿಸುವವರು, ಕಂಡೀರ್ கண்டீர் = ತಿಳಿಯಿರಾ, ನನ್ಮೈ நன்மை = ಶ್ರೇಷ್ಠತೆಯನ್ನು, ಪೆರುತ್ತು பெருத்து = ವೃದ್ಧಿಸಿ (ಬೆಳೆಸಿ), ಎಮ್ಮೈ எம்மை = ನಮ್ಮನ್ನು, ನಾಳ್ நாள் = ಎಲ್ಲ ಕಾಲದಲ್ಲೂ, ಉಯ್ಯಕ್ ಕೊಳ್ಗಿನ್ಱ உய்யக் கொள்கின்ற = ಉಜ್ಜೀವನಗೊಳಿಸುವ, ನಮ್ಬರೇ நம்பரே : ಭಗವಂತನ ಸ್ವರೂಪರೇ.

ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಜನ್ಮದಲ್ಲೂ ರಕ್ಷಿಸಿ, ಆಶ್ರಿತರಾದ ಭಕ್ತರನ್ನು ಉದ್ಧರಿಸಿ, ಅವರ ಸತ್ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ವೃದ್ಧಿಸಿ (ವೃದ್ಧಿಗೊಳಿಸಿ), ತನ್ನ ತಿರುವಡಿಯ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ವೀಕರಿಸುವ ತಂದೆಯ (ಸ್ವಾಮಿಯ) ಶಾಶ್ವತವಾದ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿರಬಲ್ಲವರನ್ನು ಸ್ತುತಿಸುವವರು ಶ್ರೇಷ್ಠತೆಯನ್ನು ಬೆಳೆಸಿ, ನಮ್ಮನ್ನು ಎಲ್ಲ ಕಾಲದಲ್ಲೂ ಉಜ್ಜೀವನಗೊಳಿಸುವ ಭಗವಂತ ಸ್ವರೂಪರೇ ತಿಳಿಯಿರಾ! (7)

ಇಲ್ಲಿಯೂ ಭಕ್ತರ ಭಕ್ತರನ್ನು ಕೊಂಡಾಡಲಾಗುತ್ತದೆ.

ಆಳ್ವಾರರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ: ತನ್ನ ಆಶ್ರಿತ ಭಕ್ತರನ್ನು ಭಗವಂತನು ಅವರ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಜನ್ಮದಲ್ಲೂ ರಕ್ಷಿಸುತ್ತಾನೆ. ಅವರ ಶ್ರೇಷ್ಠತೆಗಳನ್ನು ಸತ್ ಸ್ವಭಾವಗಳನ್ನು ವೃದ್ಧಿಸುತ್ತಾನೆ. ಮತ್ತು, ಅವರನ್ನು ತನ್ನ ತಿರುವಡಿಗಳ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ ಸ್ವೀಕರಿಸುತ್ತಾನೆ. ಅಂಥ ಭಕ್ತರ ಸಂಬಂಧವನ್ನು

ಕೀಳಾದವರ ಜಾತಿಯನ್ನು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿರುವವರಾಗಿದ್ದ ಮಹಾನೀಯರೇ, ದೈವ ಪ್ರಾಪ್ತ
ರೇ. ಅವರನ್ನು ಕೂಡ ಭಾವಿಸದೇ ಪ್ರಯತ್ನಿಸುವುದರಿಂದ, ನಮ್ಮ ಒಡೆಯರಾಗ
ಳು ಜೀವಿಸುತ್ತವೆ. ನಾವು ಎಲ್ಲಾ ಕಾಲದಲ್ಲೂ ಉಜ್ಜೀವನ ಗೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ

8. நம்பனை ஞாலம் படைத்தவனைத்
திருமார்பனை,
உம்பருலகினில் யார்க்கும்
உணர்வரியான் தன்னை,
கும்பிநரகர்களேத்துவரேலு
மவர் கண்டீர்,
எம் பல்பிறப்பிடை தோறு
எம் தொழுகுலம் தாங்களே.

ನಮ್ಬನ್ನೈ ಞಾಲಮ ಪಡೈತ್ತವನ್ನೈ ತಿರುಮಾರ್ಬನ್ನೈ,
ಉಮ್ಬರುಲಗಿನಿಲ್ ಯಾರ್ಕ್ಕುಮ ಉಣರ್ವರಿಯಾನ್ ತನ್ನೈ,
ಕುಮ್ಬಿನರಗರ್ಗಳೇತ್ತುವರೇಲು ಮವರ್ ಕಣ್ಡೀರ್,
ಎಮ ಪಲ್ ಪಿಱಪ್ಪಿಡೈತ್ತೋಱು ಎಮ ತೊೞುಕುಲಮ ತಾಙ್ಗಳೇ.

ನಮ್ಬನ್ನೈ நம்பனை = ನಂಬಿಕೆಗೆ ಅರ್ಹನಾದವನನ್ನು, ಞಾಲಮ ಪಡೈತ್ತವನ್ನೈ ஞாலம் படைத்தவனை = ಜಗತ್ತನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿ ಮಾಡಿದವನನ್ನು, ತಿರುಮಾರ್ಬನ್ನೈ திருமார்பனை = ಶ್ರೀದೇವಿಯನ್ನು ಎದೆಯಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡವನನ್ನು, ಉಮ್ಬರ್ ಉಲಗಿನಿಲ್ உம்பர் உலகினில் = ಮೇಲಣಲೋಕಗಳಲ್ಲಿ, ಯಾರ್ಕ್ಕುಮ யார்க்கும் = ಯಾರಿಗಾ, ಉಣರ್ವು உணர்வு = ಅರಿಯಲು, ಅರಿಯಾನ್ ತನ್ನೈ அரியான் தன்னை = ಅಸಾಧ್ಯನಾದವನನ್ನು, ಕುಮ್ಬಿ ನರಗರ್ಗಳ್ கும்பிநரகர்கள் = ಕುಂಭೀಪಾಕ ನರಕಗಳಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದು ಕೊಳೆಯುವವರು, ಏತ್ತುವರ್ ಏಲುಮ ஏத்துவரேலும் = ಸ್ತುತಿಸುವವರಾದರೆ, ಅವರ್ அவர் = ಅವರು, ಕಣ್ಡೀರ್ கண்டீர் = ಕಂಡಿರಾ, ಎಮ ಪಲ್ ಪಿಱಪ್ಪಿಡೈತ್ತೋಱು பல் பிறப்பு இடை தோறு = ನಮ್ಮ ಪಲ ಜನ್ಮಗಳಲ್ಲಿಯೂ, ಎಮ ನಮ್ = ನಮ್ಮ, ಕುಲದ ಹಿರಿಯರು ಪೂಜ್ಯರಾಗಿ, ತೊೞುಕುಲಮ ತಾಙ್ಗಳೇ தொழுகுலம் தாங்களே = ಅವರೇ ನಾವು ಪೂಜಿಸುವ ಕುಲದವರು.

ನಂಬಿಕೆಗೆ ಅರ್ಹನನ್ನು, (ಪರಮಪುರುಷನನ್ನು), ಜಗತ್ತನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದವನನ್ನು, ಶ್ರೀದೇವಿಯನ್ನು ಎದೆಯಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡವನನ್ನು, ಮೇಲಣಲೋಕದವರು ಯಾರಿಗಾಗಲಿ ಅರಿಯಲು ಅಸಾಧ್ಯನಾದವನನ್ನು, ಕುಂಭೀಪಾಕ ನರಕದಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದು ಕೊಳೆಯುತ್ತಿರುವವರಾಗಿದ್ದರೂ ಅವನನ್ನು ಸ್ತುತಿಸಿದರೆ ಅಂಥವರಾಗಿದ್ದ ನಮ್ಮ ಕುಲದ ಹಿರಿಯರು ಪೂಜ್ಯರಾಗಿ (8)
ನಾವು ದಾಸ್ಯಮಾಡತಕ್ಕ ಕುಲದವರು ಕಂಡಿರಾ.

ಭಗವಂತನನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸುವವರು ಎಷ್ಟೇ ಪಾಪಿಗಳಾದರೂ ಸಹ ಅವರು ನಮ್ಮ ಸೇವ್ಯರಾದ ಪೂಜ್ಯರೆಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತಾರೆ ಎನ್ನಲಾಗುತ್ತದೆ.

"ఏమి నరదర్శనల్లోకత్తు వరేలుమా అవర?..— ఈ భాగవన్న వివాదక్క రాని మాటి ఎవరంటలాదే. తమ్మ తమకనల్ల శైలిపొగా, అవరు ఎష్టే నీచ రాగిద్దరూ, ముడుద బళిక ఎంథ శ్రేష్ఠరాద కులంల్లె రాతనే ఎంబంధ నరరందల్లె బద్దు తోళ్ళు తిరువవరాదరూ, అవరు భాగవతనన్న ఆశ్రయిసి అవనన్న తప్ప దేఖా భేదువవరాదరే, అవరు నిజవాద భక్తరే. ఆద్దరింద అవరూ దాసనవరే ప్రంభ్యరు. నమ్మ దాస్యక్కె అర్హరు — ఎంబుదు ఇదర అర్థవాగిదెయెందు.

ఆదరే, ఇదు భాగవతన శౌచారాయదద విరవాయ్యిరు ఆరంభ ఆగుత్తదే. అవనన్న భాగవతనుక్కెలదతే తన్న భక్తి సాధనను తడువాపియాదరూ ఆదరే అవనన్న భాగవతనుక్కెలదతే తన్న భక్తి... ఉద్ధరిసుత్తానే ఎంబుదు ఇల్లియు అంతరాత్మవాగిదెయుత్తదే.

ఆళ్వారరు హేళుత్తారే: భాగవతను విరమ శ్రేష్ఠను. నంబిదవ న్న కైబిడదే ఉద్ధరిసుత్తానే. ఇదు జనక్కె స్పష్టవాద విరమ దివ్యార్థ నను. దశల్య కులదవరాగియు శ్రీవైష్ణవరాగి అవను సంలభాగ్య దేవరన్న ముంతాద మేలు తోరిదవరే అవను సుల భాగ్య, ఎష్టే నీచనాదరూ, ఎష్టే నల్లదద్దరూ, భగవంతనల్లి తన్న భక్తిను ఎష్టే నీచనాదరూ, ఎష్టే పాపియాదరూ ఆదరే, అవనన్న తరువాత, రక్షిసి, ఉద్ధరిసువ విరమ పాపియాదరూ ఆదరే, అవనన్న తరువాత, రక్షిసి, ఉద్ధరిసువ విరమ

ఉదార అవను తండెయ!

9. குலம் தாங்கு சாதிகள்
நாலிலும் கீழிழிந்து, எத்தனை
நலந் தானிலாத சண்டாளச்
சண்டாளர்களாகிலும்,
வலந்தாங்கு சக்கரத்தண்ணல்
மணிவண்ணற்காளென்று உள்
கலந்தார், அடியார் தம் அடியார்
எம்மடிகளே.

కులమూ శాఖా జాతిగళ్ నాలులుమా కీళుళిలిన్ను, ఎత్తనై
నలస్తానిలాద చండాళ చండాళర్ గళాగిలుమా,
వలస్తాంగు చక్రత్తణ్ణల్ మణివణ్ణర్కాళెన్రు ఉళ్
కలన్తార్, అడియార్ తమ్ అడియార్ ఎమ్మడిగళే.

కులమూ కులం = కులగళిగే, శాఖా తాంగు = ఆధారవాద, జాతిగళ్ సాతిగళ్ = జాతిగళు, నాలులుమా నాలిలుమ్ = నాల్కరల్లూ, కీళుళి న్ను కీళ్ ఇళిన్దు = కీళ మట్టదల్లి ఇళిదు, ఎత్తనై ఎత్తనై = స్వల్ప వూ, నలమూ తాన్ ఇలాద నలమ్ తాన్ ఇలాద = ఒళ్ళెయదేనూ ఇల్లద

ಇಲ್ಲದ, ಕಡ್ಡಾಳ್ವ ಕಡ್ಡಾಳ್ವರಿಗಲ್ಲ ಆಗಿಲುಮ್ சண்டாளர் சண்டாளர்க
ளா ஆகிலும் = ಚಂಡಾಲರಲ್ಲಿ ಚಂಡಾಲರಾದರೂ, ವಲಮ್ வலம் = ಬಲಗೈಯ
ಲ್ಲಿ, ತಾಙ್ಗುಮ್ தாங்கும் = ಇರುವ,(ಧರಿಸಿರುವ), ಚಕ್ಕರತ್ತು சக்கரத்து =
ಚಕ್ರಾಯುಧದ, ಅಣ್ಣಲ್ அண்ணல் = ಸ್ವಾಮಿಯಾದ, ಮಣಿವಣ್ಣಾಱ್ಕು மணி
வண்ணாற்கு = ಇಂದ್ರನೀಲಮಣಿಯ ಬಣ್ಣದವನಿಗೆ, ಆಳ್ ಎನ್ಱು ஆள்
என்று = ದಾಸನೆಂದು, ಉಳ್ ಉಣ್ = ನಿನ್ನನ್ನು, ಕಲನ್ದ್ ಕலந்தார் =
ಕೂಡಿಕೊಂಡವರಿಗೆ, ಅಡಿಯಾರ್ ತಮ್ அடியார் தம் = ದಾಸರ, ಅಡಿಯಾರ್
அடியார் = ದಾಸರು, ಎಮ್ ಅಡಿಗಳೇ எம் அடிகளே = ನಮ್ಮ ಪೂಜ್ಯ
ರೇ.

ಕುಲಶ್ರೇಷ್ಠ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಾದ ನಾಲ್ಕು ಜಾತಿಗಳಲ್ಲೂ ಕೀಳುಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಇಳಿದು, ಚಂಡಾಲರಲ್ಲಿ ಚಂಡಾಲರಾದರೂ ಬಲಗೈಯಲ್ಲಿ ಸುದರ್ಶನವೆಂಬುದೇ ಇಲ್ಲದ ಚಂಡಾಲರಲ್ಲಿ ಚಂಡಾಲರಾದರೂ ಬಲಗೈಯಲ್ಲಿ ಚಕ್ರವನ್ನು ಧರಿಸಿರುವ ಸ್ವಾಮಿಯಾದ ಇಂದ್ರನೀಲಮಣಿಯ ಬಣ್ಣದವನಿಗೆ ದಾಸನೆಂದು ನಿನ್ನನ್ನು ಕೂಡಿಕೊಂಡವರಿಗೆ ದಾಸರ ದಾಸರು ನಮ್ಮ ಪೂಜ್ಯರೇ. (9)

ಈ ದಾಶುರವನ್ನು ಕೇಳುವಾಗ ಆಳ್ವಾರರಿಗೆ ತಿರುಪ್ಪಾಣಾಳ್ವಾರರ ನೆನಪು ಬರಬೇಕಲ್ಲ! ತಿರುಪ್ಪಾಣಾಳ್ವಾರರು ಅಂತ್ಯಜಕುಲದವರು. ಭಗವಂತನಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಭಕ್ತಿಯುಳ್ಳವರು. ಅವರು ಶ್ರೀರಂಗನಾಥನನ್ನೇ ಮುಟ್ಟಿ ಸೇವಿಸಿದವರನ್ನು ಏರಿದರಷ್ಟೆ.

ಕುಲ ಯಾವುದಾದರೇನು? ಜಾತಿಯಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಕೀಳುಮಟ್ಟದವನಾದರೂ ಚಂಡಾಲನೇ ಆಗಲಿ. ಅದೇ ಅವನ ಕುಲವೇ — ಕುಲ ಜಾತಿಗಳಲ್ಲ. ಸದ್ಭಕ್ತಿ ಅವನು ಭಗವಂತನ ಅವನ್ನು ಭಕ್ತನಾಗಬೇಕು. ಅದೇ ಅವನ ದೊಡ್ಡತನ. ವಿಶೇಷವಾದ ಗೌರವವೇ ಅವನಿಗಾಗಬೇಕಿದೆ.

ಆಳ್ವಾರರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ! ಕುಲಶ್ರೇಷ್ಠ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರುಳ್ಳಂತಹ ನಾಲ್ಕು ಜಾತಿಗಳು. ಆ ಎಲ್ಲ ಜಾತಿಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಕೀಳು ಮಟ್ಟದ ಜಾತಿಯಾದವರಾದ ಚಂಡಾಲರು. ಅಂಥ ಚಂಡಾಲರಲ್ಲಿ ಚಂಡಾಲನಾದರೂ ಸರಿ, ಅವನು ಚಕ್ರಧಾರಿಯಾದ ಶ್ರೀಮನ್ನಾರಾಯಣನ ಭಕ್ತನಾದರೆ, ಅವನ ದಾಸರ, ದಾಸರಾದವರ ನಮಗೆ ಪೂಜ್ಯರೇ ಆಗುತ್ತಾರೆ. ಎಂದರೆ, ಭಕ್ತನಾದರೆ, ಅವರಲ್ಲಿ ಭಗವತ್ಕುಲ ಎನಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ.

10. அடியார்ந்த வையமுண்டு
ஆலிலையன்ன வசஞ்செய்யும்,
படியாதுமில் குழவிப்படி
எந்தைபிரான் தனக்கு,
அடியாரடியார் தம்மடி
யாரடியார் தமக்கு,
அடியாரடியார் தம்,
அடியாரடியோங்களே.

ಅಡಿಯಾರ್ನ್ದ ವೈಯಮುಣ್ಡು ಆಲಿಲೈಯನ್ನ ವಶಂಜೆಯ್ಯುಮ್,
ಪಡಿಯಾದುಮಿಲ್ ಕುೞವಿಪ್ಪಡಿ ಎನ್ದೈ ಪಿರಾನ್ ತನಕ್ಕು,

అడియారడియార్ తమ్మడియారడియార్ తమక్కు,
అడియారడియార్ తమ అడియారడియోంగళే.

అడి ఆర్న్ద அடி ஆர்ந்த = (భగవంతుని) తిరువడియొడని సంబంధముకల, వైయమ్ வையம் = లోకములన్ని, ఉణ్డు உண்(டு) = ఉండినవాని, ఆల్ ఇలై ஆலிலை = ఆలవలేయ మీదల్, అన్నవశము శేయ్యువాడు అణ్ణ ணா வசகம் செய்யும் = యోగనిద్ర మాడుచ, ఏడి ఆదువల్ படி ஆகுமொ குடிமைப்படி = శిశువనంతో, = యావ శోకలోకయూ ఇల్లద, సంబంధవడ குடிமைப்படி = నన్ను స్వామి, అడియార్ ఎన్తై పిరాన్ తమక్కు எந்தை பிரான் தனக்கு = నన్ను స్వామి, అడియార్ అడియార్ తమ్, అడియార్ తమ్, అడియార్ అడియార్ తమక్కు, அடியார் அடியா அడియారోంగళే அடியார் அடியார் தம், அடியார் அடியார் தமக்கு, அடியார் அடியார் தம், அடியாரோங்கள் = దాసరుల దాసర, దాసర దాసర, దాసరుగళే. ளே = దాసరుల దాసర, దాసర దాసర, దాసరులు దాసర, దాసరుగళే.

భగవంతుని తిరువడియొంటి సంబంధము కల లోకంబులన్ను ఉండు, ఆలవలేయ మీదలో యోగనిద్ర మాడుచ శాంయుల్లద శిశువనంతో నన్ను స్వామి దాసరుల దాసర, దాసరుల దాసర, దాసరుల దాసర దాసరులకే (10) నమ్మ స్వామి దాసరుల దాసర, దాసరుల దాసర, దాసరుల దాసరుల దాసరుగళే దాసరుల దాసరుల అవర నాను.

భగవంతుని దృఢ భక్తరాదవర దాసరాదవరిగె దాసరాదవరిగె అవర దాసరాదవరిగె ఎందరె దాసరాదవరిగె, అవర దాసరాదవరిగె, మత్తు అవర దాసర దాసరాదవరిగె ఎందరె ఆ దాసర వంశదలె మారునే యవరిగె, ఎల్లరిగూ నాను దాసనే ఆగబల్లెనే — ఆ దాసర వంశదలె మారుతల్లవరిగె, ఎల్లరిగూ నాను దాసనాగి ఇరువెనెందు ఇప్ప ఎన్ను తిళియుత్తారె. ఇదరింద భక్తరాదవర మహిమె ఎష్టెంబుదన్ను ఇల్లి ఎవరు తిళియబహుదు. భక్త వరంపరెగెల్లా నాను దాసను ఎందరె.

11. அடியோங்கு நூற்றுவர் வீய
அன்றைவர்க்கருள் செய்த
நெடியோனை, தென்குருகூர்
சடகோபன் குற்றேவல்கள்,
அடியார்ந்த வாயிரத்துள்
இவைபத்தும் வன்தொண்டர் மேல்
முடிவு, ஆரக்கற்கிற்கில்
சன்மம் செய்யாமை முடியுமே.

అడియోంగు నూట్రువర్ వీయ అన్ఱైవర్కరుళ్ శెయ్ద
నెడియోనై, తెన్ కురుగూర్ శడగోపన్ కుట్రేవల్గళ్,
అడియార్న్ద వాయిరత్తుళ్ ఇవై పత్తుమ్ వన్ తొండర్ మేల్
ముడివు, ఆరక్కఱ్కిఱ్కిల్ శన్మమ్ శెయ్యామై ముడియుమే.

అడి అడి = ఎత్తుగల్లు, ఓంగు ஓங்கு = ఉన్నతస్థితియుల్లద, నూట్రు వర్ நூற்றுவர் = నూరురు, వీయ வீய = నాశమాగువంతె, అవోయు

அன்று = ಅಂದು, வானவர்க்கு இரங்கி : ದೇವರಿಗೆ, அருள் அருளா = ಕೃಪೆಯನ್ನು, ಶೆಯ್ದ செய்த = ಮಾಡಿದ, ನೆಡಿಯೋನನ್ನ நெடியோனை = ಸರ್ವೇಶ್ವರನನ್ನು, ತೆನ್ நன் = ಸುಂದರವಾದ, ಕುರುಕೂರ್ குருகூர் = ತಿರುಕ್ಕುರುಕೂರಿನ, ಶಠಕೋಪನ್ சடகோபன் = ಶಠಕೋಪನ (ನಮ್ಮಾಳ್ವಾರರ), ಕುಱ್ಱೇವಲ್ಗಳ್ குற்றேவல்கள் = ಕೈಂಕರ್ಯರೂಪವಾದ, ಅಡಿ ಆರ್ನ್ದ அடி ஆர்ந்த = ಪದ್ಯಶ್ರೇಣಿಯುಕ್ತವಾದ (ಕಲಾಪೂರ್ಣವಾದ), ಆಯಿರತ್ತುಳ್ ஆயிரத்துள் = ಸಾವಿರದಲ್ಲಿ, ಇವೈ ಪತ್ತು இவை பத்து = ಈ ಹತ್ತು ಪಾಶುರಗಳು, ~~ಕಲ್ಲಾರ್ಕಲ್ಲಾರ್ ಕಱ್ಕಿಱ್ಕಿಲ್ கற்கிற்கில் = ಕಲಿತವರಾ ಓರ್ ஆர் = ಶ್ರೇಷ್ಠರಾಗಿ, ಕಲ್ಲಾರ್ಕಲ್ಲಾರ್ಮೇಲ್~~ ಅವನ್ ತೊಂಡರ್ ಮೇಲ್ ಮುಡಿವು அவன் தொண்டர் மேல் = ತನ್ನ ಹರಿ, ಅವನ ತೊಂಡರ್ ಮೇಲ್ ಮುಡಿವು ... ಜ್ಞಾನವಂತರ ಮೇಲೆ ಪ್ರೀತಿಯುಳ್ಳವನಾಗಿ, ಓರ್ ஆர் = ಶ್ರೇಷ್ಠರಾಗಿ, ಕಲ್ಲಾರ್ಕಲ್ಲಾರ್ಮೇಲ್ கற்கிற்கில் = ಕಲಿತವರಾದರೆ, ಶನ್ಮಮ್ ஜன்மம் = ಜನ್ಮವು, ಶೆಯ್ಯಾಮೇ செய்யாமே = ಉಂಟಾಗದಂತೆಯೇ, ಮುಡಿಯುಮೇ முடியுமே = ಕೊನೆಗೊಳ್ಳುವುದು.

ವಿಜಯದಲ್ಲಿ ಉನ್ನತಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ದೇವರು ನಾಶವಾಗುತ್ತಿರಲು, ಅಂದು, ದೇವರಿಗೆ ಕೃಪೆಮಾಡಿದ ಸರ್ವೇಶ್ವರನನ್ನು ಕುರಿತು ಸುಂದರವಾದ ತಿರುಕ್ಕುರುಕೂರಿನ ಶಠಕೋಪನ ಕೈಂಕರ್ಯವಾದ ಪದ್ಯಶ್ರೇಣಿಯುಕ್ತವನ್ನುಳ್ಳ ಸಾವಿರದಲ್ಲಿ ಈ ಹತ್ತು ಪಾಶುರಗಳು ಅವನ ಜ್ಞಾನವಂತರ ಮೇಲೆ ಶ್ರೇಷ್ಠರಾಗಿ ಕಲಿತವರಾದರೆ, ಅವರಿಗೆ ಜನ್ಮವು ಬಾರದಂತೆಯೇ ಕೊನೆಗೊಳ್ಳುವುದು. (11)

ಈ ಹತ್ತು ಪಾಶುರಗಳಿಗೆ ಇದು ಅಂತವಾದ ಪಾಶುರ. ಇದರಲ್ಲಿ ಕೊನೆಯವರೆಗೂ ಜ್ಞಾನವದ್ಭಕ್ತರ ಎಂದರೆ ಜ್ಞಾನರ ಪ್ರಾರಂಭದಿಂದಲೂ ಕೊನೆಯವರೆವಿಗೂ ಜ್ಞಾನವಂತನಿಗೆ ಎಲ್ಲಾ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೂ ಪವಿತ್ರವಾದದ್ದು, ರಂಗಮಯನ್ನು. ಜ್ಞಾನವಂತನಿಗೆ ಎಲ್ಲಾ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೂ ಫಲಪ್ರದವಾದದ್ದು ಜ್ಞಾನವಂತರ ಸೇವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಮನುಷ್ಯನು ಭಕ್ತನ ಭಕ್ತನಾದರೂ ತನ್ನ ಈ ಜನ್ಮವನ್ನು ಸಾರ್ಥಕಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದರ ಜೊತೆಗೆ ಅವರ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಅನುಸರಿಸುತ್ತಾ ಬರುವುದರಿಂದ ಅವನಿಗೆ ಮುಕ್ತಿಯು ಜನ್ಮಸಂಬಂಧ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಜನ್ಮವೇ ಕೊನೆಯದಾಗಿ ಅವನು ಪರಮಪದವನ್ನು ಸೇರುತ್ತಾನೆ. ಹೀಗಿದೆ ಈ ಹತ್ತು ಪಾಶುರಗಳಿಗೆ ಫಲಶ್ರುತಿ.

25/2/84.

—— o ——

Garani Srinivasan

4.3.84

-ಶ್ರೀಃ- (129) - ಶ್ರೀಯಃಪತಯೇ ನಮಃ -

ತಿರುವಾಯ್ ಮೊಳಿ - ಮೂರನೆಯ ಪತ್ತು - ಎಂಟನೆಯ ತಿರುವಾಯ್ಮೊಳಿ

திருவாய் மொழி - மூன்றாம் பத்து - எட்டாந் திருவாய்மொழி

8. ಮುಡಿಯಾನೇ - முடியானே

1. முடியானே மூவுலகும் தொழுதேத்தும் சீர்
அடியானே, ஆழ் கடலைக் கடைந்தாய் புள்ளூர்
கொடியானே, கொண்டல் வண்ணா! அண்டத்தும்பர்
நெடியானே, என்று கிடக்கும் என்னெஞ்சமே.

ಮುಡಿಯಾನೇ ಮೂವುಲಹುಮ್ ತೊಳುದೇತ್ತುಂ ಶೀರ್
ಅಡಿಯಾನೇ, ಆಳ್ ಕಡಲೈಕ್ ಕಡೈನ್ದಾಯ್ ಪುಳ್ಳೂರ್
ಕೊಡಿಯಾನೇ, ಕೊಂಡಲ್ ವಣ್ಣಾ, ಅಣ್ಡತ್ತುಂಬರ್
ನೆಡಿಯಾನೇ, ಎನ್ರು ಕಿಡಕ್ಕುಂ ಎನ್ನೆಂಜಮೇ.

ಮುಡಿಯಾನೇ முடியானே = ಉನ್ನತವಾದ ಕಿರೀಟವುಳ್ಳವನೇ, ಮೂವುಲಹುಮ್ மூ உலகும் = ಮೂರು ಲೋಕಗಳೂ, ತೊಳುದು ಏತ್ತುಮ್ தொழுது ஏத்தும் = ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಸ್ತುತಿಸುವ, ಶೀರ್ சீர் = ಪವಿತ್ರವಾದ, ಅಡಿಯಾನೇ அடியானே = ತಿರುವಡಿಗಳುಳ್ಳವನೇ, ಆಳ್ ಕಡಲ್ ஆழ் கடல் = ಆಳವಾದ ಕಡಲನ್ನು, ಕಡೈನ್ದಾಯ್ கடைந்தாய் = ಕಡೆದವನೇ, ಪುಳ್ಳೂರ್ ಕೊಡಿಯಾನೇ கொடி புள்ளூர் = ಗರುಡಪಕ್ಷಿಯನ್ನು ವಾಹನವಾಗಿಯೂ, ಕೊಡಿಯಾನೇ கொடியானே = ಧ್ವಜ (ಲಾಂಛನ) ವಾಗಿಯೂ ಉಳ್ಳವನೇ, ಕೊಂಡಲ್ ವಣ್ಣಾ கொண்டல் வண்ணா = ಕಾಲಮೇಘದ ಬಣ್ಣವುಳ್ಳವನೇ, ಅಣ್ಡತ್ತು அண்டத்து = ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡದ, ಉಂಬರ್ உம்பர் = ದೇವತೆಗಳಿಗೆ [illegible], ನೆಡಿಯಾನೇ நெடியானே = ಒಡೆಯನೇ, ಎನ್ರು என்று = ಎಂದು, ಕಿಡಕ್ಕುಂ கிடக்கும் = ಅನುಸಂಧಾನ ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದು, ಎನ್ನೆಂಜಮೇ என் நெஞ்சமே = ನನ್ನ ಮನಸ್ಸೇ.

ಉನ್ನತವಾದ ಕಿರೀಟವುಳ್ಳವನೇ, ಮೂರು ಲೋಕಗಳೂ ಎರಗಿ ನಮಸ್ಕರಿಸುವ ಪವಿತ್ರವಾದ ತಿರುವಡಿಗಳುಳ್ಳವನೇ, ಆಳವಾದ ಕಡಲನ್ನು ಕಡೆದವನೇ, ಗರುಡನನ್ನು ವಾಹನವಾಗಿಯೂ ಧ್ವಜದ ಲಾಂಛನವಾಗಿಯೂ ಉಳ್ಳವನೇ, ಕಾಲಮೇಘದ ಬಣ್ಣದವನೇ, ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡದ ದೇವತೆಗಳಿಗೆಲ್ಲ ಒಡೆಯನೇ. ಎಂದು ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು (ಸದಾ) ಅನುಸಂಧಾನ ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದು. (1)

ಈ ಪಾಶುರದಲ್ಲಿ ಆಳ್ವಾರರು ತಮ್ಮ ಮನಸ್ಸು ಭಗವಂತನನ್ನು ಯಾವ ಯಾವ ಬಗೆಯಲ್ಲಿ ಚಿಂತಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ.

"ಮಂಡಿಯಾನೇ" — ತಾನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ ನೆಲಲೋಕಂಗಳನ್ನೂ, ನೆಲಜಲವಸ್ತುಗಳನ್ನೂ ತಾನೇ ಒಡೆಯನಾಗಿ, ರಕ್ಷಿಸುವವನು ಎಂದು ತೋರಿಸಲು ಮತ್ತು ತನಗೆ ಸಂಬಂಧಿಯೇ ಇಲ್ಲವೇನೋ ಎಂಬುದನ್ನು ತೋರಿಸಲು ಜ್ಞಾನವಂತನಿಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಉನ್ನತವಾದ ಕೀರ್ತಿಯಾದಿಯಂತೆ.

"ಮಾಯಪ್ಪುಲಹುಮ್ ತೆಲ್ಲುಂ ದೇಶತ್ತುವ ಶೇರ್ ಅಡಿಯಾನೇ" — ಜ್ಞಾನವಂತನು ತ್ರಿವಿಕ್ರಮನಾಗಿ ಅಳತಂಪಿದಾಗ, ಅವನ ತಿರುವಡಿಗಳು ಎಲ್ಲಾ ಲೋಕಂಗಳನ್ನು ಆವರಿಸಿಕೊಂಡಿತಲ್ಲ. ಅತ್ಯಮಾನವಾದ ಆ ತಿರುವಡಿಯನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ಪೂಜಿಸಿ, ಅದಕ್ಕೆ ಏನಾ ಭಕ್ತಿ ಸಾಧಿಸಿದರು ಎಂಬುವರ ಸಾಧನೆ ಇಲ್ಲದೆ.

"ಆಲ್ ಮೇಲ್ ವಳರ್ ತುಯಿನ್ರಾಯ್" — ಆಲದ ಎಲೆಯನ್ನು ಕಂಡೆನು, ಅದನ್ನು ಅತ್ಯದ್ಭುತ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕಂಡೆಯಾ. ಅಮೃತವನ್ನು ಸವಿದು, ಅದನ್ನು ಅತ್ಯಂತ ಸುಲಭವಾಗಿ ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರವೇ ಕೊಂಡ ಅವರಿಗೆ ಸ್ವೀಕರಿಸಿದ ಮಾಯಾರೂಪ ಜ್ಞಾನವಂತ.

"ಪುಳ್ಳಾರ್ ಕೊಡಿಯಾನೇ" — ತಾನು ಎಲ್ಲಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಬೇಗ ಹೋಗಬೇಕೆಂದು ಬಯಸಿದರೆ, ಅಲ್ಲಿಗೆ ಅಷ್ಟೇ ಬೇಗ ತಲುಪಿಸುವ ಬಲ್ಲ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಗರುಡನದು. ಭಕ್ತಿ ಸೇವೆಗಳಿಗೆ ಆತನಾದರೂ ಅವನನ್ನು ತನ್ನ ವಾಹನವಾಗಿ ಅವನ ಸೇವೆಯನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ತೋರಿಸಲು ಅವನನ್ನು ತನ್ನ ವಾಹನವಾಗಿ ಜ್ಞಾನವಂತನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿದ್ದಾನೆ, ತನ್ನ ಧ್ವಜದಲ್ಲೂ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡನು.

"ಕೋಲ್ ಕನಿಕಳ್ ವಣ್ಣಾ" — ಕಾಮುಕರಿಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರೀತಿಯಾದ ಜ್ಞಾನವಂತನನ್ನು ಮತ್ತು ಶ್ರೀದೇವಿಯರ ಸಂಬಂಧ ತುಳುಕುವ ನಾನ್ನು ಇರುವ ಜ್ಞಾನವಂತನನ್ನು ಹಾಗೆಯೇ ಸಂಬೋಧಿಸಲಾಗಿದೆ. ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಗೋಪಿಯರು ಕಾಮುಕರಾಗಿದ್ದರಲ್ಲ, ಅವರು ಅವನನ್ನು ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ ದೇಹ್ರಯ ಪಿ ಸಾರವಸ್ತುವಾಗಿದ್ದರಲ್ಲ.

"ಅಣ್ಣ ತ್ತು ಪ್ಪುರಲ್ ನಡಿಯಾನೇ" — ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡದಲ್ಲಿರುವ ಎಲ್ಲಾ ದೇವತೆಗಳನ್ನು ಒಡೆಯನು ಜ್ಞಾನವಂತ. (ಪರಮಪದದಲ್ಲಿರುವ ನಿತ್ಯ ದೇವತೆಗಳನ್ನು ಒಡೆಯನು ಜ್ಞಾನವಂತ ಎಂದು ಇದಕ್ಕೆ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ) ಸಾಂಕೇತಿಕ ಒಡೆಯನೇ ಜ್ಞಾನವಂತ.

ಆಳ್ವಾರರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ: ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು ಜ್ಞಾನವಂತನನ್ನು ಸರ್ವೇಶ್ವರ, ಮೂರು ಲೋಕಂಗಳ ಏನಾ ಸ್ವಾಮಿಯಾದ ಪವಿತ್ರ ತಿರುವಡಿಗಳುಳ್ಳವನೇ, ಪಾಲ್ಗಡಲನ್ನು ಕಡೆದವನೇ, ಗರುಡ ವಾಹನನೇ, ಗರುಡ ಧ್ವಜನೇ, ಕಾಮುಕರಿಗೆ ಒಲಿದವನೇ — ಎಂದು ಎಡೆಬಿಡದಂತೆ ಚಿಂತಿಸುತ್ತಿರುತ್ತದೆ.

2. நெஞ்சமே நீணகராக இருந்தவன்
தஞ்சனே, துண்ணிலங்கைக்கு இறையைச்செற்ற
நஞ்சனே, ஞாலம்கொள்வான் குறளாகிய
வஞ்சனே, என்னுமெப்போதுமென் வாசகமே.

ನೆಂಜಮೇ ನೀಣಗರಾಗ ಇರುನ್ದವೆನ್
ತಂಜನೇ, ತ್ತುಣ್ಣಿಲಙ್ಗೈಕ್ಕು ಇಱೈಯೈಚ್ಚೆಱ್ಱ
ನಂಜನೇ, ಞಾಲಮ್ ಕೊಳ್ವಾನ್ ಕುಱಳಾಗಿಯ
ವಂಜನೇ, ಎನ್ನುಮೆಪ್ಪೋದುಮೆನ್ ವಾಶಗಮೇ.

ನೆಂಜಮೇ நெஞ்சமே = ಮನಸ್ಸನ್ನೇ, ನೀಳ್ ನಗರ್ ಆಗ நீள் நகர் ஆக = ವಿಶಾಲವಾದ ನಗರವನ್ನಾಗಿ, ಇರುನ್ದ இருந்த = ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುವ, ಎನ್ என் = ನನ್ನ, ತಂಜನೇ தஞ்சனே = ಸ್ವಾಮಿಯಾದವನೇ, ತುಣ್ ಇಲಙ್ಗೈಕ್ಕು துண் இலங்கைக்கு = ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಲಂಕೆಯ, ಇಱೈಯೈ இறையை = ರಾಜನನ್ನು, ಶೆಱ್ಱ செற்ற = ಕೊಂದ (ನಾಶಪಡಿಸಿದ), ನಂಜನೇ நஞ்சனே = ವಿಷದಂಥವನೇ, ಞಾಲಮ್ ஞாலம் = ನೆಲವನ್ನು, ಕೊಳ್ವಾನ್ கொள்வான் = ಪಡೆಯುವುದಕ್ಕಾಗಿ, ಕುಱಳ್ ಆಗಿಯ குறள் ஆகிய = ವಾಮನನಾದ, ವಂಜನೇ வஞ்சனே = ವಂಚಕನೇ, ಎನ್ನುಮ್ என்னும் = ಎನ್ನುತ್ತದೆ, ಎಪ್ಪೋದುಮ್ எப்போதும் = ಯಾವಾಗಲೂ, ಎನ್ ವಾಶಗಮೇ என் வாசகமே = ನನ್ನ ನಾಲಗೆಯು (ನನ್ನ ಮಾತುಗಳು).

ಮನಸ್ಸನ್ನೇ ವಿಶಾಲವಾದ ನಗರವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುವ ನನ್ನ ಸ್ವಾಮಿಯೇ, (ಒಡೆಯನೇ), ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಲಂಕೆಯ ರಾಜನನ್ನು ನಾಶಪಡಿಸಿದ ವಿಷದಂಥವನೇ, ನೆಲವನ್ನು ಪಡೆಯುವುದಕ್ಕಾಗಿ ವಾಮನನಾದ ವಂಚಕನೇ, ಎನ್ನುತ್ತವೆ, ಯಾವಾಗಲೂ ನನ್ನ ಬಾಯಿಂದ ಹೊರಬೀಳುವ ಮಾತುಗಳು. (2)

ತಮ್ಮ ಮನಸ್ಸು ಭಗವಂತನನ್ನು ಸದಾ ಚಿಂತಿಸುತ್ತಿರುವಂತೆ ಅನುಗ್ರಹಿಸಿ ಅದಕ್ಕೆ ತಮ್ಮ ಔದಾರ್ಯವನ್ನು ತೋರಿಸಿದ್ದಾರೆಂದು ಆಳ್ವಾರರು ಇದರ ಹಿಂದಿನ ಪಾಶುರದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದರಷ್ಟೆ. ಈಗ, ಅದೇ ಬಗೆಯ ಔದಾರ್ಯವನ್ನು ತಮ್ಮ ನಾಲಗೆಗೆ ತೋರಿಸ ಬೇಕೆಂದು ಬೇಡುತ್ತಾರೆ.

ಆಳ್ವಾರರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ: ಭಗವಂತ, ನೀನು ನನ್ನ ಮನಸ್ಸನ್ನೇ ನಿನ್ನ ವಿಶಾಲವಾದ ಪರಮಪದವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಅಲ್ಲಿಯೇ, ನನ್ನ ಆತ್ಮನಿಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಿಯವಾದವನಾಗಿ, ನಿಶ್ಚಲನಾಗಿಯೂ, ಸ್ವಾಮಿಯಾಗಿ ಇರುವುದು ನಿನ್ನ ಔದಾರ್ಯವನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತದೆ. ದುಷ್ಟನಾದ ಲಂಕಾ

ಕ್ರೂರಿಯಾದ ಶಂಬರಾಸುರನನ್ನು ನಾಶಪಡಿಸುವ ವಿಷ್ಣುವಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಯಾರನ್ನು ಯಾವ ಬಗೆಯಲ್ಲಿ ನಿರೂಪಿಸಬೇಕೆಂಬ, ಅನುಗ್ರಹಿಸಬೇಕೆಂದು ಅವನನ್ನ ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಬಲಿಚಕ್ರವರ್ತಿಯಿಂದ ಮೂರಡಿ ನೆಲವನ್ನು ಬೇಡಲು ನೀನು ವಾಮನ ವಟುವಾಗಿ ಅವನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು, ಅವನ್ನು ಪಡೆದ ಕೂಡಲೇ, ತ್ರಿವಿಕ್ರಮನಾಗಿ ಬೆಳೆದು, ಅವನನ್ನು ವಂಚಿಸಿದೆಯಷ್ಟೆ. ನಿನ್ನ ಈ ಬಗೆಯ ವಿಸ್ಮಯಕರವಾದ, ಅದ್ಭುತವಾದ, ರೋಮಾಂಚಕರವಾದ ಪ್ರಸಂಗಗಳನ್ನು ನನ್ನ ನಾಲಗೆ ಎಡೆಬಿಡದಂತೆ ಹೇಳಿ ಆನಂದಿಸುವಂತೆ ಔದಾರ್ಯದಿಂದ ಅನುಗ್ರಹಿಸು.

3. வாசகமே யேத்த வருள்செய்யும் வானவர்தம்
நாயகனே, நாளிளந் திங்களைக் கோள்விடுத்து,
வேயகம்பால் வெண்ணெய் தொடு(உ)வுண்ட ஆனாயர்
தாயவனே, என்று தடவுமென் கைகளே.

ವಾಶಕಮೇ ಯೇತ್ತ ವರುಳ್ ಶೆಯ್ಯುಮ್ ವಾನವರ್ ತಮ್
ನಾಯಕನೇ, ನಾಳ್ ಇಳನ್ ತಿಂಗಳೈಕ್ ಕೋಳ್ ವಿಡುತ್ತು,
ವೇಯಾಗಮ್ ಪಾಲ್ ವೆಣ್ಣೆಯ್ ತೊಡುವುಣ್ಡ ಆನಾಯರ್
ತಾಯವನೇ, ಎನ್ರು ತಡವುಮೆನ್ ಕೈಗಳೇ.

ವಾಶಕಮೇ வாசகமே = ಮಾತನ್ನೇ, ಏತ್ತ ஏத்தும் = ಸ್ತುತಿಸುವದಕ್ಕಾಗಿ, ಅರುಳ್ ಶೆಯ್ಯುಮ್ அருள் செய்யும் = ಕೃಪೆದೋರುವ, ವಾನವರ್ ತಮ್ வானவர்தம் = ದೇವತೆಗಳ, ನಾಯಕನೇ நாயகனே = ಒಡೆಯನೇ, ನಾಳ್ நாள் = ಹೊಸದಾದ, ಇಳ ತಿಂಗಳ್ இளந்திங்கள் = ಬಾಲಚಂದ್ರನ, ಕೋಳ್ ವಿಡುತ್ತು கோள் விடுத்து = ಕಂಟಕವನ್ನು ಬಿಡಿಸಿ, ವೇಯ್ ಅಗಮ್ வேய் அகம் = ಬಿದಿರಿನ ಮನೆಗಳ, ಪಾಲ್ ವೆಣ್ಣೆಯ್ பால்வெண்ணெய் = ಹಾಲು ಬೆಣ್ಣೆಯನ್ನು, ತೊಡು தொடு = ಕಪಟದಿಂದ, ಉಣ್ಡ உண்ட = ಉಂಡಂಥ, ಆನ್ ஆண் = ಗಂಡನೇ (ಬಾಲಕನೇ), ಆಯರ್ ತಾಯವನೇ ஆயர் தாயகனே = ಗೋವಳರ ರಕ್ಷಕನೇ, ಎನ್ರು = ಎಂದು, ತಡವುಮ್ தடவும் = ನವರುವುದು, ಎನ್ ಕೈಗಳೇ என் கைகளே = ನನ್ನ ಕೈಗಳೇ.

ಮಾತನ್ನೇ ಬಳಸಿ ಸ್ತುತಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಕೃಪೆದೋರುವ ದೇವತೆಗಳ ಒಡೆಯನೇ, ಎಳೆಯ ಚಂದ್ರನ ಕೋಳನ್ನು ಬಿಡಿಸಿದವನೇ, ಬಿದಿರಿನ ಮನೆಗಳ ಹಾಲು ಬೆಣ್ಣೆಯನ್ನು ಕಪಟದಿಂದ ಉಂಡ ಗಂಡನೇ (ಬಾಲಕನೇ), ಗೋವಳರ ರಕ್ಷಕನೇ, ಎಂದು ನನ್ನ ಕೈಗಳು ನವರುತ್ತವೆ (ತಡವುತ್ತವೆ).

Garani Srinivasan

ಹಿಂದಿನ ಪಾಶುರದಲ್ಲಿ ನಾಲಿಗೆ ಮಾಡಬೇಕಾದ ಕೆಲಸವನ್ನು ಹೇಳಲಾಯಿತು. ಇಲ್ಲಿ ಕೈಗಳು ಮಾಡುವುದೇನು ಎಂಬುದನ್ನು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ.

ಆಳ್ವಾರರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ: ಎಡೆಬಿಡದಂತೆ ನಿನ್ನನ್ನು ಸ್ತುತಿಸುವುದರ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುವ ದೇವತೆಗಳ ಒಡೆಯನೇ, ಬ್ರಹ್ಮನ ಶಿರಚ್ಛೇದ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತದ ಶಾಪವನ್ನು ನಿವಾರಿಸಿದ ಕರುಣಾಳುವೇ, ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಮಲಗಿರುವ ಹೆಡೆಯುಳ್ಳ ಹಾಲು ಚೆಲ್ಲಿ ಹೆಡೆಗಳನ್ನು ಕವಿಚಿಂದ ಉಂಡಬಾಲಕನೇ, ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳದಂತೆ ಹೋಗಲು ಬಿಡದೆ ಸುಳ್ಳೊಂದಿಂದ ಇರುವ ಕೈಗಳಿಗಾಗಿ ಹೋಗುವುದರಿಂದ ಸಮಯವಿಲ್ಲದೇ ಸಹಾಯವನ್ನು ಕೈಗೊಂಡ ಆನಂದದಿಂದ ನಿನ್ನನ್ನು ಕಾಣಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತಾ ನನ್ನ ಕೈಗಳು ಆನಂದದಿಂದ ನಿನ್ನನ್ನು ನಮಸ್ಕರಿಸುತ್ತವೆ, ಎಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತಾ ನನ್ನ ಕೈಗಳು ಆನಂದದಿಂದ ನಮಸ್ಕರಿಸುತ್ತವೆ.

4. கைகளாரத் தொழுது தொழுதுன்னை,
வைகலும் மாத்திரைப்போதும் ஓர் வீடின்றி,
பைகொள்பாம்பேறி உறையபரனே, உன்னை
மெய்கொள்ளக் காண விரும்புமென் கண்களே.

ಕೈಗಳಾರತ್ ತೊழுದು ತೊழುದುನ್ನೈ,
ವೈಗಲುಮ್ ಮಾತ್ತಿರೈಪ್ಪೋದುಮ್ ಓರ್ ವೀಡಿನ್ರಿ,
ಪೈಕೊಳ್ ಪಾಮ್ಬೇರಿ ಉರೈಯ ಪರನೇ, ಉನ್ನೈ
ಮೆಯ್ಕೊಳ್ಳಕ್ಕಾಣ ವಿರುಮ್ಬುಮೆನ್ ಕಣ್ಗಳೇ.

ಕೈಗಳ್ கைகள் = ಕೈಗಳಿಂದ, ಆರ ஆர = ಪರಿಪೂರ್ಣವಾಗಿ, ತೊழுದು தொழுது ತೊழுದು தொழுது ಉನ್ನೈ உன்னை = ನಿನ್ನನ್ನು, ಸ್ತುತಿಸಿ, ಸ್ತುತಿಸಿ, ವೈಗಲುಮ್ வைகலும் = ಅನುದಿನವೂ, ಮಾತ್ತಿರೈ ಪೊழுದುಮ್ மாத்திரை பொழுதும் = ಕ್ಷಣಕಾಲವೂ, ಓರ್ ವೀಡಿನ್ರಿ ஓர் வீடின்றி = ಒಂದು ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಬಿಡದಂತೆ, ಪೈಕೊಳ್ பைகொள் = ಹೆಡೆಯುಳ್ಳ, ಪಾಮ್ಬು பாம்பு = ಹಾವನ್ನು, ಏರಿ ஏறி = ಹತ್ತಿ, ಉರೈಯ உறைய = ನಿದ್ರಿಸುವವನೇ, ಪರನೇ = ಪರನೇ, ಉನ್ನೈ உன்னை = ನಿನ್ನನ್ನು, ಮೆಯ್ಕೊಳ್ಳ மெய் கொள்ள = ದಿವ್ಯವಾಗಿ, (ನಿನ್ನ ಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿ), ಕಾಣ காண = ನೋಡಬೇಕೆಂದು, ವಿರುಮ್ಬು ವಿರುಮ್ಬುಮ್ விரும்பும் = ಆಶಿಸುತ್ತವೆ, ಎನ್ ಕಣ್ಗಳೇ என் கண்களே = ನನ್ನ ಕಣ್ಣುಗಳೇ.

ಹೆಡೆಯುಳ್ಳ ಹಾವನ್ನೇರಿ ನಿದ್ರಿಸುವವನೇ, ನಿನ್ನನ್ನು ~~ಕೈಗಳಿಂದ ಪರಿಪೂರ್ಣ~~ ~~ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ~~, ಅನುದಿನವೂ ಒಂದು ಕ್ಷಣಕಾಲವನ್ನೂ ಬಿಡದಂತೆ ಕೈಗಳಿಂದ ಪರಿಪೂರ್ಣವಾಗಿ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ, ನಿನ್ನನ್ನು ನಿನ್ನ ನಿಜಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿಯೇ ನೋಡಬೇಕೆಂದು ನನ್ನ ಕಣ್ಣುಗಳು ಆಶಿಸುತ್ತವೆ.

ಆಳ್ವಾರರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ: ಎಲ್ಲದರಲ್ಲಿಯೂ ಅನಂತಶಯನನಾಗಿ ಪವಡಿಸಿ
ಯೋಗನಿದ್ರೆಯಲ್ಲಿರುವ ಸರ್ವೇಶ್ವರನೇ, ನನ್ನ ಕೈಗಳು ತಮ್ಮ ಕೆಲಸವನ್ನು
ತಪ್ಪದೆ ನಡೆಸುತ್ತವೆ. ಅವು ಅನುದಿನವೂ ಬಂದು ಪುಷ್ಪಮಾಲೆಯನ್ನು ವ್ಯರ್ಥವಾಗಿ
ತಂದು, ನಿನ್ನನ್ನು ನಮಸ್ಕರಿಸುತ್ತಲೇ ಇವೆ. ಆದರೆ, ನಿನ್ನ ಆ ದಿವ್ಯರೂಪವನ್ನು
ನೀನಿನ್ನೂ ಕೃಪೆಮಾಡಿ ತೋರಿಸಿ, ನನ್ನ ಕಣ್ಣುಗಳ ದುಃಖವನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಿ
ಅವುಗಳ ಆಸೆಯನ್ನು ಪೂರೈಸಲಿಲ್ಲ.

5. கண்களால் காண வருங்கொலென்றாசையால்,
மண்கொண்ட வாமனன் ஏற மகிழ்ந்து செல்,
பண்கொண்ட புள்ளின் சிறகொலி பாவித்து,
திண்கொள்ள ஓர்க்கும் கிடந்தென் செவிகளே.

ಕಣ್ಗಳಾಲ್ ಕಾಣ ವರುಙ್ಗೊಲೆನ್ಱಾಸೈಯಾಲ್,
ಮಣ್ಕೊಣ್ಡ ವಾಮನನ್ ಏಱ ಮಗಿಳ್ನ್ದು ಸೆಲ್,
ಪಣ್ಕೊಣ್ಡ ಪುಳ್ಳಿನ್ ಸಿಱಗೊಲಿ ಪಾವಿತ್ತು,
ತಿಣ್ಕೊಳ್ಳ ಓರ್ಕ್ಕುಮ್ ಕಿಡನ್ದೆನ್ ಸೆವಿಗಳೇ.

ಕಣ್ಗಳಾಲ್ கண்களால் = ಕಣ್ಣುಗಳಿಂದ, ಕಾಣ காண =
ನೋಡಲು, ವರುಮ್ ಕೊಲ್ வரும் கொல் = ಬರುವನಲ್ಲವೇ,
ಎಂದು, ಎನ್ಱು என்று, ಆಸೈಯಾಲ್ ஆசையால் = ಆಸೆಯಿಂದ,
ಮಣ್ಕೊಣ್ಡ மண் கொண்ட = ಭೂಮಿಯನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡ,
ವಾಮನನ್ வாமனன் = ವಾಮನ ಮೂರ್ತಿಯು, ಏಱ ஏற =
ತನ್ನನ್ನೇರಲು, ಮಗಿಳ್ನ್ದು மகிழ்ந்து = ಆನಂದಿಸಿ, ಸೆಲ್ செல் =
ನಡೆಯುತ್ತಿರಲು (ಸಂಚರಿಸುತ್ತಿರಲು), ಪಣ್ಕೊಣ್ಡ பண் கொண்ட
= ಗಾನವನ್ನು ಮಾಡುವ, ಪುಳ್ಳಿನ್ புள்ளின் = ಗರುಡ ಪಕ್ಷಿಯ, ರೆಕ್ಕೆ
ಸಿಱಗೊಲಿ சிறகொலி = ಶಬ್ದವನ್ನು, ಪಾವಿತ್ತು பாவித்து =
ನೆನೆಯುತ್ತ (ಧ್ಯಾನಿಸುತ್ತ), ತಿಣ್ಕೊಳ್ಳ திண்கொள்ள =
ಸಮಾಧಾನವಿರಲು (ಶಾಂತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯಲು), ಓರ್ಕ್ಕುಮ್ ஓர்க்கும்
= ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತವೆ, ಕಿಡನ್ದು கிடந்து = ಪರವಶವಾಗಿದ್ದುಕೊಂಡು,
ಎನ್ ಸೆವಿಗಳೇ என் செவிகளே = ನನ್ನ ಕಿವಿಗಳೇ.

ಕಣ್ಣುಗಳಿಂದ ಕಾಣಲು (ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ) ಬರುವನಲ್ಲವೇ ಎಂಬ ಆಸೆಯಿಂ
ದ, ಭೂಮಿಯನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡ ವಾಮನ ಮೂರ್ತಿಯು ತನ್ನ ಮೇಲೆ
ಏರಲು, ಆನಂದಿಸಿ, ಹಾರಿಹೋಗುವ ಗರುಡ ಪಕ್ಷಿಯ ರೆಕ್ಕೆಗಳಿಂದ

Garani Srinivasan

ಪ್ರೊಮ್ಮಿನ ಗಾನದ ಧ್ವನಿಯನ್ನು (ನಾದವನ್ನು) ಸ್ಮರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ, ನನ್ನ ಕಿವಿಗಳು ಪರವಶಗೊಂಡು ಶಾಂತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯಲು (ಸಮಾಧಾನ ಪಡೆಯಲು) (5) ಬಯಸುತ್ತಿರುತ್ತವೆ.

ಇಲ್ಲಿ ಕಿವಿಗಳು ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಮತ್ತು ಸಂಕೀರ್ತನೆಯನ್ನು ಆಲಿಸುತ್ತಾ ಆನಂದಿಸುತ್ತಾ ಕಾಲಕಳೆಯ ಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತಿದೆ.

ಆಳ್ವಾರರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ: ಜ್ಞಾನವಂತನನ್ನು ಅವನ ನಿಜಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿಯೇ ನೋಡಲೆಂದು ಬೇಕೆಂದು ಆಶಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆಯಷ್ಟೆ. ಜ್ಞಾನಿಯು ಭಾಗ್ಯವಿಲ್ಲವೇ ಲೇ ಅವತರಿಸಿ ಬಂದನ್ನು ದಲವಾರು ~~[illegible]~~ಬಾರಿ. ಅವತಾರಗಳೆಲ್ಲೊಂದು ಅವನು ಬಲಿಚಕ್ರವರ್ತಿಯ ಬಳಿಗೆ ಮೂರಡಿ ನೆಲವನ್ನು ಬೇಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಬಂದದ್ದು. ಆಗ ಅವನು ಅಪ್ರತಿಮ ಸುಂದರನಾದ ವಾಮನ ವಟುವಾದ. ಗರುಡವಾಹನನಾಗಿ ಬಲಿಚಕ್ರವರ್ತಿಯ ಯಜ್ಞಶಾಲೆಗೆ ಧಾವಿಸಿ ಬಂದ. ತನ್ನ ಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು ಹೊತ್ತು ಬರಲು ಅಲ್ಲಿಗೆ ತರುವ ಗರುಡನಿಗಾ ಪರಮಾನಂದವಾಯಿತು. ಅವನ ರೆಕ್ಕೆಗಳಿಂದ ಸಾಮವೇದದ ಮಂಜುಳ ಗಾನವು ಹೊರಹೊಮ್ಮುತ್ತಿತ್ತು. ಆ ದಿವ್ಯಗಾನವನ್ನು ನನ್ನ ಕಿವಿಗಳು ಸ್ಮರಿಸುತ್ತಾ, ಕೇಳುತ್ತಾ, ಆ ಪರಾತ್ಪರನಲ್ಲೇ ಲೀನಗೊಂಡು ಪರವಶವಾಗಲು ಬಯಸುತ್ತಿರುತ್ತವೆ.

6. செவிகளாலார நின் கீர்த்திக்கனியெண்ணும்
கவிகளே, காலப்பண் தேன் உறைப்பத்துற்று,
புவியின் மேல் பொன்னெடுஞ்சக்கரத்துன்னையே,
அவிவின்றியாதரிக்கும் எனதாவியே.

ಶೆವಿಗಳಾಲಾರ ನಿನ ಕೀರ್ತ್ತಿಕ್ಕನಿಯೆನ್ನುಮ್,
ಕವಿಗಳೇ, ಕಾಲಪ್ಪಣ್ ತೇನ್ ಉರೈಪ್ಪತ್ತುಟ್ರು,
ಪುವಿಯಿನ್ಮೇಲ್ ಪೊನ್ನೆಡುಂ ಚಕ್ಕರತ್ತುನ್ನೈಯೇ,
ಅವಿವಿನ್ರಿಯಾದರಿಕ್ಕುಮ್ ಎನದಾವಿಯೇ.

செவிகள் = ಕಿವಿಗಳು, ஆர ஆர = ತೃಪ್ತಿಯಾಗಿ (ತೃಪ್ತಿ ~~[illegible]~~ ಪಡು ವಂತೆ), நின் = ನಿನ್ನ, ಕೀರ್ತಿ ಕನಿ ಎನ್ನುಮ್ கீர்த்தி கனி எண்ணும் ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ = ಕೀರ್ತಿಯ ಹಣ್ಣು ಎಂಬ (ಕೀರ್ತಿ ಮಾಧುರ್ಯವೆಂಬ), ಕವಿಗಳೇ கவிகளே (ಕಾವ್ಯಂಗಳ) = ಕವಿತೆಗಳೇ, ಕಾಲಮ್ காலம் = ಕಾಲಕ್ಕೆ, ಪಣ್ ப ண் = ಒದಗುವಂತ ರಾಗ, ತೇನ್ தேன் = ಜೇನಿನ, ಉರೈಪ್ಪು உறைப்பு = ತುಂಬ ಸ್ರವಿಸುತ್ತಿರಲು, ತುಟ್ರು துற்று = (ಅವೆಲ್ಲವೂ) ಸೇರಿಕೊಂಡು, ಪುವಿಯಿನ್ ಮೇಲ್ புவியின் மேல் = ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ, ಪೊನ್ பொன் = ಸುಂದರವಾದ, ನೆಡು நெடு;

ದೊಡ್ಡ, ಚಕ್ಕರತ್ತು ಸಕ್ಕರತ್ತು: ಚಕ್ರ, ಉನ್ನೈಯಲ್ಲ ಉಣ್ಣಾಯೇ: ನಿನ್ನನ್ನೇ, ಅವಿವ್ರ ಇನ್ರಾ ಆಯಿಬ್ಬ ಇಳಿಣ್ಗ್ಗಿ: ಎಡೆಬಿಡದಂತೆ, ಆದರಿಕ್ಕ್ಯಮ ಅನ್ಗ್ರಿಕ್ಕುಂ, ಆಶಿಸುವ್ವರು (ಆದರದಿಂದ ನರಳುತ್ತಿರುವ್ವರು), ಎನ್ನದು ಆವಿಯೇ ಎಣಕ್ಕು ಆವಿಯೇ: ನನ್ನ ಪ್ರಾಣವೇ.

ಈ ವಿಷಯವು ಕೃಷ್ಣ ಬರುವಂತೆ ನಿನ್ನ ಕೀರ್ತಿಯು ಮಾಧುರ್ಯವಾಗಿ, ಈ ಮಾತುಗಳೇ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಶಕ್ತಿಯಾದ ಮಧುವನ್ನು ತುಂಬಿ ಪ್ರವಹಿಸುತ್ತಿರಲು, ಅಪ್ಪುಬಳ್ಳುವಾಗ, ಭಾವಿಯಾ ಮೇಲೆ ಗುಂಡರವಾದ ದೊಡ್ಡ ಚಕ್ರವನ್ನು ಆಯುಧವಾಗಿ ಹಿಡಿದಿರುವ ನಿನ್ನನ್ನೇ ಎಡೆಬಿಡದಂತೆ ನನ್ನ ಪ್ರಾಣಗಳು ಆದರದಿಂದ ನರಳುತ್ತಿರುವೆ. (6)

ಆಳ್ವಾರರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ: ಭಕ್ತಿ ಪರವಶರಾದ ಭಾಗವತೋತ್ತಮರು ಶಮ್ಮ ಹೃದಯದಿಂದ ಮನಸಾರ ಸ್ತೋತ್ರವಿಸುವ ವಿಷಯವೆಲ್ಲವೂ ಭಗವಂತನ ಕಲ್ಯಾಣಗುಣ ಕೀರ್ತನೆಯೇ. ಈ ಮಾತೆಯ ರಾಗದಲ್ಲಿ ಇವು ಸ್ತೋತ್ರಬೀಳುತ್ತ ಕಲ್ಯಾಣ ನಾಮಕೀರ್ತನೆಯೇ. ಈ ಮಾತುಗಳು ಅವನ್ನು ದಿವ್ಯಗಾನವಾದ ಪ್ರೇಮಸ್ತೋತ್ರದಿಂದ ಹೇಳುವೆಯುಷ್ಟೆ. ಈ ಮಾತುಗಳು ಅವನ್ನು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ನಾಮಗಳಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಭಾವದ ಆನಂದಿಸುತ್ತವೆ. ಭಕ್ತನ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ನಾಮಗಳನ್ನು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಭಾವದ ಆನಂದಿಸುತ್ತವೆ. ಭಕ್ತನ ಜಾಗ್ರತ್ ನಿದ್ರೆಯಲ್ಲೂ ಹಾಡುವ ರೀತಿ, ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ, ಅವನಿಗೆ ಬರುವಂತೆ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಹಾಡುವುದರಲ್ಲಿ, ಆ ಮಾತುಗಳಿಂದ ಹರಿದು ಬರುತ್ತಿರುವ ಆ ಭಾಗವತ್ಕೀರ್ತಿಯೆಂಬ ಮಧುವು ಆ ಮಾತುಗಳಿಂದ ಹರಿದು ಬರುತ್ತಿರುವ ಆ ಭಗವತ್ಕೀರ್ತಿಯೆಂಬ ಮಧುವು ಅಮೃತದಂತಿರುವುದು. ಎಲ್ಲವೂ ಚಕ್ರಾಯುಧಧಾರಿಯಾದ ಸರ್ವೇಶ್ವರನ ಗುಣಗಾನವೆಂಬುವುದು. ಎಲ್ಲವೂ ಚಕ್ರಾಯುಧಧಾರಿಯಾದ ಸರ್ವೇಶ್ವರನ ಗುಣಗಾನವೆಂಬುವುದು. ಎಲ್ಲವೂ ನನ್ನ ಪ್ರಾಣಗಳು ಆಸ್ವಾದಿಸಿ, ದಣ್ಣ ಆರ್ತಿಹೊಂದು, ಅವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ನನ್ನ ಪ್ರಾಣಗಳು ಆಸ್ವಾದಿಸಿ, ಆನಂದಿಸುತ್ತವೆ.

ಈ ಮಾತುಗಳು ಕೇಳಿ ಹೊಳೆಯುವ ಮಧುರವಾದ ಭಗವದ್ಗುಣಾನುಭವ ನನ್ನ ನನ್ನ ಪ್ರಾಣಗಳು ಆದರದಿಂದ ಆಸ್ವಾದಿಸಿ ಆನಂದಿಸುತ್ತವೆ - ಎಂದಂತೆ.

7\. ஆவியே ஆரமுதே! என்னை யாளுடை,

தூவியம் புள்ளுடையாய்! சுடர் நேமியாய்!,

பாவியேன் நெஞ்சம் புலம்பப்பல காலும்,

கூவியும் காணப்பெறேன் உனகோலமே.

ಆವಿಯೇ ಆರಮುದೇ! ಎನ್ನೈಯಾಳುಡೈ,

ತೂವಿಯಮ್ ಪುಳ್ಳುಡೈಯಾಯ್! ಶುಡರ್ ನೇಮಿಯಾಯ್!,

ಪಾವಿಯೇನ್ ನೆಂಜಮ್ ಪುಲಮ್ಬಪ್ಪಲ ಕಾಲುಮ್,

ಕೂವಿಯುಮ್ ಕಾಣಪ್ಪೆರೇನ್ ಉನಕೋಲಮೇ.

GaraniSrinivasan

ಆವಿಯೇ ஆவியே = ನನ್ನ ಪ್ರಾಣವೇ, ಆರ್ ಅಮುದೇ ஆரமுதே =
ಅಪಾರವಾದ ಅಮೃತಸ್ವರೂಪಿಯೇ, ಎನ್ನೈ என்னை = ನನ್ನ, ಆಳ್ ಉಡೈ
ஆள் உடை = ಕೈಂಕರ್ಯವನ್ನು ಕೊಳ್ಳುವವನೇ (ನನ್ನನ್ನು ಕೈಂಕರನನ್ನಾಗಿ ಒಳ್ಳುವವನೇ),
ತೂವಿ தூவி = (ರೆಕ್ಕೆ) ಪುಕ್ಕಗಳನ್ನು, ಅಮ್ ಅಂ = ಸುಂದರವಾದ, ಪುಳ್ ಉಡೈಯಾಯ್
புள் உடையாய் = ಪಕ್ಷಿಯನ್ನು (ವಾಹನವಾಗಿ) ಉಳ್ಳವನೇ, ಶುಡರ್ சுடர் =
ತೇಜಃಪೂರ್ಣವಾದ, ನೇಮಿಯಾಯ್ = ಚಕ್ರಾಯುಧವುಳ್ಳವನೇ, ಪಾವಿಯೇನ್
பாவியேன் = ಪಾಪಿಯಾದ ನಾನು, ನೆಂಜಮ್ நெஞ்சம் = (ನನ್ನ) ಮನಸ್ಸು,
ಪುಲಂಬ, ಪಲಕಾಲುಮ್ புலம்ப பல காலும் = ಎಷ್ಟೋ ಕಾಲ ಬಲುಬಾರಿ
ಕೂ, ಕೂವಿಯುಮ್ கூவியும் = ಕೂಗಿ ಕರೆದರೂ, ಕಾಣಪ್ಪೆರೇನ್ காண
ப்பெறேன் = ಕಾಣಲು ಪಡೆಯಲಿಲ್ಲ, ಉನ ಕೋಲಮೇ உன கோலமே =
ನಿನ್ನ ಸುಂದರ ರೂಪವನ್ನೇ.

ನನ್ನ ಪ್ರಾಣವೇ, ಅಪಾರವಾದ ಅಮೃತಸ್ವರೂಪಿಯೇ, ನನ್ನನ್ನು ಕೈಂಕರನನ್ನಾಗಿ ಒಳ್ಳುವವನೇ, ಸುಂದರವಾದ ರೆಕ್ಕೆ ಪುಕ್ಕಗಳ ಗರುಡಪಕ್ಷಿಯನ್ನು ವಾಹನವಾಗಿ ಉಳ್ಳವನೇ, ತೇಜೋಮಯವಾದ ಚಕ್ರಾಯುಧವನ್ನುಳ್ಳವನೇ, ಎಂದು ಪಾಪಿಯಾದ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು ಎಷ್ಟೋ ಕಾಲದಿಂದ ಕೂಗುತ್ತ ಅಳುತ್ತ ಇದ್ದರೂ, ನಿನ್ನ ಸುಂದರರೂಪವನ್ನು ಕಾಣಲು ಪಡೆಯಲಿಲ್ಲ. (7)

ಆಳ್ವಾರರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ: ದೇವೇಶ್ವರಾ, ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು ಹೇಳುತ್ತದೆ: "ನೀನೇ ನನ್ನ ಪ್ರಾಣ. ನನ್ನ ಅಪಾರವಾದ ಅಮೃತವೇ. ಗರುಡವಾಹನನು ನೀನು. ನನ್ನನ್ನು ನಿನ್ನದಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಕಾಪಾಡುತ್ತಿದ್ದೀ. ಹೊಳೆಯುವ ಚಕ್ರಾಯುಧವನ್ನು ಹಿಡಿದವನೇ. ನಿನ್ನ ದಿವ್ಯಸುಂದರರೂಪವನ್ನು ನನಗೆ ತೋರು" ಎಂದು ಬಗೆಬಗೆಯಾಗಿ ಎದೆಬಡಿದು ಕೆ ನಿನ್ನನ್ನು ಬೇಡಿದರೂ, ಹಂಬಲಿಸಿ ಹಲುಬಿದರೂ, ಅಂಗಲಾಚಿದರೂ, ನಿನ್ನ ಸುಂದರವಾದ ನಿಜಸ್ವರೂಪವನ್ನು ನಾನು ನೋಡಲಿಲ್ಲವಲ್ಲ ಎಂದು ಪರಿತಪಿಸುತ್ತದೆ.

8\. கோலமே தாமரைக் கண்ணதோர் அஞ்சன
நீலமே, நின்றெனதாவியை ஈர்கின்ற
சீலமே, சென்று செல்லாதன முன்னிலாம்
காலமே, உன்னை எந்நாள் கண்டு கொள்வனே

ಕೋಲಮೇ ತಾಮರೈಕ್ಕಣ್ಣದೋರ್ ಅಂಜನ
ನೀಲಮೇ, ನಿನ್ರೆನದಾವಿಯೈ ಈರ್ಗಿನ್ರ
ಶೀಲಮೇ, ಶೆನ್ರು ಶೆಲ್ಲಾದನ ಮುನ್ನಿಲಾಮ್
ಕಾಲಮೇ, ಉನ್ನೈಯೆನ್ನಾಳ್ ಕಂಡು ಕೊಳ್ವನೇ.

ಕೋಲಮೇ கோலமே = ಸೌಂದರ್ಯವೇ, ತಾಮರೈಕ್ ಕಣ್ ಅದು தாமரை
கண் அது = ಆ ತಾವರೆಯಂತೆ ಕಣ್ಣುಗಳು, ಓರ್ ஓர் = ಅಪಾರವಾದ, (ಸಾಟಿಯಿಲ್ಲದ)

ಅಂಜನಮಾ ನಿಲಮೇ அஞ்சனாம் நீலமே = ಅಂಜನದ (ಕಾಡಿಗೆಯ) ಬೆಟ್ಟದಂತೆ ನೀಲವರ್ಣವುಳ್ಳವನೇ. ನಿನ್ಉ நின்று = ನನ್ನಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದುಕೊಂಡು ಎನದು ಆವಿಯ್ಯ எனது ஆவியை = ನನ್ನ ಪ್ರಾಣವನ್ನು (ನನ್ನ ಆತ್ಮವನ್ನು), ಈರ್‌ಕಿನ್ಉ ஈர்கின்ற = ನೆಮ್ಮದಿಗೊಳ್ಳಿಸುವ, ಶೀಲಮೇ சீலமே = ಶೀಲಸ್ವಭಾವನೇ, ಶೆನ್ಉ, ಶೆಲ್ಲಾದನ, ಮುನ್ ನಿಲಾಮಾ சென்று, செல்லாதன, முன் நிலாம் = ಕಳೆದ, ಕಳೆಯದೆ ಇರುವ (ಈಗ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವ), ಮುಂದೆ ಬರುವ, ಕಾಲಮೇ காலமே = ಕಾಲಸ್ವರೂಪನೇ, ಉನ್ನೈ உன்னை = ನಿನ್ನನ್ನು, ಎನ್ನಾಳ್ எந்நாள் = ಯಾವ ಕಾಲಕ್ಕೆ (ಯಾವಾಗ), ಕಣ್ಡುಕೊಳ್ವನೇ கண்டு கொள்வனே = ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುವೆನೋ.

ಸೌಂದರ್ಯವೇ, ಆ ತಾವರೆಯ ಕಣ್ಣುಗಳು ಒಂದು ಅಪಾರವಾದ ಕಾಂತಿಯುಳ್ಳ ಕಾಡಿಗೆಯ ಬೆಟ್ಟದಂತೆ ನೀಲವರ್ಣವುಳ್ಳವನೇ, ನನ್ನಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದುಕೊಂಡು ನನ್ನ ಪ್ರಾಣವನ್ನು (ಆತ್ಮವನ್ನು) ನೆಮ್ಮದಿಗೊಳ್ಳಿಸುವ ಶೀಲಗುಣನೇ, ಕಳೆದ, ಈಗ ನಡೆಯುವ, ಮತ್ತು ಮುಂದೆ ಬರುವ ಕಾಲಸ್ವರೂಪನೇ, ನಿನ್ನನ್ನು ಎಂದಿಗೆ (ಯಾವ ಕಾಲಕ್ಕೆ) ನಾನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುವೆನೋ! (8)

ಆಳ್ವಾರರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ: ಸ್ವಾಮೀ, ಸಕಲಸೌಂದರ್ಯವೂ ರಾಶಿಯತ್ತಂತೆ ಇರುವವನು ನೀನು. (ಕಾಂತಿಯುಳ್ಳ ದಿವ್ಯರೂಪದವನು). ನಿನ್ನ ಕಣ್ಣುಗಳೇ ತಾವರೆ ಎಸಳಿನಂತೆ ವಿಶಾಲವಾ, ಕಾಡಿಗೆಯ ಬೆಟ್ಟದಂತೆ, ನೀಲಿಯ ಬಣ್ಣದ ಬೆಟ್ಟದಂತೆ ಇವೆ. ನನ್ನ ಅಂತರಂಗದಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದುಕೊಂಡು, ನನ್ನ ಆತ್ಮನ ಆನಂದಗೊಳಿಸುತ್ತಾ (ನೆಮ್ಮದಿಗೊಳಿಸುತ್ತಾ) ಇರುವ ಶೀಲಗುಣವುಳ್ಳವನು ನೀನು. ಹಿಂದೆ ನಡೆದುಹೋದ, ಈಗ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವ, ಮುಂದೆ ನಡೆಯುವ ಎಲ್ಲಾ ಕಾಲಸ್ವರೂಪಿಯೂ (ಸ್ವರೂಪಿಯೂ) ನೀನೇ. ನಿನ್ನನ್ನು ನೋಡಬೇಕೆಂದು ಅಂಗಲಾಚುತ್ತಿರುವ ನಾನು ಅದೆಂದಿಗೆ ನೋಡುವೆನೋ ಎಂದು ನನಗೆ ವಿಚಾರವುಂಟಾಗುತ್ತದೆ.

9. கொள்வன் நான் மாவலி மூவடி தாவென்ற
கள்வனே, கஞ்சனை வஞ்சித்து வாணனை
உள்வன்மை தீர, ஓராயிரம் தோள் துணித்த
புள்வல்லாய், உன்னை எஞ்ஞான்று பொருந்துவனே

ಕೊಳ್ವನ್ ನಾನ್ ಮಾವಲಿ ಮೂವಡಿ ತಾವೆನ್ಱ
ಕಳ್ವನೇ, ಕಂಜನ್ನೈ ವಂಜಿತ್ತು ವಾಣನ್ನೈ
ಉಳ್ವನ್ಮೈತೀರ, ಓರಾಯಿರಮ್ ತೋಳ್ ತುಣಿತ್ತ
ಪುಳ್ವಲ್ಲಾಯ್. ಉನ್ನೈ ಎಞ್ಞಾನ್ಱು ಪೊರುನ್ದುವನೇ.

(139)

ಕೊಳ್ವನ ನಾನ ಅಕಾಣ್ ಬಣ್ ನ್ಗಾಣ್ = ಪಡೆಯಲಿಕ್ಕೆ ವನು ನಾನು, ಮಾವಲಿ ಮಾವಲಿ = ಮಹಾಬಲಿಯೇ, ಮೂ ಅಡಿ ಆಡಿ = ಮೂರು ಹೆಜ್ಜೆಗಳ ನೆಲವನ್ನು, ತಾ ತಾ = ಕೊಡು, ಎನ್ರ ಎನ್ರು = ಎಂದು ಕೇಳಿದ (ದರ್ಪದಿಂದ ಕೇಳಿದ), ಕಳ್ಳನೇ ಕಳ್ವನೇ = ಮಾಯಾವಿಯೇ, ಕಂಜ ಕಂಜನೈ = ಕಂಸನನ್ನು, ವಂಚಕನ್ನು ವಂಚಿಸಿ, ವಾಣ್ ವಾಣನ್ = ಬಾಣಾಸುರನ, ಉಳ್ಳವನ್ನು ಶಿರ ಉಣ್ ಬಣ್ ನ್ಗಾಣ್ = ಅವನಲ್ಲಿ ಇದ್ದ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವೆಲ್ಲ (ದುರಹಂಕಾರವೆಲ್ಲವೂ) ಶಿರಾ ತ್ರೀ = ಅವನಲ್ಲಿ ಇದ್ದ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವೆಲ್ಲ ಆಯಿರಂ ತೋಳ್ = ಬಿಂದು ವಂಶ, ಆಯಿರಮ ತೋಳ್ = ಸಾವಿರ ತೋಳುಗಳನ್ನು, ತುಣಿತ್ತ = ಕತ್ತರಿಸಿದ, ಪುಳ್ ಸಾವಿರ ತೋಳುಗಳನ್ನು, ಕಂಡರಿಸಿದ, ಪುಣ್ ತೋಯ್ ವಣ್ಣನ್ = ಗರುಡವಾಹನನೇ, ಉನ್ನೈ ಉಣ್ ಬಣ್ ನಾಯ್ = ಗರುಡವಾಹನನೇ, ಉನ್ನೈ = ನಿನ್ನನ್ನು, ಎಜ್ಞಾನ್ ಆವು ಗಣ್ಣು = ಎಂದಿಗೆ, ಹೇಗೆ ನಿನ್ನನ್ನು = ನಿನ್ನನ್ನು, ಎಜ್ಞಾನ ಕಾಣ್ಣು = ಎಂದಿಗೆ, ನೋಡುವನು (ನೋಡಿ ಕಾಣ್ಬೇನೋ) ಪೋಗಿನ್ರು ಕಣ್ ವಣ್ಣ = ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ನೋಡುವೆನೋ (ನೋಡುತ್ತೇನೋ)

'ಪಡೆಯಲಿಕ್ಕೆ ವನು ನಾನು, ಮಹಾಬಲಿಯೇ, ಮೂರು ಹೆಜ್ಜೆಗಳ ನೆಲವನ್ನು ಕೊಡು' ಎಂದು (ದರ್ಪದಿಂದ) ಕೇಳಿದ ಮಾಯಾವಿಯೇ, (ಕಂಸನ ನಾಮವಾಗದ ದುರಹಂಕಾರವೆಲ್ಲವು) ಕಂಸನನ್ನು ವಂಚಿಸಿದವನೇ, ಬಾಣಾಸುರನಲ್ಲಿ ಅಡಗಿದ್ದ ದುರಹಂಕಾರ ಸಾವಿರ ತೋಳುಗಳನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಿದ ವೆಲ್ಲವೂ ಶಿರದಂತೆ ಅವನ ಬಿಂದು ಸಾವಿರ ತೋಳುಗಳನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಿದ ಗರುಡವಾಹನನೇ, ನಿನ್ನನ್ನು ನಾನು ಎಂದಿಗೆ ನೋಡುತ್ತೇನೋ? (೧)

"ಕೊಳ್ವನ್ ನಾನ ಮಾವಲಿ ಮೂವಡಿ ತಾ ಎನ್ರ ಕಳ್ಳನೇ" - ಭಗವಂತನು ಮಹಾಬಲಿಯಲ್ಲಿ ಕೇಳಿದ ಮಾಯಾವಿತನವಿದು. ಯಾರು ಏನನ್ನು ಕೇಳಿದರೂ ಕೊಡುವ ಬಲಿಚಕ್ರವರ್ತಿಯು ತನ್ನ ಯಜ್ಞದಲ್ಲಿ ಕೊಡುವೆನೆಂದ 'ದಾನಕ್ಕೆ ಬಲಿ ಚಕ್ರವರ್ತಿಯು ತನ್ನ ಯಜ್ಞದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿದ್ದನು. ಲೋಕವಾ ಎಲ್ಲ ಮೂರು ಲೋಕಗಳ ಒಡೆತನವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡವನಾಗಿದ್ದ. ದೇವತೆಗಳಿಗಾಗಿ ತಂತೆಯನ್ನು ನಿವಾರಿಸಲು ಭಗವಂತನು ವಾಮನವಟುವಾಗಿ ಅವತರಿಸಿದನು. ಬಲಿಚಕ್ರವರ್ತಿಯ ಯಜ್ಞಶಾಲೆಗೆ ಬಂದನು. ತನಗೆ ಮೂರು ಹೆಜ್ಜೆಗಳಷ್ಟು ನೆಲವನ್ನು ದಾನಮಾಡೆಂದು ಚಕ್ರವರ್ತಿಯನ್ನು ಯಾಚಿಸಿದನು. ಅದನ್ನು ಅವನಿಂದ ಪಡೆದುಕೊಂಡ ಕೂಡಲೇ ತ್ರಿವಿಕ್ರಮನಾಗಿ ಬೆಳೆದನು. ತನ್ನ ಎರಡೇ ಹೆಜ್ಜೆಗಳನ್ನು ಪ್ರಸರಿಸಿ, ಎಲ್ಲಾ ಲೋಕಗಳನ್ನೂ ಅಳೆದುಕೊಂಡುಬಿಟ್ಟನು. ಮೂರನೆಯ ಹೆಜ್ಜೆಯನ್ನಿಡಲು ಬಲಿಯು ತನ್ನ ತಲೆಯನ್ನು ತೋರಿಸಲು, ಭಗವಂತನು, ಹಾಗೆಯೇ ಮಾಡಿ, ಅವನನ್ನು ಪಾತಾಳಕ್ಕೆ ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದನು. ಭಗವಂತನ ಮಾಯಾವಿತನ ವಾಮನನಾಗಿ ಬಂದು ತ್ರಿವಿಕ್ರಮನಾಗಿ ಬೆಳೆದು ತನ್ನ ಮನೋರಥವನ್ನು ಸಾಧಿಸಿಕೊಂಡದ್ದು.

Garani Srinivasan

"ಕಂಜನ್ನ ವಂಚಿತ್ತು" – ಕಂಸಾಸುರನು ತನ್ನ ತಂಗಿಯಾದ ದೇವಕಿಯನ್ನ ವಸುದೇವನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಅದ್ದೂರಿಯಾಗಿ ಮದುವೆ ಮಾಡಿ ಮೆರವಣಿಗೆ ನಡೆಸಿದನು. ಆಗ ಕೇಳಿದ ಅಶರೀರವಾಣಿ, ಅವನನ್ನು ದೇವಕಿಯ ಎಂಟನೆಯ ಗರ್ಭದ ಶಿಶು ಕೊಲ್ಲುವುದೆಂಬುದಕ್ಕೆ ಹೆದರಿದನು. ತಂಗಿ ಮತ್ತು ಭಾವನನ್ನು ಸೆರೆಯಲ್ಲಿಟ್ಟನು. ಅವರಿಗಾದ ಎಲ್ಲಾ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಹುಟ್ಟಿದೊಡನೆ ಕೊಂದನು. ಎಂಟನೆಯ ಗರ್ಭವು ಬಂತು.. ಹೆರಿಗೆಯೂ ಆಯಿತು. ಎಷ್ಟೋ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ವಹಿಸಿದ್ದಾಗ ಅವನನ್ನು ವಂಚಿಸಿ, ಭಗವಂತನೇ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನಾಗಿ ಜನಿಸಿ, ಅಲ್ಲಿಂದ ನಂದಗೋಕುಲದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದ್ದನು. ಕೋಪಗೊಂಡ ಕಂಸ ಹುಡುಕೊಂಡು, ಎಲ್ಲಾ ಶಿಶುಗಳನ್ನು ಕೊಲ್ಲಲು ನಾನಾ ಉಪಾಯಗಳನ್ನು ಕಂಸನು ನಡೆಸಿದನು. ಯಾವುದೂ ಫಲಿಸಲಿಲ್ಲ. ಕಡೆಗೆ ಧನುರ್ಯಾಗದ ನೆಪದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನನ್ನು ಕೊಲ್ಲಬೇಕೆಂದು ನಡೆಸಿದ ಪ್ರಯತ್ನಗಳೆಲ್ಲಾ ವಿಫಲಗೊಂಡವು. ಹೀಗಾಗಿ ಮರಳಿ ಕಂಸನೇ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನಿಂದ ಸತ್ತನು.

"ವಾಣನ್ನ ಉಳ್ ವನ್ನತ್ತಿಲ ತಿರಾಯಿರವಳ ಕೋಲ್ ಶಿರುತ್ತು" – ಬಾಣಾಸುರನು ತನ್ನ ಒಂದು ಸಾವಿರ ತೋಳುಗಳಿಂದ ಶಿವತಾಂಡವಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಮೃದಂಗಾದಿ ವಾದ್ಯಗಳನ್ನು ನುಡಿಸಿ, ಶಿವನನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿಸಿ, ಅವನಿಂದ ಅನೇಕ ವರಗಳನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡನು. ತನ್ನ ನಗರವನ್ನೂ ತನ್ನನ್ನೂ ಎಲ್ಲಾ ಬಗೆಯಲ್ಲೂ ರಕ್ಷಿಸಬೇಕೆಂಬುದು ಒಂದು ವರವಾಗಿತ್ತು. ಅದರಂತೆ, ಶಿವನು ತನ್ನ ಭೂತಗಣಗಳೊಡನೆ ಅವನಿಗೆ ಕಾವಲುಗಾರನಾದನು. ತನ್ನ ಈ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಕ್ಕೆ ತಾನೇ ಉಬ್ಬಿ ಹೋದ ಬಾಣಾಸುರ ಬೀಗಿರುವಲ್ಲಿ, ಅವನ ಮಗಳಾದ ಉಷೆ ಎಂಬವಳು ತನ್ನ ಕನಸಿನಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ ಮೊಮ್ಮಗನಾದ ಅನಿರುದ್ಧನನ್ನು ಕಂಡು, ಮೋಹಿಸಿದಳು. ಮತ್ತು, ತನ್ನ ಗೆಳತಿಯ ಸಹಾಯದಿಂದ ಅವನನ್ನು ತನ್ನ ಅಂತಃಪುರಕ್ಕೆ ಕರೆಸಿಕೊಂಡಳು. ದಂಪತಿಗಳಾಗಿ ಅವರು ಕೆಲಕಾಲ ಸುಖವಾಗಿದ್ದರು. ವಿಷಯವು ಕೊನೆಗೆ ಬಾಣನಿಗೆ ತಿಳಿಯಿತು. ಕೋಪಗೊಂಡು ಅವನು ಅನಿರುದ್ಧನನ್ನು ಸೆರೆಯಲ್ಲಿಟ್ಟನು.. ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನಿಗೆ ಇದು ತಿಳಿಯಿತು. ಅವನು ತನ್ನ ಸೈನ್ಯದೊಡನೆ ಬಾಣನ ನಗರವನ್ನು ಮುತ್ತಿದನು. ಶಿವನ ಸೈನ್ಯ ಅವನ ಮುಂದೆ ನಿಲ್ಲದೆ ಸೋಲೊಪ್ಪಿದಾಗ ಬಾಣನೇ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನನ್ನು ಎದುರಿಸಬೇಕಾಯಿತು. ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನು ಅವನ ತೋಳುಗಳನ್ನು ಕತ್ತರಿಸುತ್ತಾ ಬಂದನು. ಕಡೆಗೆ ಶಿವನ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯ ಕಾರಣ ಅವನ ನಾಲ್ಕು ತೋಳುಗಳನ್ನು ಉಳಿಸಿದನು. ಕೃತಜ್ಞತೆಯಿಂದ ಬಾಣನು ತನ್ನ ಮಗಳನ್ನು ಅನಿರುದ್ಧನಿಗೆ ಮದುವೆ ಮಾಡಿ ಕೊಟ್ಟು, ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಕಳುಹಿಸಿದನು.

ಆಳ್ವಾರರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ! ನಾನಾಸ್ತ್ರೀ ಯೆಂದು ಬಲವಾಗಿದ್ದ ಬಲಿಚಕ್ರವರ್ತಿಯನ್ನು ವಾಮನನಾಗಿ ವಂಚಿಸಿ, ತ್ರಿವಿಕ್ರಮನಾಗಿ ತನಗೆ ಬೇಕಾಗಿದ್ದ ಈ ನೆಲವನ್ನು ಪಡೆಯುವ ನಿಮಿತ್ತದಿಂದ ಬಲಿಯನ್ನು ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದವನೇ, ತನಗೆ ಬೇಕಾದ ವಂಚಕನಾದ ಶಕಟನನ್ನು ಪಂಚಪಲ್ಲಿಯಿಂದಲೇ ನಾಶಪಡಿಸಿದವನೇ, ತನಗೆ ಬೇಕಾದ ಪವಿತ್ರರನ್ನು ಕಾಪಾಡುವುದರ ಬಲವಾಗಿದ್ದ ಬಾಣಾಸುರನ ಸಾವಿರ ಭುಜಗಳನ್ನು ಕಡಿದುಹಾಕಿದವನೇ, ಗರುಡವಾಹನನೇ, ನಿನ್ನನ್ನು ಕೇಳುವವರನ್ನು ಕಂಡರೂ ದಯಮಾಡದವನೇ, ನಾನು ಎಂದಿಗೆ ಸೇರುವೆನೋ?

10. பொருந்திய மாமருதின்னிடை போய எம்
பெருந்தகாய்!, உன் கழல் காணிய பேதுற்று,
வருந்தி நான் வாசகமாலை கொண்டு, உன்னையே
இருந்திருந்து எத்தனை காலம் புலம்புவனே?

ಪೊರುನ್ದಿಯ ಮಾಮರುದಿನ್ನಿಡೈ ಪೋಯ ಎಮ್
ಪೆರುನ್ದಗಾಯ್!, ಉನ್ ಕಳಲ್ ಕಾಣಿಯ ಪೇದುಱ್ಱು,
ವರುನ್ದಿ ನಾನ್ ವಾಶಗಮಾಲೈ ಕೊಣ್ಡು, ಉನ್ನೈಯೇ
ಇರುನ್ದಿರುನ್ದು ಎತ್ತನೈ ಕಾಲಮ್ ಪುಲಮ್ಬುವನೇ?

ಪೊರುನ್ದಿಯ பொருந்திய = ದೃಢವಾದ, ಮಾ ಮರುದಿನ್ ಇಡೈ மா மருதின் இடை = ಭಾರಿ ಅರ್ಜುನ ಮರಗಳ ನಡುವೆ, ಪೋಯ போய = ಹೋದ, ಎಮ್ ಪೆರುಮ್ ತಗಾಯ್ எம் பெரும் தகாய் = ನನ್ನ ಸ್ವಾಮಿಯೇ, ಉನ್ ಉன் = ನಿನ್ನ, ಕಳಲ್ கழல் = ತಿರುವಡಿಗಳನ್ನು, ಕಾಣಿಯ காணிய = ಕಾಣುವುದಕ್ಕಾಗಿ, ಪೇದುಱ್ಱು பேதுற்று = ಅತಿಶಯವಾದ (ಆಸೆಯಿಂದ), ವರುನ್ದಿ வருந்தி = ವ್ಯಥೆಪಟ್ಟು, ನಾನ್ நான் = ನಾನು, ವಾಶಗಮ್ ಮಾಲೈ ಕೊಣ್ಡು வாசகம் மாலை கொண்டு = ನಾಮಾವಳಿಯನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು (ಎತ್ತಿಕೊಂಡು), ಉನ್ನೈಯೇ உன்னையே = ನಿನ್ನನ್ನೇ, ಇರುನ್ದು ಇರುನ್ದು இருந்து இருந்து = ಎಡೆಬಿಡದಂತೆ, ಎತ್ತನೈ ಕಾಲಮ್ எத்தனை காலம் = ಎಷ್ಟು ಕಾಲ, ಪುಲಮ್ಬುವನೇ புலம்புவனே = ಕಲುಬುತ್ತಿರಲಿ.

ದೃಢವಾದ ಭಾರಿ ಅರ್ಜುನ ಮರಗಳ ನಡುವೆ ನುಗ್ಗಿದ ನನ್ನ ಸ್ವಾಮಿಯೇ, ನಿನ್ನ ತಿರುವಡಿಗಳನ್ನು ಕಾಣುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಅತಿಶಯವಾದ ಆಸೆಯಿಂದ ವ್ಯಥೆಪಟ್ಟು ನಾನು (ನನ್ನ) ನಾಮಾವಳಿಯನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಂಡು, ನಿನ್ನನ್ನೇ ಎಷ್ಟು ಕಾಲ ಕಲುಬುತ್ತಿರಲಿ? (10)

"ಪೊರುನ್ದಿಯ ಮಾ ಮರುದಿನಡ್ಡೆ ಪೋಯ ಎಮ ಪೆರುನ್ದಗಾಯ್" –

Garani Srinivasan

ಭಾಗವತದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನು ಅವತರಿಸಿದಾಗ ನಡೆದ ಪ್ರಸಂಗವಿದು. ನಂದಗೋಕುಲದಲ್ಲಿ ಬಾಲಕೃಷ್ಣನು ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದ್ದನು. ಅವನ ಚೇಷ್ಟೆಗಳನ್ನು ತಡೆಯಲಾರದೆ, ತಾಯಿ ಯಶೋದೆಯು ಅವನನ್ನು ಒಂದು ಒರಳಿಗೆ ಕಟ್ಟಿದಳು; ತನ್ನ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಹೋಗಿದ್ದಳು. ಮನೆಯ ಮುಂಭಾಗದಲ್ಲಿ ಎರಡು ಅವಳಿ ಅರ್ಜುನ ಮರಗಳು ಬೆಳೆದು ನಿಂತಿದ್ದವು. ಬಾಲಕೃಷ್ಣನು ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆ ಅಂಬೆಗಾಲಿಡುತ್ತ, ಆ ಒರಳನ್ನು ಎಳೆದುಕೊಂಡು, ಆ ~~[illegible]~~ ಅರ್ಜುನವೃಕ್ಷಗಳ ನಡುವೆ ನುಸುಳಿದನು. ಒರಳನ್ನು ತನ್ನ ಕಡೆಗೆ ಎಳೆಯುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದಾಗ, ಆ ಮರಗಳು ಬುಡಸಮೇತ ಉರುಳಿಬಿದ್ದವು. ಬಹುಕಾಲದಿಂದ ಮರಗಳಾಗಿ ನಿಂತಿದ್ದ ಇಬ್ಬರು ಗಂಧರ್ವರನ್ನು ಒಂದೇ ಅವರ ಶಾಪದಿಂದ ಬಿಡಿಸಿ, ಬಾಲಕೃಷ್ಣನು ಉದ್ಧಾರ ಮಾಡಿದನು. ಇದು ಕಥೆ.

ಆಳ್ವಾರರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ: ಅವಳಿ ಅರ್ಜುನ ಮರಗಳಾಗಿ ನಿಂತಿದ್ದ ಗಂಧರ್ವರನ್ನು ಅವರ ಶಾಪದಿಂದ ಬಿಡಿಸಿದ ಮಹೋಪಕಾರಿಯೇ, ನಿನ್ನ ಕಲ್ಯಾಣಗುಣಗಳನ್ನು ಕಾಣಬೇಕೆಂಬ ಮಹದಾಸೆಯಿಂದ ನಾನು ನಿನ್ನ ನಾಮಾವಳಿಯನ್ನು ಎಡೆಬಿಡದಂತೆ ಇನ್ನೆಷ್ಟು ಕಾಲ ಜಪಿಸುತ್ತಿರಲಿ? ಎಷ್ಟು ಕಾಲ ಹೀಗೆಯೇ ಹಂಬಲಿಸುತ್ತಿರಲಿ?

ಭಗವಂತನನ್ನು ಸೇರುವುದಕ್ಕೆ (ಒಲಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ) ನಾಮಜಪವೊಂದು ಸಾಧನ ಎಂದಂತೆ.

11. புலம்பு சீர்ப் பூமி யளந்த பெருமானை,
நலங்கொள் சீர் நன்குருகூர்ச் சடகோபன், சொல்
வலங்கொண்ட வாயிரத்துள் இவையுமோர் பத்தும்,
இலங்குவான் யாவரு மேறுவர் சொன்னாலே.

ಪುಲಮ್ಬು ಶೀರ್ ಪ್ಪೂಮಿ ಯಳನ್ದ ಪೆರುಮಾನೈ,
ನಲಙ್ಗೊಳ್ ಶೀರ್ ನನ್ ಕುರುಹೂರ್ ಚ್ಚಡಹೋಪನ್, ಶೊಲ್
ವಲಙ್ಗೊಣ್ಡ ವಾಯಿರತ್ತುಳ್ ಇವೈಯುಮೋರ್ ಪತ್ತು,
ಇಲಙ್ಗುವಾನ್ ಯಾವರು ಮೇರುವರ್ ಶೊನ್ನಾಲೇ.

ಪುಲಮ್ಬು ಶೀರ್ புலம்பு சீர் = ಕೊಂಡಾಡುವಂಥ ಕಲ್ಯಾಣಗುಣಗಳುಳ್ಳ, ಪೂಮಿ ಅಳನ್ದ பூமிஅளந்த = ಭೂಮಿಯನ್ನು ಅಳೆದುಕೊಂಡ, ಪೆರುಮಾನೈ பெருமானை = ಭಗವಂತನನ್ನು ಕುರಿತು, ನಲಮ್ ಕೊಳ್ ಶೀರ್ நலம் கொள் சீர் = ಜ್ಞಾನ, ಭಕ್ತಿ, ವೈರಾಗ್ಯ ಮೊದಲಾದ ಸತ್ಸ್ವಭಾವಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ, ನನ್ ಕುರುಹೂರ್ ಶಡಹೋಪನ್ நன் குருகூர் சடகோபன் = ಒಳ್ಳೆ ಕುರುಹೂರಿನ ಶಠಕೋಪನು (ನಮ್ಮಾಳ್ವಾರರು)

ಶೊಲ್ ಲಾಗಿಲ್ = ಹೇಳಿದ ಮಾತುಗಳಾದ, ಎಲ್ಲವೂ ಕೇಳ್ದ್ರ ಬಲುಂ ಲಾ
ಣ್ಡ = ಜಯನಗಳಬಲ್ಲ, ಆಯಿರತ್ತುಳ್ ಆಯಿರಕ್ಕಣ್ = ಹಿಂದ
ನಾವಿರದಲ್ಲಿ, ಇವ್ವೈಯುಮ್ ಓರ್ ಪತ್ತು ತಿರುವಾಯ್ಮೊಳಿ [illegible] ಪತ್ತು =
ಈ ಹತ್ತನ್ನು, ಇಲ್ಲುವೂ ವಾನ್ [illegible] ಬಾಗ್ = ಕೇಳುವ
ಉಯ್ಯಾದ ಪರಮಪದವನ್ನು, ಉಯ್ಯವರುವೂ ಯಾಗ [illegible] = ಯಾರಾದರೂ,
ಶೇಮವರ್ ಆ [illegible] = ಪಡುತ್ತಾರೆ. ಕೇಳ್ವಲರ್ [illegible] = ಹೇ
ಳಿದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೇ.

ಕೊಂಡಾಡುವಂಥ ಕಲ್ಯಾಣ ಗುಣಗಳುಳ್ಳ, ಭಗವಂತನನ್ನು ಅಳಿದು
ಕೊಂಡ ಭಗವಂತನನ್ನು ಕುರಿತು, ಜ್ಞಾನ ಭಕ್ತಿ ವೈರಾಗ್ಯ ಸಂಪನ್ನರಾದ
ಕೊಂಡ [illegible] ಕುರುಕೂರಿನ ಶಠಗೋಪನು (ನಮ್ಮಾಳ್ವಾ
ರು) ಹೇಳಿದ ಮಾತುಗಳಾದ ಜಯನಗಳಬಲ್ಲ ಹಿಂದು ನಾವಿರದಲ್ಲಿ
ಈ ಹತ್ತನ್ನು ಹೇಳಿದರೂ, ಯಾರಾದರೂ ಬಲ್ಲವರು ಪರಮಪದ (11)
ವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆ.

ಈ ತಿರುವಾಯ್ಮೊಳಿಗೆ ಇದು ಕಡೆಯ ಪಾಶುರ. ತಿರುವಾಯ್ಮೊ
ಳಿಯ ಉದ್ದೇಶ [illegible] ಹೇಳುವುದು. ಭಗವದ್ಧ್ಯಾನ
[illegible] ಎಂಬುದನ್ನು. ಭಗವಂ
ತನನ್ನು ಮನುಷ್ಯನು [illegible] ಇಂದ್ರಿಯಗಳಲ್ಲವೂ ಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು [illegible]
ತನ ಸಮರ್ಪಿಸಬೇಕು. ಇಂದ್ರಿಯಗಳೆಲ್ಲವೂ ಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು [illegible]. ಅವನ [illegible]
ವ್ಯಾದಕ್ಕೆಯೂ, ಅವನ ಗುಣಗಾನ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆಯೂ, ಅವನ ದಿವ್ಯ ಮಂಗಳ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು
ನೋಡಲು ಹಂಬಲಿಸುವುದಕ್ಕೆಯೂ (ಕಣ್ಣುಗಳು ಬೇಕಾದವು) [illegible]
ನೋಡಲು ಹಂಬಲಿಸುವುದಕ್ಕೆಯೂ (ಕಾಲುಗಳು ಬೇಕಾದವು) ಇವೆಲ್ಲ
ಅವನ ಬೇಕಾದವು. ತನ್ನ ಬದುಕಿಗಾಗಿ ಅದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಎಂದು ಪರಿಪೂರ್ಣ
ನಂಬಿ ಭಾವಿಸಬೇಕು. ಭಗವಂತನನ್ನು ಒಲಿಸಿ ಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾ
ಇವೆಲ್ಲವೂ ಅತ್ಯಗತ್ಯ. ಇದಕ್ಕೆ ಕುಲ, ಶಕ್ತಿ, ರೂಪ, ಅಂತ ಮುಂತಾದ
ವುಗಳು ಮುಖ್ಯವಲ್ಲ. ಯಾರು ಬೇಕಾದರೂ ಭಗವಂತನ ದಿವ್ಯನಾಮಗಳ
ಉನ್ನು ಎದೆಬಡಿದುಕೊಳ್ಳ ಬಹುದು. ಅವನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿಯೇ ತನ್ನ ಇಂದ್ರಿ
ಯಗಳನ್ನು ಬಳಸುತ್ತಾ ಬರುವುದರಿಂದ, ಅಂಥವರು ಕೇಳದ ಮಹಿಮಾದ
ಪರಮಪದವನ್ನು ಎಂದರೆ ಭಗವಂತನ ದಿವ್ಯಾನಂದ ಮಯವಾದ
ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಸಾಧಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಈ ತಿರುವಾಯ್ಮೊಳಿಗೆ
13.3.84
ಇದಂ ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣ.

—o—

15.3.84

ತಿರುವಾಯ್ಮೊಳಿ - ಮೂರನೆಯ ದಶಕ - ಒಂಬತ್ತನೆಯ ತಿರುವಾಯ್ಮೊಳಿ

திருவாய்மொழி - மூன்றாம் பத்து - ஒன்பதாந் திருவாய்மொழி.

9. ಸೊನ್ನಾಲ್ ವಿರೋಧಮ್ - சொன்னால் விரோதம்

1. சொன்னால் விரோதமிது ஆகிலும்
சொல்லுவன் கேண்மினோ,
என்னாவிலின் கவி யானொருவர்க்கும்
கொடுக்கில்லேன்,
தென்னா தெனாவென்று வண்டுமுரல்
திருவேங்கடத்து,
என்னானை என்னப்பன் எம்பெருமா
னுளனாகவே.

ಸೊನ್ನಾಲ್ ವಿರೋಧಮಿದು ಆಕಿಲುಮ್ ಸೊಲ್ಲುವನ್ ಕೇಣ್ಮಿನೋ,
ಎನ್ನಾವಿಲಿನ್ ಕವಿ ಯಾನೊರುವರ್ಕ್ಕುಮ್ ಕೊಡುಕ್ಕಿಲ್ಲೇನ್,
ತೆನ್ನಾ ತೆನಾವೆನ್ರು ವಣ್ಡುಮುರಲ್ ತಿರುವೇಙ್ಗಡತ್ತು,
ಎನ್ನಾನೈ ಎನ್ನಪ್ಪನ್ ಎಮ್ಬೆರುಮಾನುಳನಾಗವೇ.

ಸೊನ್ನಾಲ್ சொன்னால் = ಹೇಳುವುದರಿಂದ, ವಿರೋಧಮ್ விரோத
ம் = (ನಿಮ್ಮ) ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲದ್ದು, ಇದು இது = ಈ ನನ್ನ ಮಾತುಗಳು,
ಆಕಿಲುಮ್ ஆகிலும் = ಆಗುವುದಾದರೂ, ಸೊಲ್ಲುವನ್ சொல்லுவன் =
ಹೇಳುತ್ತೇನೆ, ಕೇಣ್ಮಿನೋ கேண்மினோ = ಕೇಳಿರೋ, ಎನ್ ನಾವಿಲ್ என்
நாவில் = ನನ್ನ ನಾಲಗೆಯಲ್ಲಿ, ಇನ್ இன் = ಇನಿದಾದ, ಕವಿ கவி = ಕವಿ
ಕವಿಯನ್ನು, ಯಾನ್ யான் = ನಾನು, ಒರುವರ್ಕ್ಕುಮ್ ஒருவர்க்கும் = ಯಾರಿ
ಗೂ, ಕೊಡುಕ್ಕಿಲ್ಲೇನ್ கொடுக்கில்லேன் = ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ, ತೆನ್ನಾ ತೆನಾ
தென்ன தென = ತೆನ್ನಾ, ತೆನಾ, ಎನ್ರು என்று = ಎಂದು, ವಣ್ಡು
வண்டு = ದುಂಬಿಗಳು, ಮುರಲ್ முரல் = ಝೇಂಕರಿಸುವ, ತಿರುವೇಙ್ಗಡತ್ತು
திருவேங்கடத்து = ತಿರುವೇಂಕಟದಲ್ಲಿ, ಎನ ಆನೈ என் ஆனை =
ನನ್ನ [illegible] ಆದ, ಎನ ಅಪ್ಪನ್ என் அப்பன் = ನನ್ನ ಸ್ವಾಮಿಯಾದ, ಎಮ್ಬೆ
ರುಮಾನ್ எம்பெருமான் = ಸರ್ವೇಶ್ವರನು, ಉಳನ ಆಗವೇ உளான்
ஆகவே = ಇದ್ದಾನೆಂಬ ಕಾರಣದಿಂದಲೇ.

ಹೇಳುವುದರಿಂದ ಈ ನನ್ನ ಮಾತುಗಳು ನಿಮಗೆ ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲದ್ದಾದರೂ

Garani Srinivasan

ಹೇಳುತ್ತೇನೆ ಕೇಳಿರಿ. ನನ್ನ ನಾಲಗೆಯಿಂದ ಇನಿದಾದ ಕವಿತೆಯನ್ನು ನಾನು ಬೇರೆ ಯಾರೊಬ್ಬರನ್ನೂ ರಚಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ತೆನ್ನಾ ತೆನಾ ಎಂದು ಝೇಂಕರಿಸುವ ದುಂಬಿಗಳಿರುವ ತಿರುವೇಂಕಟದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಆನೆಯೂ ಆದ, ನನ್ನಪ್ಪನೂ ಆದ, ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಇದ್ದಾನೆಂಬ ಕಾರಣದಿಂದ. (1)

ಇಲ್ಲಿ, ಆಳ್ವಾರರು ಹುಟ್ಟಿದಾಗಿನಿಂದಲೂ ನಡೆಸುತ್ತಾ ಬಂದ ತಮ್ಮ ಜೀವನದ ರೀತಿಯನ್ನೂ ಅದರ ಶ್ರೇಯವನ್ನೂ ಯಾವತ್ತಾಗಿ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಹುಟ್ಟಿದಾಗಿನಿಂದಲೂ ಪ್ರಪಂಚವನ್ನು ನೋಡದಂತೆ ಮುಚ್ಚಿದ ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿದ ರೀತಿಯಲ್ಲೇ ಭಗವನ್ನಾಮ ಸ್ಮರಣೆ, ಭಜನೆ, ಕೀರ್ತನೆಗಳಲ್ಲೇ ಕಾಲಕಳೆಯುತ್ತಾ ಬೆಳೆಯುತ್ತಾ ಬಂದವರು ಅವರು. ತಿರುಕ್ಕುರುಕೂರಿನ ದೇವಾಲಯದ ಬಳಿಯ ಹುಣಿಸೇಮರದ ಪೊಟ್ಟರೆಯಲ್ಲಿದ್ದು ಬೆಳೆದು ಬಂದವರು. ಈ ಹಿನ್ನೆಲೆ ಕೋನದಲ್ಲಿ ಪ್ರಪಂಚದ ನೋಡುತ್ತದೆ ಎನ್ನಬಹುದು.

"ಸೊನ್ನಾಲ್ ವಿರೋಧಮ್" — ಬಹುಮಂದಿಗೆ ಕೆಲವು ಹಿತವಿಚಾರಗಳು ಹಿಡಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಆ ಮಾತುಗಳೇ ಅವರಿಗೆ ಬೇಡದ್ದು. ಭಗವದ್ವಿಷಯವನ್ನು ಕುರಿತು ಹೇಳುವುದು ಕೇಳುವುದು ಅಂಥ ಬೇಡದ ವಿಷಯ. ಪ್ರಾಪಂಚಿಕ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿ ಹೋಗಿರುವವರಿಗೆ ಭಗವದ್ವಿಷಯ ಎಂದರೆ ಅಪ್ರಿಯವಾದ ವಿಷಯವೇ.

"ಆಹಿಲುಮ್ ಸೊಲ್ಲುವನ್ ಕೇಣ್ಮಿನೋ" — ಜನಸಾಮಾನ್ಯರೇ, ನಿಮಗೆ ನಾನು ಹೇಳುವ ಈ ವಿಷಯ ಅಹಿತವಾದದ್ದೇ ಆದರೂ, ನಿಮ್ಮ ಮುಂದಿನ ಹಿತವನ್ನು ಯೋಚಿಸುತ್ತಾ ಅದನ್ನು ನಿಮಗೆ ಹೇಳಿಬಿಡುತ್ತೇನೆ ಕೇಳಿರಿ. ನಾನು ಹೇಳುವುದನ್ನು ಕೇಳಬೇಕೆಂದು ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಿ. ನೀವು ಒಂದು ವೇಳೆ ಬೇಡ ಬೇಡವೆಂದರೂ ನಾನು ಬಿಡದೆ ನನ್ನ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಿಯೇ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

"ಎನ್ನಾವಿಲನ್ ಕವಿ ಯಾನೊರುವರ್ಕ್ಕುಮ್ ಕೊಡುಕ್ಕಿಲೇನ್" — ಕವಿಗೆ ವಿಷಯ, ವಸ್ತು ಬೇಕು. ಯಾರನ್ನಾದರೂ, ಯಾವ ವಸ್ತುವನ್ನಾದರೂ ವಿಷಯವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಅದನ್ನು (ಅವರನ್ನು) ಕುರಿತು ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ರಚಿಸಿ ಹೇಳುವುದು ಅವರ ಗತಿ. ಲೋಕವನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿಸುವುದಕ್ಕಾದರೂ ಅವರು ತಮ್ಮ ಕವಿತೆಯನ್ನು ಮೆಲುಕು ಹಾಕಿ ಆನಂದಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ, ಭಗವಂತನನ್ನು ಹೊರತು ಬೇರೆ ಯಾರನ್ನೇ ಆಗಲಿ, ಯಾವ ಪ್ರಾಪಂಚಿಕ ವಿಷಯವನ್ನೇ ಆಗಲಿ, ಕೆಲವರು ಕವಿತೆಯನ್ನಾಗಿ ಬರೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರೇ ಭಗವಂತನ ದೃಢಭಕ್ತರು.

Garani Srinivasan

ಕಣ್ಣದೆನ್ನ ವೆಸ್ಸಾಯು ಮುಂಗಲ್ ಕರುಮೇಳಿಸ್ಸದಿದ್ದು ಎಮ್ಮೊಡಾ ಮಾನುಳ್ಳನಾದಮೇ" — ಆದಲೇ ದೇಳ್ಳಿದಂತೆ ಆಳ್ವಾರರು ಏಕೆ ದೇಳಿದರು ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಈ ಮಾತುಗಳು ಪ್ರಮಾಣ ದೇಳುತ್ತವೆ. ಶಾಸ್ತ್ರದೇಳುವುದು ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಈ ಮಾತುಗಳು ಪ್ರಮಾಣ ಹೇಳುತ್ತವೆ ಅದು ಅನೇಕರಿಗೆ ಬೇಕದ್ದು, ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗ್ಗ ಭಗವಂತನನ್ನು ಕಂಡರು ಮಾತ್ರವೇ. ಅದು ಅನೇಕರಿಗೆ ಬೇಕದ್ದು, ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗ್ಗ ಪ್ರಾಕ ಕರುವಂತಂತೆ ಆ ಯ ಕಷ್ಟದವಲ್ಲ ದಿವ್ಯದೇಶಂದರಸಾದ ಪ್ರಮಾಣಕ್ಕೆ ನ ನೆಲೆಸಿರುವದರಿಂದ, ಅವನನ್ನು ಕಂಡು ನಲಿಯುವ ಭಾಗ್ಯಕಮಾಗಲಿಂಬಾ ಸುವ್ಯದರಿಂದ, ಅವನನ್ನೇ ತಮ್ಮ ಕವಿತಾವಸ್ತುವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಅದನ್ನೇ ಸುವ್ಯದರಿಂದ, ಅವನನ್ನೇ ತಮ್ಮ ಕವಿತಾ ವಸ್ತುವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಒಂದಿಲ್ಲ ಕೇಳಿರಿ ದಾಡ ದೇಳುತ್ತೇನೆ ನಿಮಗೆ ಅದು ಅಂತರಂಗದಾ ಒಂದಿಲ್ಲ ಕೇಳಿರಿ

ಆಳ್ವಾರರು ದೇಳುತ್ತಾರೆ: ನಾನು ದೇಳುವ ಈ ಮಾತುಗಳು ಆದರಾ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿ ನವ್ವಲ್ಲಿ ಅನೇಕರಿಗೆ ಅಪ್ರಿಯ ವೆನಿಸಬಹುದು ಆದರಾ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿ ನಲ್ಲಿರುವುದನ್ನು ದೇಳಿಯೇ ದೇಳುತ್ತೇನೆ, ಕೇಳಿರಿ. ದಿವ್ಯದೇಶದ ಶಲ ನಲ್ಲಿರುವುದನ್ನು ದೇಳಿಯೇ ದೇಳುತ್ತೇನೆ, ಕೇಳಿರಿ. ದಿವ್ಯದೇಶದ ಕಲ ನೆಲೆಸಿಗೊಂಡಿಯ ಶಿಖರದಲ್ಲಿ ದಿವ್ಯದೇಶದರಸನಾದ ನನ್ನ ಸ್ವಾಮಿಯು ನೆಲೆಸಿ ರುವುದರಿಂದ ಅವನನ್ನು ಕಂಡು ಕಮ ಮಾತ್ರವೇ ನಾನು ನನ್ನ ಕವಿತೆಯನ್ನು ಕಂಡ ಕವಿತಾ ದಾಡಲು ಇಚ್ಛಿಸುವುದು, ಬೇರೆಯಾವುದಾ ನನ್ನ ಕವಿತೆಗೆ ವಸ್ತು ಕಪಿ ದಾಡಲು ಇಚ್ಛಿಸುವುದು, ಬೇರೆಯಾವುದಾ ನನ್ನ ಕವಿತೆಗೆ ವಸ್ತು ವಾಗಬೇಕಿಲ್ಲ.

2. உளாகவே யெண்ணணித் தன்னை
யொன்றாகத் தன் செல்வத்தை,
வளமதிக்கும் இம்மானிடத்தைக்
கவிபாடியென்?,
குளார் கழனிசூழ் கண்ணன் குறுங்குடி
மெய்ம் [redacted] மையே,
உளாய வெந்தையை எந்தை
பெம்மானை யொழியவே

ಉಳನಾಕವೇ ಯೆಣ್ಣಿತ್ತನ್ನೈ ಯೊನ್ರಾಕತ್ತನ್ ಶೆಲ್ವತ್ತೈ,
ವಳನಾಮದಿಕ್ಕುಮ್ ಇಮ್ಮಾನಿಡತ್ತೈಕ್ಕವಿ ಪಾಡಿಯೆನ್?
ಕುಳನಾರ್ ಕಳನಿಶೂಳ್ ಕಣ್ಣನ್ ಕುರುಂಗುಡಿ ಮೆಯ್ಯಮ್ಮೈಯೇ,
ಉಳನಾಯ ವೆಂದೈಯೈ ಎಂದೈ ಪೆಮ್ಮಾನೈ ಯೊಳಿಯವೇ.

ಉಳನ್ ಆಕವೇ உளன் ஆகவே = ಶಾಶ್ವತನಾಗಿ (ಸ್ಥಿರನಾಗಿ) ಇರುವವನ ಎಂತಲೇ, ಎಣ್ಣಿ எண்ணி = ಭಾವಿಸಿ, ತನ್ನೈ தன்னை ತನ್ನನ್ನು, ಒನ್ರು ಒನ್ರಾಕ ஒன்றாக = ಒಂದು ವಸ್ತುವಾಗಿಯೂ, ತನ್ ಶೆಲ್ವತ್ತೈ தன் செய்வது

… = ತನ್ನ ರಾಜ್ಯವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸಂಪತ್ತನ್ನೂ, … = ಸಮೃದ್ಧಿಯಾಗಿ, … = ಭಾವಿಸ್ತ (ದುಃಖಿಸುವ)ರು, … = ಈ ಮಾನವ ವರ್ಗವನ್ನು, … (ನೋಡು) … ತವಿಸೆಯ ಮೂಲಕ ದಾಟಿ ಹೋಗುವೆ? … = ಹೊಳೆಗಳು ತುಂಬಿರುವ, … = ಗಡ್ಡೆಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ, … ತುಂಬಿರುವ, … = ತಿರುವೆಂಕಟದಲ್ಲಿ … = ಆಶ್ಚರ್ಯಕರವಾದ, … = ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ, … = ಇರುವವನಾದ, … = ನನ್ನ ತಂದೆಯನ್ನು, … = ನನ್ನ ಕುಲದೈವವನ್ನು, … = ಹೊರತಾಗಿ.

ಹೊಳೆಗಳು ತುಂಬಿರುವ, ಗಡ್ಡೆಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ, ಆಶ್ಚರ್ಯಕರವಾದ, ತಿರುವೆಂಕಟದಲ್ಲಿ ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಮತ್ತು ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ ಇರುವವನಾದ ನನ್ನ ತಂದೆಯನ್ನು, ನನ್ನ ಕುಲದೈವವನ್ನು ಹೊರತಾಗಿ, (ನಾನು) … ತನ್ನ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಭಾವಿಸಿ, ತನ್ನನ್ನು ಬಂದು (ಅಹಲ್ಯ) … ಈ ಮಾನವ ವರ್ಗವನ್ನು ಎಲ್ಲಾ ಸಮೃದ್ಧಿಯಿಂದ ಭಾವಿಸಿ ದುಃಖಿಸುವ … (2)
ತವಿಸೆಯ ಮೂಲಕ ಹೊಳೆಗಳ ದಾಟಿ ಪ್ರಯೋಜನವೇನು?

ಇಂದಿನ ಕಾಲದ ವಿಷಯವನ್ನೇ ಇಲ್ಲಿಯೂ ಮುಂದುವರಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. "ನರಸ್ತುತಿ" ಯೆಂದರೇನು, 'ಪರಸ್ತುತಿ' ಯೆಂದರೇನು? ಇದನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳದೆ, ತವಿಸೆಯನ್ನು ದಾಟಿ ಹೋಗುವುದರಿಂದ … ಬರುವ ಫಲವಾದರೂ ಅಲ್ಪವೇ — ಎಂಬುದು ವಿಷಯ.

ಮಾನವ ಸ್ನೇಹ, ಅಶಾಶ್ವತ. ಅವನ ಜೀವನವೇ ಅಭದ್ರ. (ಅವನ ಬಾಲ್ಯ,) ನಾನಾ ಸಂಪತ್ತುಗಳೂ, ಯೌವನಗಳೂ, ಬಲ ಸೌಂದರ್ಯಗಳೂ, … ಜನನ, ಮರಣ, ಮುಪ್ಪು, ರೋಗ ಯಾವುದೂ ಸ್ಥಿರವಾಗಿ ನಿಲ್ಲುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇಂಥವನು ತನ್ನ ಬಳಿ ಬಂದವರಿಗೆ ಅವನು ತಪ್ಪದೆ … ಇಲ್ಲ. … ತಾನು ದಿವ್ಯನು, ಶಾಶ್ವತ, ತನ್ನ … ಏನು? ತಾನು … ಅನುಭವಿಸುತ್ತಲೇ ಇರಬೇಕಾಗುವುದು ಎಂದು. ಇವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ತಾನು … ಅನುಭವಿಸುತ್ತಲೇ ಇದಕ್ಕೆ … ಅವನ ಅಂತರ್ಯಾಮಿ … .

ಭಗವಂತನಾದರೋ ಅನಾದಿಯೂ, ನಿತ್ಯನೂ, ಶಾಶ್ವತನೂ, ಸತ್ಯಸ್ವರೂಪಿಯೂ, ಆಗಿದ್ದಾನೆ. ಅವನು ಕಾರುಣ್ಯದ … ಅವನು ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ … ನಾನಾ ಪುಣ್ಯಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ದಿವ್ಯಸುಂದರನಾದ ಅರ್ಚಾವತಾರಿಯಾಗಿ ನೆಲೆಸಿದ್ದಾನೆ. ಅವನೇ ನಮ್ಮ ತಂದೆ. ಅವನೇ ನಮ್ಮ ಕುಲದೈವ.

ದುರದೃಷ್ಟವಶಾತ್ ಅಶಾಶ್ವತನಾದ ಮಾನವನನ್ನು ಸ್ತುತಿಸುವುದರಿಂದ

Garani Srinivasan

ಬರುವ ಫಲವು ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಹೇಳಿ. ಅದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಪರಮ ಕಾರುಣಿಕನಾದ ಸರ್ವೇಶ್ವರನನ್ನು ನೀವು ಸ್ತುತಿಸುವುದರಿಂದ ಮಾನುಷ್ಯನು ಉಜ್ಜೀವನ ಹೊಂದುತ್ತಾನೆ. ಸಿದ್ಧನಾಗುತ್ತಾನೆ. ಅಮರನಾಗುತ್ತಾನೆ. ಮುಕ್ತ, ಪರಮಪದ ಪಾವನಾಗುತ್ತಾನೆ.

ಆಳ್ವಾರರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ: ಸುಂದರವಾದ ಪ್ರಕೃತಿಯ ಮಡಿಲಲ್ಲಿ ಸರ್ವಸುಂದರನಾಗಿ ನೆಲಸಿ, ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ ಬೆಳಗುವ ಸರ್ವೇಶ್ವರನನ್ನು ಹೊರತು, ಅನಿತ್ಯನೂ, ಅಲ್ಪಾಯುಷಿಯೂ, ತನ್ನನ್ನು ತಾನು ಶಾಶ್ವತನೆಂದು ತಪ್ಪು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿರುವ ಮಾನವನನ್ನು ಸ್ತುತಿಸುವುದರಿಂದ ಬರುವ ಫಲ ಏನು?

3. ஒழிவொன்றில்லாத பல்லூழி
தோறூழி நிலாய, போம்
வழியைத் தரும் நங்கள்
வானவரீசனை நிற்கப்போய்,
கழியமிக நல்ல வான்கவி
கொண்டு புலவீர்காள்!,
இழியக் கருதி ஓர் மானிடம்
பாடலென்னாவதே?

ಒಳಿವೊನ್ರಿಲ್ಲಾದ ಪಲ್ಲೂಳಿ ತೋರೂಳಿ ನಿಲಾವ, ಪೋಮ್
ವಳಿಯೈತ್ತರುಮ್ ನಙ್ಗಳ್ ವಾನವರೀಶನೈ ನಿರ್ಕಪ್ಪೋಯ್,
ಕಳಿಯ ಮಿಕನಲ್ಲ ವಾನ್‌ಕವಿ ಕೊಂಡು ಪುಲವೀರ್‌ಕಾಳ್!,
ಇಳಿಯಕ್ಕರುದಿ ಓರ್ ಮಾನಿಡಮ್ ಪಾಡಲೆನ್ನಾವದೇ?

ಇಲ್ಲಿಯ ಶಬ್ದದ ಕ್ರಮಾನುಸಾರ ಅರ್ಥ: ஒழிவு ஒன்று இல்லாத = ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಒಳಿವು ಒನ್ರು ಇಲ್ಲಾದ ಕೊನೆ ಇಲ್ಲದ (ಪರಿಪೂರ್ಣವಾಗಿ ನಿರಂತರವಾದ), ಪಲ ಊಳಿ ದೋರು ಊಳಿ ஊழி தோறு = ಅನೇಕ ಯುಗಗಳ ಕಾಲವೂ, ಊಳಿ ஊழி = ಎಡೆಯಿಲ್ಲದಂತೆ (ನಿಲುವ ... ಇಲ್ಲದಂತೆ), ನಿಲಾವ நிலாய = ದೃಢವಾಗಿ ಅನುಭವಿಸತಕ್ಕ, ಪೋಮ್ போம் = ..., ತರುಮ್ தரும் = ಉಂಟುಮಾಡುವ, ವಳಿಯೈ வழியை = ಮಾರ್ಗವನ್ನು, ನಙ್ಗಳ್ ವಾನವರ್ ಈಶನ್ನೈ நங்கள் வானவர் ஈசனை = ನಮ್ಮ ದೇವತೆಗಳ (ನಿತ್ಯಸೂರಿಗಳ) ಈಶನನ್ನು, ನಿರ್ಕ நிற்க = (ಅಲ್ಲಿ) ಬಿಟ್ಟು, ಪೋಯ್ போய் = ಹೋಗಿ, ಕಳಿಯ கழிய = ಅನುಭವ ಪೂರ್ಣವಾದ, ಮಿಕನಲ್ಲ மிக நல்ல = ಬಹು ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ (ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ), ವಾನ್ ಕವಿ ಕೊಂಡು வான் கவி கொண்டு = ದಿವ್ಯ ಕವಿತೆಯನ್ನು ಹಾಡುವ, ಪುಲವೀರ್‌ಕಾಳ್ புலவீர்காள் = ಕವೀಶ್ವರರೇ, ಇಳಿಯ இழிய = ಅಧೋಗತಿಯನ್ನು, ಕರುದಿ கருதி = ಹೊಂದುವಂತೆ, ಓರ್

ಓರ್ = ಯಾವನೊಬ್ಬ, ಮಾನಿಡಮ್ மானிடம் = ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಕುರಿತು, ಪಾಡಲ್ பாடல் = ಹಾಡುವುದರಿಂದ, ಎನ್ ಆವದೇ என் ஆவதே = ಏನು ಫಲ ಉಂಟಾಗುವುದು?

ಯಾವ ಕೊರತೆಯೂ ಇಲ್ಲದ, ಎಂದೆಂದಿಗೂ ನಾಶರಹಿತವಾದ, ಅನೇಕಯುಗಗಳ ಕಾಲವೂ, ನಿಲುಗಡೆ ಇಲ್ಲದಂತೆ, ದೃಢವಾಗಿ ಅನುಭವಿಸತಕ್ಕ ಪದವಿಯ ಮಾರ್ಗವನ್ನುಂಟುಮಾಡುವ ನಮ್ಮ ದೇವತೆಗಳ (ಪರಮಪದವಾಸಿಗಳ) ಈಶನನ್ನು ಅಲಕ್ಷಿಸಿ, ಅನುಭವಪೂರ್ಣವಾದ (ಕೀರ್ತಿ) ಬಲು ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಅರ್ಥವಿಶೇಷವುಳ್ಳ ಕವಿತೆಯನ್ನು ಹಾಡುವ (ರಚಿಸುವ) ಪಂಡಿತರೇ, ಅಧೋಗತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿಸುತ್ತ ಯಾರೋ ಒಬ್ಬ ಮಾನವನನ್ನು ಕುರಿತು ಹಾಡುವುದರಿಂದ ಬರುವ ಫಲವೇನು? (3)

ಭಗವಂತನನ್ನಲ್ಲದೆ ಯಃಕಶ್ಚಿತ್ ಮಾನವನನ್ನು ಎಂದಿಗೂ ಸ್ತುತಿಸಬಾರದು. ಅದರಿಂದ ಬರುವುದು ಅಧೋಗತಿ ಮಾತ್ರವೇ - ಎಂದು ನಮ್ಮ ದೇಶದವರನ್ನು ಎಚ್ಚರಿಸುತ್ತಾರೆ.

"ಒೞಿವೊನ್ರಿಲ್ಲಾದ . . . . . ನಂಗಳ್ ವಾನವರೀಶನೈ ನಿರ್ಕ" — ನಾಶವೇ ಇಲ್ಲದ, ಅನೇಕಯುಗಗಳ ಕಾಲ, ತಡೆಬಡೆಯಿಲ್ಲದಂತೆ, ನಿತ್ಯಾನಂದದ ಪದವಿಯನ್ನು ತರುವ ಮಾರ್ಗದಂತೆ, ಪರಮಪದವಾಸಿಗಳ ಒಡೆಯನಾದ ಸರ್ವೇಶ್ವರನನ್ನು ಮನತುಂಬಿ ಹೊಗಳಿ ಹಾಡುತ್ತಾ ಜೀವನವನ್ನು ಸಾಗಿಸುವುದೇ. ಇದನ್ನು ಎಂದಿಗೂ ಅಲಕ್ಷಿಸಬಾರದು.

"ಕೞಿಯ ಮಿಗನಲ್ಲ ವಾನ್ಕವಿಕೊಂಡು ಪುಲವೀರ್ಗಾಳ್" — ಅತ್ಯಂತ ಹಿತವೂ, ರಸವೂ, ಮಧುರವೂ, ಅನುಭವಪೂರ್ಣವೂ ಆಗಿರುವ ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಕವಿತ್ವವನ್ನು ರಚಿಸುವ ಪಾಂಡಿತ್ಯವನ್ನು ಹೇಗೆ ನಿಯೋಜಿಸಬೇಕು? ಶ್ರೀಪ್ರಾಣನಾಥನೂ, ಅನಂತಕಲ್ಯಾಣಗುಣಸ್ವಭಾವಗಳನ್ನುಳ್ಳವನೂ, ಪರಮಪದವಾಸಿಗಳ ಒಡೆಯನೂ ಆದ ಸರ್ವೇಶ್ವರನನ್ನು ಕುರಿತು ಹೊಗಳಿ ಹಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಅಲ್ಲವೇ? ಇದರಿಂದ ಶಾಶ್ವತವಾದ ಪರಮಪದವನ್ನೂ ಭಗವತ್ಕೈಂಕರ್ಯವನ್ನೂ ಲಭಿಸುವುದು. ಪಂಡಿತರಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕಾದದ್ದೇ ಇದು.

"ಇೞಿಯಕ್ಕರುದಿ ಓರ್ ಮಾನಿಡಮ್ ಪಾಡಲೆನ್ನಾವದೇ" — ಯಾರೋ ಒಬ್ಬ ನರಾಧಮನ (ಅವನು ಎಷ್ಟೇ ದೊಡ್ಡ ಸಿರಿ ಹೊಂದಿದ್ದರೂ ಸಹ) ಕೀರ್ತಿಯನ್ನು ಹೊಗಳಿ ಹಾಡುವುದರಿಂದ ಬರುವ ಫಲವಾದರೂ ಏನು ಗೊತ್ತೇ? ಅದು ಪಂಡಿತರಾದ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಅಧೋಗತಿಗೆ ಎಳೆದೊಯ್ಯುವುದೇ ವಿನಾ ಬೇರೇನೂ ಕಾಣೆ.

ಆಳ್ವಾರರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ: ಪಂಡಿತರೇ, ಸರ್ವೇಶ್ವರನಾದ ಭಗವಂತನ ಗುಣಗಾನ ಮಾಡುವುದು ನಿಮ್ಮ ಪಾಂಡಿತ್ಯದ ದಿವ್ಯಶಕ್ತಿಗೆ, ಅನುಭವ ಸ್ಥಿರತೆ, ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಫಲವನ್ನುಂಟು ಮಾಡುವುದು. ಅದು ಪರಮಪದವಾಸವನ್ನು ಭಗವಂತನ ನಿತ್ಯಕೈಂಕರ್ಯವನ್ನು ಉಂಟು ಮಾಡುವುದು. ಭಗವಂತ

Garani Srinivasan

ನಶ್ವರತೆಯನ್ನು ಅಲಕ್ಷಿಸಿ, ನಿಮ್ಮ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ನರದಾತ್ರ ಕಾವ್ಯ ಬಳಸಿದರಾದರೆ
ನಿಮಗೆ ಬರುವುದು ಅಪಕೀರ್ತಿ ಮಾತ್ರವೇ.

4. என்னாவது எத்தனை நாளைக்குப்
போதும்? புலவீர்காள்,
மன்னா மனிசரைப் பாடிப்
படைக்கும் பெரும்பொருள்,
மின்னார் மணிமுடி விண்ணவர்
தாதையைப் பாடினால்,
தன்னாகவே கொண்டு சன்மம்செய்
யாமையும் கொள்ளுமே.

ಎನ್ನಾವದೆತ್ತನ್ನೆ ನಾಳೈಕ್ಕುಪ್ಪೋದುಮ? ಪುಲವೀರ್‌ಗಾಳ್,
ಮನ್ನಾ ಮನಿಶರೈ ಪ್ಪಾಡಿಪ್ಪಡೈಕ್ಕುಮ ಪೆರುಮ ಪ್ಪೊರುಳ್,
ಮಿನ್ನಾರ್ ಮಣಿಮುಡಿ ವಿಣ್ಣವರ್ ತಾದೈಯೈ ಪ್ಪಾಡಿನಾಲ್,
ತನ್ನಾಗವೇ ಕೊಂಡು ಶನ್ಮಂ ಶೆಯ್ಯಾಮೈಯುಮ ಕೊಳ್ಳುಮೇ.

ಎನ್ ಆವದು என் ஆவது = ಆಗುವುದು ಏನು?, ಎತ್ತನ್ನೆ ನಾಳೈಕ್ಕು எத்தனை நாளைக்கு = ಎಷ್ಟು ದಿನಕ್ಕೆ, ಪ್ಪೋದುಮ போதும் = (ಅದು) ಸಾಕಾಗುವುದು?, ಪ್ಪುಲವೀರ್‌ಗಾಳ್ புலவீர்காள் = ಪಂಡಿತರೇ, ಮನ್ನಾ மன்றா = ಅಶಾಶ್ವತವಾದ (ಅಲ್ಪಾಯುಷಿಯಾದ), ಮನಿಶರೈ மனிசரை = ಮನುಷ್ಯರನ್ನು, ಪ್ಪಾಡಿ பாடி = (ಹೊಗಳಿ) ಹಾಡಿ, ಪ್ಪಡೈಕ್ಕುಮ படைக்கும் = ಪಡೆಯುವ, ಪೆರುಮ ಪ್ಪೊರುಳ್ பெரும் பொருள் = ಮಹದೈಶ್ವರ್ಯವು, ~~ಮ~~ ಮಿನ್ನಾರ್ மின்னார் = ತೇಜಃಪೂರ್ಣವಾದ, ಮಣಿಮುಡಿ மணிமுடி = ರತ್ನಕಿರೀಟವನ್ನುಳ್ಳ, ವಿಣ್ಣವರ್ ತಾದೈಯೈ விண்ணவர் தாதையை = ಪರಮಪದವಾಸಿಗಳ ತಂದೆ (ಒಡೆಯ)ಯನ್ನು, ಕುರಿತು, ಪ್ಪಾಡಿನಾಲ್ பாடினால் = ಹಾಡುವುದರಿಂದ, ತನ ಆಗವೇ ಕೊಂಡು தன் ஆகவே கொண்டு = ತನಗಾಗಿಯೇ ~~(ಪ್ರೇಮದಿಂದ)~~ ಸ್ವೀಕರಿಸಿ, ಶನ್ಮಮ சன்மம் = ಜನ್ಮಗಳನ್ನು, ಶೆಯ್ಯಾಮೈಯುಮ செய்யாமையும் = ಎತ್ತದಂತೆಯೂ, ಕೊಳ್ಳುಮ கொள்ளுமே = ವಾತ್ಸಲ್ಯದಿಂದ ಸ್ವೀಕರಿಸುತ್ತಾನೆ.

ಪಂಡಿತರೇ, ಅಶಾಶ್ವತರಾದ (ಅಲ್ಪಾಯುಷಿಗಳಾದ) ಮನುಷ್ಯರನ್ನು ಹೊಗಳಿ ಹಾಡುವುದರಿಂದ ಪಡೆಯುವ ಮಹದೈಶ್ವರ್ಯವಾದರೂ ಯಾವುದು? ಅದು ಎಷ್ಟು ಕಾಲ ಉಳಿಯುವುದು? ತೇಜಃಪೂರ್ಣವಾದ ರತ್ನಕಿರೀಟವನ್ನುಳ್ಳ ಪರಮಪದವಾಸಿಗಳ ತಂದೆಯನ್ನು (ಒಡೆಯನನ್ನು) ಕುರಿತು ಹಾಡುವುದರಿಂದ, (ಅವನು) ತನಗಾಗಿಯೇ ಜನ್ಮಗಳನ್ನೆತ್ತದಂತೆ ವಾತ್ಸಲ್ಯದಿಂದ ಸ್ವೀಕರಿಸುವನು.

"ತನ್ನದರಲ್ಲೇ ಕೊಟ್ಟು, ತನ್ನವನ ಕೆಯ್ಯಾವೃತ್ತಿಯುವನ ಕೊಳ್ಳುವನು"— ಭಗವಂತನು ತನ್ನ ಭಕ್ತನನ್ನು ಪರಮ ವಾತ್ಸಲ್ಯದಿಂದ, ಪರಮ ಔದಾರ್ಯದಿಂದ, ತನ್ನ ಕೈಂಕರ್ಯ ಮಾಡಲೆಂದೇ ಅವನನ್ನು ತನ್ನ ಬಳಿಗೆ ಕರೆಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಹಾಗೆ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಅವನಿಗೆ ಪುನರ್ಜನ್ಮವಿಲ್ಲದಂತೆ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಏಕೆಂದರೆ, ಅವನಿಗೆ ಅಮರತ್ವವೂ ಪರಮಪದ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯೂ ಲಭಿಸುವುದು.

ಆಳ್ವಾರರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ— ಬಂಧುಗಳೇ, ನಿಮ್ಮ ಪಾಂಡಿತ್ಯವನ್ನು ವ್ಯರ್ಥ ಗೊಳಿಸಬಾರದು. ಮನುಷ್ಯನು ಅಶಾಶ್ವತ, ಅಲ್ಪಾಯುಷ್ಯ, ಚಿರಂಜೀವಿಯಲ್ಲ. ಅವನು ಬದುಕಿರುವಷ್ಟು ಅಲ್ಪಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅವನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದದ್ದು ತಾನು ಚಿರಕಾಲವೂ ಶಾಶ್ವತಾನಂದವನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವುದನ್ನು. ನಿಮ್ಮಂತೆಯೇ ಅಶಾಶ್ವತರಾದ, ನಾಶವಾಗುವಂಥ ಮನುಷ್ಯರನ್ನು ಹೊಗಳಿ ಹಾಡುವುದರಿಂದ ಬರುವ ಲಾಭವೇನು? ಮಹದೈಶ್ವರ್ಯವೇ? ಅದೃಷ್ಟವಾಗಲಿ ಅದು ನಿಮಗೆ ಉಪಯೋಗವಾಗುವುದು? ನಿಮ್ಮ ಹುಟ್ಟು-ಸಾವುಗಳನ್ನು, ಕರ್ಮಬಂಧನವನ್ನು ಅದು ಕಡಿದು ಹಾಕಬಲ್ಲದೇ? ಇದನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಂಡು, ನಿಮಗೆ ಬೇಕಾದ ಶಾಶ್ವತ ಸುಖಾನಂದ ಗಳನ್ನು, ಭಗವಂತನ ಸೌಶೀಲ್ಯ ಸೌಂದರ್ಯಗಳನ್ನು ನೀವು ಭಗವಂತನನ್ನು ಮಾತ್ರವೇ ಕೀರ್ತಿಸಿ, ಅವನನ್ನು ಒಲಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ತಿಳಿಯಿರಿ.

5. கொள்ளும் பயனில்லைக்
குப்பை கிளர்ந்தன்ன செல்வத்தை,
~~வள்ளற்குறைவிலன் வேண்டிற்றெல்லாம்~~
~~தரும் கோதில், என்~~
வள்ளல் புகழ்ந்து நும் வாய்மை
இழக்கும் புலவீர்காள்!,
கொள்ளக் குறைவிலன் வேண்டிற்றெல்லாம்
தரும் கோதில், என்
வள்ளல் மணிவண்ணன் தன்னைக்
கவி சொல்ல வம்மினோ.

ಕೊಳ್ಳುಮ್ ಪಯನಿಲ್ಲೈ ಕ್ಕುಪ್ಪೈ ಕಿಳರ್‌ನ್ದನ್ನ ಶೆಲ್ವತ್ತೈ,
ವಳ್ಳಲ್ ಪುಗಳ್‌ನ್ದು ನುಮ್ ವಾಯ್ಮೈ ಯಿಳಕ್ಕುಮ್ ಪುಲವೀರ್‌ಗಾಳ್!
ಕೊಳ್ಳಕ್ಕುರೈವಿಲನ್ ವೇಣ್ಡಿಟ್ರೆಲ್ಲಾಮ್ ತರುಮ್ ಕೋದಿಲ್, ಎನ್
ವಳ್ಳಲ್ ಮಣಿವಣ್ಣನ್ ತನ್ನೈ ಕ್ಕವಿ ಶೊಲ್ಲ ವಮ್ಮಿನೋ.

ಕೊಳ್ಳುಮ್ கொள்ளும் = ಪಡೆಯುವಂಥ, ಪಯನ್ பயன் = ಫಲಕೊಡು ದೇ. ಇಲ್ಲೈ இல்லை = ಇಲ್ಲ, ಕುಪ್ಪೈ குப்பை = ಕಸವನ್ನು, ಕಿಳರ್‌ನ್ದ கிள

ಗ್ರಾಹ್ಯಃ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ 'ಅನ್ನ' ಅರ್ಥ = ದಾನ, ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ದಾತೃತ್ವ = ಸಂಪತ್ತನ್ನು, ಪಿತ್ತಲ್ ಬರ್ಣಾರ್ಥ = ಔದಾರ್ಯವನ್ನು, ಪುಟಲೂಪ್ತ ಗುಹ್ಯಕ್ರಮ = ಹೊಂದಿ, ನಮ ಗ್ರಹಂ = ನಿಮ್ಮ, ವಾಯ್ಮೈಯಾಯಣಂ = ಐಶ್ವರ್ಯವನ್ನು, ಇಲುಪ್ಪುಮಾ(ತಿ)ಪ್ಪಕ್ಕ ಗ್ರಹಂ = ಸಂಗ್ರಹಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು, ಪುಲವೀರ್ ಗಳ್ ಪುಲವಿ(ರ)ಕ್ಕಾ = ಪಂಡಿತರೇ, ಕೊಳ್ಳ ರಕ್ಕಾರ್ಣಾ = ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳಲು, ಕುಟ್ರೈವು (ಕು)ಣಾಣ = ಕೊರತೆಯೇ, ಇಲನ್ (ತಿ)ಲನ್ = ಇಲ್ಲದವನೂ, ವೇಣ್ಡಿಯ ಎಲ್ಲಾಮ ಬೇಣ್ಡಿಕ್ಕ ರಾಲರಾಂ = ಬೇಡಿದ್ದೆಲ್ಲವನ್ನು, ಕರುಮಾ ಕ(ಗ್ರ)ಂ = ಕೊಡುವವನೂ, ಕೊಡುದು ಇಲ್ ಕೋತ್ತ(ವ) = ಯಾವ ಕೊರತೆಯೂ ಇಲ್ಲದವನೂ, ಎನ್ ವಳ್ಳಲ್ ಗಾಣ್ಬಣಾರ = ನನ್ನ ಪರಮ ಉದಾರಿಯೂ, ಮಣಿವಣ್ಣಾನ್ (ಮ)ಣಿ ಬಣ್ಣಾಣ = ಮಣಿವಣ್ಣನೂ ಆದವನನ್ನು, ಕವಿತೆಯನ್ನು (ಕವಿತೆ) ಹಾಡಲು ಪ್ಪುನ್ ಬಮ್ಮಿ(ರ)= ಕವಿಕೊಳ್ಳ ಕವಿ(ರ)ಕಾವ = ಕವಿತೆಯನ್ನು (ಕವಿಸ) ಹಾಡಲು ಬನ್ನಿರಿ.

ಪಡೆಯುವಂಥ ಫಲವೇನೂ ಬಂದಿಲ್ಲ. ಧನವನ್ನು ಕೊಡದ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು. ಔದಾರ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಿ ನಿಮ್ಮ ಐಶ್ವರ್ಯವನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು. ಬೇಡಿದ್ದೆಲ್ಲವನ್ನು ಕೊಡದ ಪಂಡಿತರೇ, ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಕೊರತೆಯೇ ಇಲ್ಲದವನೂ, ಬೇಡಿದ್ದೆಲ್ಲವನ್ನು ಕೊಡುವವನೂ (ಪರಿಪೂರ್ಣನು), ನನ್ನ ಪರಮೋದಾರನೂ, ಯಾವ ಕೊರತೆಯೂ ಇಲ್ಲದವನೂ, ಮಣಿವಣ್ಣನನ್ನು ಕುರಿತು ಕವಿತೆಯನ್ನು ಹಾಡಲು ಬನ್ನಿರಿ. (5)

"ಕುಪ್ಪೈ ಕಟ್ಟರ್ಕಡ ಕೊಳ್ಳತ್ತಿ" — ಇದು ಸುಂದರವಾದ ಉಪಮಾನ. ಹೇಳಬೇಕಾದ ವಿಷಯವು ಈ ಅಂಗೈ ಕನ್ನಡಿಯಂತೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿದೆ. 'ನರ'ರಾ 'ಪರ' ಧನದ ರಾಶಿಗೆ ಗತಿಯೇನು? ನಿಮಗೆ ಔದಾರ್ಯದಲ್ಲಿರುವ ಪ್ರಶ್ನೆಯೇನು? ಧನದ ರಾಶಿ ಕಸದಂತೆ ಅನರ್ಥ. ನರನ ಔದಾರ್ಯ. ಅವನನ್ನು ಕುರಿತು ಹೊಗಳುವುದೆಲ್ಲವೂ ಕಸದಂತೆ ಅನರ್ಥದ ಕಂತೆಯೂ. ಏಕೆಂದರೆ ನಿಮ್ಮ ಐಶ್ವರ್ಯವನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೇ? ಕಸದಂತ ಇದ್ದರೆ. ಇಲ್ಲವಾದರೆ ಅದು ಇಲ್ಲ. ಇದರಿಂದ ಬರುವ ಫಲವೇನು? ಅತ್ಯುಚ್ಚವೇ ಅದು ಸಿಕ್ಕದು. ಇಲ್ಲವಾದರೆ ಅದು ಇಲ್ಲ. ಇದು ಉಪಮಾನದ ಒಂದು ಭಾಗ. ಇನ್ನೊಂದು ಭಾಗ ಭಗವಂತನ ಔದಾರ್ಯದ ಮಹಿಮೆ. ಅವನ ಕೊಡುಗೆಗೆ ಮಿತಿಯೇ ಇಲ್ಲ. ಭಗವಂತನು ಪರಮ ಉದಾರ. ಅವನ ಕೊಡುಗೆಗೆ ಮಿತಿಯೇ ಇಲ್ಲ. ಭಗವಂತನು ಪರಮ ಉದಾರಿ. ಅವನಲ್ಲಿ ಬೇಡಿದ್ದು ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಅವನನ್ನು ಯಾವ ಮಾತಿನಿಂದ ಹೊಗಳಿ ಹಾಡಿದರೂ, ಅದೆಲ್ಲವೂ ಸಿಗುವುದು.

ಆಳ್ವಾರರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ: ಪಂಡಿತರೇ, ಧನದ ರಾಶಿಯುಳ್ಳ ನರನನ್ನು "ಉದಾರ ಗುಣಶೀಲ ಕೊಂಡು ಹೊಗಳದೆ, ಅದು ಫಲವಿಲ್ಲವಲ್ಲವೇ? ಮನುಷ್ಯನನ್ನು "ಉದಾರಿ, ಕುಬೇರನೇ' ಎಂದು ಮುಂತಾಗಿ ಹೊಗಳುವುದರಿಂದ ನೀವು ಹೇಳುವುದೆಲ್ಲವೂ ವ್ಯರ್ಥವಾದದ್ದೇ ಅಲ್ಲವೇ? ನಿಮಗೆ ಸುಳ್ಳು ಹೇಳಿದ ದೋಷ ಬರುವುದೇ ನಿಮಗೆ ದೊರೆಯುವುದು ಅಷ್ಟೆ. ಆದರೆ, ಭಗವಂತನು ಪರಮ ಉದಾರ. ಪರಿಪೂರ್ಣನು. ಬೇಡಿದ್ದನ್ನೆಲ್ಲ ಕೊಡಲು ಸಮರ್ಥನು. ಅವನನ್ನು ಬೇಡುವುದು.

అవనల్లి బేడి, బిడేదుకొళ్ళబల్లను. అవనన్ను హిరిదు హొగళి హేళు వుదల్లవా బేక్కాదే. ఆద్దరింద, నరరన్ను కీర్తిసదె నిమ్మ సౌందర్యవన్ను వ్యర్థ మాడికొళ్ళదిరి, పరమ ఉదారియాద భగవంతనన్నే మనసార హొగళి హాడిరి. మత్తు, ఉత్తమవాద ఫలవన్ను పడెదుకొళ్ళిరి.

6\. வம்மின் புலவீர்! நும்மெய் வருத்திக்
கைசெய்துய்ம்மினோ,
இம்மண்ணுலகினில் செல்வரிப்
போதில்லை நோக்கினோம்,
நும்மின் கவிகொண்டு நும்நுமிட்
டாதெய்வம் ஏத்தினால்,
செம்மின் சுடர்முடி என்
திருமாலுக்குச் சேருமே.

వమ్మిన్ పులవీర్! నుమ్మెయ్ వరుత్తి క్కైశెయ్దుయ్యుమ్మినో,
ఇమ్మణ్ణులహినిల్ శెల్వరిప్పోదిల్లై నోక్కినోమ్,
నుమ్మిన్ కవికొణ్డు నుమ్ నుమిట్టాదెయ్వమ్ ఏత్తినాల్,
శెమ్మిన్ శుడర్ముడి ఎన్ తిరుమాలుక్కు శేరుమే.

వమ్మిన్ வம்மின் = బన్ని, పులవీర్ புலவீர் = ~~[illegible]~~ పండితరే, నుమ్ நும் = నిమ్మ, మెయ్ மெய் = దేహవన్ను, వరుత్తి வருத்தி = దండిసి, కైశెయ్దు கை செய்து = కెలస మాడి, ఉయ్యుమ్మినో உய்ம்மினோ = ఉజ్జీవనగొళ్ళిరి, ఇ இ = ఈ, మన్ మణ్ = భూమి, ఉలహినిల్ உலகினில் = లోకదల్లి, శెల్వర్ செல்வர் = శ్రీమంతరు, ఇప్పోదు இப்போது = ఈగ, ఇల్లై இல்லை = ఇల్ల, నోక్కినోమ్ நோக்கினோம் = పరిశీలిసిద్దేవె, నుమ్ நும் = నిమ్మ, ఇన్ இன் = ఇనిదాద, కవికొణ్డు கவிகொண்டு = కవితెగళింద, నుమ్ నుమ్ நும் நும் = నిమ్మ నిమ్మ, ఇట్టాదెయ్వమ్ இட்டா தெய்வம் = ఇష్టదైవవన్ను, ఏత్తినాల్ ஏத்தினால் = స్తుతిసిదరె, శెమ్ செம் = సౌందర్యవాద, మిన్ మిన్ = హొళెయుత్తిరువ, శుడర్ ముడి சுடர் முடி = ప్రకాశమానవాద కిరీటవుళ్ళ,

Garani Srinivasan

ಎನ್ ತಿರುಮಾಲುಕ್ಕು ಅಣ್ಣ ಶ್ರೀ ಮಾನ್ಕುಕ್ಕು = ನನ್ನ ತಿರುವೇಂಕಟೇಶ್ವರನಿಗೆ (ನನ್ನ ಲಕ್ಷ್ಮೀಪತಿಗೆ), ಶೇರುಮೋ ಒಣ್ಣುದಲೇ = ಸೇರುತ್ತದೆಯಲ್ಲ!

ಪಂಡಿತರೇ ಬನ್ನಿ. ನಿಮ್ಮ ದೇಹವನ್ನು ದಂಡಿಸಿ ಉಜ್ಜೀವನಕ್ಕೆ ದಾರಿ ತೋರುವವರು ಹೇಳಿದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮಂತರಾದವರು ಸೇರ ಇಲ್ಲವಲ್ಲ ದನ್ನು ನಾವು ಪಠಿಸುತ್ತೇವೆ. ನಿಮ್ಮ ಇನಿದಾದ ಕವಿತೆಯ ಮೂಲಕ ನಿಮ್ಮ ಇಷ್ಟದೈವವನ್ನು ಭಜಿಸಿದರೆ, ಸೌಂದರ್ಯವತೀ ಮಾತೆಯ ವಸ್ತ್ರ ಬಿಚ್ಚುತ್ತಿರುವ ಪ್ರಭು ಪ್ರಾರ್ಥನಾದ [illegible] ನನ್ನ ಲಕ್ಷ್ಮೀಪತಿಗೇ ಸೇರುತ್ತದೆಯಲ್ಲ! (6)

"ನಂಬಾ ಪ್ಪಾವರುತ್ತ ಕ್ಕೈತ್ತಾಯ್ ಉಯ್ಯುಮನೋ" — ಪಂಡಿತರೇ ಇದು ಆಳ್ವಾರರ ಅಕವಚನ. ಭಾಗವತರಿಗಲ್ಲದ ಶ್ರೀಮಂತರನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸಿ, ತಮ್ಮ ಪಾಂಡಿತ್ಯವನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಂಡು ಅವರನ್ನು ಹೊಗಳುತ್ತಾ ಹೊಗಳಿ. ಅವರು ಕೊಟ್ಟದ್ದರಿಂದಲು ಬದುಕಬೇಕು. ಏಕೆ ಅವರ ಮಾಡುವುದಾದರೆ ಏನು? ದೇವರು ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ಅಂಗಾಂಗ ಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲವೇ? ಅವುಗಳನ್ನು ಬಳಸಿ, ಜೀವನ ನಡೆಸಿ. ತಮ್ಮ ಜೀವನವನ್ನು ಹಾಳುಮಾಡಬೇಡಿ.

"ಇಮ್ಮೈ ಉಲಕಿಲ್ ಶೆಲ್ವಮ್ ಇನ್ಬಮ್ ಇಲ್ಲೈ, ಎನ್ಱೇನ್ನಮೋ" — ಶೆಲ್ವತ್ತೈ ಒಂದು ವಿಧದಲ್ಲಿ ನಶ್ವರವಾದದ್ದೇ. ನಿತ್ಯ ಲಯನಕ್ಕೆ ಪ್ರಾಪ್ತ ದಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿದುದಾದರೂ, ಅದು ನಿಲ್ಲುವುದಿಲ್ಲ. ಶಾಶ್ವತವಲ್ಲ. ಈ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ನಾಲಕ್ಕೂ ಸಂಪನ್ನರಾದ ಮಹನೀಯರು ಆಳಿದರು. ಎಷ್ಟು ಜನರು ಅಲ್ಲಿ ನಿಂತರು ಅಲ್ಲ ನಗರಿಯ ಲು ನಾಶ್ವಲ್ಲ. ದೂರ ತೋರುವುದಾದರೂ ನಿಜ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ ಅಲ್ಲ ನಗರಿಯು ಅವರನ್ನು ಬಾಯಿತುಂಬ ಹೊಗಳುವವರು ಅಲ್ಪಮಾತ್ರ ಶ್ರೀಮಂತರು. ಅವರನ್ನು ಬಾಯಿತುಂಬ ಹೊಗಳುವ ಪುರಾಣದ ಲಕ್ಷಣವುದಾದರೂ ಏನು? ಯಾರಿಂದ ನಮಗೆ ನಿಜವಾದ ಉಜ್ಜೀವನ ದೊರೆಯುವುದೋ, ಯಾರು ನಮ್ಮನ್ನು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಉಜ್ಜೀವನಕ್ಕೆ ಒಯ್ಯಬಲ್ಲನೋ, ಆ ತಿರುವೇಂಕಟೇಶ್ವರನನ್ನೇ ಸದಾ ಹೊಗಳಿ ಹಾಡುತ್ತಿರಬೇಕು.

"ನಮ್ಮಾನ್ ತಿರುವೇಂಗಡ ನುಮ್ಮೈ ಕಾಪ್ಪದು ಎಮ್ಮೈ ... ... ಶೇರುಮೋ" — ಆಳ್ವಾರರ ಮಹತ್ತರವಾದ ಅಕವಚನ ಇದು. ಬಿಡಿಸಿ ಬಿಡಿಸಿ ತನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನ ಅಕಾರಾವ ದೈವವನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸಿ ದು. ಶಕ್ತಿ ಮಾಡತಕ್ಕ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವಿದೆ ಅದಕ್ಕೆ ಅನುಸಾರವಾಗಿ, ಬಿಡಿ

ಬನೂ ತನ್ನ ಇಷ್ಟದೈವವನ್ನು ಒಮ್ಮನದಿಂದ ಆರಾಧಿಸಿ ಒಲಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಯತ್ನಿಸಬೇಕು. ಇದು ಕರ್ತವ್ಯ. ತನ್ನ ಇಷ್ಟದೈವವನ್ನು ಎದೆಬಿಟ್ಟದಂತೆ ಭಜಿಸಿ ಸ್ತುತಿಸಬೇಕಲ್ಲದೆ, ಸರ್ವೇಶ್ವರನಾದ ಭಗವಂತನನ್ನು ಅವರಿಗೆ ಹೋಲಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಾರದು. ಯಾವ ದೇವರ ಹೆಸರಲ್ಲಿ ಪೂಜೆ ಸಲ್ಲಿಸಿದರೂ ಅದು ಒಬ್ಬನೇ ಆ ಸರ್ವೇಶ್ವರನಿಗೆ ಸೇರುತ್ತದೆ.

ಆಳ್ವಾರರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ: ಎಂದರೆ, ನೀವು ನಿಮ್ಮ ಕವಿತಾ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ಬಾಳುವ ಅಲ್ಪ ಮನುಷ್ಯ ಶ್ರೀಮಂತರನ್ನು ಹೊಗಳಲು ವ್ಯರ್ಥಮಾಡಬೇಡಿ. ನಿಮ್ಮ ಹೊಗಳಿಕೆಗೆ ತಕ್ಕವರು ಯಾರಾದರೂ ಅಂಥವರು ಇದ್ದಾರೆಯೇ ನೀವೇ ಯೋಚಿಸಿ ನೋಡಿ. ಅಂಥ ಅಲ್ಪರನ್ನು ಹೊಗಳಿ ಹೊಟ್ಟೆ ಹೊರೆಯುವುದರ ಬದಲು ನೀವು ನಿಮ್ಮ ಇಷ್ಟದೈವವನ್ನು ಮನಸಾರ ಹೊಗಳಿ - ಬಿಡದೆ ಭಜಿಸಿ ನಿಮ್ಮ ಆ ಹೊಗಳಿಕೆಯೆಲ್ಲವೂ ಸಕಲನಿಯಂತೃವಾದ ಸರ್ವೇಶ್ವರನಿಗೇ ತಪ್ಪದೆ ಸೇರುತ್ತದೆ.

7. சேரும் கொடை புகழ் எல்லையிலானை,
ஓராயிரம்
பேருமுடைய பிரானையல்லால்
மற்றியான் கிலேன்,
மாரியனைய கை மால்வரையொக்கும்
திண்டோளென்று,
பாரிலோர் பற்றையைப் பச்சைப்
பசும் பொய்கள் பேசவே.

ಶೇರುಮ್ ಕೊಡೈ ಪುಗಳ್ ಎಲ್ಲೈಯಿಲಾನೈ, ಓರಾಯಿರಮ್
ಪೇರುಮುಡೈಯ ಪಿರಾನೈಯಲ್ಲಾಲ್ ಮಱ್ಱಿಯಾನ್ ಕಿಲೇನ್,
ಮಾರಿಯನೈಯ ಕೈ ಮಾಲ್‌ವರೈಯೊಕ್ಕುಮ್ ತಿಣ್ಡೋಳೆನ್ಱು,
ಪಾರಿಲೋರ್ ಪಱ್ಱೈಯೈಪ್ ಪಚ್ಚೈಪ್ ಪಸುಮ್ ಪೊಯ್‌ಗಳ್ ಪೇಶವೇ

ಶೇರುಮ್ சேரும் = ತನಗೆ ಸೇರತಕ್ಕ, ಕೊಡೈ ಪುಗಳ್ கொடை புகழ் = ದಾನದಿಂದ ಬಂದ ಕೀರ್ತಿಯು, ಎಲ್ಲೈ ಇಲಾನೈ எல்லையிலானை = ಎಲ್ಲೆ ಇಲ್ಲದವನನ್ನು, ಓರ್ ಆಯಿರಮ್ ஓர் ஆயிரம் =

Garani Srinivasan

ಒಂದು ನಾಮರ, ಪೇರುಮಾ ಪೆರುಮ್ = ದೇವರುಗಳನ್ನು, ಉತ್ತಿಯಾ ಉಲ್ಲ
ಉ = ಇಲ್ಲ, ಪಿರಾನ್ನೆ ಅಲ್ಲಾಲ್ ಪಿರ್ರಾ ಹಿ ಅಂಬುಗಾಂ = ತ್ತಮಿಯನ್ನು
ಪ್ರೇರಕ, ಮತ್ತು ಮಗ್ರ್ರು = ಬೇರೆ, ಯಾನ್ ಯಾರ್ = ನಾನು, ಕಲ್ಲೇನ್
ತಿರುಮಲೇನ್ = ಶಕ್ತನಾಗಿಲ್ಲ, ಮಾರ ಅನ್ಯೆಯಕ್ಕೆ ಮಾಗಿ ಅಡಿಯ [illegible]
= ಶ್ರಾಮುಗಿಲ ದಾಸ ವೈದಾಯದಕ್ಕೆ, ಮಾಲ್ ವರೆ ಒಟ್ಟುಮ ಮಾಗ
ಯಾರ್ ಜ್ಞಾ ಕರುಮ್ = ಬಲುದೊಡ್ಡ ವಿವರಣದಂತೆ, ರಸ್ ರಗಳು ಎಸ್ಟ
ತಿಣ್ ಕೋಣ್ ನಾಣ್ಣು = ಬಲವಾದ ಕೋಳುಗಳು ಎಂದು, ನಾಲ್ ಪಾಗ್
ಪ = ಭೂಮಂಡಲದಲ್ಲಿ, ಸುಕ ಪಕ್ರಿಯ್ತ ತಾಗ ಪಣ್ಣಾನ್ಯಾ = ಬೇ
ರೆಂದು ಆಶ್ರಯವನ್ನು, ಪುಷ್ಟಿ ವಿಶುವಾ ಪ್ರೀಯದಲ್ ವೇಶವ ಪಕ
ನಾ ಪಹುಮ್ ಪೊಯ್ಕೋಣ್ ಪೇಚುವೇ = ಅಷ್ಟುಬುಲ್ಲಿನ ಕಂಠೆಯನ್ನು
ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗಿ.

ನನಗೆ ಹೇರಳವಾಗಿ ವೈದಾಯದಿಂದ ಬಂದ ಕಂಠೆಗೆ ಎಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲವನ
ನ್ನು, ಒಂದು ನಾಮರ ನಾಮಗಳನ್ನು ತ್ರಯಿಯನ್ನು ಪ್ರೇರಕನು,
'ಶ್ರಾಮುಗಿಲ ದಾಸ ವೈದಾಯದಕ್ಕೆ', 'ಬಲುದೊಡ್ಡ ವಿವರಣದಂತೆ ಬಲ
ವಾದ ಕೋಳುಗಳು' ಎಂದು ಭೂಮಂಡಲದಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟುಬುಲ್ಲಿನ ಕಂಠೆಯನ್ನು
ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಬೇರೆ ಯಾರೆಂದು ಆಶ್ರಯವನ್ನು ಪಡೆಯಲ್ಲಿ. (7)

ಇದುವರೆಗೆ ಆಳ್ವಾರರು ತಮ್ಮ ಜೀವಿತದಲ್ಲಿ ಬಾಳುವ ವಿಂಬರರ
ನ್ನು ಮರುತ ಕೇಳಿದರು. ಅವರ ಅರಿವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಕೇಶ
ವನ ಅಪ್ಪಯಿಂದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿ ನಡೆದು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಬಂದವನ್ನು,
ಶ್ರಾವೇ ಅಪ್ಪಯಿಂದಲ್ಲಿ ವಿರೋಧವಿದೆ ಶಕ್ತನ ಪೂರ್ತಿಯೇ ಉಪಯೋಗಿಸು
ತಮ್ಮ ವಿಂಬರನ್ನು
ತಿಲ್ಲಿಂದಾ ಹೇಳಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

"ಪೇರುಮಾ ಪೋತ್ತಿ ಪ್ರಪಂಚ ಎಲ್ಲಾ ಇರುತ್ತೆ" — 'ಉದಾರ'
ಎಂಬ ಮಾತು (ಗುಣ) ಭಗವಂತನೊಬ್ಬನಿಗೆ ಮಾತ್ರವೇ ಸಲ್ಲುದು - ಅವ
ನ ವೈದಾಯಕ್ಕೆ ಎಣೆಯಿಲ್ಲ.

"ಒರಾಯಿರಮಾ ಪೇರುಮಾ ಉಡೈಯ ಪಿರಾನ್" — ಭಗವಂತ
ನಿಗೆ ಹೆಸರು ಒಂದೇ, ಎರಡೇ! ಅವನ ಅನಂತ ನಾಮಗಳನ್ನು ಶಕ್ತನು
ಅನಂತ ನಾಮಗಳಿವೆ. 'ಒಂದು ನಾಮರ' ಹೆಸರುಗಳು ಎಂಬುದು ಶ್ರೇ
ಷ್ಠ ಸಾವಿರದಷ್ಟು ಮಾತ್ರವೇ.

Garani Srinivasan

"మాయమనుష్యులు"! "మాల్ వర్లయాన్ ప్పువళ తిణ్ణోళ్ళో"– భూతలంలో కదల్ల బాళుంద శ్రీమంతరన్ను కంరకం" నిన్న స్తోత్రాలు కాయంగాలంత ఖైదాయ్ గొండవ్వు", "నిన్న కోళ్ళునట్లు బలు దోడ బోధ ద ఖాళ నమద్దాలనవు" – ఎందు ముంతాన ఇల్లదు దిల్లదన్నా కూడిస దోనలుంద ఆలత ఎంబుదన్న ఇవ ఎరడు సదర్శనాలు.

ఆళ్వారు చెబుతారు! 'ఖైదాయ్' ఎంబ నువ్వ భావం కనం బుద్ధికి మాత్రమే తెలిసింది. అతని ఖైదాయ్ కోసం ఎదురు ఇల్ల. అతని అనంత కల్యాణ గుణాల కోసం అతనికి అనంతనామాలు. ఇంత దివ్యైశ్వర్యాన్ని ఉన్నవాడు నేను ఆ దేవుని యెంటన బాలి యాతన్ను ఆశ్రయింపవద్దు. దేవుడిన దర్శనాలు యెన్ను కూడిస అతన్ని పొగడలువ్వాగ ఇల్ల.

యూ వృద్ధన్ని కావు ఇతరులు చెల్లని బయలు దేరుతారు, అదన్ని కావే నడిస, ఇతరులు వెల్లుంకి యూ నాన్నదు వెంటనే యూరత్రాల. ఆళ్వారు ఇదన్నే ఇల్ల కోసం తిరుగుతున్నారు.

8, வேயின் மலி புரை தோளி
பின்னைக்கு மணாளனை,
ஆய பெரும் புகழ் எல்லையிலாதன
பாடிப்போய்,
காயம் கழித்து அவன் தாளிணைக்
கீழ்ப் புகும் காதலன்,
மாய மனிசரை என் சொல்லி வாழ்த்துவன்
வாய் கொண்டே.

వేయిన్ మలి పుర్తె తోళి పిన్నైక్కు మణాళనై,
ఆయ పెరుమ్ పుగళ్ ఎల్లైయిలాదన పాడిప్పోయ్,
కాయమ్ కళిత్తు అవన్ తాళిణైక్కీళ్ ప్పుగుమ్ కాదలన్,
మాయ మనిశరై ఎన్ సొల్లి వాళ్తేన్ వాయ్కొండే.

ಹೇಯುನ್ ಮಾಲ ಪ್ರಸ್ತ ಕೋಲ್ಲಿ வெயிலின் மணி 4 ...
ಣಿ = ಬಿರಿಗಂತಲು ದುಂದರವ್ವಾ ಬೆಳ್ಳಿಯಪ್ಪಾ ಇರುವ ಕೋಲ್ಲುಗಳು
ಳ್ಳವಳಾದ, ನಪ್ಪಿನ್ನೈಗೆ ... = ನಪ್ಪಿನ್ನೈದೇವಿಗೆ, ...
ಮಣಾಳನ್ನ ... = ಗಂಡನನ್ನು, ಆಯ ... = ವಂಶದಲ್ಲಿ
ಹುಟ್ಟಿದವನನ್ನು, ... ಪೆರும் 4 ... = ವಿಶೇಷ
ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುತ್ತ, ಪಿರುಮಾ ... = ಎಲ್ಲರೂ
ವಾದ ... ಎತ್ತ ಇಲ್ಲದ ... = ...
ಇಲ್ಲದವನನ್ನು, ... பாடி = ... போய் = ...
ಯಾವನ ಮಾಡಿ, ... காயம் = ದೇಹವನ್ನು, ... ಇತ್ಯೇಕದಲ್ಲಿ
... = ತಳೆದು, ಅವನ್ ... = ಅವನ, ...
... = ತಿರುವಡಿಗಳ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ, ...
... = ... = ...
4 ... = ದೇಶಬದ್ಧ, ... = ಅನಿಶ್ವಾರ
ನಾನು, ಮಾಯ ಮನಿತ ... = ...
ಮನುಷ್ಯರನ್ನು, ಎನ್ ... = ...
ಣಾ = ಏನನ್ನು ಹೇಳಬಲ್ಲೆನು, ...
ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗು.

ಬಿರಿಗಂತಲು ದುಂದರವ್ವಾ ಬೆಳ್ಳಿಯಪ್ಪಾ ಇರುವ ಕೋಲ್ಲುಗಳ ನಪ್ಪಿನ್ನೈ
ದೇವಿಯ ಗಂಡನನ್ನು, ಆಯರ ಕುಲದಲ್ಲಿ ... ಅವತರಿಸಿದ ...
ಎಲ್ಲರೂ ಇಲ್ಲದವನನ್ನು ... ಕಾಲವನ್ನು (ದೇಹವನ್ನು) ತಳೆದು,
ದೇಹವನ್ನು ತಳೆದು, ಅವನ ತಿರುವಡಿಗಳ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ಸೇರದೆ ...
... ನಾನು, ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗು ಅನಿಶ್ವಾರ (8)
ಮನುಷ್ಯರನ್ನು ಕುರಿತು ಏನು ಹೇಳಬಲ್ಲೆ?

"ನಪ್ಪಿನ್ನೈ ಮಣಾಳನ್" — ಭಗವಂತನ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಾವತಾರ
ದಲ್ಲಿ ನಡೆದ ... ಏಳು ಗೂಳಿಗಳನ್ನು
ಜಯಿಸಿ ಎದುರು, ಅವುಗಳನ್ನು ... ನಪ್ಪಿನ್ನೈದೇವಿ
ಯನ್ನು ಮದುವೆಯಾದದ್ದು.

ಆಳ್ವಾರರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ: ... ಸುಂದರಿಯೂ
ಆದ ನಪ್ಪಿನ್ನೈದೇವಿಯ ... ಅನಂತ ...
ಕಲ್ಯಾಣಗುಣಗಳುಳ್ಳವನನ್ನು ಎದೆಬಡಿದಂತೆ ... ಹಾಡುತ್ತ ನನ್ನ

ಜೀವನವನ್ನು ಪಾವನಗೊಳಿಸುತ್ತೇನೆ. ಕಡೆಗೆ ಈ ದೇಹವನ್ನು ಕಳೆದು ಆ ಸ್ವಾಮಿಯ ಶ್ರೀಪಾದಗಳ ಬಳಿಯಲ್ಲಿರುವ ಭಾಗ್ಯವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತೇನೆ. ಆದ್ದರಿಂದ, ನಶ್ವರವಾದ ಮಾನವರನ್ನು ಕುರಿತು ನಾನೇಕೆ ವ್ಯರ್ಥವಾಗಿ ಹೊಗಳಲಿ?

9. வாய்கொண்டு மானிடம் பாடவந்த
கவியேனல்லேன்,
ஆய்கொண்ட சீர்வள்ளல் ஆழிப்
பிரானெனக்கேயுளன்,
சாய்கொண்ட இம்மையும் சாதித்து
வானவர் நாட்டையும்,
நீ கண்டுகொள்ளென்று வீடும்
தரும் நின்று நின்றே.

ವಾಯ್ ಕೊಂಡು ಮಾನಿಡಮ್ ಪಾಡವನ್ದ ಕವಿಯೇನಲ್ಲೇನ್,
ಆಯ್ ಕೊಂಡ ಶೀರ್ ವಳ್ಳಲ್ ಆಳಿಪ್ಪಿರಾನೆನಕ್ಕೇಯುಳನ್,
ಶಾಯ್ ಕೊಂಡ ಇಮ್ಮೈಯುಮ್ ಶಾದಿತ್ತು ವಾನವರ್ ನಾಟ್ಟೈಯುಮ್,
ನೀ ಕಂಡು ಕೊಳ್ಳೆನ್ರು ವೀಡುಮ್ ತರುಮ್ ನಿನ್ರು ನಿನ್ರೇ.

ವಾಯ್ ಕೊಂಡು வாய் கொண்டு = ಮಾತಿನ ಮೂಲಕ, ಮಾನಿಡಮ್ மானிடம் = ಮನುಷ್ಯರನ್ನು, ಪಾಡ பாட = ಸ್ತುತಿಸಲು, ವನ್ದ வந்த = ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ, ಕವಿಯೇನ್ கவியேன் = ಕವಿಯಾದವನು, ಅಲ್ಲೇನ್ அல்லேன் = (ನಾನು) ಅಲ್ಲ, ಆಯ್ ஆய் = ವೇದ ವೇದಾಂತಗಳಲ್ಲಿ ಆಯ್ದು ವಿಮರ್ಶಿಸಲಾದ, ಶೀರ್ சீர் = ದಿವ್ಯವಾದ ಕಲ್ಯಾಣ ಗುಣಗಳನ್ನು ಉಳ್ಳ, ವಳ್ಳಲ್ வள்ளல் = ಔದಾರ್ಯಪೂರ್ಣ, ಆಳಿಪಿರಾನ್ ஆழிபிரான் = ಚಕ್ರಧಾರಿಯಾದ ಸ್ವಾಮಿಯು, ಎನಕ್ಕೇ ಉಳನ್ எனக்கே உளன் = ನನ್ನ ಭಾಗಕ್ಕೆ (ನನಗಾಗಿಯೇ) ಇದ್ದಾನೆ, ಶಾಯ್ ಕೊಂಡ சாய் கொண்ட = ಸುಂದರವಾದ, ಇಮ್ಮೈಯುಮ್ இம்மையும் = ಇಹಲೋಕದ ಅನುಭವವನ್ನು, ಶಾದಿತ್ತು சாதித்து = ಸಾಧ್ಯಗೊಳಿಸಿ, ವಾನವರ್ ನಾಟ್ಟೈಯುಮ್ வானவர் நாட்டையும் = ನಿತ್ಯಸೂರಿಗಳ ರಾಜ್ಯವನ್ನು (ಪರಮಪದ ಸುಖವನ್ನು), ನೀ ಕಂಡು ಕೊಳ್ ಎನ್ರು நீ கண்டு கொள் என்று = ನೀನು ಅನುಭವಿಸಿ ಆನಂದಿಸು ಎಂದು, ವೀಡುಮ್

Garani Srinivasan

ಪೈರಿಂ = ಬಿಡುಗಡೆಯನ್ನು (ಮೋಕ್ಷ ಸುಖವನ್ನು), ಕರುಣಾ ಕರಿಂ = ಒದಗಿಸುತ್ತ, ನಿನ್ನಯ ನಿನ್ನಲ್ಲೇ ಕ್ರೀಡಿಸು ಕ್ರೀಡಿಸುವ = ಇಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸು ತ್ತಿರುವಾಗಲೇ.

ಮಾರನ ಮೂಲರ್ ಮನುಷ್ಯರನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿ ಬಂದ ಶಿವನಾಗಲಿ. ವೇದ ವೇದಾಂತಗಳಲ್ಲಿ ಆಯ್ದ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಸದ್ಗುಣ ಸಂಪತ್ತನ್ನು, ಔದಾರ್ಯವನ್ನು ಉಳ್ಳ ಚಿತ್ರಾಯುಧ ಭೂಪಾಲರ ನಾಮ ನನಗಾಗಿಯೇ ಇದ್ದಾನೆ. ಪುರಂದರದಾಸ ಇದಲ್ಲದೆ ಅನುಭವವನ್ನು, ಧ್ಯಾನಿಸಿಕೊಂಡು ನಿತ್ಯಸುಖಗಳ ರಾಜ್ಯದ ವಿರಾಮ ಪದಗಳನ್ನು, ಇಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುತ್ತಿರುವಾಗಲೇ ಭವನ್ನು ನೀಗಿ ಕೊಂಡುಕೊಂಡು, (9) ಮೋಕ್ಷ ಸುಖವನ್ನು ನನಗೆ ಒದಗಿಸುತ್ತಾನೆ.

"ಆಯ್ ಕೊಂಡ ಶೀರ್ ವಳ್ಳಲ್ ಆಳಿಪ್ಪಿರಾನ್ ಎನಕ್ಕೇ ಉಳ್ಳನ್" — ಇದಲ್ಲದೆ ಚಿತ್ರಾಯುಧ ಭೂಪಾಲನ ನನ್ನ ನಾಮಯ ನನಗಾಗಿಯೇ ಸದ್ಗುಣ ಸಂಪನ್ನ, ಕಡಲ್ಲ ಪುರಂದರದಾಸ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ನೆಲಸಿದ್ದಾನೆ. ಅವನು ನನಗೆ ಒದಗಿಸಿರುವ ಔದಾರ್ಯದ ಗುಣಗಳಿಂದ ನೆಲಸಿದ್ದಾನೆ. ವಾತ್ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಭಕ್ತರ ಹೃದಯಗಳಲ್ಲಿ ನೀಡುವುದರಲ್ಲಿ, ಅಪಾರವಾದ ಸದ್ಗುಣ ಸಂಪತ್ತನ್ನು, ಎಲ್ಲೆಯಿಲ್ಲದ ಔದಾರ್ಯವನ್ನು ನನಗೆ ನೆಲೆಯಾಗಿರುವಂತೆ ನನಗೆ ಉಳ್ಳ ಆ ನಾಮಯ ಸಾಗರದ ಮಹಿಮೆ ವಾತ್ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ತೋರಿಸಿದ್ದಾನೆ.

"ಕಾಯ್ ಕೊಂಡ ಎಮ್ಮೈಯುಮ ಕಾವಿಕ್ಕು ವಾನವರ್ ನಾಯ್ಗಯ ಮಾನಿ ಕೊಂಡ ಕೋಲ ...." — ಪುರಂದರದಾಸ ಇದರ ಜೀವನವನ್ನು ಅನು ಭವಿಸುವರು ಎಂದರೆ ನಾಂದಾತ ಚಿತ್ರದಲ್ಲಿ ಬದ್ಧ ಕೊಳ್ಳುವುದಲ್ಲಿ ಭವಿಸುವಳು ಎಂದರೆ ನಾಂದಾತ ಚಿತ್ರದಲ್ಲಿ ಬದ್ಧ ಶೋಕಿಗಳು ಪ್ರದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮನ್ನು ಆ ಬಂಧನದಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಇದಲ್ಲದೆ ನಾನಾ ವಂಶನ ಅಪಾರ ಸದ್ಗುಣಗಳ ಗುಣಯಾಗಿ. ಇದಲ್ಲದಲ್ಲಿ ನಾನಾ ಪುರಂದರ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಅರ್ಚಾವತಾರಿಯಾಗಿ ನೆಲಸಿದ್ದಾನೆ. ನಮಗೆ ಕೊಳ್ಳುವ ವಾತ್ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಬೆಳಗಿಸಿಕೊಂಡು, ಭಗವಂತನನ್ನು ಕಂಡು ಸಾಗರದ ಮಾಡುತ್ತಾ, ಬಿಡುಗಡೆಯ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಆ ಮೂಲಂಗಿ ಧ್ಯಾನಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗಿಯೇ.

ಆಳ್ವಾರರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ: ಭಗವಂತನು ನನಗೆ ಇದಲ್ಲದ

ಜನ್ಮವೆತ್ತದ್ದು, ಮಾಡಿದ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಹೇಳುವುದು ಒಂದು ಘನವಾದ ಉದ್ದೇಶದಿಂದಲೇ. ಅವುಗಳನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಂಡು ಪುರುಷೋತ್ತಮನ ಗುಣಗಾನ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಲ್ಲಿ, ಇಹಲೋಕದಲ್ಲಿ ಕಂಡು ಬರುವ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ-ರಮ್ಯವಾದ ಅನೇಕ ಪವಿತ್ರಸ್ಥಳಗಳಿವೆ. ಅಲ್ಲಿ ಭಗವಂತನು ಅರ್ಚಾವತಾರಿಯಾಗಿ ನೆಲಸಿದ್ದಾನೆ. ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ, ಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು ನನ ಕಸಿ, ಅವನ ದಿವ್ಯಕಲ್ಯಾಣಗುಣಗಳನ್ನು ಬಾಯಿತುಂಬ ಹೊಗಳಿ ಆನಂದಪಡಬೇಕೆಂಬುದಕ್ಕಾಗಿಯೇ. ಇಲ್ಲಿ ನಾನು ಬದುಕಿರುವಾಗಲೇ ಎಡೆಬಿಡದೆ ಭಗವನ್ನಾಮಸ್ಮರಣೆ ಮಾಡುತ್ತ, ಅವನ ಗುಣಗಾನ ಮಾಡುತ್ತಾ, ಇದಾನುಭವವನ್ನು ಪಡೆದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೂ, ನಾನು ಗಳಿಸಿದ ಬಳಿಕ ಪರಮಪದವನ್ನು ಪಡೆದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೂ, ಮೋಕ್ಷ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಸಾಧಿಸಿಕೊಂಡು ಆನಂದಿಸುವುದಕ್ಕೂ ನನಗೆ ಸಾಕ್ಷಾತ್ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ನನಗೆ ಭಗವಂತನು ದಯೆ ನೀಡಿದ್ದಾನೆ.

10. நின்று நின்று பல நாளுய்க்கும்
இவ்வுடல் நீங்கிப்போய்,
சென்று சென்றாகிலும் கண்டு
சன்மம் கழிப்பானெண்ணி,
ஒன்றி யொன்றி யுலகம் படைத்தான்
கவியாயினேற்கு,
என்றுமென்றும் இனி மற்றெவர்
கவியேற்குமே.

ನಿನ್ಱು ನಿನ್ಱು ಪಲನಾಳುಯ್ಕ್ಕುಮ್ ಇವ್ವುಡಲ್ ನೀಙ್ಗಿಪ್ಪೋಯ್,
ಶೆನ್ಱು ಶೆನ್ಱಾಗಿಲುಂ ಕಣ್ಡು ಶನ್ಮಮ್ ಕಳಿಪ್ಪಾನೆಣ್ಣಿ,
ಒನ್ಱಿಯೊನ್ಱಿಯುಲಗಮ್ ಪಡೈತ್ತಾನ್ ಕವಿಯಾಯಿನೇರ್ಕು,
ಎನ್ಱುಮೆನ್ಱುಮಿನಿ ಮಱ್ಱೆವರ್ ಕವಿಯೇರ್ಕುಮೇ.

ನಿನ್ಱು ನಿನ್ಱು நின்று நின்று = ಹಾಗೆಯೇ ಇರುತ್ತ, ಪಲನಾಳ್ பலநாள் = ಅನೇಕ ಕಾಲ, ಉಯ್ಕ್ಕುಮ್ உய்க்கும் = ಜೀವಿಸುವ, ಇವ್ವುಡಲ್ இவ்வுடல் = ಈ ದೇಹವನ್ನು, ನೀಙ್ಗಿಪ್ಪೋಯ್ நீங்கிப்போய் = ಬಿಟ್ಟು (ನೀಗಿ) ಹೋಗಿ, ಶೆನ್ಱು ಶೆನ್ಱಾಗಿಲುಮ್ சென்று சென்றாகிலும் = ಹಲವಾರು ಜನ್ಮಗಳನ್ನು ಎತ್ತಿ, ಕಣ್ಡು கண்டு = ಅನುಭವಿಸಿ,

ಶನ್ಮಮ ಕಳಿಪ್ಪಾನ್ சன்மம் கழிப்பான் . ಜನ್ಮಗಳನ್ನು
ಕಳೆಯುವುದಕ್ಕಾಗಿ, ಎಣ್ ணாணி = ಭಾವಿಸಿ, ಬಗೆಯ ಬಗೆಯ
தாண்றி தாண்றி = ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ (ಭಗವಂತನಲ್ಲಿ ಮನಸ್ಸನ್ನಿಟ್ಟು ಕೊಂಡ
ನಲು), ಉಲಕಮ್ ಪಡೈತ್ತಾನ್ உலகம் படைத்தான் :
ಲೋಕಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದವನ, ಕವಿಯಾಯಿನೇಱ್ಕು கவி
யாயினேற்கு = ಕವಿಯಾದ ನನಗೆ, ಎನ್ಱುಮ್ ಒನ್ಱುಮ್
ஒன்றும் ஒன்றும் = ಎಂದೆಂದಿಗೂ, ಇನಿ இனி = ಇನ್ನು,
ಮತ್ತೊರುವರ್ மற்றொருவர் = ಬೇರೊಬ್ಬರ, ಕವಿ ಏಱ್
ಕುಮೇ கவி ஏற்குமே = ಕವಿಯಾಗುವುದು ಸರಿಯೇ?

ಹೀಗೆಯೇ ಇರುತ್ತ, ಅನೇಕ ಕಾಲ ಜೀವಿಸುವ ಈ ದೇಹವನ್ನು ನೀಗಿ ಹೋಗಿ, ಹಲವಾರು ಜನ್ಮಗಳನ್ನೂ ಅನುಭವಿಸಿ, ಜನ್ಮಗಳನ್ನು ಕಳೆಯುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಭಾವಿಸಿ, ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಲೋಕಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದವನ ಕವಿಯಾದ ನನಗೆ ಎಂದೆಂದಿಗೂ ಬೇರೊಬ್ಬರ ಕವಿಯಾಗು (10)
ವುದು ತಕ್ಕದ್ದೇ?

ಆಳ್ವಾರರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ: ಹಿಂದಿನ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಭಗವಂತನನ್ನು ಹೊಗಳಿ ಹಾಡತಕ್ಕ ಕವಿ ಎನಿಸಿಕೊಂಡ ನಾನು, ಈಗಲೂ, ಎಷ್ಟೋ ಜನ್ಮಗಳನ್ನೆತ್ತಿದರೂ ಸಹ, ನನ್ನ ಈ ಹಿಂದಿನ ಜನ್ಮದ ಸಂಸ್ಕಾರದ ಶಕ್ತಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಪ್ರತಿ ಜನ್ಮದಲ್ಲೂ ಭಗವಂತನನ್ನು ಕೀರ್ತಿಸುವ ಕವಿಯೇ ಆಗುತ್ತೇನೆ. ಅದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬೇರೊಬ್ಬರ ಕವಿಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ನಾನು ದಾರಿ ಜಾಡನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸುವುದು ನನ್ನ ಶ್ರೇಯಸ್ಸಿಗೆ ತಕ್ಕದ್ದಲ್ಲ.

11. ஏற்கும் பெரும் புகழ் வானவரீசன்
கண்ணன் தனக்கு,
ஏற்கும் பெரும் புகழ் வண் குருகூர்ச்
சடகோபன் சொல்,
ஏற்கும் பெரும் புகழ் ஆயிரத்து
இவையு மோர் பத்து,
ஏற்கும் பெரும் புகழ் சொல்லவல்லார்க்
கில்லை சன்மமே.

Garani Srinivasan

ఏఱారుమా పేరుమా వృదలూ మానవరిశన్ కణ్ణాన్ శనర్కు,
ఏఱారుమా పేరుమా వృదలూ వణ్ కురుకూర్ శడకోపన్ శోల్,
ఏఱారుమా పేరుమా వృదలూ ఆయిరత్తు ఇప్పత్తు ఇవైయుమ్ పత్తు,
ఏఱారుమా పేరుమా వృదలూ శోల్లవల్లార్క్కు ఇల్లై జన్మమే.

ఏఱారుమా ஏற்றும் = తనకే ఒప్పువంద్ర, పేరుమా వృదలూ పెరும் புகழ் = అపార కీర్తియున్న శ్రీ, మానవర్ కోశన్ மாண கண்ணன் = నిత్య సూరుల జడయునాడ, కణ్ణాన్ శనర్కు கண்ணன் தனக்கு = అశ్రాతస్థాదినాడ స్వామియున్న కృష్ణుడు, ఏఱారుమా ஏற்றும் = అదత్య శక్తుడైన, పేరుమా వృదలూ பெரும் புகழ் = అతిశయుడైన కీర్తియున్న శ్రీ, వణ్ కురుకూర్ వண்ண குருகூர் = సుందరమైన తిరుక్కురుకూర్, శడకోపన్ [illegible] = తనకేడీవిన (నమ్మాళ్వారు) శోల్ சொல் கோபன் சொல் = ఒప్పువంద్ర, పేరుమా వృదలూ. ఏఱారుమా ஏற்றும் = ఒప్పువంద్ర, ఆయిరత్తు ఆ... பெரும் புகழ் = అద్భుత కీర్తియు, ఇప్పత్తు యుమా [illegible] పత్తు = ఒందు నావిరదల్లి, ఇప్పత్తుయుమా చేర పత్తు = పాటియల్లన ఈ దశ్శర, ఏఱారుమా ஏற்றும் = ఒప్పువంద్ర, పేరుమా వృదలూ பெரும் புகழ் = ఉన్నత కీర్తియున్న, శోల్ల వల్లార్క్కు சொல்ல வல்லார்க்கு = పఠిస్తవర్కే, ఇల్లై జన్మమే இல்லை ஜன்மமே = మరు జన్మ లేదు ఇల్లై.

తనకే ఒప్పువంద్ర అపార కీర్తియున్న నిత్యసూరుల జడయు నాడ అశ్రాతస్థాదినాడ స్వామియున్న కృష్ణుడు, అదత్య శక్తుడైన అతిశయుడైన కీర్తియున్న సుందరమైన తిరుక్కురుకూర అద్భుత కీర్తియు శడగోపను (నమ్మాళ్వారు) హేళిద ఒప్పువంద్ర ఒందు సావిర దల్లి పాటియల్లన ఈ దశ్శర ఒప్పువంద్ర ఉన్నత కీర్తియున్న హేళు పఠిస్తవర్కే మరు జన్మ లేదు ఇల్లై.

(11)

భగవత్కైంకర్యం నమగే ఒదగి బంద కొటికె స్వామియ్య వన్ను నాను క్షమెయు వేళలు బాళువ అల్ల మానవరన్ను కృష్ణ

ಇಲ್ಲದ ಕಲ್ಲದ ಮುಳ್ಳುಗಳನ್ನು ಬಿತ್ತಿ ಹಾದು ಬಾರದು. ಇಂದ್ರಿಯಗಳ ಹಿಂಸೆ ಸಂಭವಿಸಿ. ಸಕಲ ಕಲ್ಯಾಣ ಗುಣ ಸಂಪನ್ನನು, ಜೈ ದಯಾಮಯ ಭಗವಂತನು ಆದ ಸರ್ವೇಶ್ವರನನ್ನು ತಿಳಿಸಿ ಹಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಈ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಬೇಕು. ಆದರೆ ಶಾಸ್ತ್ರದ ಮತ್ತು ಸತ್ಪುರುಷರ ಗುಣಗಾನ ಮಾಡುತ್ತಾ ಜನ್ಮವನ್ನು ಕಳೆಯಬೇಕು. ಎಷ್ಟೇ ಜನ್ಮಗಳನ್ನು ಇದರಲ್ಲಿಂದಲೂ ಕಳೆದರೂ, ಭಗವಂತನ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಬಾರದು. ಉತ್ತಮರಾದ ಭಗವದ್ಭಕ್ತರ ಸೇವೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಬಾರದು (ಸಮ್ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿರು) ಅಷ್ಟೇ ಸೇವೆ ಕಷ್ಟ ಬಂದರೆ, ಶರಣಾಗುವನು (ನಮ್ಮಲ್ಲಿರುವರು) ಭಗವಂತನನ್ನು ಬಿನ್ನ ಇಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಹಿಂದಿನ ಸಾವಿರ ಜನ್ಮಗಳಲ್ಲಿ ಭಗವಂತನನ್ನು ತೊಂದರೆ ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ. ಅವನಿಗೆ ಈ ಜನ್ಮದ ಶರೀರಗಳಿಂದ ಸಾಧ್ಯವು ಕಾಣುವಂತೆ ಅನುಭವ ಇಲ್ಲದವು. ಇಷ್ಟಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಆಚರಿಸುವುದು, ಅನುಭವ ಸ್ವರೂಪ ಸಾಧಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಈ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದು ಮತ್ತು ಮರುಜನ್ಮವಿಲ್ಲದಂತೆ ಪರಮಪದ ಪಡೆದು ನಿತ್ಯಾನಂದ ಅನುಭವ ಲಭಿಸುವುದು ಹೀಗೆ ಈ ಶರಣಾಗತಿ ಮಾರ್ಗ ಶ್ರೇಷ್ಠ!

6/4/84.

— o —

6.4.84

తిరువాయ్మొళి - మూన్ఱామ్ పత్తు - పత్తామ్ తిరువాయ్మొళి

திருவாய்மொழி - மூன்றாம் பத்து - பத்தாம் திருவாய்மொழி.

10. సన్మమ్ పలపల శెయ్దు - சன்மம் பலபல செய்து.

1 சன்மம் பலபல செய்து வெளிப்பட்டுச்
சங்கொடு சக்கரம் வில்,
ஒண்மை யுடைய வுலக்கை ஒள்வாள்
தண்டு கொண்டு புள்ளூர்ந்து, உலகில்
வண்மை யுடைய அரக்கர் அசுரரை
மாளப்படை பொருத,
நன்மை யுடைய வன் சீர் பரவப்பெற்ற
நானோர் குறையிலனே.

సన్మమ్ పలపల శెయ్దు వెళిప్పట్టు చ్చంగొడు చక్కరమ్ విల్,
ఒణ్మైయుడైయ వులక్కై ఒళ్వాళ్ తణ్డు కొణ్డు పుళ్ళూర్న్దు ఉలగిల్
వణ్మైయుడైయ అరక్కర్ అసురరై మాళప్పడై పొరుద,
నన్మైయుడైయ వన్ శీర్ పరవప్పెట్ర నానోర్ కుఱైయిలనే.

సన్మమ్ சன்மம் = జన్మగళన్ను, పలపల శెయ్దు பலபல செய்து = పలవారన్ను మాడి, వెళిప్పట్టు வெளிப்பட்டு = అవతరిసి, శంగొడు చక్కరమ్ విల్ சங்கொடு சக்கரம் வில் = శంఖవన్ను, చక్రవన్ను, బిల్లన్ను, ఒణ్మైయుడైయ ஒண்மை உடைய = సుందరవాద, ఉలక్కై உலக்கை = ఒనకెయన్ను, ఒళ్వాళ్ ஒள்வாள் = ~~నాందకవన్ను~~ శ్రేష్ఠ ఖడ్గవన్ను, తణ్డు కొణ్డు தண்டு கொண்டு = గదెయన్ను హిడిదు, పుళ్ళూరన్ను ఏరి, ఉలగిల్ உலகில் = పుళ్ళూర్న్దు புள்ளூர்ந்து = గరుడనన్నేరి, లోకదల్లి, వణ్మై ఉడైయ வண்மை உடைய = బలిష్ఠరాద, అరక్కర్ அரக்கர் అసురరై அசுரரை = రాక్షసరన్ను, అసురర్ అసురరన్ను, మాళ மாள = నాశవాగువహాగె, పడై పొరుద படை பொருத = ఆయుధగళన్ను ప్రయోగిసి యుద్ధ మాడిద,

ನನ್ಮೈಯುಡೈಯವನ್ நண்மை உடையவண் = ಸದ್ಗುಣವಂತ
ನ, ಶೀರ್ சீர் = ಸದ್ಗುಣಗಳನ್ನು, ಪರವಪ್ಪೆಱ್ಱ பரவப்
பெற்ற = ಹಾಡಲು ಯೋಗ್ಯನಾಗಿರುವ, ನಾನ್ நாண் = ನಾನು,
ಓರ್ ಕುಱೈವು ಇಲನೇ ஓர் குறைவு இலனே = ಯಾವುದೊಂ
ದು ಕೊರತೆಯನ್ನು ಪಡೆದಿಲ್ಲ.

ಹಲವಾರು ಜನ್ಮಗಳನ್ನೆತ್ತಿ, ಅವತರಿಸಿ, ಶಂಖವನ್ನು, ಚಕ್ರ ವನ್ನು, ಬಿಲ್ಲನ್ನು, ಸುಂದರವಾದ [illegible]ಯನ್ನು, ನಾಂದಕವುಳ್ಳ ಖಡ್ಗವನ್ನು, ಗದೆಯನ್ನು ಹಿಡಿದು, ಹರುಷವಾದವನಾಗಿ, ಲೋಕ ದಲ್ಲಿ ಬೆಳಗುತ್ತಿರುವ. ಅಸುರರನ್ನು ರಾಕ್ಷಸರನ್ನು ನಾಶಮಾಡಿದವು [illegible] ಆಯುಧಗಳನ್ನು ಪ್ರಯೋಗಿಸಿ ಯುದ್ಧಮಾಡಿದ ಸದ್ಗುಣ ವಂತನ ಕಲ್ಯಾಣಗುಣಗಳನ್ನು ಹಾಡಲು ಯೋಗ್ಯನಾಗಿರುವ ನನಗೆ (1) ಯಾವುದೊಂದು ಕೊರತೆಯೂ ಇಲ್ಲ.

ಆಳ್ವಾರರು ಕೇಳುತ್ತಾರೆ; ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಭಗವಂತನ ನಾನಾ ಅವತಾರಗಳ ಉದ್ದೇಶವಾದರೂ ಏನು? ಪ್ರಾಣಿಗಳಲ್ಲಿ ದಿವ್ಯಾಯುಧಗಳನ್ನು ಅವನು ಧರಿಸಿರುವುದಾದರೂ ಏತಕ್ಕೆ? ಹರುಷವಾದವನಾಗಿ ಕೇಳುತ್ತಿರುವುದು ಎಲ್ಲರ [illegible] ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ತನ್ನನ್ನು ಆಶ್ರಯ ಸಿದ್ದವರ, ಬಲದರ್ಪಗಳಿಂದ ಕೊಬ್ಬಿದವರಾಗಿ, ಸಜ್ಜನರನ್ನು ಹಿಂಸಿಸುವ ಅಸುರರನ್ನು ರಾಕ್ಷಸರನ್ನು ನಾಶಪಡಿಸಲು, ಭಕ್ತರ ತನ್ನ ದಿವ್ಯ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ತೋರಿಸುವುದಕ್ಕಲ್ಲವೇ? ಪರಮ ಕರುಣಾಮೂರ್ತಿಯಾದ ಭಗವಂತನ ಅನಂತ ಕಲ್ಯಾಣಗುಣಗಳನ್ನು ಭಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಹಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಈಗ ನಾನು ಜನ್ಮವೆತ್ತಿರುವುದು. ಪವಿತ್ರವಾದ ಈ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿರುವ ನನಗೇನು ಕೊರತೆ? ನನ್ನನ್ನು ಸರ್ವವಿಧದಲ್ಲೂ ರಕ್ಷಿಸುತ್ತಾ, ಕಡೆಗೆ ತನ್ನ ನಿತ್ಯ ವೈಕುಂಠ ವನ್ನು ಪರಮಪದವನ್ನು ಅವನು ನನಗೆ ದಯಪಾಲಿಸುತ್ತಾನೆ.

ಭಗವಂತನ ಕಲ್ಯಾಣಗುಣಗಳನ್ನು ಹಾಡಲು ಮಾಡಿದ ಪುಣ್ಯವಾದ ಜನ್ಮವೇ ಅದು. ಇಂದು ದಾಸರಾಯಕರ ಮೇಲೆ ಅವನನ್ನು ನಾನಾ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಜನರ ಮನಮುಟ್ಟುವಂತೆ ರಚಿಸಿ ಹಾಡಿರುವರು! ತಿರುವಾಯ್ಮೊಳಿಯು ರಚನೆಯ ಮುಖ್ಯೋದ್ದೇಶವೇ ಇದು.

2. குறைவில் தடங்கடல் கோளரவேறித்
தன் கோலச் செந்தாமரைக்கண்,

உறைபவன் போலவோர் யோகுபுணர்ந்த
ஒளிமணிவண்ணான் கண்ணான்,
கறையணிமூக்குடைப்புள்ளினைக்கடாயி
அசுரரைக்காய்ந்தவம்மான்,
நிறைபுகழேத்தியும் பாடியுமாடியும்
யானொருமுட்டிலனே.

కుఱైవిల్ తడఙ్గడల్ కోళరవేఱిత్తన్ కోలచ్చెన్దామరైక్కణ్,
ఉఱైబవన్ పోల వోర్ యోకుపుణర్న్ద ఒళిమణివణ్ణన్ కణ్ణన్,
కఱైయణి మూక్కుడైప్పుళ్ళినైక్కడావి అసురరైక్కాయ్న్దవమ్మాన్,
నిఱైపుకళేత్తియుమ్ పాడియుమ్ ఆడియుమ్ యానొరు
ముట్టిలనే.

కుఱైవు ఇల్ குறைவு இல் = కొరతలేని, తడ
కడల్ தட கடல் = విస్తారమైన కడలిలో, కోళ్ అరవు ఏఱి
கோள் அரவு ஏறி = క్రూరమైన సర్పముపై, తన్ தன் = తన్న,
కోలమ్ கோலம் = సుందరమైన, చెన్దామరై செந்தாமரை
కణ్ = ఎర్రదామరవంటి విశాలమైన, కణ్ణిల్ ఉన్న, ఉఱైబవన్
పోల உறைபவன் போல = నిద్రించువానివలె, ఓర్ యోకు
ఒర் யோகு = సాటిలేని యోగనిద్రను, పుణర్న్ద புணர்ந்த
= పొందినవాడు (ప్రయోగించువాడు), ఒళిమణి వణ్ణన్ ஒளி
మణి వణ్ణన్ = ప్రకాశించు నీలమణి వర్ణముగలవాడు, కణ్ణన్
கண்ணன் = శ్రీకృష్ణుడైనవాడు, (శ్రీకృష్ణునిగా అవతరించినవాడు) కఱై
కఱై అణి = ఎఱ్ఱని
రంగుగల, కఱై கறை = మచ్చలు, మూక్కు ఉడై மூக்கு உடை = ముక్కుగల, పుళ్ళినై పుళ్
ళిన, మూక్కుడైప్పుళ్ళినై = పక్షియైన, కడావి கடாயி = నడిపించి, అసురర్
అసురరై = అసురులను, కాయ్న్ద காய்ந்த = నాశనముచేసిన,
అమ్మాన్ அம்மான் = స్వామియొక్క, నిఱై పుకళ్ நிறை
புகழ் = పరిపూర్ణమైన కీర్తినియున్న, ఏత్తియుమ్ ஏத்தி
யும் = స్తుతించియు, పాడియుమ్ பாடியும் = పాడియు,
ఆడియుమ్ ஆடியும் = ఆనందించియు, యాన్ யான் = నేను,
ఒరు ముట్టు ஒரு முட்டு = యేవిధమైన కొరతలేనివాడను

ಇಲನ್ ತಿರಿವೇಣ್ = ಇಲ್ಲದವನಾಗಿದ್ದೇನೆ.

ಕೋರಿಕೆಯಿಲ್ಲದ ವಿಸ್ತಾರವಾದ ಕಡಲಲ್ಲಿ ಶ್ರೀರಂಗನಾಥನನ್ನೇ, ಕಣ್ಣ ಸುಂದರವಾದ ಕೆಂದಾವರೆಯಂತೆ ವಿಶಾಲವಾದ ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಪಡೆದು ಶಯನದಾಗ್ ನಾಟಿಯಿಲ್ಲದ ಯೋಗನಿದ್ರೆಯಲ್ಲಿರುವವನು, ಹೊಳೆಯುವ ರತ್ನದ ಬಣ್ಣದವನನ್ನು, ಅಶ್ವಾರಷ್ಟಕನು (ತುಳಸೀವನಮಾಲೆಯು) ಆದ ಭಗವಂತನು, ಗುರುತು ಸಿದ್ಧವಾಗಿರುವ ಯುಗದ ವಿಷಯವನ್ನೇ ನಡೆಸುತ್ತಾ ಅದರಂತನ್ನು ನಾಶಪಡಿಸಿದ ಸ್ವಾಮಿಯ ವಿಶ್ವಾರ್ಣವಾದ ತೀರ್ಥಯನ್ನು ದಿವ್ಯ ಕಿಯ, ಪಾದಿಯು, ಆನಂದಿಸಿಯು ನಾನು ಯಾವ ಬಗೆಯ ಆಕಾಂಕ್ಷೆವನ್ನು (ಅಭಿಲಾಷೆಯನ್ನು) (2) ಇಲ್ಲದವನಾಗಿದ್ದೇನೆ.

ಹಿಂದಿನ ಪಾಶುರದಲ್ಲಿ ಭಗವಂತನ ಅಲಾವತಾರಗಳ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಕುರಿತು ಹೇಳಲಾಯಿತು. ಇಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಮಿಯ ಸ್ವರೂಪಾವತಾರದ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯವನ್ನು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತಿದೆ.

"ತುಯ್ಯೋನ್ ಇಲ್ ತಡಗ್ಗಡಲ್" – ಭಗವಂತನು ತನ್ನ ಲೋಕಕ್ಕಾಗಿ ತನಗೆಂದು ಎಂದೂ ನೀಗದಾದ, ಶಾಂತವಾದ ನೆಲೆಯನ್ನು ಸ್ತೋತ್ರ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ ತಂದರ! ಅದು, ವಿಶುದ್ಧವೂ, ವಿಸ್ತಾರವೂ, ಅನಂತವೂ (ವಿಸ್ತಾರವೂ) ಆಗಿರುವ ಪಾಲ್ಗಡಲು. ಅಲ್ಲಿ ಯಾವ ಬಗೆಯ ತೊಂದರೆಗೆ ಅವಕಾಶವೂ ಇಲ್ಲ.

"ಕೋಳರವಿಲ್ ತನ್ ಕಣ್ಣ ಮಲರ್ಕಣ್ಣಿನ್ ಉಯ್ಯೋ ಬವನ್ ಪೊಲ ಉರ್ ಯೋಗ ಪುಣರ್ನ್ದು" – ವಿಶುದ್ಧವೂ ಅನಂತವೂ ಆದ ಪಾಲ್ಗಡಲಲ್ಲಿ ಅನಂತನನ್ನೇ ಹಾಸುಗೆಯಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು, ತನ್ನ ಅಶ್ವಾರಷ್ಟಕವೂ ವಿಶಾಲವೂ ಸುಂದರವೂ ಆದ ತನ್ನ ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಮುಚ್ಚಿ, ನಿದ್ರಿಸುವವನಾಗಿ ಧಿವದಿ, ನಾಟಿಯಿಲ್ಲದ ಯೋಗನಿದ್ರೆಯಲ್ಲಿರುವವನು ಸ್ವಾಮಿ.

"ಬಿಳಿ ಮರ್ಗವಣ್ಣನ್ ತಣ್ಣನ್" – ಹೊಳೆಯುವ ನೀಲರತ್ನ ಪ್ರಭೆಯಂತಹ ಮೈಬಣ್ಣವುಳ್ಳ, ಅಶ್ವಾರಷ್ಟಕನಾಗಿ, ತುಳಸೀವನಮಾಲೆಯಾಗಿರುವವನು ಸ್ವಾಮಿ.

"ತುಯ್ಯ ಉಡೈ ತ್ತಿಳ್" – ಭಗವಂತನ ಪಾದನಾದ ನಂದ

ವಿಷಯ ವಿವರಣೆ ಇದು. ಭಗವಂತನ ಆಶ್ರಿತ ವಿರೋಧಿಗಳನ್ನು
ನಾಶಪಡಿಸುವುದೇ ಗರುಡ ವಿಷಯ ಒಂದು ಭಗವತ್ಸ್ವರೂಪ.
ತನ್ನ ದರ್ಶನದ ಮಾನಸಿಕ ಶಕ್ತಿಯಿಂದ ಅವರನ್ನು ಜಯಿಸಿ,
ಸಿಂಹ, ನಾಶಪಡಿಸುವುದರಲ್ಲಿಯೇ ತೊಡಗಿರುವುದರಿಂದ, ಗರುಡ
ನ ಶೋರ್ಣ (ಯಾನಾಯ) ರಕ್ತದ ಕರೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದು.

"ಪುಳ್ಳೈ ಕಡಾವಿ ಅಸುರರ್ತ್ತ ಕಾಯ್ದ ಅಮಲನ್" – ಭಗವಂತ
ನು ತನ್ನ ಆಶ್ರಿತ ವಿರೋಧಿಗಳನ್ನು ನಾಶಪಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಅಶ್ವತ
ವಾಹನ ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋದರೂ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಕೈಗೂಡಿಸಿ ಗರುಡ ವಿಷ
ಯನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಾನೆ ಭಗವಂತ.

ಆಳ್ವಾರರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ: ಪರಿಶುದ್ಧವೂ ವಿಲಕ್ಷಣವೂ
ಆಗಿರುವ ವಾಲ್ಗದಲ್ಲಿ ಅನಂತಶಯನನಾಗಿ ಪವಡಿಸಿ ಯೋಗ
ನಿದ್ರೆಯನ್ನು ನಟಿಸುವನಾದ, ಸುಂದರವೂ ವಿಶಾಲವೂ ಆದ ಕೆಂದಾ
ವರೆಯಂತೆ ಆಕರ್ಷಕವಾದ ಕಣ್ಣುಗಳುಳ್ಳವನಾದ, ಹೊಳೆಯುವ ನೀಲ
ಮಣಿಯಂತಹ ಅತ್ಯಾಕರ್ಷಕ ಶರೀರನಾಗಿರುವ, ಗರುಡವಾಹನ
ನಾಗಿ ಆಶ್ರಿತ ವಿರೋಧಿಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮೂಲ ಮಾಡುತ್ತಾ, ಆಶ್ರಿತರಿಗೆ
ಯಲ್ಲಿಯೇ ನಿರಂತರನಾಗಿರುವ ಸರ್ವೇಶ್ವರನ ಕುಂಬುಕೆರೆ
ಯನ್ನು ನನ್ನ ನಾವೇ, ನಂದವುದಕ್ಕೆ ನನಗೆ ಯಾವ ಬಗೆಯ
ಅಡ್ಡಿಯೂ (ಕೊರತೆಯೂ) ಇಲ್ಲ.

ಆಳ್ವಾರರ ಕೇಳಿಸುವೆ ಇದು. ಆ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅವರಾ
ವಾಲ್ಗದಲ್ಲಿ ಪರಿಶುದ್ಧರಾ ಭಕ್ತ ವಿಲಕ್ಷಣರಾ ಹೌದು.

3. முட்டிப் பல்போகத்தொரு தனி நாயகன்
மூவுலகுக்குரிய
கட்டியை தேனை யமுதை நன்பாலைக்
கனியைக் கரும்பு தன்னை,
மட்டவிழ் தண்ணந்துழாய் முடியானை
வணங்கி அவன் திறத்துப்
பட்ட பின்னை, இறையாகிலும் யானென்
மனத்துப் பரிவிலனே.

ಮುಟ್ಟಿಲ್ ಪಲ್ ಪೋಗಂಗಳ್ತ್ತರು ತನಿ ನಾಯಗನ್ ಮೂವುಲಗುಕ್ಕುರಿಯ,
ಕಟ್ಟಿಯೈ, ತೇನೈ, ಅಮುದ್ದೈ, ನಲ್ ಪಾಲೈ ಕನಿಯೈ ಕರುಮ್ಬು ತನ್ನೈ,
ಮಟ್ಟವಿಳುಂ ತಣ್ಣನ್ದುಳಾಯ್ ಮುಡಿಯಾನೈ ಅಲ್ಲಾಲ್ ಅವನ್ ತಿಱತ್ತು
ಪೆಟ್ಟ ಪಿನ್ನೈ, ಇಚ್ಚೆಯುಂ ಕೊಳುಮೋ ಯಾನ್ ಎನ್ ಮನತ್ತು ಪುಲವಿಲನೇ.

ಮುಟ್ಟು ಇಲ್ முட்டு இல் = (ಯಾವ ಬಗೆಯ) ಅಡ್ಡಿ ಆತಂಕಗಳಿಲ್ಲದ, ಓರ್ ಪಾರ್ ಪಲ್ பல் = ಹಲವಾರು, ಪೋಗಂಗಳ್ತ್ತು போகங்களுக்கு = ಭೋಗಗಳ, ನಾಯಗನ್ நாயகன் = ಅಧಿಕಾರಿಯಾದ, ತನಿ தனி = ಏಕೈಕನಾದ, ಮೂವುಲಗುಕ್ಕುಂ உரிய = ಮೂರು ಲೋಕ = ಸರ್ವೇಶ್ವರನನ್ನು, ಮೂವುಲಗುಕ್ಕುಂ உரியக் = ಮೂರು ಲೋಕ = ಸರ್ವೇಶ್ವರನನ್ನು, ಮೂವುಲಗುಕ್ಕು ಉರಿಯ = ಶಕ್ತನಾದ (ಅನುಭವಿಸಿ ಆನಂದಿಸಲು ಶಕ್ಯನಾದ) ಕಟ್ಟಿ, ಉರಿಯ உரிய = ಶಕ್ಯನಾದ, ತೇನ್ನೈ தேனை = ಜೇನನ್ನು, ಕಟ್ಟಿಯೈ கட்டியாய = ಕಲ್ಲುಸಕ್ಕರೆಯನ್ನು, ನಲ್ ಪಾಲೈ நல் பாலை = ಒಳ್ಳೆ ಅಮುದ್ದೈ அமுதை = ಅಮೃತವನ್ನು, ಕನಿಯೈ கனியை = ಕಳಿತ ಹಣ್ಣನ್ನು, ಕರುಮ್ಬು ತನ್ನೈ ಶುದ್ಧವಾದ ಹಾಲನ್ನು, ಕನಿಯೈ கனியை = ಕಳಿತ ಹಣ್ಣನ್ನು, ಮಟ್ಟು ಅವಿಳುಂ = ಕ(ರು)ಂಬು ತನ್ನೈ = ಕಬ್ಬನ್ನು, ಮಟ್ಟು ಅವಿಳುಂ மட்டு அவிழ் = ಮಧುವು ಸುರಿಯುವ, ತಣ್ ತಣ் = ತಂಪಾದ, ಅಮ್ ಅம் = ಸುಂದರವಾದ, ತುಳಾಯ್ துழாய் = ತುಳಸಿಯ, ಮುಡಿಯಾನ್ನೈ முடியானை = ಕಿರೀಟವನ್ನು (ಹಾರವನ್ನು) ಧರಿಸುವವನನ್ನು, ಅಲ್ಲಾಲ್ அல்லால் = ಅವನ ವಿಷಯವಾಗಿ, ಅವನ್ ತಿಱತ್ತು அவன் திறத்து = ಅವನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ,
ಪೆಟ್ಟ ಪಿನ್ನೈ பெட்ட பின்னை = ಸೇವಿಸಿದ ಬಳಿಕ, ಯಾನ್
ಇಚ್ಚೆಯುಂ ಕೊಳುಮೋ இச்சை ஆகிலும் = ಬಯಸಿದರೂ, ಯಾನ್
ಯಾನ್ = ನಾನು, ಎನ್ ಮನತ್ತು என் மனத்து = ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ,
ಪುಲವು ಇಲನೇ புலவு இலனே = ಕಳಂಕವನ್ನು ಹೊಂದಿಲ್ಲ.

ಯಾವ ಬಗೆಯ ಅಡ್ಡಿ ಆತಂಕಗಳಿಲ್ಲದ, ಹಲವಾರು ಭೋಗಗಳಿಗೆ ಅಧಿಕಾರಿಯಾದ, ಏಕೈಕನಾದ ಸರ್ವೇಶ್ವರನನ್ನು, ಮೂರು ಲೋಕಗಳೂ ಅನುಭವಿಸಿ ಆನಂದಿಸಲು ಶಕ್ಯನಾದ ಕಲ್ಲುಸಕ್ಕರೆಯನ್ನು, ಜೇನನ್ನು, ಅಮೃತವನ್ನು, ಪರಿಶುದ್ಧವಾದ ಹಾಲನ್ನು, ಕಳಿತ ಹಣ್ಣನ್ನು, ಕಬ್ಬನ್ನು, ಮಧುವನ್ನು ಸುರಿಸುವ ತಂಪಾದ ಮತ್ತು ಸುಂದರವಾದ ತುಳಸಿಯ ಹಾರವನ್ನು ಕಿರೀಟ ದಾರಿ ಮುಡಿದವನನ್ನು ನಮಸ್ಕರಿಸಿ, ಅವನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಿದ ಬಳಿಕ ನಾನು ನನ್ನ ಮನದಲ್ಲಿ ಬಯಸಿದರೂ ಕಳಂಕವನ್ನು ಹೊಂದಿಲ್ಲ.

ಸರ್ವೇಶ್ವರನಾದ ಭಗವಂತನನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸುವುದರ ಫಲವೇನೆಂಬುದನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ.

"ಮುಟ್ಟಿಲ್ ಪಲ ಪೋಗತ್ತೊರು ತನಿನಾಯಗನ್" – ಸರ್ವೇಶ್ವರನಾದ ಭಗವಂತನಿಗೆ ಮನುಷ್ಯರು, ದೇವತೆಗಳು, ದಿಕ್ಪಾಲರು, ಬ್ರಹ್ಮಾದಿಗಳು, ಮಹರ್ಷಿಗಳು, ಸಿದ್ಧಸಾಧ್ಯರು, ನಿತ್ಯಸೂರಿಗಳು ಎಡೆಬಿಡದಂತೆ ನಾನಾ ಭೋಗಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಅವನಾದರೋ ಸರ್ವ ವಿಧದಲ್ಲೂ ಪರಿಪೂರ್ಣನಾಗಿ ಎಲ್ಲ ಭೋಗಗಳನ್ನೂ ಸ್ವೀಕರಿಸುತ್ತಾನೆ.

ಭಗವಂತನನ್ನು ಮೂರು ಲೋಕಂಗಳವರೂ ತಮತಮಗೆ ತಕ್ಕಂತೆಲ್ಲ ಆಸ್ವಾದಿಸಿ, ಆನಂದಿಸುತ್ತಾರಷ್ಟೆ. ಅವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಇಲ್ಲಿ ಆರು ಬಗೆಯ ಮಧುರ ವಸ್ತುಗಳಾಗಿ ಎಣಿಸಿ ಹೇಳಲಾಗಿದೆ: ಕಲ್ಲುಸಕ್ಕರೆ, ಜೇನು, ಅಮೃತ, ಹಾಲು, ಕಳಿತು ಮಾಗಿದ ಹಣ್ಣು, ಕಬ್ಬು - ಇವು - ಎಲ್ಲವೂ ಪ್ರಿಯವಾದ ವಸ್ತುಗಳೇ ಆದರೂ ಒಂದೊಂದರ ಅನುಭವವೂ ಒಂದೊಂದು ಬಗೆಯಾಗಿರುವುದು. ಯಾವ ಎರಡನ್ನು ಒಂದಕ್ಕೊಂದು ಸಮವೆಂದು ಹೇಳಲು ಸಾಧ್ಯವೇ ಇಲ್ಲ; ಭಗವದನುಭವವೂ ಹಾಗೆಯೇ. ಅದನ್ನು ಎಷ್ಟು ಬಗೆಯಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸಿ ಹೇಳಿದರೂ, ಆ ಅನುಭವಕ್ಕೆ ಸಮಾನವಾಗುವಷ್ಟು ಯಾವ ವಿವರಣೆಯೂ ಪರ್ಯಾಪ್ತವಲ್ಲ ಎನಿಸುತ್ತದೆ.

ಆಳ್ವಾರರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ: ಎಲ್ಲಾ ಬಗೆಯ ಭೋಗಗಳನ್ನೂ ಸ್ವೀಕರಿಸುತ್ತಿರುವ, ಅತ್ಯಂತ ಮಧುರನಾದ, ಸರಿಸಾಟಿಯಿಲ್ಲದ ಸರ್ವೇಶ್ವರನನ್ನು ನಾನು ಆಶ್ರಯಿಸಿದ ಬಳಿಕ, ಅವನ ಸೇವೆಯಲ್ಲಿಯೇ ತೊಡಗಿರುವ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಯಾವ ಬಗೆಯ ದುಃಖ ಸಂಕಟಗಳಿಗೂ ಎಡೆಯಿಲ್ಲದಾಗಿದೆ.

4. பரிவின்றி வாணனைக் காத்துமென்று
அன்று படையொடும் வந்தெதிர்ந்த,
திரிபுரம் செற்றவனும் மகனும்
பின்னும் அங்கியும் போர் தொலைய,
பொருசிறைப் புள்ளைக் கடாவிய மாயனை
ஆயனைப் பொற்சக்கரத்து,
அரியினை, அச்சுதனைப் பற்றி
யானிறை யேனும் இடரிலனே.

ಪರಿವಿನ್ಟಿ ವಾಣನ್ನೈ ಕ್ಕಾಪ್ಪನೆನ್ಟು ಅನ್ಟು ಪಡೈಯೊಡುಂ ವನ್ದಿದಿರ್ನ್ದ,

ತಿರಿಪುರಮ್ ಶೆಟ್ರವನುಮ್ ಮಹನುಮ್ ಪಿನ್ನುಮ್ ಅಂಗಿಯುಮ್ ಪೋರ್ ತೊಲೈಯ,

ಪೊರುಶಿಱೈಪ್ ಪುಳ್ಳೈಕ್ ಕಡಾವಿಯ ಮಾಯನೈ ಆಯನೈ ಪೊಱ್ಚಕ್ಕರತ್ತು,

ಅರಿಯಿನ್ನೈ, ಅಚ್ಚುದನ್ನೈ ಪ್ಪಟ್ರಿ ಯಾನಿಱೈಯೇನುಮ್ ಇಡರಿಲನೇ.

ಪರಿವು ಇನ್ಟಿ பரிவு இன்றி = ಸಂಕಟವಿಲ್ಲದಂತೆ, ವಾಣನ್ನೈ வாணனை = ಬಾಣಾಸುರನನ್ನು, ಕಾಪ್ಪನ್ ಎನ್ಟು காக்கும் என்று = ಕಾಯುವುದಕ್ಕಾಗಿ, ಅನ್ಟು அன்று = ಅಂದು, ಪಡ್ಡೈಯೊಡುಮ್ படையொடும் = ಆಯುಧಗಳೊಡನೆ, (ಬಲವಾದ ಸೈನ್ಯದೊಡನೆ), ವನ್ದು வந்து = ಬಂದು, ಎದಿರ್ನ್ದ எதிர்ந்த = ಎದುರಿಸಿದ, ತಿರಿಪುರಮ್ திரிபுரம் = ತ್ರಿಪುರರನ್ನು, ಶೆಟ್ರವನುಮ್ செற்றவனும் = ಕೊಂದವನೂ, ಮಹನುಮ್ மகனும் = ಮಗನಾದ ಷಣ್ಮುಖನೂ, ಪಿನ್ನುಮ್ பின்னும் = ಅಲ್ಲದೆ, ಅಂಗಿಯುಮ್ அங்கியும் = ಅಗ್ನಿಯೂ, ಪೋರ್ போர் = ಯುದ್ಧರಂಗದಿಂದ, ತೊಲೈಯ தொலைய = ಸೋಲನ್ನೊಪ್ಪುವಂತೆ, ಪೊರು பொரு = ಹೋರಾಡುವಂಥ, ಶಿಱೈ சிறை = ರೆಕ್ಕೆಗಳ, ಪುಳ್ಳೈ புள்ளை = ಪಕ್ಷಿಯನ್ನು, ಕಡಾವಿಯ கடாவிய = ನಡೆಸಿದ, ಮಾಯನೈ மாயனை = ಆಶ್ಚರ್ಯಕಾರಿಯನ್ನು, ಆಯನೈ ஆயனை = ಗೋವಳನನ್ನು, ಪೊಱ್ಚಕ್ಕರತ್ತು பொற்சக்கரத்து = ಸುಂದರವಾದ ಚಕ್ರಾಯುಧದ, ಅರಿಯಿನೈ அரியினை = ಹರಿಯನ್ನು, ಅಚ್ಚುದನೈ அச்சுதனை = ಅಚ್ಯುತನನ್ನು, ಪಟ್ರಿ பற்றி = ಆಶ್ರಯಿಸಿ, ಯಾನ್ யான் = ನಾನು, ಇಱೈಯೇನುಮ್ இறையேனும் = ಸ್ವಲ್ಪವಾದರೂ (ಎಳ್ಳಷ್ಟಾದರೂ), ಇಡರ್ ಇಲನೇ இடர் இலனே = ಸಂಕಟವಿಲ್ಲದವನಾಗಿದ್ದೇನೆ! (ಕಷ್ಟವೇ ಇಲ್ಲದವನಾಗಿದ್ದೇನೆ).

ಅಂದು ಬಾಣಾಸುರನನ್ನು ಸಂಕಟವಿಲ್ಲದಂತೆ ರಕ್ಷಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಬಲವಾದ ಸೈನ್ಯದೊಡನೆ ಬಂದು ಎದುರಿಸಿದ ತ್ರಿಪುರರನ್ನು ಕೊಂದವನೂ, ಅವನ ಮಗನಾದ ಷಣ್ಮುಖನೂ, ಅಗ್ನಿಯೂ, ಯುದ್ಧರಂಗದಿಂದ ಸೋಲನ್ನೊಪ್ಪಿ ಓಡಿಹೋಗುವಂತೆ, ಹೋರಾಡುವಂಥ ರೆಕ್ಕೆಗಳುಳ್ಳ ಪಕ್ಷಿಯನ್ನು ನಡೆಸಿದ ಆಶ್ಚರ್ಯಕಾರಿಯನ್ನು, ಗೋವಳನನ್ನು, ಸುಂದರವಾದ ಚಕ್ರಾಯುಧದ ಹರಿಯನ್ನು, ಅಚ್ಯುತನನ್ನು, ಆಶ್ರಯಿಸಿ, ನಾನು ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಎಳ್ಳಷ್ಟಾದರೂ ಕಷ್ಟವಿಲ್ಲದವನಾಗಿದ್ದೇನೆ. (4)

ಇಲ್ಲಿ ಬಾಣಾಸುರನ ಸಂಹಾರವನ್ನು ಚಿತ್ರಿಸಿರುವುದು, ಪರಮೇಶ್ವರನ

ಭಗವಂತನ ಸಮರ್ಥತ್ವವನ್ನು ತೋರಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ.

ಪ್ರಹ್ಲಾದನ ವಂಶದವನೂ, ಬಲಿಚಕ್ರವರ್ತಿಯ ಮಗನೂ ಆದ ಬಾಣಾಸುರನ್ ಒಂದು ಸಾವಿರ ತೋಳುಗಳುಳ್ಳವನು. ಅವೆಲ್ಲವುಗಳಿಂದಲೂ ಶಿವತಾಂಡವಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ವಾದ್ಯ ಗಾನ ಕೌಶಲ್ಯಗಳನ್ನು ನುಡಿಸಿ, ಶಿವನನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿಸಿಕೊಂಡು, ಅವನನ್ನೇ ಅವನ ಭಾಗ್ಯಶಾಲಿಯಾದವನ ತನ್ನ ಪಟ್ಟಣವಾದ ಪ್ರಾಗ್ಜ್ಯೋತಿಷ ಪುರಕ್ಕೆ ಕಾವಲುಗಾರನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ ಕೊಂಡಿದ್ದನು. ಅವನಿಗೊಬ್ಬ ಸುಂದರಿಯಾದ ಮಗಳು - ಉಷೆ ಎಂಬುವಳು. ಅವಳು ಒಂದು ರಾತ್ರಿ, ತನ್ನ ಕನಸಿನಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ ಮೊಮ್ಮಗನಾದ ಪ್ರದ್ಯುಮ್ನನನ್ನು ಕಂಡು ಮೋಹಿಸಿದಳು. ಮತ್ತು, ತನ್ನ ಸಖಿಯ ಸಹಾಯದಿಂದ ಅವನನ್ನು ಮಾಯೆಯಿಂದ ತನ್ನ ಅಂತಃಪುರಕ್ಕೆ ಬರಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಅವನೊಡನೆ ಆನಂದದಿಂದ ಇದ್ದಳು. ಈ ವಿಷಯ ಬಾಣನಿಗೆ ತಿಳಿಯಿತು. ಕೂಡಲೇ, ಅವನು ಪ್ರದ್ಯುಮ್ನನನ್ನು ಸೆರೆಹಾಕಿದನು. ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನಿಗೆ ಈ ವಿಷಯ ತಿಳಿಯಿತು. ಅವನು ಬಾಣನ ನಗರದ ಮೇಲೆ ದಂಡೆತ್ತಿ ಬಂದನು. ಬಾಣನ ಕಾವಲುಗಾರ, 'ತ್ರಿಪುರಸಂಹಾರಿ' ಎಂಬ ಬಿರುದನ್ನು ಹೊತ್ತ ಶಿವನು, ಅವನ ಮಗ ಷಣ್ಮುಖನೂ, ಅಗ್ನಿಯೂ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನನ್ನು ಎದುರಿಸಲಾರದೆ ಓಡಲು, ಬಾಣಾಸುರನೇ ಅವನನ್ನು ಎದುರಿಸಬೇಕಾಯಿತು. ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನು ಅವನನ್ನು ಸೋಲಿಸಿ, ಅವನ ಸಾವಿರ ತೋಳುಗಳನ್ನು ಒಂದೊಂದಾಗಿ ತುಂಡರಿಸುತ್ತಾ ಬಂದನು. ಆಗ ಶಿವನು ತನ್ನ ಭಕ್ತನನ್ನು ಉಳಿಸಬೇಕೆಂದು ಬೇಡಿದ್ದರಿಂದ, ಬಾಣನನ್ನು ಉಳಿಸಿದನು. ಅಲ್ಲದೆ, ಬಾಣನ ಮಗಳಾದ ಉಷೆಯನ್ನು ಪ್ರದ್ಯುಮ್ನನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಮದುವೆ ಮಾಡಿ, ಮಗಳು ಅಳಿಯಂದಿರನ್ನು ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನೊಡನೆ ವಿಜೃಂಭಣೆಯಿಂದ ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟನು. ಇದಕ್ಕೆ

ಆಳ್ವಾರರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ :- ಬಾಣನನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಲು ಸದಾ ಕಾವಲಾಗಿದ್ದ ಶಿವನೂ, ಅವನ ಮಗನಾದ ಷಣ್ಮುಖನೂ, ಮತ್ತು ಅಗ್ನಿಯೂ, ಅವರ ಅವರ ಸೇನೆಯೂ ಓಡಿಹೋಗುವಂತೆಯೂ, ಬಾಣನ ಕೊಬ್ಬು ಇಳಿಯುವಂತೆಯೂ ಮಾಡಿದ ಸರ್ವೇಶ್ವರನನ್ನೇ ನಾನು ಆಶ್ರಯಿಸಿರುವಾಗ, ನನಗೆ ಯಾವ ಬಗೆಯ ಕಷ್ಟನಷ್ಟಗಳು ಇರುವುದಿಲ್ಲ.

5. இடரின்றியே யொருநாள் ஒருபோழ்தில்
எல்லாவுலகும் கழிய,
படர்புகழ்ப்பார்த்தனும் வைதிகனும்
உடனேறத்திண் டேர்கடவி,
சுடரொளியாய் நின்ற தன்னுடைச் சோதியில்
வைதிகன் பிள்ளைகளை,
உடலொடும் கொண்டு கொடுத்தவனைப்பற்றி
ஒன்றும் துயரிலனே.

Garani Srinivasan

ಇಡರಿನ್ಱಿಯೇ ಒರುನಾಳೊರು ಪೋೞ್ದಿಲ್
ಎಲ್ಲಾವುಲಹುಮ್ ಕೞಿಯ,
ಪಡರ್ ಪುಹೞ್ ಪಾರ್ತ್ತನುಮ್ ವೈದಿಹನುಮ್
ಉಡನೇಱ ತಿಣ್ತೇರ್ ಕಡವಿ,
ಶುಡರೊಳಿಯಾಯ್ ನಿನ್ಱ ತನ್ನುಡೈ ಚ್ಚೋದಿಯುಳ್
ವೈದಿಹನ್ ಪಿಳ್ಳೈಗಳೈ,
ಉಡಲೊಡುಮ್ ಕೊಂಡು ಕೊಡುತ್ತವನೈ ಪ್ಪಱ್ಱಿ
ಒನ್ಱುಮ್ ತುಯರಿಲನೇ.

ಇಡರ್ ಇನ್ಱಿಯೇ இடர் இன்றியே = ಕಷ್ಟವಿಲ್ಲದೆಯೇ, ಒರು ನಾಳ್ ஒருநாள் = ಒಂದು ದಿನ, ಒರು ಪೋೞ್ದಿಲ್ ஒரு போழ்தில் = ಒಂದು ಅವಸರದಲ್ಲಿ (ಆತುರದಲ್ಲಿ), ಎಲ್ಲಾ ಉಲಹುಮ್ எல்லா உலகும் = ಎಲ್ಲಾ ಲೋಕಗಳನ್ನೂ, ಕೞಿಯ கழிய = (ದಾಟಿ) ಹೋಗುವಂತೆ, ಪಡರ್ படர் = ಹರಡಿರುವ, ಪುಹೞ್ புகழ் = ಕೀರ್ತಿಯುಳ್ಳ, ಪಾರ್ತ್ತನುಮ್ பார்த்தனும் = ಅರ್ಜುನನೂ, ವೈದಿಹನುಮ್ வைதிகனும் = ವೈದಿಕ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನೂ, ಉಡನ್ ಏಱ உடன் ஏற = ಕೂಡಲೆ ಏಱುವಂತೆ, ತಿಣ್ ತೇರ್ ಕಡವಿ திண் தேர் கடவி = ದೃಢವಾದ ರಥವನ್ನು ನಡಸಿ, ಶುಡರ್ ಒಳಿ ಆಯ್ ನಿನ್ಱ சுடர் ஒளி ஆய் நின்ற = ದಿವ್ಯತೇಜಸ್ಸಿನಿಂದ ತುಂಬಿ ನಿಂತಿರುವ, ತನ್ನುಡೈ தன்னுடை = ತನ್ನ, ಶೋದಿಯುಳ್ சோதியில் = ಜ್ಯೋತಿರ್ಪೂರ್ಣವಾದ ಲೋಕದಲ್ಲಿ (ಪರಮಪದದಲ್ಲಿ), ವೈದಿಹನ್ ಪಿಳ್ಳೈಗಳೈ வைதிகன் பிள்ளைகளை = ವೈದಿಕನ ಮಕ್ಕಳನ್ನು, ಉಡಲೊಡುಮ್ உடலொடும் = ಸ್ವಶರೀರದೊಡನೆ, ಕೊಂಡು ಕೊಡುತ್ತವನೈ கொண்டு கொடுத்தவனை = ತಂದು ಕೊಟ್ಟವನನ್ನು, ಪಱ್ಱಿ பற்றி = ಆಶ್ರಯಿಸಿ, ಒನ್ಱುಮ್ ஒன்றும் = ಸ್ವಲ್ಪವೂ, ತುಯರ್ ಇಲನೇ துயர் இலனே = ಸಂಕಟವಿಲ್ಲದವನಾದ್ದೇನೆ.

ಒಂದು ದಿನ, ಬಹಳ ಅವಸರದಲ್ಲಿ, ಯಾವ ಕಷ್ಟವೂ ಇಲ್ಲದಂತೆ, ವಿಸ್ತಾರವಾದ ಕೀರ್ತಿಯುಳ್ಳ ಅರ್ಜುನನೂ ವೈದಿಕ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನೂ ಎಲ್ಲಾ ಲೋಕಗಳನ್ನೂ ದಾಟಿ ಹೋಗುವಂತೆ, ದೃಢವಾದ ರಥವನ್ನು ನಡಸಿ, ಪರಮಪದದಲ್ಲಿರುವ ವೈದಿಕನ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಸ್ವಶರೀರದೊಡನೆ ತಂದು ಕೊಟ್ಟವನನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸಿ, ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಸಂಕಟವಿಲ್ಲದವನಾದ್ದೇನೆ. (5)

ಹಿಂದಿನ ಪಾಶುರದಲ್ಲಿ ಭಗವಂತನ ದಿವ್ಯಚೇಷ್ಟಿತವನ್ನು ಹಾಡಿ ಹೇಳಲಾಯಿತು. ಇಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಮಿಯ ಅತಿಮಾನುಷ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು (ವ್ಯಾಪಾರವನ್ನು) ಹಾಡಿ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

Galani Srinivasan

ಟೀಕಾಕಾರರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ: ಮೃತವಾದ ವೈದಿಕನ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಾವತಾರದ ಭಾಗವತದಂತೆ ಅರ್ಜುನನೊಡನೆ ರಥದಲ್ಲೇರಿ, ನಡೆಸುತ್ತಾ, ಎಲ್ಲಾ ಲೋಕಗಳನ್ನೂ ದಾಟಿ ಹೋಗಿ, ಪರಮಪದವನ್ನು ಸೇರಿ, ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಆ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ವೈಕುಂಠದಿಂದಲೇ (ಅಲ್ಲಿನ ಸ್ಥಾನದಿಂದಲೇ) ತಂದು, ಆ ವೈದಿಕ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಂತಹ, ಅತಿಮಾನುಷ ಶಕ್ತಿಯುಳ್ಳ ಸರ್ವೇಶ್ವರನನ್ನು ನಾನು ದೃಢವಾಗಿ ಆಶ್ರಯಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನನಗೆ ಯಾವ ಕಷ್ಟವೂ ಇಲ್ಲ.

ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವ 'ವೈದಿಕನ ಮಕ್ಕಳ' ಕತೆ ಯಾವುದೆಂದು ವಿವರವಾಗಿ ತಿಳಿಯದು. ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ, ಬಲರಾಮರು ಗುರುಕುಲವಾಸವನ್ನು ನಡೆಸಿ, ತಮ್ಮ ಗುರುವಾದ ಸಾಂದೀಪನಿಗೆ ಗುರುದಕ್ಷಿಣೆಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಿದ ಕತೆ ಇರಬಹುದೇ ಎನಿಸುತ್ತದೆ. ಎರಡಕ್ಕೂ ಹೋಲಿಕೆಯೂ ವ್ಯತ್ಯಾಸವೂ ಇದೆ. ಸಾಂದೀಪನಿ ಗುರುವಿನ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ಬಲರಾಮನೂ ಕೃಷ್ಣನೂ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಮುಗಿಸಿದ ಬಳಿಕ, ತಾವು ಸಲ್ಲಿಸಬೇಕಾದ ಗುರುದಕ್ಷಿಣೆಯನ್ನು ತಿಳಿಸಬೇಕೆಂದು ಗುರುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದರು. ಪ್ರಭಾಸಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಸಮುದ್ರಸ್ನಾನ ಮಾಡುತ್ತಾ ಮಾಯವಾದ ತನ್ನ ಮಗನನ್ನು ತಮಗೆ ತಂದು ಒಪ್ಪಿಸಬೇಕೆಂದು ಗುರುವು ಕೇಳಿದರು. ಅದರಂತೆ, ಬಲರಾಮ ಕೃಷ್ಣರು ಪ್ರಭಾಸಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಹೋದರು. ತಮ್ಮ ಗುರುಪುತ್ರನನ್ನು ತಮಗೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಸಮುದ್ರರಾಜನನ್ನು ಕೇಳಿದರು. ಪಂಚಜನನೆಂಬ ರಾಕ್ಷಸನು, ಆ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುತ್ತಾ, ಅವನನ್ನು ನುಂಗಿದ್ದಾನೆಂದು ಸಮುದ್ರರಾಜನು ತಿಳಿಸಿದನು. ಕೂಡಲೇ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನು ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಹಾರಿಕೊಂಡು, ಕೆಳಗೆ ಅಡಗಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಪಂಚಜನನನ್ನು ಕೊಂದು, ಅವನ ಹೊಟ್ಟೆಯನ್ನು ಬಗೆದು ನೋಡಿದನು. ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ದಿವ್ಯ ಶಂಖವು ಮಾತ್ರವೇ ಇದ್ದಿತು. ಆ ಶಂಖವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ಬಲರಾಮನೊಡನೆ, ಯಮಧರ್ಮನ ಪಟ್ಟಣವಾದ ಸಂಯಮನೀ ಪುರಕ್ಕೆ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನು ಹೋದನು. ಪುರದ್ವಾರದಲ್ಲಿ ನಿಂತು, ತನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲಿದ್ದ ಪಾಂಚಜನ್ಯ ಶಂಖವನ್ನು ಊದಿದನು. ಯಮಧರ್ಮನು ಕೂಡಲೇ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು, ಮರ್ಯಾದೆಯೊಡನೆ ಅವರನ್ನು ತನ್ನ ಅರಮನೆಗೆ ಕರೆದೊಯ್ದು ಅವರು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದದ್ದೇಕೆಂದು ಕೇಳಿದನು. ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನು ತಮ್ಮ ಗುರುಪುತ್ರನು ಅಲ್ಲಿದ್ದರೆ ಅವನನ್ನು ತಮಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಬೇಕೆಂದು, ಅವನನ್ನು ಗುರುಕಾಣಿಕೆಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಗುರುಗಳಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸುವುದಕ್ಕೆಂದು ಹೇಳಿದನು. ಯಮಧರ್ಮನು ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಗುರುಪುತ್ರನನ್ನು ಅವರೊಡನೆ ಭೂಲೋಕಕ್ಕೆ ಹಿಂತಿರುಗಿಸಿದನು. ಆ ಗುರುಪುತ್ರನನ್ನು ಅವನ ಮೊದಲ ರೂಪದಲ್ಲೇ ತಮ್ಮ ಗುರುಗಳಿಗೆ ಹಿಂತಿರುಗಿಸಿ, ಅವರನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿಸಿದರು — ಇದು ಭಾಗವತದಲ್ಲಿ ಬರುವ ಅತಿಮಾನುಷ ಶಕ್ತಿಯ ಕತೆ.

6. துயரில் சுடரொளி தன்னுடைச் சோதி
நின்ற வண்ணம் நிற்கவே,
துயரில் மலியும் மனிசர் பிறவியில்
தோன்றிக் கண் காண வந்து,
துயரங்கள் செய்து தன் தெய்வ நிலையுலகில்
புகவுய்க்கும் அம்மான்,
துயரமில் சீர்க் கண்ணன் மாயன் புகழ் துற்ற
யானோர் துன்பமிலனே.

తుయరిల్ శుడరొళి తన్నుడైచ్చోది
నిన్ఱ వణ్ణమ్ నిఱ్కవే,
తుయరిల్ మలియుమ్ మనిశర్ పిఱవియిల్
తోన్ఱిక్కణ్ కాణ వన్దు,
తుయరఙ్గళ్ శెయ్దు తన్ దెయ్వ నిలైయులగిల్
పుగవుయ్క్కుమమ్మాన్,
తుయరమిల్ శీర్క్కణ్ణన్ మాయన్ పుగழ்తుఱ్ఱ
యానోర్ తున్బమిలనే.

తుయర్ ఇల్ துயர் இல் = దుఃఖ సంబంధములేని, శుడర్ ఒళి சுடர் ஒளி = దివ్యతేజోరూపియగు, తన్నుడై தன்னுடை = తన, శోది சோதி = జ్యోతిస్సు, నిన్ఱ நின்ற = ఉన్న, వణ్ణమ్ வண்ணம் = రీతియు, నిఱ్కవే நிற்கவே = ఇరువ నాడియే, తుయరిల్ துயரில் = దుఃఖ సంబంధముల్లో, మలియుమ్ மலியும் = [illegible], మనిశర్ மனிசர் = మనుష్యుల, పిఱవియిల్ பிறவியில் = జన్మమల్లో, తోన్ఱి தோன்றி = అవతరించి, కణ్ కాణ கண் காண = ఎల్లరా కానవచ్చే, వన్దు வந்து = వచ్చి, తుయరఙ్గళ్ శెయ్దు துயரங்கள் செய்து = సంతాపములనుంచు చేసి, తన్ தன் = తన, దెయ్వ నిలై தெய்வ நிலை = దైవత్వమున్న, ఉలగిల్ உலகில் = లోకం, పుగవుయ్క్కుమ్ புகவுய்க்கும் = ప్రవేశింపజేయు, అమ్మాన్ அம்மான் = స్వామియైన, తుయరమ్ ఇల్ துயரம் இல் = దుఃఖ లేని, శీర్ சீர் = కల్యాణగుణములు, కణ్ణన్ கண்ணன் = శ్రీకృష్ణుని, మాయన్ மாயன் = ఆశ్చర్యచేష్టితుని, పుగழ் புகழ் = కీర్తిని,

ರುಟ್ರು ಕ್ಷುಟ್ರಾ = ಅನುಭವಿಸುವ, ಯಾನ್ ಯಾದಂ = ನಾನು, ಕಿರಕಷ್ಟವು ಇಲನೇ ಶಾರ್ ಕ್ಷುಣಪಂ ಇಲಣೇ = ಯಾವೊಂದು ಸಂಕಟವನ್ನು ಇಲ್ಲದವನಾಗಿದ್ದೇನೆ.

ದುಃಖ ಸಂಕಟಗಳಿಲ್ಲದ (ಅವರ) ಶ್ರೀ ಜೀವರಾಶಿಯಾಗ, ತನ್ನ ಜ್ಯೋತಿಯು ಇರುವ ಆಶೆಯು ಇರುವದಾಗಿಯೇ ದುಃಖ ಸಂಕಟಗಳಿಲ್ಲವು ಇರುವ ನಂತರುವ ಮನುಷ್ಯರ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಅವತರಿಸಿ, ಎಲ್ಲಾ ಕಾಲವಂತೆ ಬಂದು, ಸಂಕಟಗಳನ್ನುಂಟುಮಾಡಿ, ತನ್ನ ದೈವತ್ವವನ್ನು ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಾಶಗೊಳಿಸಿ ಆಶ್ಚರ್ಯಪಡಿಸಿ ಯಾದ ಪರಿಶುದ್ಧವಾದ ಕೀರ್ತಿಯುಳ್ಳ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ, ಆಶ್ಚರ್ಯ ಸಡಪ್ಪಾವಿಯಾದ ಪರಿಶುದ್ಧವಾದ ಕೀರ್ತಿಯನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವ ನಾನು ಯಾವೊಂದು ಸಂಕಟವನ್ನು ಕಾಣೆಯು ಕೀರ್ತಿಯನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವನಾನು ಯಾವೊಂದು ಸಂಕಟವನ್ನು ಇಲ್ಲದವನಾಗಿದ್ದೇನೆ. (6)

ಇಲ್ಲಿ ಭಗವಂತನ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಾವತಾರದ ವೈಭವವನ್ನು ಸಂಕ್ಷೇಪಿಸಿ ಹೇಳಲಾಗಿದೆ.

ಭಗವಂತನ ಚೇಷ್ಟೆಯಾದ ಅವತಾರದಲ್ಲಿ ನಡೆದಿರುವಷ್ಟು ಮಾನುಷ ಚೇಷ್ಟೆಗಳು, ಆಶ್ಚರ್ಯಕರ ಕಾರ್ಯಗಳು, ಇವೃಗಳನ್ನು ಶ್ರೀ ಚೇಷ್ಟೆಗಳು, ಆಶ್ಚರ್ಯಕರ ಕಾರ್ಯಗಳು ಕಂಡುಬರುತ್ತವೆ. ತನ್ನ ದೈವತ್ವದ ಹಿರಿಮೆಯು ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಾವತಾರದಲ್ಲಿ

(1) ತಾನು ದೇವಕಿ ವಸುದೇವರಿಗೆ ಮಗನಾಗಿ ಜನ್ಮವೆತ್ತುವಾಗ ಅವನ ಸ್ಥಾನ ನ ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ, ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳನ್ನು ಅವರನ್ನು ಸೆರೆಯಲ್ಲಿಟ್ಟಿರುವಾಗಲೇ, ಅವರಿಗೆ ಶಂಖ ಚಕ್ರಧರನಾಗಿ, ಚತುರ್ಭುಜನಾಗಿ, ಪೀತಾಂಬರಧಾರಿಯಾಗಿ ಮನೋಹರನಾಗಿ, ಶಂಖ ಚಕ್ರ ಧರನಾಗಿ, ಚತುರ್ಭುಜನಾಗಿ, ಪೀತಾಂಬರಧಾರಿಯಾಗಿ ತನ್ನ ದಿವ್ಯರೂಪದಲ್ಲಿಯೇ [illegible] ದೇವಕಿಯ ಗರ್ಭದಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿ ಅವರಿಗೆ ತನ್ನ ದಿವ್ಯ ರೂಪವನ್ನು ತೋರಿಸಿದನು. ತನ್ನನ್ನು ಅಲ್ಲಿಂದ ನಂದಗೋಕುಲಕ್ಕೆ ಕೊಂಡೊಯ್ಯಿಸಿದನು. ಅವತರಿಸಿದ ಮಗುವನ್ನು ವಸುದೇವರು ಮಳೆಯಲ್ಲಿ ಮಲಗಿಸಿ, ಕೈಹಿಡಿದು, ಅಲ್ಲಿ ನಂದಗೋಕುಲದ ಯಶೋದೆಯ ಮಗ್ಗುಲಲ್ಲಿ ಮಲಗಿಸಿ, ಅಲ್ಲಿ ನಂದಗೋಪನ ಮಡದಿ ಯಶೋದೆಯ ಮಗುವನ್ನು ತನ್ನಲ್ಲಿಗೆ ತಂದು ಹಿಡಿದಿಟ್ಟು ಕೊಂಡನು. ಅವರು ಪಡೆದ ಹೆಣ್ಣು ಮಗುವನ್ನು ತನ್ನ ಬಳಿಗೆ ತಂದು ಸೆರೆಯಲ್ಲಿ ಚೇಷ್ಟೆ ಮಾಡಿದನು. ವಸುದೇವನು ತಾ, ಮತ್ತು ಕಂಸನ ಕೈಗೆ ಅದನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸಿ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದು ಹೋಗಿದನು. ಇದನ್ನು (ಅನೇಕ ಲೀಲೆಗಳನ್ನು) ನಡೆಸಲು ಎಲ್ಲ ಬಗೆಯ ಅನುಕೂಲಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿಕೊಟ್ಟನು.

(2) ನಂದಗೋಕುಲದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನು ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದ್ದಾಗ, ಅವನು ತನ್ನ ವಾದ ಕಾಲದಿಂದಲೂ ಕಂಸನು ಅವನನ್ನು ಕೊಲ್ಲಲು ನಡೆಸಿದ ಯತ್ನಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ವಿಫಲಗೊಳಿಸಿದ್ದಲ್ಲದೆ, ಕೊಲ್ಲಲು ಬಂದ ದುಷ್ಟರನ್ನೆಲ್ಲಾ ತಾನೇ ನಾಶ, ಅಲ್ಲಾ ಜಾಲವಾಗಿ, ಕೊಂದು ಹಾಕಿದನು.

(3) ನಂದಗೋಕುಲದಲ್ಲಿರುವಾಗ ಬೆಳೆಯುತ್ತಾ, ಮಾನವ ಶಿಶುವಂತೆ ಕಂಡರೂ, (ಗೋಪಾಲ) ಬಾಲಕನಾಗಿ ಬೆಳೆದರೂ, ಅವನು ನಡೆಸಿದ ಒಂದೊಂದು ಲೀಲೆ ಮೂ ಅತಿಮಾನುಷ ವ್ಯಾಪಾರಗಳೆಲ್ಲ ಎಲ್ಲರಾ ಆಶ್ಚರ್ಯಪಡುವಂತಹ ಅದ್ಭುತ ಕಾರ್ಯಗಳೇ!

(4) ~~[illegible]~~ ಮಧುರೆಯಲ್ಲಿ ಅವನು ನಡೆಸಿದ ಕಾರ್ಯಗಳೆಲ್ಲವೂ, ಕಂಸಾಸುರವಧೆಯೂ ಉಗ್ರಸೇನ ಮಹಾರಾಜನಿಗೆ ಪಟ್ಟಕಟ್ಟಿದ್ದೂ – ಎಲ್ಲವೂ ಆಶ್ಚರ್ಯಕರ ವ್ಯಾಪಾರ [illegible], ಅವರ

(5) [illegible] ಬಳಿಕ, [illegible] ಅವರ [illegible], ಅವರನ್ನು ಹಿಂದಕ್ಕೆ [illegible] [illegible] ಮಹಾಭಾರತ ಯುದ್ಧವನ್ನು [illegible], [illegible] ಮಹಾಭಾರತ ಯುದ್ಧವನ್ನು [illegible] ಭೂಭಾರವನ್ನು ಇಳಿಸಿದನು

(6) ಮಹಾಭಾರತ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ, [illegible] ಅರ್ಜುನನಿಗೆ [illegible], ಅವನ ಭಗವದ್ಗೀತೆಯ [illegible], ಅವನಿಗೆ ವಿಶ್ವರೂಪವನ್ನು ತೋರಿಸಿ, ಅವನು [illegible] ಮತ್ತು [illegible] ಎಂಬುದನ್ನು [illegible]

(7) ಭಗವಂತನಾಗಿ [illegible] ದುಷ್ಟರನ್ನು, ಶಿಷ್ಟರನ್ನು [illegible], ಧರ್ಮಸಂರಕ್ಷಣಾ, ಮತ್ತು ಭೂಭಾರ [illegible] ತನ್ನ [illegible] ತೋರಿಸಿಕೊಟ್ಟನು.

ಆಳ್ವಾರರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ: [illegible] ಭಗವಂತನು [illegible] ದುಃಖ ಸಂತೋಷಗಳು [illegible] ಅವನು [illegible], ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನಾಗಿ ಅವತರಿಸಿದನು. [illegible] ಅವನು [illegible] ತನ್ನ [illegible] ~~[illegible]~~ ಅವನ [illegible], ನಾನಾ ವಿಧವಾದ [illegible] ತನ್ನ [illegible], ನಾನಾ [illegible] ಬಂದನು. ಮಾನುಷ ಮತ್ತು ಅತಿಮಾನುಷ ಚೇಷ್ಟಿತಗಳನ್ನು [illegible] ಬಂದನು. ~~[illegible]~~ [illegible] ಅವನು ಮಾಡಿದ [illegible] ಆಶ್ಚರ್ಯಕರ [illegible] ಅವನ ಎಲ್ಲ ಲೀಲೆಗಳನ್ನೂ, ಅತ್ಯಂತ [illegible]. [illegible] ನಡೆಸಿದ ಅವನು [illegible] ಅಪಾರ ಲೀಲೆಯನ್ನು ನಾನು ಪಡೆದುಕೊಂಡೆ, ಅನುಭವಿಸುತ್ತ ಅವನನ್ನು ಹೊಗಳಿ, ಯಾವ ಬಗೆಯ ದುಃಖ ಸಂಕಟಗಳಿಲ್ಲದವನಾಗಿದ್ದೇನೆ.

7. துன்பமுமின்பமுமாகிய செய்வினை
யாயுலகங்களுமாய்,
இன்பமில் வெந்நரகாகி இனியநல் வான்
சுவர்க்கங்களுமாய்,
மன்பல் லுயிர்களுமாகிப் பலபல
மாய மயக்குக்களால்,
இன்புறுமிவ் விளையாட்டுடையானைப்
பெற்று ஏதுமல்லலிலனே.

Garani Srinivasan

ತುನ್ಬಮು ಇನ್ಬಮು ಮಾಗಿಯ ಸೆಯ್‌ವಿನೈಯಾ ಯುಲಗಙ್ಗಳುಮಾಯ್,
ಇನ್ಬಮಿಲ್ ವೆನ್ನರಗಾಗಿ ಇನಿಯನಲ್‌ವಾನ್ ಸುವರ್ಕ್ಕಙ್ಗಳುಮಾಯ್,
ಮನ್‌ಪಲ್ಲುಯಿರ್ಗಳುಮಾಗಿ ಪ್ಪಲಪಲ ಮಾಯಮಯಕ್ಕುಕ್ಕಳಾಲ್,
ಇನ್ಬುಱುಮಿವ್ವಿಳೈಯಾಟ್ಟುಡೈಯಾನೈಪ್ಪೆಟ್ರು ಏದುಮಲ್ಲಲಿಲನೇ.

ತುನ್ಬಮುಮ್ துன்பமும் = ದುಃಖವು, ಇನ್ಬಮುಮ್ இன்பமும் = ಸುಖವು ಆಗಿಯ ஆகிய = ಆಗಿರುವ, ಸೆಯ್‌ವಿನೈ ಆಯ್ செய்வினை ஆய் = ಪಾಪಪುಣ್ಯಕಾರ್ಯಗಳಾಗಿ (ಅವುಗಳನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸುವನಾಗಿ), ಉಲಗಙ್ಗಳುಮ್ ಆಯ್ உலகங்களும் ஆய் = ಎಲ್ಲಾ ಲೋಕಗಳೂ ಆಗಿ (ಅವುಗಳನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸುವನು ಆಗಿ), ಇನ್ಬಮ್ ಇಲ್ இன்பம் இல் = ಸುಖವೆಂಬುದೇ ಇಲ್ಲದ, ವೆಮ್ ನರಗು ಆಗಿ வெம் நரகு ஆகி = ಕ್ರೂರವಾದ ನರಕವಾಗಿ, (ಅದನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸುವನಾಗಿ), ಇನಿಯ இனிய = ಮಧುರವಾದ, ನಲ್ நல் = ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ, ವಾನ್ வான் = ಪರಮಪದವು, ಸುವರ್ಕ್ಕಙ್ಗಳುಮ್ ಆಯ್ சுவர்க்கங்களும் ஆய் = ಸ್ವರ್ಗವು ಆಗಿ (ಅವುಗಳನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸುವನಾಗಿ), ಮನ್ மன் = ನಿತ್ಯವಾದ, ಪಲ್ பல் = ಹಲವಾರು (ಅನೇಕ), ಉಯಿರ್ಗಳುಮ್ ಆಗಿ உயிர்களும் ஆகி = ಪ್ರಾಣಿಗಳೂ ಆಗಿ, ಪಲಪಲ பலபல = ಅನೇಕಾನೇಕ, ಮಾಯಮ் மாயம் = ಭ್ರಾಂತಿಗಳಿಂದಲೂ (ಪ್ರಕೃತಿ ವಿಕಾರಗಳಿಂದಲೂ), ಮಯಕ್ಕುಕ್ಕಳಾಲ್ மயக்குக்களால் = ಮೋಹಗಳಿಂದಲೂ (ಮೋಹಪರವಶತೆಗಳಿಂದಲೂ), ಇನ್ಬು இன்பு = ಮಾಧುರ್ಯ, ಉಱುಮ್ உறும் = ಹೊಂದುವ, ಇ ವಿಳೈಯಾಟ್ಟು இ விளையாட்டு = ಈ ಲೀಲೆಗಳನ್ನು, ಉಡೈಯಾನೈ உடையானை = ಉಳ್ಳವನನ್ನು (ಆಟಗಳನ್ನು), ಪೆಟ್ರು பெற்று = ಪಡೆದುಕೊಂಡು (ಆಶ್ರಯಿಸಿ), ಏದುಮ್ ஏதும் = ಯಾವೊಂದು, ಅಲ್ಲಲ್ அல்லல் = ದುಃಖ ಸಂಬಂಧವನ್ನು, ಇಲನೇ இலனே = ಇಲ್ಲದವನಾಗಿದ್ದೇನೆ.

ದುಃಖವೂ ಸುಖವೂ ಆಗಿರುವ ಪಾಪಪುಣ್ಯಕಾರ್ಯಗಳಾಗಿ, ಎಲ್ಲಾ ಲೋಕಗಳೂ ಆಗಿ, ಸುಖವೆಂಬುದೇ ಇಲ್ಲದ ಕ್ರೂರನರಕವಾಗಿ, ಮಧುರವೂ ಶ್ರೇಷ್ಠವೂ (ಹಿತಕರವೂ) ಆದ ಪರಮಪದವೂ, ಸ್ವರ್ಗವೂ ಆಗಿ, ನಿತ್ಯವಾದ ಅನೇಕಾನೇಕ ಜೀವರಾಶಿಗಳೂ ಆಗಿ, ನಾನಾಬಗೆಯ ಪ್ರಕೃತಿ ವಿಕಾರಗಳಿಂದಲೂ ಮೋಹವಿಕಾರಗಳಿಂದಲೂ ಮಾಧುರ್ಯಸಂಬಂಧವುಳ್ಳ (ರಸವತ್ತಾದ) ಈ ಆಟಗಳನ್ನುಳ್ಳವನನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸಿ, ಯಾವೊಂದು

ದುಃಖ ಸಂಬಂಧವೂ ಇಲ್ಲದವನಾಗಿದ್ದೇನೆ.

ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಸೃಷ್ಟಿಸುವವನೂ, ನಾನಾರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅವುಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸುತ್ತ, ಕಾಪಾಡುತ್ತ, ಸಂಹಾರ ಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಈ ರೀತಿಯಾದ ವಿಚಿತ್ರಲೀಲೆಯಲ್ಲಿ ಆನಂದಿಸುವವನು ಭಗವಂತ ಎಂಬುದನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳಲಾಗಿದೆ.

ಆಳ್ವಾರರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ: ಸುಖಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾದ ಪುಣ್ಯಕಾರ್ಯಗಳನ್ನಾಗಲಿ, ದುಃಖಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾದ ಪಾಪಕಾರ್ಯಗಳನ್ನಾಗಲಿ, ಅವುಗಳನ್ನು ನಡೆಸುವ ಅನುಕೂಲವಾದ ವಿವಿಧ ಭೋಗಗಳನ್ನಾಗಲಿ, ಇತ್ತಾನೆ ಭಗವಂತ. ಪಾಪಕರ್ಮಗಳ ಫಲವನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಘೋರನರಕವನ್ನೂ, ಪುಣ್ಯಕರ್ಮಗಳ ಫಲವನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸ್ವರ್ಗವನ್ನೂ ನಿರ್ಮಾಣಿಸಿದವನು ಅವನೇ ಆಗಿದ್ದಾನೆ. ಈ ಎಲ್ಲಾ ಲೋಕಗಳಲ್ಲೂ ವಾಸಿಸುವ ನಾನಾ ಜೀವರಾಶಿಯೂ ಅವುಗಳ ನಿಯಾಮಕನೂ ಅವನೇ. ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಪ್ರಕೃತಿ ವಿಕಾರಗಳಿಂದ ಭ್ರಾಂತಿಯುಂಟಾಗಲು, ಮೋಹದ ವಿಕಾರಗಳಿಂದ ಆಶೆಯುಂಟಾಗಲು ಕಂಡು, ರಕ್ತವತ್ತಾದ ಆಟಗಳನ್ನು ಅವುಗಳಿಂದಲೇ ಆಡಿ, ತಾನು ನಿರ್ಲಿಪ್ತನಾಗಿದ್ದುಕೊಂಡು, ಈ ಮಾಯಾ ಲೀಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಆನಂದಿಸುವ ಸರ್ವೇಶ್ವರನನ್ನು ನಾನು ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಆಶ್ರಯಿಸಿರುವುದರಿಂದ ನನಗೆ ಯಾವ ಬಗೆಯ ದುಃಖ ಸಂಬಂಧಗಳೂ ಎದುರಿಲ್ಲ.

8. அல்லலின்பமளவிறந்தெங்கும்
அழகமர் சூழொளியன்,
அல்லிமலர் மகள் போகமயக்குக்கள்
ஆகியுந்நிற்குமம்மான்,
எல்லையில் ஞானத்தன் ஞானமஃதே கொண்டு
எல்லாக் கருமங்களும் செய்,
எல்லையில் மாயனைக் கண்ணனைத் ~~தாள்~~
தாள் பற்றி யானோர் துக்கமிலனே.

ಅಲ್ಲಲಿನ್ಬಮಳವಿಱನ್ದೆಙ್ಗುಮ್ ಅೞಗಮರ್ ಶೂೞೊಳಿಯನ್,
ಅಲ್ಲಿಮಲರ್ ಮಗಳ್ ಪೋಗಮಯಕ್ಕುಕ್ಕಳ್ ಆಗಿಯುಮ್ ನಿಱ್ಕುಮಮ್ಮಾನ್,
ಎಲ್ಲೈಯಿಲ್ ಞಾನತ್ತನ್ ಞಾನಮಃದೇ ಕೊಣ್ಡು ಎಲ್ಲಾಕ್ಕರುಮಙ್ಗಳುಮ್ ಶೆಯ್,
ಎಲ್ಲೈಯಿಲ್ ಮಾಯನೈಕ್ ಕಣ್ಣನೈತ್ ತಾಳ್ಪಱ್ಱಿ ಯಾನೋರ್ ತುಕ್ಕಮಿಲನೇ.

ಅಲ್ಲಲ್ ಇಲ್ அல்லல் இல் = ದುಃಖವೆಂಬುದೇ ಇಲ್ಲದ, ಇನ್ಬಮ್ இன்பம் = ಆನಂದವನ್ನು, ಅಳವು ಇಱನ್ದು அளவு இறந்து = ಅಳತೆಗೆ ಮೀರಿದ, ಎಙ್ಗುಮ್ எங்கும் = ಎಲ್ಲೆಡೆಯೂ, ಅೞಗು அழகு = ಸೌಂದರ್ಯವು, ಅಮರ್ அமர் = ತುಂಬಿ(ವ್ಯಾಪಿಸಿ)ರುವ, ಶೂೞೊಳಿಯನ್ சூழொளியன் = ಸುತ್ತುವರಿದಿರುವ ತೇಜೋವಿಶಿಷ್ಟನಾಗಿ,

ಅಲ್ಲಿ ಮಲರ್ ಮಗಳ್ அல்லி மலர் மகள் = ಶ್ರೀವಕ್ಷಸ್ಥಲದಲ್ಲಿರುವ ವಿಕಸಿತ ಲಕ್ಷ್ಮೀದೇವಿಯೊಡನೆ, ಪೋಗ ಮಯಕ್ಕುಗಳ್ போக மயக்குக்கள் = ಭೋಗವೂ ವ್ಯಾಮೋಹವೂ, ಆಗಿಯುಂ ஆகியும் = ಆಗಿಯೂ, ನಿಱ್ಕುಂ நிற்கும் = ಇರುವ, ಅಮ್ಮಾನ್ அம்மான் = ಸ್ವಾಮಿಯಾದ, ಎಲ್ಲೈ ಇಲ್ எல்லையில் = ಎಲ್ಲೆಯಿಲ್ಲದ, ಞಾನತ್ತನ್ ஞானத்தன் = ಜ್ಞಾನಸ್ವರೂಪನಾದವನು, ಞಾನಮ್ ಅಹ್ದೇ ಕೊಂಡು ஞானம் அஃதே கொண்டு = ಅದೇ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಂಡು, ಎಲ್ಲಾ ಕರುಮಂಗಳುಮ್ ಸೆಯ್ எல்லாக் கருமங்களும் செய் = ಎಲ್ಲಾ ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುವವನು, ಎಲ್ಲೈ ಇಲ್ எல்லையில் = ಮಿತಿಯಿಲ್ಲದ, ಮಾಯನೈ மாயனை = ಆಶ್ಚರ್ಯಕರನನ್ನು, ಕಣ್ಣನೈ கண்ணனை = ಆಶ್ರಿತರನ್ನು (ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಸ್ವರೂಪಿಯನ್ನು), ತಾಳ್ ಪಱ್ಱಿ தாள் பற்றி = ಪಾದಗಳನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸಿ, ಯಾನ್ யான் = ನಾನು, ಓರ್ ತುಕ್ಕಮ್ ಇಲೇನ್ ஓர் துக்கம் இலேன் = ಯಾವುದೊಂದು ದುಃಖವೂ ಇಲ್ಲದವನಾದೆನೆ.

ದುಃಖಸಂಬಂಧವೇ ಇಲ್ಲದ ಆನಂದವನ್ನು ಅಳತೆಯಿಲ್ಲದಿರುವ ಮತ್ತು ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೂ ತುಂಬಿ ವ್ಯಾಪಿಸಿರುವ ಸೌಂದರ್ಯ ಮತ್ತು ಶೀಲಜ್ಞಾನಯುಕ್ತನಾದವನ, ಶ್ರೀವಕ್ಷಸ್ಥಲದಲ್ಲಿ ಹೃತ್ಕಮಲದಲ್ಲಿ ಲಕ್ಷ್ಮೀದೇವಿಯೊಡನೆ ನಾನಾ ಭೋಗಗಳನ್ನು ವ್ಯಾಮೋಹವನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿರುವ ಸ್ವಾಮಿಯಾಗಿ, ಎಲ್ಲೆಯಿಲ್ಲದ ಜ್ಞಾನಸ್ವರೂಪಿಯಾಗಿ, ಆ ಜ್ಞಾನವನ್ನೇ ಬಳಸಿಕೊಂಡು ಎಲ್ಲಾ ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುವವನು, ಮಿತಿಯಿಲ್ಲದ ಆಶ್ಚರ್ಯಕರನಾಗಿರುವ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಸ್ವರೂಪಿಯ ಪಾದಗಳನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸಿ, ನಾನು ಯಾವುದೊಂದು ದುಃಖವೂ ಇಲ್ಲದವನಾದೆನೆ. (8)

ಆಳ್ವಾರರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ: ಸರ್ವವ್ಯಾಪಿಯಾಗಿರುವ ಭಗವಂತನು ಸಾಟಿಯಿಲ್ಲದ ಸೌಂದರ್ಯ, ಲಾವಣ್ಯ ಮತ್ತು ಶೀಲಜ್ಞಾನಯುಕ್ತನು. ಅವನು ಜ್ಞಾನಾನಂದಸ್ವರೂಪಿ. ಅವನೇ ಎಲ್ಲಾ ಬಗೆಯ ಕರ್ಮಗಳ ಸ್ವಾಮಿಯೂ ಆಗಿದ್ದಾನೆ. ಅವನ ಆಶ್ಚರ್ಯಕರ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ಮಿತಿಯೇ ಇಲ್ಲ. ಇಂಥ ಆಶ್ಚರ್ಯಕಾರಿಯನ್ನು ನಾನು ದೃಢವಾಗಿ ಆಶ್ರಯಿಸಿರುವುದರಿಂದ ನನಗೆ ದುಃಖವಾಗಲಿ ಸಂಶಯವಾಗಲಿ ಇಲ್ಲ.

9. துக்கமில் ஞானச்சுடரொளி மூர்த்தி
துழாயலங்கல் பெருமான்,
மிக்கபல்மாயங்களால் விகிர்தம்
செய்து வேண்டுருவு கொண்டு,

நக்கபிரானொடயன் முதலாக
எல்லாருமெவையும், தன்னுள்
ஒக்கவொடுங்க விழுங்கவல்லானைப்
பெற்று ஒன்றும் தளர்விலனே.

ದುಕ್ಕಮಿಲ್ ಜ್ಞಾನಚ್ಚುಡರೊಳಿ ಮೂರ್ತ್ತಿ ತುೞಾಯಲಙ್ಗಲ್ ಪೆರುಮಾನ್,
ಮಿಕ್ಕ ಪಲ್ ಮಾಯಙ್ಗಳಾಲ್ ವಿಕಿರ್ತಮ್ ಶೆಯ್ದು ವೇಣ್ಡುಮುರುವುಕೊಣ್ಡು,
ನಕ್ಕಪಿರಾನೊಡಯನ್ ಮುದಲಾಗ ಎಲ್ಲಾರುಮೆವ್ವೈಯುಮ್, ತನ್ನುಳ್
ಒಕ್ಕವೊಡುಙ್ಗ ವಿೞುಙ್ಗ ವಲ್ಲಾನ್ನೈಪ್ಪೆತ್ತು ಒನ್ರುಮ್ ತಳರ್ವಿಲನೇ.

ದುಕ್ಕಮ್ ಇಲ್ துக்கம் இல் = ಅಜ್ಞಾನವೆಂಬುದೇ ಇಲ್ಲದ, ಜ್ಞಾನ
ಮ ஞானம் = ಜ್ಞಾನಸ್ವರೂಪಿಯಾಗಿ, ಚುಡರ್ ಒಳಿ ಮೂರ್ತ್ತಿ சுடர்
ஒளி மூர்த்தி = ದಿವ್ಯತೇಜೋಮೂರ್ತಿಯಾಗಿ, ತುೞಾಯಲಙ್ಗ ಪೆರುಮಾನ್
ಲ್ துழாய் அலங்கல் = ತುಳಸಿಯ ಹಾರವನ್ನು ಧರಿಸಿದ, ಮಿಕ್ಕ ಪಲ್ ಮಾಯಙ್ಗಳಾಲ್ மிக்க
பெருமான் = ಸರ್ವೇಶ್ವರನು, ಮಾಯೆಗಳಿಂದ, ವಿಕಿ
பல் மாயங்களால் = ಅತಿಶಯವಾದ ಹಲವಾರು ಮಾಯೆಗಳಿಂದ, ವಿಲಕ್ಷಣ ಚೇಷ್ಟೆಗಳನ್ನು
ರ್ತಮ್ ಶೆಯ್ದು விகிருதம் செய்து = ವಿಲಕ್ಷಣ ಚೇಷ್ಟೆಗಳನ್ನು
ಮಾಡಿ, ವೇಣ್ಡುಮ್ ಉರುವುಕೊಣ್ಡು வேண்டும் உருவு கொ
ண்டு = ಇಷ್ಟಬಂದ ರೂಪವನ್ನು ತಳೆದು, ನಕ್ಕಪಿರಾನೊಡು நக்க
பிரானோடு = ನಗ್ನದೇವನೊಡನೆ, ಅಯನ್ அயன் = ಅಜನು, ಮುದ
ಲಾಗ முதலாக = ಮೊದಲಾಗಿ, ಎಲ್ಲಾರುಮ್ எல்லாரும் = ಎಲ್ಲಾ
~~ಚೇತನರ~~, ಎವ್ವೈಯುಮ್ எவையும் = ಅಚೇತನವಸ್ತುಗಳನ್ನೂ, ಒಕ್ಕ ಒಡುಙ್ಗ ஒக்க ஒடுங்
ತನ್ನುಳ್ தன்னுள் = ತನ್ನಲ್ಲಿಯೇ, ವಿೞುಙ್ಗ ವಲ್ಲಾನ್ನೈ விழுங்க வல்லா
க = [illegible] ಅಡಗಿರುವಂತೆ,
னை = ನುಂಗಬಲ್ಲವನನ್ನು, ಪೆತ್ತು பெற்று = ಪಡೆದುಕೊಂಡು, ಒನ್ರು
ಮ್ ஒன்றும் = ಸ್ವಲ್ಪವೂ, ತಳರ್ವು ಇಲನೇ தளர்வு இலனே
= ದುಃಖವಿಲ್ಲದವನಾದೆನೇ (ಅಶಕ್ತಿ ಇಲ್ಲದವನಾದೆನು).

ಅಜ್ಞಾನದ ಸುಳಿವೇ ಇಲ್ಲದ ಪರಿಪೂರ್ಣ ಜ್ಞಾನಸ್ವರೂಪಿಯಾದ, ದಿವ್ಯ
ತೇಜೋಮೂರ್ತಿಯಾದ, ತುಳಸಿಯ ಹಾರವನ್ನು ಧರಿಸಿರುವ ಸರ್ವೇಶ್ವರನಾದ
ಅತಿಶಯವಾದ ಅನೇಕ ಮಾಯೆಗಳಿಂದ ಬೇಕಾದ (ಇಷ್ಟಬಂದ) ರೂಪವನ್ನು
ತಳೆದು, ವಿಲಕ್ಷಣ ಚೇಷ್ಟೆಗಳನ್ನು ನಡೆಸಿ, ನಗ್ನದೇವನೂ ಅಜನೂ ಮೊದಲಾದ
ಎಲ್ಲಾ ಚೇತನವಸ್ತುಗಳನ್ನೂ ಅಚೇತನವಸ್ತುಗಳನ್ನೂ ತನ್ನ ಒಳಗೆ ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟಾಗಿ
ಅಡಗಿರುವಂತೆ ನುಂಗಬಲ್ಲವನನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡು ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಅಶಕ್ತಿ ಇಲ್ಲದವ
ನಾದೆನು.

ಆಳ್ವಾರರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ: ಪರಿಶುದ್ಧವೂ ಪರಿಪೂರ್ಣವೂ ಆದ ಜ್ಞಾನಸ್ವರೂಪಿಯಾದ, ಅದ್ವಿತೀಯನಾದ ತೇಜೋಮೂರ್ತಿಯಾದ, ತುಲಸಿಯ ದಾಮವನ್ನು ಧರಿಸಿರುವ ಸರ್ವೇಶ್ವರನಾದ, ಸಮಯಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ, ತನ್ನ ಆಶ್ರಿತರಿಗಾಗಿ ಮಾಯೆಯಿಂದ ತನಗೆ ಇಷ್ಟಬಂದ (ಬೇಕಾದ) ರೂಪವನ್ನು ತಳೆಯಬಲ್ಲವನಾದ, ಬ್ರಹ್ಮರುದ್ರರೇ ಮೊದಲಾದ ಎಲ್ಲಾ ಚೇತನಾಚೇತನ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು, ಮಹಾಪ್ರಳಯದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನುಂಗಿ, ತನ್ನ ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಅಜ್ಞಾತವಾಗಿ ಅಡಗಿಸಿಟ್ಟು ~~[illegible]~~ ಕಾಪಾಡಬಲ್ಲವನನ್ನು ನಾನು ದೃಢವಾಗಿ ಆಶ್ರಯಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನನಗೆ ಶತ್ರುಗಳೆನಿಸಿ(ಮುಂತಾದ ಪಾಪಗಳು) ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಇಲ್ಲ.

10. தளர்வின்றியே யென்றுமெங்கும் பரந்த
தனிமுதல் ஞானமொன்றாய்,
அளவுடையைம்புலன் களறியா வகையால்
அருவாகி நிற்கும்,
வளரொளி யீசனை மூர்த்தியைப்
பூதங்களைந்தை யிருசுடரை,
கிளரொளி மாயனைக் கண்ணனைத்
தாள்பற்றி யானென்றும் கேடிலனே.

ತಳರ್ವಿನ್ರಿಯೇ ಯೆನ್ರುಮೆಙ್ಗುಮ್ ಪರನ್ದ ತನಿಮುದಲ್ ಜ್ಞಾನ ಮೊನ್ರಾಯ್,
ಅಳವುಡೈಯೈಮ್ಬುಲನ್ಗಳರಿಯಾ ವಹೈಯಾಲ್ ಅರುವಾಹಿ ನಿರ್ಕುಮ್,
ವಳರೊಳಿಯೀಶನೈ ಮೂರ್ತ್ತಿಯೈಪ್ ಪೂದಙ್ಗಳೈನ್ದೈಯಿರು ಶುಡರೈ,
ಕಿಳರೊಳಿ ಮಾಯನೈಕ್ಕಣ್ಣನೈತ್ತಾಳ್ಪತ್ರಿಯಾನೆನ್ರುಮ್ ಕೇಡಿಲನ

ತಳರ್ವು ಇನ್ರಿಯೇ தளர்வு இன்றியே = ನಿರಾಯಾಸದಿಂದ (ಶ್ರಮದವಾಗಿ), ಎನ್ರುಮ್ என்றும் = ಎಲ್ಲಾ ಕಾಲದಲ್ಲೂ, ಎಙ್ಗುಮ್ எங்கும் = ಎಲ್ಲಾ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲೂ (ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ), ಪರನ್ದ பரந்த = ವ್ಯಾಪಿಸಿರುವ, ತನಿಮುದಲ್ தனிமுதல் = ಎಲ್ಲಕ್ಕೂ ಆದಿಕಾರಣನಾದ, ಜ್ಞಾನಮ್ ಒನ್ರು ಆಯ್ ஞானம் ஒன்று ஆய் = ಜ್ಞಾನಸ್ವರೂಪಿಯಾಗಿ, ಅದ್ವಿತೀಯನಾಗಿ, ಅಳವು ಉಡೈ அளவு உடை = ಅಳತೆಯು ಮಿತಿಯುಳ್ಳಿರುವ, ಐಮ್ಬುಲನ್ಗಳ್ ஐம்புலன்கள் = ಪಂಚೇಂದ್ರಿಯಗಳು, ಅರಿಯಾ ವಹೈಯಾಲ್ அறியா வகையால் = ಅರಿತುಕೊಳ್ಳಲಾರದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ, ಅರು ಆಹಿ ನಿರ್ಕುಮ್ அரு ஆகி நிற்கும் = ನಿರವಯವ ಸ್ವರೂಪಿಯಾಗಿರುವ, ವಳರ್ ಒಳಿ வளர் ஒளி = ವೃದ್ಧಿಹೊಂದುವ ತೇಜಸ್ಸುಳ್ಳ, ಈಶನೈ ஈசனை = ಸರ್ವೇಶ್ವರನನ್ನು, ಮೂರ್ತ್ತಿಯೈ மூர்த்தியை = ದಿವ್ಯಮೂರ್ತಿಯನ್ನು,

Garani Srinivasan

ಪೂರಙ್ಗಳ್ ಐನ್ದು ಪುಕುಙ್ಗಳ ಇರುನ್ದಾದ = ಪಂಚಭೂತಗಳಾದವನನ್ನು (ಅವುಗಳ ನಿರ್ವಾಹಕನನ್ನು), ಇರುಶುಡರ್ ಆಗಿ ಕುಡಲ್ = ಸೂರ್ಯಚಂದ್ರರನ್ನು (ಸೂರ್ಯಚಂದ್ರಸ್ವರೂಪಿಯನ್ನು), ಕಿಳರ್ ಒಳಿ ಕೀಣಾರ್ ಆಣಿ ಪ್ರಕಾಶವನ್ನು ಉಳ್ಳವನ, ಮಾಯನ್ನೆ ಮಾಯನೈ = ಮಾಯಾಸ್ವರೂಪಿಯನ್ನು (ಆಶ್ಚರ್ಯಕರನಾದವನನ್ನು), ಕಣ್ಣನ್ನೈ ಕಣ್ಣನೈ = ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಸ್ವರೂಪಿಯನ್ನು, ತೊಳ್ ಪಱ್ಱಿ ತಾಳ್ ಪಱ್ಱಿ = ತಿರುವಡಿಗಳನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸಿ, ಯಾನ್ ಯಾನ್ = ನಾನು, ಒನ್ ಉಯುಮ ಎನ್ಱುಮ್ = ಸ್ವಲ್ಪವೂ, ಕೇಡಿಲನೇ ಕೇಡಿಲನೇ = ಕೇಡಿಲ್ಲದವನಾದ್ದೇನೆ.

ಸ್ವಚ್ಛಂದವಾಗಿ (ನಾರಾಯಣನಿಂದ) ಎಲ್ಲಾ ಕಾಲಗಳಲ್ಲೂ, ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಗಳಲ್ಲೂ (ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ) ವ್ಯಾಪಿಸಿರುವ ಅದ್ವಿತೀಯನಾದ ಆದಿಕಾರಣನಾದ ವಾದ ಜ್ಞಾನಸ್ವರೂಪಿಯಾಗಿ, ನಾಶವಿಲ್ಲದವನಾಗಿ, ಅಳತೆಯೂ ಮಿತಿಯೂ ಇಲ್ಲದ ರುವ ಪಂಚೇಂದ್ರಿಯಗಳು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳಲಾಗದ ಅತೀತನಾಗಿ, ನಿರ್ಗುಣವ ಸ್ವರೂಪಿಯಾಗಿ, ಚೆಲುವುಳ್ಳ ತೇಜಸ್ಸುಳ್ಳ ಸರ್ವೇಶ್ವರನನ್ನು, ದಿವ್ಯ ಮಂಗಳ ಮೂರ್ತಿಯನ್ನು, ಪಂಚಭೂತಸ್ವರೂಪಿಯನ್ನು, ಸೂರ್ಯಚಂದ್ರ ಸ್ವರೂಪಿಯನ್ನು, ಪ್ರಕಾಶವನ್ನು ಉಳ್ಳವನ ಮಾಯಾಸ್ವರೂಪಿಯನ್ನು, ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಸ್ವರೂಪಿಯನ್ನು, ಅವನ ತಿರುವಡಿಗಳನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸಿ, ನಾನು ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಕೇಡಿಲ್ಲದವನಾದ್ದೇನೆ. (10)

ಆಳ್ವಾರರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ: ಭಗವಂತನು ಸರ್ವವ್ಯಾಪಿಯಾಗಿರುವ, ಅದ್ವಿತೀಯ ವಾದ, ಆದಿಕಾರಣನಾದ ಜ್ಞಾನಸ್ವರೂಪಿ. ಅವನು ಪಂಚೇಂದ್ರಿಯಗಳಿಗೆ ಎಟುಕದವನು. (ಪಂಚೇಂದ್ರಿಯಗಳಿಂದ ಅವನನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲು ಆಗದವನು). ದಿವ್ಯ ತೇಜೋಮೂರ್ತಿ. ಮತ್ತು, ದಿವ್ಯಮಂಗಳ ವಿಗ್ರಹವೂ ಆಗಿದ್ದಾನೆ. ಪಂಚಭೂತ ಸ್ವರೂಪಿ. ಸೂರ್ಯಚಂದ್ರರೂಪಿ. ಆಶ್ಚರ್ಯವನ್ನು ಉಳ್ಳವನ ಮಾಯಾ ಸ್ವರೂಪಿ. ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಸ್ವರೂಪಿ. ಅವನನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸಿರುವ ನನಗೆ ಯಾವ ಬಗೆಯ ಕೇಡೂ ಇಲ್ಲ.

11\. கெடில் விழுப்புகழ்க் கேசவனைக்

குருகூர்ச் சடகோபன் சொன்ன,

பாடலோராயிரத்துள் இவையுமோர்

பத்தும் பயிற்ற வல்லார்கட்கு, அவன்

நாடு நகரமும் நன்குடன் காண

நலனிடை யூர்தி பண்ணி,

வீடும் பெறுத்தித் தன்

மூவுலகுக்கும் தரும் ஒருநாயகமே.

ಕೇಡಿಲ್ ವಿಳುಪ್ಪುಗಳ್ ಕೇಶವನ್ನೈ ಕ್ಕುರುಗೂರ್ ಚ್ಚಡಗೋಪನ್ ಶೊನ್ನ, ಪಾಡಲೋರಾಯಿರತ್ತುಳ್ ಇವ್ವೈಯುಮೋರ್ ಪತ್ತುಮ್ ಪಯಿಱ್ಱವಲ್ಲಾರ್‌ಗಟ್ಕು, ಅವನ್

ನಾದನು ನರಕವುವಗ ನನ್ಹದನ್ ಕಾಣಾ ನಲನಿದ್ದೆಯೂರ್ ಶಿ ಪನ್ನೋ,
ವಿಲದುವಗ ಪಿಲುಕ್ಕಿತ್ತನ್ ಮಯೂಪುಲದನ್ನ ವಗ ಕರುವಗ ಒರು
ನಾಯಕನೇ.

ಕೇಡು ಇಲ್ விழுப்புகழ் = ನಾಶವಿಲ್ಲದ, ವಿಲುಂ ಪ್ರದಟ ಕೀ(ழு)
4ಕಷ್ಟ = ಅದ್ಭುತವಾಯ ಕೀರ್ತಿಯುಳ್ಳ, ಕೇಶವನ್ನೆ கேசவனை =
ಕೇಶವನನ್ನು ಕುರಿತು (ದಿವ್ಯಸುಂದರ ಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ಕುರಿತು), ಕುರುಕೂರ್
ಶಠಕೋಪನ ಶೊನ್ನ குருகூர்ச் சடகோபன் சொன்ன =
ಕುರುಕೂರಿನ ಶಠಕೋಪನು ಹೇಳಿದ, ಪಾಡಲ் பாடல் = ಪಾಡು
ಕರುಣ್ಯರುಪೂರಿತ ಶಠಕೋಪನು ಹೇಳಿದ, ಪಾಡಲ್ பாடல் = ಒಂದು ಸಾವಿರದಲ್ಲಿ,
ನಲ್ಲು, ಓರ್ ಆಯಿರತ್ತುಳ್ ஓர் ஆயிரத்துள் = ಒಂದು ಸಾವಿರದಲ್ಲಿ,
ಇವೈಯುಂ ವಗ இவையும் = ಇವುಗಳಾದ, ಒರು ಪತ್ತುಮ್ ಒரு பத்து
ಇವೈಯುವಗ இசையும் = ಇವುಗಳಾದ, ಪಯಿರ್ರವಲ್ಲಾರ್ ಕಟ್ಕು பயிற்றவல்
பத்தும் = ಒಂದು ಹತ್ತನ್ನು, ಪಯಿರ್ರವಲ್ಲಾರ್ ಕಟ್ಕು ಅವನ್ ಅவன் = ಅವನು, ನಾಡು
லார் கட்கு = ಪಠಿಸಬಲ್ಲವರಿಗೆ, ಅವನ್ ಅவன் = ಅವನು, ನಾಡು
ವಗ ನರಕ ಮಾ நாடும் நகரம் = ದೇಶವೂ ನಗರಗಳೂ
ಇರುವವರೆಲ್ಲ, ನನ್ಹದನ್ ಕಾಣಾ நன்குடன் காணா = ಚೆನ್ನಾಗಿ
ನೋಡುವಂತೆ, ನಲವಗ ಇದ್ದ நலம் இடை = ಆನಂದದ ನಡುವೆ, ಊರ್
ವಿಣ್ಣೋ ಶಿ(ಖಾಗ್ರ) ಶ್ರೀ பண்ணி = ಏರುವಂತೆ ಮಾಡಿ, ಶನ್ ಮಯೂ ಉಲದನ್ನವಗ
கண்டு உலகு உகும் = ಶನ್ನ ಮೂರು ಲೋಕಗಳನ್ನು, ಒರು ನಾಯಕ
ವಗ ஒரு நாயகம் = ಏಕಾಧಿಪತ್ಯವನ್ನು (ಒಂದು ನಾಯಕತ್ವವನ್ನು),
ಕರುವಗ ஆகும் = ಉಂಟುಮಾಡುವನು.

ನಾಶವಿಲ್ಲದ (ಶಾಶ್ವತವಾದ) ಅದ್ಭುತವಾದ ಕೀರ್ತಿಯ ಕೇಶವನನ್ನು ಕುರಿತು
(ದಿವ್ಯಸುಂದರ ಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ಕುರಿತು) ಕರುಣ್ಯರುಪೂರಿತ ಶಠಕೋಪನು
(ನಮ್ಮಾಳ್ವಾರರು) ಹೇಳಿದ, ಒಂದು ಸಾವಿರ ಹಾಡುಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಒಂದು ಹತ್ತನ್ನು
ಪಠಿಸಬಲ್ಲವರಿಗೆ ಅವನು ಭೂಲೋಕವಾಸಿಗಳೆಲ್ಲರೂ ನೋಡುವಂತೆಯೇ
ಆನಂದದ ನಡುವೆ ಏರುವಂತೆ ಮಾಡಿ, ಶನ್ನ ಮೂರು ಲೋಕಗಳಿಗೂ ಒಂದು
ನಾಯಕತ್ವವನ್ನುಂಟು ಮಾಡುವನು. (11)

ಇದು ಈ ತಿರುವಾಯ್ಮೊಳಿಗೆ ಫಲಶ್ರುತಿ. ಈ ತಿರುವಾಯ್ಮೊಳಿಯು
ಉದ್ದೇಶ್ಯ ಹೇಳುತ್ತಿರುವುದೆಲ್ಲವೂ ಭಗವಂತನ ಶಾಶ್ವತ ಕೀರ್ತಿಯನ್ನು ಕುರಿತು.
ನಿತ್ಯನು, ಜ್ಞಾನಾನಂದ ಸ್ವರೂಪಿಯೂ, ಸರ್ವಜ್ಞನೂ, ಸರ್ವಶಕ್ತನೂ, ದಿವ್ಯಸುಂ
ದರನೂ, ಆಶ್ರಯಾದ್ಭುತರೂಪಿಯೂ, ಅತ್ಯಂತ ಸುಂದರನೂ ಆದ ಸರ್ವೇಶ್ವರನನ್ನು
ಧ್ಯಾನಿಸಿ ನಂಬಿ, ಆಶ್ರಯಿಸುವುದರಿಂದ, ಮನುಷ್ಯನ ಎಲ್ಲಾ ದುಃಖ ಸಂಕಟ
ಗಳು ನೀಗುತ್ತವೆ. ಜನನ ಮರಣಗಳ ಸುಳಿಯಿಂದ ಪಾರಾಗುತ್ತಾನೆ. ಅವನಿಗೆ ಅನುಗ್ರ
ಹಿಸುತ್ತಾನೆ, ಆನಂದದ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಅವನು ಏರುವಂತಾಗುತ್ತಾನೆ. ಅಲ್ಲದೆ,
ಅವನು ಮೂರು ಲೋಕಗಳ ನಾಯಕನಾಗುತ್ತಾನೆ. ಇದೇ ಇದರ ಫಲಶ್ರುತಿ.

ಮೂರನೆಯ ಹತ್ತು ಮುಗಿಯಿತು. 17.4.84

ಸ್ವಭಾವಗಳು ಸಹಜವಾಗಿ ಬಂದಿವೆ, ಬಿಟ್ಟ. ಆದರೆ, ಆಳ್ವಾರರು ಈ ಪರಸ್ಪರ ಸಂಬಂಧದ ಸ್ವಾರಸ್ಯವೇನು ಎಂಬುದನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಆಳ್ವಾರರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ: ಸರ್ವೇಶ್ವರ, ನಿನ್ನ ಮುಖವನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸಿರುವ ಕಿರೀಟದ ಹೊಳಪು ನಿನ್ನ ತೇಜಃಪುಂಜಪೂರ್ಣವಾದ ಮುಖಮಂಡಲದಿಂದಲೇ ಬಂದಿರಬೇಕಲ್ಲವೇ? ನಿನ್ನ ನಡುವನ್ನು (ದೇಹವನ್ನು) ಅಲಂಕರಿಸಿರುವ ವಸ್ತ್ರ-ಪೀತಾಂಬರವೂ ನಾನಾ ರತ್ನಾಭರಣಗಳೂ ಅವುಗಳ ದಿವ್ಯ ಕಾಂತಿಯನ್ನು ನಿನ್ನ ದೇಹದಿಂದಲೇ ಪಡೆದುಕೊಂಡಿವೆಯಲ್ಲವೇ? ನೀರಿನಲ್ಲಿರುವ ಚಿನ್ನದ ತಾವರೆಯು ನಿನ್ನ ತಿರುವಡಿಗಳ ಕಾಂತಿಯಿಂದ ಅಷ್ಟು ಸುಂದರವಾಗಿ ಶೋಭಿಸುತ್ತಿದೆಯಲ್ಲವೇ? ಇಲ್ಲವೇ, ಈ ವಸ್ತುಗಳಿಗೇ ಸ್ವಭಾವತಃ ಅವುಗಳ ರೂಪ, ಬಣ್ಣ, ಗುಣಗಳು ಇರಲಿಲ್ಲವೇ? ಈ ನನ್ನ ಭ್ರಾಂತಿಯನ್ನು ದಯಮಾಡಿ ನೀಗಿಸು. ಸತ್ಯಾಂಶವೇನೆಂಬುದನ್ನು ನನಗೆ ತಿಳಿಸಿ ಕೃಪೆ ಮಾಡು.

ಭಗವಂತನನ್ನು ಹೋಲುವ ವಸ್ತು ಇಲ್ಲ. ಅವನ ಹೊರತು ಅವಕ್ಕೆ ರೂಪವೂ ಇಲ್ಲ, ಬಣ್ಣವೂ ಇಲ್ಲ, ಸ್ವಭಾವವೂ ಇಲ್ಲ, ಗುಣವೂ ಇಲ್ಲ. ಅವುಗಳಿಗೆ ಅಸ್ತಿತ್ವವೇ ಇಲ್ಲ. ಅವನು ಎಲ್ಲಕ್ಕೂ ಆಧಾರ, ಎಲ್ಲಕ್ಕೂ ಮೂಲ.

2. கட்டுரைக்கில் தாமரை நின் கண் பாதம் கையொவ்வா,
சுட்டுரைத்த நன் பொன் உன் திருமேனி யொளியொவ்வாது,
ஒட்டுரைத்திவ்வுலகுன்னைப் புகழ்வெல்லாம் பெரும்பாலும்,
பட்டுரையாய்ப் புற்கென்றே காட்டுமால் பரஞ்சோதீ!

ಕಟ್ಟುರೈಕ್ಕಿಲ್ ತಾಮರೈ ನಿನ್ ಕಣ್ ಪಾದಮ್ ಕೈಯೊವ್ವಾ,
ಶುಟ್ಟುರೈತ್ತ ನನ್ ಪೊನ್ ಉನ್ ತಿರುಮೇನಿ ಯೊಳಿಯೊವ್ವಾದು,
ಒಟ್ಟುರೈತ್ತಿವ್ವುಲಗುನ್ನೈಪ್ ಪುಗಳ್ವೆಲ್ಲಾಮ್ ಪೆರುಮ್ಬಾಲುಮ್,
ಪಟ್ಟುರೈಯಾಯ್ಪ್ ಪುಱ್ಕೆನ್ಱೇ ಕಾಟ್ಟುಮಾಲ್ ಪರಞ್ಜೋದೀ!

ಕಟ್ಟುರೈಕ್ಕಿಲ್ கட்டுரைக்கில் = ಸತ್ಯವಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕಾದರೆ, ತಾಮರೈ தாமரை = ತಾವರೆಯು, ನಿನ್ நின் = ನಿನ್ನ, ಕಣ್, ಪಾದಮ್, ಕೈ கண், பாதம், கை = ಕಣ್ಣುಗಳು, ಪಾದಗಳು, ಕೈಗಳು, ಒವ್ವಾದು ஒவ்வாது = ಹೋಲಿಕೆಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ (ಹೋಲುವುದಿಲ್ಲ), ಶುಟ್ಟು சுட்டு = ಸುಟ್ಟು, ಉರೈತ್ತ உரைத்த = ಕರಗಿದ, ನನ್ ಪೊನ್ நன் பொன் = ಅಪರಂಜಿ ಚಿನ್ನವು, ಉನ್ உன் = ನಿನ್ನ, ತಿರುಮೇನಿ திருமேனி = ದಿವ್ಯವಾದ ದೇಹದ, ಒಳಿ ஒளி = ಕಾಂತಿಗೆ, ಒವ್ವಾದು ஒவ்வாது = ಹೋಲುವುದಿಲ್ಲ, ಒಟ್ಟು ஒட்டு = ಒಪ್ಪುವಂತೆ, ಉರೈತ್ತು உரைத்து = ಹೇಳುವ,

Gorani Srinivasan